

وہرگز نئی کہ عمر مییہ و
جہلیل کاکو و میس

پۇمانىكە ئىمبارەمى جەلالەتتىن پۇمى

منتدى اقرأ الثقافى

www.igra.ahlamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

-----

www.iqra.ahlamontada.com

چل ريساكه ي عه شق

(پۆمانىكه دهر باره ي جه لاله دىنى پۆمى)

ئەليف شەفەق

وهرگىزانى له عەرەبىيەو:

جه ليل كاكه وه يىس

زنجیره‌ی کتبی دهرگای چاپ و پمخشی سهردم ژماره (۷۳۲)

سهرشرشتیاری گشتیی زنجیره

نازاد بهرزنجی

www.sardem.org

سهرچاوه:

قواعد العشق الأربعون

إلیف شافاق

ترجمة: خالد الجبيلي

الطبعة الأولى ۲۰۱۲

دار طوی للثقافة والنشر والإعلام - لندن

■ چل رنسلکمی عمشق

نووسینی: ئهلیف شهفوق

وه رگتپاتی له عهره بییهوه: جهلیل کاکهرمیس

بابهت: رۆمان

ههله چنی و پینووس: دهریا غهفور

دیزاینی ناوهوه: رهوشت محهمه

دیزاینی بهرگ: ئاکار جهلیل کاکهرمیس

تیرلژ: ۱۵۰۰ دله

نرخ: ۹۰۰۰ دینار

چاپی بهکم: چاپخانه‌ی (تاران) سالی ۲۰۱۵

■ له بهرپتوه بهرایهتی گشتیی کتبخانه گشتیهکان ژماره (۱۷۹۸)ی سالی ۲۰۱۴ی پیدروه

■ مافی له چاپدانه‌وی بۆ دهرگای چاپ و پمخشی سهردم پاریزدروه ©

که منڊال بووم، خودام بينی،

فریشته کانم بینی؛

پازه کانی هەردوو دنیای سەروو و ژیریم بینی. پێم وابوو

ئەو هی من دیتوو مە هەموو پیاوانیش بینویانە، وەڵی هەر

زوو تیگەیشتم که ئەوان هیچیان نەبینیوه...

شەمسی تەوریزی

ناوهرۆک

۷	بەر له خویندنهوهی ئەم پۆمانه
۹	دهستپێک
۱۳	ئێلا
۲۹	کفری شیرین
۳۱	به‌راییه‌ک
۳۳	بکۆژه‌که

به‌شی یه‌که‌م

۳۹	زه‌وی له توخمی په‌ق و پاراو و ئارام پیکدیت
----	--

به‌شی دووهم

۱۲۹	ئاو، شته‌شله‌مه‌نییه‌کان ده‌گۆرین و پیشبینی ناکرین
-----	--

به‌شی سێیه‌م

۱۹۹	با، ئەو شتانه‌ی که ده‌بزوین، گه‌شه‌ده‌که‌ن، مه‌یدانخوای ده‌که‌ن
-----	---

به‌شی چواره‌م

۳۱۷	ئاگر، ئەو شتانه‌ی که پرووخینه‌ر و تیکشکینه‌رن
-----	---

به‌شی پێنجه‌م

۳۷۹	عه‌ده‌م، ئەو شتانه‌ی له‌میانه‌ی نادیارییانه‌وه‌هه‌ن
-----	---

۴۶۵	ئه‌لیف شه‌فه‌ق
-----	----------------

بەر له خویندنه وهی ئەم پۆمانه

پۆمانی (چل پێساکە ی عەشق) شۆرپوونە وە یە کە بەرەو ناخ و گەڕانی کە بە نێو ئەو سووچ و کە لە بەرانی کە بوونەتە حەشارگە ی چەندین نەیتی کەسانی ئاسایی و نا ئاسایی. کاتی ئەو نەیتی یانە بۆ کەسە کە ئاشکرا دەبێت، ئیدی ململانێیەکی بەردەوام لە خودی کەسە کە بەردەوام دەبێت و وردە وردە ململانێکە دەبێتە پێداچوونە وە و بەراوردکردن و لە پەفتار و ئەتواری ئەو کەسە دا پەنگ دەداتە وە. زۆر جار ئەم هەلگەڕانە وە یە لە خود بۆ کەسانی تر قووت ناچێت و نامۆییەکی یان بۆشاییەکی دەکەوێتە نێوان ئەو خودە و کۆمەڵە وە تا دەگاتە ئەو پادەییە کەسە کە تووشی نەفرەت دەبێت و بەهەستەم دەتوانێت سرووتەکانی خۆی جێبەجێ بکات. ئەم لووتە لایەیی کۆمەڵ لە و کەسە بە لەسە بوو، لە هەموو سەردەمەکاندا دووبارە دەبێتە وە. هەندێ جار بە ناوی فەلسەفە وە و بری جار بە ناوی بیر لە پەوتدەرچووی دیدگای کۆمەڵە وە و جار جاریش بە ناوی سۆفیگەریتی وە ئەو کەسانە تووشی سزای دابونە ریتی کۆمەڵ یان سزای کەسانی توندپەرەوی ناو کۆمەڵ دەبن و کەسی گەڕیدە ناو خود فریای گەیانندی پەیمەکی ناکەوێت، یان بە نێو چلی پەیمەکی جێدەهێڵێت و بۆ هەتا هەتا یە بە جەستە سەردەنێتە وە، بەلام دەوسی پەفتار و کردار و وتەکانی بە زیندوویی دەمێنێتە وە.

ئەم پۆمانە دەربارە ی ژیا نی کۆمەڵایەتی و پایە ی زانستی جەلالە دینی پۆمی، بەلام دوا ی ئەو ی لە گەل شەمسی تەوریزیدا بە یە ک دەگەن، ئیدی جەلالە دینی پۆمی دەست لە هەموو تەماحیکێ دنیا هەلدەگرێت و دەبێت بە جەلالە دینیکی دیکە و بەرەو ناو وە ی خۆی شۆرپەدەبێتە وە و پۆلە تەکانی دنیا دەکاتە قوربانی پۆمانە قوولەکانی خۆی و عەشقی خودایی دەکاتە ئامانجی

سۆفییەکی بېنیاژ و پښت له دنیا کړدو، جگه له وەش ئەم پۆمانه له شپوهی ته کښکښکی هونەریی ناوازه دا له دوو پۆمان یان له گڼپانه وهی دوو پووداو که هەر یه که یان له سەردەمیکی جیا و دوور له یه کتر پوویان داوه، پټک دیت و مه وداي نیتوانیان نزیکه ی 800 ساله، به لام له دوايیدا له یه ک نوخته دا یه ک ده گرنه وه که ئەویش شو پوونه وه یه به ره و ناوه وهی نه فس و هه ولدانیکه بق پاک کړدنه وهی خود له خلتە ی پوواله تباژی، به لام هه ریە که یان به که ره سه و ناو و زاراوه ی سەردەمی خو ی. ئەو پووداوانه ی که له سەده ی دوانزه هه می زاینیدا پوویانداوه و باسی جه لاله دینی پۆمی و شه می ته وریزی ده که ن، له پۆمانه که دا شوین و کۆله که کانی فیربوون و زانست له سەده ی دوانزه هه مدا به قوتابخانه و قوتابی و مامۆستا ناو ده بات، به لام من پیم وایه له و سەردەمه زووه دا ئەم ناوانه به و جوړه به کار نه هیتراون، بۆیه له بری (قوتابی) وشه ی (فه قی) و له بری (قوتابخانه) وشه ی (سوخته خانه) م به کار هیتاوه. له کاتیکدا وه ک من پیم وایه قهوماوی دووم که باسی (ئیل) و عه زیز ز. زاهارایه و له سه ره تای سەده ی بیستویه ک پووده دن، ناوه کان هه مان ئەو زاراوه ته کتۆلۆژیانه ن که ئیستا به کار ده هیترین.

له هه ندی شوینی ئەم پۆمانه دا هه ستم به جوړه غاقلبوونیک کړدوه و به بۆچوونی خۆم په راویزم بۆ پیکه سستوون، هه روه ها له لیکدانه وهی ئایه ته کانی قورئاندا پرسم به مامۆستای ئایینی شاره زا کړدوه، له هه ندی شوین سوودم له وه رگتپانه که ی هه ژاری موکریانیش وه رگرتووه. له گه ل ئەو زه حمه ته زۆره ی له وه رگتپانی ئەم پۆمانه دا بینیم، چیتژیکی پۆحیی زۆریشم وه رگرتووه، ئومیدم وایه خوینهرانی ئەم پۆمانه به زیاده وه ئەو چیتزه وه ربگرن و نووسه ره که یشیم په نج به خه سار نه کړدیت. ئەم پۆمانه خالید ئەلجیللی له ئینگلیزییه وه کړدوویه تی به عه ره بی.

جه لیل کاکه وه یس

۲۰۱۴-۷-۱۴

دهسټپټک

بهردیك له نټو ټهنگو ستهكانت هه لېگريت و بهرزی بکه یته وه، ټینجا فرېنی بدهیته نیو ټاویکی خوړه وه. پهنگه بینینی ټه وه ټاسان نه بیټ، چونکه شه پل لکه یه که له سهر ټه و ټاوه ی که بهرده که ی ټیکه و ټووه دروست ده بیټ و پرژه ی ټاوه که په رت ده بیټ، لی ټاوی خوړی پووباره که کپی ده کات. هه موو شته که ټا ټه مه یه.

بهردیك باوړزه نیو ده ریاچه یه که، کاریگه ریه که ی ته نها بینراویک نییه، به لکو بهرده و امییه که ی زوړ تره، چونکه بهرده که ټارامی ټاوه وه ستاوه که ده شله قینیت و له و شوینته ی که بهرده که ی ټیکه و ټووه، بازنه یه که دروست ده بیټ و له چاو تر و و کانیکدا ټه و بازنه یه فراوان ده بیټ و بازنه له دوا ی بازنه چی ده بیټ. ټیدی زوو ټه و ورده شه پل لانه ی که له دهنگی ټیکه و ټنی بهرده که په یدا ده بن و له سهر پووی ټاوه که ده رده که ون، له هاوینته ده چیت. ټیدی ټه م بازنه یه ټا نه گاته که نار، نه ده وه ستیت و نه ون ده بیټ.

ټه گهر بهردیك ټاویشته نیو پووباریکه وه، ټه و پووباره که له په و تی هاژه هاژ که ری ټیکه چرژاوی خویدا بهرده که به جووله یه کی تری لرفه لرف داده نیت.

خو ټه گهر بهرده که که و ته نیو ده ریاچه یه که وه، ټه و جار یکی دی ده ریاچه که هه مان کپی نامینیت. ژیا نی ټیلا پو بنشتاین به درژایی چل سال وهک ټاویکی وه ستاو سبریتی بوو له زنجیره یه که خو پپوه گرتن و پتو یستبوون و به هه ند و هر گرتنی شته ده فگرتو وه کان. هه رچه ند ټه و ژیا نه له چه ندین پووه وه ژیا نیکی پیکخراو و خوا سایی بوو، لی ټیلا به ټاقه تپرو و کین و بیزار که ری نه ده زانی. له م بیست سالی دوا یدا، هه ر ټاره زوویه که هه لی

پىچاڭبا يان ھاۋرپىيە تىلى لەگەل ھەر كەسنىڭدا كىرىدۇ، يان ھەر بىر يارىڭى بىدائە، لە دىدگاي ژن و مىردايە تىيە ۋە تە ماشاي دەكرد. دەيفىدى مىردى پزىشكىڭى سەر كە وتوۋى ددان بو، چەندىن سەعاتى دوورودرىژ، كارى دەكرد و ساماننىڭى زورى پىكە ۋە نابوو. خۇ دەيزانى كە پەيوەندىيە كە يان قول نىيە، لى بە خۇى دەوت لە ژيانى ژن و مىرددا گرىنگ نىيە پەيوەندى سۆزدارى لە رىزى پىشە ۋە بىت، چچاي ژن و مىردىك ماۋەيەكى زور بەسەر ژن و مىردايە تىيە كە ياندا تىپەرى بىت. لە ژيانى ژن و مىردايە تىدا شتەلى ھەن لە سۆز و ئەقلىنى گرىنگىرن، ۋەك خۇشەويستى و بەزەيى، ئاخىر ئەو شتە خۇدائىيەنى كە رەنگە مىردىك پەيرەۋى بىكات، لىتوور دەيە، بەلام خۇشەويستى بەچاۋ ھەموو ئەم شتە ۋە لاۋەككىيە، مەگەر بىيادەم لە دووتوۋى رۇمانەكان يان فىلمە رۇمانسىيەكاندا ئەۋە بىيىت، كە ھەمىشە كارەكتەرەكان لە ژيانى خۇسايى خۇيان گەرەتر و ئىنا دەكرىن و لە ئەفسانەيەك دەچىت.

ئىلا مىندالەكانى لە رىزەندى پىشەۋەي بايەخەكانى بوون. كچىكى جوانيان بە ناۋى جانىت ھەبوو لە زانكۇ دەخوئىند، ھەرۋەھا كچ و كورپىكى جىمكى ھەر زەكارىيان بە ناۋى ئورلى و ئافى ھەبوو، سەگىكى زەردىشىيان بە ناۋى سىپىرىت ھەبوو كە تەمەنى دوانزە سال بوو و ئىلا لە پىياسەي بەياناندا لەگەل خۇى دەيىرد و ھەر لە گوجىلەيە ۋە خۇشەويستىرىن ھاۋرپى بوو، ۋەلى ئەمىستا پىر بووبوو و كىشى زىاد بووبوو و گويى كەپ بووبوو و خەرىك بوو كورپىش بىت. بىگومان ژيانى سىپىرىت بەرەو كوتايى دەچوو، ۋەلى ئىلا دەيە ۋەست باۋەر بە خۇى بىتتە كە ھەتا ھەتايە دەژى. لە ژيانىدا مەرگى ھىچ شتىكى نەدىتتوو، ئىدى مەگەر ۋەك دەقپىۋەگرتتىك يان قۇناغىك يان ۋەك ژن و مىردايە تى بە بەرچاۋىيە ۋە بە پرونى پروى دابا.

خىزانى رۇبىشتاين لە نۇرتامبۇتون لە ولايەتى ماساشۇستس لە خانوۋەكى گەرە و لەسەر شىۋازى فىكتورى دەژيا. ھەرچەندە خانوۋەكە خەۋەجەي بە ھەندى بىراز كىردنە ۋە ھەبوو، لەگەل ئەۋەشدا ھىشتا خانوۋەكى ناياب بوو، پىنچ ژورى نوستن و سى گەرماۋى تىدابوو. زەۋىيەكەي بە دارىڭى پتەو و درەۋشاۋە مۇكىت كرابوو. گەرچىكى تىدابوو جىگەي سى ئۆتۈمبىلى لىدەبوۋە ۋە، دەرگاي شوۋشەي فراۋانى ھەبوو، ھەرۋەھا لە

باخچه که یدا جاکۆزی هه‌بوو. خێزانه که زیانبژیژی ژیان و زیانبژیژی ئۆتۆمبیلی هه‌بوو، به‌نامه‌ی خانه‌نشینی و پلانی پاشه‌که‌وتی له زانکۆ هه‌بوو، هه‌روه‌ها ژمیڤه‌ی هاوبه‌شیی بانکیشی هه‌بوو. جگه له خانووه‌ی که تێیدا نیشته‌جێ بوون، خێزانه که دوو شوقه‌ی نایابی دیکه‌یان هه‌بوو: شوقه‌یه‌ک له بۆستن و ئه‌وی دی له پۆدئایلاند. خۆی و ده‌یفید له‌پای وه‌ده‌سته‌تێنانی هه‌موو ئه‌وانه‌دا ده‌وانیکی زۆریان دا. مایکی فراوانی پر منداڵ و پر له‌که‌لوپه‌لی نایاب، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی بۆنی نانی هه‌لاته‌ ماله‌که‌ی پر ده‌کرد، په‌نگه به‌ لای هه‌ندی که‌سه‌وه شتیکی دووباره‌وه بوویتی، به‌لام وینه‌ی ژیانیکی نموونه‌ییش بوو. له‌سه‌ر ئه‌م دیدگا هاوبه‌شه‌ ژیانی ژن و می‌ردایه‌تیان پیکه‌وه نا و گه‌ر هه‌موو خه‌ونه‌کانیشیان به‌دی نه‌هێنایت، ئه‌وا زۆربه‌یان به‌دی هێنا‌بوو. له‌دوا جه‌ژنی ئالانتایندا، شووه‌که‌ی ملوانکه‌یه‌کی ئه‌لماسی شیوه‌ دلی له‌یه‌ل کارتی‌کدا پێشکه‌ش کرد که ئه‌مه‌ی له‌سه‌ر نووسرا‌بوو:

بۆ ئیلا ئازیزم

ئه‌و ژنه‌ ته‌بیات هێمن و دل‌باشه‌، که ئارامی قه‌دیسه‌یه‌کی هه‌یه. سوپاست ده‌که‌م، چونکه‌ تۆ منت وه‌ک چۆن هه‌م قه‌بووله‌. سوپاست ده‌که‌م، چونکه‌ تۆ هاوسه‌رمیت.

خۆشه‌ویستت

ده‌یفید

ئیلا پێشتر له‌ لای ده‌یفید هه‌چی نه‌درکانده‌بوو، لی کاتی کارته‌که‌ی خوینده‌وه، هه‌ستی کرد شینیک ده‌خوینیته‌وه. به‌ خۆی گوت: کاتی که‌ ده‌مرم هه‌ر ئه‌مه‌ ده‌نووسن، خۆ ئه‌گه‌ر له‌مه‌ش زیاتر دلسۆز بن، ئه‌وا ده‌کرێ ئه‌م په‌ره‌گرافه‌ییشی بخه‌نه‌سه‌ر:

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ئیلا به‌شیکی زۆری ژیانی خۆی بۆ شووه‌که‌ی و منداڵه‌کانی ته‌رخان کردبوو، که‌چی شاره‌زایی له‌و شیوه‌ ژیانه‌ نه‌بوو که‌ په‌نگه هه‌ر بایی ئه‌وه‌ی یارمه‌تی دایا تا به‌سه‌ر ئاسته‌نگه‌کانی ژیانی خۆیدا زāl بیت. ئاخ‌ر خۆ

لەو کەسانەش نەبوو کە حەز لە سەرکێشی دەکەن، چونکە گۆپینی جۆری
ئەو قاوەیە پۆژانە دەخواردەو، بۆ ئەو ئەركێکی گەورە بوو.
لە سۆنگەى هەموو ئەمانەو کەسێک نەیتوانی تەنانت بە ئیلا
خۆشییەو لەو شتە بگات، کە دواى بیست سالى ژن و میزدايەتى، لە سالى
٢٠٠٨ دا دواى لێک جیاپوونەو بکات.

* * *

بەلام هۆیک هەبوو، ئەویش خۆشەویستی بوو.
خۆ ئەوان لە هەمان شار پێکەو نەدەژیان، تەنانت لە هەمان کیشوهریش
نەبوون و چەندەها میل لە نێوانیاندا بوو، بەلکو بەقەد جیاوازیی شەو و ڕۆژ
لە یەک جیاپوون. شێوازی ژيانان بە جۆری جیا بوو، هێچیان ئەوى تری پى
قووت نەدەچوو، ئیدى چۆن یەکتریان خۆش بوئ. کەچی ئەو بەپراستی
پووى دا، زۆر بە خێرايىش پووى دا، بە خێرايىەكى وا ئیلا خۆیشى بواری
ئەوێ نەبوو تا لەو خۆشەویستییە ئاگادار بیتەو و لێى تێبگات.
ئەو بوو لەناکاو مینا کەسێک لە شوێنێکەو بەردیكى فێدايیتە ناو گۆمى
مەنگى ژيانى، ئاوا عەشق زۆرى بۆ ئیلا هینا.

ئىيلا

نۇرنامبىتون، ۱۷ى ئايارى ۲۰۰۸

پالندەكان لەو پۇژە بەھارىيە فېنكەدا لەودىيوى پەنجەرەى ناندىنەكەوہ دەيانخوئىند. ئىيلا دواى ئەوہى لە يادەوہرىي خۇيدا نەك ھەر ديمەنەكەى وەك بەشىك لە پابردوو زىندوو نەكردەوہ، بەلكو واى بە خەيالدا ھات كە لە شوئىنكى ترى ئەم بوونەوارەدا چركەساتىكى بەردەوام لەئارادايە.

لە عەسرى پۇژى شەممەدا، ھەموو ئەندامانى خىزانەكە بەدەورى مېزەكەدا كۆبووبوونەوہ و نيوہ پۇژەيان دەكرد. شووہكەى قاپىكى لە پانەمريشكى كولاو پركردبوو، كە بە لايەوہ خۇشترين خواردن بوو. ئافى وەك ئەوہى چەقۇ و چەتالەكەى دوو شوول بن و دەوليان پى لىتبات، گەمەى پىدەكردن، لە كاتىكدا ئۆرلىي خوشكە جىكانەى ھەولى دەدا ئەو پارووانە بژمىرئىت كە دەيخواردن تا پۇژانە ۶۵۰ كالورى دەست بكەوئىت و سىستەمى وزەى تىك نەچىت. جانىت كە ھىشتا لە قۇناغى يەكەمى زانكۆى ماونت ھۆليۆك بوو، وا دياربوو لە فكران پۇچووبوو و خەرىك بوو پەنئىرىكى سېى و تازەى دەخستە ناو پارچە نانئىكەوہ، ھەروہا پورە ئىستىرىش كە ھاتبوو تا قالئىك كاتويان بۇ دروست بكات كە لە دروستكردنىدا دەستپەنگىن بوو، مابوہوہ تا نانئان لەگەلدا بخوات، چونكە ئىيلا كارى ناومالى زۆر بوو و پىي باش بوو يارمەتییان بدات. ئاخىر لەم دوايىدا نەدەھاتنەوہ تا پىكەوہ نان بخۆن، ئىدى ئەمەى بە ھەل زانى تا سەرلەنوئى پىكەوہ لەسەر مېزەكە نان بخۆن.

ئىستىر، ئايا ئىيلا ھەوالى خۇشى پى پانەگە ياندوويت؟، دەيفىد لەناكاو پرسىيارى كرد، كارىكى گرینگى دۆزىوہتەوہ.

له گهل ئه وهى ئيلا ده رچووى زانكو بوو و بر وانامهى له ئه ده بياتى
 ئينگليزيدا به ده ست هينابوو و هه زى له خو يندنه وهى پڤمانيش بوو، به لام
 دواى ده رچوونى له بوارى پسپوړيه كهى خويدا كارى نه كړدبوو، ته نها
 هه ندې كورته گوتارى بڤ هه ندې گؤقارى ئافره تان نووسيبوو و به شدارى له
 چه ند يانه يه كى كتييدا كړدبوو و ناو به ناو يش و تاگه ليكى بڤ چه ند پوژنامه يه كى
 ناوخو نووسيبوو، ئيدى هه موو شته كه هه ر ئه وه نده بوو. برې جار ته ما حى
 ئه وهى هه بوو كه ببيت هه رخنه گرئكى به نيويانگى كتيب ان، لى دواى ئه وه به و
 دؤخه قايل بوو كه ژيان به ره و شو يتيكى ديكه ي بردووه و كړدوويه تى به
 كابانيكى به هؤله وه بووى مال و گه ره كه بايه خ به هه رسى مندا له كهى بدات،
 چونكه ئه ركى له راده به ده رى به پتوه بر دنى ماله كهى كه و توه ته ئه ستو.

بىزارى ده رنه ده برى. ئاخو ئه و دا يكه و هاوسه ره، به زورى مژوولى
 كارى ماله وهيه، به يان يان له گهل سه گه كهيدا پياسه ي ده كړد و به رپرسيار يتي
 بژيوى خيزانيشى له ئه ستو نه بوو. هه رچه نده ده سته خوشكه كانى ترى له
 زانكو سميت، به تايبه تى ئه وانه ي لاگرى يه كسانى ژن و پياو بوون، له گهل
 ئه م هه لېژار د نهيدا نه بوون، كه چى ئه و به وه قايل بوو وهك دا يكيك مال
 جينه هيليت و ئاواش هه ستي به په زامه ندى ده كړد، چونكه تواني بووى له گهل
 شو وه كهيدا ئه و ئه ركه هه لېگري ت، به لام ده سته بر دارى ئاره زوى خو يندنه وه
 نه ده بوو و هيتشتا خوى به خو يته ريكي به په رو ش داده نا.

به لام ئه وه چه ند ساليكى كه مه خه ريكه شته كان ده گوړين: مندا له كان
 گه و ره بوون و خو يان وا پيشان ده دهن كه ئيدى وهك جار ان ئاتاجى ئه و نين.
 ئيلا كه زانيى كاتيكي زورى ده سته تاللى هه يه، ئيدى كه سيكي ش نيه كاتى
 له گهلدا به سه ر بيات، بيري كړد وه كه له كاريك بگه پيت، له مه دا ده يفيد هانى
 دا. هه رچه نده له م باره يه وه قسه يان كړد بوو، لى ئه و هه له ي كه بڤى
 هه لده كه وت، به كه مى هه ولى ده دا بيقو زيته وه. كه كاريكى ده دوزيه وه، خاوه ن
 كار كه پتي ده گوت كه ئه وان منه ي كه سيكي له و ته مه ن كه متر ده كن، يان
 كه سيكيان ده وئ شاره زاييه كى فراوان ترى هه بيت. جا له ترسى ئه وهى
 به رده وام ده ستيان به پرويه وه دهن، شته كهى پشتگوي ده خست.

له ئایاری ۲۰۰۸دا، هه‌موو ئه‌و ئاسته‌نگانه نه‌مان که به درێژایی ئهم هه‌موو ساله له بهره‌میدا پێگرېوون. ئه‌وه‌بوو نزیکه‌ی دوو هه‌فته له‌مه‌وه‌ر له چله‌مین جه‌ژنی له‌دایکبوونیدا، کاتیکی زانی وا بۆ په‌خشکاریکی ئه‌ده‌بی کار ده‌کات که بکه‌که‌ی له بۆسته. شووه‌که‌ی له پێگه‌ی یه‌کێ له مه‌عمیله‌کانییه‌وه ئهم کاره‌ی بۆ دۆزییه‌وه- دووریش نییه له پێگه‌ی یه‌کێ له ئافره‌ته دۆسته‌کانییه‌وه بووبیت.

ئێلا وتی: "ئه‌وه کاریکی ئه‌وه‌نده گرینگ نییه، ئاخ‌ر من جگه له خوینه‌ریکی خۆته‌رخانه‌کردووی کاره ئه‌ده‌بییه‌کانی په‌خشکاریکی ئه‌ده‌بی پتر نیم."

وه‌لێ ده‌یفید وا دیاربوو پتی له‌سه‌ر ئه‌وه داده‌گرت که نه‌هێلێت له نرخێ کاره نوییه‌که‌ی که‌م بکاته‌وه، ویستی به هاندانه‌وه پنی بلیت، ده‌ی پێیان بلی که ئه‌وه په‌خشکاریکی ئه‌ده‌بییه‌ی به‌نیۆبانگه، لێ کاتێ ئه‌مه‌ی نه‌وت، به سووربوونه‌وه گوتی: "ئێستر، ئه‌وه په‌خشکاریکی ئه‌ده‌بییه‌ی سه‌نگینه. گه‌ره‌که ئه‌وه‌ش په‌چاو بکه‌یت که ئه‌و کوپ و کچانه‌ی تازه له زانکو ده‌رچوون، ئێلا له نیۆیاندا تاقه ئافره‌تیکه دوا‌ی سالانێکی زۆر ته‌نها کابانی مال بووه! ئایا ئه‌مه شتیکی گرینگ نییه؟"

ئێلا له خۆی پرسێ ئاخۆ شووه‌که‌ی له دله‌وه هه‌ست به تاوان ده‌کات که له ماوه‌ی ئه‌و ساله دوورودرێژانه له کارکردن دووری خستووته‌وه، یان غایه‌نه‌تی لێده‌کات. ئیدی به‌وا‌ی زۆر په‌رۆشییه‌وه که له ئێستادا کاربکات، ئه‌وه‌نده ئهم دوو گریمانه‌یه‌ی به‌هه‌ند هه‌لنه‌گرت.

ده‌یفید که کۆتایی به‌ قسه‌که‌ی هێتا، هێشتا زه‌رده‌خه‌نه به لالیۆیه‌وه بوو "هه‌ر ئه‌مه‌شه من ناوی لێده‌نیم باوه‌ر به‌خۆبوونی په‌ها، هه‌موومانیش شانازی به‌وه‌وه ده‌که‌ین."

وه‌ک ئه‌وه‌ی ئێلا بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ می‌زه‌که جێ به‌هێلێت، پووره ئێستر به ده‌نگێکی به‌سۆز و ناسکه‌وه وتی: "ئه‌مه خه‌لاتکردنه، به‌راستی ئێلا شایسته‌ی ئه‌وه‌یه."

هه‌موویان به‌ خۆشه‌ویستی و نیانییه‌وه تێیان‌ڕوانی. ئافی وه‌ک پێشه‌ی هه‌میشه‌یی سه‌رنجی بێزاری ده‌رنه‌بێ، ئۆرلیش وا دیاربوو بۆ یه‌که‌م جاره جگه له دیمه‌نی خۆی بایه‌خ به شتیکی تر ده‌دات. ئێلا خۆی ناچارکرد که

پیزی ئەم چرکەساتی نیانی و ناسکییە بگریت، لێ هەستی بە شەکتییەکی زۆر کرد کە لەووبەر هەستی پێ نەکردبوو. ئیدی خواخوای بوو یەکتیکیان بابەتەکە بگۆریت.

بینگومان جانیتی کچەگەورەیی گویی لە خواستەکەیی بوو، بۆیە لەناکاو وتی: "منیش هەوالتکی نویم پێتە."

هەموو سەرەکان بە لایدا وەرسووێران، پوخسارگەلێ بە زەرەدەخەنەییەکی چاوەڕوانکراوەوە گەشاندەو.

"من و سکۆت بریارمان دا هاوسەرگیری بکەین،" جانیت لەگەڵ جاردانەکەدا وتی: "دەزانم چی دەلێن! گویا هێشتا خۆیندەمان تەواو نەکردووە و شتی لەم بابەتە، وەلێ گەرەکە ئەوە بزانن ئیمە ئامادەین دواتر هەنگاوی گەورە بنێین."

دوای ئەو گەرموگۆرییەکی کە پێش چەند چرکەییەک دەوری دابوون، بێدەنگییەکی تەنگەتاوینامیز جێی گرتەووە و بالی بەسەر میزەکەدا کیشا. ئۆرلی و ئافی نیگایەکی ئالۆزیان ئالوگۆر کرد، مێمکە ئیستەر کە پەرداخی خوشاوی سیوی بە دەستی توند گرتبوو، لە جێی خۆی و شک بوو، دەیفیدیش وەک ئەوەی لەپەر دای لە خواردن تۆراییت، چەتالەکەیی خستە لاوە و بە چاوە مەپییەکانی تەماشای جانیتی کرد، وەک ئەوەی قومی سرکەیی خواردبێتەو، لە زەرەدەخەنە کەوت و لێوێکانی هەلقەرچان.

"جوانە! پێم وابوو کە ئێوە بەشداریی شادمانییەکەم دەکەن، جگە لەم ساردوسپییەتان هیچی دیکەم پێ نەبێت. جانیت بەدەم قسەووە دەستی بە گریان کرد.

دەیفید وەک ئەوەی بیهەوێ لە قسەکەیی جانیت دایا بیت، پرسیی: "ئەرێ وێت گویا ئێوە هاوسەرگیری دەکەن؟"

"باوکە، وا دیارە پێتان وایە کە ئەمە هێشتا زۆر زوو، بەلام چەند پوژێ لەمەوبەر سکۆت داوای لیکردم کە شووی پێ بکەم، منیش قایل بووم."

ئێلا پرسیی: "بەلام بۆچی؟"

لە نیگای جانیتەووە، ئێلا زانی کە دویتهکەیی چاوەڕێی پرسیارێکی ئاواهی لێ نەدەکرد، بەلکو دەبوو بپرسیت "کەیی؟ یان؟ چۆن؟" لە هەردوو باردا ئەوە

مانای وایه به دواى جلی بوو کتیدا دهگه ریت، به لام پرسیارى (بوچی) ته و او تووشى سهر سورمانى کرد.

“چونکه پیم وایه خوشم دهوئ، جانیت ئهمه ی به ریتیمیکى خو به دهسته وه دانه وه وت.

“نازیم، مه به ستم ئه وه یه بلیم ئهم په له کردنه بوچی؟، ئیلا پیتی له سهر داگرت، “بو نمونه ئایا تو دوو گیانیت؟.

میمکه ئیستر له سهر کورسییه که ی راپه ری و ده موچاوی گرژ بو، دیاره نازاریکی هه بو. بو هیور کردنه وه ی دله کزیکه ی حه بیکی له گیرفانی دهرهینا و دهستی به کرۆشتنی کرد.

ئافی به پتکه نینه وه گوتی: “دهم به خالو”. ئیلا دهستی جانیتی گرت و به نه رمی گوشى و گوتی: “ده توانیت به رده وام له گه لماندا راستگۆ بیت. خۆت ئه وه ده زانیت، شته که هه رچییه ک بیت، ئیمه یارمه تیت ده دهین.”

“دایکه، تکایه واز له وه بیته!، جانیت راپه ری و دهستی کیشایه وه و وتی: “ئهمه په یوه ندیی به دوو گیانبوونه وه نییه. تو شهرمه زارم ده کهیت.”

ئیلا به هیورى به رسقى دایه وه: “ته نها دهمه وئ کومه کت بکه م”. دواى هیوربوونه وه یه ک خه ریکبوو دهر بکه ویت که نیشانه ی ئه وه بوو شته که هه ستمه سه ربگریت.

تو ده ته وئ سووکایه تیم پی بکهیت. وا دیاره له شووکردنم به سکوت له سک لی پرپوونمی زیاتر نابینیت! ئایا بیرت له وه کردووه ته وه که په نگه خوشم بوئ؟ ئاخو ده مه وئ شوو بهم پیاوه بکه م، چونکه خوشم ده وئ. ئه وه هه شت مانگه ئیمه چاومان به یه کتر ده که وئ.

ئیلا به ته وسه وه وه لامی دایه وه: “ئى ئى، به لى، له تو وایه به هه شت مانگ ده توانیت که سایه تیی پیاویک بناسیت! ئه وه بیست ساله من و باوکت ژن و میزدین، که چی هیشتا ناتوانین لافى ئه وه لیتدهین که هه ریه که مان دهر باره ی ئه وى تر هه موو شتی ده زانیت. ئاخو بو ئهم جوړه په یوه ندییه، هه شت مانگ هه ر هیچ نییه.”

ئافی به زه رده خه نه وه گوتی “خودا له شهش پوژدا ئهم بوونه ی دروستکرد، وه لى ئه و زه رده خه نه ساردوسره ی ئه وانه ی سهر میز که

ئاراسته‌يان كرد، بېده‌نگيان كرد. كه زياته شله‌ژانكيش بالى كېشا، ده‌يفيد هاته قسه و هه‌ردوو چاوى له كچه گه‌وره‌كه‌ى بړى، برؤى تېك نا و وتى: "تازېزم، ئه‌وه‌ى دايكت هه‌ولده‌دات پېتى بلېت ئه‌وه‌يه كه به‌لېن به‌يه‌كردان شتيكه و هاوسه‌رگيرى شتيكى ديكه‌يه".

جانېت لڼى پرسى: "به‌لام باوكه، ئايا تو پېت وايه كه ئېمه هه‌تاهه‌تايه ده‌بې هه‌ر خه‌ريكي به‌لېن به‌يه‌كردان بېن؟".

ئېلا هه‌ناسه‌يه‌كى قوولى هه‌لكېشا و گوتى: "له پاستيدا ئېمه چاوه‌پړى ئه‌وه‌مان ده‌كرد كه لاويكى باشتو بدؤزېته‌وه. ئاخو تو هېشتا له‌وه منداڼتري تا بتوانيت په‌يوه‌ندييه‌كى راسته‌قېنه بېه‌ستيت".

"دايكه، ئايا ده‌زانيت؟"، جانېت به‌ده‌نگيكي نزمى وا هه‌ر ئه‌وه‌تا بېسترا وتى: "پېم وايه تو له پوانگه‌ى په‌يوه‌ندييه‌كه‌ى خۆته‌وه ده‌پروانېسته په‌يوه‌ندييه‌كه‌ى من. تو له‌به‌ر ئه‌وه‌ى له ته‌مه‌نيكي زوودا شووت كرد و هه‌ر له ته‌مه‌نى مندا بوويت دووگيان بوويت، ئه‌مه وا ناگه‌يه‌نېت كه منيش هه‌مان هه‌له بكه‌م".

ده‌موچاوى ئېلا وهك ئه‌وه‌ى زلله‌يه‌كى ليدرايېت، سووره‌ه‌لگه‌پا. به وردى ماوه‌ى سه‌ختى دووگيانېيه‌كه‌ى خۆى بېرکه‌وته‌وه، كه بوو به‌واى ئه‌وه‌ى جانېت به‌نه‌به‌كامى له‌دايك بېيت. منداڼه‌كه‌ى هېز و بېرستى له‌به‌ر بېپېوو، بۆيه لېبرا شه‌ش سالى تر چاوه‌پړى بكات ئېنجا دووگيان بېيت.

"تازېزم، ئېمه شادمانېن كه په‌يوه‌نديت له‌گه‌ل سكوټتدا به‌ستووه"، ده‌يفيد ئه‌مه‌ى به ورياييه‌وه گوت و هه‌ولى دا شيوازيكى جيا به‌كار به‌يېت، "ئو لاويكى ناسكه، به‌لام دواى ده‌رچوونت له زانكو كى ده‌زانيت بۆچوونه‌كانت ناگورېن؟ په‌نگه به‌ته‌واوى بگورېن".

جانېت كه‌مه‌كې سه‌رى بادا و جوړه پاساويكى په‌خنه‌گرانه‌ى دروستكراوى هېتايه‌وه، ئېنجا پرسى: "ئايا ئه‌مه هه‌مووى له‌به‌ر ئه‌وه‌يه كه سكوټ جووله‌كه نېيه؟".

ده‌يفيد له‌وه‌ى بېستى وهك ئه‌وه‌ى باوه‌ر به گوييه‌كانى خۆى نه‌كات، تېى پوانى. ئاخو ئو شانازى به‌وه‌وه ده‌كرد كه باوكيكي كراوه و پوښبېره و له ماله‌كه‌دا ده‌ر باره‌ى نه‌ژاد يان ئايين يان سيكس قه‌ت بۆچوونى خرابى نه‌بووه.

وا دیاربوو جانیت سووره له سهر بۆچوونهکانی خۆی، ئهوهبوو لای به لای دایکیدا کردهوه و لێی پرسى: "ئایا دهتوانیت راستهوخۆ تهماشای چاوهکانم بکهیت و پێم بلێیت، ئهگهر سکۆت لایىكى جوولهکه بوايه و ناوی هاروون بوايه، ئهوسا پێگرتیت دهکرد؟"، دهنگی جانیت جوهره بێزاری و دهردهدلییهکی تیکهوت و ئیلاى لهوه ترساند که شتهایهک له دلیدا پهنگیان خواردووتهوه.

"نازیم، لهگهلتدا تهواو راستگۆ دهیم، تهنانهت گهر به قسهکانیشم قایل نهیت. دهزانم چهند نایابه که بنیادهم لاو و عاشق بیت. بپروام پێ بکه، بهلام شووکردن به پیاویک سهر به پاشخانیکى جیا بیت، قوماریکی گهورهیه. من و باوکتیش دهمانهوی دلنیابین که تق پیاویکی شیاوت ههلبژاردووه".

"تۆ چوزانیت که ههلبژاردنی شیاو له دیدی تۆوه بۆ من ههلبژاردنیکى شیاوه؟".

پرسیارهکه ئیلاى تووشی ههندێ سهرهگیژکه کرد. وهک ئهوهی تووشی ژانهسهر بووبیت، ههناسهیهکی ههلهکتشا و دهستی به تهوێلیدا هێتا.

"دایکه، دایکه من خۆشم دهوێ، ئایا پیت وایه ئهمه شتیکی تیدایه؟ ئایا وشهى خۆشهویستیت له شویتینکدا بیر ناکهویتوه؟ ئاخى ئهم وشهیه به توندی دلم دهخاته خورپه و ناتوانم بهبی ئهو بژیم".

ئیلا گوێی له خۆی بوو به بێدهنگی پێدهکهنیت. قهت نیازی نهبوو گالته به ههستی کههکی بکات، لێ پهنگه پیکهینهکهی بهوای شتگهلیکهوه بن و خۆی پهی پێ نهبات، بۆیه ئاوها شلهژاوه. خۆ ئهو و جانیت زۆر بهگزیهکدا چوون، بهلام ئهمرۆ وا ههست دهکات بهگزی شتیکی دیکهدهچیت، شتیکی گهورهتر.

"دایکه، ئهئى تۆ له ژياندا کهسێکت خۆش نهویستووه؟"، جانیت به پێتمیک که کهمپێزیی تیدابوو، وهلامی دایهوه.

"نهختی راوهسته. ئهري واز له خۆنوqmکردن لهنیو زیندهخهون ناهیتیت تا بگهپێتتهوه دۆخی راستهقییهی خۆت؟ تۆ بوویت به...". چاوهکانی ئیلا بهرهو پهنجهرهکه ههلیانپوانی و له وشهیهکی کاریگهر دهگهرا، تا له کوتهایدا وشهى (پرومانسی)ی به خهیاڵدا هات.

‘چی تیدایه بیمه پۆمانسی؟، جانیت پرسپاری کرد و له پیتمی دهنگیدا
ئوهی دهرخست که سووکایهتیی پیکراوه.

بهپاستی چیی تیدایه که ببیته پۆمانسی؟ ئیلا پرسپی ئوه له کهیهوه
وشه پۆمانسی بیزاری دهکات؟ که نهیتوانی بهرسفی ئوه پرسپاره
متبوانه لیواری مهژگی بداتهوه، دریزهه به قسهکانی دا، دهی، ئازیزم. تو
له چ سهدهیهکا دهژیت؟ ئوه به بن سهرت که ئافرهتان شوو بهوانه ناکه
که خوشیان دهوین، بهلکو ئوه پیاوه ههلهدهبژیرن که دهبیته باوکیکی باش و
مێردیکی وا که پشتی پی بهسترئ. خوشهویستی ههستیکی جوانه و دیت،
بهلام زوو ون دهبیت.

کاتی ئیلا له قسهکهی بووهوه، ئاوپی له مێردهکهی دایهوه. دهیفید مینا
دهستهکانی لهنیو ئاودا تیکهپیتیت، بهکاوهخۆ له بهردهم خۆی دهستهکانی
تیکهپراند و وهک ئوهی له ژیانیدا بۆ یهکه م جار ببینیت تهماشای کرد.
جانیت وتی: ‘دهزانم بۆ وا دهکهیت، ئیرهیی دهبهیت، چونکه من جحیل و
دلخۆشم. دایکه دهتهوئ وهک تو بم؟’.

ههستیکی نامۆ وهک بهردیکی گهوره کهوتبووه ههناوی ئیلا. ئایا کابانیکی
شادمانی مال نییه؟ یان له نیوهی تهمهندا له توپی ژن و مێردایهتیهکی
سهرنهکهوتوودا گیری خواردوووه؟ تو بلتیت مندالهکانی ئاوها تهماشای بکهن؟
ههروهها شووهکهیشی بهو گویره؟ ئهی هاوپی و دراوسێکانی چی دهلین؟
لهناکاو بیرکردنهوهیهکی بهسهردا زال بوو، ههستی کرد وا ههموو ئهوانه
دهوروبهری شینی بۆ دهگێژن. ئهم گومانهی له پادهبهدر ئازاربهخش بوو و
ههناسهیهکی سارد له دهمی دهرپهپی.

دهیفید به پووگرژییهوه ئاوپی له جانیت دایهوه و گوتی: ‘گههکه داوای
لیبورتن له دایکت بکهیت’.

ئیلا به مهلولویهوه گوتی: ‘گرینگ نییه. من چاوهپێی هیچ تهوازیهکی لی
ناکه م’.

جانیت نیگایهکی ناویلی دایکی کرد و کورسییهکهی بهرهو پشتهوه پال نا
و سهرکۆشهکهی خسته لاوه و به تووپی له ناندینهکه دهرچوو. دواي چهند
چرکهیهک ئورلی و ئافی به بیدهنگی دوایکهوتن. جا ئهم رهفتارهیان له

پشتگیرکردنیکى نااسایى خوشکه گوره که یانه وه بوو، یان له قسه ی گوره کان بیزار بوو بوون، ئینجا میمه ئیستر به بیانگیکى لاواز پویش و دوا ده نکی حه بی دژه دله کزه ی کرؤشت.

ده یقید و ئیلا به ده وری میزه که دا مانه وه، هه سته ی شله ژانیک به توندی له نیوانیاندا بالی کیشا. ئه و شته ی ئازاری ئیلا ی دها، وه ک خویان ده یانزانی روو به روو بوونه وه ی ئه و بوشاییه ی نیوانیان بوو، په یوه ندیی نه به جانیته وه هه بوو نه به دوو منداله که ی دیکه یانه وه.

ده یقید که چه تاله که ی خستبووه لاه، هه لیگرت و قه ده ریک ته ماشای کرد و گوتی: "که واته ده توانم بگه مه ئه و به ره نجامه ی که تو شووت به و پیاوه نه کردووه که خوشت ویستووه؟".

"تکایه، مه به سته ی من ئه مه نه بوو".

"ئه ی مه به سته چی بوو؟"، ده یقید که هیشتا له گه ل چه تاله که دا ده دوا، پرسیی: "کاتی هاوسه رگیریمان کرد، پیم وابوو که خوشت ده ویم".

"تۆم خوش ده ویست"، به لام ئیلا ئه مه یشتی خسته سه ر و گوتی: "ئه و کاته".

ده یقید به ده نگیکى بی ده ربهرین پرسیی: "ئه ی که ی ده سته له خوشه ویستی من هه لگرت؟".

ئیلا مینا ئافره تیک که قه ت ره نگدانه وه ی وینه ی خوی نه دییت، به سه رسورمانه وه دیقه ته ی شووه که ی دا، وه لی ئه میستا ئافره تیک بوو ئاوینه یه کی هه لگرتبوو و به ره و پوخساری خوی به رزی کردبووه وه. ئه ری ده سته له خوشه ویستی میرده که ی هه لگرتووه؟ پرسیاریک بوو له وه و به ر له خوی نه کردبوو. ده یه وه یست به رسقی ئه م پرسیاره بداته وه، وه لی ئه و شته ی حه وه جه ی بوو په یف بوو. له ناخه وه ده یزانى گه ره که هه ردووکیان چاره سه ری شته که بکه ن، نه ک منداله کانیان، به لام هه ردووکیان له جیاتى ئه وه تا له توانایاندا بوو هه ولیان دا که: لیکه پین با پۆژه کان تیپه رن و شته دووباره وه بووه کان به سه ر ژیاناندا زال بن و پۆژگار به ساردوسپری راسته قینه وه پیره وى خوی بپریت.

دهستی به گریان کرد، نهیتوانی بهر له و خه مه بهردهوامه بگریت که به بی
 ئاگای هردووکیان بالی کیشابوو و بووبوو به به شیک له بوونیان. دهیغید
 پوخساره گرژدهکی شاردهوه. هردووکیان دهیانزانی که به قهده وهی رقی
 له وهبوو که له بهرانبه ری بگری، ئه ویش نایه وهی بیینیت، دهگری. له بهختی
 ئهواندا زهنگی تهلیفونه که پرزگاری کردن.

دهیغید تهلیفونه کهی هه لگرت و وتی: "ئهلق... بهلق لیترهیه. به یارمهتیت
 نهختی چاوه پئ بکه".

ئایلا خوی کوکردهوه و تا له توانایدبوو ههولی دا وا ده ربکه ویت که له
 دوخیکی دهروونی باشدایه. دهستی به قسان کرد: "بهلق، ئایلا قسه دهکات".
 "ئهلق، من میتیلم، ببوره له م پشوی کوتایی ههفتهیه دا بیزارم کردیت،
 دهنگی ئافرهتیکه گهنج بوو، دویتی ستیف داوای لیکردم په یوه ندیت پتوه
 بکه، به لام بیرم چوو. ئایا دهستت به خویندنه وهی دهستتوسه که کرد؟".
 "ئوو، ئایلا دواي ئه وهی بیرى کهوته وه که ئه رکیک چاوه پئی دهکات،
 هه ناسهیه کی هه لکیتشا. یه کهم کاریکه که په خشکاریکی ئه ده بی بوی ده نیریت،
 پۆمانیکه نووسه ریکی ئه وروویی نه ناسراو نووسیویتی و ده بیت پاپورتیکی
 تیروته سه لی له سه ر بنووسیت. پئی رابگه یه نه با نیگه ران نه بیت، دهستم به
 خویندنه وهی کردوه، ئایلا ئه مه ی به درق گوت. ئاخو ژنیکه به ته ماح و
 سه رسهخت، نایه وئ له یه کهم کاریکدا که داوای جیبه جیکردنی لیکراوه، میتیلم
 بیزار بکات.

"باشه، ئه ی شته کان چۆن ده پۆن؟".

ئایلا که مه کی بیدهنگ بوو و نه یزانی چی بلیت. ئاخو جگه له وهی که
 دهستتوسه پۆمانیکه میژوویه ده رباره ی پۆمیی شاعیری سوڤیی به نیو و
 دهنگ که به (شه کسپیری دنیای ئیسلامه تی) یش داده نرئ، ده رباره ی
 دهستتوسه که هیچ شتیکی نه ده زانی.

"پۆمانیکه سوڤیانه یه، ئایلا پتکه نی و ئومیده وار بوو که به شوخیکردن
 درۆکه ی په رده پۆش بکات.

بەلام مېشىل مژوول بوو و بە كرده پرى كوتى: باشه، كوئ بگره. پېم وایه وهك خۆت پېشېبىنى دهكەيت كه راپۆرتنوووسىن دهرباره رۆمانىكى ناوها كاتىكى زۆرتى گهرهكه...:

كه دهنگى مېشىل كپ بوو، له دوورى تەلیفونه كه وره ورىكى ژنەوت. ئیلا وای به خەيالدا هات كه لهیهك كاتدا چەندىن كار دهكات- نامە ئەلیكترۆنیه كانی دهخوینتیه وه، پىداچوونه وهى یهكئى له نووسه رهكان دهخوینتیه وه، قه پال له بابوله یهكئى زهلاتهئى تونا ده دات، نینۆكه كانی بۆیه دهكات- هه موو ئه مانهش له كاتى تەلیفونكر دندا.

مېشىل دواى خوله كىك پرسى: "هیشتا له ویت؟".
"به ئى".

"باشه، گوئ بگره، لىزه دۆخه كه ئالۆزه. ده بى برۆم. تهنه ئه وهت له یاد بىت كه دوامۆلت بۆ رادهستكر دنى كاره كه سى ههفتهئى تره".
له پر ئیلا وتى: "دهزانم"، هه ولى دا وای دهربخات كه زۆر به پلانه، "كاره كه له كاتى دیارىكراوى خۆیدا ئاماده ده بىت".

له راستیدا ئیلا له ههلسهنگاندنى ئه م دهستتوووسه دا متمانهئى به خۆى نه بوو، هه رچهنده له سه ره تادا زۆر په رۆش و له خۆ دلىا بوو، خوشحالیش بوو، چونكه یه كه م كهس بوو رۆمانى نووسه رىكى گومناوى دهخوینده وه كه هیشتا چاپ نه كراوه و له دیارىكردنى ئه م نووسه ره دا رۆلىكى ده بىت، با كه میش بىت. كه چى ئیستا دلىا نه بوو كه ده توانىت له بابەتیکى وهك سۆفیگه ریتى قولبیته وه كه په یوه ندبى به ژيانى ئه وه وه نیه و پووداوه كانی بۆ سه دهئى سیانزه هه م دهگه رینه وه.

بىگومان مېشىل هه ستى به دوودلییه كهئى كردبوو، بۆیه لى پرسى: (ئایا كىشه یهك هه یه؟).

كاتى وهلامى نه ژنەوت، پتر پى داگرت و پرسى: (گوئ بگره، ده توانىت پىم بلىت ده تهوئى چى بلىت؟).

ئیلا دواى كه مئى بیدهنگى، بریارى دا كه راستیه كهئى بلىت.

"پىم وایه له م رۆژانه دا سه رودلىكى ئه وتۆم نیه تا له رۆمانىكى مژوووى وردبمه وه. مه به ستم ئه وهیه من بایه خ به پۆمى و شتى وا ناده م و هیشتا

بابەتەكە بە لامەوہ نامۆیہ. كاشكى پۇمانىكى دىكەت دەدامى - شتىك زۆرتەر
پەيوەندى بە خۇمەوہ ھەبىت.

‘واى چ بۇچوونىكى سەيرە!، مېشىل ئەمەيشى گوت، ’تۆ پىت وایە گەر
شتىك خويندەوہ و شارەزایى باشت لى ھەبوو، ئىدى دەتوانىت باشتەر كارى
لەسەر بگەيت؟ نەخىر، قەت وا نییە! ھەر بەواى ئەوہى لەم ولایەتە
نىشتەجىت وات بە خەيالدا دىت كە دەتوانىت پۇمانگەلى بنوسىت،
پووداوەكانى لە ولایەتى ماساشۆستس قەوماون، ئایا ئەمە راستە؟’.

‘من مەبەستم ئەمە نەبوو...، ئىلا كە واى گوت دەسبەجى زانىى
دواینیوہ پۇش ھەمان رستەى دووبارە كرووہتەوہ. نىگایەكى شووہكەى كرد
تا بزانیت ئاخۆ ئەویش سەرنجى ئەوہى داوہ، وەلى زەحمەت بوو سىمای
دەموچاوى دەیفىد بخوینتەوہ.

‘زۆر جار وا پىویست دەكات كىتىگەلىكىش بخوینتەوہ كە پەيوەندیان بە
ژيانمانەوہ نییە. ئەمە بەشكە لە كارەكانمان. ھەر لەم ھەفتەیدا كىتىكەم
خویندەوہ ئافرەتتىكى ئىرانى نووسیویتى كە لە تاران سەرپەرشتى
سۆزانیخانەك دەكات، ئىدى ناچاربوو لە ولات ھەلەت . ئایا دەكرى داواى
لى بگەم كە دەستنوسەكە بۆ پەخشكاریكى ئىرانى بنىرت؟’.

‘بىگومان نەخىر، ئىلا ورەورىكى كرد و ھەستى بە خۆى كرد كە ھىچ
لەباردانەبوو و تووپرەھاتە.

‘ئایا ئاشنابوون بە خاك و كولتورى دوورەوہ بە نیشانەى ھىزى
ئەدەبیاتی باش دانانى؟’.

‘بىگومان. گوئى بگرە، ئەوہى پىم وتیت لە بىرى خۆتى بەرەوہ. پىش
وادەى دیارىكراو پاپۆرتىك لەسەر مېزەكەت دەبىنى، ئىلا بەدەم قسەوہ رقى
لە مېشىل ھەلگرت، چونكە بە شىوہەك مامەلەى لەگەلدا دەكات وەك ئەوہى
لە ھەموو كەس وەرپسكەر و گىلتەر بىت، رقى لە خۆیشى بووہوہ، چونكە
بواى دا ئەوہ رووبەت.

‘نایابە، ئەمەيە گيانى بەھۆلەوہبوون، مېشىل ئەمەى بە جۆرى گوت مینا
ستران بچرىت، خراپ لىم تىمەكە، لى پىم وایە دەبى ئەوہت لە یاد بىت كە

سەيدايىن من - خاتوونا من

لە ئەمستردامەو سلاو.

پۇمانى نىردراوى ھاوپىچ پووداۋەكانى لە سەدەى سىانزەھەمدا لە قۇنيا
لە ئاسىيائى بچووك پوويان داۋە، بەلام پاستگۇيانە دەلىم كە پووداۋەكانى
كارىگەرييان بەسەر ھەموو ولاتان و پۇشنىبرىي ھەموو سەدەكانەو ھەيە.
ھىوادارم بۇ خويئندەو ھى پۇمانى (كفرى شىرىن) كاتتان ھەيىت، كە
پۇمانىكى باتىنىي ميژوويە دەربارەى پەيوەندىي شىرىنى نيوان پۇمىي
شاعىرى ھەلگەوتوو و پىشەواي مەزن و ھىژاي دىرۇكى دىيائى ئىسلام و
شەمسى تەورىزىي بىناوتا و ونبوو و ليوانلىو لە سەركىشى و كارى
چاۋەپواننەكراو.

ئومىدەوارم خۇشەويستى بەردەوام ياۋەر و سايەبانتان بىت.

أ. ز. زاھارا

ئىلا ھەستى كرد كە ئەم كارتە پۇستكراۋە خۇتتەلقورتانىكى پەخشكارە
ئەدەبىيەكەيە، چونكە ستيف ئەۋەندە كاتى بە دەستەۋە نىيە تا پۇمانى
نووسەرىكى ئەدەبدۇست بخويئىتەۋە، ئىدى زەرفەكەى داۋە بە مېشىلى
يارىدەدەرى و ئەمىش بە يارىدەدەرە نوئىيەكەى داۋە. بەم شىۋەيە پۇمانى
(كفرى شىرىن) كەۋتە بەردەست ئىلا. ئاخىر ئەو لە كويى بزانىت ئەم كىتتە ھەر
ئەۋە نىيە كە كىتتەكى ئاسايى بىت، بەلكو كىتتەكى ژيانى دەگۇپىت و كە
دەيشى خويئىتەۋە، چىرۇكى ژيانى خۇى دووبارە دەنوسىتەۋە.

ع. ز. زاھارا كاتى لە سەفەرى شوئىتە جياۋازەكانى دىنا نەبوايە، ئەۋا لە
ئەمستردام لەگەل كىتتەكانى و پىشەلەكانى و كىسەلەكانى دەژيا. پۇمانى (كفرى
شىرىن) يەكەم پۇمانىتى و پەنگە دوا پۇمانىشى بىت. نىيازى نىيە بىتتە
پۇماننوس، چونكە ئەم پۇمانەى لە سەرسامبوونىكى پەتيەۋە نووسى، لە
خۇشەويستى زۇرىيەۋە بۇ پۇمىي شاعىر و سۇفى و خۇرە ئازىزەكەى،
شەمسى تەورىزى بوو. چاۋەكانى بەرەۋ دامىنى لاپەرەكە بۇ دىپرى دواتر
نىگايان كرد. ئىلا شتىكى خويئندەۋە بە شىۋەيەكى سەير بە لايەۋە ئاشنا بوو.
گەرچى ۋەك ھەندى كەس دەلىن، عەشق تەنھا ھەستىكى شىرىنى
لەچارەنوسراۋ نىيە كە خىزا دىت و دەپوات.

ئىلا دەمى داچەقاند و ھەستى كرد ئەم دەربرپنە ئاوەژووى ئەو دەربرپنەيە كە ئەو پۆژە لە ناندینەكە بە كچەكەى خۆى وت. چركەساتىك وەستا. بىرۆكەيەكى بە خەيالدا ھات و ھەللەرزى، ھىزىكى تەماوى، يان ھىزىكى ترى ئەم گەردوونە بووبىت، پەنگە ئەم كىتبە، يان ھەر كەستىكى دى سىخوړپى بەسەرەوہ كرديت، پەنگە نووسەرى كىتبەكە كە ئەم كىتبەى نووسيوہ، پىشتەر زانپىتتى يەكەم كەس كى دەخوینتتەوہ. بىگومان نووسەرەكە دەزانىت كە ئەم دەبىتتە يەكەم خوینەرى . بە ھۆيەكى ناديار كە خۆيشى نەيدەزانى چىيە، ئىلا بىرۆكەكەى بە بىزاركەر و ھاوكات بە وروژىتەر زانى.

لە چەندىن شتوہدا سەدەى بىستويەكەمىن زۆر لە سەدەى سىانزەھەم جيا نىيە. لە مېژوودا ئەوہ تۆمار دەكرى كە ئەم دوو سەدەيە سەردەمى ململانتيەكى ئاينىي ئەوتو بوون لەو پىتش وینەى نەبووہ، سەردەمىك بوون بەدحالىبوونى پۆشنىبرى تياياندا باو بووہ، ھەر وەھا ھەستىكى دەستەجەمعى بەواى نەبوونى ئارامى و لەيەكتر ترسان باو بووہ. لە كاتىكى ئاوەھا دا خۆشەويستى لە ھەموو كاتىكى تر پىويستتەر.

بايەكى سارد و توند بەرەو پووى ھەلىكرد، لا پەرەكانى لەسەر بالۆكنەكە پەرت كرد: خۆرەكە بەرەو ئاوابوون شۆرپووەوہ و جوانىيەكەى گۆراو بوو بە كەشكى مات و خەمىن.

وہك پۆمى بىرمان دەخاتەوہ، مادام عەشق گەوھەرى ژيان و ئامانجى بالايەتى، كەواتە لە دەرگای ھەموان دەدات، بەوانەشەوہ كە خۆيان لە خۆشەويستى دوور دەگرن - تەنانەت بەوانەوہشە كە پەيفى (پۆمانسى) وەك ئاماژەيەكى پەتكردەوہ بەكار دىنن.

ئىلا مينا (خۆشەويستى لە دەرگای ھەموان دەدات، تەنانەت لە دەرگای ئەو كابانى مالاھش دەدات كە لە ناوہراستى تەمەندايە و لە تۆرتامبۆن دەژى و ناوى ئىلا پۆبنشتاين) ھى خویندبىتتەوہ، ھەستى بە سەرسۆرمان كرد.

حەز و غەريزە ھانىيان دا كە دەستتووسەكە بداتە لاوہ و بچىتە ژوورەوہ و تەليفۆن بۆ مېشيل بكات، تا پىيى بلىت كە ئەو دەتوانىت دەربارەى ئەم پۆمانە راپۆرتىك بنووسىت، وەلى لەبرى ئەوہ ھەناسەيەكى ھەلكىشا و لا پەرەكەى ھەلدايەوہ و دەستى بە خویندەنەوہ كرد.

کفری شیرین

پۆمان
ع.ز.زاھارا

سۆفییەکان دەلێن نەیتیی
قورئان لە سورەتی فاتحادایە
نەیتیی سورەتی فاتحاش لە دەربڕینی
بە ناوی خودای دەهەندە و دلۆقاندایە
گەوهەری بە ناوی خودای دەهەندە و دلۆقانیشت لە پیتی (ب) دایە
کە خالێک لە ژێر ئەم پیتەدایە...
خالی ژێر (ب) تێکەش هەموو بوونەوارەکە بەرجەستە دەکات...
هەر وەک چۆن مەسنەوی بە پیتی (ب) دەست پێدەکات،
بۆیە هەموو بەشەکانی ئەم پۆمانەش بە پیتی (ب) دەست پێدەکەن.

بەرايىپەك

بەردەوام سەددى سىانزەھەم بە مەملاننى ئايىنى و ناكۆكى سىاسى و مەملاننى لەسەر دەسلەت بارگاوى بوو، دۆخىكى شەژاۋ لە ناوچەى ئەنادۆل سەرى ھەلدا بوو. لە پۇژاۋاۋە خاچەرىستان قوستەنتىنەيان داگیرکرد و بەرەو داگیرکردنى قودس پىشەرەوييان دەکرد و گەندەلى و خراپەكارىيان تىدا دەۋەشاندى و ئىمپراتۆرىيىتى بىزەنتى دابەش بوو. لە پۇژەھلاتەۋە سوپاى مەغۇل بە سەركردايەتتى سەركردەى سەربازى مەزن جەنگىزخان زۆر بە خىراپىى بىلاۋبوۋەۋە. لە ناۋەپراستەۋە خىلە توركە جۇراۋجۆرەكان لە نىۋو خۇياندا لە شەپوشۇپدا بوون، ھاۋكات بىزەنتىنەيان ھەوليان دەدا ئەو خاك و سامان و ھىزەى لە دەستيان دابوو، بەدەستى بىتنەۋە. ئىدى سەردەمى ئازاۋەيەكى وا بوو، كە لەۋەوبەر وىتەى نەبوو، بە جۆرى مەسىحىيەكان دژى مەسىحى دەجەنگان، مەسىحىيەكان دژى مۇسلمانەكان شەپيان دەکرد، مۇسلمانەكان دژى مۇسلمان دەجەنگان. ئىدى بىيادەم پوۋى لە ھەر شوئىنى كىردا، جەنگ و ئازار و ترستىكى ئەۋتق بوو وىتەى نەبىنرابوو. لە گەرمەى ئەم ئازاۋەيەدا زانايەكى ئىسلامىي بىھاۋتا دەژيا، كە بە جەلالەدىنى پۇمى دەناسرا و نازناۋى "مەۋلانا" بوو، لە ھەموو ناۋچەكە و دەرەۋەى ناۋچەكە، ھەزاران ھەۋادار و مريد دەۋريان دابوو و بۆ ھەموو مۇسلمانان ۋەك پوۋگەيەك بوو. سنالى ۱۲۴۴ى زايىنى (پۇمى) لەگەل (شەمس) بەيەك گەيشتن - شەمس دەرويشىكى گەپىدە و پەفتار سەيربوو و بۆچۈۋنى ھەرتەقىيانەى ھەبوو. ئەم بەيەك گەيشتنەيان ژيانى ھەريەكەيانى گۆپى. ئەو بەيەكگەيشتنە سەرەتاي ھاۋپىيەتتەكى تۆكمە بوو و لە سەدەكانى دواتردا سۇفىيەكان بە يەكگرتنى دوو ئۇقيانوسيان چۈاند. دۋاى ئەۋەى پۇمى بەم ھاۋپى ناۋازەيە گەيشتن،

له پیاوێکی ئایینی خواساییهوه بۆ شاعیریکی لیوانلیو له سۆز و سۆفیهکی وابهسته و بانگخوازیکی عهشق گۆرا، سهمای دهرویشانی داهینا و له ههموو کۆت و بنهمایهکی کۆنخوازی پرزگاری بوو. له سهردهمییدا گیانی دهمارگیری و ناکۆکی ئایینی تێیدا تهشه نهی کردبوو، ئهو بانگهوازی پۆحانییهتیکی جیهانی گشتگیری دهکرد و دهراکاتی له بهردهم ههموو تیره ی مرۆف به جیاوازی ئارهزوو و پاشخانیانهوه والا کردبوو. لهبری ئهوهی بانگهوازی جیهادی پوا لهتبازی بکات، که به (جهنگی دژی خودانهاسان) دهناسرێ و زۆریک لهو سهردهمهدا بانگهوازیان بۆ دهکرد و تهواو وهک ئهوهی ئهمرۆ پووهدات - پۆمی بانگهوازی بۆ جهنگی ناوهوهی مرۆف دهکرد، ئامانجهکهشی له جهنگی دژی (منی بالا)دا بهرجهسته دهبوو و له کۆتاییدا دژی (نهفس) و پێشیلکردنی نهفس بوو.

بهلام بیروبۆچوونهکانی له لایه ههموو خهڵکهوه پێشوازیی لی نهکرا و دلیان بۆ خۆشهویستی والا نهکرد. په یوهندی پتهوی گیانی نیوان شه مسی تهوڕیزی و پۆمی بوو به جیهگی واتهوات و پتوهههلبهستان و هیرشکردن. ئهوه بوو خهڵکی خراپ لییان تیگه یشتن و ئیرهییان پێدهبردن و تانهیان لێدهدان، ئهوهنده بیریزیان پیکردن، تا نزیکترین کهسی خویان غایه نهتیان لیکردن. ئهوه بوو دوا ی سی سال له بهیهکگه یشتنیان، به شیوهیهکی کارهساتبار له یهکتر دا بران.

وهلی چیرۆکهکه لهویدا کۆتایی نههات.

له راستیدا کۆتاییهک له ئارادا نهبوو. دوا ی نزیکه ی ههشتسه د سال، هیشتا پۆحی شه مس و پۆحی پۆمی تا پۆژی ئهمرۆمان قوڵپ به ژیان دهدهن، له ناخماندا و له شوینییدا دهسووپینهوه...

بکوژه که

ئەسکەندەرییە، تشرینی دووهم ۱۲۵۲

بەنی ئاویکی لیخنی بیریک، مردوویەکی تیدا راکشاوه. ئیدی پووم لە
هەر شوینیک کردبا، چاوه‌کانی دوام دەکەوتن، دوو چاوی گەش و بیدار وەک
دوو ئەستێرە ی تاریک بە بەرزایی ئاسمانەوه کە نوقلانە ی شووم لێدەن
هەلواسرابوون. بەو نیازەوه بۆ ئەسکەندەرییە هاتم تا بتوانم بۆ شوینیکی
دوور سەفەر بکەم و لەم یادگە کونکەرە هەلیم و ئەو لوورەلوورە بوەستینم
کە لە سەرمدا دەنگ دەداتەوه، لەو دوا هاوارە ی هەلیم کە بەر لەوه ی
خوێنەکە ی بشۆردریته‌وه و چاوه‌کانی بەقوولدا بچن و لە هەناسەبرکێیەکی
بێپرانەوه‌دا گەرووی دابخات، لێیەوه هەنگاوم نا، مالتاوا ی پیاویکی بە خەنجەر
دابێژراو، لوورە ی گورگیکی بەتەلەوه‌بوو.

کاتی کەسیک دەکوژیت، ئەوا شتیک لەوه‌وه بۆ تۆ دەگوێزریتەوه –
هەناسەیه‌ک، یان بۆنیک، یان ئاماژەیه‌ک. من ناوم لەوه ناوه (نەفرەتی
قوربانی). بە جەستەتەوه دەلکیت و بەنیو پێستەکەتدا پۆدەچیت و پاستەوخۆ
بەرەو دلت دەخزیت و لە ناوه‌وتدا دەمیڤیتەوه و هەلدەپلکیت. ئەوانە ی لە
شەقامدا دەمبینن، شێوازیکی وا شک نابەن تا ئەوه بزائن، لی من پەوسی
هەموو ئەو پیاوانەم لەگەڵ خۆمدا هەلگرتووه، کە کوشتوومن. وەک
گەردنبەندیکی شارراوه بە گەردنی خۆمدا هەلمواسیون و بە توندی هەست بە
قورساییان دەکەم. هەرچەندە هەست بە ئاسوودەیی ناکەم، بەلام راهاتم
لەگەڵ ئەو بارە قورسەدا بژیم و وەک بەشیک لە کارەکەم قەبوولی بکەم.

لهوساوه که قابیل هابیلی کوشت، له هه موو بکوژیکدا ئه و پیاوهی که کوشتوویه تی هه ناسه ده دات. ئه وهی دهیزانم ئه مهیه، شتی که بیزارم ناکات، به لام بۆچی دواى ئه و پووداوه خیرایه، ته زووی هه لله رزین دایگرتم؟
 ئه م جاره هه ر له سه ره تاوه هه موو شتی جیاواز بوو. ده ته ماشاکن، بۆ نمونه ئه و شیوازی کارکردنه ی دۆزیمه وه، یان ئایا گه ره که بلیم ئه و شیوازه ی که منی بۆ کارکردن دۆزییه وه؟ له سه ره تای به هاری سالی ۱۲۴۸دا، له قونیا له کن خاوه ن سۆزانیخانه یه ک کارم ده کرد، نیره مووکیک بوو به توندوتیژی و توورپهی ناسرابوو و له چاودیریکردنی له شفرۆشه کاندایارمه تیم ده دا و ترسم ده خسته دلی ئه و مه عمیلانه وه که به باشی ره فتاریان نه ده کرد.

به پروونی ئه و پۆژه م له یاده، دواى له شفرۆشیک که وتبووم که له سۆزانیخانه که هه لاتبوو و له خودا ده گه را. ئافره تیکی ئه ونده جوان و جحیل بوو، له وه بوو به ندی دلم بیستیت، ئاخه گه ر پیتی گه یشتبام، به ته مابووم به جوړی ده موچاوی بشیوتیم، ئیدی هیچ پیاویک بیزی نه یه ت ته ماشای بکات. ئه وه ندیه نه مابوو ئه و ئافره ته گیله ده ستگیر بکه م، کاتی نامه یه کی ئالۆزم دۆزییه وه که له به رده م ماله که م فریدرابوو. له به ر ئه وه ی نه خوینده وار بووم و نه مده توانی بخوینمه وه، نامه که م بۆ سوخته خانه برد و دام به یه کیکی له فه قیکان تا بۆمی بخوینیتیه وه، له به رانه ردا بری پارهم پیتی دا.
 دواى بۆم ده رکوت که نامه که له نه ناسراویکه وهیه و (ژماره یه ک له خودا ناسانی به ئه مه ک) واژوو یان له سه ر کردوه.

له نامه که دا وا هاتبوو: "له سه رچاوه یه کی باوه رپیکراوه وه زانیومانه که تو کیت و له کوپوه هاتوویت و له کوپ کارده کهیت. تو ئه ندامیکی پینشوویت له دهسته ی تلپاککی شه کان! هه روه ها ئه وه ش ده زانین که دواى مردنی چه سه نی سه باح و ده ستگیرکردنی سه رکرده کانی، ئیدی دهسته که ئه و هیزه ی جارانی نه ما. ده زانین تو له ترسی سزادان هه لاتوویت و بۆ قونیا هاتوویت، ئیدی له وساوه خۆت گۆپوه و ژیان به سه رده به یه ت."

له نامه که دا نووسرابوو که ئه وان یه کجار چه وه جه ی منن و پارهیه کی مؤلم ده ده نی. وتبوویان گه ر من به راستی ده مه وئ به ده نگیانه وه بچم، ئه وا

گەرکه لهو ئیواریه دا دواى تاریکان به رهو مه یخانه یه کی به نیوبانگ برۆم. کاتی دهگمه ئه و مه یخانه یه، له سه ر نزیکترین میزی لای په نجه ره که دانیشم و پشت له ده رگا که بکه م و سه ر به ربده مه وه و چاو بپر مه زه ویه که. ئینجا که سیک یان که سانیکی که به کارم دینن، بۆ لام دین و هه موو ئه و زانیاریانه م پیده ده ن که پتویستم به زانیانه، کاتیکیش ده گنه جی، یان ده پۆن، گهره که سه ر هه لنه برۆم و ته ماشای ده موچاویان نه که م.

نامه یه کی سه یر بوو، لی من راهاتبووم که چۆن مامه له له گه ل ئاره زووی مه عمیله کاندا بکه م. چه ندین سال جو ره ها که س به کاریان هینام و زۆربه یان ده یانه ویست ناوه کانیا ن به نه ئینی بمینته وه. ئه زموون فیری کردم، جاری وا هه بوو مه عمیله که چه ند هه ولی شاردنه وه ی ناسنامه ی خو ی دابا، ئه وا ده بووه نزیکترین قوربانی، به لام کارم به وه نییه، چونکه ئه رکی من ته نها کاری کوشتنه. نابیت له هوکاره په نه انه کانی پشت ئه رکه که م پیرسم. له و چه ندین ساله ی که (ئه له مووت)م جیهیشتبوو، ئه و ژیا نه م بوخۆم هه لزاردبوو.

له هه موو بارینکا مه گه ر چۆنها پرسیارم کردبا. بوچی پیرسم؟ زۆربه ی ئه وانه ی که ده یانتاسم، لای هه ریه کتیکیان، یان به لای که مه وه یه کیک هه یه که ده یه وه ی یه کیک له ناو بیات، کاتیکیش ئه وه ناکن، مانای ئه وه نییه له کوشتن پاریزراون. له راستیدا له ناخی هه ر که سیکدا ئاره زوویه کی په نه ان هه یه که پوژی یه کیک بکوژیت. خه لکی تا دوا ی ئه وه ی شته که یان به سه ر دیت، ئینجا ئه وه ده زانن. ئاخو ئه وانه پیتان وایه له کوشتندا ده سته وسانن، وه لی شته که ته نها مه سه له ی ویزدانه، که چی برۆ جار ته نها سه رله قاننیک به سه بو دایساندنێ توو په ییان. ئیدی به دحالیبوونیکێ ئه نقه ست، یان ده مه قالی له سه ر شتیکی توو په هات، یان کاتی بنیاده م له شوینیکێ هه له و کاتیکێ هه له دا بیت، په نگه نیازیکێ تیکشکینه ر له که سانیکی ده ربکه ویت که له کاتی خوا ساییدا که سانیکی باش و به ریزیش بن. ده کرۆ هه ر که سیک، که سیک بکوژیت، به لام له توانای هه یج که سیکدا نییه که که سیکێ غه ریب و لایده به ئه نقه ست و به مه به ست بکوژیت، ئا لیزه وه ده چمه نیو دیمه نه که وه.

من کارگه لیکێ قیزه ونم بو که سانیکی تر جیه جی ده کرد، ته نه اته خوداش له پلانه پیروژه که یدا، کاتی عیزاراییلی فریشته ی مه رگی بو کوتاییه یتان به

ژیانی خه لکی دانا، ههستی به پتو یستبوونی که سیککی وهک من کردبوو. بهم
 ئاوهایه خه لکی له فریشته دهترسن و نهفرهتی لیده کهن و پریان لیهتی، له
 کاتیکدا دهستهکانی خودا و ناوی خودا به پاکی و بیگهردی ده میتنه وه. له وهدا
 سته میک لهو فریشتهیه دهکری، لی بۆ دووهم جار ده لیم که ستهم هه موو
 دنیای ته نیوه. ئه ری وای نییه؟

که شه و داهات، پرووم کرده مهیخانه که. ریکه وت وای ویست پیاویک که
 دهوسی کۆنه برینیک به ده موچاوییه وه دیاربوو، له تهک ئه و میزه ی نزیک
 په نجه ره که دابنیشیت و له پرخه ی خه ودا بیت. وام به خه یالدا هات بیداری
 بکه مه وه و داوای لی بکه م بچیته سه ر میزیککی تر، به لام تو نازانیت
 کاردانه وه ی سه رخوشان ده بیت چۆن بیت، بۆیه ده بوو ئاگاداریم و خه لکی له
 خۆم نه ورووژینم. له بهر ئه وه لای میزه به تاله که ی دوا ی ئه و، به رانه بهر
 په نجه ره که دانیشتم.

دوا ی که می دوو پیاو گه یشتنه جی، بۆ ئه وه ی روخساریان نه بینم،
 هه ریه که یان له لا ته نیشیتیکه وه دانیشتم. پتو یستم به وه نه بوو ته ماشایان بکه م
 تا بزانی که ئه وان دوو گه نجن و ئاماده ی ئه و هه نگاوانانه نین که خه ریکه
 هه لده هینری.

’راسپارده یه کی گرینگمان بۆ تو پینگه یشتووه، یه کیکیان ئه مه ی گوت و
 ریتمی دهنگی پتر دوو دلی بوو، نهک وریایی، پیمان و تراوه که تو لیها تو ویت.
 شیوه ی وتنه که ی پیکه نیناوی بوو، لی من زه رده خه نه که م خه فه کرد.
 دیقه تم دا هه ردووکیان ده ترسان، ئه مه ش کاریکی باش بوو، ئه گه ر له دۆخی
 ترسدا بن ئه و له گه ل مندا زات ناکه ن هیچ هه له یه ک بکه ن.

بۆیه گوتم: ’به لی من لیها تووم، بۆیه ناوی (سه رچه قه ل) یان لیئاوم. ئه و
 ئه رکه چه ند سه خت بوو بیت، قه ت مه عمیله کانم ئاومید نه کردووه.
 هه ناسه یه کی هه لکیشا و وتی: ’باشه، ئاخه ر ئه م ئه رکه رهنگه ئاسان
 نه بیت.

لیره دا لاوه که ی ترهاته قسه و گوتی: ’ته ماشاکه، ئه م پیاوه دوژمنیککی
 زۆری بۆخوی پهیدا کردووه. له وه ته ی ها توو ته ئه م شاره، جگه له کیشه،
 شتیکی تری له گه ل خۆیدا نه هیناوه. چه ند جار ی ئاگادارمان کردووه ته وه،

به لām گوئی له قسه مان نه گرت و بووه به مایه ی خراپه کاری و کیشه و هیچ هه لێزارنیک تری له بهرده ممان نه هیشتووه ته وه.

بهرده وام شته کان به م جوړه دهړویشن. هه موو جارئ پیش ئه وه ی بگه ی نه ریککه وتنیک، مه عمیله کان وهک ئه وه ی بۆ قایلکردنم مه ترسی کاره که که م بکه نه وه، هه ولیان ددها پاساویک بۆ ئه و کاره بهیننه وه که ده یانه وه ی ئه نجامی به دن.

لیم پرسین: "له مه به سستان تیگه ی شتم. پیم بلین ئه و که سه کییه؟" له ناوهیتانی پاپابوون و چه ندین وه سپ و ناویشانی ئالوزیان دا.

"پیاویکی خودانه ناسه و هیچ په یوه ندیه کی به ئیسلامه وه نییه، لامل و سه رکیشه، له ناخدا خراپه کار و بیواوه ره. ده رویشیک له ئاین وه رگه پاره."

که دوا وشه م ژنه وت، هه ستیک ترسناک به باسکه کانمدا گه را. مه ژگم به له ز که وته هزرکردن. منیک جوړه ها خه لکم کوشتووه، گه وره و بچووک، ئافره ت و پیاو، وه لی قه ت ده رویشیک، پیاویکی بروادارم نه کوشتووه. من بروام به شتی پروپوچ هیه و ئاره زوی ئه وه م نه بووه خودا له خۆم بکه م، چونکه سه رباری هه موو شتی، بروام پنیه تی.

"پیم وایه داواکه تان ره ت ده که مه وه. پیم وا نییه من به وه ی پیاویکی ئاینی بکوژم. که سیک تر بدۆژنه وه."

که قسه که م ته واوکرد، هه ستامه سه ر پین و ئاماده ی پویشن بووم، به لām یه کی له دوو پیاوه که ده ستی گرتم و به پارانه وه وه کوتی: "تکات لیده که م چاوه پی بکه: ئه و پاره یه بۆ ئه و ئه رکه ی ده یکیشیت گونجاوه، ئیمه ئاماده ین بیکه ین به دوو ئه وه نده."

"ئهی ئه گه ر سی ئه وه نده بیت؟"، لیم پرسین و پیم وابوو که بره که له وه زیاتر ناکه ن.

به لām سه رم سوپما، دوا ی دوو دلییه ک هه ردووکیان هه سستان. به شله ژاوییه وه دووباره له شوینه که ی خۆم دانیشتمه وه. به م بره پاره یه ده توانم ماره یی ژنیک پیکه وه بنیم و له دوایدا ژن بهینم. ده رباره ی به پیه بردی کاروباری ژیانم هیچ په ژاره یه ک داینه گرتم. ده رویش بیت یان ده رویش نه بیت، به رانبه ر ئه م بره پاره یه هه ر که سیک بیت شایانی کوشته.

چۆن بزائىم كە من لەو چركەساتەدا لە ژيانمدا گەرەتەرىن ھەلەم كەردووھ
و لە سۆنگەى ئەو تاوانەى كەردوومە، پاشماوھى ژيانم بە پەشيمانى
بەسەرەبەم؟ ئاخىر چۆن بزائىم كە كوشتنى دەرۆيشەكە دەبێتە شتىك لە
ملۆزم ملۆزمتەر و دواى مردنیشى بەردەوام بە نىگا تىژ و چەقۇئاساكەى لە
ھەموو شوپىنىك دوام دەكەوێت؟

ئەمىستا وا چوار سال بەسەر ئەو كاتەدا تىپەپىوھ كە لەو ھەوشەيەدا بەر
خەنجەرم دا و لاشەكەيم فرۆ دايم نۆو بىرىكەوھ و چاوەپىي ئەوھم دەكرد كە
گويم لى بىت دەكەوێتە ناو ئاوھكەوھ، ئەوھش شتىك بوو قەت نەمىيست. ھىچ
دەنگىكى لىوھ نەھات. لەجىاتى ئەوھى بكەوێتە نۆو ئاوھكەوھ، وا دياربوو كە
بەرھو ئاسمان ھەلكشابوو. ئىستاش بەبى ئەوھى مۆتەكە بىتە كۆكلم، چاوىكم
بۆ لىك نەنراوھ. كاتى تەماشاي ئاو دەكەم، ھەر سەرچاوەيەكى ئاو، بۆ چەند
چركەيەك ئازاي جەستەم ترس دايدەگریت، ئىدى دەرپشیمەوھ.

به‌شی یه‌که‌م

زه‌وی له توخمی ره‌ق و پاراو و
ئارام پیکدیت

شەمس

مەيخانەيەك لە دەرهوہى سەمەرقەند، ئادارى ١٢٤٢

بە ديمەنيكى يەكجار درەوشاوہى ئەم ئىوارەيە لىوانلىو بووم. پووناكىي كۆمەلە مۆمىكى لە شەمىيە ھەنگ دروستكراو و لەسەر مۆزىكى دارىنى درزبردوو، لە بەرچاوم پرتەپرتى دەکرد.

مالىكى گەورەم دى حەوشەكەي پىرپوو لە گۆلى زەردى شكوفەكردوو. لە ناوہ پاستى حەوشەكەدا بىرىكى سەرداپۆشراو ھەبوو، ئاوہكەي لە ھەموو ئاوى دنيا تەزىتر بوو. شەوئىكى سامالى كۆتايى پايز بوو. مانگى پىر لە ناوہ پاستى ئاسمانى بىگەرد بوو. لە دوور پا گويم لە دەنگى قىرە و لوورەي گياندارانى شەو بوو. دواي كەمەكيك پياوئىكى تەمەن مامناوہەندى، پوخسار ناسك، ناوشان پان، دوو چاوى تىژ و بادەمى، لە مالەكە ھاتە دەرهوہ و منەي منى دەکرد. دەموچاوى شەلەزاو دياربوو و چاوہكانى خەمىكى قووليان دەتواند.

”شەمس، شەمس، تۆ لە كىيت؟“ بانگى دەکرد و بە پاست و چەپدا ئاوپى دەدايەوہ.

بايەكى توند ھەلىکرد، مانگەكە وەك ئەوہى نەيھەوئى ئەوہ بىيىت كە پووى داوہ، لە پشت ھەورىكەوہ ونبوو. كوندەپەپووەكە وازى لە خويندن ھىنا، شەمشەمەكويزەش ئىدى بالەكانيان لىك نەدەدا، تەنانت ئاگرى ناو ئاگردانى مالەكەش نەدەتايسا.

خاموشىيەكى تەواو دنيای داگرت.

پياوہكە لەسەرخۆ لە بىرەكە نزىك بووہوہ و خۆى نوشتاندەوہ و تەماشاي خوارەوہى كرد، بە چەپەدوو گوتى: ”شەمس، ھۆ لە ھەموو

خۆشه‌ويستانم خۆشه‌ويستتر، ئەرئ تو ليرەيت؟. دەمم ھەلێنا تا ھەلام
بەمەو، لئ چ دەنگێک لەنیوان لێوھکانمەو ھەدرنەچوو.

پیاوھە پتر خۆی داچەماندەو ھە دووبارە تەماشای ناو بیرەکە ی کرد.
یەکەم جار جگە لە لیلی ئاوھەکە ھیچی تری نەبینی، ھەلئ دوا ی ئو ھە
قوولایی بیرەکە دا ھەردوو دەستە یینی چون بەلەمێک بایەکی بەھیز پامالیت
بەبئ ھوودە سەر ئاوھەکە کەتبوون. ئینجا دوو چاو ھەرکەوتن -دوو بیلبیلە ی
رەش ھەدرەوشانەو- تەماشای مانگەکیان ھەکرد کە ئیستا خەریکبوو لە
پشت ھەورە رەش و چەرکەو ھەخزی. چاوھکانم مینا لە ھەناس مانگەکە دا
چاوھەرئ بن، ھۆکاری کوشتنەکەم لێک بداتەو ھەوتتە نیکاکردن.

پیاوھەکە بە کړنۆشەو ھەخزی دانا و لە سەلای گریان ی دا، بە ھەردوو
دەستی سینگ ی خۆی ھەکوتا و ھاواری ھەکرد: "کوشتیان! شەمسیان کوشت".
ئەوسا سەتتەرێک لە پشت ئاو ھەرکردو ھەکەو پەیدا بوو و بە
جوولە یەکی بەلەز و پەنھان چون پشیلە کتوییەک بەسەر دیواری باخچەکە دا
بازی دا، بەلام پیاوھەکە بکوژەکە ی نەدی. ئازاری لئ دەچۆرا و لە ھاوار و
زایەلە نەدەکەوت، ئیدی چۆن شووشە وردوخاش دەبیت، دەنگ ی وردوخاش
بوو و بە ھەموو لایەکی شەوھەکە دا بوو بە پارچە ی ورد و تیز و بلابوو ھەو.
- ھێی لەگەل تۆمە! دەلی شیت بوویت، واز لە ھاوارکردن بیتە.

.....

- واز لەم ھاوارکردنە بیتە، ئەگینا ھەدرت دەنیم.

.....

- گوتم بیتەنگ بە! گویت لیمە؟ بیتەنگ بە.

دەنگ ی ئو پیاوھە کە ئەم وشانە ی لئ پەیدا دەبوو، بە شێوھەکی
ترسناک تا دەھات لیم نزیک دەبوو ھەو. وام پیشان دا کە من نایژنەوم، چونکە
باشتر وابوو ماوھەکی زۆر لەنیو دیدگای خۆم بمیتمەو. دەمەویست پتر لە
چۆنیتی مردنەکە ی خۆم تیبگەم، ھەروھە گەرکەم بوو ئو پیاوھە بیینم کە
دوو چاوی خەمینی ھەبە. ئو کتییە؟ ئو پەیوھندی بە منەو چییە؟ ئو
بۆچی لە شەوێک لە شەوھکانی پایز شیلگیرانە لیم دەگەرا؟

به لام بهر له وهی بتوانم دزه نیکایه کی تر بکه، یه کیک له دنیایه کی دیکه وه
قوئی گرتم و به توندی پرایوه شاندم و ههستم کرد ددانه کانم له نیو زارمدا
چیره چیرپانه. نه وه بوو که دهستی لئ گیرکردم به رهو نه دنیایه په لکیشی
کردم.

له سه رخو و به دوو دلییه وه، چاوه کانم کرده وه، بینیم پیاوه که به
ته نیشتمه وه وه ستاوه. پیاویکی پانو پور بوو، ریشی ماشو برنج بوو، دوو
سمیلی گه وهی هه بوو، شوپ و له هه دوو لاه بادرابوون. زانیم که نه مه
خاوه نی مه یخانه که یه. ده سبه جی دوو تیتینیم لئ هه لیتجا؛ پیاویکه به قسه زبر
و په وتاره تونده کانییه وه ترس له دلی خه لکیدا ده چیتیت، نه میستا له دخیکی
یه کجار توو په پیدایه.

لیم پرسى: "چیت دهوئ؟ بچی قوله کانم راده کیشیت؟"
"چیم دهوئ؟"، خاوه ن مه یخانه که به گرمه گرم و گرزییه وه کوتی، "دهمه وهئ
واز له هاوارکردن یینیت، من نه مه دهوئ... تو ترس ده خیه ته دلی
مه عمیله کانمه وه."

"به راستیته؟ ئایا من هاوارم کرد؟"، دواى نه وهی دهسته کانم له چنگی
په هاگرد بلمه بلمیکم کرد.

"گروه ده کهم که تو هاوارت ده کرد! تو وهک ورچیک درک له نیو له پی
پوچوو بیت هاوارت ده کرد. تو چیت به سه رها تووه؟ ئایا دواى نانی شیوان
نوستیت؟ بیگومان ده بی مۆته که یهک، یان شتی له و بابته ت بینى بیت."

ده زانم نه مه تاقه لیکدانه وه یه کی دروسته، خو نه گهر پیی قایل نه بم، نه وا
خاوه ن مه یخانه که قایل ده بیت و وازم لیدینیت تا به بی کیشه برؤم، به لام من
نهمده ویست درؤ بکه م."

وتم: "نه خیر برا کهم، من نه نوستم و مۆته که شم نه بینیه، به لکو قهت
خه ویش نابینم."

"که واته نه هاوارکردنه چو لیک ده ده یته وه؟"، خاوه ن مه یخانه که
دهیه ویست نه وه بزانیته. گوتم: "من دیدگایه کم بو هاتووه، نه مه ش شتیکی
جیاوازه."

به نيگايه‌کي پر له سه‌رسامي ته‌ماشاي کردم و هه‌ردوو لاي سميله‌کاني
لسته‌وه، ئينجا وتي: "ئيوه‌ي ده‌رويشي شيتوشوور، به تاييه‌تي ده‌رويشه
که‌پيده‌کان وه‌ک جرجي ناو کوگاي زه‌خيرهن . ئيوه هه‌موو پوژده‌که به‌پوژوو
ده‌بن، نويز ده‌کهن و له‌به‌ر تيشکي سووتينه‌ري خوژدا پي ده‌کهن. ئيدي
سه‌ير نيه‌ که ورينه‌ بکه‌يت - ئاوهرت ژهنکي گرتووه‌.

زه‌رده‌م هاتن، په‌نگه قسه‌که‌ي راست ييت، ئاخه‌ له نيوان له‌خودا
قولبوونه‌وه و ئاوهر له‌ده‌ستدانا داويکي باريک هه‌يه.

له‌و ده‌مه‌دا دوو مي‌ردمن‌دالي به‌رده‌ست ده‌رکه‌وتن، به هه‌ردوو‌کيان
سينيه‌کي که‌وره‌يان هه‌لگرتبوو که خوڤراکيکي زوري له‌سه‌ر بوو: گوشتي
برژاوي بز، ماسي خويکراوي وشکه‌وه‌کراو، گوشتي مه‌ري به‌هارات
پنوه‌کراو، کيکيکي دروستکراو له‌ئاردی گهنم و نوک، نيسکينه به‌دوونگي مه‌ر
ليتراو. به هه‌موو هۆله‌که‌دا ده‌يانگيرا و خواردنيان به‌سه‌ر ئاماده‌بوواندا دابه‌ش
ده‌کرد و ناو هۆله‌که‌يان پر له‌ بۆنوبه‌رامي پياز و سير و به‌هارات کرد. کاتي
له هه‌ردوو لاي مي‌زه‌که وه‌ستان، که‌مي شوڤرام وه‌گرت که هه‌لمی لى
هه‌لده‌ستا، له‌گه‌ل که‌مي ناني بو.

"تاي پاره‌ت پينه تا نرخه‌که‌ي بده‌يت؟"، خاوه‌ني مه‌يخانه‌که به‌ جوهره‌ فيز و
لووتبه‌رزييه‌وه لي پرسیم.

وتم: "نه‌خير، پاره‌م پي نيه‌، به‌لام به‌رانبه‌ر به‌ خواردنه‌که و مانه‌وه،
ده‌توانم شتيکت پيشکه‌ش بکه‌م . ده‌توانم خه‌ونه‌کانت بۆ ليک بده‌مه‌وه‌.

هه‌ردوو ده‌ستي خسته‌ سه‌ر که‌مه‌ري و به‌ ته‌وسه‌وه به‌رپه‌رچي دامه‌وه:
"تو ئيستا وتت که خه‌ون نابيينت".

"راسته من ليکده‌ره‌وه‌ي خه‌ونم، به‌لام خه‌ون نابينم".

خاوه‌ن مه‌يخانه‌که گوتي: "هه‌ر وه‌ک وتم گه‌ره‌که ده‌رت بکه‌مه ده‌ره‌وه،
ئيوه‌ي ده‌رويشان شيتن".

"ئه‌مه ئاموژگارييه‌که و پيشکه‌شتي ده‌که‌م. من نازانم ته‌مه‌نت چه‌نده، وه‌لن
دلنيام که تو بۆ هه‌ردوو دنيا بايي ئوه‌ نويزت کردووه. بۆخۆت ئافره‌تيکي
جوانکيله بدۆزه‌وه و داکاسري. منداڵ بخه‌وه. ئه‌مه يارمه‌تيت ده‌دات تا
پينه‌کانت له‌سه‌ر زه‌وي گیر بکه‌يت. ئاخه‌ له دنيايه‌کدا که کلۆلي و به‌دبه‌ختي

هه موو شویتینکی ته نیوه، ئیدی گه پیده یی چ دادیکت ده دات؟ هیچ شتیکی نوئ نییه. له هه موو شویتینکی دنیا دا مه عمیلیم هه یه، دوا ی ئه وه ی چهن د پیکتیک ده خو نه وه، هه مان چیرۆکیان لی ده بیستم. بنیاده م له هه موو شویتنی هه مان بنیاده من، هه مان خواردن، هه مان ئاو، هه مان گیلایه تییه کۆنه که؟
 گوتم: "من به دوا ی شتیکی جیا وازدا ناگه پریم. من له خودا دهگه پریم. ده وانی من گه رانه به دوا ی خودا دا".

به ره ره چی دامه وه و گرپییه ک که وته ده نگیه وه، "که واته تو له شویتینکی هه له دا دهگه پریت. خودا ئه م شوینه ی جیه شتو وه! نازانین که ی دهگه پرته وه".
 کاتی ئه م قسانم ژنه وت، دلم به سه ر کۆله ی سینگدا که وت و گوتم: "که بنیاده م به خراپه باسی خودا بکات، ئه و به خراپه باسی خو ی دهکات".
 زه رده خه نه یه کی مه کراوی له سه ر لیوه کانی خاوه ن مه یخانه که نه خش بوو، له ده موچا ویدا درژی و بیزاریه کم بین، شتیکی تریشی پتوه دیار بوو که له ئازاریکی ئاشکرای ده موچاوی مندالیک ده چوو.

ئینجا لیم پرسى: "ئه ی خودا نافه رمویت (خودا له شاده ماری لامل لیما ن نزیکتره)؟ خودا له و دووره، له ئاسمانه به رزه کاندای خو ی نه شار دو وه ته وه، به لکو له ناخی هه ر یه کی له ئیمه یه، بۆیه ئه و ده ستمان لی هه لئاگریت، ئیدی چۆن ده ست له خو ی هه لئه گریت؟".

"به لام ئه و ده ستمان لی. هه لئاگریت، خاوه نی مه یخانه که ئاوها به ره ره چی دامه وه و چاوه کانی ساردوسر و به رهنکارکار بوون: "گه ر خودا لی ره یه، بۆ بیده نگه، له کاتیکدا تا ئه و په پی ئازار ده چێژین، ئه ی ئه مه چی دهگه یه نیت؟".

گوتم: "براکه م ئه وه ریسای یه که مه: ئه و شیوازه ی که خودای تیدا ده بینین، هه ر په نگدانه وه ی ئه و شیوازه یه که خو مانی تیدا ده بینین. گه ر خودا جگه له ترس و سام هیچ شتیکی دیکه ی بۆ ئاوه زمان نه هینابا، واتای وابوو به رتیکی زۆر له ترس و سام له ناخی خو ماندا هه لئه قولا، وه لئ ئه گه ر خودا مان لیوانلیو له خو شه ویستی و به زه یی بین، ئه و ئیمه ش به هه مان شیوه ده بین".
 خاوه ن مه یخانه که به ناقایلییه وه وه لامی دامه وه، چونکه قسه کانم تووشی سه رسو پمانیکی له نا کاویان کرد: "ئه مه چۆن له و وته یه جیا ده کریت ته وه که خودا بۆخو ی وینایه که له ده ستردی خه یالی خو مان؟ من تیناگه م".

له پشت هۆلی نانخواردنه که وه ژاوه ژاویتک پهیدا بوو و وای لیکردم له وه لامدانه وهی بووه ستم . که به لای سهرچاوهی دهنگه که دا ناوړمان دایه وه، دوو پیاوې نیسکقورس و سهرخوښمان بینې به دهنگی بهرز و ناحالی قسه ی هه له قومه له ق و ناشیرینیان دهکرد. جنتویان ددها و ترسیان خستبووه دلی مه عمیله کانی تره وه، خواردنیان له قاپه کانیان دهرفاند و له په رداخه کانیان دهخواردنه وه. گهر یه کئی نارېزایی دهربرپایه، وهک دوو مندالی چه توونی حوچره شوخیان پیده کرد.

"پیت وا نییه که ده بن یه کئی بهر بهم دوو ژاوه گپړه بگریت؟"، خاوهن مه یخانه که به چپړه چپړی ددانه کانییه وه به چه نه مه ی گوت و له سهری پوښت: "پروانه نیستا چی ده که م".

له چاو ترو و کانیکدا گه یشته نه وسهری هۆله که، یه کئی له دوو سهرخوښه که ی له سهر کورسیه که ی راکتیا و به دهموچاویدا کتیا. بیگومان پیاو هه که قهت چاوه پئی شتیکی وای نه ده کرد، ئیدی وهک فهرده یه کی به تال له سهر زهوییه که تهخت بوو. جگه له سووکه ټاهیک که له نیوان لیوه کانییه وه دهرچوو، دهنگیکی دیکه ی لیوه نه هات.

دیاربوو که پیاو هه که ی دیکه له وهی یه که م به هیتر بوو، به توندی به گزیدا چوو، به لام خاوهن مه یخانه که دهسبه چی به زهوییدا دا و به پیله قه که و ته لیدانی قول و باسکی مه عمیله دهسته کردو وه وه که ی، ئینجا پئی خسته سهر دهستی و له ژیر پیلوه قورسه کانیدا شیلای. گویمان له قرچه قرچی په نجه یه کی یان زیاتری بوو دهشکا.

هاوارم کرد: "وازی لی بینه. تو خه ریکه دهیکوژیت. نه مه بوو که به ته ما بوویت بیکه یت؟".

له بهر نه وهی من سوږی بووم، سویندم خواردبوو که ژپانی خه لکی بیاریزم و ژازار به که س نه که یه نم. ئاخر له دنیا پر وه هم و خه یالیه ی تیتدا ده ژپین، خه لکیکی زور هه ن ئاماده ن به بنی هو شهر بکن، هه ندیکی دیکه ش هه ن له بهر هوکاریک شهر ده کهن، وه لی سوږی له گه ل هیچ که سیکندا شهر ناکات، ته نانه ت گهر هوکاریکیشی به دهسته وه بیت. هیچ شتیکی نییه وام

لئ بکات په نا بۆ توندوتیژی بیه، به لām ده توانم وهک په تویه کی نه رم خۆم باویمه نیتوان خاوهن مه یخانه که و مه عمیله که وه تا ناوېژیان بکه.

هیی ده رویش، دووره وه بکه وه، ئه گینا لیدانیکی کوشنده به تۆش ده گیه نم، خاوهن مه یخانه که هاواری کرد، هر چه نده ده مانزانی که شتی وا ناکات.

دوای خوله کیک دوو خزمه تگوزاره که هه ردوو مه عمیله که یان هه لگرت که په نجه ی یه کیکیان شکا و ئه وی تریش لووتی شکا و به هه موو لایه کدا خوین په رپیوو. بیده نگیه کی سامناک بالی به سهر هۆلی ناخواردنه کدا کیشا. خاوهن مه یخانه که به و ترسه ی خستیه دلی هه موانه وه، به تیلی چاو نیگایه کی کردم و شانازی ده کرد. که دووباره هاته وه قسه، وهک ئه وه ی هه موو ئاماده بووان بدوینیت و مینا بالنده یه کی گۆشتخۆر به بیتاکی به ئاسماندا بخولیته وه، وهک هاریوویه ک دهنگی به رز کرده وه.

هیی ده رویش، وهک بینیت کاروبار به رده وام به م جوړه ناروات. توندوتیژی قهت ئاکاری من نه بووه، به لām وا ئیستا شته که پروی دا. ئاخ کاتی خودا له بیرمان دهکات و لیږه به تنها جیتمان دیلینت، ئیمه ی بنیاده می خواسای ئهرکی ئه وه مان ده که ویته ئه ستو، که توند بین یان به دهستی خۆمان دادپه روه ری جیته جی بکه ی، بۆیه له مه ولا گهر قسه ت له گه لیدا کرد، تکایه ئه وه ی پښ بلی. منیش پښی ده لیم کاتی به رخه کانی به ره له دا دهکات، ئه وا به رخه کان به سه لاری و ملکه چییه وه چاوه پښی ئه وه ناکه ن تا سه ربپرډرین، به لکو ده بن به گورگ.

شانه کانم هه لته کاند و ئامژهم بۆ ده رگا که کرد و وتم: "تو هه لیت".

"ئایا له قسه که مدا هه لهم که گوایا پوژئی له پوژان به رخ بووم و ئه مپو بووم به گورگ؟".

"نه خیر، تو راست ده که یت. من وای ده بینم تو به راستی بوویت به گورگ، لئ له وه دا هه لته کرد که وت دادپه روه ری جیته جی ده که یت".

"چاوه پښ بکه، من هیشتا له گه ل تودا ته واو نه بووم، خاوهن مه یخانه که له پشتمه وه بانگی کرد: "تو له جیاتی خواردن و جیکردنه وه قهرزاری منیت، تو بریاربوو خه ونه کانم بۆ لیک بده یته وه".

‘شتیکی باشتەر دهکەم’، پیشنیارم کرد، ‘ناولەپت دەخوینمەو’.

سوڤامەو و بەرەو لای پۆیشتەم و هاوکات چاوم بڕییه نێو چاوه دایساوه‌کانی. لەم کاتانەدا بە شێوەیەکی زگماکانە و غەریزهیی و گومانانوی چاوه‌کانم دەنوو قینم. کاتی دەستی راستەیم گرت و ناولەپیم بەرز کردەو، هیچ بەرەنگارییه‌کی نەکردم. دیقه‌تی هێله‌کانی ناو لەپیم دا، بینیم قوولن، درزبردوون، ئاماژە بۆ پێچکە و دەر به‌ندی پێچاوپێچ و لیکدا برائو ده‌که‌ن. پەنگەکان لەنێو خەرمانەیه‌کدا ورده ورده ده‌رکه‌وتن: قاوه‌یه‌یه‌کی پەنگ ژەنگاوی، شینیکی کالی خۆله‌میشی ئامال. وه‌ک ئه‌وه‌ی له هەر هێزیکی خۆپاریزی دنیای دەرەو به‌تال بوو بیته‌وه، هێزه پۆحیه‌یه‌کی بوو به‌ناو به‌تالێکی قوول و به‌ لیوا ره‌کاندا ته‌نک بووه‌وه. ئیدی له ناخی پیاوه‌که‌دا ژیان له دره‌ختیکی په‌ژمورده زیاتر نه‌بوو. بۆ قه‌ره‌بووکردنه‌وه‌ی له‌ده‌ستدانی وزه‌ی پۆحی، هێزی جه‌سته‌یی زیادی کردبوو و زیاده‌پۆیی له به‌کارهێنانیدا ده‌کرد.

دلم به‌ په‌له‌ که‌وته خورپه‌، چونکه‌ خه‌ریک بوو شتیکم ده‌بینی. له سه‌ره‌تادا وه‌ک ئه‌وه‌ی له پشت په‌رده‌وه ببینم به‌ کالی دیاربوو، ئینجا پتر پوونبووه‌وه، له پاشان دیمه‌نیک له به‌رچاوم ده‌رکه‌وت.

کچیکی گه‌نجی قژ مه‌یله‌و سوور، پێخاوس و خالێک له‌سه‌ر پێیه‌کی بوو، شالێکی سووری نه‌خشیتراو به‌سه‌ر شانیدا دا‌بوو. گوتم: ‘تۆ خۆشه‌ویستیکت له‌ده‌ست داوه‌، به‌ده‌م قسه‌وه ناوله‌پیم به‌ ده‌ستم گرت.

هه‌ردوو مه‌مکی شیریان لی ده‌چۆرايه‌وه، زگی ئه‌وه‌نده گه‌وره‌بوو، له‌وه‌دا بوو به‌ته‌قیت. له کوختیکی گرتیبه‌ردراودا هه‌لواسرابوو. کۆمه‌له جه‌نگاوه‌ریک به‌ سواری ئه‌سپی زین زیو و زیره‌وه له‌وێ ده‌خولانه‌وه. به‌وای سووتانی داروپه‌ردوو و گوشتی بنیاده‌مه‌وه بۆنێکی تیز بڵاوبوو بووه‌وه.

ئه‌وانه سواره‌ی مه‌غۆل بوون، لووتیان فس و پان بوو، ملیان ئه‌ستوور و کورت بوو، دلایان چون به‌رد په‌ق بوو. سوپای به‌هێزی جه‌نگیزخان. ‘تۆ دوو خۆشه‌ویستت له‌ده‌ست داوه‌، قسه‌که‌ی خۆم راست کرده‌وه و گوتم ‘هاوسه‌ره‌که‌ت به‌ مندالی تۆ به‌ره‌ت دووگیان بوو’.

خاوهن مه‌یخانه‌که هه‌ردوو برۆی لێک دا و چاوه‌کانی له‌سه‌ر پێلاوه
چه‌رمه‌که‌ی گیرکرد و به‌ توندی لێوه‌کانی کرژکرد، ده‌موچاوی وه‌ک
نه‌خشه‌یه‌کی بێسه‌روبه‌ر تیکچوو. له‌ناکاو له‌ ته‌مه‌نی راسته‌قینه‌ی خۆی پتر
نیشانه‌ی پیریتیی لێ ده‌رکه‌وت.

وتم: "ده‌زانم ئه‌وه‌ی ده‌ی‌لیم ته‌سه‌للات پێ نایات، به‌لکو پێم وایه‌ شتیک
هه‌س گه‌ره‌که‌ پیتی بێژم. ژنه‌که‌ت ئاگر یان دووکه‌ل نه‌یکوشتوه، به‌لکو
ته‌خته‌داریک له‌ بنمیچه‌که‌وه‌ به‌ربووه‌ته‌وه‌ و به‌سه‌ر سه‌ریدا که‌وتوه‌ و
ده‌سه‌جێ به‌بێ ئازار مردوه‌. تۆ به‌رده‌وام له‌و باوه‌پدا بوویت که‌ ئازاریکی
زۆری کێشاوه، به‌لام له‌ راستیدا هیچ ئازاریکی نه‌کێشاوه."

خاوهن مه‌یخانه‌که‌ برۆکانی تیک نا و به‌ کاریگه‌ری فشاریک له‌ خۆی
به‌ولاوه‌ که‌س تێی نه‌گه‌یی، نوشتایه‌وه، که‌ پرسیاری کرد ده‌نگی گرت‌ر بوو "تۆ
چۆن ئه‌وه‌ت زانیوه؟"

خۆم له‌ پرسیاره‌که‌ی نه‌بان کرد و گوتم: "تۆ خۆت سه‌رکۆنه‌ ده‌که‌یت که
گوايا بۆ ناشتنی رپۆره‌سمیکی شایانت بۆی نه‌کردوه. ئه‌و هیشتا دینه‌
خه‌ونت و له‌و چاله‌ی لێی نیژراوه‌ به‌ زگه‌خشکی دینه‌ ده‌ره‌وه، به‌لام ئاوه‌زت
گه‌مه‌ت پێده‌کات. له‌ راستیدا هاوسه‌ره‌که‌ت و کوپه‌که‌ت له‌ دۆخیکی باشدان،
هه‌ردووکیان له‌ دنیا‌یه‌کی بیکۆتاییدا وه‌ک دوو تیشک به‌ ئازادی دین و ده‌چن."
ئینجا له‌سه‌ری پۆیشتم و ئه‌وه‌ی ده‌موت به‌ وردی لیم ده‌کۆلییه‌وه:
"ده‌توانیت دووباره‌ بیه‌ته‌وه‌ به‌ به‌رخ، چونکه‌ هیشتا له‌ ناخدا به‌رخه‌که‌ت
پاراستوه."

که‌ خاوهن مه‌یخانه‌که‌ ئه‌وه‌ی بیست، وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌ستی به‌ مه‌قاله‌یه‌یه‌کی
داخبوودا چزاییت، ده‌ستی له‌ ده‌ستم کێشایه‌وه: "هێی ده‌رویش، من تۆم خۆش
ناوی. رینگه‌ت ده‌ده‌م ئه‌مشه‌و لێزه‌ بمیته‌وه، به‌لام ده‌بێ به‌یانی زوو بپۆیت.
نامه‌وی جارێکی تر لێزه‌ ده‌موچاوت بیه‌نم."

ژیان ئاوه‌ایه. کاتی راستی به‌یه‌کیک ده‌لێیت، ئه‌و رقی لێت ده‌بیته‌وه. هه‌ر
گاوی باسی خۆشه‌ویستیت کرد، پتر رقت لێ هه‌لده‌گریت.

ئىيلا

نورتامبىتون، ۱۸ ى ئايار ۲۰۰۸

بەدوای گەتوگۆكەي نىوان دەيفىد و جانىتدا، توندوتىژىيەك سەرى ھەلدا، ئىيلا ھەستى بە ماندوويىتى كرد و بىريارى دا بۆ ماوھىەك دەست لە خویندەنەوھى پۆمانى (كفرى شيرىن) ھەلبىگريت. ھەستى دەكرد مىنا سەرقاپى مەنچەلىكى پىر لە ئاوى بەكولھاتوو لەپىر بەرز بىتەوھ و لە ھەلمە بەرزبەوھەكەوھ ناكۆكى كۆن و توورپەي تازە دەرىچىت و بۆ بەدبەختىش جگە لە خۆي كەسىكى تر ئەو سەرقاپەي ھەلنەدايەوھ، ئەوھىشى لە كاتىكدا كرد كە پەيوھەندى بە ژمارە تەليفونى سكۆتەوھ كرد و داواي لىكرد كە كچەكەي نەخوازىت.

ديارە لە ژيانى لەمەولاي بۆ ھەر وشەيەك كە لەمیانەي ئەم تەليفونكردنەوھ كە كردى زۆر نىگەرەن دەبىت، بەلام لەم پۆژى مانگى ئايارەدا، تەواو لە خۆي دلتيا بوو كە ناتوانىت لە ئاكامى ئەم خۆتتەھەلقورتانە ترسناكەي باش تىبگات. "سكۆت، سالاو. من ئىلام، دايكى جانىتەم"، وەك ئەوھى ئاسايى پۆژانە پەيوھەندى بە ھاورپى كچەكەيەوھ بكات، خۆي خۆشحال پيشان دا، "ئايا دەكرى خولەكەك قسان بكەين؟".

"خاتوو پۆبىنشتاين، خزمەتىكت ھەبوو؟"، سكۆت بە پچرپچىرى و واق وپماويەوھ، بەلام بە شىتوازيكى شارستانىيانە ئەمەي گوت.

بە رىتمىكى شارستانىيانەي ھاوتاي ھىنەكەي ئەو ئىيلا پىتى وت كە شتىكى تايبەتەي دژى ئەوى نىيە، ئەو كە گەنجىكى مىندالكارە و ھىشتا ئەزموونى ئەوھى نىيە كچەكەي بخوازىت، لە تەليفونەكەشدا لەوھ ئاگادارى كردەوھ كە لە بانەپۆژىكى نىكدا بە باشى لەوھ تىدەگات، بگرە سوپاسىشى دەكات، چونكە لە كاتىكى گونجاودا ئاگادارى كردووەتەوھ. ئىدى داواي لىكرد تا ئەو كاتە دىت

بابەتى ھاوسەرگىرى لەگەل كچەكەيدا لە بىر خۆى بىاتەو و ئەم قەسەيش لە
نىوان ھەردوو كياندا بە نەيتى بەيلىتەو.

بەدەنگىيەكى چر و قورس بالى كىشا.

"خاتوو رۆبىشتاين، پىم وا نىيە كە تۆ تىي گەيشتيت، سەكۆت كە دەنگى
ئاسايى بوو ەو وتى، "مەن و جاننەت يەكترمان خۆش دەوئ."

بەزەمە! ئاخىر چۆن دەكرى خەلكى بەم ئاواهە ساويلەكە بن و وا بزانن كە
خۆشەويستى ھەموو دەرگاكانيان بۆ واز دەكات؟ ئەوانە وا تەدەگەن كە ئەفەين
داردەستىكى ئەفسووناويەو دەكارى بە يەك بەركەوتنى سەرووى توانا،
ھەموو شتى بەدى بىننەت.

وھلى ئىلا ئەو ەى نەوت، بەلكو وتى: "بەروام پى بەك، مەن ئاگام لە ھەستى
تۆ ھەيە. بەلام تۆ ھىشتا لاويكى ھەرزەكارىت و ژيانىكى درىژ لە بەردەمتايە.
كى دەزاننەت؟ رەنگە سەينى كچىكى تەرت خۆش بوئ."

"خاتوو رۆبىشتاين، نامەوئ بەرانبەرت بىچاوپروو بىم، وھلى پىت وا نىيە
كە ئەم شتە بۆ ھەموان چوئەكە، تەننەت بە تۆشەو؟ كى دەزاننەت؟ رەنگە
تۆش كەسىكى تەرت خۆش بوئ."

ئىلا پىكەنىنىكى خەفەبووى بە دەنگىكى بەرزتەر و درىژتەر لەو ەى خۆى
دەيەويست رەھا كەرد و گوتى: "مەن ئافەرەتىكى مەرددارم و ھەلبەزاردەى ژيانى
خۆم ھەيە، ھەروەھا مەردەكەمىش وەك مەن، ئەمەش تەواو ئەو شتەيە كە
دەمەوئ بۆتى راقەبەكم. ھاوسەرگىرى پىش ئەو ەى ھەنگاوى بۆ بنرى،
بەريارىكى بەھۆلەو ەبووانەيە و گەرەكە زۆر بە وردى لىنى بۆلرەتەو."

سەكۆت لىنى پرسى: (ئايا ئەمە وا دەگەيەننەت كە ھەر لەبەر ئەو ەى رەنگە
لە بانەپۆژىكى نادىار و دىارينەكراو كچىكى نادىارم خۆش بوئ، تۆ داوام
لەيدەكەيت لەگەل كچەكەتدا ھاوسەرگىرى نەكەم كە خۆشم دەوئ؟).

لەم نوختەيەو ەگفتوگۆى نىوانيان دەستى بە ھەرسەھىتان كەرد، ئەو
گفتوگۆيەى كە پەروو لە تەنگرە و ئاومەيدى. كە ئىلا لە كۆتاييدا تەليفونەكەى
دانا، پرووى كەردە ناندەينەكە و بەردەوام كە توشى پەژارەيەكى سۆزدارى
بووبا، دەستى بەو كارە دەكرد: چىشتلەيتان.

* * *

دوای نیو سهعات میژدهکە ی تەلیفۆنی بۆ کرد.

"خەریکە باوەڕ ناکەم کە تۆ تەلیفۆنت بۆ سکۆت کردووە و داوات لێ کردووە کە لەگەڵ کچەکەماندا هاوسەرگیری نەکات. پێم بڵێ چیت کردووە؟". ئیلا بە قسەکە ی سەری سوڕما و بە هەناسە برکێو و تی: "ئای خودایە، چەند بە خێرای قسە دەگوێزیتەو. خۆشەویستم، بوایم بەدەیه با بۆت پاقە بکەم".

بەلام دەیفید بە شلەژاوییهو قسەکە ی پێ بڕی و گوتی: "پێویست بە پاقەکردنی هیچ شتێ ناکات. ئەو ی کردووتە هەلەیه. سکۆت پەییوەندی بە جانیتهو کردووە و یەكجار تووڕەیه. ئەو نایەتهو و بۆ چەند رۆژی لەگەڵ دەستهخوشکەکانیدا دەمینیتەو، ئیستا نایەوێ بتیینیت". کەمی بیدەنگ بوو، ئینجا لەسەری پۆیشت: "من لەسەر ئەو گلەیی لێ ناکەم".

لەو ئیوارەیدا تەنها جانییت نەبوو کە بۆ مالهو نەگەرایەو، ئەو بوو دەیفیدیش نامەیهکی بۆ ئیلا نارد و تیندا گوتی کە شتیکی کتوپر هاتووته پیش و چۆنیتی شتە کتوپرەکهیشی بۆ پوون نەکردهو.

خۆ خووی دیفید وا نەبوو، بەلکو ئەو رەفتارە ی دژی کرۆکی ژنومێزدایەتییهکیان بوو، لەگەڵ ئەوهدا لەو یه هاوچیتی لەگەڵ ئافرهت لەدوای ئافرهتدا بکات، رەنگە لەگەڵیاندا بنوێت و پارەشیان لێ خەرج بکات. ئەو کە ئیواران بۆ مالهو دەگەرایەو، شوینی خۆی لە دەوری میزەکه دەگرت. گەر درزی ناکۆکیش بکەوتایەتی نێوانیانەو، ئەم چیشتی هەر لێدەنا و ئەویش بەردەوام بە خوشی و پێزانینەو بڕی ئەو خواردنە ی کە بۆی دەکرده ناو قاپەکهیهو، دەخوارد و لە کوتایی هەر نانخواردنیکدا دەیفید لە دلەو سوپاسی دەکرد. ئیلا هەمیشە بەوای غایەنەتییهکانییهو ئەو پێزانینە ی بە تەوازۆهێنانەو یهکی شارراو دادەنا و بەردەوام لێی خۆش دەبوو.

ئەمە یه کەم جاربوو کە میژدهکە ی بەم شیوازه بیچاروو پووییە رەوتار بکات. ئیلا بۆ ئەم گۆرپانه خۆی سەرکۆنەکرد، بەلام هەستکردن بە "تاوان" بۆخۆی ناوی سێتیه می ئیلا رۆبشتایە.

* * *

ھەر ڪه ئيلا له گهل ڪچه ڪهي و هردوو منداله ڄمڪه ڪهي له دهوري
 ميزه ڪه دانيشتن، ئيدي ئو هه ستردنه ي به تاوان بو خه موكي گورا. گويي
 نه دايه پارانه وه ڪاني ثافي ڪه داواي پيتزاي ده ڪرد، هه روه ها هه وله ڪاني ئورلي
 ڪه نه يده ويست هيچ بخوات، ئه وه بوو ناچاري ڪردن برنجي خومالي له گهل
 گاگوزي سهوز و گوشتي برزاوي مانگا بخون ڪه ڪه من پشه ڪهي پيوه
 ڪرابوو. له پواله تدا وا ده رده ڪوت ڪه هه ر ئو دايكه ڪار ڪرده و خه مخوره ي
 جاران، وه لي له ناوه ودها هه ستي به شه پولي نائوميدي ده ڪرد و له زاريدا
 هه ستي به تاليه ڪي وه ڪ گوزالك ده ڪرد.

دواي ناني شينوان، ئيلا له ناندينه ڪه له به ردهم ميزي نانخواردنه ڪه به
 تنها دانيشت و خاموشي ڪي قورس بالي به سهردا ڪيشا. له ناڪاو بوي
 ده ركهوت ڪه ئو ڪاري خواردن ئاماده ڪردنه و ئو سه عاته دورودريژانه ي
 به ڪاري قورسه وه به سهر ي بردووه، بيزار ڪه و گيلايه تي بووه. هه ستي ڪرد
 هه سرهت بو خوي هله ڪيشيت. هه سره ته ڪيشي بو ئو وه بو، ته مهني خوي
 له چل سال ددها و شتي ڪي گرنگي له ژيانيدا به دي نه هيتابوو و بي ئه وه ي
 ڪه سيڪ داواي لي بڪات، خوشه ويستي ڪي زوري به خيزانه ڪهي به خشي بوو.
 له پپر بير ڪردنه وه ي ڪه وته سهر پوماني (ڪفري شيرين) ڪه تيدا
 ڪه سايه تي شه مسي ته وريزي سهرنجي پاڪيشابوو.

'چهند خوش بوو ڪه ڪه سيڪي وه ڪه ئو لي ره بوايه، به شوخييه وه ئه مه ي
 به خوي گوت: 'له گهل پياوي ڪي وه ڪه ئو دا پوژيڪ به ناخوشي تينا په پيت).
 ئو ويته يه ي ڪه له خه يالي ئه مدا وينا بووبوو، ديمهني پياوي ڪي بالابه رن،
 په شتاله، مون بوو، پانتولي ڪي چه رم و چاڪه تيڪ له شيوه ي ئه وانه ي
 ماتور سواره ڪان له به ري ده ڪهن، له به ري بوو. پرچي ڪي پهش به سهر
 شانه ڪانيدا هاتووه ته خوار ي و سواي ماتوري ڪي هارلي ديفيدسني سووري
 بريقه دار بووه و له هه ر دوو لاي سوڪانه ڪه يه وه گولي ڪي پهنگاوپه رنگ
 شوپوونه ته وه. بهم وينا ڪردنه زه رده ي هاتي. ماتور سواي ڪي قوز و
 سهرنچر اڪيشه، سوفييه ڪ به سهر ريگه يه ڪي تير په وي و چولدا ماتوره ڪي
 ده هاژويت. ئه ري باشتري نييه له گهل پياوي ڪي ئاوهادا سوار بيت و داواي لي
 بڪه ي بنگه يه نيته جي؟

ئىنجا ئيلا له خوى پرسى: گەر شەمس ناو له پى بخوئىتەوه، ئاخۆ چى ببىنيت، ئايا هوئى ئه وهى بۆ پروون دهكاتەوه كه ناوبه ناو بىر كرده وهى دهگورپيت و دهبيتە ئه شكە وتىكى تاريك؟ يان بۆچى له گهل ئه وهى خيزانىكى گه و ره و خوشه ويستيشى ههيه، ههست به تهنه ياي دهكات؟ ئهى دهربارهى پهنگه كانى خه رمانهى به ختى چى؟ ئاخۆ برىقه دار و پرووناكه؟ ئايا شتىكى برىقه دار و پروون له ژيانيدا ههيه؟

له و دهمهيدا ئيلا به تهنه له بهردهم ميژى نانخواردنه كه دانىشتبوو و تروسكه يهكى پوشتايى كز له فرنه كه وه دهرده چوو، زانىى سهربارى ئه وهى نكولى له بىر كرده وه ئوميد به خشه كانى دهكات، له گهل ئه وه شدا به سووربوون و خوراگرييه وه تواناي مانه وهى به رانبهر تهنگزه كان ههيه. له ناخه وه ئه لهاي خوشه ويستى ده كرد.

شەمس

مەيخانەيەك لە دەرەوہى سەمەرقەند، ئادارى ١٢٤٢

بەسەر چەندىن پىي پەتى و دەستى پروتى رىيوارە شەكەتەكاندا كە
ژمارەيان لە دە كەس زياتر بوو، لە نەۆمى سەرەوہى مەيخانەكە كە ھەموو
لە خەويكى قوولدايون و ھەريەكەيان خەونىكى دەبينى، بەرەو پيش چووم،
تا گەيشتمە جيخەوہ پووشەكەم كە بۆنى گەلمەخا و بۆگەنى لىدەھات. لە ھەر
تاريكيەدا پاكشام و پروداوہكانى ئەو پۆژەم بىر خۆم ھىتايەوہ، لە ھەر
ئامازەيەكى خودايى كە بينيووم، وردەبوومەوہ، رەنگە لە پەلەپەلىي خۆمدا،
يان لە نەزانىمەوہ بووبىت، ھىچيانم نەدەزاني.

ھەر لە مندالىمەوہ، خەونم دەبينى و دەنگەلىكم دەبيست، بەردەوام
خودام دەدواند و ھەلامى دەدامەوہ. ھەندى پۆژ زۆر بە سووكى بەرەو
ئاسمانى ھەوتەمين ھەلدەكشام، ئىنجا بەرەو قوولترين چال لە زەويدا
دادەكشام، سامناك چون بەردىكى نىژراوى ژىر داربەرەووى زەبەللا و
درەختى كەستەنايى شيرين، بۆنى خاكى لىدەھات. ناوبەناو مەيلى خواردنم
نەدەما، چەندىن پۆژ رادەبوردن و خواردنىكم نەدەخوارد. ئەم شتەئە
نەياندەترساندم، وردەوردە فىربووم بۆ ھىچ كەسيك باسيان نەكەم. ئاخىر
مروڤ تواناي تىگەيشتنى شتىكى نەبىت، ھەز دەكات شوخىي پى بكات.

باوكم يەكەم كەس بوو بىريزي بەو خەوانەم دەكرد كە دەمىنين. ھىشتا
لە تەمەنى دە سالىدا بووم و برى ساويلەكە بووم، ھەموو پۆژى فرىشتە
پاسەوانەكەم دەبينى، وام دەزانى كە ئەو سەر لە خەلكانى دىكەش دەدا.
پۆژىكيان ئەو دەمەي باوكم لە دارى ئورز فىرى چۆنىتيي دروستكردى

سندووقیکی دهکردم تا وهک خۆی ببمه دارتاش. ئهوه بوو باسی ئه
فریشتیهیم بۆی کرد که دههاته خهونم.

"پۆله، خهیاڵیکی سه رکیشته ههیه، باوکم به ساردوسرپییه که وه ئه مه ی
گوت، 'باشتر وایه ئه وه بۆ که س باس نه که یته. نامانه و ئی لادییه کان به م شتانه
ببزار بکه ین'.

زۆری یی نه چوو هه ندی له دراوسی کان له کن دایبایم گله بیان لی کردم و
به وه خه تاباریان کردم که گویا په فتاری نامۆم هه یه و ترس دهخمه دلی
منداله کانیانه وه.

باوکم وتی: 'کو پم من له په فتاره کانت تیتاگه م. بۆچی به وه دانا که ویت که
تۆ جیاوازییه کت له گه ل دایک و باوکت نییه؟ ئاخر هه موو مندالیک به دوا ی
پێچکه ی دایبایی خۆیدا ده پروات و وهک ئه وان ده کات، گهره که تۆش وا
بکه یته'.

ئو ده مه زانیم له گه ل ئه وه ی دایبایم خۆش ده وین و حه ز ده که م پێیانه وه
پابه ند بم، وه لی بۆ من نامۆ بوون.

"باوکه، من له هیلکه یه که وه ده رچووم جیا یه له و هیلکه یه ی که منداله کانی
دیکه تی لێ وه ده رچوون. تکت لی ده که م وام دابنئ مر او ییه کم و له گه ل
مریشکان ده ژئ. ئه و ئا وه ی تۆ ده ترسی تیت، ژیان به من ده به خشیت، من
مه له وانی ده زانم، بۆیه مه له ده که م. ئوقیانووس نیشتمانی منه، گهر
له گه لمدا یته، وه ره بۆ ناو ئوقیانووسه که، خۆ ئه گهر نایه یته، ئیدی واز له
ده ستی توه ردانی ژیانم به یته و به ره و کولانه ی مریشکان بکه پێوه'.

هه ردوو چاوی باوکم کرانه وه، ئینجا بچووک بوونه وه، به پوو خۆشییه وه
گوتی: 'گهر تۆ ئیستا به م شیوازه له گه ل باوکتدا بدو یته، ئه ی که گه وه ره
ده بیته، ده بی له گه ل نه یاره کانت چۆن قسه بکه یته'.

له گه ل ئه وه ی دایک و باوکم خه م دایگرتبوون، خه و بینینه کانی شم به رده وام
بوون، به لکو زۆر تر بوو بوون. دایبایم تا ده هات توپه ده بوون و ده شله ژان،
بۆیه هه ستم به خه تاباری ده کرد، چونکه خه ونه کان بێزاری کردبوون، لی
نه مه ده زانی چۆن سنووریک بۆ ئه و خه ونانه دابنیم. خۆ ئه گهر ئه وه شم له
توانادا بوایه، پیم وا نییه هه نگاوم بۆ ده نا. ما وه یه کی زۆری نه برد ما له وه م

جیهیشت و ئیدی نهگه پامه وه. له وساو وه وشه ی ته ور یز بوو به په یفکی شیرین و ناسک، نایاب و به زه مزه مه یه کی وا له سه ر زمانم ده توایه وه. سێ بۆنی ئەم شوینه بوون به یاده وه ریم که ئەمانه ن: داری هه لپا چراو، نانی له تووخه شخاش دروستکراو، بۆنی به فیری نه رم و تازه.

به م ئاوه ایه بووم به ده رویش و له شوینیکه وه بۆ شوینیکی تر ده گه پام، له جار ی زیاتر له یه ک شوین نه ده نوستم، له ناو هه مان قایی چینی دا دوو جار خواردنم نه ده خوارد. وام لی هات له هه موو پوژیکدا له ده ور وه ری خۆم ده مو چاوی جیام ده بینی. که برسیم ده بوو، به لیکدانه وه ی خه ون بر ی پاره م ده ست ده که وت. پوژه لات و پوژاوا ده گه پام و له هه موو شوینی منه ی خودام ده کرد، له ژیا نیک ده گه پام که شایسته ی ژیا ن بیت، له زانیاری نو ی و زانستی شایان ده گه پام. له بهر ئه وه ی له ه یچ شوینی په گو رپیشه م نه بوو، هه موو دنیا بوو به هی من و له هه موو شوینیکی ده گه پام.

له میانه ی گه شته کانمه وه هه موو جو ره پێگه یه کم گرته بهر، ئیدی هه ر له رینگه ی باز رگانی میلییه وه بیگره تا ده گاته ئه و کویره پێشانه ی که چه ندین پوژ ناتوانیت زینده وه ریکی تیدا ببینیت. له پووخه کانی ده ریای په شه وه بۆ شاره کانی ولاتی فارس، له ده شتاییه هه راوه کانی ئاسیای ناوینه وه بۆ ته پو لکه لمینه کانی دوورگه ی عه ره بی. دارستانی چر و له وه رگای ته خت و بیابانی زۆرم بر ی. له چه ندین خان و له چه ندین حه وانه وه که مامه وه، له چه ندین کتییخانه ی گشتی و کۆن گفتوگۆم له گه ل پیاوانی ئه هلی زانست کرد، گویم له مامۆستایانیک گرت که له حو جره کانداه قیتی مندالیان فیر ده کرد. له گه ل فه قتیانی حو جره کانداه رباره ی زانستی لیکدانه وه و زانستی لوژیک گفتوگۆم ده کرد. سه ردانی چه ندین په رستگه و مه زارگه و دیر و گو ر ی پیاو چاکانم کرد، له گه ل خه لکانی پشت له دنیا کردوو له ئه شکه وته کانیان تیرامانم جه رپاند. له کو ر ی زیکر دا به شداری ده رویشانی دیکه م کرد، له خزمه ت هۆشمه نداندا خۆم کړده کرد، له گه ل خودانه ناساندا شیوم ده خوارد، له گه ل کاهینانی ئه فسوونکار له بهر تریفه ی مانگ سه مام کرد. ئیدی له هه موو نه ته وه و تیره یه ک، له هه موو ته مه ن و پیشه یه ک خه لکانیکم ناسی و پووداوی خو ش و ناخو ش و په رجووی زۆرم دی.

دیهاتی هه ژار و کیلگهی سووتماک و پشه هه لگه پاوم دی، شار و شاروچکهی داگیرکراو و تالانکراوم بینی که پرووبارهکانی سووره هه لگه پابوون و نیرینه یه کیان تیدا نه مابوو ته مهنی له ده سال زیاتر بیت. له مرققایه تیدا چاک و خراپم دی، بۆیه ئیدی شتیک نه ماوه تووشی سه رسورپانم بکات. له میانه ی ئهم سه فهر و ئه زمونانه وه دهستم به کوکردنه وه ی لیستیگ کرد که له هیچ کتیییکدا تومار نه کرابوو، به لکو ته نها له روحی خۆمدا هه لم کوئی بوو. ئهم لیسته تاییه تییه م ناو نا (پرسا سه ره کییهکانی سووفیه گه پیده کان له ئیسلامدا)، من وهک یاساکانی سروشت به لیستیگی گشتگیر و باوه پیتکراو و جیگیری داده نیم.

ئهمه توماری (چل پرساکهی ئایینی عه شق) پتکدینیت، که ته نها له میانه ی عه شقه وه، ته نها عه شق، به دی ده هینری. یهکی له و پرسایانه ده لیت: 'رێگهی به ره و راستی له دله وه تیده په ریت، نهک له (سه ر). دلت بکه به رینوینی سه ره کیت نهک ئاوه زت. پرووبه پروو بیه وه، مه یدانخوازی بکه، له ئه نجامدا دلت به سه ر (نه فس) دا زال ده بیت. ئیدی خۆناسین به ره و ناسینی خودا ده تبات'. شته که چه ندین سالی خایاند تا توانیم ئهم چل پرسایه دابنیم. ئه میستا دوا ی ئه وه ی لئی بوومه وه، تینگه یشتم له م دنیا به دا من له دواقوناغی زه مهنی خۆم نزیک ده بمه وه. له م دوا به دا خه ونیکی زۆر ده بینم که هه موویان ئاماژه بو ئه وه ده کهن. ئه وه مردن نییه که په ژاره م ده کات، چونکه من مردنم به کو تای دانه ناوه، به لکو ئه وه ی نیگه رانم ده کات ئه وه یه که بمرم و کو لتووریکم له دوا ی خۆم جینه هینشت بیت. له سینگدا په یقه لیک که له که ده بن، چیرۆکیکی زۆر چاوه رپن که بیانگیرمه وه. من ده مه وه یست ئه و زانیارییهانی پێیان گه یشتووم بۆ که سیکی دی بیانگو یز مه وه، ئیدی که سه که ماموستا بیت یان فه قی. من منه ی هاو تابه ک - هاوه لیک ده که م.

(هۆ خودایه)، له ژووره شتدار و تاریکه که دا چه دوویه کم کرد، (من به هه موو شوینیکی دنیا دا ژیا نی خۆم به گه ران برده سه ر و رێگه که ی تۆم گرته به ر، هه موانم وهک کتیییکی کراوه، قورئانیکی گه رۆک بینی. له تاوه ری به رزی زانیان دوور که و ته مه وه و کاتی خۆم له گه ل نه فره تلیکراوان و ده رکراوان و ده ره به ده رکراوان به سه ربرد، من له هه موو ئه وانه لیوانلیو بووم،

بۆيە يارمەتيم بده، تا حېكمەتى تۆ بۆ كەسكى شياو بگويزمەوه، ئىدى دواى
ئەوه چىت پى باشە وام لى بكه).

لەناكاو لەنىو ژوورەكەدا پرووناككېهكى يەكجار درەوشاوه لە بەرچاوم
داكشا، دەموچاوى پىبوارە نوستووەكان لەنىو جىگەكانيانەوه بوو بە گرېكى
شىن. ئىدى وەك ئەوهى ھەموو پەنجەرەكان كرايىتنەوه، لەگەل ھەوا بىگەرد و
بووژىنەرهوہەكەدا بايەكى توند ھەلىکرد و لەگەل خۇيدا بۆنى گولەزەنبەق و
ياسەمىنى لە باخە دوورەكانەوه ھىئا.

فريشته ياوہرەكەم بە دەنگىكى نەرمى نەيئاسا وتى (بۆ بەغدا بېرۆ). لىم
پرسى: (لە بەغدا چى چاوەرېم دەكات؟).

"تۆ داواى ھاوہلىكت كرد و ھاوہلىكت پى دەبەخشرى. لە بەغدا ئەو
(سەيد) دەبىنى كە بەرەو رېگەى راست رېئوتىت دەكات".

چاوەكانم پېرېوون لە عەسرى پىزانين. ئەوسا زانيم كە ئەوهى لە
خەونەكانمدا دەمىنى، جگە لە ھاوہلى پۆحيم، كەسى تر نەبووہ. ئىتر لە
چارەمان نووسراوہ درەنگ يا زوو بەيەك بگەين، كاتىكىش بەيەك دەگەين،
ئەو دەمە دەزانم بۆچى چاوە بادەمى و ناسكەكانى بۆ ھەمىشە خەمىنن و
چۆن لە شەويك لە شەوہكانى سەرەتاي بەھاردا كوژرام.

ئىلا

نورتامبتون، ۱۹ ى ئايارى ۲۰۰۸

بەر لە خۆراوا بوون، پېش ئەو ەئى مندالەكان بۇ مال بگەرىنەو، ئىلا ئەو
لاپەرىيەى كە لە پۆمانى (كفرى شىرىن) گەشتبوو، نىشانەكرد و خستىيە
لاو. ەەر وەك حەزىك و ناسىنى ئەو پىاوەى كە پۆمانەكەى نووسىو، ئىلا
ئىنتەرنىتى كردهو و بۇ دۆزىنەوەى ناوى (ع. ز. زاھارا) بە بزوتنەرى گۆگۆل
دەستى بە گەران كردد و لە خۆى پرسى ئاخۆ چىى بۇ دەرەچىت، زۆر
چاوەپىى نەكرد، لەپ پۆمانى كەسايەتتەكى بۇ دەرەكەوت.

ەردوو پەنگە سەرەككەى كە لاپەرىكەيان پازاندبوو، دوو پەنگى
و ەنەوشەى و پىرۆزەى بوون. لە سەرووى لاپەرىكەو و ىنەى پىاوىك
دەرەكەوت كە ەباىەكى سىپى ئاودامانى لە بەر بوو و بە ەئاشى بە دەورى
خۆيدا دەسووپاىو. لەبەر ئەو ەى ئىلا لە ژياندا كەسىكى نەدىبوو سەماى
دەروىشى بكات، بۆيە بە وریایىو ەنگایەكى وىنەكەى كرد. ناویشانى
تۆمارەكە (تۆنگەهەكەىك ناوى ژيانە) بوو و لە ژىرىدا شىعەرىك نووسرابوو،
ەمان ناویشانى ەبوو:

با ەرىكەمان ئەوى ترمان بكا بە ەو پىى خۆى

با ەرىكەمان لە خاك و پاى ئەوى ترمان چۆك دابدات

لە ناخماندا تەباىەكى زۆر ەى، وا مەزانە تەنھا ئىمە دەیانىنىن

لاپەرىكە لە ەموو لایەكى دنیاو پىبوو لە پۆستكارتى شاران و شوینان.
لە ژىر ەەر پۆستكارتىكدا دەربارەى ئەو شوینە تاییەتتە پوونكردەو ەىك
نووسرابوو. كە ئىلا دەستى بە خویندەو ەيان كرد، دەسبەجى سى زانىارى
سەرنجیان پاكىشا: ەكەم، پىتى (ع) كورتكراو ەى ناوى (ەزىز)ە. دوو ەمیان،

عەزىز خۇي بە سۆفى دادەنەيت. سىتەمىيان، ئىستە عەزىز بۇ گواتىمالا سەفەرى
كردووه.

لە گۆشەيەكى تەردا چەند نموونەيەكى لەو وئىنانە بىنى كە گرتبىونى
زۆربەيانى بە جۆرەها رەنگ و مەيل و ئارەزو و ئىناكرد. سەربارى جىاوازى
زۆريان، بە شىئەيەكى سەير ھەندىكىان لە ھەندىكىان دەچوون: ئاشكرا بوو
لەئىو ھەموو وئەكاندا شتىكى بزر بوو كۆيدەكردنەو. رەگەزى ونبوو لای
ھەندىكىان شتىكى سادە بوو، وەك گوارە، يان پىلاو، يان قۇچە. ھى ھەندىكى
تريان لەو گرىنگر بوو، وەك ددان، يان پەنجە، يان ھەندى جار لاق. لەژىر
وئەكاندا ئەمەى خوئندەو:

ئىمە ھەرچىيەك بىن، يان لە ھەر شوئىنىك بژىين، وەك ئەوھى شتىكىمان
ون كرىدىت و دەبى بىدۆزىنەو، لە دلى خۆماندا ھەست بە ناتەواويەك
دەكەين، لى زۆربەمان قەت ئەو شتە نادۆزىنەو، ئەوانەش كە لە تواناياندايە
بىدۆزىنەو، تەنھا كەمىكى كەمىان زات دەكات بچىتە دەرەو و بەدوايدا
بگەرەيت.

ئىلا لاپەرەكەى سەرەوژوور و سەرەوخوار جوولاند و يەك لە دواى
يەك لەسەر پۇستكار تەكان كلىكى كرد تا گەورەيان بكانەو. ھەموو ئەو
پوونكردنەوانەى خوئندەو كە عەزىز نووسىبوونى. لە دامىتى لاپەرەكەدا
ناونىشانى پۇستە ئەلىكترۆنىيەكەى دۆزىيەو: azizzahara@gmail.com
لەسەر پارچە كاغەزىكى بچووك نووسى كە بە تەنىشتىيەو يەكە لە
شىعەرەكانى پۇمى بىنى:

عەشق بگە بە سەرمەشقت، عەشق! وەك دەبىنى

ژيان بەبى عەشى بىگەرد دەبىتە بارىكى قورس

لە كاتىكدا ئىلا ئەم چامەيەى دەخوئندەو، بىرۆكەيەكى سەير لە سەرىدا
چەخمباخەى دا. ھەستىكى رەوتەنى دايگرت، رەنگە عەزىز. ز. زاھارا ئەم
ھەموو شتەى لە تۆمارە تايبەتەكەى خۇي- وئەكان و پوونكردنەوكان و
وەرگرتنەكان و چامەكان - لە خۇشى چاوەكانى ئەم دانابىت. بىرۆكەيەكى تا
پادەيەك سەير و خۇبەزلانين بوو، وەلى بۇ ئەو واتايەكى نايابى ھەبوو.

* * *

له عهسری ئه و پوژدها، ئیلا به شهکتهی و جوړه خه مۆکییه که وه، له نزیك په نجه ره که دانیشته، تیشکی خوړه که له سه ر پشته قورس بوو، هه و له نیو ناندینه که دا تژی بوو له بونی ئه و کیکی که دهیبرژاند. پومانی (کفری شیرین) له بهرده می کرابووه وه، به لام بیري مژول بوو و نهیده توانی به وردی خه یالی له سه ر بیت. وای به خه یالدا هات که ئه میش کۆمه لی پرسی سهره کی تایبه ت به خوی بنووسیت، که ده کری ناوی بنیت (چل پرسیا که ی کابانیکی مالیی کارامه ی ناگه پوک له ده ورویه ر دهژی).

به ترمه ترمیک گوتی: (پرسیای یه که م: ده ست له منه کردنی خوشه ویستی هه لبره. به دوا ی خه ونی نا کرده نیدا مه چۆ! بیگومان شتگه لی له ژياندا هه ن بۆ ئافره تیکی ته مه ن نزیکه ی چل سال گرینگترن).

به لام ئه م گه مه کردنه ی پشو و سواریه کی ئالۆزی له لا دروستکرد و خولیای گه و ره تری بیرخسته وه. ئیدی له بهر ئه وه ی نهیده توانی خوی رابگریته، په یوه ندیی به کچه گه و ره که یه وه کرد و گوئی بۆ ئامیتری توماری په یوه ندیه کان هه لخت.

"تازیم جانیت، ده زانم من هه له بووم که ته لیفونم بۆ سکوت کرد، لی نیازم خراپ نه بوو. ویستم دلنایات بکه مه وه که...".

که مه کی وه ستا و خه میکی زۆر دایگرت، چونکه پیشت خوی بۆ ئه م په یامه ئاماده نه کردبوو. دهنگی خشه خشیکی نه رمی له ئامیتری توماری په یوه ندیه کان وه ژنوت که له پشته وه توماری ده کرد. کاتی بیري کرده وه که وا به کره که ده سووپته وه و پوژگاریش به له ز ده پوات، ههستی به شله ژانیک کرد.

"جانیت، من به داخه وه م بۆ ئه وه ی که کردم. ده زانم گه ره که له و خوشیه ی که له سایهیدا ده ژیم بیزار نه بم، به لام هه مووی له بهر ئه وه یه که من.. به خته وه ر نیم."

دهنگى قرته قرتىك. ماوهى ئامىرى تۆمارى قسه كان خەرىك بوو تەواو دەبوو. دلى ئىلا بەو قسانەى كە ئىستا كىردىبوو گوشرا. ئەو چىيى بەسەر ھاتوۋە. ئەۋىك كە ھەستى بە خەمبارى نە كىردىت، ئىدى چۆن دەكرى توشى خەمكى بوۋىت، خۇ پەى بەو ھەر نە بردوۋە؟ بە شىۋە يەكى سەير پىيى وا بوو كە ھەست بە خەمكى ناكات، كەچى ددانى پىدا نابوو كە ئەو بەختە ۋەر نىيە.

بە دزەنىكا تە ماشايەكى ئەو پارچە كاغەزەى كىرد كە ناۋىشانى پۆستە ئەلىكترونىيەكەى عەزىز زاھارای لەسەر تۆمار كىردىبوو. ناۋىشانەكە سادە و ساكار و تا رادەيەك سەرنجراكىش بوو. بەبى ئەۋەى زۆر بىر لە شتەكە بكا تەۋە، پوۋى كىردە كۆمپىوتەرەكەى و ئەم نامەيەى نووسى:

سەيدا عەزىز. ز. زاھارا،

من ناوم ئىلايە. لەسەر داۋاى پەخشكارە ئەدەبىيەكە، وا خەرىكم پۆمانەكەت (كفرى شىرىن) دەخوئىنمەۋە. ماۋەيەكى كەمە دەستم بە خوئىندەۋەى كىردوۋە و چىژىكى زۆرم لى ۋەرگىرت. بە ھەر حال ئەمە بۆچوۋنى تاييەتى خۆمە و پەنگدانەۋەى بۆچوۋنى پەخشكارە ئەدەبىيەكە نىيە. گەر پۆمانەكەتەم خۆش بوئى يان نا، بۆچوۋنى من لەسەر بلاۋ كىردەۋەى پۆمانەكەت نايىتە دواپىار و پەزامەندى.

وا ديارە تۆ باۋەرت وايە كە عەشق گەۋھەرى ژيانە و شتىكى دىكەى لەۋە گرىنگىر نىيە. ئىستا نىازم نىيە دەر بارەى ئەم بابەتە لەگەلتدا بىمە نىو گىفتوگۆيەكى نەزۇكەۋە. ئەۋەندە بەسە بلىم كە من تەواۋ لەگەل بۆچوۋنەكەتدا نىم.

ۋەلى من ئىستا لەبەر ئەم ھۆيە بۆت نانۋوسم، چۈنكە ناكىرى بۆ خوئىندەۋەى پۆمانى (كفرى شىرىن) كاتىكى پىچىچى تەرخان بىكەم، بەلكو بۆيە بۆت دەنۋوسم، من لە ھەۋلى ئەۋەدام كىژە گەۋرەكەم قايل بىكەم كە شوۋنەكات، چۈنكە ھىشتا مىندالە. دۋىنى داۋام لە ھاۋرىكەى كىرد كە پىروژەى

هاوسەرگيرىيەكەيان ھەلبوھ شىنئىتەو، كچەكەمىش رقى لى ھەلگرتووم و نايھەوئ قسەم لەگەلدا بكات. ھەست دەكەم مامەلەكردن لەگەل تۇدا خۆشە، چونكە وا ديارە دەربارەى خۆشەويستى ھاوبۇچوونين.

داواى لىبوردن دەكەم، كە دەربارەى كىتە تاييەتايەكانى خۆم قسەت بۇ دەكەم. من ئەمەم نەدەويست. (ناونىشانە ئەلىكترۆنىيەكەتم دۆزىيەو) و لە تۆمارە تاييەتايەكەتدا وا ھاتووە كە تۆ ئىستا لە گواتىمالايت. بىگومان سەفەرکردن بۇ شوئىنانى دنيا شىتىكى خۆشە. گەر پىكەوت و سەردانى بۆستنت كرد، رەنگە چاومان بەيەك بكەويت و بەدەم قاوہخواردنەوہوہ گفتوگۆيەك بكەين.

بە ھىواى خۆشيت

ئىلا

يەكەم نامەى ئەلىكترۆنى بۆ عەزىز، پتر داوہتىك بوو نەك نامە، ھاوارىك بوو بۆ بەدەنگەوہەاتن، بەلام ئىلا كاتى بە بىدەنگى لە ناندینەكەى دانىشت، ھەستى بەوہ نەكرد كە نامەى بۆ نووسەرىكى ناديار نووسىوہ و چاوہپىي ئەوہىشى نەدەكرد كە نە ئىستا و نە لە بانەرۆژدا چاوى پى بكەويت.

خاوهن مه‌یخانه‌که هه‌ردوو برۆی لێک دا و چاوه‌کانی له‌سه‌ر پێلاوه
چه‌رمه‌که‌ی گیرکرد و به‌ توندی لێوه‌کانی کرژکرد، ده‌موچاوی وه‌ک
نه‌خشه‌یه‌کی بێسه‌روبه‌ر تیکچوو. له‌ناکاو له‌ ته‌مه‌نی راسته‌قینه‌ی خۆی پتر
نیشانه‌ی پیریتیی لێ ده‌رکه‌وت.

وتم: "ده‌زانم ئه‌وه‌ی ده‌یڵیم ته‌سه‌للات پێ نایات، به‌لکو پێم وایه‌ شتیک
هه‌س گه‌ره‌که‌ پیتی بێژم. ژنه‌که‌ت ئاگر یان دووکه‌ل نه‌یکوشتوو، به‌لکو
ته‌خته‌داریک له‌ بنمیچه‌که‌وه‌ به‌ربووه‌ته‌وه‌ و به‌سه‌ر سه‌ریدا که‌وتوو و
ده‌سه‌جێ به‌بێ ئازار مردوو. تۆ به‌رده‌وام له‌و باوه‌یدا بوویت که‌ ئازاریکی
زۆری کێشاوه‌، به‌لام له‌ راستیدا هه‌یج ئازاریکی نه‌کێشاوه‌."

خاوهن مه‌یخانه‌که‌ برۆکانی تیک نا و به‌ کاریگه‌ری فشاریک له‌ خۆی
به‌ولاوه‌ که‌س تێی نه‌گه‌یی، نوشتایه‌وه‌، که‌ پرسیاری کرد ده‌نگی گه‌تر بوو "تۆ
چۆن ئه‌وه‌ت زانیوه‌؟".

خۆم له‌ پرسیاره‌که‌ی نه‌بان کرد و گوتم: "تۆ خۆت سه‌رکۆنه‌ ده‌که‌یت که
گوايا بۆ ناشتنی رێپه‌سمیکی شایانت بۆی نه‌کردوو. ئه‌و هه‌شتا دینه‌
خه‌ونت و له‌و چاله‌ی لێی نیژراوه‌ به‌ زگه‌خشکی دینه‌ ده‌ره‌وه‌، به‌لام ئاوه‌زت
که‌مه‌ت پنده‌کات. له‌ راستیدا هاوسه‌ره‌که‌ت و کوپه‌که‌ت له‌ دۆخیکی باشدان،
هه‌ردووکیان له‌ دنیایه‌کی بیکۆتاییدا وه‌ک دوو تیشک به‌ ئازادی دین و ده‌چن."
ئینجا له‌سه‌ری پۆیستم و ئه‌وه‌ی ده‌موت به‌ وردی لیم ده‌کۆلییه‌وه‌:
"ده‌توانیت دووباره‌ بیه‌ته‌وه‌ به‌ به‌رخ، چونکه‌ هه‌شتا له‌ ناخدا به‌رخه‌که‌ت
پاراستوو."

که‌ خاوهن مه‌یخانه‌که‌ ئه‌وه‌ی بیست، وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌ستی به‌ مه‌قاله‌یه‌کی
داخبوودا چزاییت، ده‌ستی له‌ ده‌ستم کێشایه‌وه‌: "هه‌ی ده‌رویش، من تۆم خۆش
ناوئ. رێگه‌ت ده‌ده‌م ئه‌مشه‌و لێزه‌ بمینیه‌ته‌وه‌، به‌لام ده‌بی به‌یانی زوو برۆیت.
نامه‌وئ جارێکی تر لێزه‌ ده‌موچاوت ببینم."

ژیان ئاوه‌ایه‌. کاتێ راستی به‌ یه‌کیک ده‌لێیت، ئه‌و رقی لێت ده‌بیته‌وه‌. هه‌ر
گاوی باسی خۆشه‌ویستیت کرد، پتر رقت لێ هه‌لده‌گریت.

ئەوھەندەي لە توانامدا بوو بۆ بەرژەوندیی تەككەمان ھەولم دەدا لەگەڵ ئەم
پیاوھ خاوەن دەسەلاتەدا پەيوەندیم باش بێت.

"ئیمە لە نایابترین شارێ دنیادا دەژین، دادوەرەكە بەدەم قەسەو
ھەنجیریکی خستە زارییەو، 'بەلام ئیستا بەغدا لەو پەنابەرانی جمەي دیت كە
لە جەووروستەمی مەغولەكان ھەلاتوون، ئیمە ئارامگەيەكی ئاسوودەیان بۆ
دابین دەكەین. ئاخر بەغدا چەقی دنیايە. ئەری باوھەمان تۆش ھەر وای
نابینیت؟"

"بێگومان ئەم شارە مروارییەكە بۆخۆی، بە پێداگرییەو ئەمەم وت،
وھێ نابیت ئەوھمان لەبیر بچیت كە شارانیش مینا ئادەمیزادن. لەدایك دەبن
و بە ھەردوو قوناغی مندالی و ھەرزەكاریدا تێدەپەن، ئینجا پیر دەبن و لە
كۆتاییدا دەمرن. پێم وایە كە ئیستا بەغدا گەیشتووھتە كۆتایی لاویتی، چونكە
ئیدی دەولەمەندبووین، وەك چۆن لە سەردەمی خەلیفە ھارون ئەلرەشید
دەولەمەند بووین، وھێ لەگەڵ ئەوھشدا بۆمان ھەيە شانازی بكەین كە ھیشتا
مەلەندی بازركانی و پیشەي و شیعرین، بەلام كێ چووزانیت دواي ھەزار
سال دۆخی شارەكە چیی بەسەر دیت؟ ڕەنگە ھەموو شتی بگۆڕیت."

"ئای لەم ڕەشبینییە؟" دادوەرەكە سەری بادا و دەستی بۆ قاپە چینییەكە
دریژكرد و ھەنجیریکی ھەلگرت و لەسەری ڕۆیشت: "خەلافەتی عەباسی
سەقامگیر و بەربلاو دەبیت و خێر و فەر زیاد دەكەن، بێگومان ئەمە لە
كاتێكدا ئەگەر ئەو غایەنانەي بۆ ناومان دزەیان كردووە، ئارامی دۆخی ئیستا
نەشیوین، ئەوانە بانگەشەي موسلمانیتی دەكەن، بەلام بۆچوونیان لەمەڕ
ئیسلاام گەلی مەترسیدارتەرە لە ھەرشەي گاوڕەكان."

وام بە باش زانی كە بێدەنگ بم، چونكە لەكەس شاراوھ نییە كە
دادوەرەكە، سۆفییەكان و لیكدانەو تاییەتی و پەنھانەكانیان دەربارەي ئیسلاام،
بە ھۆكاری كێشەنانەو و خراپەكاری دادەنیت. بەو تەواوباری دەكردین كە
گوايا ئیمە شەریعەتمان وەلاوھ ناوھ، ئەمەش سووكایەتیكردنە بە پیاوانی
دەسەلات - پیاوانی وەك خۆی. ھەندێ جار ھەستم دەكرد دەیھەوئ ھەموو
سۆفیەكان لە بەغدا دەرپەڕینیت.

ئەم براھەتییەى تۆ زیانی نییە، وەلى پىت وا نییە كە ھەندى لە سۆفییەكان سنوورى ئاسایى دەبەزىنن، دادوهر پرسى و دەستى بە پىشیدا ھىتا. نەمزانى وەلامى پرسىارەكەى چۆن بدەمەو. سوپاس بۆ خودا لەو چركەساتەدا گويمان لە لىدانى دەرگا بوو. فەقى قۆسوورەكە ھاتە ژوورەو و راستەوخۆ بەرەو لای من ھات، چپاندییە بن گوچكەمدا كە میوانىك لە دەرگا وەستاو، دەرویشكى گەپیدەى و لەسەر بینى من پىی داگرتوو و نایەوئ لەگەل كەسىكى تردا قسەبكات.

فەقیكەم لەسەر ئەو پراھىناوو، كە میوانىكى تازە دەھات بۆ ژوورىكى تر دەبیرد و خۆراكىكى گەرمى پىشكەش دەكرد، تا میوانەكان دەرویشتن چاوەپى دەكرد، وەلى دادوهرەكە كەشكى ئاواى دروستكردبوو، بۆیە بیرم كردهو كە پەنگە دەرویشە گەپیدەكە بە گىرانەوئ چەند چىروككى شویئە دوورەكان، ئەم ئالۆزىیە برەوئیتەو، بۆیە داوام لە فەقیكە كرد دەرویشەكە بەینتە ژوورەو.

دواى چەند چركەىەك دەرگا كە كرايەو و پیاویكى سەرتاپا پەشپۆش ھاتە ژوورەو. بالابەرز و لاواز، ھەستەم بوو مەزەندەى تەمەنى بكړئ. لووتى تیژ و چاوەكانى پەش و خەوالوو، پرچە پەشەكەى ھۆنیوو و بەسەر چاوەكانیدا ھاتوو خوارئ. عەبايەكى درىژى كلاودار و بەرگىكى سۆفیانەى لە بەر بوو، پىلاویكى پىستەمەپى لە پى بوو. چەند تەزىب و ملوانكە بە گەردنىدا شۆربوو بوونەو. قاپلەمەيەكى دارىنى پى بوو لەو جۆرەى كە سۆفییە سوالكەرەكان بۆ تىكشكاندن لوتبەرزى ھەلیدەگرن و خۆ بە خۆشحال دەزانن كە خەلكى خىریان پىدەكەن. زانیم كە من لە بەردەم پیاویكدام ئەوئەندە بايەخ بە دابونەرىتى خەلكى نادات، پەنگە خەلكى بە دەربەدەر یان بە سوالكەرى بزائن، وا دیاربوو ئەو گوئى بەو ھەر نەدەدا.

كە بینیم لەوئ وەستاو و چاوەپى فەرمووى لى بكړئ تا خۆى بناسىت، ھەستم كرد كە پیاویكى جیا و ئەوئ بە پوونى لە چاوەكانى و لە جوولە و ئامازە پىكوپىكەكانى جەستەیدا دیاربوو، لە بەرى داربەرپوو دەچوو و خاكەرا بوو، چاوى كالفامان گرینگىيان پى نەدەدا، وەلى نوقلانەى

دوای نیو سهعات میړدهکە ی تەلیفونى بۆ کرد.

"خەریکه باوه پ ناکەم که تۆ تەلیفونت بۆ سکوت کردووه و داوات لى کردووه که له گەل کچه که ماندا هاوسەرگیرى نه کات. پىم بلن چیت کردووه؟". ئیلا به قسه که ی سەرى سوپما و به هەناسە برکێوه وتى: "ئای خودایه، چەند به خێرایى قسه دەگوێزیتەوه. خۆشه ویستم، یوارم بەدیه با بۆت پاقه بکەم".

بەلام دەیفید به شلە ژاوییه وه قسه که ی پى برى و گوتى: "پىویست به پاقه کردنى هیچ شتى ناکات. ئەوه ی کردووته هەلەیه. سکوت پەيوەندى به جانیته وه کردووه و یه کجار توو پەیه. ئەو نایه ته وه و بۆ چەند رۆژى له گەل دەسته خوشکه کانیدا دەمینیتەوه، ئیستا نایه وى بتیینت".

کەمى بیدەنگ بوو، ئینجا لەسەرى پۆیشت: "من لەسەر ئەوه گلەیی لى ناکەم".

لەو ئیوارەیه دا تەنها جانیته نه بوو که بۆ ماله وه نه گه پرایه وه، ئەوه بوو دەیفیدیش نامەیه کی بۆ ئیلا نارد و تیندا گوتى که شتى کی کتوپر هاتووته پیش و چۆنیتی شته کتوپره که یشى بۆ پوون نه کرده وه.

خو خوروى دیفید وا نه بوو، بەلکو ئەو رەفتارە ی دژى کرۆکی ژنومێزدایه تیه که یان بوو، له گەل ئەوه شدا له وهیه هاوجیتی له گەل ئافرهت له دوای ئافرهتدا بکات، رهنکه له گەل یاندا بنویت و پارەشیان لى خەرچ بکات. ئەو که ئیواران بۆ ماله وه ده گه پرایه وه، شویتى خو ی له دەورى میزه که ده گرت. گەر درزى ناکۆکیش بکه وتایه ته نیتوانیانه وه، ئەم چیشتى هەر لێدەنا و ئەویش بەردهوام به خو شى و پیزانییه وه برى ئەو خواردنە ی که بۆی ده کرده ناو قاپه که یه وه، ده بخوارد و له کوتایى هەر نانخواردنیکدا ده یفید له دلە وه سوپاسى ده کرد. ئیلا هەمیشە به وای غایه نه تیه کانییه وه ئەو پیزانییه ی به تەوازۆهیتانه وه په کی شارراوه دادەنا و بەردهوام لى خو ش ده بوو.

ئەمه یه کهم جار بوو که میړدهکە ی بهم شیوازه بیچارو پروویه رەوتار بکات. ئیلا بۆ ئەم گۆرانه خو ی سەرکۆنه کرد، بەلام هەستکردن به "تاوان" بوخو ی ناوی سییه می ئیلا رۆبشتایه.

***

ھەر كە ئىيلا لەگەل كچەكەى و ھەردوو مندالە جمكەكەى لە دەورى مېزەكە دانىشتن، ئىدى ئەو ھەستەردەنى بە تاوان بۆ خەمۆكى گۆپا. گوئى نەدايە پارانەوەكانى ئافى كە داواى پىتزاى دەكرد، ھەروەھا ھەولەكانى ئۆرلى كە نەيدەويست ھىچ بخوات، ئەو ھە بوو ناچارى كردن برنجى خۆمالى لەگەل كاگۆزى سەوز و گۆشتى برژاوى مانگا بخۆن كە كەمى پەشكەى پىوھە كرابوو. لە پەوالەتدا وا دەردەكەوت كە ھەر ئەو دايكە كاركردە و خەمخۆرەى جارائە، وەلى لە ناوھەدا ھەستى بە شەپۆلى ناوئىدى دەكرد و لە زارىدا ھەستى بە تالپەكى وەك گۆژالەك دەكرد.

دواى نانى شىوان، ئىيلا لە ناندىنەكە لە بەردەم مېزى نانخواردنەكە بە تەنھا دانىشت و خاموشىيەكى قورس بالى بەسەردا كىشا. لەناكاو بۆى دەركەوت كە ئەو كارى خواردن ئامادەكردنە و ئەو سەعاتە دوورودىژانەى بە كارى قورسەو ھەسەرى بردوو، بىزاركەر و گىلايەتى بوو. ھەستى كرد ھەسەرت بۆ خۆى ھەلدەكىشت. ھەسەتەكەيشى بۆ ئەو بوو، تەمەنى خۆى لە چل سال دەدا و شتىكى گرینگى لە ژياندا بەدى نەھتەبوو و بى ئەو ھەى كەسىك داواى لى بكات، خۆشەويستىيەكى زۆرى بە خىزانەكەى بەخشى بوو. لەپەر بىركردنەو ھەى كەوتە سەر پۆمانى (كفرى شىرىن) كە تىيدا كەسايەتى شەمسى تەورىزى سەرنجى پاكىشاوو.

‘چەند خۆش بوو كە كەسىكى وەك ئەو لىرە بوايە، بە شۆخىيەو ھەمەى بەخۆى گوت: ‘لەگەل پىاويكى وەك ئەو دا پۆژىك بە ناخۆشى تىنەپەپت).

ئەو وینەيەى كە لە خەيالى ئەمدا وىنا بووبوو، دىمەنى پىاويكى بالابەرن، پەشتالە، مۆن بوو، پانتۆلىكى چەرم و چاكەتىك لە شىو ھەى ئەوانەى ماتۆپسوارەكان لە بەرى دەكەن، لە بەرى بوو. پىچىكى پەش بەسەر شانەكانىدا ھاتووتە خوارى و سوارى ماتۆپىكى ھارلى دىفېدسنى سوورى بىرقەدار بوو و لە ھەردوو لای سوكانەكەيەو گۆلىنگى پەنگاوپەنگ شۆپوونەتەو. ھەم وىناكردنە زەردەى ھاتى. ماتۆپسوارىكى قۆز و سەرنجپاكىشە، سۆفپىك بەسەر پىگەيەكى تىزپەوى و چۆلدا ماتۆپەكەى دەھاژوئىت. ئەرئى باشتىر نىيە لەگەل پىاويكى ئاواھا سوار بىت و داواى لى بكەيت بنگەيەننە جى؟

نییه هه تاهه تایه بهرده وام بیت، چونکه شارهکان له سهر کۆله که ی پوچی وهستان و مینا چهند ئاوینه یه کی گه وره دلی دانیشنه کانیان پیشان دهن، گهر ئهم دلانه تاریکداهاتن و بروایان له دهست دا، ئه و درهوشانه وه و به هایان له دهست دهن. ئه وه به سهر زور شاردا هاتوه و بهرده و امیش پووده دات.

جگه له وه ی سهرم بابدهم، نه متوانی هیچ بکه م. شه مسی ته وریزی به لای مندا ئاوپی دایه وه و که مه کی بیرى پویشته، دۆستانه چاوه کانی پرووکاند و هه ستم کرد چاوه کانی چون خۆریکی سووتینه ر دایسان. ئیدی بۆم پروونبووه وه که به لیهاتوو ییه وه شایانی ناوه که ی خۆیه تی. ئاخو ئه و پیاوه به جۆش و چالاکی و درهوشانه وه یه وه له ناوه وه ی خویدا وه ک تۆپه له ئاگریک دهسووتا. به راستی شه مس (خۆریک) بوو بۆ خۆی.

به لام بۆچوونی دادوه ره که جیاواز بوو. ئه وه بوو گو تی: "ئیه وه ی سو فیه کان به چه شنی فه یله سووفه کان و شاعیره کان، شته کان زور ئالۆز ده که ن! چ پئویست به م هه موو وشانه ده کات؟ مرۆف بوونه وه ری سادهن و پنداویستیه کانی شیان هر سادهن. ئه وه ی ده که ویتته ستۆی سه رکرده کان ئه وه یه به ده م داواکارییه کانیانه وه بچن و هه ولبدن گومرا نه بن و له رێگه ی راست لانه دهن، ئه مه ش وا ده خوازیت شه ریعت به وردی جیه جی بکری."

شه مسی ته وریزی وتی: "شه ریعت مینا مۆمه، پرووناکییه کمان بۆ دابین ده کات نرخى ته و او نابیت، لی گهره که بیرمان نه چیت که مۆم یارمه تیمان ده دات تا له تاریکیدا له شوینیکه وه بۆ شوینیکی تر بچین. خۆ ئه گهر بیرمان چوو که ئیمه بۆ کوئ ده چین و ته نها چاومان برپیه مۆمه که، ئیدی چ سوودیکی هه یه؟"

دادوه ره که به زهرده خه نه یه ک لالیته کانی کشان و ده موچاوی ویکهاته وه. شه پۆلیکی په ژاره به جه سته مدا تپه پری. ئاخو چوونه نیو گفتوگۆیه ک ده رباره ی گرینگی شه ریعت، ئینجا له گه ل پیاویکی شدا ئه رکه که ی وا بخوازیت فه رمانداری خه لکی بکات و زور جاریش هر به پپی شه ریعت سزایان بدات، مه له کردنیکه له ئاویکی تر سناکدا. تۆ بلیت شه مس ئه مه نه زانیت؟

له کاتیکدا له بیانگیکی گونجاو دهگه پام تا دهر ویشه که له ژووره که ببه مه دهره وه، گویم لئ بوو ده لیت: "پرسایه که هه یه به سهر ثم دۆخدا جیبه جی ده بیت".

دادوهره که به گومانه وه پرسیی: "چ پرسایه که؟".

شه مسی ته ورپزی وه که نه وهی کتینیکی نادیار بخوینته وه، پاست پاره ستا و چاوه کانی جیکړ کرد و کوتی:

(هر خوینهریکی قورنای پیروز به گویره ی قولی تیگه یشتنی به ناستی جیاواز تیی ده گات. چوار ناستی تیگه یشتن هه یه: ناستی به که له واتای دهره کی خۆ دهنوینت، نه مه ش واتایه که هه موو خه لکی قنایاتی پیده که ن، ئینجا ناستی ناوه کی "باتینی" دیت، له ناستی سیه مدا ناوه وهی ناوه کی دیت، به لام ناستی چواره م قولاییه و ناکړی به وشه دهر بپردری، بویه وه سپکردنی هه سته مه).

شه مس به دوو چاوی دهره وشاوه وه له سهری پویشته: "به لام نه و زانایانه ی که پی له سهر شه ریعت داده گرن، نه وانه ته نها واتای دهره کی ده زانن، ههرچی سؤفییه کانیشن واتای باتینی ده زانن، به لام وهی و پیاوچاگان نه وانه که ناوه وهی ناوه کی ده زانن. له کاتیکدا ته نها پیغه مبه ران و پیاوچاگان و نزیکانی خودا ناستی چواره م ده زانن".

(نایا مه به ستت نه وهیه که سؤفییه کی خواسایی له زانایه کی شه ریعت پتر له قورنای تیده گات؟، دادوهره که به دم پرسیار کردنه وه به په نجه کانی له قاپه فه خفوریه که ی ددها.

زهرده خه نه یه کی کال و شوخی نامیز له سهر لینه کانی دهر ویشه که نه خش بوو، به لام پاسووخی نه دایه وه.

"هیی برادر، وریابه"، دادوهره که کوتی: "له نیوان قسه کانی تو و کفر کردنیکی ته واودا داویکی باریک هه یه".

خۆ نه گهر له م وشانه دا هه په شه یه کی شاراره هه بوو بیت، وا دیاره دهر ویشه که ناگای لئ نه بووه، پرسیی: "به دیاریکراوی کفری ته واو چیه؟"، دواي نه وهی هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا، له سهری پویشته: "پینگم بده با چیرۆکیکت بۆ بگنر مه وه".

سندووقیکی دهکردم تا وهک خۆی ببمه دارتاش. ئهوه بوو باسی ئهوه
فریشتهیه م بۆی کرد که دههاته خهونم.

"پۆله، خهیاڵیکی سه رکیشته ههیه"، باوکم به ساردوسپیه کهوه ئه مهی
گوت، "باشتر وایه ئهوه بۆ کهس باس نه کهیت. نامانه وی لادییه کان به م شتانه
بیزار بکهین".

زۆری پێ نه چوو هه ندی له دراوسێکان له کن دایایم گله بیان لی کردم و
به وه خه تاباریان کردم که گویا پهفتاری نامۆم ههیه و ترس دهخه مه دلی
منداله کانیا نه وه.

باوکم وتی: "کو پم من له پهفتاره کانت تیناگم. بۆچی به وه دانا که ویت که
تۆ جیاوازییه کت له گهل دایک و باوکت نییه؟ ئاخر هه موو مندالیک به دوا ی
پێچکه ی دایبایی خۆیدا دهروات و وهک ئهوان دهکات، گهر که تۆش وا
بکهیت".

ئو ده مه زانیم له گهل ئه وه ی دایایم خوش دهوین و هه ز ده که م پێیا نه وه
پابه ند بم، وه لی بۆ من نامۆ بوون.

"باوکه، من له هیلکه یه که وه ده رچووم جیا یه له وه هیلکه یه ی که منداله کانی
دیکه تی لێ وه ده رچوون. تکت لی ده که م وام دابنێ مراوییه کم و له گهل
مریشکان ده ژێ. ئه و ئا وه ی تۆ ده ترسینیت، ژیا ن به من ده به خشینت، من
مه له وانی ده زانم، بۆیه مه له ده که م. ئۆقیانووس نیشتمانی منه، گهر
له گهل مدایت، وه ره بۆ ناو ئۆقیانووسه که، خۆ ئه گهر نایه ییت، ئیدی واز له
ده ستی وه ردانی ژیا نم به یته و به ره و کولانه ی مریشکان بکه پێوه".

هه ردوو چاوی باوکم کرانه وه، ئینجا بچووک بوونه وه، به پوو خوشییه وه
گوتی: "گهر تۆ ئیستا به م شیوازه له گهل باوکتدا بدوینیت، ئه ی که گهر وه
ده بییت، ده بی له گهل نه یاره کانت چۆن قسه بکهیت".

له گهل ئه وه ی دایک و باوکم خه م دایگرتبوون، خه وینینه کانیشم به رده وام
بوون، به لکو زۆر تر بوو بوون. دایایم تا ده هات توو په ده بوون و ده شله ژان،
بۆیه هه ستم به خه تاباری ده کرد، چونکه خه ونه کان بیتاری کردبوون، لی
نه مه ده زانی چۆن سنووریک بۆ ئه و خه ونانه دابنیم. خۆ ئه گهر ئه وه شم له
توانادا بوایه، پیم وا نییه هه نگاوم بۆ ده نا. ما وه یه کی زۆری نه برد ما له وه م

جیهیشت و ئیدی نهگه پامه وه. له وساوه وشه ی ته وریز بوو به په یفیکي شیرین و ناسک، نایاب و به زهمزه مه یه کی وا له سهر زمانم ده تویه وه. سێ بۆنی ئەم شوینه بوون به یاده وهریم که ئەمانەن: داری هه لپاچراو، نانی له تووخه شخاش دروستکراو، بۆنی به قری نه رم و تازه.

به م ئاوهایه بووم به دهرویش و له شوینیکه وه بۆ شوینیکي تر دهگه پام، له جاری زیاتر له یهک شوین نه ده نوستم، له ناو هه مان قایی چینیدا دوو جار خواردنم نه ده خوارد. وام لیتهات له هه موو پۆژیکدا له ده ور به ری خۆم ده مو چاری جیام ده بیني. که برسیم ده بوو، به لیکدانه وه ی خه ون بری پارهم ده ست ده که وت. پۆژه لات و پۆژاوا دهگه پام و له هه موو شویني منی خودام ده کرد، له ژيانیک دهگه پام که شایسته ی ژيان بیت، له زانیاری نوێ و زانستی شایان دهگه پام. له بهر ئه وه ی له هه یچ شویني ره گو پریشم نه بوو، هه موو دنیا بوو به هی من و له هه موو شوینیکي دهگه پام.

له میانه ی گه شته کانه وه هه موو جوړه پێگه یه کم گرته بهر، ئیدی هه ر له رینگه ی بازرگانی میلییه وه بیکره تا ده گاته ئه و کویره پێیانه ی که چه ندین پۆژ ناتوانیت زینده وهریکی تیدا ببینیت. له پۆخه کانی ده ریای ره شه وه بۆ شاره کانی ولاتی فارس، له ده شتاییه هه راوه کانی ئاسیای ناوینه وه بۆ ته پۆلگه لمینه کانی دوورگه ی عه ره بی. دارستانی چر و له وه پگای ته خت و بیابانی زۆرم بری. له چه ندین خان و له چه ندین حه وانه وه که مامه وه، له چه ندین کتیبخانه ی گشتی و کۆن گفتوگۆم له گه ل پیاوانی ئه هلی زانست کرد، گویم له مامۆستایانیک گرت که له حوژه کاندایه قیتی مندالیان فێرده کرد. له گه ل فه قتیانی حوژه کاندایه ره باره ی زانستی لیکدانه وه و زانستی لۆژیک گفتوگۆم ده کرد. سه ردانی چه ندین په رستگه و مه زارگه و دیر و گوڤری پیاوچاکانم کرد، له گه ل خه لکانی پشت له دنیا کردوو له ئه شکه وته کانیان تیرامانم جه پاباند. له کوڤی زیکردا به شداری ده رویشانی دیکه م کرد، له خزمهت هۆشمه نداندا خۆم کړده کرد، له گه ل خودانه ناساندا شیۆم ده خوارد، له گه ل کاهینانی ئه فسوونکار له بهر تریفه ی مانگ سه مام کرد. ئیدی له هه موو نه ته وه و تیره یه ک، له هه موو ته مه ن و پیشه یه ک خه لکانیکم ناسی و پووداوی خۆش و ناخۆش و په رجووی زۆرم دی.

له دەرەوہ خۆر پرووی له ئاوابوون بوو، ئاسمان پەنگی سیپەرئیکی سوورئامالی لئ نیشتبوو، ناوبەناو هەورئیکی خۆلەمیشیی تاریک بەری دەگرت. دواى کەمى دادوهرەکە هەستایە سەر پى و گوتى کە چەندین کارى گرینگى له پيشە و دەبى جێبەجێيان بکات.

دواى ئەوہى سووکە ئاماژەيەيەکی بۆ کردم و نیکايەکی ساردوسپرى شەمسی تەوریزى کرد، بى ئەوہى شتى بلت، چووہ دەرەوہ و پیاوہکانى دوايکەوتن.

"پىم وایە کە دادوهرەکە زۆر خوشى پیتدا نەهات"، دواى ئەوہى هەموان پۆیشتن وام بە شەمس گوت.

شەمسی تەوریزى قژەکەى لەسەر دەموچاوى دوورخستەوہ و بە زەردەخەنەوہ گوتى: "گرینگ نىيە، من لەگەڵ ئەو کەسانەى کە خوشيان ناویم، راھاتووم".

هەستىکی وروژاو داىگرتم. لەبەر ئەوہى دەمیکە من بەرپرسی ئەم تەکنیەم، بۆيە دەزانم میوانیکی ئاوها زۆر پروو ناکاتە ئەم تەکنیە. پىم گوت: "دەرویش، پىم بلئ کەسىکی وەک تۆ چ شتى تۆى بۆ بەغدا هێنا؟".

پەرۆش بووم وەلامەکەى بژنەوم، وەلئ بە شێوہیەکی سەیر هەستم کرد سلى لئ دەکەمەوہ.

ئىيلا

نورتامبىتون، ۲۰ ئىي ئايارى ۲۰۰۸

بۇ شەۋى ئىيلا كە شوۋەكەى بۇ مال نەگەرايەۋە، لە خەۋندا چەند
ژنەسەماكەرىكى پۇژھەلاتىيى بىنى، سەمايان دەكرد، دەرویشگەلىكى بىنى بە
دەۋرى خۇياندا دەسوۋرپانەۋە، ھاۋكات لە يەككى لە خانەكانى سەر پىگە
ژمارەيەك لە جەنگاۋەرى توندوتىژى بىنى، نانايان دەخوارد و قاپەكانيان
پېۋو لە ناسكەنان و شىرىنىي بەلەزەت.

ئىنجا لە ۋلاتىكى بىانيدا لە بازارپىكى جەنجال و پېر جوۋلە و چالاكى
قەلەيەكدا خۇى بىنى لە كەسىك دەگەپىت، خەلكەكە ۋەك ئەۋەى لەسەر پىتم
و ئاۋازىكى نەبىستراۋ سەما بىكەن، لەسەرخۇ بە دەۋرىدا دەجوۋلىنەۋە.
پىاۋىكى قەلەۋ و سىمىلشۇپى راگرت تا دەربارەى شتى پرسىياري لى بىكات،
ۋەلى لە يادى نىيە چ پرسىياريكى لىكرد. پىاۋەكە بە مۆنى تەماشاي كىرد و
دووركەۋتەۋە. ھەۋلى دا لەگەل ژمارەيەك لە فرۇشيار و ھاتوچۇكەرانى ناو
بازارەكە قسە بىكات، لى كەسى ۋەلامى نەدايەۋە. يەكەم جار ۋاى بە بىردا ھات
ھۆيەكەى ئەۋەيە كە ئەۋ بە زمانى ئەۋان قسەى نەكردۋە، ئىنجا دەستى
خستە سەر زارى و بە ترسەۋە زانىي كە زمانى براۋە، بە ترسىكى زۆرتەرۋە
دېقەتى دەۋرۋەرى خۇى دا و منەى ئاۋىنەيەكى كىرد تا ۋىنەى خۇى تىدا
بىيىت و دلىيا بىت كە ھىشتا ھەر خۆيەتى. لەبەر ئەۋەى لە بازارەكەدا ئاۋىنە
نەبوۋ، دەستى بە گىريان كىرد و بە دەنگىكى بىزاركەر بىداربوۋەۋە و
نەيدەزانى ئاخۇ ھىشتا زمانى ھەيە، يان نا.

كاتى ئىيلا چاۋەكانى كىردەۋە، بىنىي (سپىرىت) ۋەك ھارۋويەك چىرۋوك لە
دەرگاي پىشتەۋە دەدات، رەنگە گياندارىك ھاتىيە نىۋو بالكونەكەۋە و ۋاى لە

ئىلا

نورتامبىتون، ۱۹ ى ئايارى ۲۰۰۸

بەر لە خۆراوايون، پىش ئەوئى مندالەكان بۆ مال بگەرپنەو، ئىلا ئەو
لاپەرەيەى كە لە پۆمانى (كفرى شيرىن) گەشتبووى، نىشانەكرد و خستىيە
لاو. ھەر وەك ھەزىك و ناسىنى ئەو پياوھى كە پۆمانەكەى نووسىو، ئىلا
ئىنتەرنىتى كردهو و بۆ دۆزىنەوھى ناوى (ع. ز. زاھارا) بە بزوينەرى گوگۆل
دەستى بە گەران كړد و لە خۆى پرسى ئاخۆ چىى بۆ دەرەچىت، زۆر
چاوەپى نەكرد، لەپەر تۆمارى كەسايەتتەكى بۆ دەرەكوت.

ھەردوو پەنگە سەرەككە كە لاپەرەكەيان پازاندبوو، دوو پەنگى
وھنەوشەى و پىرۆزەى بوون. لە سەرۋوى لاپەرەكەو و پەنگەى پياوئىك
دەرەكوت كە عەبايەكى سىپى ئاودامانى لە بەر بوو و بە ھىواشى بە دەورى
خۆيدا دەسووپاىو. لەبەر ئەوھى ئىلا لە ژياندا كەسكى نەدىبوو سەماى
دەرويشى بكات، بۆيە بە وريايىوھ نىگايەكى وپنەكەى كړد. ناوئىشانى
تۆمارەكە (تويگەھىلكەيەك ناوى ژيانە) بوو و لە ژىريدا شىعريك نووسرابوو،
ھەمان ناوئىشانى ھەبوو:

با ھەريەكەمان ئەوى ترمان بكا بە ھاوپى خۆى

با ھەريەكەمان لە خاك و پاى ئەوى ترمان چۆك دابدات

لە ناخماندا تەبايىەكى زۆر ھەيە، وا مەزانە تەنھا ئىمە دەيانئىنين

لاپەرەكە لە ھەموو لايەكى دنياو پەربوو لە پۆستكارتى شاران و شوئنان.
لە ژىر ھەر پۆستكارتىكدا دەربارەى ئەو شوئنە تايەتتە پوونكردنەوھەيك
نووسرابوو. كە ئىلا دەستى بە خويندەنەوھيان كړد، دەسبەجى سى زانىارى
سەرنجيان ږاكيتشا: يەكەم، پىتى (ع) كورتكراوھى ناوى (عەزىز)ە. دووھەميان،

عەزىز خۆى بە سۆفى دادەنەت. سىنەمىيان، ئىستە عەزىز بۆ گواتىمالا سەفەرى
كردووه.

لە گۆشەيەكى تردا چەند نموونەيەكى لەو وىنانه بىنى كە گرتبوونى
زۆربەيانى بە جۆرەها پەنگ و مەيل و ئارەزوو وىناکرد. سەربارى جياوازىي
زۆريان، بە شىنەيەكى سەير ھەندىكىيان لە ھەندىكىيان دەچوون: ئاشكرا بوو
لەئىو ھەموو وىنەكاندا شتىكى بزر بوو كۆيدەكردنەو. پەگەزى ونبوو لای
ھەندىكىيان شتىكى سادە بوو، وەك گوارە، يان پىلاو، يان قۆچە. ھى ھەندىكى
ترىان لەو گرىنگر بوو، وەك ددان، يان پەنجە، يان ھەندى جار لاق. لەژىر
وىنەكاندا ئەمەى خویندەو:

ئىمە ھەرچىيەك بىن، يان لە ھەر شوئىتىك بژىين، وەك ئەوەى شتىكىمان
ون كردبىت و دەبى بىدۆزىنەو، لە دلى خۆماندا ھەست بە ناتەواويەك
دەكەين، لى زۆربەمان قەت ئەو شتە نادۆزىنەو، ئەوانەش كە لە تواناياندايە
بىدۆزىنەو، تەنھا كەمىكى كەمىيان زات دەكات بچىتە دەرەو و بەدوايدا
بگەرەت.

ئىلا لاپەرەكەى سەرەوژوور و سەرەوخوار جوولاند و يەك لە دواى
يەك لەسەر پۆستكار تەكان كلىكى كرد تا گەورەيان بكاتەو. ھەموو ئەو
پوونكردنەوانەى خویندەو كە عەزىز نووسىبوونى. لە دامىنى لاپەرەكەدا
ناونىشانى پۆستە ئەلىكترونىيەكەى دۆزىيەو: azlzzahara@gmail.com
لەسەر پارچە كاغەزىكى بچووك نووسى كە بە تەنىشتىيەو يەكەن لە
شىعەرەكانى پۆمى بىنى:

عەشق بگە بە سەرمەشقت، عەشق! وەك دەبىنى

ژيان بەبى عەشى بىگەرد دەبىتە بارىكى قورس

لە كاتىكا ئىلا ئەم چامەيەى دەخویندەو، بىرۆكەيەكى سەير لە سەرىدا
چەخمباخەى دا. ھەستىكى پەوتەنى دايگرت، پەنگە عەزىز. ز. زاھارا ئەم
ھەموو شتەى لە تۆمارە تايبەتەكەى خۆى- وىنەكان و پوونكردنەوكان و
وەرگرتنەكان و چامەكان - لە خوشى چاوەكانى ئەم دانابىت. بىرۆكەيەكى تا
پادەيەك سەير و خۆبەزلانين بوو، وەلى بۆ ئەو واتايەكى نايابى ھەبوو.

* * *

ئىلا كۆمپيوتەر دەستىيەكەى داخست، كە زانىى لە شوئىتىكى دوورى
 دنيا كەسىكى نەناس ھەيە و لەپاي ئەو و لەپاي بەختەويرى ئەودا نزا دەكات،
 خوشنودىيەك سەراپاي گرتەو. چاوەكانى نوقاند و بىرى لە ناوى خۆى
 كەردەو كە لەسەر پارچەكاغەزىك نووسراو و بەقەد لىقىكى درەختى
 ئاواتەكانەو وەك كۆلارەيەكى كاغەزىن شۆرپووتەو و بە ئازادى و
 شادمانى لە ھەوادا دەشەكىتەو.

دواى چەند خولەكىك، دەرگاي ناندىنەكەى كەردەو و بەرەو ھەوشەى
 پىشتەو پۆيشت، تا چىژ لە ھەواى سارد و سازگار وەربگرىت. بە
 تەنىشتىيەو (سپىرىت) بە شلەزاويەو و ھەستابو و دەوەپى. چاوەكانى
 سەگەكە بچووكبوونەو، ئىنجا بە پەژارەو كرانەو، وەك ئەوەى لە دوورەو
 ھەستى بە شتىكى ترسناك كرديت، گوئيەكانى قوتكرەو. ئىلا و سەگەكەى
 لەبەر تريفەى مانگى كۆتايى بەھاردا بە تەنىشت يەكەو و ھەستابوون و
 چاويان بربووە تاريكايى چر و بىكۆتايى، لەو شتانە دەرسان كە لە تاريكدا
 دەجوولانەو، لە ناديارىك دەرسان.

فه قیکه

به غدا، نیسانی ۱۲۴۲

په ئیکلامیکی زوره وه، دادوهره کهم گه یانده دهرگا، به په له بق ژووری
دانیشتن گه رانه وه تا قاپه پیسه کان کوبکه مه وه، به لام به بیننی باوه زه مان و
درویشه که واقم ورما، وهک چون به بیده نگی جیم هیشتیوون، هیچیان قسه ی
نه ده کرد. به تیل چاو دهستم به چاودیریکردنیان کرد، له خوم پرسى ئایا
دهکری دوو کهس به بى نه وهی دهم هلیتن، پیکه وه قسان بکن. له سهر خو
ده بزوام، سهرینه کانم ریکده خست، ژووره کهم پاکده کرده وه، ورده نانم له سهر
فهرشه که هله دهرگرت، ئینجا ههستم کرد ئیدی هوپکه نییه بیته وای مانه وم.
به خاووخلیچکی و له سهرخو، پییه کانم به رهو نانیدنه که بکیشیان کردم.
چیشتلینه ره که هر نه وهنده چاوی پیکه وتم، ریزی فرمانی پیدام: (میزه که
پاکبکه وه، زه وییه که پاکبکه وه! قاپه کان بشو! تیزی ئاگردان و دیواره کانی
دهوری برژینه ره که بته کیته. که نه وانه تهاو کرد، بیتر نه چیت
ته له مشکه کان سهح بکه یته وه). شهش مانگه له وهته ی پیم ناو ته نیو هم
ته کیته وه چیشتلینه ره که به شیوه یه کی خراب مامه له م له گه لدا دهکات. پوژانه
زورم لیده کات وهکو سهگ کار بکه م، پیی دهوتم که گوايه هم شیوه
ئازاردانه م به شیکه له مه شقی رۆحی، وهک نه وهی شتنی نه و قاپانه ی که
تویژی چه ورییان پیوه یه مه شقی رۆحی بیت.
چیشتلینه ره که پیاویکی که مدوو بوو و هم دهربرینه ی لی خوش هاتبوو:
(پاکى نوژه و نويز پاکیه).
جاریکیان زاتم کرد و گوتم: گهر نه وه راست بیت، نه واهه موو کابانانی
مالان له به غدا ده بوون به رابه ری رۆحی.

هاوسه رگيريه كه يان ههلبوه شيتتته وه، كچه كه ميش رقى لى هه لگرتووم و نايهه وئ قسه م له گه لدا بكات. هه ست ده كه م مامه له كردن له گه ل تودا خوشه، چونكه وا دياره دهرباره ي خوشه ويستى هاوبوچوونين.

داواي ليتوردن ده كه م، كه دهرباره ي كيشه تاييه تاييه كانى خوم قسه ت بو ده كه م. من ئه مه م نه ده ويست. (ناونيشانه ئه ليكترونييه كه تم دوزيه وه) و له توماره تاييه تاييه كه تدا وا هاتووه كه تو ئيستا له گواتيمالايت. بيگومان سه فه ركردن بو شويتنانى دنيا شتيكى خوشه. گهر پيكه وت و سه ردانى بوستنت كرد، پهنگه چارمان به يه ك بكه ويت و به ده م قاوه خواردنه وه وه گفتوگويه ك بكه ين.

به هيواي خوشيت

ئىلا

يه كه م نامه ي ئه ليكترونى بو عه زيز، پتر داوه تيك بوو نه ك نامه، هاواريك بوو بو به دهنگه وه هاتن، به لام ئىلا كاتى به بيددهنگى له ناندينه كه ي دانيشت، هه ستى به وه نه كرد كه نامه ي بو نووسه ريكي ناديار نووسيوه و چاوه پي ئه وه يشى نه ده كرد كه نه ئيستا و نه له بانه رۆژدا چاوى پى بكه ويت.

نااسایی دهیستن، ناوی لیده‌نین خه‌ون، بۆیه وام لی‌هات رقم له وشه‌ی خه‌ون و خه‌ونینیش ده‌بووه‌ه.

ده‌رویشه‌که وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌په‌ر ده‌نگیکی بیستیت، وازی له‌ قسه‌کردن هینا، له‌ دوایدا شتیکی سه‌یر پووی دا. هه‌ستایه سه‌ر پی و به‌ سه‌نگینی و ئارامیه‌وه به‌ره‌و ده‌رگا‌که بۆ لای من هات و ته‌ماشای ده‌کرد. وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌میانه‌ی ده‌رگا داره‌که‌وه شت بیینی، پی‌ده‌چوو بزانی‌ت من خۆم لی‌ داگرتوون. دلم به‌ توندی که‌وته خورپه. ویستم برۆم و به‌ره‌و ناندینه‌که بگه‌ریمه‌وه، لی‌ نه‌مزانی چۆن ئه‌وه بکه‌م. قۆله‌کانم و هه‌ردوو لاقم و هه‌موو جه‌سته‌م وشک بوون. له‌ پشت و له‌میانه‌ی ده‌رگا‌که‌وه، چاوه نادیاره‌کانی شه‌مسی ته‌وریزی ته‌ماشایان ده‌کردم.

ترستیکی زۆرم لی‌ نیشت، هه‌ستم کرد هینیکی گه‌وره به‌ جه‌سته‌مدا ده‌گه‌ریت. نزیکه‌وته‌وه و ده‌ستی خسته سه‌ر ده‌سکی ده‌رگا‌که، وه‌لی هه‌ر ئه‌وکاته وای بۆچووم که ده‌رگا‌که ده‌کاته‌وه و ده‌مگریت، وه‌ستا. له‌م مه‌ودا که‌مه‌وه ده‌موچاویم نه‌بیینی و نه‌مزانی چ شتی وای لیکرد که رابوه‌ستیت. به‌ شیوه‌یه‌کی توانا‌پرووکتین دوو خوله‌کی دوورودریژ چاوه‌پیمان کرد، ئینجا وه‌رسورا. که له‌ ده‌رگا‌که دوورکه‌وته‌وه، له‌سه‌ر گیرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌ی پۆیشیت:

"که که‌می گه‌وره‌بووم، جا بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر کاتی تووشی خه‌ونینین بووم وا بزانی که خه‌ون نابینم، داوام له‌ خودا کرد که له‌ خه‌ونینین بییه‌شم بکات. خودا نزا که‌می گیراکرد و خه‌ونینینی له‌کۆل کردمه‌وه. ئاوها ئیدی خه‌ونم نه‌بیینی."

شمسی ته‌وریزی به‌ر له‌وه‌ی بلیت: "خودا توانای خه‌ونینینی لی‌ سه‌ندمه‌وه، به‌لام به‌وه قه‌ره‌بووی بۆ کردمه‌وه که توانای لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونی که‌سانی دیکه‌ی پی به‌خشیم. من لیکده‌ره‌وه‌ی خه‌ونانم، له‌ته‌که په‌نجه‌ره‌ کراوه‌کانی ژووره‌که وه‌ستا و ته‌ماشای خوناوی بارانه‌که‌ی ده‌کرد و بییری ده‌کرده‌وه.

چاوه‌پیی ئه‌وهم ده‌کرد که باوه‌زه‌مان به‌م گالته‌جارییه باوه‌ر نه‌کات و وه‌ک چۆن به‌ سه‌رکۆنه‌کردنی منه‌وه ماندوو بوو، ئه‌ویش سه‌رکۆنه‌ بکات.

به لام سهید به ریزه وه سهری له قاند و گوتی: "پیده چیت تو که سیتی
 نائاسایی بیت. پیم بلێ چیت دهوێ تا خزمهتت بکهه".
 "نازانم. له راستیدا، من ئومیدم ئه وه بوو که تو بتوانیت پیم بلیت چون
 دهتوانیت یارمهتیم بدهیت".
 "مه بهستت چییه؟"، سهید پرسیی و نیشانهی سهرسوپمان له دهموچاویدا
 نهخش بوو.

"من دهرویشیکم و نزیکه ی چل ساله به ولاتاندا دهگهڕیم و شارهزای
 شیوازهکانی سروشت بووم. ههڕچهنده شیوازهکانی کۆمهله بۆ من نامۆن،
 به لام گهڕ پیویست بکات، دهتوانم به قهده درندهیی گیانداریکی کتوی بجهنگم،
 به لام ناتوانم ئازاری که سیک بدهم. دهتوانم که لوههکانی ئاسمان بژمیرم، له
 دارستانهکاندا درهختهکان له یه کتر جیابکه مهوه، وهک کتیییکی کراوه جووری
 که سهکان دهخوینمه وه که خودا له شیوهی خۆی ئهفراندوونی".

شه مس که مه کیک وهستا و چاوه پێی کرد تا سهید فانتوسیکی پیکرد، ئینجا
 له سههر وته که ی بهردهوام بوو، "یه کێ له پێساکان دهلیت: له م گهردوونه دا
 له میانهی هه موو شتی که وه و له میانهی هه موو که سیکه وه دهتوانیت خودا
 بخوینیت وه، چونکه خودا له مزگهوت یان له که نیسه یان له که نیشت قهتیس
 نییه، لێ تو گهڕ هیشتا بتهوێ بزانیته عهرشه که ی به دیاریکراوی له کوێیه،
 ته نها یهک شوێن هه یه دهتوانیت تێیدا لێی بکه پیت، ئه ویش دلی عاشقیکی
 راسته قینه یه. ئیدی دوا ی بینینی ئه و که سیک ناژی، دوا ی بینینی ئه و که سیک
 نامریت. ئه وه ی بیدۆزیت وه هه تاهه تابه له گه لیدا ده میتیت وه".

له بهر ئه و تیشکه کز و لهرزۆکه دا، شه مس بالابه رزتر دیاربوو، پرچه که ی
 له شیوه ی شه پۆلی نارێکا به سههر شانهکانیدا شوپبوو بووه وه.

"به لام زانیاری گهڕ له شوینیکه وه هه لئه قولیت، له ئاوێکی که مخوێ بن
 گولدانیکی کۆن دهچیت. ئه وه سالانیکه من داوا له خودا ده که م که هاوه لیکم بۆ
 بنیڕیت تا ئه و زانیارییه ی له گه لدا بهش بکه م که له نساخی خۆمدا
 کۆمکردووه ته وه. له ئه نجامدا کاتێ له سه مه رقه ند بووم هه ر له و پوانینه مه وه
 زانیم که ده بی به دوا ی ئه و چاره نووسه مدا بۆ به غدا بێم. من ده زانم تو ناوی

هاو له كه د ده زانیت و ده شزانیت له كوتیه، هه روه ها ده زانم كه تو ئیستاش نه بیت، له مه ولا هر پیم ده لیت.

له دهره وه شهو خه ريكبوو بالی ده كیشا، له میانه ی په نجه ره كراوه كانه وه تیروژیک له تیشکی مانگ دزه ی ده كرد. زانیم كه دره نگم به سه ردا هاتووه. بیگومان چیشتلینه ره كه لیم ده گه پیت، به لام گویم پی نه دا. بق یه كه مین جار بوو هه ستم به به خته وه ری كرد، چونكه گوپراه لیم فه راموش كردبوو. "نازانم جوړی ئه و وه لامانه چین كه له من داوایان ده كه یت، سه ید وره وریكی كرد، "خو ئه گه ر له چاره م نوو سربایت زانیاریه ك ئاشكرا بكه م، ده زانم ئه وه له كاتی خویدا هر پرووده دات. ئیدی تا ئه و كاته ده توانیت وهك میوانیک له لامان بمینیته وه."

كه دهر ویشه گه پیده كه ئه وه ی ژنه وت، به خاكه رای و پیزانینه وه داچه مایه وه تا ده ستی باوه زه مان ماچ بكات. له و ساته دا سه ید پرسیاریکي سه یری كرد: "تو گوت ئاماده یت هه موو ئه وه ی دهیزانیت پیشكه شی كه سیكی ديكه ی بكه یت. ده ته وه ی وهك ئه وه ی راستی مرواریه کی به نرخ بیت و له ناو ده ستندا رایبگری و پیشكه شی كه سیكی دیاریكراوی بكه یت، به لام كه سینك دلی والا بكات تا به پیری پرووناکی پوچییه وه بچیت بو هر مروژیک کاریکی ئاسان نییه. تو هه وره بروسكه ی خودا ده دزیت. ئه ی به رانبه ر به وه ده توانیت چ شتیک بیه خشیت؟"

تا له ژياندا ماوم وه لامه كه ی ئه و كاته ی دهر ویش له یاد ناكه م. بروكانی هه لپری و به دلناییه وه وتی: "من ئاماده م سه ری خو م پیشكه ش بكه م." ترسام، ته زوویه کی سارد به پشتندا تیپه پری. كه گه پامه وه چاوه كانم خسته سه ر درزی دهرگاكه، بینیم كه سه یدیش به وه لامه كه ئه بله ق بووه. "پیم وایه ئه مړو به گویره ی پیویست قسه مان كرد، باوه زه مان هه ناسبه یه کی هه لكیشا و له سه ری پویش: "بیگومان تو ماندوویت. با بانگی فه قی لاوه كه بكه م، تا جی خه وتنت پیشان بدات و پیخه فی پاك و قاپن شیرت بداتی."

شه مسی ته وریزی به ره و دهرگاكه وهرسورا و ترسم لی نیشته نه بادا دووباره تیم پروانیت. وا دیاربوو كه ته ماشای ده كردم، نیکاكانی دهرگاكه

ئىيلا

تورتامبىتون، ۲۱ ئايارى ۲۰۰۸

بەيانىي پۇژى دواتر دەيفىد زوو بۆ مال گەپايەوۋە و ئامادەى شەپ و دەمەقالى بوو، بەلام سەيرى كرد ئىيلا لەنتو جىگەكەيدا لە پرخەى خەودايە و دەستئوسى پۇمانى (كفرى شيرىن) لە باوۋەشىدايە و پەرداخى بەتالى شەراب بە تەنىشتىيەوۋە دانراوۋە. بەرەو لاي پۇيشت تا دۇنيا يىت كە بە پەتۇ بچوۋكەكەى خۇى باش داپۇشىوۋە، بەلام زوو نيازەكەى گۇپى.

دواى دە خولەك ئىيلا لە خەو رابوو. كاتى گۇيى لى بوو لەسەر شۆركەكە خۇى دەشوات، سەرى سورما. ھەرچەندە ئو لەگەل ئافرەتانى تردا سەرجىيى دەكرد و پوونىش بوو لەگەلياندا شەوى بەسەر دەبرد، بەلام لەسەر شۆركى مالەكەى خۇيدا نەبوايە، خۇى نەدەشت. كە دەيفىد لە خۇشتن بووۋەوۋە و بۆ ژوورەكە گەپايەوۋە، ئىيلا خۇى كرده خەوتوو تا لە چەندوچوونى نەھاتنەوۋەكەى خۇى دووربگريت.

دواى سەعاتىك كەمتر، شووۋەكەى و ھەردوو مندالەكەى پۇيشتن و ئىيلا بە تەنھا لە ناندینەكە دانىشت. وا دياربوو كە ژيان گەپاۋەتەوۋە دۇخى ئاسايى خۇى. ئىيلا ئو كىتېي چىشتىلتانەى كردهوۋە كە بە لايەوۋە پەسند بوو (چۇن ھونەرى چىشتىلتان ئاسان و لەزەتبەخش دەكەيت؟)، دواى ئوۋەى لە چەند بابەتېكى ھەلبۇاردەى كۆلييەوۋە، خواردېنكى ھەلبۇارد كە ئامادەكردنى ھەندى قورس بوو، بۇيە ھەموو دواينىوۋەپۇكە پىۋەى مژول بوو.

شۆرباى گۇيكە ماسى لەگەل زەغفەران، گۇيزى ھندى، پرتەقالى جنراو و قارچك، گژوگىاي تازە، پەنيرى پۇزمارى، فاسۇلياي سەوز، سىر و لىمۇى

تيكه لکراو و زه لاتهي که لهرم، ئينجا دهرباره ي شیريني برپاري دا: کيکي شکولاته.

چهند هوکاريک هه بوون وایان له ئیلا دهکرد که حهز له چيشتليتان بکات، چونکه حهزه که ي ههر ئه وه نه بوو له چهند که ره سه يه کی ئاسايي ژمه خوړاکيکی به له زهت ئاماده بکات و دلی خوښ بیت و هه ست به خوښحالی بکات، به لکو کاره که هه ستيکی سه يری ده خسته دلييه وه، له وهش گرینگتر خو ی چيژی له چيشتليتان ده بينی، چونکه وهک ئه وه ی مه ژگی ئارام بکاته وه، حهزی لی دهکرد و داهيتانی تیدا دهکرد. له ژيانيدا ناندين تاقه شويينک بوو که له سايهيدا دهيتواني له هه موو دنيای دهره وه خو ی دووربگريست و له ناوه ويدا رهوتی رۆژگار بووه ستيتيت. به خو ی دهوت رهنگه سينکس هه مان کاریگه ریی له سه ر هه ندی کهس هه بیت، وه لی ئه وه هه ميشه پتويستی به دوو کهس هه يه، که چی چيشتليتان هه موو ئه وه ی بنياده م ئاتاجيتی کات و بايه خدان و کړيني کومه لی که ره سه ی لای به قاله.

ئو که سانه ی له ته له فزيون به رنامه پيشکesh ده که ن ئامازه به وه ده دن که چيشتليتان به نده به سه رووش و په سه نايه تی و داهيتانه وه. وشه ی دلخوازيشيان (ئه زموون)ه. لی ئیلا له گه ل ئو بوچوونه نه بوو. بوچی (ئه زموون) بو زاناکان و هونه رمه نده کان جي ناهي لری! ئاخر چيشتليتان په يوه نديی به شته بنه په تيبه کان و ره چاوکردنی مۆچيارييه کان و حیکمه تی سه رده مه کانه وه هه يه. ئه وه ی له سه ر تو پتويسته بيکه يت په يره وکردنی دابه په سه نه کان و به کاره يتانيانه، نهک ئه زموونکردنيان، چونکه سه رچاوه ی ليته اتووی له چيشتليناندا دابونه ريته کانه. هه رچه نده سه رده می نو ی به های ئه م شتانه ی که م کردووه ته وه، به لام زيانيکيش له وه دا نيه که بنياده م له خو اردن چيکردندا کۆنه خواز بیت.

هه روه ها ئیلا رۆژانه گه شه ی به کاره دووباره بووه کانی ددها. له به يانیی هه موو رۆژيکدا، تا راده يه ک له هه مان کاتدا، ئه ندامانی خيژانه که ی قاوه لتي ده که ن، له پشووی کۆتايی هه فته دا بو هه مان مه لبه ندي بازارکردن ده پۆن، له يه که م رۆژی يه کشه ممه ی هه موو مانگيکدا بو شيوکردن دراوسيکانيان داوه ت ده که ن. له بهر ئه وه ی ده يقيد مژوولی کاره که ی بوو و کاتي به ده سه ته وه نه بوو،

ئىدى بەرپرسيارىتى ماله كه كه وتبووه ئهستوى ئىلا: مشوورخواردن و سه رپه رشتىكردى دارايى مال، دووباره دهستپىداهيتان و پىكخستى كه لوپه له كان، چوونه بازار و دابىنكردى پىويستىيه كانى ماله كه، پىكخستى چهند خستىه كه بۆ مندا له كان و يارمه تيدانىان له ئهركه كانى قوتابخانه ياندا و شتى تر. له پۆژانى پىنجشه مووه كاندا بۆ (يانهى تىكه لكردى خواردنه كان) دهچوو، له وى ئهندامانى يانه كه قاپه خواردنى چهندىن ولا تيان تىكه ل ده كرد و به به هارات و پىكهاتهى نوخ شىوازه كۆنه كانىان تازه دهكرده وه. هه موو پۆژانى هه يىنيه كه له بازارى جوتياره كاندا چهند سه عاتىكى به سه رده برد و ده باره ي به رو بوومه كانىان له گه لىاندا قسه ي ده كرد و دىقه تى ئه و ده فرانه ي ده دا كه خۇشاوى قۇخى كه مشه كريان تىدا بوو، يان باشتىر شىوازي لىنانى قارچكى پۆرتابىلاي قه واره بچووكى بۆ كرپارىك رافه ده كرد. كه به ره و مال ده پۆيشته وه له رىزه دوكانىك ئه وه ي به رچاوى كه وتبا ده يكرى.

له ئىواره ي پۆژانى شه ممه دا، ده يقىد له گه ل خۇيدا ئىلاي بۆ چىشخانه يه كه ده برد (تايلاندى بوايه يان ژاپۆنى)، گه ر ماندوو يان سه رخۇش نه بوونايه، يان سه رود لىان خۇش بوايه، ئه وا كه بۆ مال ده گه رانه وه، پىكه وه جووت ده بوون. ماچو مووچى كورت و خىرا، جووله ي ناسكى له سۆزه وه هه لقولاو پتر له ئه فىن. ده مى بوو گه رى جووتبوونىان تىدا كوژابووه وه. چهندىن هه فته تىده په رى بى ئه وه ي توخنى يه كتر بكه ون. سه ير له وه دا بوو ئىلا سه رجىتى به شتىكى گرىنگ ده زانى، وه لى ئه مىستا دواي ئه وه ي ئه لهاى كزبوو بوو، هه ستى به ئاسووده يى ده كرد و پىي وابوو كه خه رىكه په ها ده بىت. به شىوه يه كى گشتى ده باره ي ئه و بىرۆكه يه ي كه ژن و مىردىك ماوه يه كى زۆر به سه ر ژن و مىردايه تىياندا تىپه رى بىت، ئىدى ورده ورده جۇشى سروشتى له ده ست ده دن، شىوازي پىكه وه ژيان و په يوه ندىيه كى پر له دلنايى و جىگىرى جىگه ي ده گرپته وه، ئاوهاش هه ستى به قايلبوونىك ده كرد.

تاقه كىشه يه كه ئه وه بوو كه ده يقىد وهك له گه ل ژنه كىدا وازى له سه رجىتى هىتابوو، وهك دىكه له ده ره وه وازى نه هىتابوو، ئه مىش پاسته وخۇ به روویدا نه ده دا، به لكو گومانه كانىشى ده رنه ده خست. جا له بهر ئه وه ي كه سىك له هاوړى نزيكه كانىان به نىوانىانى نه ده زانى، هىچ واته وات و شتىكى

ئابرو به رانه پرووی نه دابوو، هیچ شتی نه بوو که زمانه کان بیتیتنه گؤ، نه مه ش شته که ی بؤ ئاسان کړدبوو که خوی به بیتاگا پیشان بدات. نه یده زانی شوو که ی به وای په یوه نندیه کانییه وه له گهل ئافره تانی تر دا چوئن کاری خوی ده کات، به تاییه تی له گهل ئافره ته جحیله یاریده دهره کانیدا، به لام پیاوه شته که ی به هیوری و لیزانییه وه ده کړد. جا له بهر نه وهی خیانه تکر دنیس بؤنی هیه و بهم ئاوه ایه ئیلا زور شتی ده زانی.

گهر پریزه پروو دواویک قه و مابان، له توانای ئیلا دا نه بوو که بزانی ت کامیان یه که م جار پروویداوه و کامه یان دوا ی نه وه پروویداوه. ئایا هویه که ی نه وه بوو که میرده که ی غایه نه تی لیده کړد؟ یان به ئاوه ژووه وه بوو؟ ئایا یه که م جار ده یقید غایه نه تی لیکرد، ئینجا نه میس جه سته ی خوی فهرامؤشکړد و ئاره زووی جوو تپوونی له ده ست دا؟

له هردوو باردا شته که وهک خوی مایه وه: ئیدی پرووناکی له نئوانیاندا نه مابوو، نه و پرووناکییه ی که یارمه تی ده دان له ئاوی ژن و میردایه تییه کی نادیاردا مه له بکه ن و ته نانت دوا ی خسته وهی سئ مندا ل و تیپه پینی بیست سال، له سهر ئاره زووه سهر ئاوه که تووه کانیا ن بمیتنه وه.

له ماوه ی سئ سه عاتی دوا ییدا بیرؤ که کان له مه ژگیدا پیکدا ده هاتن، له کاتیکدا ده سته کانی شله ژابوون، ته ماته ی قازقاژ کړد و سیره که ی جنی و پیازه که ی سوور کړده وه و زه لاته که ی ئاماده کړد و پرته قالی پاککړد. به گویره ی نه و ئامؤژگاریه زیړینه ی که دایکی ده یقید له کاتی ده زگیرانیاندا کړدبووی، بؤ نان دروست کړدن هه ویری شینلا (هیچ شتی نه وهنده ی بؤنی نانی گهرمه ته نووری تازه، مال به بیرى پیاو ناهیتیتنه وه)، پؤژی نه مه ی پی گوتبوو (قه ت بؤخؤت نان مه کړه، ئازیزم خؤت دروستی بکه، کاریگه رییه کی سه یری ده بیت).

ئیلا هه موو دواینیوه رؤ که کاری کړد، میژیکى نایابی ئاماده کړد و له جی هه ر که سیک وهک یه ک به رکؤشى دانا، هه روه ها مؤمی بؤندار و چه پکی گولی زهر د و پرته قالی دره و شاوه ی دانا که تا راده یه ک له ده سترکړد ده چوو. وهک دوا چاوپندا خشاندن چهن د پارچه ده سته سړیکى بریقه دارى بؤ زیاد کړد. که

ته‌واو بوو، میزی نانخواردنه‌که له‌و میزانه ده‌چوو که له‌ ماله‌ ریکوپیکه‌کاندا له‌
گوفاره‌کاندا ده‌بینرئ.

ماندوو بوو، به‌لام قابل بوو، ته‌له‌فزیونی ناندینه‌که‌ی کرده‌وه و گویی له‌
هه‌واله‌ ناوخوییه‌کان گرت: کچیکي پسپور و گهنج له‌ شوقه‌که‌ی خوی به‌ر
چه‌قور درا، به‌ وای شورتنیکی کاره‌باره‌ له‌ یه‌کس له‌ نه‌خوشخانه‌کان
ئاگرکه‌وته‌وه، به‌ تومه‌تی به‌ئه‌نقه‌ست تیکدانی که‌لوپهل، چوار قوتابی قوناغی
دواناوه‌ندی ده‌ستگیر کران. هه‌واله‌کانی بیست و ده‌رباره‌ی ئه‌و مه‌ترسییه‌
بیگوتاییانه‌ی پرویان کردووه‌ته‌ جیهان، سه‌ری بادا. ئاخ‌ر چو‌ن بتوانیت
که‌سانیکی وه‌ک عه‌زیز. ز. زاهارا بدوزیته‌وه‌ که‌ ئه‌و ئاره‌زوو و بویرییه‌ی تیدا
بیت بو‌ شوینه‌ که‌م پتیشکه‌وتوو‌ه‌کانی سه‌ر گوی زه‌وی سه‌فه‌ر بکه‌ن، له‌
کاتیکدا ده‌وروبه‌ری ئه‌مریکا ئارامی و ئاسایشی تیدا نییه‌؟

ئێلا وای بینی ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رلێشتوانه‌ ئه‌وه‌یه‌ له‌ دنیا‌یه‌کی ئالوزدا
ناکرئ چاوه‌رپی ئه‌وه‌ بکه‌یت که‌ بتوانرئ خه‌لکی به‌ره‌و ماله‌کانیان
بگیردرینه‌وه، دياره‌ کاریگه‌رییه‌که‌ی له‌سه‌ر که‌سیکی وه‌ک عه‌زیز که‌ سه‌روش
له‌ سه‌رکیشیی سه‌فه‌ری به‌ره‌و دوور و رینگه‌ نه‌کو‌تراوه‌کان وه‌رده‌گیریت،
جیاوازه‌.

خیزانه‌که‌ی پو‌بنشتاین به‌ ده‌وری میزیکي نمونه‌ییدا دانیشتن، تا له‌
سه‌عات هه‌وت و نیوی ئیواره‌دا وینه‌ بگرن. مؤمه‌ دایساوه‌کان شیوه‌یه‌کی
پیرۆزیان به‌ ژووری نانخواردنه‌که‌ به‌خشیبوو، په‌نگه‌ که‌سیکی نه‌ناس بیانی
بینایه‌ وای به‌ خه‌یالدا هاتبا، که‌ ئه‌وان وه‌ک دووکه‌لکی ته‌نک که‌ به‌ هه‌واشی
له‌ هه‌وادا ده‌تویته‌وه‌ خیزانیکي نمونه‌یی و ناسک پیکدینن، ته‌نانه‌ت نه‌بوونی
جانی‌تیش وینه‌که‌ی نه‌شیتواندبوو. نانیا‌ن خوارد و ئورلی و ئافی ده‌رباره‌ی ئه‌و
شتانه‌ی که‌ ئه‌و پو‌ژه له‌ قوتابخانه‌ پرویان دابوو، ده‌ستیان به‌ زو‌ربلنی کرد.
یه‌که‌مین جاربوو ئێلا هه‌ستی کرد لی‌یان رازییه‌، چونکه‌ به‌ چه‌نه‌بازی و
ژاوه‌ژاوه‌که‌یان به‌سه‌ر ئه‌وه‌ بیده‌نگیه‌ قورسه‌دا زال بووبوون که‌ به‌سه‌ر خوی
و شووه‌که‌یدا بالی کیشابوو.

ئێلا به‌تیل چاو سه‌یری ده‌یفیدی کرد که‌ چه‌تاله‌که‌ی له‌ پارچه‌ قه‌رنابیتیک
ده‌چه‌قاند و به‌کاوه‌خو‌ بو‌ زاری ده‌یبرد و ده‌یجوو. نیگای به‌ره‌و هه‌ردوو لی‌وه‌

تەنك و زەر دھەلگە پراوھەكانى و ددانە مروارىئاسا و سېپىيەكانى شۆپكر دھوھ - ئەو زارەى كە باش دھىناسىت و ماچىشى كرددوھ. دھىقىدى ھىتايە بەرچاوى خۆى وا ماچى ئافرەتتىكى تر دھكات. لەبەر ھەر ھۆيەك بوو ئەو دژەى كە ئەم وىتاي كردد سكرتيرە گەنجەكەى دھىقىد نەبوو، بەلكو كۆپىيەك بوو لە سۆزان ساراندىن، بەلام بە سىنگىكى گەورەتر و لە ژىركراسىكى تەنكدا بە ئاشكرا و بە لەخۆرازىبوونەوھ مەمكەكانى دەر خستبوو. پىلاوئىكى چەرمى پاژنە بەرزى درىژ و سوورى لە پى بوو كە تا چۆكەكانى ھاتبوو، بەواى ئارايشى زيادەپۆوھ دھموچاوى دھبرىقايەوھ و پەنگى كۆلكەزىپىنەى دهنواند. ئىلا دھىقىدى ھىتايە بەرچاوى خۆى وا بە خىرايى و بە ھەلپەوھ ئەم ژنە ماچ دھكات، بەلام نەك وەك جوینی قەرنابىتەكەى سەر مىزى خىزانەكە.

ھەر لەو شوئىتەدا و تەواو لەو ساتەدا كاتى ئىلا لە ككتىبى (ھونەرى چىشتلىتانی سادە و ئاسان) خواردنى ئىوارەى دروست دھكرد، ئەو ئافرەتەى كە مىردەكەى تىكەلاوى بووبوو، وىنا كردد و شتىكى بە خەيالدا ھات. زۆر بە پوونى و ئارامىيەوھ تىگەيشت كە لەگەل ئەوھى كەمئەزموون و شەرمە، پۆژى دادىت كە دەست لە ھەموو شتى ھەلدەگرىت: ناندینەكەى، سەگەكەى، مندالەكانى، دراوسىكانى، مىردەكەى، ككتىبەكانى چىشتلىتان و پىنمايىيەكانى خواردن دروستكردن بۆ مالەكە. ئىدى بە ئاسانى بەرھو ئەو دىنایە ھەپپای لىدەكات كە بەردەوام شتى گرىنگى تىدا پروودەدات.

سەیدەكە

بەغدا، ۲۶ى كانوونى دووهم ۱۲۴۳

بەنيادەم كە بىتە ناو يەككى لە تەككى دەرويشەكان، ئەوا دەبىن تواناى لە سەرووى تواناى شەمسى تەوريزىيەوە بىت، وەلى وا نۆ مانگ رابرد و ئەو ھىشتا لە نۆماندايە.

سەرەتا پىم وا بوو لە ھەر ساتىكدا بىت شتومەكەكانى كۆدەكاتەو و دەپوات، ئاخىر ئەو پقى لە ژيانى پىكوپىك و وردەكارى بوو، سەرنجى ئەو ھەم دا كە نوستن و رابواردن و خواردنى ژەمە خۇراكى پىكوپىك و جىبەجىكردنى كارە دووبارەبووھەكانى وەك خەلگەكانى تر لە كاتى ديارىكراوى خۇيدا بۆ ئەو شتەگەلىكن مایەى بىزارىيەكى زۆرن. ئەو وا راھاتبوو بە تەنھا بە سەركىشى و ئازادى بفرىت. چەندىن جار پىم وا بوو كە ھەلدىت، بەلام بەقەد گەورەيى پىويسىتبوونى بە خەلۆت، بۆ دۆزىنەوھى ھاوھەلەكەى پىويسىتبوونەكەى گەورەتر بوو. شەمس پىي وا بوو كە من دەگەمە ئەو زانىارىيانەى كە ئەو خەوھەيانە و ھەر دەبىن پىي رابگەيەنم بۆ كوئى بىروات و ئەو كەسە كىيە بۆ لای دەپوات. ھەر بەواى ئەم خوليايەشەو بوو لەتەككى مایەو.

لە ماوھى ئەو نۆ مانگەدا، لە نزىكەو چاودىرىم دەكرد و دەمپرسى ئاخىر پۆژگار بۆ ئەو بە شىوھەيكى جيا و خىراتر و زۆر تىژتر فەراھەم بوو؟ ئاخىر ئەو شتەى دەرويشەكانى تر بە چەندىن مانگ و ھەندى جار چەندىن سال فىرى دەبوون، شەمس لە چەند ھەفتەيەكدا، بەلكو لە چەند پۆژىكدا فىرى دەبوو. بە وردى خۆى لە ھەر شتىكى نوئ و ئائاسايى ھەلدەقورتاند و چاودىرىكى وردەكارى سروشت بوو. پۆژانىكى زۆر دەمىنى لە باخەكەدا دەوھەستا و بە سەرسامىيەو لە تەونى جالجالۆكە يان دلوپە ئاونگى

دره‌شاه‌ی سهر گولئیکی پشتکوی شه و ورد ده‌بووه‌وه. بۆم ده‌رکه‌وت که بایه‌خ به‌گه‌زنده و پروه‌ک و گیانداران ده‌دات و له‌کتیب و ده‌ستنوسه‌کان پتر سرووشی پیده‌به‌خشن. ئه‌و ده‌مه‌ی وام ده‌زانی که ئاره‌زووی خوینده‌وه‌ی نه‌ماوه، که‌چی ده‌مبینی نوقمی نیتو خوینده‌وه‌ی کتییکی کۆن بووه.

باشان چهند هه‌فته‌یه‌ک راده‌بورد نه‌ده‌خوینده‌وه و نه‌له‌شتیکی ده‌کولییه‌وه.

که‌ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌لیم پرسی، وتی گه‌ره‌که‌بنیاده‌م بیرى خۆی تیر بکات، وه‌لی ده‌بی ئاگای له‌وه‌بیت گنده‌لی نه‌کات. یه‌کێ له‌رێساکان ده‌لێت: (هزر و خۆشه‌ویستی له‌چهندین ره‌گه‌زی جیا پێکدێت. هزر بنیاده‌م به‌چهندین کۆت به‌ند ده‌کات، به‌لام خۆشه‌ویستی هه‌موو کۆته‌کان ده‌شکێتێت. هزر به‌رده‌وام سرکه و به‌مۆچیاریه‌وه‌ده‌لێت: ئاگات له‌به‌ده‌سته‌ی بیت، له‌کاتێکدا خۆشه‌ویستی ده‌لێت: گوێ مه‌ده‌ری بۆ ئه‌م سه‌رکێشییه‌هه‌نگاوینی. هزر به‌ناسانی له‌نیتو ناچیت، که‌چی خۆشه‌ویستی به‌ناسانی هه‌رسدێت و له‌خۆرا ده‌بێته‌داروپه‌ردووه‌کی به‌سه‌ریه‌کدا که‌وتوو، به‌لام گه‌نجینه‌له‌نیتو داروپه‌ردوودا ون ده‌بیت، دلی شکاویش گه‌نجیان هه‌شارده‌دات).

تا پتر شاره‌زای ده‌بووم، پتر به‌بویری و زیره‌کییه‌که‌ی سه‌رسام ده‌بووم، به‌لام گومانیشم له‌پرویه‌کی دیکه‌ی خه‌وشداری په‌سه‌نایه‌تی لێها‌توویه بیه‌ها‌تاکه‌ی شه‌مس ده‌کرد. ئاخ‌ر تا راده‌ی دل‌په‌قی قسه‌له‌پوو و سه‌رپاست بوو، له‌کاتێکدا من له‌ته‌کیکه‌ی خومدا ده‌روێشه‌کانم فێری ئه‌وه‌کردبوو که ته‌ماشای خه‌وشی که‌سانی تر نه‌که‌ن، گه‌ر خه‌وشه‌کانیشیان بینی لێی ببورن و چاوپۆشی لێ بکه‌ن، به‌لام شه‌مس به‌بی تییینی نه‌یده‌هێشت هه‌له‌یه‌ک تێپه‌ریت. هه‌ر گاوی هه‌له‌یه‌کی دیبا، ده‌سه‌بجی قسه‌ی ده‌رباره‌ده‌کرد و قه‌ت له‌بابه‌ته‌که‌دا پێچوپه‌نای نه‌ده‌کرد. راستگۆیه‌که‌ی که‌سانێکی توورپه‌ده‌کرد و هه‌ستیان به‌سووکایه‌تی ده‌کرد، بۆیه‌هه‌زی له‌توورپه‌کردنی خه‌لک بوو تا بزانیته‌له‌ساته‌کانی توورپه‌یدا چییان لێ ده‌رده‌که‌وێت.

هه‌سته‌م بوو ناچاری بکه‌یت کارێکی خواسابی بکات، چونکه‌هه‌وسه‌له‌ی ئه‌م شتانه‌ی نه‌بوو، که‌فێری هه‌ر شتی ده‌بوو، لێی سارده‌بووه‌وه. که

تووشی کاریکی بیزارکه ر ده‌بوو، وهک پلینگى نئو قه‌فه‌ز ناٲومىدى دايدة‌گرت. گهر ده‌مودوویهک بىزارى کردبا، يان كه‌سى سه‌رنجىكى گىلانەى ده‌رپرېبا، ده‌سبه‌جى هه‌لده‌ستا و جىى ده‌هيشت و كاتى خۆى به دلپاگرتنى به‌فېرۆ نه‌ده‌دا. ئەو به‌هايانه‌ى كه زۆربه‌ى خه‌لكى پارىزگارى ده‌كه‌ن، وهك ئاسايش و ئاسووده‌يى و به‌خته‌وه‌رى، بۆ ئەو هېچيان نه‌ده‌به‌خشى. له‌ پەيقان زۆر به گومان بوو تا ئەو راده‌يه‌ى چه‌ندىن پوژ تىده‌په‌پىن وشه‌يه‌كى له‌ زار ده‌رنه‌ده‌چوو، ئەمه‌ش پىسايه‌كى دىكه‌يه‌ له‌ پىساكانى: زۆربه‌ى كىشه‌كانى دنيا له‌ هه‌له‌ى زمانه‌وانى و له‌ به‌دحاليبوونىكى ساده‌وه‌ سه‌ره‌له‌ده‌ن. قه‌ت وشه‌كان به‌ واتا ئاشكراكه‌يان وه‌رمه‌گره. كاتى بازنه‌ى خۆشه‌ويستى قورس و سه‌خت ده‌بىت، زمانى ده‌رپرېنه‌كه‌يشى به‌سه‌رده‌چىت، چونكه ئەو شته‌ى به‌ پەيقان ده‌رنابردى، ته‌نها بىده‌نگى ده‌ره‌قه‌تى دىت.

تا ده‌هات پتر بۆى په‌ژاره ده‌بووم. له‌ ناخه‌وه هه‌ستم ده‌کرد ئەو كه‌سىكه به‌ گرېكى توند ده‌سووتىت و په‌نگه‌ خۆى بخاته مه‌ترسىيه‌وه.

له‌ دواقوناغدا چاره‌نووسمان ده‌كه‌ويته ده‌ست ئەو خودايه‌ى كه هه‌ر خۆى ده‌زانىت هه‌ر يه‌كى له‌ ئىمه‌ چۆن و كه‌ى ئەم دنيايه جىده‌هېلىت. برپيارم دا تا له‌توانامدا هه‌يه زياتر شه‌مس ئارام و له‌سه‌رخۆ بكه‌م و به‌گوڤره‌ى تواناش له‌سه‌ر شىوازى ژيانىكى دلناتر راييه‌ينم. پىم وا بوو سه‌رده‌كه‌وم، وه‌لى كه زستان داها، په‌يكىك په‌يدا بوو و نامه‌يه‌كى له‌ دووره‌وه هىتابوو. ئەم نامه‌يه هه‌موو شتىكى گوڤى.

نامه‌که

له قه‌یسهرییه‌وه بق به‌غدا، خاک‌لیتوه‌ی ۱۲۴۳

به ناوی خودا که ده‌هنده و دل‌قانه

برای ئازیزم باوه‌زه‌مان

سل‌واتان لی بیت و به‌زه‌یی و فه‌پی خوداتان به‌سهردا بر‌ژیت

ماوه‌یه‌کی زۆر به‌سهر دوا دیدارماندا تپه‌ریوه، نزاده‌که‌م کاتی ئه‌م
نامه‌یه‌ت پنده‌گات باش بیت. ده‌باره‌ی ئه‌و خانه‌قایه‌ی که له ده‌وروبه‌ری
به‌غدا کردووته‌وه و تیتدا ده‌رویشه‌کان فیری حیکمه‌ت و خوشه‌ویستی خودا
ده‌که‌یت، هه‌ندێ شتی نایابم بیستوه. ئه‌م نامه‌یه‌ت به‌ نه‌یتی بق ده‌نوسم تا
له‌باره‌ی شتی‌که‌وه که بیرکردنه‌وه‌می مژوول کردوه، بۆچوونت بزانه‌م. ری‌که‌م
بده با له نووکه‌وه ده‌ست پیتی‌که‌م.

وه‌ک ده‌زانیت، سولتانی کۆچکردوو (عه‌لئه‌دین که‌یقوباد) پیاویکی بی‌وینه
بوو و له کاتی ته‌نگ‌ژه‌کاندا له رابه‌رایه‌تیکردندا لی‌هاتوو بوو. خه‌ونی به‌وه‌وه
ده‌بینی که شاریک دروست بکات شاعیران و پیشه‌وه‌ران و فه‌یله‌سووفه‌کان به
ناشتی کاری تیتدا بکه‌ن. خه‌ونیک بوو به‌وای ئاژاوه و جه‌نگه‌کانی جیهان، به
تایبه‌تی به‌وای هێرشێ دووسه‌ره‌ی مه‌غوله‌کان و خاچه‌رسته‌که‌نه‌وه زۆر
که‌س پێیان وا بوو نایه‌ته‌دی. ئیمه‌ هه‌موو ئه‌وانه‌مان دی، که کریستیان
موسلمانیان ده‌کوشت، کریستیان کریستیانان ده‌کوشت، موسلمان موسلمانان
ده‌کوشت. ئاییندار و تیره و هۆز، ته‌نانه‌ت برا دژی برا ده‌جه‌نگان، به‌لام
که‌یقوباد رابه‌ریکی باوه‌ربه‌خوبوو بوو، ئه‌وه‌ بوو - یه‌که‌م شوینی دوا
نیشته‌وه‌ی توفانی گه‌وره - بق هینانه‌دیی خه‌ونه‌مه‌زنه‌که‌ی، شاری قونیای
هه‌لبژارد.

ئەمىستا لە قۇنيا زانايەك دەژى، رەنگە ناویشيت بىستىت، ناوى مەولانا جەلالەدینە، بەلام بەزۆرى بە پۆمى دەناسرى. شانازى ئووم پى برا چاوم پىنى بکەویت، نەك هەر ئووم، بەلكو شانازى ئووم شەم بەرکەوت كە لەگەلیدا بخوینم، یەكەم جار وەك مامۇستایەكى، ئىنجا دواى كۆچى دواى باوكى وەك مامۇستا و مۆچىارى ئووم، دواى سالانىكىش وەك قوتابىيەكى ئووم. بەلى هاورپم، بووم بە قوتابىي قوتابىيەكەم. لەبەر ئوومى پۆمى یەكجار بەهرەدار و بەحىكەت بوو، ئىدى من شتىكم پى نەمابوو فىرى بکەم، دەستم بەووم كرد لەووم فىرىم. باوكىشى زانايەكى ناودار بوو، بەلام پۆمى تايەتمەندىيەكى هەبوو زۆر بە دەگمەن لە زانایاندا هەيە، وەك: توانای قولبەوونەوومى ژىر تونكى ئاين و دەرھىتانى گەوهرە جىھانى و هەتاهەتايەكەى.

دەمەوئى بزائىت كە ئەمە تەنھا بۆچوونى تايەتەى خۆم نىيە. كاتى پۆمى لاو چاوى بە (شىخ فەرىدەدین عەتارى سۆفى) پايەدار كەوت، كە كارى وردەوالەفرۆشى دەكرد، دەرمانى مىللى و بەهارات و عەترى دەفرۆشت، عەتار لەبارەى ئوومەو گوتى: (ئەم لاو لە دلى عەشقا دەرگایەك دەكاتەووم و ئاگرىك لە دلى هەموو سۆفىيە عاشقەكان دادەگىرسىتت). پۆژىكيان ئىبن عەرەبى فەیلەسووفى ديار و نووسەر و سۆفى ناسراو، كاتى پۆمى لاوى بىنى بەدواى باوكىدا دەپۆشت، گوتى: (پەنا بە خودا، ئوقيانووسىك بەدواى دەریاچەكەدا پى دەكات).

پۆمى هىشتا لە تەمەنى بىستوچار سالىدا بوو، بوو بە رابەرىكى پۆحى. بەلام ئەمرو دواى تپەرىنى سىانزە سال، دانىشتوانى قۇنيا بە پىشەنگى خۆيانى دەزانن. هەموو پۆژىكى هەينى لە سەرتاسەرى ناوچەكەووم خەلكى بۆ بىستنى وتارەكانى پوو لەو شارە دەكەن. لە بواری زانستە ئىسلامىيەكان و فەلسەفە و لاھوت و ئاسمانناسى و مېژوو و كىمىا و جەبردا دەستپۆشتوووم. دەوترى ئىستا پتر لە دە هەزار مريدى هەيە. مريدەكانى بە هەموو وتەكانىيەووم وابەستەن و واى دەبينن گەر لە مېژوو جىھانىش گۆران دروست نەكات، ئەوا لە مېژوو ئىسلامدا گۆرانكارى دروست دەكات.

بەش بە حالى خۆمىش هەمىشە پۆمى وەك كورپىكى خۆم تەماشادەكەم، ئاخىر بەلینم بە باوكە كۆچكردووومەكى دا كە بەردەوام چاوم لىنى بىت.

ئەمىستا بەسالدا چووم و خەرىكە لە دواين پۆژەكانى تەمەنم نزيك دەبمەو،
بە پەرۆشەو دەمەهوى بکەويتە دەستىكى متمانەپىکراو،

هەر وەك دەبينىت، سەربارى سەرکەوتن و بالايبەكەى، کەچى پۆمى
چەند جارێک بەرباى گوێى داوم کە لە دلەو لە خۆى قايل نيبە، چونکە لە
ژيانيدا شتىكى ناتەواو - ئەویش بۆشايىبەكە نە خيزانەكەى و نە مريدهكانى
دەتوانن پرى بکەنەو. جارێکيان پيم گوت، هەرچەندە هيتا کەمئەزمونە و
هيتا نەسووتاويشە، وەلى کاسەكەى سەرپيژ پى بوو، لەگەل ئەو شدا
گەرەكە دەرگای پۆحى خۆى بکاتەو تا ئاوى خۆشەويستى بەرەو ناو، و
بەرەو دەرەو هەلبقوليت. کە لى پرسیم ئەو چۆن پيک ديت؟ پيم وت کە
ئەو حەو، جەى هاو، لىک، هاو، پيەكى هاوسەفەر، هەرەها فەرموودەيەكى
پيغەمبەرم هيتايەو يادى، (بروادار ئاويتەى بروادار).

گەر بابەتەكە دووبارە نەوروژيترايەتەو، لەو، بوو بەتەواوى لەبیرم
بچوايەتەو، بەلام کاتى قونيام جيتيشت، پۆمى بۆ لام هات و دەربارەى
خەونىک پرسیارى لىکردم کە گوايا بەردەوام دەبينىت و تەنگەتاوى دەکات.
پيى گوتم لە خەونەكەيدا منەى کەسيک دەکات کە لە خاكيكى دور لە
شاريکى گەرە و پى لە خەلک دەژى. لەو پيەفەکان عەرەبين و کاتى
پۆژاوابوونى دلگیر، کرمى ئاوريشم لەسەر گەلای دارتوو لەنيو قوزاخەى
نادياردا چاو، پيى پيگەيشتن دەکات. ئينجا خۆى لە حەوشەى مالەكەى خۇيدا
بينيو لە نزيك بيرىک دانيشتوو و فانوسىكى بە دەستەو بوو و گرياو.

سەرەتا نەمزانى خەونە تەرتەوو، تەرتەکانى ئاماژە بۆچى دەکەن. خەونەكانى
ديار نەبوون، وەلى دواى ئەو، پۆژيکيان ملپيچيکى ئاوريشم بە ديارى
پيگەيشت، ئيدى وەلامەكە و مەتەلەكەم هەلپينا. بيرم کەوتەو کە من چەند
حەزم لە ئاوريشم و کرمى ئاوريشم بوو. ئەو شتە نايابانەى کە بيستبووم،
دەربارەى ئەو (شيو، شيو) کە تۆ پەيرەوى دەکەيت، هاتەو ياد. بيرم کردەو
کە ئەو شوپنەى پۆمى لە خەونەکانيدا ديويىتى، جگە لەو تەکيى دەرويشانەى
کە تۆ داتمەزاندوو، هيج شوپنيکى تر نيبە. هۆ براکەم، بە کورتى دەپرسم
ئايا هاو، لەكەى پۆمى لە سينيەرى تەکيەى تۆدا دەژى؟ هەر ئەمەش واى
لىکردم ئەم نامەيەت بۆ بنووسم.

نازانم ئاخۇ ئەو كەسە لە تەككىكەى تۆيە يان نا. گەر وايە، ئەوا من شتەكە
 بۇ تۇ جىدەھىلەم تا ئەو چارەنۈوسەى پىن پابگەيەنيت كە چاۋەپىي دەكات، گەر
 منىش و تۆش لە تواناماندا بىت بىيەنە يارمەتيدەرىك بۇ پىكگەياندىنى دوو
 پووبار تا بېرژىنە نىو ئۇقيانووسى عەشقى خودايى و يەك دەراوى ئاۋ
 پىكگىنن، گەر توانيمان يارمەتىى دوو ھاۋپىي باش بدەين كە لە ھاۋپىيانى
 خودان، تا بەيەك بگەن، وا دەزانم كە فەپى خودام بەسەردا بارىۋە.

بەلام شتى ھەيە نايىت لە يادت بچىت، پەنگە پۇمى پياۋىكى كاريگەر بىت
 و لاي زۆر كەس خۇشەويست و بەپىز بىت، ئەمەش وا ناگەيەنيت كە ناحەزى
 نىيە، بىگومان ناحەز و تانەلندەرى ھەيە، ھەروەھا ئەم پىكەۋە جۇشسەندەنە
 پەنگە توورەيى و بەرھەلىستى لى بگەۋىتەۋە و بىيەتە مايەى جۆرە ناكۆكيەك
 و ئىمە بە باشى لىتى تىنەگەين و پەنگە لە سەرووى تىگەيشتنى ئىمەشەۋە
 بىت، ھەروەھا ئەو جۇشسەندەنى لەگەل ھاۋەلەكەيدا لەۋەيە لە چوارچىۋەى
 خىزانەكەى و دەۋرۋەرى خۇيدا بىيەتە مايەى كىشە، چونكە ئەو كەسەى كە بە
 ئاشكرا خۇشى دەۋى و خەلكىكى زۆر پىي سەرسام دەبن و پىزى دەگرن،
 بىگومان دەبىتە مايەى وروژاندنى ئىرەيى و پقى كەسانى دىكە.

پەنگە ھەموو ئەۋانە ھاۋەلەكەى پۇمى توۋشى مەترسىيەك بگەن و كەس
 پەى بەو مەترسىيە نەبات. براكەم، بە واتايەكى تر، پەنگە ئەو كەسەى كە تۇ
 بۇ قۇنيا دەينىزىت جارىكى تر نەتوانىت بگەپىتەۋە، بۆيە پىش ئەۋەى بېريار
 بدەيت و ئەم نامەيە بۇ ھاۋەلەكەى پۇمى ئاشكرا بگەيت، داۋات لىدەكەم كە بۇ
 بىر كەرنەۋە لەم مەسەلەيە ماۋەيەكى زۆرتر تەرخان بگەيت.

ئەفسۈس من تۆم خستە دۇخىكى قورسەۋە، ۋەلى ۋەك ھەردوۋكمان
 دەزانىن، خودا داۋاي شتىك لە كەسىك ناكات كە لەتواناي خۇى بەدەر بىت.
 چاۋەپىي ۋەلامت دەكەم. دلنيام ئەنجامەكە ھەرچىيەك بىت، تۇ ھەنگاۋى
 دروست بەرەو ئاراستەى دروست دەنىت.

داۋا لە خودا دەكەم كە پووناكى و تىشكى باۋەر لە خۇت و
 دەرويشەكانت نەبىت.

سەيد

سەيد بورھانەدين

شه‌مس

به‌غدا، ۱۸ ی کانونی یه‌که‌م ۱۲۴۳

به‌ناو به‌فره چون خوری هه‌لایک‌راوه‌که‌وه و پێچ‌که به‌فرگرتووه‌کانه‌وه، له‌دووره‌وه په‌یک‌که ده‌رکه‌وت. وتی که له‌قه‌یسه‌رییه‌وه هاتووه، به‌مه واته‌واتیک که‌وته نێو ده‌رویشه‌کانه‌وه، چونکه ده‌یانزانی له‌م کاته‌ی سال‌دا میوان له‌تری شیرینی هاوین ده‌گمه‌نتره. ئاخ‌ر به‌م به‌فر و زریان هاتنی په‌یک‌که به‌خۆ و به‌نامه‌یه‌کی به‌په‌له‌وه یه‌کی له‌م دوو شته ده‌گه‌یه‌نیت: یان شتی پرویداوه، یان شتیکی گرینگ خه‌ریکه پرووب‌دات.

گه‌یشتنی ته‌ته‌ره‌که وای له‌ده‌رویشه‌کانی ته‌کی‌که کرد که بینه زمان، چونکه هه‌موویان په‌رۆشی زانینی نێوه‌پۆکی ئه‌و نامه‌یه بوون که درایه ده‌ست سه‌یده‌وه، سه‌یدیش خۆی له‌عه‌بای نه‌پێیه‌کانی پێچابوو و هه‌یج ئاماژه‌یه‌کی بۆ نێوه‌پۆکه‌کی نه‌ده‌کرد. به‌سوخته‌سارد و لاملییه‌که‌یه‌وه و به‌خۆپاریزییه تونده‌که‌یه‌وه، چه‌ند پۆژی هه‌ر وا مایه‌وه و سیمای پیاویکی پێوه دیاربوو، که به‌ویژدانی خه‌بات ده‌کات و بۆ گه‌یشتن به‌بریاریکی دروست زه‌حمه‌ت ده‌کیشیت.

له‌و ماوه‌یه‌دا خۆه‌لقورتان نه‌بوو که پالی پێوه‌ده‌نام چاو بخه‌مه سه‌ر باوه‌زه‌مان، به‌لکو له‌ناخه‌وه هه‌ستم ده‌کرد نامه‌که تایبته‌ به‌من، به‌لام نه‌مده‌زانی چۆنه. چه‌ند پۆژی‌کم به‌ته‌نها و به‌خه‌له‌وتی له‌ژووری نوێژکردن به‌سه‌ر برد و هه‌ر نه‌وه‌دونق ناوه‌جوانه‌کانی خودام ده‌وته‌وه تا پێنماییم بکه‌ن. له‌هه‌موو جاری‌که‌دا ناوی (جبار)م ده‌هاته‌ پێش که جگه‌ له‌ده‌سه‌لاتی خۆی، هه‌یج شتی پێنکایه‌ت.

له پوڅه کانی دواتردا، ئه و دهمه ی دهر ویشه کان خه ریکی واته وات بوون، من به تنها له باخه که دا کاتم به سهر دهر د و له دایکه سروشته که مان پامابووم که ئیستا له ژیر پوڅاکیکی قورسی به فردا بوو. دوا ی چهند پوڅی گویمان له زهنگه مسینه که بوو که له ناندینه که به زنجیریکه وه هلواسرابوو، چهند جار ی زړینگه ی لیوه هات، داوا ی کوڅوونه وه یه کی په له ی له هه موومان ده کرد. کاتی چوینه ژووری سهره کی ته کی، هه موان ئاماده بوو بوون، فه قی تازه دهستی کردووه کان و موسته عیده کان و دهر ویشه کان به باز نه یه کی فراوان دانیشتبوون، سهیدیش له ناوه راستی باز نه که دانیشتبوو و لیوه کانی هه لفرچابوون و چاوه کانی به قولدا چووبوون.

دوا ی ئه وه ی خوی به ملا و به ولادا هیتا و برد، گوتی: "به ناوی خودا، بیگو مان له هوی بانگرددنتان بۆ ئه م کوڅوونه وه یه ی ئه مپرو دهر سن. ئه مه دهر باره ی ناوه پوکی ئه و نامه یه یه که پیم گه یشتوو. ئه وه گرینگ نییه له کوپوه هاتوو، به لام ئه وه به سه که ئه و نامه یه بۆ بابه تیکی یه کجار گرینگ سهرنجی پراکشووم."

باوه زه مان که مه کی وه ستا و بۆ دهر وه ی په نجه ره که هه لپروانی. وه ک ئه وه ی له ماوه ی ئه م چهند پوڅه ی رابردوودا چهند سالیکی به ته مه نتر بوو بیت، شه که ت و لاواز و په نگ هه لپزپکاو دیاربوو، به لام کاتی له سهر قسه کانی پویشت، دهنگی به شتویه کی چاوه روانته کراو پرپوو له پیتی سه نگی.

"زانایه کی بالا له شار ی کدا دهژی که زور لیروه دوور نییه، له به کارهیتانی په یقان شاره زایه، به لام زور خوازه به کار ناهیتیت، چونکه شاعیر نییه. هه زاران که س خوشیان دهوی و به مه زنی ده زانن و ریزی ده گرن و یه کجار پیی سهر سامن، وه لی ئه و عاشق نییه، به هوی چهند شتیکه وه که له سهرووی تیگه یشتنی من و ئیوه شه وه یه، پتویسته یه کی له دهر ویشه کانی ته کی که مان بۆ دیداری بروات و له گه لیدا بمیتیتوه."

دلَم له قه فه زه ی سینگدا گوشرا. هه ناسه م قه تیس بوو، زور قه تیس بوو. ئیدی له وه زیاترم له توانادا نه بوو تنها ئه وه نه بیت یه کی له پتساکان بیر خوم بیتمه وه که ده لیت: ته نهایی و خه لوته دوو شتی جیان. کاتی به تنها ده بیت، ئاسانه خوت هه لبخه له تینیت و وا بیر بکه یته وه که تو پتیکه یه کی

راست گرتوو، به لام خه لوته بۆ ئيمه له بارتيره، چونكه وا دهگهيه نيت كه تو
تهنها خۆتيت بى ئوهى ههست بکهیت ته نهايت. به لام له کوتاييدا باشتروايه
منهى كه ستيك بکهیت، كه ستيك وهك ئاوينه بيت بۆت. ئه وهت له ياد بيت، مهگه
له دلى كه ستيكى تر و خوداي ناوه وهى خۆت زياتر، ئيدى له وهولا ناتوانيت
خۆت ببينيت.

سهيد له سهه قسه كهى پويشت و گوتى: "ليره كۆمكردوونه ته وه تا ليتان
بپرسم ئايا كى له ئيوه ئاره زوى خۆبه خشيى ههيه كه ئهم گه شته پۆحييه
بكات؟ ده توانم يه كتيك ديارى بكم، به لام ئهمه ئهركتيك نيهيه له پوانگه
ئهركه وه تماشيا بکړي، چونكه تهنه له پوانگه عهشق و به ناوى عهشق وه
نه بيت ناکړي."

دهرويشيكي گهنج بۆ قسه كردن داواى مۆله تي كرد و پرسى: "گه وره مان،
ئو زانايه كتيه؟"

"جگه له وه كه سهى كه دهيه وي بۆ لاي بروات، ناتوانم ناوه كهى بۆ ههچ
كهسى ئاشكرا بكم."

ئوسا ژماره يهك له دهرويشه كان به جۆشه وه دهستيان بهرز كرده وه،
تو دهرويش بوون، منيش چوومه پاليان و ژماره مان بوو به ده. باوه زه مان
به دهست ئامازهى كرد كه چاوه پي بکهين تا له قسه كهى دهبيت وه، گوتى:
"پيش ئه وهى برپار بدن، شتيكى دى ههيه پتيوسته بيزان."

ههروهها سهيد پني راگه ياندين كه سهقه رهكه پره له ماندووبوون و
مهترسى زۆر، ههچ دهسته بهريك بۆ گه رانه وهى ئو كه سه نيهيه كه ده پوات.
ئوه بوو جگه له من هه موويان دهستيان داگرت.

باوه زه مان هه ره له سه ره تاوه به رده وام راسته وخو ته ماشاي چاوه كانى
دهكردم، كاتي چاوه كانى له گه ل چاوه كانم يه كانگير بوون، زانيم كه ئو هه ره له
يه كه م جار وه دهيزانى من ده بمه تاقه خۆبه خشيك.

(شه مسى ته ورپيژي)، سهيد له سه رخو و به جه خته وه ناوى هيتام، ناوه كه م
تاميكى قورسى له زاريدا جيته شت، "من پيژي پيداگرييه كهت دهكردم، وهلى تو
ئهنداميكى گرپنگى ته ريقه ته كه مانى، جگه له وهش تو ميوانى ئيمه يت."
وتم: "من واى نابينم، چۆن دهكړي ئوه بيته كتيه."

سەید ماوھەکی زۆر بێدەنگ بوو، چەندین سات بە قوولی بیرى کردووە، ئینجا لەناکاو ھەستایە سەرپى و گوتى: "با ئیستا ئەم بابەتە بخەینە لای، کە بە ھار ھات جارىکى دى قسەى لێدەکەینەو".

دەلم ھاروشیت بوو. ھەرچەندە ئەو دەیزانى کە ئەم ئەرکە بە پلەى یەکەم تاقە ھۆیک بوو منى بۆ بەغدا ھێتابوو، باوھزەمان دەیەویست بۆ بەدیھێنانى چارەنووسەکەم، ھەلەکەم لە دەست بدات.

وتم: "ئاخر گەرەم بۆچى؟ چاوەڕێکردن لەپای چى، لە کاتیکدا منیک ئامادەبم دەسبەجى برۆم؟ پێم بلێ شارەکە کامە یە و زاناکە ناوى چییە؟ تا دەسبەجى ھەپپای لى بکەم".

سەید بە دەنگى یەکلاکەرەو و ساردەو کە رانەھاتبووم دەنگى وای لى بژنەوم، وەلامى دایەو: "شتى نى بە تا گفتوگۆى لەبارەو بکەین. کۆبوونەو کە کۆتایى ھات".

* * *

زستانىکى درىژ و سەخت بوو، باخەکە وەک لاشە یەکی ساردوسر بەستبووى، ھەر و ھا لێوھکانى منیش. لە ماوھى سى مانگى دوایدا کە سیکم نەدواند. ھەموو پۆژى بەو ئومىدەى درەختى بىنم شکوفەى کردووە، ئىدى کردبووم بە پىشە مەودایەکی دوور دەپۆیشتم و لە دى یەکە دوور دەکەوتمەو. وەلى دواى بەفرەکە، بەفرىکى زۆرتى بەسەردا بارى. ھىشتا بە ھار نزیک نەبوو بوو وە. لەگەل ئەوھى لە دەرەو مەدا سەرودەلم تیکچوو بوو، لە ناوھەى خۆم بە پەزەماندى و گەشبینى مامەو. لێرەدا پەتسایەکی دیکەم ھاتەو یاد، ئەمیش بنەمایەکە لەگەل مگیزم دەگونجیت: ھەرچى شتیک لە ژياندا پووبدات، جا با بیزارکە ریش بنوینت، مەچ ئىو دەفرى نا ئومیدییەو، تەنانت ئەگەر ھەموو دەرگاكانیش داخران، ئەوا خودا دەرگایەکی تازەت بۆ دەکاتەو. سوپاسى خودا بکە! کاتى ھەموو شتى بە دلى تو و لەبەر دلان بیت، ئاسانە سوپاسى خودا بکەیت. سۆفى تەنھا لەبەر ئەوھى خودا ئەو شتەنەى

پتی بهخشیوه سوپاسی خودا ناکات، بهلکو بۆ ئەو شتانهش سوپاسی دهکات که لیتی بێتیهش کردووه.

بهیانیی پۆژیکیان پهنگیکى دلگیرم بینى، که وهک سترانیکی خوش دلکهروهه بوو و لهبن توێژه بهفرهکانهوه سهرى دهکردبوو. چهندین درهخت به ریز له چهشنی ئهنگوستیلهی نقیمداردا، به بلاوی پوابوون و گولهزهنبهقی پهنگاوپهنگیان دهکردبوو. دلم لیوانلیو بوو له شادمانی. که بهرهو تهکى گهپامهوه، تووشی فهقی قزسوورهکه بووم، به شادمانیهوه سلأوی لیکردم. وا راهاتبوو که دهیبینیم به بیدهنگی نوقمی نیو تووپهیهک دهبوو، ئەوهبوو له سهرسامیدا زاری کردووه.

"لاوۆ، پووت خوش بیت، هاوارم کرد، تهی نابینی وا بههار هات؟". لهو پۆژهوه دیمهنى سروشت به خیرایی گۆرا. پاشماوهی بهفر توایهوه و درهختهکان چرویان دهکرد و چۆلهکه و بالندهی خوشخوان گهپانهوه و زۆری نهبرد ههوا پهبوو له سووکه بۆنیکى تیژ.

بهیانیهک گویمان له زهنگه مسهکه بوو دووباره زرينگهى دههات. ئەم جاره من یهکههه کهس بووم گهیشتمه ژووره سهرهکییهکه. جارێکی دی به دهوری سهیددا به بازنهیهکی فراوان دانیشتین. ئێمه گویمان لیگرتبوو و ئهویش به نیشانهی خوشهویستی دهربارهی ئەم زانا موسلمان و سهنگین و ههمووشترانه قسهی دهکرد! جارێکی تر جگه له من، کهس ئامادهی خۆبهخشیی نهبوو.

"دهبینم شهمس تاقه دهرویشیکه ئامادهی خۆبهخشییه"، پیتمی دهنگی باوهزهمان بهرزبووهوه، ئینجا وهک شنهبا ناسک بووهوه، بهلام من چاوهپتیی پایز دهکههه تا دهگههه بریارێک.

وهک بروسکه لیتی دابم، باوهپم نهدهکرد ئەمه پووبدات. ئاخو من ئامادهبووم دواى سنى مانگی دواخستن برۆم، کهچی ئەوهتا سهید داوام لیدهکات شهش مانگی تر سهفهرهکههه دوابخهه. نارهزاییم دهبریی، گلهییم

کرد، تکام له سەید کرد که ناوی شارەکه و ناوی زاناکەم پێ بلیت، بەلام ئەو پێی داگرت که پێم نەلێت.

زانیم که ئەم جارە چاوەپوانییەکەم ئاسانتەر، چونکه ئیدی دواخستنیکی تری بەدوادا نایات. دواي ئەوەی له زستانەوہ بۆ بەهار بەرگەي چاوەپوانیم گرت، دەشتوانم له بەهارەوہ تا پایز بەرگەي گرهی ئەو ئاگرە بگرم که تیم بەربووه. پەتکردنەوہکەي باوەزەمان جۆشوخرۆشەکەمی خاوەنەکردهوہ، بەلکو ورەي بەرزکردمەوہ تا پلانیەکەم زیاتر بکەم. پێسایەکی تر دەلێت: ئارامگرتن مانای ئەوہ نییە بە خرابی بەرگەي ئاستەنگان بگرت، بەلکو ئەوہ دەگەيەنێت ئەوندە دووربین بیت لەو ئەنجامە کۆتاییە دنیاییت که لە ھەر کرداریک دەگەيەنێت؟ ئارامگرتن مانای چییە؟ واتای ئەوہیە که سەیری دپکت کرد، گول ببینیت، سەیری شەوت کرد، بەرەبەیان ببینیت، بەلام بێئارامی ئەوہ دەگەيەنێت که تۆ کورتبینیت و ناتوانیت ئەنجام ببینیت. ئارامی عاشقانی خودا قەت چک ناکات، چونکه دەزانن تا مانگی نوێ دەبێتە مانگی پێ، کاتی دەوێ.

کاتی له پایزدا بۆ جاری سێیەم زەنگە مسەکه لێدرا، بە ھەنگاوی خێرا و دنیاییەوہ پۆیشتم. دنیابووم له کۆتاییدا شتەکان چارەسەر دەبن. سەید مینا شنگی لەبەربرابێت له ھەموو کاتەکانی تر پەنگزەردتر و بنێستر دیاربوو، بەلام که ببینی وای دیسان دەستەکانم بەرز دەکەمەوہ، نیگای که لا نەخست و خۆی له شتەکه نەبان نەکرد، بەلکو بە برپاوە سەری بۆ لەقاند.

“ھۆ شەمس، دەي باشە. بێگومان تۆ ئەو کهسەیت که بۆ ئەم سەفەرە دەچیت. گەر خودا ویستی ئەوا سبەي بەیانی دەگەوێتە پێ.”

دەستی سەیدم ماچ کرد. ئاخێکەي بە ھاوڵەکەم دەگەم.

باوەزەمان وەک چۆن باوکێک پێش ئەوەي کۆپەتاقانەکەي بۆ مەیدانی جەنگ بنێرێت، زەردەخەنەيەکی بە پروودا دەپژینێت، ئاوا زەردەخەنەيەکی گەرمی بە پروودا پۆاند. ئینجا له بن عەبا درێژەکەيەوہ نامەيەکی مۆرکراوی دەرھێنا، دواي ئەوەي نامەکەي پێدام، بە بێدەنگی ژوورەکەي جێھێشت و

ئەوانى تر دواى كەوتن. كە بە تەنھا لە ژوورەكە مامەو، مۆرەمۆمەكەم
شكاند.

لە ناوێوەیدا بە دەستخەتێكى جوان دوو زانیارى نووسرابوون كە بریتى
بوون لە ناوى زاناکە و ناوى شارەكە. ئىدى بۆ دیدارى زانیەك كە ناوى
(پۆمى)یە بەرەو قونیا دەپۆم.

دڵم بە توندى كەوتە خورپە. لەمەوبەر ناویم نەبیستبوو. بێگومان
زانیەكى بەنۆبانگە، وەلى بۆ من بە تەواوى مەتەلىك بوو. دەستم بە وتنى
پیتەكانى ناوێكەى كرد: پیتی پێى قورس و درەوشاوە، پیتی واوى مەخمەلى،
پیتی میمی بوێرى و باوەر بەخۆبوو، پیتی یێى ئالۆز كە دەبیت هەلبهێنرى.
پیتەكانم خستەوێ سەرێك و چەندینبارە دەستم بە دركاندن ناوێكەى
كرد تا وشەكە لەسەر زمانم وەك پارچە هەلوايەكى شیرین توایەو، ئىدى
شەكە وەك (ئاو) یان (نان) یان (شیر) لام ئاشنا بوو.

ئىلا

نۆرتامبىتون، ۲۲ى ئايارى ۲۰۰۸

بەھواي ھەۋكردنى گەروويەۋە، ئىلا لەژىر لىفە سىپىيەكەيدا، جەستەي مەندوو بوو و بەھەستەم دەيتوانى تەفەكەي قووت بەداتەۋە. ئاخىر شەۋانى رابردوو تا درەنگانى شەۋ زىاد لە پىۋىست خواردبوويەۋە و كارى تىكردبوو، لەگەل ئەۋەشدا بۆ نەۋمى خوارەۋە دابەزى تا قاۋەلتى دروست بىكات. لەگەل ھەردوو مەندالە جەمكەكەي و مەردەكەي بە دەۋرى مەزەكەدا دانىشت و بە ھەموو توانايەۋە ھەۋلى دا خۆي وا پىشان بەدات كە بايەخ بە قەسەكانيان دەدات كە باسى جۋانتىر ئۆتۆمبىليان لە قوتابخانەكەيان دەكرد، ھەموو ئەۋەي دەيەۋىست ئەۋەبوو بگەپىتەۋە سەر جىخەۋەكەي و بنووت.

لەناكاو ئۆرلى ئاۋرپى لە دايكى دايەۋە و لىي پەرسى: "ئافى دەلەيت خوشكەكەمان ئىتەر بۆ مەلەۋە ناگەپىتەۋە. دايكە، ئايا ئەمە راستە؟". دەنگى گومان و تاۋانباركردنى پىۋە دياربوو.

ئىلا گوتى: "بىگومان ئەمە راست نىيە. ۋەك دەزانىت مەن لەگەل خوشكەكەتدا دەمەقالتىيەكەمان بوو، بەلام خۆشى دەۋىم و خۆشم دەۋى".
"ئايا راستە كە تۆ قەسەت لەگەل سىكۆتدا كەردوۋە و داۋات لىي كەردوۋە كە ۋاز لە جانىت بىنەيت؟"، ئافى وا دياربوو كە چىژ لە ۋروۋاندى بابەتەكە ۋەردەگرەيت، بەدەم پەرسىياركەردنەۋە زەردەخەنەيەك لەسەر پوخسارى نەخشا.

ئىلا بە دوو چاۋى كراۋەۋە تەماشاي مەردەكەي كەرد، لى دەيفىد بۆۋكانى تىكنا و ۋەك ئامازەيەك كە ئەۋەي پى نەۋتوون ھەردوو لەپى والاكرەد.

ئىلا پىتمىكى دەسلەتخوازانهى به دهنگى خۆى بهخشى، ئەمەيشى له و
كاتانهدا دهکرد كه پىنمايى به مندالهكانى دهدا، وتى: "ئەمە قەت پاست نىيە،
من له گەل سكوڤدا قسەم كردوو، بهلام داوام لىتى نهكردوو كه واز له
خوشكهكەت بهيڤىت. هەموو ئەوێ پىم گوتوو ئەو بىو كه ناڤىت له
هاوسهگریدا پهله بكن."

"من قەت شووناكەم"، ئۆرلى وەك لهخۆدلىايبهك، ئەمەى راگەياند.
ئافى گوتى: "بەلى، ئاوها! وەك ئەوێهه پياويك چاوهپى خواستنى تو
بىت".

لهو دەمەيدا كه ئىلا گوتى بۆ دوو منداله جمكهكەى پادىرابوو، كه
هەريهكهيان ئەوى تى دەورووژاند، زەردەخەنەيهكى شلەژاو له دەموچاوى
نەخش بوو كه خۆيشى نەيزانى هۆيهكەى چييه. هەرچەندە زەردەخەنەكەى
خەفەكرد، به خەفەكراوى هەر مايهوه، كاتيكيش هەردوو مندالهكەى و
مێردەكەى گەيانده بەردەرگا، هيوای پۆژىكى خۆشى بۆ خواستن.

ئىلا تا ئەو دەمەى گەرايهوه و لەسەر كورسىيهكەى خۆى له بەردەم
مىزى نانخواردن دانىشت و نىوچەوانى گرژ كرد و هيشتا زەردەخەنەكه به
لالىويهوه بوو. هەستى كرد وەك ئەوێ سوپاىهكى رسق (چىچ) پهلامارى
ناندینهكهيان داڤىت، پاشماوهى هيلكهى كولاو و قاپى نيوه بهتال و كوپى پيس
لەسەر مىزى نانخواردنهكه بلاوبووونەوه. سەگەكه بهم سەروبهوسەرى
ناندینهكهدا دەهات و دەچوو، پەرۆشى دەرچوون بوو تا كهمن پياسه بكات،
وهلى ئىلا تا دواى ئەوێ دوو كوپ قاوهى خواردوه و كهمن فیتامىنى
خوارد، هەموو ئەوێ له توانايدا بوو بىكات، ئەو بوو كه بۆ ماوهى چەند
خولهكىك سەگەكه بۆ ناو باخهكه دەرېكات.

* * *

كه ئيلا له باخه كه گه پايه وه، بينى له ئامىرى تۆمارى تەليفۆنه كه وه
پووناكيه سووره كه ده برىسكىته وه. ئهنگوستى خسته سهر زهنگه كه. ئاى له و
خوشيه! دهنگى ناسكى جانيته ژووره كهى پر كرد.

"دايه، تو له ويته؟ دهى باشه، پيم وا بوو له مال نيته، ئهگينا بيسته كى
تەليفۆنه كهت هەلدەگرت"، به نيمچه پيكنينيكه وه له سهر قسه كهى بهرده وام
بوو: "دهى باشه، زۆر لايته توو پر بووم و نه مده ويست جاريكى تر ده موچاوت
بينمه وه، لى ئيستا توو پر نيم. مه به ستم ئه وهيه كه ئه وهى تو كردت هه له بوو،
ئهمه راستيه كه. نه ده بوو په يوه ندى به سكوته وه بكهت، به لام من له وهيه
تيده گم كه واى ليكرديت ئه وه بكهت. گوئ بگره، نايت تو به دريژايى كات
مژوولى پاراستن و چاو ديريكردي من بيت. ئيدي من ئه و كچه منداله نيم كه
ده بيت له دايه نكه بمينيته وه. واز له م پاريزگارييه زيده پوييه بيته و ليكه پي با
به سروشتى خوم رهفتار بكه م. پيكهاتين؟".

چاوه كانى ئيلا عه سريان تيزا. له هزريدا ويته جانيته به شيره خورهى
بروسكهى دا. پيستي به جوړى سوور بوو مايهى خه م بوو، په نجه بچكوله كانى
ئه وهنده ته نك بوون، له وه بوو ئه وديويان دهركه ويت، ههردوو سييه كهى بو
هه ناسه دان به بۆرييه كه وه به سترابوون - هيشتا ئامادهى ئه وه نه بوو كه بو
ئهم دنياه بيت. ئيلا چه ندين شهو به دياريه وه شه و نخوونى كرد و گوئى له
هه ناسهى رادهگرت تا دلنيا بيت كه هيشتا له ژياندا ماوه.

"دايه، شتيكى تر ههيه"، جانيته به ئاگاييه وه گوئى: "من تۆم خوش دهوى".
كه ئيلا ئه وهى ژنه وت، هه ناسهيه كى قوولى هه لكيشا و راسته وخو بيرى
به رهو نامه ئه ليكترونييه كهى عه زيز چوو، رهنگه درهختى خوزگه كان به دهنگ
داواكاريه كانيه وه چووبيته، هه ر هيج نه بيت به شى به كه ميان، رهنگه جانيته
به م په يوه ندييه ئه وهى له سهرى پتويست بوو كرديتي، ئه وهى ماوه ته وه له
ئه سستوى ئيلايه. په يوه ندى به موبايلى كچه كهيه وه كرد و زانيى وا به رهو
كتيخانهى زانكو به پتوهيه.

"كچى خوشه ويستم، نامه كهتم خوينده وه. گوئ بگره. من زۆر داواى
ليبوردين ده كه م. ده مه وئ تهوازوت لى بخوازمه وه".

ماوهیه کی کورت، بهلام بارگاوی بالی کیتشا، "دایکه، کیتشه یه ک نییه".
"نا، شته که وا نییه، ده بوو پیزیکی زورترم له ههستی تو بگرتایه".
وهک ئه وهی جانیت خوی دایک بیت و ئیلاش کچه یاخییه که ی، گوتی: "با
شته که له بیر خۆمان بهینه وه".
"به لی، کچه خۆشه ویسته که م".

جانیت وهک ئه وهی بترسیت که دوا ی ئه وه چ پرسیاریکی لیده کات، مینا
وره ور یکی په نهان بکات، دهنگی نزم کرده وه: "ئه وهی پیتش چهند پوژیک وتم
نیگه رانی کردووم. مه به ستم ئه وهیه، ئایا ئه وه راسته؟ ئایا تو زور
خه مباریت؟".

ئایلا به له ز به رسفی دایه وه: "بیگومان نه خیر"، ئینجا له سه ری پویشت،
سی مندالی جوانم به ختو کرد، ئیدی یوچی خه مبار بم؟).
بهلام جانیت وهک دیاربوو دلنیا نه بوو، گوتی: "مه به ستم له گهل باوکه یه".
ئایلا جگه له راستی نهیزانی چی بلیت، "ماوهیه کی زور به سه ر ژن و
میردایه تی من و باوکتدا تیپه پیوه، دوا ی ئه م هه موو ساله هه ستمه وهک
دوو عاشق بمینینه وه".

"تیگه یستم"، جانیت ئه مه ی گوت و به شیوه یه کی سه یر لای ئایلا هه ستیک
دروست بوو که جانیت لای تیگه یشتووه.

ئایلا دوا ی ئه وهی ته لیفونه که ی داخست، ده رباره ی عه شق خوی راده ستی
بیر کردنه وه یه کی قوول کرد. له سه ر کورسییه بزۆکه که ی دانیشت و خوی
ویکهنایه وه و له خوی پرسى ئاخۆ ئه میکی بریندار و ئازار زده چون بتوانیت
جاریکی تر بجیته نیو ئه زموونی خۆشه ویستییه وه. ئاخۆ ئه فیندارى بۆ ئه و
که سانه یه که له م دنیا تیژ په وه دا به دوا ی ئامانجیک یان هوکاریکه وه عه ودالن،
بهلام بۆ ئه وانه ی زور ده میکه ده ستیان له وه هه لگرتووه چی؟

پیتش پوژا و ابوون وهلامی نامه که ی عه زیزی دایه وه.

ئازیزم عه زیز (گه ر بۆم هه بیت ئاوها بانگت بکه م)

سو پاس بۆ وهلامه ناسک و به سوژه که ت که یارمه تی دام به سه ر ته نگژه
خیزانییه که مدا زال بېم. من و که چه که م توانیمان ئه و به دحالیبوونه
ئابو و به ره یه، هه ر وهک خۆت به وێله وه ناوت نابوو، تیپه پیتین.

من له تاقە شتىكدا راست بووم. من له نىوان دوو دژدا دىم و دەچم:
 شەپانگىزى و نەرىنى، يان زۆر له كاروبارى ئەو كەسانە خۆم ھەلدەقورتىنم
 كە خۆشم دەوين، يان بەرانبەر پەوتارەكانيان ھەست بە دەسەوسانى دەكەم.
 بەلام دەربارەى دەسەلاتخووزى، لە ژيانمدا ئەم جۆرە ملکہچىكردنە
 ئاشتىيانەيەم پەيرەو نەكردووہ كە تۆ دەربارەى بۆت نووسى بووم.
 راستگويانە دەلێم، پىم وا نىيە كە ئەو توانايەم ھەيىت بىم بە سۆفى، بەلام
 گەرەكە ئەمەت پى بلىم: شتەكانى نىوان من و كچەكەم ھەر وەك خۆم
 دەمەويست، دواى ئەوہى وازم لە دەستتۆھردانى كاروبارەكانى ھىئا، بە
 شىوہيەكى سەرسوپھىنەر گۆران. قەرزارى تۆم و زۆر سوپاست دەكەم،
 ھەرودەھا نزام بۆت كرد، وەلى دەمىكە لە دەرگای خودام نەداوہ و دلىيا نىم
 ئاخۆ ھىشتا لە ھەمان شوێن نىشتەجىيە. ھەش بە سەرم، ئايا وەك چۆن لە
 چىروكەكەتدا خاوەن مەيخانەكە دەدووت، منىش ئاوا دەدوتم؟ نىگەران مەبە،
 من بە دەردەدلىيەوہ بەرانبەر بە بەھاكان كفر دەكەم. ھىشتا كفرم نەكردووہ.
 لەمەولاش نايكەم.

لە تۆرتامبۆرنەوہ

ھاوپىت، ئىلا

نامه‌که

له به‌غداوه بۆ قه‌یسهرییه، ۲۹ی ئه‌یلوول ۱۲۴۳

ب‌ه ناوی خودا که ده‌هنده و دلو‌قانه

برامان سه‌ید بوره‌انه‌دین

سل‌اوتان لی بی‌ت و به‌زه‌یی و فه‌ری خوداتان به‌سه‌ردا بر‌ژی

که نامه‌که‌تم پ‌نگه‌یشت شادمان بووم وه‌ک چۆن ناسیوتمه‌هر واه‌فاداری پ‌نگه‌ی عه‌شقی‌ت. نامه‌که‌ت تووشی گولمه‌زیکی کردم، چونکه‌هر ئه‌وه‌نده زانیم که بۆ رۆمی منه‌ی هاوه‌ل‌یک ده‌که‌یت، ئیدی زانیم مه‌به‌ستت ک‌تییه، وه‌لی ئه‌وه‌ی نه‌مه‌ه‌زانی ئه‌وه‌ بوو که له‌دوای ئه‌وه‌ چی بکه‌م.

وه‌ک ده‌زانیت، ده‌رویشیکی گه‌ریده‌ له‌ ته‌که‌یکه‌ی منه‌ و ناوی شه‌مسی ته‌وریزییه. وه‌سپی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ تو منه‌ی ده‌که‌یت، به‌ته‌واوی له‌مدا به‌دی ده‌ک‌ری. بر‌وای وایه‌ که‌ ئه‌و په‌یامیکی بۆ ئه‌م جیهانه‌ پ‌تییه. جا بۆ ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌که‌ی بی‌نی‌ته‌ دی، له‌ که‌سیکی پ‌وون‌بین و پ‌ووناکییر ده‌که‌ر‌یت تا په‌یامه‌که‌ی خۆی بۆ بگو‌یزیته‌وه‌ و بی‌ری زاخاوب‌دات و پ‌ووناک بکاته‌وه‌. ئه‌و له‌ مریدیک یان له‌ فه‌قییه‌ک ناگه‌ر‌یت، به‌ل‌کو داوا له‌ خودا ده‌کات که‌ هاوه‌ل‌یک بدۆزیته‌وه‌. جاریکیان پ‌تی گوتم که‌ ئه‌و له‌ پ‌یناو که‌سانی خواسابی نه‌هاتووه‌، به‌ل‌کو هاتووه‌ تا په‌نجه‌ بخاته‌ سه‌ر خورپه‌ی د‌لی که‌سیک که‌ به‌ره‌و راستی ر‌ینوینی دنیا ده‌کات.

که‌ نامه‌که‌تم پ‌نگه‌یشت، زانیم له‌ چاره‌ی شه‌سی ته‌وریزی نووسراوه‌ که‌ بگات به‌ رۆمی. جا بۆ ئه‌وه‌ی به‌یه‌کسانی بۆ هه‌موو ده‌رویشه‌کانی ته‌که‌یکه‌م هه‌ل بره‌خسینم، کۆم‌کردنه‌وه‌ و بی‌ ئه‌وه‌ی بچه‌ نیو ورده‌کارییه‌وه‌، ده‌رباره‌ی زانایه‌ک که‌ ده‌یه‌ه‌وئ د‌لی خۆی بکاته‌وه‌ قسه‌م بۆ کردن. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی

ژماره یه کی که م و دیار یکراو بوون، شه مس تاقه که سینک بوو ته نانه ت دواى بیستنی مه ترسیی ئه رکه که، پتی له سه ر قه بوو لکردنی ئه وه داگرت. ئه مه له زستانی پابردوودا بوو. ئه وه بوو هه مان شت له به هار و ئینجا له پایزدا دووباره بووه وه.

پهنگه بپرسیت بۆچی به درێژایی ئه م ماوه یه چاوه پیم کرد. به ئاشکرا ده لیم زۆر بیرم لیکرده وه، جگه له تاقه هۆیه ک ناتوانم هۆی دیکه به پیمه وه: وام لیته اتبوو شه مسم زۆر خو ش ویست و دلم نه ده هات بق سه فه ریکی ترسناک بینیم.

شه مس له بهر ئه وه ی ژیا نکی ته نها ژیا وه، که سینکی ته بیات ئاسان نییه و هه ر ئه وه ده توانیت ئه م ئه رکه جیه جی بکات، به لام ئه گه ر له شار یکتا نشته جی بوو و تیکه لاوی خه لکه که ی بوو، ئه وه ده ترسم هه ندی که س بیزار بکات، بۆیه به گو یه ی توانا هه ولم دا سه فه ره که ی دوا بخه م.

ئیا وه ی پیش پۆیشتنه که ی شه مس، له بهر ئه وه ی کرمی ئا وریشم به خێو ده که م، به ده وری دار تو وه کاندایا سه یه کی درێژمان کرد. ئاخه ر دابونه ریته کۆنه کان به که می له نیو ده چن. عه شق وه ک تروسکاییه ک ناسکه و به شیوه یه کی سه رسو ره یته ر چون ئا وریشم به هیزه. بۆ شه مسم پاقه کرد که چۆن کرمی ئا وریشم دوا ی ئه وه ی له قۆزاخه که ی سه رده ردینیت، ئه و ئا وریشمه له نیو ده بات که دروستی کردو وه، بۆیه وه رز پره کان لنده برین له نیوان ئا وریشمه که و کرمی ئا وریشمه که دا یه ککیان هه لبژیرن. زۆر جار کرمی ئا وریشمه که هیشتا له ناو قۆزاخه که ی دا یه ده یکو ژن تا به ساغی ئا وریشمه که ده ربینن، بۆ دروستکردنی یه ک ملپنچی ئا وریشم، سه دان کرمی ئا وریشم به کار ده هینری.

خه ریک بوو ئیا وه داده هات، بایه کی سارد به سه رماندا هه لیکرد و له رزم لیته ات. له م پیرییه مدا به ئاسانی سه رمام ده بیت، لی زانیم که ئه م له رز لیته اتنه م به وای پیرییه وه نییه، به لکو زانیم که له م دنیا یه دا ئه مه دوا چاره شه مس له ناو باخه که مدا ده وه ستیت و جار یکی تر هیچمان یه کتر نابینن. بێگومان ئه ویش هه ستی به وه کردبوو، چونکه خه مینکم له چاوه کانی دا بین.

کازیوهی ئەم بەیانییە، هات تا دەستەکانم ماچ بکات و داواى فەرم لى بکات، و اقم و پما که بینیم قژە پەش و درێژەکەى بپیوه و سمیلهکەى تاشیوه، ئەو ھۆکارەکەى نەوت و منیش پرسیارم لى نه کرد. پيش ئەوہى بپروات، گوتى پۆلى ئەو لەم چیرۆکەدا لە پۆلى کرمى ئاوریشم دەچیت و ئەو و پۆمى بەرەو قۆزاخەى عەشقى خودایى دەکشینەوہ، تا ئەو کاتە دیت و ئاوریشمىکى بەنرخ دەچنرئ، لە ناویدا دەمیتنەوہ. وەلى لە کۆتاییدا بۆ ئەوہى ئاوریشمەکە بژى، گەرەکە کرمى ئاوریشمەکە بمريت.

ئینجا بەرەو قۇنيا کەوتە پى . خودا بىپارىزىت. دەزانم ئەوہى لەسەرم بوو کردم، ھەر وہا تۆش، بەلام خەمىکى قورس کەوتووہتە سەر دلم، خەریکە بۆ دەرویشىک پەرۆش دەبم که لە ھەموو ئەو دەرویشانەى لە تەکیکەى خۆمدا بینومن، سەیرتر و سەرکیشتر بوو.

لە کۆتاییدا ھەموومان بۆ لای خودا و بۆ لای ئەویش دەگەرینەوہ.
 ھەر خودا پشتوپەنات بێت

باوہزەمان

فه قیكه

به غدا، ۲۹ ی ئیلوول ۱۲۴۳

پوون به دەرۆیش وهک هه موان ئاگاداریان کردمه وه، ئاسان نییه، به لام
ئهو شته ی بیریان چوو پیمی بلین، ئه وه بوو گهر من بووم به دەرۆیش، ئه و
له دوو لاهه تالاهه ده چێژم. له وه ته ی گه یشتوومه ته ئه م ته کتیه وه کو سه گیک
کارده که م. پۆژانه ئه وه نده کارده که م که ده چمه نیتو جتیه که م، له تاو ئازاری
ماسوولکه کانم و پتیه کانم، خه و ناچیته چاوم. له خۆم ده پرسم ئاخۆ که سی
ئاگای له وه هه یه که چ مامه له یه کی خراپم له گه لدا ده کری؟ ته نانه ت گهر
یه کیکیش سه رنجی ئه وه ی دابیت، بیگومان هه ر گویشی پی نادات. تا زیاتر
کارم ده کرد، شته که خراپتر ده بوو، ته نانه ت ئه وان ناویشم نازانن و له نیتو
خۆیاندا به چه له دوامه وه به (فه قی تازه که و نه ناسه که و قژسووره که)
ناویان ده هیتام.

خراپترین شتیک بۆ من ئه وه بوو له ناندینه که به سه ره پرشتی
چیشتلینه ریک کارم ده کرد. ئه م پیاوه له جیاتی دل، خاوه نی پارچه به ردیک
بوو. ده بوو له سوپای مه غوله کاندای بوو بووایه ته سه رکرده یه کی دپنده و
تینووی خوین، نه ک له ته کتیه دەرۆیشه کاندای بیته چیشتلینه ر. له یادم نییه
قسه یه کی ناسکی له گه ل یه کتیدا کرد بیت. پیم وا نییه بزانیته زه رده خه نه یه ک
بخاته سه ر لیوی. پۆژیکیان له گه و ره دەرۆیشیکانم پرسی ئاخۆ له سه ر فه قی
پنویسته که له ناندین له گه ل چیشتلینه ریکدا ملکه چی مه یه ته ی کارکردن بیت؟
به زه رده خه نه یه کی ئالۆزه وه وه لامی دایه وه: (نه ک هه موو فه قیکان، به لکو
ته نها هه ندیکیان).

کهاته بۆچی هەر من؟ سەید بۆچی دەیهوئ من له فەقیکانی تر زیاتر
ئازار بکیشم؟ ئایا لەبەر ئەوەیە که (نەفسی من) له (نەفسی ئەوان) گەورەترە،
بۆیە بۆ پەرەردەکردنم ئاتاجی مامەلەیهکی سەختترم؟

هەموو پۆژی یەکەم کەس من پادەبم، له جۆگە نزیکەکه ئاو دەهینم،
ئینجا له کوانووکه ئاگر دەکهمهوه، نانی کونجیدار دەکهم. بۆ قاوه‌لتی شۆربا
ئاماده دەکهم. ئاخ‌ر ئاسان نییه بۆ په‌نجا کەس خواردن دابین بکه‌یت، چونکه
پتو‌یسته هەموو خواردنه‌کان له مەنجەلگەلی لێن‌رین که گەرەیی هەریه‌کیکیان
له قه‌واره‌ی حەوزی گەرماوه‌کان که‌متر نییه. جا ئەوه بێت‌نه به‌رچاوتان کێ
پاکیانده‌کاته‌وه و ده‌یانشوات. من له به‌یانییه‌وه تا ئیواره هەموو کاته‌کانم به
پاککردنه‌وه‌ی زه‌وی و سه‌ریان و قالد‌رمه به‌سه‌ر ده‌بم و حەوشه گسک
ده‌دم و دار ده‌برم. چه‌ندین سه‌عات به‌ سه‌رینه‌وه و پاککردنه‌وه‌ی ته‌خته‌به‌نده
کۆنه‌کانی زه‌ویی ژووره‌کان به‌سه‌ر ده‌سته‌کانم و ئەژتۆکانم کوو‌ر ده‌بمه‌وه،
که جیره‌جیرپان لێوه دێت. مره‌بای پرته‌قال و خۆراکی گەرم ئاماده دەکه‌م و
گێزه‌ر و کوله‌که سو‌یر ده‌که‌م و به‌ وریاییه‌وه برێکی گونجاوی خو‌ی به‌کار
دینم به‌ جو‌ری ناییت به‌شی تامی هیلکه‌یه‌کی زیاده‌ییت. خو‌ ئەگەر برێکی
زۆرتر یا که‌متر خو‌یم تیکردبا، ئەوا چیشتلێنه‌ره‌که تووشی نۆره توو‌رپه‌یه‌که
ده‌بوو، ئەوسا هەموو شتیکی به‌سه‌ر یه‌کدا ده‌شکاند و ده‌بوو سه‌رله‌نو‌ی
هەموو شتی ئاماده بکه‌مه‌وه.

له هەموو ئەوانه خراپتر، ئەوه بوو له کاتی کارکردندا داوای لێده‌کردم که
به‌ زمانی عه‌ره‌بی دوعا بخو‌ینم، داوایشی لێده‌کردم به‌ ده‌نگی به‌رز ئەو نزایانه
بلیمه‌وه تا دلنیا بێت که وشه‌یه‌کم بیر نه‌چوو، بۆیه من پیکه‌وه نو‌یژ ده‌که‌م و
کار ده‌که‌م، کار ده‌که‌م و نو‌یژ ده‌که‌م. ئازاردەرکه‌م لاف‌ی ئەوه‌ی لێده‌دا که:
(کو‌ری خو‌م، له ناندیندا چه‌ند به‌رگه‌ی زه‌حمه‌تییه‌کان بگریت، زیاتر پێده‌گه‌یت
و له‌گه‌ل فیربوونی چیشتلێنه‌ندا، ورده‌ورده‌ پ‌و‌حت پێده‌گات).

جاریکیان لێم پرسی: (به‌لام ئەم ئەزموونه تا که‌ی به‌رده‌وام ده‌بێت؟).

له وهلامدا گوتی: (ههزار و یهک پوژ، مادام له توانای شههرهزادی
 حهکایهتخواندا بووبیت که به دریژایی ئەم ماوهیه ههموو شهویک حهکایهتیکی
 تازه دروست بکات، ئەوا له توانای توشدا ههیه بهرگهی ئەوه بگریت).
 ئەمه شیتیه! ئایا له نینوان من و شههرهزاددا چ لیکچوونیک ههیه؟ ئاخو
 ههموو ئەوهی ئەو دهیکرد ئەوه بوو لهسهر نوینیکی مهخهلی پادهکشا و
 پهنجهی پینهکانی دهجوولاند و دهنگهترینی شیرینی دهکرده دهمی پاشا
 گیلکهوه و چیرۆکی خهیالیی دروستدهکرد و خهیالیکی تیزیشی نهبوو. پیم وا
 نییه که کاریکی قورسی کردبیت، ههروهها پیم وا نییه کهر داوای لی کرابا
 نیوهی ئەوه بکات که من دهیکهم، ههفتهیهک بهرگهی نهدهگرت. نازانم ئایا
 کس ههیه پوژهکان بژمیریت، بهلام بیگومان من دهیانژمیرم، ئەوهتا هینشتا
 ٦٢٤ پوژ له پینشم ماوه.

له ئەزموونهکهما چل پوژی یهکههم له ژووریکی بچکۆلهی نزم بهسهر
 دهبرد که نهدهتوانی رابکشیم یا به پتوه بوهستم، بۆیه لیدهپرام بهردهوام
 لهسهر چۆکهکانم دانیشم. کهر ئارهزوی خواردنیکي باش یان کهمی
 پشوودانم کردبا، یان له تاریکی یان له تهنیایی ترسابام، یا خودانهکهران به
 ئافرهتیکهوه شهیتانی بووبام، داوای لیدهکردم که ئەو زهنگه مسیهی له
 بنمیچهکهوه شوپووبوووه لیدههم تا یارمهتی پۆحیم بدات. وهلی من قهت
 ئەوهم نهدهکرد، خو ئەمهش وا ناگهیهنیت که من ئەو بیره ههلهقومهلهقانهم به
 خهیالدا نههاتوو که بنیادهم کهیفساز دهکهن، بهلام چ ههلهیهک له وهدایه که
 بیرى ههلهقومهلهق به خهیالی مروفتیکدا بیت که بهندکراویکی بى جووله بیت؟
 داوای تهواوبوونی خهلوتهکه، دهبوو بۆ ناندینهکه بگهپیمهوه تا بهدهست
 چیشتلینهرهکهوه ئازارهکانم دهست پیتکهنهوه، بیگومان بهراستی ئازارم
 دهچهشت، بهلام ئەو راستیه تالهی که بهقهت تالچهشتنهکهم بوو ئەوه بوو
 قهت له پینماییهکانی چیشتلینهرهکه لام نهدهدا - تا ئەو ئیوارهیهی که
 شهمی تهوریزی گهیشه جی. لهو شهوهدا که له کۆتاییدا چیشتلینهرهکه
 دهستی لیم گیربوو، تیروپری لیدام، داردهسته قهلهم تۆزهکان یهک له داوای

یهک له سهر پشتم دهشکان. ئینجا ههردوو پیتلاوهکه می له بهردهرگا دانا که نوکهکانیان پرووه دهروه بوون، ئهمهش نیشانهی ئهوهبوو که کاتی ئهوه هاتووه برۆم. له تهکیتی دهرویشهکاندا دهبرت ناکهن و به ئاشکرا پیت نالین که تو سههرکهتوو نهبوویت، بهلکو وات لیدهکهن به بیدهنگی برۆیت.

(ناتوانین به زۆر بتهکین به دهرویش)، چیشتلینهره که ئهمهی درکاند، (چونکه بنیادهم دهتوانیت کهریک بباته سهر ئاو، بهلام ناتوانیت به زۆر ئاوی دهرخوارد بدات. دهبنی کهره که خۆی ئامادهیی تیدا بیت، لهمهش زیاتر پێگهیهکی تر نییه).

بێگومان مه بهستی ئهوه بوو که من کهرم. له راستیدا گهر شه مسی تهوهریزی نهبوایه، ده مانی بوو به ته مابووم ئهم شوینه جی بهیلم، که واته ختووکهی پتر ناسینی ئه وای لیکردم له م شوینه چهق ببهستم، چونکه له وه وپیش من که سێکی وهک ئه و م نه دیوو. ئاخر ئه و له کهس نه ده ترسا، ملکه چی کهس نه بوو، ته نانهت چیشتلینه ره کهش زۆر ریزی ده گرت. گهر له م تهکینه دا گهر پیشهنگی هه بوو بیت و هی ئه وه بیت چاوی لی بکری، ته نها شه مسی تهوهریزی به ئه فسوونه کهی و ئابروومه ندیه کهی و یاخیبوونه کهیه وه بوو، نهک ماموستا و شیخه خاکه را کهی تهکیکه.

به لێ، شه مسی تهوهریزی له بهرچاوی من قاره مانیک بوو. دوا ی ئه وهی که بینیم، زانیم من هه وه جهی ئه وه نیم که بېم به دهرویشیکی سه لار. گهر ماوه یهکی زۆرم له گه لیدا به سه ر بر دبا، ئه و ده بوومه که سێکی پیشهنگ و به وهج و سه رکیش، بۆیه که پایز دا هات، زانیم شه مس ده پوات و ئیتر ناگه پیته وه، بریارم دا له گه لیدا برۆم.

دوا ی ئه وهی خۆم یه کلا کرده وه، چووم چاوم به باوه زه مان بکه ویت، بینیم دانیشتوو و له بهر پروناکیی فانتوسیک کتیبیکی کۆن ده خوینیته وه. (هێی فهقی، چیت ده وێ؟) وهک ئه وهی به بینینی من بیتا قهت بوو بیت، به بیتا قه تیه وه لێ پر سیم.

به گویرهی ئه و توانای قسه له پرووییهی هه مبهوو، گوتم: (گه ورهم، زانیومه بهم زووانه شه مسمی ته ورپیزی دهروات. دهمه وی له گه لیدا برپوم، پهنگه له سهفه ره کهیدا ئاتاجی هاوده میک بیت).

(نهمده زانی تو ئاوها هۆگری بوویت)، سهد به گومانه وه پیتی گوتم: (یاخود بۆیه وا ده لیت تا له کارکردنی ناندين رابکهیت؟ هیشتا ماوهی مه شکردنه کهت ته واو نه بووه، هیشتا ماوته ببیت به دهرویش).

(پهنگه یاوه ریکردنی که سیکی وهک (شه مسمی ته ورپیزی) له سهفه ره کهیدا بۆ من باشتترین مه شق بیت)، هه رچهنده زانیم قسه یه کی ئاوها ئازایه تی دهوئ، له گه ل ئه وه شدا هه ر گوتم.

سهد کهوته بیرکردنه وه وه و چهند بیده نگییه کهی درپژهی ده کیشا، ئه وه نده برپام به وه زیاتر ده بوو که له سه ر بیچاوه پرووییه کهم سه رکۆنهم دهکات و بانگی چیشتلینه ره که دهکات، تا سزام بدات، به لام ئه وهی نه کرد، به لکو به ئاومیدییه وه ته ماشای کردم و سه ری له قاند.

(پۆله، پهنگه تو بۆ ئه وه نه خولقا بیت تا له ته کی بژیت. له نیوان هه ر جهوت فه قیدا له یه کیکیان زیاتر نامینیتته وه و ئه وانی تر ئه م رپگه یه ده گرنه بهر. ههسته وه ریم پیم ده لیت که تو بۆ ئه وه ناشینیت ببیته دهرویش، بۆیه ده بیت له شوینیکی تر به دوا ی بهش و چاره نووسی خۆندا بگه ریت. ده رباره ی یاوه ریکردنی شه مسیش له سهفه ره کهیدا، ده بی له خۆی بپرسیت). که ده مودوه که مان ئاوها کۆتایی هات، باوه زه مان به سه ر ئاماژه یه کی به وێل و یه کلا که ره وهی کرد و کۆتایی به بابته که هینا و گه راپه وه سه ر کتیبه که ی. هه ستم به خه مباری و بچووکی خۆم کرد، به لام به راده یه کی سه یر پیم وا بوو که من ئازاد بووم.

شەمس

بەغدا، ۳۰ ئىيۇلى ۱۲۴۳

بە سواری ئەسپەكەم لە كازیوهدا پروو و بایەكە تىم تەقاند، تەنها جارىك وەستام تا تەماشایەكى دواو بەكەم، تەكىنى دەرویشەكانم بیینی وەك هیلانەى پەلەوەر لە نێو دارتووەكان و درەختیلەكان تا دەهات ون دەبوو. دەموچاوی ماندووی باوەزەمان لە بەرچاوم بوو، دەمزانی نیکەرانی منە، بەلام هۆکاریكى راستەقینەى وام نەدەبیینی وای لی بکات تا نیکەرانی بیت.

ئیدی لە سەفەریكى عەشقى ئاوهاى ناووەمدا هەپام لیکرد، ئیدی چۆن دەبیت تووشى زیان بېم؟ ئەمەش پێسای دەیمەمە: لە نێوان پۆژەلات و پۆژاوا و باشوور و باکووردا جیاوازییەكى ئەوتۆ نییە. ئیدی ئاراستەت پروو و هەر لایەك بیت، ئەو سەفەرەى كە دەیکەیت دەبیت بیکەیت بە سەفەرى ناووەهەى خۆت. گەر لە ناووەهەى خۆتدا سەفەرت كرد، ئەو دەتوانیت دنیا پانوبەرىنەكە و ئەوەى پشیشییەو بەپریت.

هەرچەندە پشیشیینی ئەو دەكرد كە پرووبەپرووی هەندى ئاستەنگ بېمەو، وەلى پەژارە داینەگرتەم و ئەو چارەنوسەم بەخێرهینا كە لە قۇنیا چاوەپێم بوو. لەبەر ئەوەى من سۆفیم، فێرى ئەو بووبووم كە پێكەو بە دپك و گول، بە دزیوى و جوانی ژیان قایل بێم. ئەمەش پێسایەكى دیکەیه:

کاتی مامان که ده بینیت دوو گیانه که له کاتی ژاندا نازار ناچیزیت، ئیدی ده زانیت هیشتا پڼکه بۆ مەلۆتکه که خوش نه بووه، که واتا جاری مندالی نابیت، جا بۆ ئه وهی نه فسیکی تازه له دایک بیت، پتویسته نازار هه بیت. هه وهک چۆن خشتی سوور ئاتاجی که رمیه کی به رزه تا پهق بیت، خوشه و یستیش به نازار نه بیت کامل نابیت.

* * *

ئو شه وهی پیش ئه وهی ته کیی ده رویشه کان جی بهیلم، په نجه رهکانی ژووره کهم والا کرد تا دهنگ و بۆنی تاریکی بیته ژووره وه. له بهر پرته پرتی پووناکی مۆمه که، پرچه درێژه کهمم بپی و چهند داویکی زبری لی که وته سه زه وییه که، ئینجا ریش و سمیلم و ههردوو بروم تاشی. که لیوومه وه، له و پوخساره ی نیو ئاوینه که ورد بوومه وه که پتر دره وشاوه و لاو دهینواند. دوا ی ئه وهی تووکه کانم لابر، ده موچاوم له هه ناو و ته مه ن و په گه زیک خالیبووه وه و ئیدی نه پابر دووی هه بوو نه بانه پۆژ. له م ساته وه بۆ هه تاهه تایه داخرا. به هیوری گوتم: (به لی، خۆم ئه وه ده زانم). ته مه ش پرسیایه کی تری چل پرسیاکه یه: "گه پان به دوا ی خوشه و یستیدا ده مانگۆ پیت. که سیک نییه به دوا ی خوشه و یستیدا بگه پیت و له کاتی سه فه ره کهیدا پهن نه گه یشتیت. هه ر ئه وه منده ده ست به سه فه ری گه پان بکهیت، ئیدی له ناوه وه و له ده ره وه ده ست به گۆپان ده کهیت".

باوه زه مان به سووکه زه ده خه نه یه که وه سندو و قیتی مەخمه لی ده رهیتا و پیشکه شی کردم. له ناویدا سی شتم بیی که ته مانه بوون: ئاوینه یه کی زیوین، ده سته سپرکی ئاوریشم و که مۆله یه ک که عه تری تیدا بوو.

(ئه م شتانه په نگه له سه فه ره که تدا یارمه تیت بدن، که ئاتاجیان بوویت به کاریان بیته. گه ر بپوات به خۆت نه ما، ئه وا ئاوینه که جوانی ناوه وه ت پیشان ده دات. ته گه ر هه ست کرد ناو و ناو بانگت له که یه کی گرتووه، ئه وا

دهسته سره که یه کسه ر بڼه رډی دلت دیتیته وه یاد، به لام عه تره که برینه کانی
ناوه وه و دهره وه تیار دهکات).

دهستیکم له هره که یان دا، ئینجا سندو ووه که م داخست و سوپاسی
باوه زه مانم کرد و گوتم: (پیم وایه تو ئیتر ناتوئی شتیکی تر بلیت).

له گهل گه رډی به یاندا، کاتی چوله که کان دهستیان به جریوه جریو کرد، که
دلویه ئاونگه بچو وکه کان له سهر لقه کانه وه دهستیان به تکانه وه کرد، سواری
ئه سپه که م* بووم و به ره و قونیا تیمته قاند. نه مده زانی چی چاوه پریم دهکات،
وهلی له و چاره نووسه دلنیا بووم که خودا بوی نووسیووم.

---

* نووسه ر پیشت و لاخه که ی شه مسی به (ماین) ناو بردووه، به لام له مه ولا به دریژایی پومانه که به
(ئه سپ) ناوی ده بات، بویه منیش هر ئه سپم به کار هیتاوه. (و. کوردی).

فه قیكه

به غدا، ۳۰ ی ئیلوولی ۱۲۴۳

په دواى شه مسى ته ور یزیدا، به سوارى ئه و ئه سپه ی که دزیبووم، نیم ته قاندا. تا له توانامدا بوو هه ولم دا مه ودايه که له نیوانماندا بهیلمه وه، بۆم ده رکه وت ناکړی بې ئه وه ی بمیینیت که دواى که وتووم، پتی بگم. کاتی شه مس له یه کی له بازاره کانی به غدا وه ستا تا که می پشوو بدات و هه ندی پتو یستی سه فه ر بکړیت، بریارم دا خو می لى ئاشکرا بگم، ئیدی له به رده م ئه سپه که ی خو م به زه ویدا دا.

"هینی لای نه ناسی پرچسوور، ئه وه بۆ وا له سه ر زه ویه که خو ت دريژ کردوه؟"، شه مس له سه ر پشٹی ئه سپه که یه وه نیوه شادمان و نیوه سه رسورماو بانگی کردم.

له به رده میدا به چوکدا هاتم و وه که ده روزه که ران دهسته کانم پانکرده وه و ملم دريژ کرد، به پارانه وه وه گوتم: "ده مه وئ یا وه ریت بگم. تکات لیده که م با له گه لندا بیتم."

"ئایا ده زانیت من بۆ کوئ ده پۆم؟".

بیته نگ بووم. بیرم له م پرسیاره نه کردبو وه وه، گوتم: "نه خیر، به لام ئه وه گرینگ نییه. من ده مه وئ بیه مریدى تو. تو پیشه نگی منیت."

شه مس گوته: "وا راهاتووم به ته نها سه فه ر بگم و نامه وئ مرید یان فه قیم هه بیئت، سوپاست ده که م! بیگومان من پیشه نگی که س نیم، به تاییه تی تسۆ، ده ی به پتی خو تدا بگه ریوه، به لام ئه گه ر له بانه پوژدا به دواى مامۆستایه کدا گه رایت، تکایه ریسه یه کی زیترین بیته وه یادت که ده لیت: له م دنیا یه دا ژماره ی فیرکه ری درۆزن و مامۆستای درۆزن له ژماره ی ئه ستیره

بينراوه‌کانی گەردوون زۆرتەرن. ئەو کەسە خۆپەرستانەي کە لە پای دەسەلاتدا کار دەکەن لە گەل مامۆستا راستەقینەکان تێکەل مەکە. مامۆستای پۆحیی راستگۆ سەرئەت بۆ خۆي راناکیشتیت و چاوەڕێی ملکه‌چی پەها، یان سەرسامیی تەواوی تۆ نییه، بە لکو یارمەتیت دەدات تا بەهای خودی ناوه‌وت بزانیت و پێزی بگرییت. مامۆستا راستەقینەکان وەک شووشە پوونن و نووری خودایان پێدا تێدەپەڕیت.

"تکات لێدەهەم هەلێکم بدەرئ، لێی پارامەوه،" هەموو گەڕیدە بەناوبانگەکان کەسیکیان وەک مرید یان خزمەتکار هەبوو لە بارگەخستن و پۆیشتنیاندا، یارمەتیان داوون.

شەمس وەک ئەوێ ددان بە راستیی قسەکاندا بنیت، بە دەم ریشخوڕاندنەوه پرسیی: "ئایا دەتوانیت یاوه‌ریم بکەیت؟"

پاپەڕیم و بەرزەپێ هەستام، لە هەموو دڵمەوه سەرم لەقاند و گوتم: "بێگومان، لە ناخەوه حەز دەکەم."

"کەواتە باشە. یەكەم ئەركت ئەوه‌یه: دەمه‌وێ پوو بکەیتە نزیکترین مه‌یخانه و داوای ده‌فریکی پر شەراب بکەیت، بیهیتیت و لێره لە بازارەکه‌دا بیهیته‌وه."

منێک کە بە عەباکەم زەهویی ژووره‌کانم پاکدەکرده‌وه، مه‌نجه‌له‌کانم وا سپی ده‌کرده‌وه، وەک شووشه‌ی جوانی فینیسیا ده‌بریسکانه‌وه، کە لە لای یه‌کیک له‌ پیشه‌وه‌ره‌کان بینیبووم و زۆر ده‌می بوو کاتی خاچه‌رسته‌کان دایان به‌سەر شارەکه‌دا له‌ قوسته‌نتینه‌ تالانیان کردبوو، هه‌روه‌ها ده‌توانم به‌ یه‌ک دانیشن سەد پیاز پاک بکەم، یان له‌تەسیر بچم، هەموو ئەمانەشم به‌ ناوی گەشه‌کردنی پۆحه‌وه ده‌کرد، به‌لام خواردنه‌وه‌ی شەراب له‌نیو هەموو خه‌لکی و له‌ بازاردا له‌ سه‌رووی توانای منه‌وه‌یه، بۆیه ئیدی به‌ ترسه‌وه ئێم پوانی.

"ناتوانم ئەوه بکەم. گەر باوکم بزانیت، لاقه‌کانم ده‌شکینیت. ئاخر ئەو منی بۆ ته‌کی ده‌رویشه‌کان ناردووه تا بیه‌ موسلمانێکی چاکه‌خوێز، نه‌ک بیه‌ یه‌کی له‌ گاوانی بته‌رست. ئاخر خانه‌واده‌که‌م و هاوڕیکانم چیم پێ ده‌لێن؟"

ههستم به نیکا سووتینه ره که ی شه مس کرد که ئاراسته ی کردم. هه موو جهستم که وته له رزین، هه ر وهک چۆن ئه وسا که وته له رزین، کاتی له پشت دهرگا داخراوه کانه وه خۆم لئ داگرتبوو.

‘وهک ده بینى ناکرئ بیته یاوه رم، ئه مه ی به پیتیک گوت بۆنى تاوانبارکردنى لیده هات،’ تو زۆر بایه خ به بۆچوونی خه لک ده دهیت، تو ئه مه ت زانیوه؟ زۆر به تهنگ به دهسته پیتانی ره زامه ندیی خه لکه وهیت، ئی هه رچه ند هه ولیش بدهیت له په خنه یان پرگار نابیت.

زانیم که هه لی یاوه ریکردنیم وا دوور ده که ویته وه، ئیدی دهستم به بهرگریکردن له خۆ کرد، ‘چۆن بتوانم که بزنام تو به م پرسیاره تا قیم ناکه یته وه؟ ئاخه ئیسلام شه رابی هه رام کردووه،’ به لام ئه مه که مه کردنه به خودا. ئه رکى ئیمه ئه وه نییه که یه کیکمان بریار له سه ر برۆای ئه وى تر بدات، شه مس ئاوها وه لامى دامه وه.

به ئاومیدی دیقه تى ده ور و به رى خۆم دا و نه مده زانى چۆن وه لامى قسه کانی بده مه وه، مه ژگم وهک هه ویری هه لاته تیک هه لده چوو.

شه مس له سه ر قسه که ی پۆشت و وتی: ‘تو ده لیت گویا ده ته وئ پنگه که بپریت، لئ ناته وه ئی له پای وه دیه پیتانی ئه م ئامانجه، قوربانى به هیه شتى بدهیت. سامان یان هیز یان نیوانگ یان زیده پۆی یان چیرى جهسته یی. که ره که یه که م جار له و شتانه خۆت پرگار بکهیت که لای مروف ئازیزن.’

شه مس له سه ر ئه سه په که ی جیی خۆى خۆشکرد و به مه کوتایى به قسه که ی هیتا: ‘پیم وایه ده بین بۆ به غدا بۆ لای خیزانه که ت بکه پیته وه، منه ی پیشه وه ریکی راستگۆ بکه و له بهرده ستیدا فیربه. وای بۆ ده چم په نگه پۆزئ بیت بیته بازرگانیکى باش، به لام چاوچتۆک مه به. پیکم بده که ره که برۆم.’

به م شتویه بۆ دوا جار دوعاخوازی لیکردم و ئاوزهنگی له ئه سه په که ی دا، تیتیه قاند و دوور که وته وه، دنیا له ژیر سمه کانی ئه سه په که یدا گرمه ی ده هات و ده خزی. خۆم هه لدا یه سه ر ئه سه په که م و به ره و ده ره وه ی به غدا دووی که وتم، به لام مه ودا ی نیوانمان تا ده هات زۆر تر ده بوو، تا بوو به خالیکى تاریک و دوور، ته نانه ت تا دواى ماوه یه کى زۆر که خاله تاریکه که ش له ئاسۆ وه دیار نه ما بوو، ههستم به کاریگه ریی نیگای شه مس ده کرد.

ئىلا

نورتامبىتون، ۲۴ ئاينى ۲۰۰۸

بەيانيى ھەموو پۇرۇش، ئىدى كۆتايى پشوو ھەفتە بويايە يان
پۇرۇشكانى تر، ئىلا پووى دەكرده ناندینهكه و به خۆى دەوت ژەمى قاوہلتنى
باش، پەوتى پاشماوہى پۇرۇشكه ديارى دەكات، چونكه پىنى وا بوو ژەمى
بەيانيان گرینگترین ژەمى پۇرۇشكهيه. له يەكئ له گۇقارەكانى تاييەت به
ئافرەتان خویندبوويه وه كه ئەندامانى ئەو خیزانهى پىكه وه به پىكوپىكى
قاوہلتنى دەكەن، له ئەندامانى ئەو خیزانه تەباتر و يەكگرتووترن كه به
نيوہتيرى له مال دەردەچن. ھەرچەندە وەك گۇقارەكان باسيان دەكرد، بپوای
بەو ھەبوو كه دەييت چيژ له خواردنى بەيانيان وەربگريت، بەلام ئەزموونى
لەگەل ژەمى بەيانياندا وەك پىكدادانى ھەسارەكان وا بوو، چونكه له خواردندا
ھەر يەكئ له ئەندامانى خیزانهكهى ئارەزوويهكى جياوازی ھەبوو و
ھەريەكەيان ھەزى له خواردنىكى جيا بوو، ئەمەش دژى بىرۆكهى پىكه وه
نانخواردنى ئىلا بوو. ئىدى چۆن له سەر مێزى نانخواردن ھەماھەنگى
دروست دەييت، كاتى جانييت لەتە نانێك بە مرەباوہ دەقريتيت و ئافى نانى
تيرى بە ھەنگوينەوہ دەخوات و دەيفيد چاوہرپنە قاپى ھىلكەى كولوى بيتە
بەردەم، ئۆرليش نايەھوئ ھيچ بخوات؟ سەربارى ھەموو ئەمانە، ژەمى بەياني
گرینگ بوو و بەيانيى ھەموو پۇرۇش ئامادەى دەكرد. سووربوو لەسەر ئەوہى
كه ناييت ھيچ يەكئ له منداڵەكانى پۇرۇشكهى بە خواردنى پارچە پىكيتىك، يان
خواردنىكى ديكەى ھەرزان، دەست پىيكات.

بەلام ئەم بەيانيى كه ئىلا چووہ ناندینهكه، يەكەم شتى كه كردى ئەوہ
بوو له بەردەم مێزى نانخواردنەكه دانیشت و كۆمپيوترەكهى كردهوہ.

لەجیاتى ئۇەى قاۋە يان خۇشاۋى پزەقال ئامادە بىكات، يان نان بىكات،
ئىنتەرنىتەكەى كىردەۋە تا بزانىت ئاخۇ عەزىز نامەى ئەلىكترۇنىى بۇ ناردۋە.
ئائى لەو خۇشىيە كە نامەيەكى بىنى!

ئىلاى ئازىز

كە زانىم نىۋان تۇ و كچەكەت باش بوۋە شادمان بووم. دۈيىنى
دەمەۋەبەيان گۈندى مۇمۇستىنانگۇم جىيەشت. سەير لەۋەدا بوو من جگە لە
چەند پۇژى زىاتر لەۋى نەمامەۋە، كەچى كە كاتى دوعاخۋازى ھات زۇر
خەمبار بووم، بەلكو ھەستەم بە خەمۇكى دەكرد. لە خۇم پىرسى ئاخۇ جارىكى
دى دەتوانم لە گۈاتىمالا ئەم گۈندە بچۈكە بىيىنمەۋە؟ پىم وا نىيە.

ھەر جارى مالئواۋى لە شوينى بىكەم كە خۇشم دەۋى، ھەست دەكەم
پاژىك لە خۇمى تىدا جىدەھىلم. وام بە خەيالدا دىت، گەر ئىمە ۋەك ماركۇپۇلۇ
گەپىدەيى ھەلبۇزىرىن، يان لەنىۋ بىشكەۋە تا ناو گۇر لە ھەمان شوين
بىيىنەۋە، ئەۋا ژيان دەبىتە زنجىرەيەك لە لەدايكبۈۋن و مردن، چۈنكە
چىركەساتىك لەدايك دەبىت و لەۋى تردا دەمرىت. جا بۇ ئەۋەى تاقىكردنەۋەى
نۇى دەربكەۋن، تاقىكردنەۋەى كۇن دەپۈۋكىنەۋە. ئەرى تۇش پىت وا نىيە؟

كە لە مۇمۇستىنانگۇ بووم، دەستەم بە پامان كرد و ھەۋلم دا رەنگ و
خەرمەنەى تۇ وىتا بىكەم. ھەر زوۋ سى رەنگ لە بەردەمىدا دەركەۋتن كە
ئەمانە بوون: زەردىكى گەرم، پزەقالىيەكى شەرمىتون، ئەرخەۋانى. وام
مەزەندە كرد كە ئەمانە رەنگەكانى تۇن، بە خەيالدا ھات كە ئەمانە چ بە جىا
بن يان پىنكەۋە بن، رەنگەلىكى جوانن.

لە گۈاتىمالا، تىشاگۇل دۋا وىستگەمە - شارۋچكەيەكە خانوۋەكانى پەرش
و بلاۋ و لە قورۋ دروستىكراۋن. حىكمەتىك لە چاۋانى مىندالەكانىاندایە لە
سەرۋوى تەمەنىانەۋەيە. ئافرەتەكانى لە ھەموو جۇرە تەمەنىك لە مالەكانى
خۇيانىدا خەرىكى چىنىنى فەرشى سەر دىۋارن كە بە نەخشى ناياب
پازاۋنەتەۋە. داۋام لە پىزىژنىك كرد كە فەرشىكى سەر دىۋارم بۇ ھەلبۇزىرىت،
پىم گوت كە بۇ خاتۋونىكى دەنىرم لە تۇرتامبۇن دەۋى. دۋاى ئەۋەى
كەمەكىك بىرى كىردەۋە، لەنىۋ كۆمەلە فەرشىكى زۇرى پىشت خۇيەۋە،
فەرشىكى راكىشا. بە خۇدا سۈيىدى خۋارد، ئەۋ كۆمەلە پىتر لە پەنجا فەرشى

له هه موو پهنگه كان تيدا بووه، به لام ئه و فهرشه ی كه بق توی هه لېژارد، تنها به سئ پهنگ چنرابوو: زهر د و پرته قالی و وهنه وشه یی. وا بزائم تق حه ز دهكەیت ئه م پښكه و ته بزانیټ، گهر له مه دا شتی هه بیټ، ئه واهر له خوداوه یه. ئایا به خه یالندا هاتووه كه نامه گۆرینه وه ی نیتوانمان پهنگه له پښكه و ته وه نه بیټ.

له گه ل سلاوی گهرمدا

عه زیز

تیبینی: گهر ویستت، ده توانم فهرشه كه ت به پۆستدا بق بنیترم، یان تا ئه و پۆژه دیت چاومان به یهك بكه ویت و كوپی قاوه پښكه وه بخوینه وه، چاوه پښ بكه م و خۆم پښكه شتی بكه م.

ئیلا چاوه كانی نوقاند و هه ولی دا ئه وه ویتا بكات كه چۆن پهنگه كانی دهوری خه رمانه ی ده موچاوی ده دن. سهیر له وه دا بوو كه ئه و وینه یه ی له خه یالیدا به رجه سته بووبوو، ئه و وینه یه نه بوو كه هی ژنیکی له ته من خویدا بیټ، به لكو وینه ی ئه و كاته یه تی كه کیژۆله یه کی هه وت سالان بوو.

بیره وه رییه کی زۆر هه لده قولان و بق لای ده گه رانه وه، یاده وه ریگه لئ بوون وایده زانی ده میكه له بیری چوونه ته وه. وینه ی دایکی كه وه ستاوه و پښتینیکی فستقی سه وزنامالی به ده وری كه مه ریډا به ستووه و كوپیکی پیوانه كړدن به ده سته وه یه، ماسکیکی خۆله میشی ئازارای ده موچاوی داپوشیوه، چه ندین دلی كاغه زینی دره وشاوه و بریقه دار به دیواره كه وه هه لواسراوه.

جه سته ی باوکی وهك ئه وه ی بیهه وئ له گه ل كه ره سه ی پازاندنه وه ی جه ژنی له دایكبوون تیکه ل بیټ، له بنمیچه كه وه شۆر بووه ته وه و شیوه یه کی دلگیری به ماله كه به خشیوه. بیری كه وه ته وه چۆن سالانی هه رزه کاری به سه ر بر دوه، چۆن به رپر سیاریتی خۆكوشته كه ی باوکی خسته ئه ستوی دایکی. كه ئیلا هیتشتا کیژۆله یه کی بچووك بوو، به لئنی به خوی دا كه شووی كړد ده بیټ میرده كه ی به خته وهر بكات و ناییت وهك دایکی له شوو كړندا سه ركه وتوو نه بیټ. به پنی توانا هه ولبدات هاوسه رگرییه كه ی له وه ی دایکی

جیا بیت، شووی به پیاویکی کریستیانی نه کرد، به لکو پتی باش بوو هر له
ثایینه که ی خوی شوو به پیاویک بکات.

ئوه چهند سالیکی که مه ئیلا وازی له وه هیناوه که رقی له دایکه
پیریژنه که ی بیته وه. هر چه نده له م دوا بیه دا نیوانیان باش بووه، لی که یادی
ر ابردوو ده کاته وه، هینشتا له ناخه وه دلته نگیه ک دایده گریته.
"دایکه! ... خاک دایکمانه! خاک دایکمانه".

ئیلا له دوا ی خوی وه شه پۆلیک پتکه نین و چپه چپی ژنه وت. که ئاوری
دایه وه، بینی چوار جوت چاو چاودیژی ده کهن. بۆ یه که مین جار، ئۆرلی و
ئافی و جانیت و ده یقید پتکه وه بۆ قاوه لیکردن هاتن. هه موویان به تنیشت
یه که وه وهستان و وهک ئه وه ی بوونه وه ریکی نامۆ بیت، تیان ده پروانی. له
شیوه ی ته ماشاگردنه که یانه وه دیار بوو که ئه وان ده می بوو له وی وهستان
و هه ولیان داوه سهرنجی رابکیشن.

ئیلا به زهرده خنه وه گوتی: "به یانی هه مووتان باش".
"ئه وه گویت لیمان نه بوو؟"، ئۆرلی به سهر سوپمانه وه لئی پرسی.
ده یقید بی ئه وه ی ته ماشای بکات، وتی: "تۆ ته واو نوقمی نیو ئه و
شاشه یه بوو بوویت".

ئیلا دوا ی نیگای شووه که ی که وت و له سهر شاشه کراوه که ی به رانبه ری
نامه یه کی عه زیز. ز. زاهارای بینی که به شیوه یه کی کال بریسکه ی ده دا. به
په له به بی کوژاندنه وه کومپیوته ره که ی داخست.

"چه ند نامه یه کی په خشکاری ئه ده بی هیه، ده بی بیانخوینمه وه، ئیلا
له سهری پۆیشت، خه ریکی نووسینی راپۆرته که م بووم".
ئافی به ده موچاویکی گرژه وه گوتی: "نه خیر، تۆ نامه ئه لیکترۆنییه کانت
ده خوینده وه".

ئیلا له خوی پرسی ئاخۆ چی وای له مندا له هه رزه کاره کانی کردوه
ئاوها پژد بن و خه وش یه کتر و درۆی ئه وانی تر ئاشکرا بکه ن؟ به لام که
ئه وان به لای بابه ته که دا نه چوون، به لکو ته ماشای شوینیکی دیکه یان ده کرد و
چاویان بریبوووه میزی نانخواردنه که، بۆیه هه سته به ئاسوده یی کرد.

ئۆزلى لای به لای ئىلادا كرده وه و لهبرى هه موویان پرسى: "دایكه،
 بۆچى ئەم به یانییه ژەمى قاوه لىتیت ئاماده نه كردووه؟"
 ئىلا به ره و میزه كه ئاو پیدایه وه و بینى كه ئه وهى ئه وان ته ماشایان
 ده كرد، نه قاوهى لى بوو نه هیلکهى كولاو و نه نانى گهرم و نه مره بای ترى.
 چهند جارى سه رى بادا و وهك ئه وهى له ناوه وهیدا به و دهنگه قایل بىت كه
 راستیه كى حاشاهه لته گر ده دركىتیت.
 راسته، له بهر خۆوه گوتى چۆن بىرت چوو خواردنى به یانى دروست
 بكهیت؟

بەشى دووھم

ئاو

شتە شلەمە نىيەكان دەگۆرپىن و

پىشېنى ناكرىن

پۆمی

قونیا، ۱۵ ی تشرینی یەکەم ۱۲۴۴

بەینیم مانگە پەر و درەوشاوەکەی ئاسمان لە مروارییەکی نایاب و
هەلواسراو دەچوو، لەنێو جینگەکم رابووم و لە پەنجەرەکەو تەماشای
حەوشەکم کرد کە لێوانلێبوو لە تریفەی مانگ، لێ ئەم جوانییە دڵرفێنەی کە
دیتم خورپەی دلم و لەرزینی دەستەکانمی سووک نەکرد.

"ئەفەندی، تۆ پەنگت زەرد هەلگەراوە. ئایا دیسان خەونت بینێوە؟"
هاوسەرەکم بە نەرمی وای پێ گوتم، "جامی ئاوت بۆ بیتم؟".

دانیام کردەو و داوام لێکرد کە بۆ ناو جیبەکەی بگەڕێتەو و ناتوانیت
هیچ شتی بکات، چونکە خەونەکانمان بەشیکن لە چارەنووسمان و خودا
چۆنی بویت ئاوا پەوتی خۆیان وەردگرن. بە خۆم گوت بێگومان هۆیک
هەیه وام لێدەکات کە هەموو شەویەک لەو چل شەوێ رابردوو هەمان خەون
ببینم. لە هەر جارێکدا سەرەتای خەونەکەم جیاواز بوو، یان پەنگە
بەردەوام هەمان خەون بووبیت، بەلام ئەوێ من بووم لە هەر شەویکدا لە
خانەیەکی جیاوێ مەملانیم کردوو.

ئەمجارە لە ژووریکێ بە فەرش راخراو و ئاشنا خۆم بینی قورئانم
دەخویند، بەلام لە هیچ شوێنی لەو شوێنانە نەدەچوو کە پێشتر بینیبووم.
دەرویشیکێ بالابەرز و باریکە لە بەرانبەرم قیت دانیشتبوو، دەمامکی لەسەر
دەموچاری بوو و مۆمدانیکێ بە دەستەو بوو، پێنج مۆمی داگیرساوی تێدا
بوو، پووناکییان بۆ دەکردم تا بتوانم بخوینمەو.

دوای کەمێ سەرم هەلبێی تا دەرویشەکە لەو چامەیه ئاگاداربکەمەو کە
دەمخویندەو. وای لەو ترسەکی کە دایگرتم، ئاخەر ئەوێ من بە مۆمدانم

دهزانی، دهستی راسته‌ی پیاویک بوو. که ده‌رویش‌ه‌که دهستی بۆ دریژکردم، بینیم هر په‌نجه‌یه‌ک له په‌نجه‌کانی داگیرسابوون.

به ترسه‌وه ته‌ماشای ده‌وروبه‌ری خۆم کرد و له ئاو ده‌گه‌رام، به‌لام چه‌ند چاوم گیرا، ئاوم ده‌ست نه‌که‌وت. ئیدی عه‌باکه‌م له به‌ر خۆم داکه‌ند و دام به‌ سه‌ر ده‌رویش‌ه‌که‌دا تا ئاگره‌که بکوژینه‌وه.

کاتی عه‌باکه‌م به‌رزکرده‌وه، ئه‌و نه‌مابوو و له دوا‌ی خۆی مؤمئیکى داگیرسای جیه‌یشتبوو.

له‌وساوه وام لیه‌اتوه به‌رده‌وام هه‌مان خه‌ونم ده‌بینی. له ماله‌که‌دا به‌دوا‌یدا ده‌گه‌رام و هه‌موو گۆشه و سووچیکم ده‌پشکنی. دوا‌جار به‌ره‌و حه‌وشه‌که رامکرد، گوله‌کانی ناو حه‌وشه‌که له ده‌ریایه‌کی په‌نگی زه‌ردی دره‌وشاوه‌دا پشکوتوو‌بوون. به‌ راست و چه‌پدا بانگم کرد، وه‌لی له هه‌چ شوینی پیاوه‌که‌م نه‌دی.

“هۆو خۆشه‌ویست بگه‌ڕێوه، تۆ له کویت؟”

له کۆتاییدا وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌سته‌وه‌رییه‌کی شووم پێش خۆی دابم، له بیره‌که نزیک بوومه‌وه و له بنی تاریکی بیره‌که‌دا ته‌ماشای ئاوه‌که و شه‌پۆله‌که‌یم کرد. سه‌ره‌تا هه‌چم نه‌دی، لی دوا‌ی که‌م، له تریفه‌ پرووناکه‌کی مانگ لیوانلیو بووم و حه‌وشه‌که‌ی پرووناک کرده‌وه. ئه‌وسا دوو چاوی په‌شم بینی که له بنی بیره‌که‌وه به‌ خه‌مئیکى بپێشینه‌ نیکا‌یان ده‌کردم.

“کۆشتیان، یه‌کى بانگی کرد، په‌نگه‌ ئه‌وه هر ده‌نگی خۆم بووبیت. له‌وانه‌یه ده‌نگه‌کی خۆم له دۆخی ئازاریکی بپه‌رانه‌وه‌دا، وا ده‌رکه‌وتبیت.

ئیدی هاوارم کرد و هاوارم کرد، تا هاوسه‌ره‌که‌م به‌ توندی گرتمی و به‌ سینگی خۆوه‌ی نوساندم. به‌ ناسکی لێی پرسیم “هه‌فه‌ندى، دیسان هه‌مان خه‌ونت دیوه‌؟”

* * *

دوای ئه‌وه‌ی کیرا دووباره‌ نوسته‌وه، به‌ره‌و‌ه‌وشه‌که‌ دزه‌م‌ کرد. له‌و‌ ساته‌دا‌ ئه‌و‌ سه‌رنجه‌م‌ لا‌ دروست‌ بوو، که‌ هه‌شتا‌ خه‌ونه‌که‌ به‌ پروونی‌ و‌ ترسناکیه‌وه‌ ده‌بینم. له‌ کپی‌ شه‌وه‌که‌دا‌ به‌ بینینی‌ بیره‌که‌ ته‌زوویه‌ک‌ به‌ هه‌موو‌ جه‌سته‌م‌دا‌ تێپه‌ری، به‌لام‌ توانام‌ نه‌بوو‌ له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ دا‌بنیشم، ئیدی‌ بۆ‌ سرته‌ی‌ شنه‌ی‌ شه‌وبای‌ نیو‌ دره‌خته‌کان‌ گویم‌ هه‌لخست.

له‌ کاتی‌ ئاوه‌دا، نۆره‌خه‌مێک‌ دا‌یده‌گرت‌م‌ و‌ نه‌مه‌زانی‌ به‌وای‌ چیه‌وه‌یه. ئاخر‌ منێک‌ ژایانی‌ خۆم‌ دروست‌کردووه‌ و‌ ئه‌وه‌ی‌ به‌هه‌ویای‌ بووم‌ وه‌دیم‌ هه‌تاوه. خودا‌ سێ‌ شتی‌ ئازیزی‌ پێ‌ په‌وا‌ بینووم‌ که‌ ئه‌مانه‌ن: زانست، چاکه‌خوازی، توانای‌ یارمه‌تیدانی‌ خه‌لکی‌ تا‌ به‌دوای‌ خودا‌دا‌ بگه‌ڕێن.

دوای‌ ئه‌وه‌ی‌ گه‌یشتمه‌ ته‌مه‌نی‌ سیوه‌هشت‌ سالی، خودا‌ له‌وه‌ زۆرت‌ری‌ پێ‌ به‌خشیم‌ که‌ داوام‌ ده‌کرد. خویندم‌ تا‌ بووم‌ به‌ وتارخوین‌ و‌ زانایه‌کی‌ ئیسلامی‌ و‌ شه‌رعی، زانسته‌کانی‌ عیرفانم‌ خویند، ئه‌مه‌ش‌ زانستیکه‌ به‌ پله‌ی‌ جیاجیا‌ ته‌نها‌ به‌ پێغه‌مبه‌ران‌ و‌ پیاوچاکان‌ و‌ زانایانی‌ ئایینی‌ ده‌به‌خشری. به‌ موچیا‌ری‌ باوکم‌ خودا‌ لێ‌ خوش‌ بیت، له‌ لای‌ باشترین‌ زانایانی‌ سه‌رده‌مه‌که‌مان‌ خویندم‌ و‌ بۆ‌ قوول‌کردنه‌وه‌ی‌ باوه‌ره‌که‌م‌ که‌ ئه‌رکیکه‌ خودا‌ منی‌ بۆ‌ تاییه‌تمه‌ند‌ کردووه‌، ده‌وانیکی‌ زۆرم‌ دا.

سه‌ید‌ بوره‌انه‌دینی‌ کۆنه‌مامۆستام‌ ده‌یگوت‌ من‌ له‌و‌ که‌سانه‌م‌ که‌ خودا‌ زۆر‌ خوشی‌ ده‌وین، چونکه‌ بۆ‌ ئه‌م‌ ئه‌رکه‌ پێرۆزه‌ راسپێرد‌راوم‌ تا‌ په‌یامه‌که‌ی‌ بگه‌یه‌نمه‌ به‌نده‌کانی‌ و‌ بۆ‌ جیا‌کردنه‌وه‌ی‌ دا‌دووبێدای‌ کۆمه‌کیان‌ بکهم.

چه‌ندین‌ سال‌ له‌ حوَجْره‌ خویندم، له‌گه‌ڵ‌ زانایانی‌ دیکه‌ی‌ ئایینناسیدا‌ له‌ لاهووت‌م‌ کۆلییه‌وه‌، فه‌قیکانم‌ فێر‌کرد‌ و‌ له‌ زانستی‌ ئایینی‌ و‌ فه‌رمووده‌م‌ کۆلییه‌وه‌ و‌ وتاری‌ هه‌ینیم‌ له‌ گه‌وره‌ترین‌ مزگه‌وته‌کانی‌ شاردا‌ خوینده‌وه. به‌ ده‌گه‌من‌ ناوی‌ ئه‌و‌ فه‌قیانه‌م‌ له‌ بیرده‌چوو‌ که‌ وانه‌م‌ پێ‌ گوتبوونه‌وه. هه‌ست‌ به‌ زیاده‌پوویی‌ ئه‌و‌ که‌سانه‌ ده‌که‌م‌ که‌ لێیان‌ ده‌بیستم‌ ده‌لێن‌ گوايه‌ یه‌کجار‌ ئاتاجی‌ ئه‌و‌ وتارانه‌ی‌ من‌ بوون‌ و‌ پێنویینی‌ کردوون‌ و‌ ژایانی‌ گۆپویه.

خودا‌ به‌ خێزانیکی‌ خوشه‌ویست‌ و‌ براده‌ری‌ باش‌ و‌ مریدی‌ دلسۆز‌ خه‌لاتی‌ کردووم. له‌ ژایانه‌دا‌ هه‌ژاری‌ و‌ نه‌بوونیم‌ نه‌چه‌شتووه، هه‌رچه‌نده‌ به‌ له‌ده‌ستدانی‌ یه‌که‌مین‌ هاوسه‌رم‌ ئیشیکی‌ توند‌م‌ پێگه‌یشت‌ و‌ پێم‌ وا‌ بوو‌ ئیتر‌ ژن‌

ناهيتمهوه، بهلام ژنم هيتا. له سايهی کيراوه ژيانیکی پر خوشی و گهشی
 ژيام. هردوو کورپهکهم گهوره بوون، لهگهل ټوهشدا هر ټو پرسياره
 دهکهم چؤن دهبيت يهکيکيان لهوی دیکه جيابيت. ټو دووه مينا دوو تؤون،
 لهگهل ټوهی به تهنشت يهکوه و له ههمان خاکدا پوینراون و ههمان خور
 گهشهی پيداون و ههمان ټاو پاراوی کردوون، ئیدی سهریان دهرهيتا و دوو
 پروهکی تهواو جيايان لئ پيداوو. من شانازيان پتوه دهکهم، شانازی بهو
 کچهمانهوهش دهکهم که هلمانگرتووهتهوه و خاوهن چهنده بههرهيهکی
 دهگمهنه. من پياویکی بهختهوهرم، به ژيانی خؤم و بهو کؤمهلهی که تتياندا
 دهژيم، پهزامهند و قايلم.

کهواته بؤچی له ناوهوهمداهست به بؤشایی دهکهم و پوژ لهدواي پوژ
 بؤشاييهکه قول و ههراوتر دهبيت؟ وهک نهخوشی رؤحم بؤگهن دهکات و بؤ
 هر کوييهک برؤم لهگهلمايه، وهک مشک هيتمه، بهلام موزير و درندهيه.

شەمس

قۇنيا، ۱۷ ئىيۇن ۱۹۴۴

بەرلەۋەي لە دەروازەي ھەر شارىك كە پىشتەر نەم دى يىت، بچمە ژوورەۋە، كەمى دەۋەستەم تا سلاۋ لە پياۋچاكان و پىرۆزەكان بكم، ئىدى بە مردوۋ و زىنۇيانەۋە، بە ناسراۋ و گومناۋيانەۋە. ھەر كاتى گەشتىتەمە شوئىكى نوئ، يەكەم شتى كە كر دوۋمە ئەۋەيە فەرم لە پياۋچاكانى خىرخواز ۋەرگرتوۋە، ئىدى موسلمان بوۋىن يان كرىستيان يان جوۋلەكە بن، چونكە بىروام وايە پياۋچاكان لە سەروۋى ئەم ناولىتەنە جىاۋازە توۋرەھاتەنەۋەن، چونكە ئەۋان سەر بە ھەموو مرقۇايەتەن.

ھەر ئەۋەندە بۆ يەكەم جار لە مەۋدايەكى دوۋرەۋە قۇنيام لى دەركەۋت، ئەۋەي لەۋەپىش كر دىۋوم لىرەش كرەم، بەلام شتىكى ناۋاسايى ۋوۋى دا. لەبرى ۋەلامدانەۋەي سلاۋەكەم و فەر پىتەخشىنەم، پياۋچاكان ۋەك كىلى وردوخاشبوۋى گۆرەكان بىدەنگ بوۋن. دوۋبارە بە دەنگىكى بەرتر و توندتر سلاۋم لى كرەنەۋە، بەلكو ئى ئەيانىستىتەم. دىسان بىدەنگى بالى كىشا. ئىدى زانەم ئەۋان بە باشى كۆيىن لە من بوۋە، بەلام فەرى خۇيان پى نەبەخشىۋم.

پىم بلى ئەۋە چى قەۋماۋە؟، داۋام لە (با)يەكە كرە تا بە درىژايى و پانايى ۋلاتەكە قسەكانم بۆ پياۋچاكان و رېز لىگىراۋەكان بىات.

دۋاي كەمەكى بايەكە بە خۆ و ۋەلامەۋە گەپايەۋە و گوتى: 'ھۆ دەرويش، لەم شارەدا لە دوو شتى دژ بە يەكتر زىاتەر ناينىت و لە نىۋانىندا شتى تر نىيە، ئەۋىش يان خۆشەۋىستىيەكى بى غەلوغەشە، يان رىقىكى ئەستوۋرە. ئىمە

ئاگادارت دەكەينەو ڭەر بېرۆيت لەسەر بەرپرسياريتىي خۆت دەچىتە ناو
شارەكەو.

وتم: "لەم بارەدا پتيويست بە پەژارە ناکات، من تا ماوم خۆشەويستى
بىڭەرد دەدۆزمەو، ئەمەش بۆ من بەسە."

کاتى پياوچاکانى قونيا ئەوھيان بىست، فەرى خۆيان پى بەخشىم، بەلام
من بريارم دا لە چوونە نيوشارەكە پەلەنەكەم، ئەو بوو لەژير داربەروويەك
دانىشتم. لەو دەمەدا كە ئەسپەكەم لەو گياوگولانە دەلەوەر، دەستم بە
تەماشاکردنى شارەكە کرد كە لە دوورپا ليمەو دياربوو. منارەكانى قونيا
لەبەر تيشكى خۆرەكە وەك پارچە بلوور دەبريسكانەو. ناوبەناو وەپىنى
سەگ و زەرەى كەر و پىكەنىنى مندانان و دەنگى فرۆشيارانم دەبيست كە بە
هەموو ھيزيانەو بانگيان دەکرد - دەنگەليكى ئاسايى كە نيشانەى
دەنگەكانى شارىكە پرە لە ژيان. لە خۆم پرسى ئاخۆ دەبى لە پشت دەرگا
داخراوھەكان و پەنجەرە بە پەردە داپۆشراوھەكان، جۆرى شادمانى و خەم چى
بىن؟ لەبەر ئەوھى لەگەل ژيانى گەپىدەييدا راھاتبووم، بۆيە مانەو لە شاردا
كەمى بىزارى دەکردم، بەلام ريسايەكى بنچينەيى دىكەم ھاتەو ياد كە دەليت:
(ھەول مەدە بەرەنگارى ئەو گۆرانكارىيانە بىيتەو كە ريت ليدەگرن، بەلكو
ليگەپى با ژيان لەناوتدا بژى. ڭەر ژيانى سەرەوژير و قلپەو بوو، نىگەران
مەبە. چۆن دەكرى بزانيت كە ئەو شتەى لەگەليدا راھاتوويت، لەو شتە باشترە
كە بەرپۆەيە؟).

دەنگىكى ناسك لە زىندەخەوھەكەم وەئاڭاى ھىنام و ڭوتى: "دەرويش،
سلاوت لى بيت."

كە ئاورم دايەو، جوتيارىكى پستئەسمەر و دەستوبازوو ئەستور و
سميلشۆرم دى. سواری پەيتوونىك بووبوو كە گايەكى لەپولاواز پرايدەكىشا،
ئەم گياندارە بەستەزمانە وا دياربوو ھا ئىستا ھا نەختىكى تر گيانى
دەردەچىت.

وئەلام دايەو: "سلاو لە تۆش، بەرەكەتى خودات بەسەردا بېرژيت."
"ئەو بۆ ليرە بە تەنيا دانىشتوويت؟ ڭەر لە سواری ئەسپەكەت ماندوو
بوويت، ئەو دەتوانم بنگەيەنم."

به زهرده‌خه‌نه‌وه پيښم وت: "سوپاست ده‌که‌م، پيښم وايه به پيښان برېوم له گايه‌که‌ی تو زووتر ده‌که‌مه جی".

جوتیاره‌که وتی: "گايه‌که‌م به که‌م مه‌زانه"، هه‌ستی به سووکايه‌تی کرد، "ره‌نگه پير و لاواز بووبیت، به‌لام نازیزترین هاوپټمه".

ئهم قسانه‌م به دل‌وه نووسان، ئیدی به‌رزه‌پي پاپه‌پيم و به‌رانبه‌ر جوتیاره‌که دانوشتامه‌وه. ئاخ‌ر منيکی ساکاری پيکه‌هاته‌ی بازنه فراوانه‌که‌ی خه‌لقه‌نده‌کانی خودا، چو‌ن ده‌کرئ پيکه‌هاته‌یه‌کی ديکه‌ی ئهم بازنه‌یه به که‌م بزانه‌م، ئیدی ئه‌و پيکه‌هاته‌یه‌ ئا‌ه‌ل بیت یان مرقف؟

گوتم: "داوای لی‌بوردين له خو‌ت و له گايه‌که‌ت ده‌که‌م، تکات لی‌ده‌که‌م بمبه‌خشه".

سټیبه‌ريکی باوه‌پنه‌کردن له‌سه‌ر پوخساری جوتیاره‌که نه‌خش بوو. ماوه‌یه‌ک له شوین خو‌ی وشک وه‌ستا و وایزانی شو‌خی پي‌ده‌که‌م، گو‌تی: "قه‌ت هيچ که‌سی وای پي نه‌وتووم"، زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌رمی به پوومدا پ‌ژاند. "مه‌به‌ستت ئه‌وه‌یه داوای لی‌بوردينم له گايه‌که‌ت کرد؟".

"مه‌به‌ستم ئه‌مه‌شه، به‌لام قه‌ت هيچ که‌سی داوای لی‌بوردينی لی نه‌کردووم، به‌لکو گه‌ر پوويشی داي‌یت ئه‌وه به پيچه‌وانه‌وه بووه، به‌رده‌وام منم ته‌وا‌زو ده‌خو‌ازمه‌وه. ته‌نانه‌ت کاتي خه‌لکی هه‌له‌یه‌کم به‌رانبه‌ر ده‌که‌ن، هه‌ر من داوای ته‌وا‌زو‌يان لی‌ده‌که‌م".

به بیستنی ئه‌وه نيگه‌ران بووم، به هيمنی گوتم: "قورثانی پير‌وز ده‌ل‌یت (مرق‌ثمان له باشترین شي‌وه‌دا دروست‌کرد)، ئه‌مه‌ش پ‌يسايه‌که له پ‌يساکان". پرسیی: "کام پ‌يسا؟".

"خودا م‌ژو‌ولی ته‌وا‌و‌کردنی دروست‌کردنی ده‌ره‌وه و ناوه‌وه‌ی تو‌یه. ئه‌و ته‌وا‌و م‌ژو‌ولی تو‌یه. هه‌ر بنياده‌مي‌ک بری‌تييه له کرده‌یه‌کی به‌رده‌وام و له‌سه‌رخ‌و و بزواو، به‌لام به خو‌راگرييه‌کی به‌ره‌و به‌رکه‌مالبوون. هه‌ر يه‌ک‌ی له ئيمه بری‌تييه له کاریکی هونه‌ريی ته‌وا‌ونه‌کراو و لی‌پ‌را‌وانه هه‌ولی به‌رکه‌مالبوون ده‌دات. خودا له‌گه‌ل هه‌ريه‌که‌ماندا به جیا مامه‌له ده‌کات، چونکه مرق‌فایه‌تی تابل‌ویه‌کی جوانه و شي‌وه‌کاریکی به‌هرمه‌ند و‌ینه‌ی کيشاوه، له پووی بایه‌خيشه‌وه هه‌موو خاله‌کان له ته‌وا‌و‌کردنی و‌ینه‌که‌دا يه‌کسان".

‘ئایا هاتوویت تا گوڭ له وتاره‌کەش بگریت؟’ جوتیاره‌که سەرله‌نوڭ به بایه‌خه‌وه پرسپاری کرد و له‌سەری پۆیشت: ‘وا دیاره شوینه‌که له خەلکی جمەیی بیت. ئەو پیاویکی مەزنە’.

که زانیم مەبه‌ستی کێیه، دلم به توندی که‌وته خورپه، لیم پرسى: ‘پیم بلی جیاوازی وتاره‌کانی پۆمی له چیدایه؟’.

جوتیاره‌که بێده‌نگ بوو و چاوی برییه ئاسۆی فراوان. وا دیاربوو که بیرى له هەموو شویتیکدا ده‌هات و ده‌چوو، بێ ئەوهی له شویتیکى دیاریکراو بگرسیتەوه.

ئینجا وتی: ‘له گوندی پزئیتەوه به کۆمه‌لی ده‌رده‌سەرییه‌وه هاتم. سەرەتا برسیتی داها، ئینجا مەغۆله‌کان هاتن و پرویان ده‌کرده هەر دینیەک ده‌یانسووتاند و تالانیان ده‌کرد، به‌لام ئەوهی به‌شاره‌گه‌وره‌کانیان کرد، خراپتر بوو. ئەوه‌بوو ئەرزه‌پۆم و سیواس و قەیسەرییه‌یان داگیر کرد، هەرچی نێرینه‌ بوو سەریان برین و ئافره‌تانیان به‌ دیل گرت. بۆخۆم که‌سیکم له‌ خۆشه‌ویستانم له‌ده‌ست نه‌چوووه‌ یان مالم تیندا نه‌چوووه، به‌لام شتیکی گرینگم له‌ ده‌ست داوه، ئەویش خۆشی و گەشییه’.

لیم پرسى: ‘ئەوه چی په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ پۆمییه‌وه هه‌یه؟’.

جوتیاره‌که دووباره‌ چاوی برییه‌وه گایه‌که‌ی و به‌ ئاخافتنیکى خالی له‌ هەر ریتمیک، که‌وته بلمه‌بلم: ‘هەموو خەلکی ده‌بیژن گەر گوڭ له‌ وتاره‌کانی پۆمی بگریت، خه‌مه‌کانت ده‌په‌وینه‌وه؟’

به‌ش به‌ حالى خۆم پیم وا نیه‌ که‌ له‌گه‌ل خه‌مدا کێشه‌یه‌ک هه‌بیت، به‌لکو ته‌واو به‌ پێچه‌وانه‌وه‌یه - ئەوه‌ دوورپوویییه‌ که‌ خەلکی به‌خته‌وه‌ر ده‌کات، به‌لام راستی وایان لێده‌کات هه‌ست به‌ خه‌مباری بکه‌ن، به‌لام ئەوه‌م به‌ جوتیاره‌که نه‌وت، به‌لکو پیم گوت: ‘بۆچی تا قۆنیا هاوه‌لیت نه‌که‌م تا ده‌رباره‌ی پۆمی پتر قسه‌م بۆ بکه‌یت؟’.

هه‌وساری ئه‌سپه‌که‌م به‌ گالیسکه‌که‌وه به‌ست و سەرکه‌وتم و به‌ ته‌نیشته جوتیاره‌که‌وه پۆنیشتم. که‌ زانیم گایه‌که‌ گوڭ به‌ سەرباره‌که‌ی نادات، هه‌ستم به‌ خۆش‌حالی کرد. به‌ شیوه‌یه‌کی بێزارکه‌ر یه‌کجار له‌سه‌رخۆ ده‌ستی به‌ پۆیشن کرد. جوتیاره‌که له‌تى نان و پارچه‌یه‌ک په‌نیری بزنی پێدام و ده‌ستم

به خواردينان كرد. ئينجا به بهرچاوى نه‌نوستوى پياوچاكانى شاره‌كه‌دا و له‌ژير ئاسمانىكى سامال و شين و خۆره‌تاوىكى داگيرساودا چووينه ناو قونياوه.

‘هاوپيم خودا پشتيوانت بيت’، ئه‌مه‌م گوت و له‌سه‌ر گاليسكه‌كه‌يه‌وه قه‌له‌مبازيكم دا و هه‌وسارى ئه‌سپه‌كه‌م كرده‌وه.

‘له‌بيرت نه‌چيت ئاماده‌ى وتاره‌كان بيت’، جوتياره‌كه به‌په‌رۆشه‌وه بانگى كردم. سه‌رم له‌قاند و به‌ئاماژه‌ى ده‌ست دوعاخوازيم ليكرد، گوتم ‘گه‌ر خودا مه‌يلى لى بيت’.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ى ئه‌له‌هاى بيسستى وتاره‌كه و چاوه‌پى بىنىنى پۆمى بووم، به‌لام سه‌ره‌تا ويستم له‌شاره‌كه‌دا هه‌ندى كات به‌سه‌ر ببه‌م، بۆ ئه‌وه‌ى يه‌كه‌م جار ده‌رباره‌ى ئه‌م وتارييزه‌ مه‌زنه‌ بۆچوونى دانىشتوانى شاره‌كه‌ بزانم. ده‌مه‌ه‌ويست به‌ر له‌وه‌ى به‌چاوى خۆم بيبينم، له‌چاوى خه‌لكه‌كه‌وه‌ بيبينم، له‌چاوى يار و نه‌ياره‌وه، چاوانى خۆشيان ده‌وى و چاوانى پقيان ليه‌تى.

حه سه نى سوالكه ر

قونيا، ۱۷ى تشرینی يه كه م ۱۲۴۴

پاوه ر ده كه يت يان نا يكه يت، ئه وان به م پا ككه ره وه زه مينييه * ده لى ن (ئازارى پى رۆز). ئاخ ر منى كى گه ر و گولى له يه مبووس ** هه ل و اس را و له وه زياترى ناوئ كه ته نيا بى لى له ناو ياندا بى ت، ئىدى مر دو و بن يان زى ن دو و. له شه قامه كاندا دا يكه كان بۆ تر ساندنى مندا له هار و هاجه كانيان ئاماژه به من ده كه ن، مندا لان به ر د بار نم ده كه ن، خا وه ن دو كانه كان له به ر ده م دو كانه كانيان ده ر م ده كه ن تا تو وشى ئه و به د به ختييه يان نه كه م كه بۆ هه ر شو ينى برۆم له گه لمدايه، ژنه دو و گيانه كان كه چا و يان به من ده كه وى ت له تر سى ئه وهى مندا لى شى و اويان نه بى ت، ر و وى خۆيان دا ده پۆشن. ئه وانه نه يان ده زانى چهن د خۆيان له من دو و ر بگرن، منيش به هه مان شى وه خۆم لى يان دو و ر ده گرم تا له نى كا تو و ر ه كانيان خۆم بپارى زم.

پى ستم ده گۆرا و ره ش هه ل ده گه را و ئه ستو و ر ده بو و، له سه ر هه ر دو و شانم و چۆكه كانم و باله كانم و ده مو چا و م له رهنگى هى لكه ي پى س به قه واره ي جيا جيا بلق ده ر ده كه و تن و هه ستم به زو و رانه وه و سو و تانه و ه يان ده كرد، به لام ئه وه ن ده ي نه ده بر د ئى شه كه ي نه ده ما. ئه م په لانه گه و ره ده بو و ن و هه ل ده ئا و سان و كى سه ي نا شى رى نى ان لى په يدا ده بو و، ده سته كانم چر نۆكيان لى په يدا ده بو و و ده مو چا و م به را ده يه ك ده گۆرا هه ر نه ده نا س را يه وه. كه ده گه ي شتمه دوا دايى، نه مده توانى پى ل و وه كانم لى ك بنى م. لى ك به ده م م دا ده چۆرا يه وه و هه ر له خۆ وه چا و ه كانم فر مى س كيان ده ر ژان د، شه ش نى نۆكى

* پا ككه ره وهى زه ميني: دى وارى كى نى وان به هه شت و دۆزه خه.

** يه مبووس: پى چى كى نى و دۆزه خه.

په نجه كانم كه وتن و نينؤكيكي ترم خهريكيوو دهكوت. سهير له وهدايه كه هيتشتا جه ستم مووي پتوهيه، بؤيه دهبي له مه دا خوّم به بهخته وهر بزانم. بيستبووم كه گه پرووهكان فرينده دهنه دهره وهى شووراكانى شار، به لام له م شارهدا مادام گروئ بوون بؤ ئاگادار كردنه وهى خه لكى زهنگيكى پتیه تا لتي نزيك نه كه ونه وه، وازيان لتي هيتاوه تا له ناوشار بڑى.

ههروه ها ريگه ي دهرؤزه كردنيان پيداوين، ئه مهش شتيكى باشه، چونكه گهر ئه وه نه كه ين، له برسان دهرين. دهرؤزه كردن يه كيكه له و دوو ريگه يه ي پتي ده ژين، به لام ريگه ي دووهم نويز كردنه، ئه مهش نهك له بهر ئه وهى كه خودا چاوديرييه كي تاييه تي گه پرووهكان دهكات، به لكو هه ندئ پتيان وايه كه به هؤيه كي سهيره وه ئه مه دهكات، بؤيه دانيشتوانى شاره كه به قه د ئه وهى نه فره تيان لي دهكردين، به و ئوميده ي بري زياده نزا له ده ممان دهرينن، خو شيان ده ويستين و بري پاره يان خواردنيان پتيدهاين. رهنگه له شه قامه كاندا گه پرووهكان له سهگ خراپتر مامه له يان له گه لدا بكرئ، به لام له و شوينا نه ي كه تارمايى مهرگ يان نا ئوميد ييان لي دهرده كه ويت، ئه وا ئيمه مانان تيدا ده بين به پاشا.

كه داوام لي دهكرئ به رانبهر هه ندئ پاره بؤ كه سيك هه ندئ نزابكه م، سه رم به رده ده مه وه و به چه ند وشه يه كي ناحالى به عه ره بي بلمه بلميك دهكه م و خوّم وا پيشان ده ده م كه نوقمى نئو نزاكردن بووم. هه موو ئه وهى له ده ستم ديت تا بيكه م ئه وه يه زؤر له خوّم دهكه م، چونكه له و باوه ره دام كه خودا نامبيستيت، ئى هؤكار يكيشم به ده سته وه نيه وام لي بكات كه ئه و ده مبيستيت.

هه رچه نده سوا لكردن قازانجيكى واى نيه، به لام له نزاكرن پيم ئاسانتره. خو هيچ نه بيت كه س هه لناخه له تينم. پؤژى هه ينى بؤ دهرؤزه كردن باشتري ن پؤژه كانى هه فته يه، به لام هه موو پؤژه كانى ره مه زان به هه رمينه. دوا هه مين پؤژه كانى ره مه زان ييش باشتري ن پؤژى سوا لكردن، خه لكى ته نانه ت ئه وانه ي هيچيان نيه، بؤ زه كاتدان كيپر كي دهكهن، تا خودا له گونا هى سه ره تا و كؤتاييان خو ش بيت، بؤيه ده بينين خه لكى له ساليكدا يهك جار له سوا لكه ر پاناكه ن، به لكو به دواى سوا لكه ردا ده گه رين، ئيدى تا سوا لكه ره كه داماوتر

بیت، باشتره و شانازی به‌وه‌وه ده‌که‌ن که به‌خشنده‌ن و حزیان له چاکه‌یه. ئەوان تهنه‌ها کتێرکێ له‌سه‌ر ئەوه‌ ناکه‌ن که زه‌کاتمان بده‌نی، به‌لکو ئەوه‌سته‌شمان لا دروست ده‌که‌ن که له‌و پۆژه‌دا خوشیان ده‌وێن.

په‌نگه‌ ئەم‌پۆ له‌ هه‌موو پۆژه‌کان به‌هه‌رمێتر بیت، چونکه‌ پۆمی وتاری هه‌ینی ده‌خوینێته‌وه‌. مزگه‌وته‌که‌ پ‌په‌ له‌ نوێژکه‌ران و ئەوانه‌ی له‌ناو مزگه‌وته‌که‌ جێیان ده‌ست ناکه‌وێت، له‌ناو هه‌وشه‌که‌ پ‌یزده‌به‌ستن. نوێژی عه‌سر بۆ نوێژکه‌ران و گیرفانب‌پ‌ان باشترین کاته‌، ئەوانیش وه‌ک من هه‌موویان لێره‌ن و له‌ پ‌یزی نوێژکه‌ره‌کاندا بلاوبوونه‌ته‌وه‌.

به‌رانبه‌ر مزگه‌وته‌که‌ دانێشتم و پ‌شتم دایه‌ دره‌ختیکێ که‌وته‌وه‌. هه‌وای دوا‌ی باران له‌ بۆنی شێ یه‌قی دابوو‌وه‌ و تێکه‌لی ئەو بۆنه‌ خوشه‌ بووبوو که‌ له‌ باخه‌ دووره‌کانه‌وه‌ هه‌لیکردبوو. جامولکه‌ی سوالکرده‌که‌م له‌ به‌رده‌م خۆم دانا. وه‌ک سوالکه‌ره‌کانی تر به‌ ئاشکرا داوا‌ی خێرم نه‌ده‌کرد. ئاخ‌ر گه‌پ‌وگول ئاتاجی ناله‌ و گریان و پارانه‌وه‌ نییه‌، هه‌وه‌جه‌ی ئەوه‌ش نییه‌ هه‌ندێ چیرۆک دروست بکات و کلۆلی و نه‌خۆشیی خۆی پ‌یشان بدات، چونکه‌ هه‌ر به‌ بینینی ده‌موچاوم کاریگه‌ری هه‌زار وشه‌ی هه‌یه‌، بۆیه‌ پ‌ووی خۆم هه‌لمالی و دانێشتم.

دوا‌ی سه‌عاتی پ‌ارچه‌ دراوی کانزایی یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌ک که‌وته‌نه‌ نێو جامولکه‌که‌مه‌وه‌، هه‌ره‌مه‌مووی پ‌ارچه‌ مسی شکاوبوون. من ئەله‌ای ئەوه‌م ده‌کرد پ‌ارچه‌ زیرێکم ده‌ست بکه‌وێت که هێمای خۆر یان شیر یان مانگی دووشه‌وه‌ی له‌سه‌ر هه‌لکۆلراییت. ئیدی له‌وته‌ی خوالێخۆشبوو عه‌لانه‌دین که‌یقوباد یاسا سه‌پێنراوه‌کانی له‌سه‌ر دراوه‌کان سووک کرد، ب‌پ‌یار درا هه‌موو ئەو پ‌اره‌ کانزاییانه‌ی که‌ له‌ لایه‌ن والیه‌کانی هه‌لب و فه‌رمان‌پ‌ه‌وا فاتمیه‌کانی قاهیره‌ و خه‌لیفه‌ی به‌غدا و فلۆرینی ئیتالی لێده‌درێن بۆ مامه‌له‌ به‌کاردێن، ئاوه‌اش فه‌رمان‌پ‌ه‌وایانی قونیا به‌ سوالکه‌ره‌کانی شاریشه‌وه‌ هه‌موویان قایلن به‌کاری به‌ینن.

چهند پارچه پارهییه کی کانزایی و هندی پارهی وشکهی کاغه زین که و تنه
 کوشمه وه. که لازتیرین و مهیلو سووره کانی دارکه وه ته که کش داده پڑان و که
 بایه کی توند هه لیکرد مینا دره خته که کش بییه وی خیرم پی بکات، هندی له
 که لاکانی که و تنه ناو جامه که مه وه. له ناکاو زانیم که شتیکی هاوبه ش من و
 دارکه وه ته که کۆده کاته وه. نه و دره خته ی که له پایزدا که لاکانی ده وهرین و له و
 پیاوه ده چیت کاتی ده گاته دوا قوناغه کانی نه خوشیی که پروویی و په له کانی
 هه لده وهرن.

وهک دره ختیکی پرووت بووم. پیستم و نه ندامه کانم و ده موچاوم
 هه لده وهرین، ئیدی هه موو پوژئ به شتیکی دیکه ی جه ستم جینی ده هیستم و
 وهک دارکه وه ته که وهرزیکی به هارم نه بوو گوله کانم تیندا خونه ده ربکات.
 نه وه ی له دهستی ددهم، هه تاهه تایه له دهستی ددهم. کاتی خه لکی ته ماشام
 ده کهن، بو نه وه ته ماشام ناکه ن تا بزائن من کیم، به لکو ته ماشای نه وه ده کهن
 که له دهستی ددهم. کاتی پارچه دراویکیان فریده دایه نیو جامه که مه وه، زور
 به خیرایی فریاندیدا و وهک نه وه ی گهر ته ماشام بکه ن تووشی
 نه خوشییه کهم ده بن، خویان له ته ماشا کردنی چاوه کانم ده دزییه وه. من به لای
 نه وانه وه له دزیک یان بکوژیک خراپتر بووم. هه رچهنده نه وان رقیان له و
 تاوانبارانه بوو و په تیان ده کردنه وه، به لام به شیوه ی که سانی نه بینراو
 مامه له یان له گه لدا نه ده کردن، به لام نه وه ی له مندا ده یانبینی مهرگیک بوو له
 ده موچاویانی ده پروانی. نه وه ی دهیترساندن بینینی نه و مهرگه نزیک و دزیوه
 بوو که به و پاده یه لیئانه وه نزیکه.

له ناکاو له پشته وه هاتوهاواریک به رزبووه وه، گویم لی بوو یه کی هاواری
 ده کرد: 'وا هات! وا نه و هات!'

وهک چاوه پروان ده کرا، پومی هات. سواری نه سپیکی سپیی وهک چوپی
 شیر بوو بوو، عه بایه کی عه نهریی نایابی له بهردا بوو که به گه لای زیترین و
 مرواری بچووک نه خشینراوو، به شانازی و حیکمهت و خانه دانیه وه خوی
 قیت گرتبوو. هه شیمه تیک له هه وادارانی و مریدانی دوا ی که و تبوون. سه نگینی

و دلتیایی لی ددره وشایه وه، ئاوه اش وهک ده سترۆیشتوویهک دهرده که وت نهک زانایه کی ئایینی - دهسه لاتداری با و ئاگر و ئاو و خاک - ته نانهت ئه سه په سه نگینه که یشی وهک ئه وهی گرینگی ئه و پیاوهی له سه ر پشتیتی بزانت، به ئارامیه وه وه ستابوو.

پاره کانم ئاخنییه نێو گیرفانم و سه رم پێچایه وه و نیوهی ده موچاوم به هه لمالراوی هیشته وه و چوومه ناو مزگه وته که وه. مزگه وته که به رادهیهک له خه لکی جمه ی ده هات، هه سته مبوو بنیاده م بتوانیت هه ناسه بدات، چجای شویتیکی ده ست بکه ویت و اینی دابنیشیت، به لام باشتر وایه شوینه که چه ند جه نجال بیت، گه روگول ده توانیت شوینی ده ست بکه ویت، چونکه که س نایه وئ له ته نیشتییه وه دابنیشیت.

"براکانم"، پۆمی به ده م قسه وه دهنگی به رز و نزم ده کرد، "فراوانیی گه ردوون و امان لیده کات هه ست به بچووکی، به لکو به بێبایه خی خۆمان بکه ی. په نگه هه ندی بپرسن: "له زانیی سنوورداری من دهرباره ی خودا ده کری چ واتایه کم ده ست بکه ویت؟ ناو به ناو وام به بیردا دیت په نگه ئه م پرسیاره به خه یالی زۆرتاندا بیت. له وتاری ئه مپۆدا، ده مه وئ هه ندی وه لامی دیاریکراو دهرباره ی ئه م پرسیاره بدۆزمه وه."

هه ردوو کوپه که ی پۆمی له ریزی پێشه وه دانیشقبوون، قۆزه که یان که (سوڵتان وه له ده) هه موان ده لێن له دایکه خوالیخۆشبووه که ی ده چیت، عه لئه دینی کوپه بچووکی ده موچاوی پر چالاکییه و چاوه کانی مه کراوین.

پۆمی له سه ر قسه که ی پۆیشیت و گوئی: "مرۆف به زانیاری مه زنی ئه وتو خه لاتکراوه، ته نانهت چیاکان و ئاسمانه کانیش ناتوان هه لی بگزن، بۆیه خودای گه وره ده فه رمویت (انا عرضنا الامانة على السموات والارض والجبال فابین ان یحملنها واشفقن منها وحملها الانسان - ئیمه ئاوه زمان به ئاسمان و زهوی و چیاکان دا، به لام لی ترسان و نه یانتوانی هه لی بگرن، مرۆف هه لیگرت). دوا ی ئه وهی ئه م پایه به رزه ی به مرۆف به خشی، پێویسته ئامانجیان له وه که متر نه بیت که خودا پێی به خشیون."

پڙمی دهرباره‌ی خودا قسه‌ی ده‌کرد و پیتته بزوینته‌کانی به شیوه‌یه‌ک دهرکاند، مه‌گر هر زاناکان بتوانن ئاوها بیاندرکینن. پینی له‌سهر ئه‌وه داده‌گرت که خودا له ئاسماندا له‌سهر عهرشیکی دوور دانه‌نیشته‌وه، به‌لکو له ههریه‌که‌مانه‌وه نزیکه. هه‌روه‌ها وتی جگه له ئیش و ئازارچه‌شتن، هیچ شتیکی دیکه له خودا نزیکمان ناخاته‌وه.

ده‌ستت به‌رده‌وام ده‌کریتته‌وه و داده‌خریت، گهر وانه‌که‌یت، تووشی ئیفلجی ده‌بیت. له هه‌موو گرژبوونه‌وه و خاوبوونه‌وه‌یه‌که‌دا تو هه‌بوویه‌کیت، جا با ئه‌و دووه بچووکیش بن، هه‌ردووکیان مینا دوو بآلی په‌له‌وه‌ر به شیوه‌یه‌کی جوان هاوسه‌نگ و پیکن.

له سه‌ره‌تاوه به قسه‌کانی سه‌رسام بووم، ئه‌وه‌ی دلمیشی گهرم کرد، ئه‌و بیروکه‌یه بوو که خوشی و خه‌م وه‌ک دوو بآلی بالنده‌ پشت به یه‌کتر ده‌به‌ستن، به‌لام له هه‌مان ساتدا هه‌ستم به شه‌پۆلیک توو‌په‌یی کرد که به‌ره‌و ئه‌و‌کم هه‌له‌که‌شا.

پڙمییه‌ک که کو‌پی پیاویتی ناسراو و میراتگری خانه‌واده‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌نده و به تیروته‌سه‌لی ده‌ژی، ئیدی دهرباره‌ی ئیش و ئازار چی ده‌زانیت؟ هه‌رچه‌نده ده‌مزانی که ژنی یه‌که‌می مردووه، به‌لام پیم وا نییه تووشی مه‌ینه‌تییه‌کی راسته‌قینه‌ بوو‌یت. که له‌دایک بووه که‌وچکی زیوی بۆ ده‌می بردووه و لای باشت‌ترین زانایان خویندوو‌یه‌تی، هه‌میشه خوشه‌ویست و نازپراگیراو و پیزگیراو بووه، ئیدی چۆن زات ده‌کات دهرباره‌ی ئیش و ئازار وتار بدات؟

به‌ دلێکی خه‌مینه‌وه زانیم که به‌راورد‌کردنی نێوان من و پڙمی سوودینی نییه. بیرم له نادادپه‌روه‌ری کرده‌وه، خودا هه‌ژاری و نه‌خوشی و کلۆلی به‌ من به‌خشیه‌وه و به‌ پڙمی سامان و سه‌رکه‌وتن و حیکمه‌ت، ناوبانگی پاک و په‌فتاری بالا. ئه‌و مه‌گر چۆنها، ده‌نا سه‌ر به‌م دنیا‌یه نییه، هه‌ر هیچ نه‌بی سه‌ر به‌م شاره‌ نییه، به‌لام من تا خه‌لکی به‌ بینیم سل نه‌که‌نه‌وه، گه‌ره‌که ده‌موچاوی خۆم هه‌لبێچم، که‌چی پڙمی ده‌دره‌وشیتته‌وه و مینا به‌ردی

گرانېه‌ها دېرېسکېته‌وه. له خوم پرسې گهر ئه‌و له شوین من بوايه چوڼ
 پرفتارې ده‌کرد؟ ئايا قه‌ت به خه‌يالېدا هاتووه که که‌سېکې نمونېه‌يې و خاوه‌ن
 پايه و ده‌سکه‌وتې وهک ئه‌و پوژې پېي هه‌لده‌که‌ويت و ده‌که‌ويت؟ ئايا پوژې
 بېرې له‌وه کردووه‌ته‌وه گهر مروږ ته‌نانه‌ت بۆ تاقه پوژېک نه‌فره‌تليکراو بيت،
 هه‌ست به چي ده‌کات؟ ئايا پومېي مه‌زن گهر ژيانېکې وهک ئه‌وه‌ي من ژيا‌با،
 هه‌ر ئاوها به ژياندوستې ده‌مايه‌وه؟

له‌گه‌ل هه‌ر پرس‌يارېکې نوږدا، بېزارتر ده‌بووم و هه‌موو
 سه‌رسامبوونه‌که‌مې را‌ده‌مالې. به هه‌ستېکې تال و سه‌ره‌پوږيه‌وه، هه‌ستام و
 به‌ره‌و ده‌ره‌وه پېي خوم کرده‌وه، ژماره‌يه‌ک له نوږتکه‌ران به ته‌وسه‌وه
 ته‌ماشايان ده‌کردم و له‌به‌ر خووه ده‌يانپرسې ئاخو ده‌بې بۆچي وتاريک جي
 به‌يلم که خه‌لکېکې زور به په‌روشه‌وه ئاماده‌ي بوون.

شەمس

قۇنيا، ۱۷ ئىيۇن ۱۲۴۴

بەھار ئۇ جوتيارەۋە كە گەياندەمىيە ناۋەندى شار، شۈيىنى داكرىنىم بۇ
خۇم و ئەسپەكەم دۆزىيەۋە. بۇم دەرگەۋت كە خانى بازارگانانى شەكر بۇ من
گونجاۋە. لەو چوار ژوورەي پىشانىان دام، ئەو ژوورەم ھەلبۇارد كە كەمترىن
كەلوپەلى تىدا بوو، ھەسسىرىك بۇ خەۋتن راخراپوو، پەتۈيەكى بۇگەن و
فانۇسىك كە خەرىكبوو دەكوژايەۋە، لەگەل خىشتىكى كال كە ۋەك سەرىن
بەكار دەھىترا. ھەموو دىمەنى شار بە تەپۇلكەكانى دەوروبەرىشىيەۋە لەۋىۋە
دىاربوو.

دۋاي ئەۋەي لە خانەكە جىگىر بووم، دەرچووم و لە شەقامەكان دەستم
بە گەپان كرد. لەو تىكەلەيەي ئايىنەكان و دابونەرىتەكان و زمانەكان سەرم
سورما كە دەوروبەرىكەيان پىكرىدبوو، چونكە بەدەم پىۋە قەرەجم بىنى
مۇزىكىان دەرەنى، پىتۋارانى ەرەب و ھەجكەرانى كرېستيانى و بازارگانانى
جوۋولەكە و كاھىنانى بوودايى و شاعىرانى گەپۇكى ئەۋروپايى و
ھونەرمەندانى فارس و پالەۋانانى چىنى و جادوۋگەرى ھىندى و
ئەفسۇسۋىگەرانى زەردەشتى و فەيلەسووفانى يۇنانىم بىنى. لە بازارپى
كەنيزەكاندا ئافرەتانى سىپىپىستى ۋەك چوپى شىر و قولەپەشى خەسىنراوم
بىنى كە لەو زەبرى ترسەي چىشتىبوويان، تواناي قسەكرىيان لەدەست دابوو.
لە بازارپا توۋشى دەلاكى گەپۇك بووم كە تفاقى كەلەشاخگرتتەۋەيان پى
بوو. فالگروەم بىنى تۈپى بلوورىنيان پى بوو، جادوۋگەرانم بىنى ئاگرىيان
قوۋت دەدا. ھەندى حاجى بەرەو قودس دەرپۇيشتن، ھەندى دەرەدەرم دى
مەزەندەم بۇ ئەۋە چوو كە سەرباز بن و لە دۋاپەلامارى خاچپەرستەكاندا

هه لاتبن. گویم لئ بوو که سانیک به زمانی ئیتالی و فه پهنسی و ساکسونی
یونانی و فارسی و تورکی و کوردی و ئهرمهنی و عبیری و چهن دین شیوه زار
قسه دهکن و من لیان تیناگه م. له گه ل جیاوازییه پواله تییه بیکوتاییه کانیا نندا،
هه موویان له که موکووپی و ناته واویدا له شتیکی له یه کترچوو ده چوون،
ئویش ئه وه یه هه رییه که یان پارچه یه کی هونه رییه ته واونه کراو پینکدینن.

شاره که له تاوه ری بابل ده چوو. به رده وام هه موو شتیکی تیدا ده گۆپا،
لقی لیده بووه وه، خۆی ده دایه بهر پووناکی، پهرت ده بوو، گه شه ی ده کرد،
ئینجا ده توایه وه و بۆگه ن ده بوو و ده مرد. له جهنگه ی ئه م ئاژاوه یه دا، له
شوینیکی خامۆش و په نا وه ستام. گویم به دنیای ده ور به ری خۆم نندا، لئ
له هه مان کاتدا بۆ هه موو ئه وانیه ی تیده کۆشن و ئازار ده کیشن، هه ستم به
خۆشه ویستییه کی بیه وام کرد. پرسیایه کی زیرینی دیکه م هاته وه یاد که
ئهمه یه: (ئاسانه خودایه کت خۆش بوئ که خاوه نی که مال و بێگه ردی و
پاکزی بیت، لئ له وه قورستر ئه وه یه که برامرۆقه کانت به هه موو که موکووپی
و خه وشیکانه وه خۆش بوئ. له بیرت بیت که مرۆف جگه له توانای
خۆشه ویستی، هه چی تر نازانیت. به بی خۆشه ویستی هیکه ت به نرخی
نه بووانه. گه ر فیر نه بین چۆن ئافه ریده کانی خودامان خۆش بوئ، ئه وا
ناتوانین خۆشه ویستی راسته قینه له دلماندا بیت و به راستی خودا بناسین).
به نئو کوچه و کۆلانه ته نگه کاند ده ستم به گه ران کرد، له وئ پیشه وهران
له ته مه نی جیا جیادا له دوکانه بچووک و په پپووته کانیا ن په نجیا ن ده کیشا.
پرووم له هه ر شوینی کردبا له نئو خه لکی شاره که دا باس باسی پۆمی بوو. له
خۆم پرسای کاتی مرۆف ناوبانگ ده رده کات و ده بیته جیی سه رنجی
جه ماوه ریکی زۆر، ئاخۆ ده بی هه سستی چۆن بیت؟ ئه ی ئه وه چ کاریکی
ده روونی ده بیت؟ له کاتیکدا بیرم به م پرسیارانه وه مژوول بوو، پێگه ی
پێچه وانیه ی ئه و مزگه وته م گرت بهر که پۆمی وتاری تیدا ده خوینده وه،
شوینه که ی ده ور به رم ورده ورده تا ده هات ده گۆپا. تا به ره و باکوور
ده بوومه وه، ماله کان په پپووت و دارووخاوتر و دیواری باخه کان پماوتر
ده بوون و مندالانی ژاوه ژاوکه ر و چه قاوه سوو زیاتر ده رده که وتن، بۆنه کانیش
گۆپان و بۆنی به هارات و سیر تیژتر بوون. له کوتاییدا گه یشتمه شه قامیک

سنى بۆنى لى ھەلدەستا: شەراب، عەتر، شەھوۋەت. لىرەدا زانىم كە من گەشتوومەتە بەشى ھەژارنىشىنى شارەكە.

لە سەرۋوى شەقامە زۆر لىژەكەۋە خانوۋىيەكى پەپپوت دياربوو، ديارەكانى بە كۆلەكەى دارحەيزەران راگىرابوون و سەربانەكەى گژوگيا دايپۆشى بوو. لە بەردەم مالاكە كۆمەلى ئافرەت دانىشتبوون و خەرىكى دەمەتەقى بوون. كە بينىيان و لىيان نزيك دەبمەۋە، بە چاۋى خۆتېھەلقورتانەۋە تەماشايان كردم، لى دياربوو گوینەدەرەن. لە نزيك باخىك دانىشتبوون ھەموو جۆرە گۈلىكى تىدا بوو و نايابترين بۆنيان لى ھەلدەستا. لە خۆم پرسى تۆ بلىى كى سەرپەرشتى ئەم باخە بكات؟

زۆر چاۋەپىم نەكرد و ۋەلامەكەم دەستكەوت. كە گەيشتمە باخەكە دەرگای چوونەژوورەۋەى مالاكە كرايەۋە و ئافرەتتىكى قەلەۋى لى ھاتە دەرەۋە، خىلى بەقەد خۆيەۋە كردبوو و بالا بەرز بوو. كە چاۋەكانى بە نيۋەنوقاۋى دادەخست، ھەردوو چاۋى ۋەك ئىستا دەمبىنى لە توى گۆشتەكەيدا ون دەبوون. سميلىكى بارىك و پەشى ھەبوو و دوو گوارەى ئەستورى لە گوى بوو. تا زانىم كە ئەمە ھاۋكات پياۋە و ژنىشە ماۋەيەكى پىچوو.

"چىت دەۋى؟"، نىزەموۋكەكە بە گومانەۋە لى پىرسىم. بەردەوام سىماى دەموچاۋى دەگۆپا: لە ساتىكدا دەموچاۋى ۋەك ئافرەت دەيتواند، ئىنجا دەگۆپا و دەموچاۋى پياۋىك جىگەى دەگرتەۋە. خۆم پىنى ناساند و پىرسىارى ناویم كرد، بەلام خۆى لە پىرسىارەكەم نەبان كرد.

"ئىرە شوپىنى تۆ نىيە"، ئەمەى گوت و مينا مېشىك لە خۆى دوور بخاتەۋە دەستەكانى ھەلتەكاند. "لەبەر چى؟".

"ئەى نابىنىست كە ئەم شوپىنە سۆزانیخانەى؟ دەرۋىشىنە، ئەى ئىۋە سوپىندان نەخواردىۋە كە لە ئارەزوۋى سىكىسى خۆتان دووربخەنەۋە؟ ھەرچەندە خەلكى پىيان ۋايە كە من لىرە خەرىكى گوناھكارىم، ۋەلى خىر

دەكەم و لە مانگی پەمەزانددا دەرگاكانم دادەخەم. ئەمىستا دەمەوى پزگارت بكم. دەى دوورەوبكەو. لە شارەكەدا ئىترە پىستىرەن شوینە.
بە نارەزاییەو وەتم: "پىسى لە ناووەو خۆى حەشارداو، نەك لە دەرەو. پىساكە وا دەلەت".

بە دەنگىكى بەرز گوتى: "ئەو بەسى چى دەكەيت؟".
"ئەمە يەككە لە چل پىساكە، هەولم دا پروونى بكەمەو: (پىسى راستەقىنە لە ناووەو خۆى حەشار داو، بەلام پىسىيەكەى تر بە شۆردن دەپوات.

يەك جۆرە پىسى هەيە كە بە سازگارترین ئاو پاك نابیتەو، ئەویش پىسى رق و دەمارگىرىيە و رۆح دەلەوتىت. دەتوانىن جەستەمان بە خوداپەرستى و نوێژ پاكبەينەو، بەلام تەنها خۆشەويستى دلەكانمان پاك دەكاتەو).

ئەوێ گوتم نىرەمووكەكە گوتى پى نەدا، گوتى: "هێتى دەرۆشینه، ئىو ئەوەزتان لە دەست داو. من لىترە لە هەموو جۆرە مەمىلىكم هەيە، بەلام دەرۆش و ئىترە؟! گەر شاخیش لە سەرت برۆيت، نایەلم بچیتە ژوورەو. ئاخىر لەبەر ئەوێ خوداناسىك لە رۆ دەرەكەين، خودا ئەم شوینەمان بەسەردا دەپرووخىت و بەر نەفرەتى دەكەوين".

لە پىكەنیدا خۆم پى بەرزەوت نەكرا و گوتم: "ئەم بىرۆكە توو پرەهاتانەت لە كوێو هیتا؟ ئایا پىت وایە كە خودا باوكىكى مگىز دەمدەمىيە و هەر كاتى هەلەيەكمان كرد لە ئاسمانەو بەرد و بۆقمان بەسەردا دەبارىت؟".

خاوەن سۆزانیخانەكە لایەكى سەمىلە بارىكەكەى گرت و كەمى باى دا و بە بىزارى و قىنەو تەماشای كردم؟

"نىگەرەن مەبە، من بۆ ئەو بۆ ئىترە نەهاتووم تا سەر لە سۆزانیخانەكەت بدەم، بۆ دلنیاكردنەوێ ئەمەم گوت، "بەلكو حەزم لە بىنىنى گولەكانى باخەكەت بو".

"ئى ئى، كەواتە ئاوها، نىرەمووكەكە بە تەوسەو شەنەكانى هەلەكاند، كچىك پرواندوونى كە لای من كاردەكات، ناوى گولى بىابانە".

نیره مووکه که ئاماژەى بۆ کچىكى جىل کرد که به رانبه رمان له ناو له شفرۆشه کان دانىشتبوو. ده موچاوى گنده مووى پتوه بوو، ناسک، پىسته کهى وهک مروارى دهره وشايه وه، چاوهکانى باده مى و خه ميکيان له سهر نىشتبوو، يه کجار جوان بوو. که ته ماشام کرد، ههستم کرد که له شويته زۆر نامى نىته وه.

بۆ ئه وهى جگه له خاوهن سۆزانيخانه که زياتر کهسى تر نه ميبىستىت، دهنگم نزم کرده وه و گوتم: "ئهو کچه، کچىكى باشه. پۆژىک دىت بۆ گه ران به دواى خودادا دهست به سهفه ريکى پۆحى دهکات. ئه و ئه م شويته جىده هيليت و قهت بۆ ئيره ناگه رپته وه. که ئه و پۆژه هات ههول مه ده رپگهى لى بگريت".

نيره مووکه که به سهر سوپمانه وه ته ماشاى کردم، پيش ئه وهى بته قيته وه کوتى: "ئه وه تۆ ده لىت چى؟ کهس بۆى نيه فه رمانم پى بکات که له گه ل کچه کانم چى ده که م! دهى ليره برۆ، ئه گينا بانگى سه رچه قه ل ده که م". لىم پرسى: "ئه و که سه کتیه؟".

"بروا بکه، پىم وا نيه که تۆ بته وىت تىگه يت"، نيره مووکه که به ده م قسه وه په نه گهکانى راده وه شانده و پىى له سهر ئه و خاله داده گرت که دهيه ويست جهختى له سهر بکات.

به بىستى ئه م ناوه نامۆيه که مى ته زووم پيدا هات، به لام گويم به شته که نه دا و گوتم: "ئىستا ده پۆم، به لام ده گه رپمه وه، که دووباره چاوت پىم که وته وه سهرت سوپنه مىتت. من له و خودا په رستانه نيم که ژيانى خۆيان له سهر به رمالى نوێژکردن به چۆکدادانه وه به سهرده بن و چاو و دلای خۆيان بۆ دنيای دهره وه داده خه ن و بۆ پووکه شى نه بىت قورئان ناخوين، به لام من له ميانه ي گولى پشکوتوو و بالنده کۆچه رييه کانه وه دهخوينمه وه. من ئه و هه ناسانه ي قورئان دهخوينمه وه که له ميانه ي مرقه وه تيده په رن".

"ئايا ئه مه وا ده گه يه نىت که تۆ که سه کان دهخوينته وه؟"، خاوهن سۆزانيخانه که به ته وه سه وه پىکه نى، "ئه م شته توو په هاتانه چيه؟".

"هه ر بنياده ميک برىتبه له کتبيکى کراوه، هه ريه کى له ئيمه قورئانىکى که پۆکه. گه ران به دواى خودادا له دلای هه مواندا هه لده قوليت، ئيدى ئه و که سه

پیاوی خودا بیټ یان قەدیسێک بیټ یان داوینپیس. لەو ساتەوێی لەدایک دەبین، خۆشەویستی لە دلی هەریەکەماندا چەکەرە دەکات، ئیدی چاوەڕێی هەلیکە و لە کاتی خۆیدا دەر دەکەوێت. هەر وەک یەکیک لە چل بنەماکە دەلێت: لە ناوەوێی هەر مەرفێکدا هەموو گەردوون جێگیر بوو — لە ناوەوێی تو. ئەوێی لە دەورووبەری خۆتدا دەیبینی، بەو شتە شەوێی کە خۆشت ناوین، تەنانت ئەو کەسانە کە بیژت لێیان دەبێتەو و ڕەق لێیانە، بە پلە جیا جیا لە ناوەوێتدا خۆیان جێگیر کردوو، بۆیە لە دەروێشەوێی ئەفسی خۆت منە شەیتانیشت مەکە. شەیتان هێزێکی لەتوانا بەدەر نییە لە دەروێشەوێی پەلامارت بدات، بەلکو دەنگێکی خوا ساییە و لە ناوەوێتدا هەل دەقوێت.

گەر بەتەواوی خۆت ناسی و بە راستگویی و دلەرقییەو پووبەرووی هەردوو لای تاریکی و ڕووناکی بوویتەو، ئەوسا دەگەیتە بالاترین شێوەکانی وشیاڕی و هەر ئەو دەمە خۆت دەناسیت، ئاوهاش خودا دەناسیت.

نێرەموو کە هەردوو باسکی لەسەر سینگێ تیکە پاند و بەرەو پێشەوێ خۆی نوشتان دەوێ، بە نیکایەکی هەڕەشە ئامیزەو تەماشای کردم. ئینجا وتی: "دەرویشێک و ئامۆژگاری سۆزانیان بکات! من ئاگادارت دەکەمەو، ڕینگەت نادەم بە بیروکە توو ڕەهاتە کانت لێرە کەس بیزار بکەیت.

باشتر وایە لەم سۆزانیخانە دوور بکەوێتەو! چونکە گەر وا نەکەیت، سویند دەخۆم کە (سەرچەقل) ئەو زمانە درێژت دەبێت و منیش بەو پەڕی لەزەتەو دەخۆم."

ئىيلا

تورتامبىتون، ۲۸ى ئايارى ۲۰۰۸

بە خەمبارىيەۋە ئىيلا رابوۋ، نەك لەبەر ئەۋەى گريانى دەھات، يان لەبەر ئەۋەى شادمان نەبوۋ، بەلكو لەبەر ئەۋە خەمبار بوۋ، چونكە ھەستى نەدەكرد كە ئارەزوۋى زەردەخەنەى ھەيە تا شتەكان بە ئاسانى ۋەربگرىت. ھەستى دەكرد ۋەك ئەۋەى گەيشىتتە خالىكى گرىنگ و خۋى بۆ ئامادە نەكردوۋە. لەو كاتەدا لە ناندینەكە قاۋەى ئامادەدەكرد، لە چاۋى مېزەكە لىستى ئەۋ بېيارانەى دەرھىتا كە تۆمارى كرىبوون. ئىدى دەستى بە خويىندەۋەيان كرى.

پېش ئەۋەى بگەيتە تەمەنى چل سالى، دە شت ھەن گەرەكە بيانكەيت:

۱- كاتى خۆت بە باشى رېك بخە. باشتىن رېكخەر بە و تا ئەۋپەرى پلان بۆ باش بەكارھىتەنى كاتەكەت دابنى. بۆ تۆماركردنى پلانەكانى پۆژانەت، دەفتەرىكى تېپىنى بىكەر. (جىيەجى كرا).

۲- قىتامىن و كانزا تەۋاۋكەرەكان و دژە ئۆكساندن بۆ خواردنەكەت زىاد بىكە. (جىيەجى كرا).

۳- بۆ نەھىشتىنى لۆچەكان شىتېك بىكە. بەرھەمەكانى ئەلفا ھايدروكسىد تاقى بىكەۋە، كرىمى لۆريالى نوچ بەكار بېتە. (جىيەجى كرا).

۴ - قوماشى تاخمى ناۋمال بگۆرە، درەختى نوچ بىكەر، سەرىنى نوچ بېتە. (جىيەجى كرا).

۵ - ژيانى و بەھاكانى و بىروباۋەپرەكانى ھەلسەنگىتە. (بەتەۋاۋى جىيەجى نەكراۋە).

٦- گوشت له لیستی خواردنه کانت دهر بکه، هه موو هه فته یه ک لیستیکی ته ندروست دابنئ، بهو شیوه یه پیزی جهسته ت بگره که شایانیتئ. (به ته واوی جیبه جئ نه کراوه).

٧ - دهست به خویندنه وهی شیعره کانی پومی بکه. (جیبه جئ کرا).

٨ - منداله کان بۆ برۆدواوی بۆ شانۆیی موزیک ببه. (جیبه جئ کرا).

٩ - دهست به نووسینی کتییی چیشتلێنان بکه. (جیبه جئ نه کراوه).

١٠ - دلت بۆ خوشه ویستی بکه وه.

ئێلا لێره له شوین خۆی وهستا. چاوه کانی له سهر بهندی دهیه می لیسته که ی گیرکرد، نهیده زانی ئایا دهیئت تییینییه ک له تهنیشتی دابنیت یان نا. تهنانهت کاتی ئهو بهنده ی نووسی به پراستی خۆیشی نهیزانی مه بهستی چی بووه. ئهی بیرئ له چی دهکرده وه؟ به چپه به خۆی گوت بیگومان ئه وه له ژیر کاریگه ربی پۆمانی (کفری شیرین) وه بووه. برۆای به خۆی هینا که له م دوا ییه دا زۆر بیر له خوشه ویستی دهکاته وه.

* *

سهیدا عهزیز

ئه مپۆ رێکه وتی پۆژی له دایک بوونمه! ههست دهکهم له ژياندا گه یشتوومه ته خالێکی بنچینه یی. دهوترئ ته مه نی چل سالی به تایبه تی بۆ ئافره ت ساتی یه کلاکه ره وه یه، ههروه ها دهوترئ که چل بۆخۆی سییه کی تازه یه (شه ستیش چلێکی تازه یه)، لئ له به راست وه رگرتی ئه وه دا به گوێره ی ئاره زووی من شته که ئامانجێکی دووره. مه به ستم ئه وه یه به کئ پێده که نن؟ چل هه ر چله! پێم وایه ئه میتستا من هه موو شتێکم به زیاده وه دهست دهکە ویت - زانستی زیاد، حیکمه تی زیاد، بیگومان له چرچولۆچی و سپی بوونی پرچیش به زیاده وه.

به رده وام جه ژنه کانی له دایک بوون شادیان به دلم به خشیوه، به لام ئهم به یانییه که له خه و رابووم له سهر سینگم هه ستم به قورساییه ک کرد. پرسیارێکی زۆر گه وره پووبه پرووی ئافره تیک دهکە مه وه که هیشتا قاوه ی

به‌یانی نه‌خواردوو ته‌وه. له خۆم پرسى ئایا ئه‌و پښگه‌یه‌ی له ژيانمدا
گرتمه‌به‌ر، هه‌ر ئه‌و پښگه‌یه‌یه‌ که دهمه‌هوى له‌سه‌رى به‌رده‌وام به‌م؟
دواى ترسیک داىگرتم. ئه‌ی ته‌گه‌ر هه‌ردوو وشه‌ی به‌لئى و نه‌خیر بوونه
مايه‌ی ته‌نجامگه‌لیكى خراپ؟ بۆیه‌ وه‌لامیكى دیکه‌م دۆزییه‌وه، ئه‌ویش: په‌نگه‌.

سلاوى گه‌رم

ئێلا

تیینى: ببووره، چونکه‌ نه‌متوانى نامه‌یه‌کى له‌وه‌ گه‌شینه‌انه‌تر بنوسم.
نازانم بۆچى ته‌مپۆ هه‌ست به‌ خه‌مۆکى ده‌که‌م و خۆمیش نازانم هۆیه‌که‌ی
چیه‌. (مه‌به‌ستم جگه‌ له‌ گه‌شتم به‌ چل سالى، پيم وايه‌ که‌ ته‌مه‌یه‌ ناویان
ناوه‌ ته‌نگژه‌ی ناوه‌پاستى ته‌مه‌ن).

* * *

ئێلاى نازیز

جه‌ژنى له‌داىکبوونت پېروژ! ته‌مه‌نى چل سالى بۆ پیاوان و ئافه‌ه‌تان وه‌کو
یه‌ک جوانترین ته‌مه‌نه‌. ئایا ده‌زانیت که‌ چل له‌ بیرى سۆفیه‌گه‌ریدا بۆ پاچه‌نینى
پۆح هیمایه‌ بۆ هه‌لکشان له‌ ئاستیکه‌وه‌ بۆ ئاستیکى بالاتر؟ کاتى تووشى
خه‌میک ده‌بین، بۆ ماوه‌ی چل پۆژ خه‌مبار ده‌بین، که‌ مندالیک له‌داىک ده‌بیت تا
چله‌ی ده‌چیت و بۆ ژيانى سه‌ر زه‌وى ئاماده‌ ده‌بیت چل پۆژ ده‌خایه‌نیت، کاتى
عاشق ده‌بین، ده‌بى چل پۆژ چاوه‌پى بکه‌ین تا له‌ ئاستى هه‌سته‌وه‌ریمان دله‌یا
ده‌بین.

توفانى نوح چل پۆژ به‌رده‌وام بوو، له‌ کاتیکدا ئاو ژيانى وێران کرد،
به‌لام هه‌موو خلت و خاشاکیکیشى پامالئى و توانای دایه‌ مروڤ تا ده‌ست به‌
ژيانیکى نوێ بکاته‌وه‌. له‌ ئیسلامدا چل ئاستى سۆفیتى هه‌یه‌ که‌ مروڤ له‌
خودا جیا ده‌کاته‌وه‌. سه‌ربارى ئه‌وه‌ له‌و شیاریدا چوار قوناغى بنه‌په‌تى هه‌یه‌،
له‌ هه‌ر یه‌که‌یاندا ده‌ پله‌ هه‌یه‌ و کۆى هه‌موویان ده‌بیته‌ چل. مه‌سیح چل شه‌و

و چل پوژ پووی کرده چۆلی و بیئاوه دانی. محهمه له ته مه نی چل سالیڤا
 سرووشی بۆ هاته خواره وه. بوودا له ژیر درهختی زه یزه فون چل پوژ له
 پاماندا بوو. ئه مه جگه له چل پيساکه ی شه مس.
 تو له چل سالیڤا ئه رکیکی نوێ و ژيانیکی نویت ده که ویتته ئه ستۆ! ئیدی
 تو گه یشتوو بیتته ژماره یه کی پیروژ و له هه موو ژماره کان زیاتر مزگینی و
 فه پی پییه. پیروژه! نه که ی خه م داتبگریست له بهر ئه وه ی سالیڤک
 گه وره تریوویت. نه هیزی چرچولۆچی و نه سپیتی سهر ده توانن پووبه پووی
 هیزی چل ببه وه.

به هیوای به خته وه ری

عزیز

گولی بیابانی له شفرۆش

قونیا، ۱۷ی تشرینی یه‌که‌م ۱۲۴۴

ب‌وچی هه‌ندێ ده‌لێن که خه‌لکی رقیان له چاره‌ی له‌شفرۆشه، له کاتێکدا له‌ دێر زه‌مانه‌وه‌ خانه‌ی له‌شفرۆشان که ئافره‌تانی وه‌ک من له‌خۆده‌گرن، هه‌ر هه‌بوون. به‌مه‌ش سه‌رم سوپرماوه که هاوکات ژیان له‌و له‌شفرۆشه تال ده‌که‌ن، که ده‌یه‌ه‌وێ تۆبه بکات و ژیانێکی نوێ ده‌ست پێکاته‌وه؟ وه‌ک ئه‌وه‌یه پێمان بێژن که به‌زه‌ییان پێماندا دیته‌وه، چونکه که‌وتووینه‌ته‌ نیو زلکاوه‌وه، بۆیه ده‌بین هه‌تا هه‌تایه له‌و شوێنه بمیینه‌وه که تێکه‌وتووین. ناتوانم ه‌وێ ئه‌وه تێبگه‌م، به‌لام ئه‌وه ده‌زانم هه‌ندێ که‌س له‌سه‌ر به‌ده‌ختی که‌سانی تر ده‌ژین و هه‌زناکه‌ن ژماره‌ی به‌ده‌خته‌کانی سه‌ر زه‌وی که‌م بینه‌وه، به‌لام هه‌رچیه‌ک ب‌لێن یان بیکه‌ن، ئه‌وا من پ‌وژێ له‌م شوێنه هه‌ر ده‌رده‌چم.

ئه‌م به‌یانیه که له‌ خه‌و رابوو، ب‌و بیستنی وتاری رۆمی مه‌زن ئاره‌زوویه‌کی سه‌رکێشانه‌م لا په‌یدا بوو. گه‌ر راستیه‌که‌م به‌ خاوه‌ن س‌وزانیخانه‌که‌ گوتبا و داوام لێ کردبا که رێگه‌ی پ‌ویشنم بدات، ئه‌وا گالته‌ی پ‌ێده‌کردم و ده‌یگوت: "ئه‌وه له‌که‌یه‌وه له‌شفرۆشه‌کان پ‌وو له‌ مزگه‌وت ده‌که‌ن؟"، ئیدی له‌ پێکه‌نیندا شه‌قی ده‌ب‌رد و ده‌موچاوه‌ خه‌ره‌که‌ی سوور هه‌ل‌ده‌گه‌را، بۆیه درۆم له‌گه‌ل‌دا کرد. ئه‌وه‌بوو دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌روێشه پ‌ووته‌له‌یه‌ پ‌ویشن، دیاربوو بیرێ ئالۆز بووبوو، بۆیه هه‌ستم کرد ئیستا کاته‌که‌ی له‌باره تا ب‌رۆم قسه‌ی له‌گه‌ل‌دا بکه‌م. ئاخ‌ر مه‌گه‌ر خه‌یالی به‌ بیرکردنه‌وه‌یه‌ک م‌ژوول بوایه، ئه‌گینا قسه‌ی له‌گه‌ل‌دا به‌کردن نه‌ده‌هات. پ‌ێم وت ب‌و ک‌رینی ب‌رێ پ‌یویستی ب‌و بازار ده‌چم. باوه‌ری پ‌ێکردم دوا‌ی نو‌و سال کارکردن له‌ لای، ئینجا وه‌ک دیله‌سه‌گێک باوه‌ری پ‌ێکردم.

وتی: "به مهرچیک کونجی لهگه لئدا بیت".

ئوه کیشیهک نه بوو، کونجیم خوش دهویست، ئهو پیاوه قهله و گۆشتنه عهقلی مندالانه و ساویلکه و راستگو و جیگهی برپا بوو. نازانم چون توانیبووی لهم دنیا پر دلره قییه دا بژی. ئه مه بق من مه ته لیک بوو. که سیک ناوی راسته قینهی نه ده زانی، پهنگه خویشی هر نه زانی بیت. ئهو ناوه مان بویه لئی نابوو، چونکه خووی دابووه خواردنی شیرینی به کونجیه وه. کاتی یهکی له له شفرۆشه کان له خانهی سۆزانییه کان بچوایه ته دهره وه، وهک سییه ریکی بیدهنگ یاوه ریی ده کرد، بویه باشتین پاسه وان بوو که دهمه ویست یاوه رم بیت.

ئهو ریگه خۆله مان گرت بهر که به باخه کاندای تیده په پی. که گیشتی نه یه کهم دوو پیان، داوام له کونجی کرد که چاوه پیم بکات. ئیدی له پشت ئهو چال و بارسته خۆلانهی که جانتایه کی پر له جلی پیاوانه تیدا شار دبووه وه، خۆم حه شار دا.

له بهر کردنی جلی پیاوانه له وه قورستریوو وهک بیرم لیکردبووه وه. جا بق ئه وهی سینگم تهخت دهر بکه وئ، ملیچی دریژم له دهوری مه که کانم ئالاند، ئینجا شهروالیک پان و بهروانکه یه کی لۆکه و عبا یه کی دریژ و سووری تیرم له بهر کرد و میزه ریکم له سهرم به ست. ئینجا به له چکیک نیوهی دهموچاوم داپۆشی تا وهک عهره بیکی ره وه ند دهر بکه وم.

که بق لای کونجی که پامه وه، سلی کرده وه و سهری سورما بوو. "دهی با برۆین"، ئه مه م گوت و هانم دا. که بینیم له شوینی خوی نابزویت، دهموچاوی خۆم هه لمالی و پیم گوت "نازیم، ئه وه نامناسیته وه؟". "گولی بیابان، ئه ری ئه وه تۆیت؟"، کونجی هاواری لئی هه ستا و وهک مندالیک ترساو دهستی خسته سهر ده می، "بۆچی ئه م جلانه ت له بهر کردووه؟".

"نه ئینییه که هیه، ئایا ده توانیت بیشاریته وه؟".

کونجی سهری بادا و چاوه کانی ئه بله ق بوون.

به چه گوتم: "دهی با بق مزگه وت برۆین، به لام به خاوه ن سۆزانیخانه که مه لی".

لچی کونجی که و ته ته له و گوتی: "نا، نا، ئیمه بۆ بازار ده پۆین".
 "به له ئازیزم، به لام یه کهم جار بۆ مزگهوت ده چین تا گوێ له وتاره که ی
 پۆمی مه زن بگرین".

به هۆی گۆرینی پلانه که وه، وهک پێشبینیم کردبوو، کونجی له رزی لێهات.
 به پارانه وه وه پێم گوت: "تکات لێ ده کهم، ئاخر ئهم شته بۆ من زۆر گرینگه، گهر
 قایل بیت و به لێنم پێ بدهیت که شته که به کهس نالێیت، ئه و پارچه یه ک
 شیرینی که ورهت بۆ ده کړم". کونجی وهک ئه وهی قسه که تامیکی شیرینی له
 ده میدا چی هێشتبیت، به خوشحالییه وه به زمان دهستی به ملچه ملچ کرد.
 به هه ویای پارچه شیرینییه که وه، به ره و ئه و مزگهوت ته که وتینه پێ، که
 پۆمی وتاره که ی تیدا ده خوێنده وه.

* * *

له دنیه کی بچووی نزیک نیکیا له دایک بوو بووم. دایکم به رده وام
 پێ ده وتم: "له شوینیکی گونجاو له دایک بوویت، من له وه ده ترسام که له ژیر
 ئه ستیزه یه کی شوومدا له دایک ببیت". ئه و ده مه پۆژگاره که خراپ بوو و سال
 له دوا ی سال شته کان ده گۆران. سه ره تا دهنگو بلا بوو وه که خاچه رسته کان
 ده گه پینه وه، هه روه ها چیرۆکی ترسناکمان ده رباره ی ئه و کوشتاره درنده نه یه
 ده بیست که له قوسته نتینه کردبوویان، کوشکه کانیان داگیر کردبوون و
 تالانیان کردبوون و ئایکونه کانی که نیسه کانیان شکاندبوون. دوا ی هه والی
 هێرشه کانی سه لجووقیه کانمان بیست. پێش ئه وه ی خه لکی ئه و چیرۆکه
 ترسناکانه و ئه و تاوانانه یان بیربچیته وه که سوپای سه لجووقی کردبوویان،
 مه غۆله بیه زه ییه کان هاتن. هه رچه نده ناو و پوخساری دوژمن ده گۆرا، به لام
 ترسی په لامارده ره ده ره کییه کان وهک به فر له سه ر لوتکه ی چیا ی تیدا وهک
 خۆی مایه وه.

دایبام هه ردوکیان نانکه ر و کریستیانی باوه ردار بوون. بۆنی نان که له
 نانه واخانه که وه هه لده ستا، یه کیکه له و یاده وه ریانه ی که تا ئه مرق هه ر
 له گه لمدا یه. خیزانیکی ده وله مه ند نه بووین، هه ر له مندالییه وه من ئه وه م ده زانی،
 به لام نه داریش نه بووین. له چاوی هه ژاره کاندایه و نیکایانه م ده بیستی که بۆ

نانه واخانه که ده هاتن و بق وه ده سته پنانی له ته نانیک سوالیان ده کرد. هه موو شه وی پیش ئه وهی بچه نیو جی، سوپاسی خودام ده کرد، چونکه به برستی نه یار دوو مه ته نیو نوینی نوسته وه. وا هه ستم ده کرد که هاوړیه کم ده دوینم، چونکه ئه وه ده مه خودا هاوړیم بوو.

که له ته مه نی حهوت سالی دا بووم، دایکم دوو گیان بوو. پینم وایه بهرله وهی به من دوو گیان بیت، چهند جاری مندالی له بار بردبوو، به لام له و باره یه وه هیچم نه ده زانی. ئه وه ده مه من کیژوله یه کی بیگونه بووم، گهر لییان پرسیبام مندال چون دروست ده بیت، ده مگوت خودا له هه ویریکی شیرین و ته دروستی ده کات.

به لام بیگومان ئه وه مه لوتکه یه ی که خودا بق دایکی شینلا، گه وره بوو، چونکه ئه وه ندهی نه برد زگی هه لاوسا و بهر زبووه وه، دایکمیش ده رمانی لی برا و ئیدی نهیده توانی جووله بکات. مامانه که گوتی که گویا ئاوبه ن بووه، بویه ئازاری هه یه، به لام به لای منه وه ئه وه شتیکی خراب نه بوو.

ئه وه شته ی نه دایکم و نه مامانه کهش ده یان زانی، ئه وه بوو یه ک مندال له زگیدا نه بوو، به لکو سی مندال بوون و ههرسیکیانیش کوپبوون. براکانم له نیو مندال دانی دایکما ده ستیان به شه پ کرد، ئیدی یه کیکیان وهک ئه وهی بیهه وی توله بکاته وه، به ناوکه په تکه که ی، براکه ی خوی خنکاند. منداله مردووه که ده ریچه که ی داخست و ریگه ی ده رچوونی له دوو منداله که ی دیکه گرت. دایکم به دریزی چوار پوژ به ژانه وه مایه وه و شه و و پوژ گویمان له هاواری بوو و جگه له هاواری ئه و، گویمان له هیچی تر نه بوو.

مامانه که که نهیتوانی دایکم پزگار بکات، ئینجا بق پزگار کردنی براکانم هه رچی له توانیدا بوو به کاری هینا. مقه سیکی به دهسته وه گرت و زگی دایکی هه لدی. له کوتاییدا ته نیا مندالکیان پزگاری بوو. به م جوژه ئه و برایه م له دایک بوو که باوکم لیی خوش نه بوو و له پیوه سمی شتن و پاککردنه وه که یشی ئاماده نه بوو.

دوای ئه وهی دایکم مرد، باوکم هه میشه گرژ و مۆن بوو، ئیدی ژیانمان وهک جاران نه ما، کاره کانمان له نانه واخانه که دا زور به خیرایی هه رهسیان هینا و مه عمیله کانمان ته کینه وه. که هه ستم کرد له هه ژاری ده ترسم و په نگه

پوڙي ناچاريم دەرۆزه بکەم، ئیدی نانه پەقم له ژیر سهرینه کەم دهشاردهوه، تا وشک و پهق دهبوونهوه. براكهه سەختترین ئازاری دهچەشت. هەر ههچ نه بی من له پابردوودا خوښه ویستی و نازیکم پی درابوو، لی ئه وه له هەردووکیان بییهش بوو. که ده مبینی باوکم خراپ مامه له ی له گه لدا دهکات، زور نیگه ران ده بووم، به لام له گه ل ئه وه شدا شتیکم تیدا بوو ئاسووده ی ده کردم و ئه رخایه ن بووم، چونکه به وای ئه وه وه نه ده بوومه ئامانجی توو په بییه کانی باوکم. ئاواته خواز بووم بتوانم براكهه بیاریزم. خو ئه گه ر وام لی نه هاتبا، ئه و ئه مرق لی نه ده بپام له قونیا له خانه ی سۆزانییه کان کاربکهه. ئای له سه یروسه مه ره یی ژیان!

دوای سالیکی له مردنی دایکم، باوکم ژنی هیتایه وه. ئیدی تاقه جیاوازییه ک که به سه ر ژیا نی براكهه مدا هات، ئه وه بوو، باوه ژنه کهم چووه پال باوکم و به هه مان خراپی مامه له ی له گه ل براكهه مدا ده کرد. ئیدی له مال هه لده هات، که ده گه راپه وه خراپترین خوی له گه ل خویدا ده هیتایه وه و هاوپییه تی که سانی خراپی ده کرد.

پوڙیکیان باوکم ئه وه نه ده ی لی دا خه ریکبوو بیکوژیته. له وه وه هه رزه کاره که گۆرا و له چاوه کانی دا نیگایه کی توند و سارد و تازه ده رکه وتن. ده مزانی شتیکی له بن سه ردا یه، به لام نه مده زانی ئه و پلانه سامناکه چیه که له سه ریدا ده خولیته وه، ئای ئاواته خواز بووم بزانهه. چه ند هه زم ده کرد پێکه له پروودانی کاره ساته که بگرم.

به یانیی پوڙیکی به هار بوو، باوکم و ژنه که ی به مردوویتی دۆزانه وه که به ژه هری پسق کوژرابوون. کاتی هه واله که بلا بووه وه، هه موو خه لکی گومانی ئه وه یان کرد که بکوژه که براكهه مه. که پاسه وانه کان ده ستیان به تاقیکردنی کرد، له ترسان هه لات، ئیدی له و ساوه نه مبینیه وه. به م ئاوه یه له م دنیا یه دا به ته نیا مامه وه و به رگه ی ئه وه م نه گرت له ماله که دا بمی نه مه وه که هیشتا بونی دایکمی لیده هات، له توانامیشدا نه بوو له نانه واخانه که کار بکهه که یاده وه ری ناخوشی تیدا بوو. ئیدی بپیارم دا پرووبکهه قوسته نتینه تا له گه ل پووریکی و جاخکویر و پیرمدا که ئیستا تاقه خزمیکم بوو، بژیم. ئه و کاته ته مه نه م سیانزه سالان بوو.

به گالیسکه یه ک بۆ قوسته نتینه سه فهرم کرد. له گالیسکه که دا من مندالترین پښوار بووم و تاقه مینه یه کیش بووم که به ته نیا سه فهرم ده کرد. دواى ئه وهى چهند سه عاتى پښکه مان برى، کومه له دزیک پښکه یان لیگرتین و هه موو شتیکیان لى سه ندپن: جانتا، جلوه برگ، پیللو، پشتین، خشل، ته نانه ت ئه و قاوړمه یه ی که خاوه ن گالیسکه که پښى بوو، ئه وه شیان برد. له بهر ئه وهى من هیچ نه بوو بیانده مئ، به هتورى له لایه که وه وه ستام و دلنیا بووم که هیچ ئازاریکم پى ناگه یه نن، لى کاتى کاره که یان ته واو کرد و خه ریک بوون برۆن، ده مرپاسته که یان ئاوړى لیدامه وه و لى پرسیم: ئه رى جوانکیله تۆ پاکیزه یه؟

له شه رمان ده موچاوم سووره لکه را و وه لامى ئه م پرسیاره ئابروو به ره یه م نه دایه وه، به لام نه مزانى شه رمکردنه که م وه لامیکه ئه و چاوه پښى بوو.

"ده ی با برۆین"، سه رکرده ی ده ستکه دهنگى دان و ئه مه یشى وت: "ئه سپه کان و که که بیه ن".

که دهستم به گریان کرد و خۆم له ده ستیان راپسکان، هیچ به کى له پښواره کان هه ولئ نه دا یارمه تیم بدات. پښکه ره کان به ره و دارستانیکی چر پیش خویان دام. که بینیم له ناو دارستانه که گوندیکی ته واویان چیکردوه و ئافره ت و مندال و مراوى و بزى و به رازى تیدایه، سه رم سوړما. وه ک گوندیکی شاعیرانه ده هاته به رچاو، به لام له حه شارکه یه کى کومه له تاوانباریک زیاتر نه بوو.

ئه وهنده ی نه برد زانیم بۆچى سه رده ستی پښکه ره کان ده رباره ی پاکیزه ییم پرسیارى لیکردم. گه وړه ی گونده که نه خۆش بوو و تووشى گرانه تا بوو بوو. ده مئ بوو له سه ر جى که وتبوو و هه موو جه ستی بوو بوو به په لى سوور، ده رمانیکی زۆرى تاقى کردبووه وه و دادى نه دابوو. به کى له گونده که قایلی کردبوو که ئه گه ر له گه ل کچیکى پاکیزه دا بنویت، ئه و نه خۆشیه که ی بۆ که که ده گوێزریته وه و ئه م چاک ده بیته وه.

هه ندچ شت له ژياندا هه ن نامه وئ بیتنه وه یادم، له وانه ئه و ماوه یه ی که له دارستانه که به سه رم برد، تا ئه مرق جگه له دارسه رووه کان، شتى ترم له

یاد نییه. چه زم دهکرد له ژیر ئه و درهختانه دا له گهل ژماره یه که له ئافره ته کانی گونده که دابنیشم که زۆربه یان ژن یان کچی پنگره کان بوون. هه ندی له شفرۆش هه ر خۆیان بۆ ئه وئ ده هاتن، به لام له وه تینه ده گه یشتم که بۆچی هه لئایه ن، له کاتیکدا من پلانم دانابوو که هه لبینم.

چه ندین گالیسکه به دارستانه که دا تیده په پین، که زۆربه ی خاوه نه کانیا ن له خانه دانه کان بوون. تالانته کردنی ئه و گالیسکه نه بۆ من بووبوو به مه ته لیک، دوا جار تیگه یشتم که هه ندی له گالیسکه وانه کان پیتش ئه وه ی به دارستانه که دا تیپه پ، به رتیلیان به دزه کان ده دا تا به سه لامه تی سه فهر بکه ن. که تیگه یشتم کاره کان چۆن راییی ده بن، مشووری تایبه تی خۆم خوارد. دوا ی ئه وه ی گالیسکه یه کم راگرت که به ره و شاره گه وره که ده پویشت، له گالیسکه وانه که پارامه وه که هه لم بگریت، به لام ئه و داوا ی بریکی زۆر پاره ی لی کردم، هه رچه نده ده یشیزانی که من هه یج شتیک شک نابهم، ئیدی به و تاقه رینگه یه ی خۆم ده یزانم، قایلم کرد.

که گه یشتمه قوسته نتینه، دوا ی ماوه یه کی زۆر ئینجا زانیم که بۆچی له شفرۆشه کان له دینه که ی ناو دارستانه که راناکن، چونکه دۆخی شاره که خراپتر بوو، شویتیکه به زه یی نازانیت. له پووره پیره ژنه که میش نه گه رام، چونکه ده مزانی خانمیکی به پیزی وه ک ئه و قایل نابیت له گهل ئابروو تکاوینکی وه ک من بژی. ئیدی ئاوها به ته نیا مامه وه. ماوه یه کی زۆر به سه ر هاتنه که مدا بۆ شار تینه په پیوو، وره م به ردا و جه سته م هه لاهه لا بوو. له پڕ خۆم له دنیا یه کی تر دا دۆزییه وه - دنیا یه ک پڕ له پق و ده ستر یژیکردن و وه حشیگه ری و نه خۆشی. چه ندین جاری یه ک له دوا ی یه ک مندا لم له بار خۆم برد تا جه سته م په کی که وت و لاواز بوو، سوپی بینو یژیم وه ستا و ئیتر توانای دوو گیانبوونم نه ما.

له شه قامه کاندای شته یه کم دی ناتوانم به وشه ی پرووت باسیان بکه م. دوا ی ئه وه ی شاره که م جیه یشت، له گهل سه ربازان و پیاوانیکی قۆشمه و قه ره ج سه فهرم کرد و به ده م هه موو پتو یستییه کانیا نه وه ده چووم. ئینجا پیاویک به ناوی (سه رچه قهل) دۆزیمیه وه و بۆ ئه م خانه ی له شفرۆشانه ی هینام له قونیا. به لای خاوه ن سۆزانیخانه که وه گرینگ نه بوو بزائیت له کویتوه

هاتووم، به لکو ئه وهی لا گرینگ بوو ته ندروستییه کی باشم هه بوو. که زانیی مندالم نابیت یه کجار خو شحال بوو، چونکه ئه مه هیچ کتیشه یه ک بۆ کاره کهم دروست ناکات. به وای نه زۆکییه که مه وه ناوی نام (بیابان)، جا بۆ ئه وهی ره وه نه قنیک بهم ناوه ببه خشییت، وشه ی (گول) ی خسته سه ر و منیش دلم کرتی، چونکه عاشقی گول بووم.

وای داده نیت که بره و شیوازی که وه ک باخچه یه ک بیت و گولی شاره وهی تیدا بوو بیت و پۆژی به ناویدا سوورابیتمه وه و بۆیانم هه لمژییت، به لام نه متوانیوه بچه ناوییه وه. ده مه وئ هه ر وه کو جاران خودا ببیته وه به هاورپم و بهم ئه له هایه وه به ده وری ئه و باخچه یه دا بخولیتمه وه. ئیستا له ده رگای چوونه ژووره وه ده که پیم، ره نگه ده رگایه ک بدۆزمه وه تا بتوانم بچه ژووره وه.

* * *

کاتی له گه ل کونجیدا گه یشتمه مزگه وته که، بره وام به چاوانی خۆم نه کرد. پیاوان له جۆره ها ته مه ن و پیشه له سووچه کانی مزگه وته که و ته نانه ت ئه و شوینه ش که بۆ ئافره تان ته رخانکرا بوو، دانیشتبوو. خه ریکبوو نائومید بيم و برۆم، کاتی سه رنجم دا سوالکه ریک وا جیه که ی جیده هیلت و ده روات. سوپاسی به ختی خۆم کرد و پێگه ی خۆم له نێو خه لکه که کرده وه و به ره و ئه و شوینه پۆیشتم که چۆلی کردبوو. داوام له کونجی کرد که له ده ره وه چاوه پیم بکات.

به مجۆره له مزگه وتیکی پر له پیاو خۆم بینیه وه و وا گویم له رۆمی مه زن گرتوه. ته نانه ت نه مویست بیر له وه بکه مه وه گه ر بۆیان ده رکه وت وا ئافره تیک له نێویاندا یه، چی پروودهات، چجای ئافره ته که له شفرۆشیش بیت. دوا ی ئه وهی هه موو خه یاله ناخۆشه کانم له سه ری خۆم ده رکرد، ئیدی هه موو هۆشی خۆم خسته سه ر وتاره که.

پۆمی گوتی: "خودا ئازاری دروستکردوه تا له میانه ی دژه که یه وه به خته وه ری ده ربکه ویت. شته کان له میانه ی دژه کانیانه وه ده رده که ون. له به ر ئه وهی خودا دژیکی نییه، بۆیه به نادیا ری ده میتیته وه."

له کاتیکدا وتاریژده که قسه‌ی ده‌کرد، وه‌ک چۆن به‌فری تواوه‌گۆپ ده‌داته
جۆگه‌له‌ی چیا، ئاوها ده‌نگی به‌رز و نیر ده‌بوو: "ته‌ماشای پووچی زه‌وی و
شکۆمه‌ندی ئاسمان بکه‌ن. بزانه‌ن که هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌ دنیا دا پووده‌ده‌ن،
وه‌ک: لافاوه‌کان و وشکه‌سالی و ئاشتی و جه‌نگ، له‌بیرتان نه‌چیت هه‌رچییه‌ک
پووبدات، خودا له‌ خۆپای دروستی نه‌کردوون. ئیدی شته‌که توو‌په‌یی یان
خه‌و‌نینه‌ن بیت یان راستگویی یان زیره‌کی".

له‌و دانیشه‌نه‌ی ئه‌و‌ی‌مدا خه‌ریک‌بووم تیبه‌گه‌م که هه‌موو شتی له‌ ژیا‌ندا
ئامانجیکی هه‌یه. په‌ته‌ ناوکه‌که‌ی دایکم و کوشتاری براکانم له‌ مندا‌لدانیدا، ئه‌و
دۆخه‌ ته‌نیا‌یه‌ی براکه‌م تیدا ده‌ژیا، به‌لکو ته‌نانه‌ت تاوانی کوشتنی باوکم و
باوه‌ژنه‌که‌م و ئه‌و پۆژه سامنا‌کانه‌ی که له‌ دارستانه‌که‌دا ژیا‌م، هه‌موو ئه‌و
شته‌ وه‌حشیگه‌ریانه‌ی له‌ شه‌قامه‌کانی قوسه‌ته‌تینه‌ تووشیا‌ن بووم، که
هه‌ریه‌که‌یا‌ن به‌ شیوازی تایبه‌تی خۆی به‌شداری له‌ چیرۆکه‌که‌مدا کرد. له
پشت هه‌ریه‌که‌ی له‌م ده‌رده‌سه‌ری و ئاسته‌نگانه‌وه، پلانیکی گه‌وره‌تر خۆی
مه‌لاس دابوو و به‌روونی لیتی تینه‌ده‌گه‌یشتم، به‌لام به‌ هه‌موو بوونیکمه‌وه
ده‌متوانی هه‌ستی پێ بکه‌م. دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ مزگه‌وتیکی پر له‌ خه‌لک و له
عه‌سری ئه‌و پۆژه‌دا گویم له‌ پۆمی گرت، هه‌ستم به‌ هه‌وریکی سوکنا‌یی کرد
که به‌سه‌ر سه‌رمدا داده‌یه‌زی، هه‌روه‌ها چۆن دایکم ده‌بینی نانی ده‌کرد، ئاوها
هه‌ستم به‌ شادمانی و ئاسووده‌یی کرد.

حه سه نی سوالکهر

قونیا، ۱۷ ی تشرینی یه کهم ۱۲۴۴

به توورهیی له بن دارکه وه ته که دانیشتبووم، له پۆمی توورپه بووم، چونکه له وتاره به ئاو و تاوه کهیدا باسی ئیش و ئازاری ده کرد و وا دیاربوو شتیکی ئه وتۆی لی نازانیت. سییه ری مناره که خه ریکبوو ده که وه سه ر شه قامه که. نیوه نوستوو و نیوه به ئاگا ته ماشای پئیوارانم ده کرد. خه ریک بوو خه وم لی بکه ویت، چاوم به ده رویشیک که وت که له وه و بهر نه م دی بوو. جلنکی په ش و کۆنی له به ردا بوو، دارده سستیکی درنژی به ده سته وه بوو، پیشی ناشی بوو، گواره یه کی کردبووه یه کن له گوینه کانی، ئه وه نده له خه لکی جیابوو، به ته واوی نه متوانی ته ماشای بکه م.

له کاتیکدا به پاسه ت و چه پدا چاوی ده گیرا، هه ر ئه وه نده چاوی پیم که وت، له جیاتی ئه وه ی خۆیم لی گیل بکات، هه ر وه ک چۆن خه لکی له پینگاوبان ده مبین و خۆیان لیم گیل ده که ن، ده ستی پاسته ی خسته سه ر دلی و وه ک ئه وه ی دوو هاوپتی دیرین بین، سلاوی لیکردم. سه رم سوپما و به ده وری خۆمدا چاوم گنرا تا دلیا بم که سلاوی له که سیتی تر نه کردوو، به لام جگه له من و دارکه وه ته که که سی تر له وئ نه بوو. به په شوکاوی و سه رسوپمانه وه ده ستم خسته سه ر دلم و سلاوه که یم سه نده وه.

ده رویشه که به هه نکاوی سه نگینه وه به ره و لام هات. چاوم له وه بوو که پارچه دراویکی مس بخاته ناو جامیلکه که مه وه، یان پارچه نانیکم پیدات، به لام ئه وه ی نه کرد و به رانه رم به چۆکدا هات.

گوته: "هو سوالکهر، سلاوت لی بیت."

وهلامم دایه وه و گوتم: "دهرویش، سلاو له توش، دهنګم به جوړی بیتاکانه بوو، به لای خومیشه وه نامۆ بوو. ئاخړ ماوه یه کی زور بوو قسم له ګه ل که سدا نه کړدبوو، به جوړی خه ریکبوو تونی دهنګی خومیش بیربچینه وه.

خوی ناساند و گوتی که ناوی شه مسی ته ورزییه، ئینجا پرسپاری ناوی منی کړد.

پیکه نیم و گوتم: "پیاوړکی وهک من چ پتو یستییه کی به ناو هیه؟". به ناقایلییه وه وتی: "هر که سه و ناوړکی هیه. خدا ناوی زوری هیه و له نه وه دونو ناوه که ی زیاتر نازانین. ئی ئه ګر خدا ئه وهنده ناوی هیه، ئیدی چوڼ ده کړی بنیادهم که وینه یه کی خودایه، به بیتاو جوړه بکات؟". نه مزانی چوڼ وهلامی بدهمه وه، به لکو هر هه ولېشم نه دا، ئینجا وتم: "پوړی له پوژان هاوسه ر و دایکم هه بوو، به ناوی حه سن بانګیان ده کړدم." که واته ناوت حه سته، "دهرویشه که سه ری بادا، ئینجا ئاوینه یه کی زیوینی دامی و گوتی: "لای خوت بیپاریزه. له به غدا پیاوچاکنیک پتیکه شی کړدم، به لام په نګه تو له من زیاتر ئاتاجی بیت. ئه م ئاوینه یه ئه وهت ده خاته وه یاد که تو له ناوه وهی خوتدا خودات هه لګرتوه.

به ر له وهی هه لی وهلامدانه وهم بق هه لکه ویت، له پشتمانه وه غه لبه غه لیکمان ژنه وت. یه که م شت که به خه یالما هات، ئه وه بوو که په نګه گیرفانبریکیان له مزګه وته که دا ده ستگیر کړدیت، لی کاتی دهنګه دهنګه که به رز بووه وه و پتر بوو به توندوتیژی و ژاوه ژاو، گوتم بیګومان شته که له وه ګه وره تره، چونکه ده ستگیرکردنی گیرفانبریک ئه م بګره وه بده یی لی ناکه ویته وه.

ئه وهنده ی نه برد شته که مان بق ده رکه وت. ئه وه بوو له مزګه وته که دا ئافره تیکی له شفروشی ناسراویان دوزیبووه وه که خوی ګوپیبوو و جلوبه رگی پیاوړه ی له بهر کړدبوو. چه ندین پیاو به ره و ده ره وهی مزګه وته که پالیان پتیه دهنه و هاواریان ده کړد: "ئه م ئافره ته فیلبازه بهر قامچی بدهن! ئه م له شفروشه بهر دباران بګه ن."

لەم کاتەدا کۆمەڵی چەورە و دەستوپێوەندی توورپە گەشتە شەقامەکان.

ئافەرەتە جەیلەکەم بینی کە جلی پیاوانە پۆشیبوو، پەنگی مردووی لی نیشتبوو، چاوە بادەمیەکانی ترسیان تێدازابوو. لەو پێش کاری کوشتنی زۆرم دی بوو، بۆیە سەرم سورنەدەما کە ببینم چۆن هەندێ خەلک دەگۆڕین و دەچنە پال تێکدەران، چونکە لە پەر پیاوانی ئاسایی کە پێشینه یەکی توندوتیژیان نییە -پیشەوەر یان فرۆشیار یان فرۆشیاری دەستگیر- دەگۆڕین و دەبنە کەسانێکی شەپانگیز، تەنانت کاتی کۆدەبنەو، دەبنە بکوژ. ئیدی کاری کوشتن تەشەنە کردبوو، جا بۆ ئەوێ چاوی خەلکی پێش بکشین، کارەکە بەو کۆتایی دەهات لاشەکانیان لە شەقامەکاندا پیشان دەدا.

ئای چەند ئافەرەتێکی بەستەزمانە!، ورەوریکم بەربای گوێی شەمسی تەوریزیدا دا، لی کە ئاورم دایەو تەو لایەکی بژنەوم، ئەو نەمابوو، بەلکو دەرویشەکەم بینی وەک ئەوێ تیریکی دایساو بیت و هاوئێزاییت، بە توندی بەرەو ناو ئازاوەکە تەکانی دەدا. بەرزەپێ پاپەریم و پامکرد تا بگەم پێی. کە گەیشتمە بەرایی کۆرەوێکە، شەمس داردەستەکی چون ئالایەک بەرزکردەو و بە هەموو دەنگییەو بانگی کرد: "پاوەستن، هۆو خەلکینە پاوەستن!".

بێدەنگییەک بالی بەسەر پیاوەکاندا کێشا و بەواقورمانەو تەماشایان کرد. "دەبی شەرم لە خۆتان بکەن!", شەمسی تەوریزی هاواری دەکرد و داردەستەکی بە زەویدا دەکوتا: "ئەو سێ پیاو پەلاماری تاقە ئافەرەتێک دەدەن. ئایا ئەمە دادپەرورەییە؟".

"ئەمە شایستەیی دادپەرورەیی نییە، پیاوێکی کەتە و دەموچاو چوارگۆشە و چاومات وای گوت و دیاربوو خۆی کردبوو بە دەمراستی ئەم تاخمە کە هەر لەخۆوە دروست بووبوو. ئیدی دەسبەجی ناسیمەو. حەسەسیک بوو ناوی پێپەرس بوو، بە هۆی دڕندەیی و چاوچنۆکیەو هەموو دەرۆزەکەرەکانی شارەکە دەیانناسی.

پێپەرس گوتی: "ئەم ئافەرەتە خۆی گۆپیو و جلو بەرگی پیاوانەیی لە بەر کردوو و بە دزییەو هاتوو تە ناو مزگەوتەکەو تە موسلمانە باوەردارەکان لەخشتە ببات، ئێمەش دۆزیمانەو".

“ئایا مەبەستت ئەوێهە کە ئێو دەتانهوێ سزای کەسیک بدەن هەر لەبەر ئەوێ پووی کردووەتە مزگەوتە کە؟ ئایا ئەمە تاوانە؟”، شەمسی تەوڕیزی بە دەنگی قێزھاتنەوێ لێ دەتکا، لێی پرسی.

ئەم پرسیارە ھێوڕبەوونەوێھەکی ئێرەتی دروست کرد. دیاربوو کەس بیرى لەم شتە نەکردبوو.

“ئاخر ئەمە لەشفرۆشە!، پیاویکی دیکە کە لە تووڕەبیاندا گری گرتبوو و دەموچاوی سوور ھەلگەپابوو، ھاواری کرد، “مزگەوتیکی پاک، شوینی ئەو نییە”.

دەرکەوت کە ئەو قسەییە بەسبوو تا دووبارە خەڵکە کە گریگرنەو، چونکە کەسانێکی تر تێھەلچوون: “ئەمە لەشفرۆشە! زیناکارە! بە ئەم لەشفرۆشە بکوژین”.

لاویک بەرەوپیش تەکانی دا و میزەری ئافرەتە کە ی گرت و بە توندی پاییکشا. میزەرە کە ی کەوت و قژە درێژ و زەرەدە کە ی دەرکەوت کە وەک درەختی گولە بەپۆژە شەپۆلی دەدا و دەدرەوشایەو. ھەموومان ھەناسەمان قەتیس بوو. لە جوانیی یە کجار بیۆینە و جھیلی ئافرەتە کە سەرمان سوڕما. بیگومان شەمس دەرکی بەم ھەستە جۆراوجۆرانە کردبوو، چونکە بە تووڕەییەو پەخنە ی لێدەرگرتن: “براکانم، گەرە کە ئەو یە کلا بەکەنەو، ئایا ئێو بەپراستی پەتەن لەم ئافرەتە یە، یان ھەزتان بۆی دەبزویت؟”.

دەرویشە کە دەستی لەشفرۆشە کە ی گرت و بەرەو خۆی پاییکشا و لە لاوە کە و گیرە شتیۆتەکان دووری خستەو. ئافرەتە کە وەک چۆن کیزۆلە یە ک لە پشت بالاپۆشە کە ی دایکیەو خۆی بشاریتەو، خۆی دایە پەنای دەرویشە کە.

“تۆ ھەلە یەکی گەورە دەکەیت، سەردەستە ی کۆمەلە کە دەنگی بەسەر غەلبە غەلبی ھەشیمەتە کە دا بەرزکردەو و گوتی: “تۆ لەم شارە دا نەناسی کیت و دابونە ریتی ئیمە نازانیت و خۆت لەم شتە ھەلە قورتینە”.

ئینجا کەسیکی تر ھاتە قسە: “تۆ چ دەرویشی کیت؟ ئەر ی جگە لە پاراستنی لەشفرۆشیک، شتیکی دیکەت بەدەستەو نییە؟”.

شەمسى تەوريزى وەك ئەوھى بىر لەم پرسىيارانە بىكاتەو، ساتىك بىدەنگ بوو. ھىچ نىشانەيەكى توورەيى پىتوھ دىارنەبوو و ھىمنىي خۆي پاراستبوو، ئىنجا گوتى: "بەلام توخوداتان چۆن ھەستتان پىكرد؟ ھەرچەندە ئىتوھ ھاتوچۆي مزگەوت دەكەن، لى پىتر ھۆشتان دەخەنە سەر ئەوانەي دەوروبەرتان، نەك خودا. خۆ ئەگەر وەك خۆتان دەلەين، بەپاستى بېروادار بوونايە، ئەوا ئەم ئافرەتە پرووتىش بوايە، ھەستتان پىتى نەدەكرد. دەي بەرەو لاي وتارەكە بگەرپىنەوھ و شتىك لەمە باشتر بگەن".

بىدەنگىيەكى قورس ھەموو شەقامەكەي گرتەوھ. گەلای درەختەكان كە بە درىزايى پىادەپۆكە پەرت بووبوون بۆ ساتەوختىك تاقە شت بوو دەجولانەوھ.

"دەي خەلكىنە! دەي بگەرپىنەوھ و گوئى لە وتارەكە بگەن، شەمسى تەوريزى بەدەم قسەوھ بە داردەستەكەي ئاماژەي دەكرد و وەك ئەوھى كەشە لە مېشومەگەز بىكات، كەشەي لە پىاوەكان دەكرد.

ھەموويان وەرسووپان تا بېرۆن، بەلام چەند ھەنگاوتىك بە لارەلار كەشانەوھ و نەياندەزانی دواي ئەوھ چى بگەن. ژمارەيەكى كەمیان وەك ئەوھى لە گەپانەوھ دوودل بن، تەماشاي مزگەوتەكەيان دەكرد. لەم كاتەدا لەشفرۆشەكە زاتى خستە بەرخۆي تا لە پشت دەرويشەكە دەرىچىت، ئىدى پشت لە خەلكەكە، وەك كەرويتىك بە خىرايى تىتەقاند و پرچە درىژەكەي بە ھەموو لايەكدا پەخشان بووبوو و بەرەو نزيكتىن شەقامى لاوھكى ھەپپاي لىكرد.

دوو پىا و ھەوليەكان دا دواي بگەون، بەلام شەمسى تەوريزى پىگەي لى گرتەن و داردەستەكەي دايە بەر پىيان و ساتمەيان كرد و كەوتەن. ھەندى خەلكى رەوتەنى ئەوھيان بىنى، پىكەنەين، منىش پىكەنەيم. دوو پىاوەكە بەخۇدا شكانەوھ و بە جۆرە گىزبوينىكەوھ ھەستتانەوھ، بەلام لەشفرۆشەكە ون بووبوو، دەرويشەكەش دواي ئەوھى ئەم ئەركەي ئىرەي بەجى ھىنا، پۆيشت و دووركەوتەوھ.

سليمان سهرخوش

قونيا، ۱۷ تشرینی يه کهم ۱۲۴۴

بهر له پروودانی ئه و بگره و بهردهیه، پشتم به دیواری مه‌یخانه که وه دابوو و سهرخوم ده‌شکاند، به لام ئه و بگره و بهردهیهی که له دهره وه بهرپا بووبوو، وای لیکردم خه‌ریکبوو له پیستی خۆم بێمه ده‌ری.
"ئه وه لیتره چی پرووده‌دات؟"، له گهل چا و کردنه و هدا هاوارم کرد، "نایا مه‌غوله‌کان هێرشیان کردووه‌ته سهرمان؟".

شه‌پۆلیک پێکه‌نین به‌رزبووه‌وه. ئاوپم دایه‌وه و بینیم چه‌ند مه‌عمیلیک شوخیم پێده‌که‌ن. نای له‌م بیژیه چه‌په‌لانه.

"هتیی پیری سهرخوش، نیگه‌ران مه‌به"، خریستۆسی خاوه‌ن مه‌یخانه که پنی وتم "مه‌غول لیتره نین تا راوه‌دووت بنین، به‌لکو ئه وه پۆمییه به‌ خوی و که‌ژاوه‌که‌یه‌وه تیده‌په‌ریت و به‌ حه‌شیمه‌تیک له‌ هه‌واداران و مریده‌کانی ده‌وره‌دراوه".

پرووم کرده په‌نجه‌ره‌که و ته‌ماشای دهره‌وهم کرد. که‌ژاوه‌یه‌کم له‌ مریدان و هه‌وادارانی به‌جۆشوخرۆش بینی، هاواریان ده‌کرد: "خودا گه‌وره‌یه، خودا گه‌وره‌یه"، له‌ ناوه‌ندیاندا پۆمی به‌ بالا قیته‌که‌یه‌وه، سواری ئه‌سپیکی سپی بووبوو، ده‌موچاوه به‌تین و له‌خۆ دلیاکه‌ی ده‌دره‌وشایه‌وه. په‌نجه‌ره‌که‌م کرده‌وه و سه‌رم ده‌رکرده دهره‌وه و دیقه‌تیانم دا. کۆپه‌وه‌که که‌ زۆر له‌ سه‌رخۆ ده‌جوولا و نزیکبووه‌وه. له‌ ناو کۆپه‌وه‌که‌دا هه‌ندێ له‌ پیاوه‌کان زۆر له‌ منه‌وه نزیک بوون، به‌ جۆری ده‌متوانی ده‌ستم بگاته سه‌ری هه‌ندیکیان. له‌ ناکاو بیرۆکه‌یه‌کی نایابم بۆ هات، ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو میزه‌ری سه‌ری هه‌ندیکیان بره‌فینم.

ئەو دارى پشتخوراندنەم بە دەستەوہ گرت كە ھى خرىستۆس بوو. بە دەستىكم پەنجەرەكەم كەردەوہ، بە دەستەكەى تەرم دارى پشتخوراندنەكەم گرت. خۆم بەرەو پىنشەوہ چەماندەوہ و تەوانىم دارەكە بگەيەنمە مەزەرى يەكەك لە پياوہكان. ئەوہندەى نەمايو مەزەرەكە رابكىشەم، بە پەكەوت پياويكى دى چاوى ھەلبەرى و بىنىمى.

"سلاوتان لى بىت، بە زەردەخەنەوہ سلاوم لىي كەرد.
"موسلمان و لە مەيخانە بىت! ئەمە بۆ تۆ شوورەيە، پياوہكە بەسەرمدا نەپاندى، ئەى نازانەت شەرابخوراندنەوہ كارىكى نەگريسى شەيتانە؟"
زارم ھەلينا تا وەلام بەدەمەوہ، بەلام پيش ئەوہى دەنگىكم لىوہ بىت، وژەيەكى تىژ بە لاي سەرمدا تىپەرى. بە ترسيكى زۆرەوہ زانيم كە ئەوہ بەرد بوو. خۆ ئەگەر لە دواساتدا سەرم لانەبردا، ئەوا كەللەسەرمى وردوخاش دەكەرد. ئىدى لە پەنجەرە كراوہكەوہ تىپەرى و لە پشتەمەوہ كەوتە سەر ئەو مەزەى كە بازىرگانىكى فارس لەسەرى دانىشتبوو. بازىرگانەكە زۆر سەرخۆش بوو و ئاگاي لەوہ نەبوو كە لە دەوروپەيدا چى پوودەدات، بەردەكەى ھەلگەرت و وەك ئەوہى ئاگادار كەردنەوہيەكى ئالۆز بىت و لە ئاسمانەوہ بەربووبىتەوہ، ھەر دىقەتى دەدا.

"سلىمان، ئەو پەنجەرەيە داخە و بگەپئوہ لاي مەزەكەت، خرىستۆس بە بۆلەبۆل و بە دەنگىكى بەرز و پەژارەوہ بانگى كەردم.
وتم: ئەرى بىنىت چى پرووى دا؟، بە لەتەردان بەرەو مەزەكەم گەپامەوہ، يەكەكيان بەردى تىگەرتەم. خۆ خەرىكبوو بمكوژىت."

خرىستۆس برۆكانى ھەلبەرى و گوتى: "بەداخەوہم، بەلام تۆ چاوەپىي چىت دەكەرد؟ ئەى نازانەت خەلكانىك ھەن چاويان بە موسلمانىك ھەلنايات كە لە مەيخانە بىت؟ ئەوہتا تۆ خۆت ئاشكرا دەكەيت و بۆنى شەرابەت لىدەيت و لووتت وەك گەرى فانتۆس سوورەلگەپاوە."

"ئاخەر ئەمە چ زيانىكى ھەيە؟، بە تەرمەترم گوتەم، ئەى من مەرووف نيم؟".
خرىستۆس وەك ئەوہى بلىت، دەي باشە، باشە، دەستى خستە سەرشانم.

گوتم: "هەر به‌وای ئەمەوه‌یه‌یە رقم له ئایینه، چونکه ئایینه‌په‌روه‌ره‌كان پێیان وایه كه خودا له‌ته‌کیان وه‌ستاوه و وا ده‌زانن ئەوان له سه‌رووی خه‌لكی دیکه‌وه‌ن".

خریستۆس هیچ وه‌لامێکی نه‌دایه‌وه. پیاویکی برادار بوو، هاوکات خاوه‌ن مه‌یخانه‌یه‌کی لێزان بوو، ده‌یزانی چۆن مه‌عمیلیکی تووڤه هێوربکاته‌وه. قاپێ شه‌رابی سووری دیکه‌ی بۆ هێنام، من هه‌لمده‌قوڤاند و ئەو ته‌ماشای ده‌کردم. له‌ ده‌روه‌هه‌ بایه‌کی توند هه‌لیکردبوو و په‌نجه‌ره‌کانی هینابوو ته‌قوه‌وڤ، گه‌لای وشکی دره‌خته‌كان به‌ چه‌پ و راستدا په‌رت ده‌بوون. وه‌ك ئەوه‌ی گوی له‌ ئاوازیك بگرین، ساتیک گوتمان هه‌لخست.

وتم: "من تیناگه‌م بۆچی خودا له‌م دنیا شه‌رابی حه‌رام کردوه‌وه، كه‌چی له‌ به‌هه‌شتدا وه‌ك به‌لێتیک به‌خه‌لكی داوه. گه‌ر وه‌ك ده‌لێن به‌م پاده‌یه‌ خراپه، ئە‌ی بۆچی له‌ به‌هه‌شتدا پێیان ده‌دری؟".

"پرسیار، پرسیار...!" خریستۆس وه‌وریکی كرد و هه‌ردوو ده‌ستی به‌رزکرده‌وه، "تۆ به‌رده‌وام پرسیار لێده‌پژیت. ئایا پێویسته‌ ده‌رباره‌ی هه‌موو شتیك پرسیار بکه‌یت؟".

"بێگومان. ئە‌ی بۆچی ئاوه‌زمان پێ به‌خشاوه‌؟".

"سلیمان، من ده‌میکه‌ ده‌تناسم. تۆ لای من ته‌نها مه‌عمیلیك نییت. تۆ هاوڕیمیت، من بۆ تۆ نیکه‌رانم".

"باش ده‌بیته‌، كه‌ وام گوت خریستۆس قسه‌كه‌ی پێ بریم و گوتی: "تۆ پیاویکی باشیت، به‌لام زمانت وه‌ك خه‌نجر تیژه، هه‌ر ئەمه‌شه‌ په‌ژاره‌ی کردووم. له‌ قونیا خه‌لكی هه‌مه‌جۆر هه‌ن و شاراوه‌ نییه‌ كه‌ هه‌ندیکیان پێزی موسلمانیک ناگرن كه‌ خووی دا‌بیته‌ مه‌یخواردنه‌وه. گه‌ره‌كه‌ فیر بیت چۆن له‌نیو خه‌لكدا ئاگات له‌ خۆت بیت. به‌ نه‌ینی شته‌كانت بکه‌ و ئاگات له‌ هه‌ر وشه‌یه‌ك بیت كه‌ ده‌یلتیت".

زه‌رده‌یه‌كم هاتی و گوتم: "ئایا ده‌توانین ئەم قسه‌یه‌مان به‌ چامه‌یه‌کی خه‌یام برا‌زینینه‌وه‌؟".

خریستۆس هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا، به‌لام بازرگانه‌ فارسه‌که که گویی لیم بوو به‌خۆش‌حالیه‌وه‌ ده‌نگی به‌رزکرده‌وه، 'به‌لێ، ده‌مانه‌وێ گۆیمان له‌ چامه‌یه‌کی خه‌يام بیت'.

مه‌عمیلی تریش هاتنه‌ پالمان و به‌ توندی چه‌پله‌یان لێ دا. به‌ ته‌کانیکی پڕ له‌ جۆشوخرۆشه‌وه‌ به‌ره‌و میزه‌که‌ بازم دا و ده‌ستم به‌ خۆپندنه‌وه‌ کرد:

'ئایا پیت وایه‌ که‌ خودا خۆی دارمێوی دروست کرد

دوایی حه‌رامی کرد و شه‌رابه‌که‌ یشی کرد به‌ گونا؟'

بازرگانه‌ فارسه‌که‌ هاواری کرد، 'بیگومان نه‌خێر! ئه‌مه‌ مانایه‌کی نییه‌'.

'سوپاسی ئه‌و که‌سه‌ بکه‌ که‌ ئاوها بۆی فه‌راهم کردین،

بیگومان ئه‌و ته‌نانه‌ت هه‌زی له‌ به‌یه‌ک‌دادانی په‌رداخه‌کانیشه‌!'

گه‌ر له‌ ماوه‌ی ئه‌م سالانه‌دا له‌ خواردنه‌وه‌وه‌ شتی فێزبووبم، ئه‌وه‌یه‌ که‌ خه‌لکی له‌ شتێزای خواردنه‌وه‌یاندا جیاوازن. من که‌سانیکم ده‌ناسی هه‌موو شه‌وێ چه‌ند کاسه‌ شه‌رابیان ده‌خوارده‌وه‌، ئیدی ده‌بوون به‌ که‌سانیکی که‌یف‌ساز و گۆراننیه‌یان ده‌چڕی، ئینجا ده‌چوونه‌ خه‌وێکی قووله‌وه‌، که‌چی که‌سانیکی تر له‌ چه‌ند فرێک زیاتریان نه‌ده‌خوارده‌وه‌، ده‌بوون به‌ دڕنده‌. گه‌ر خواردنه‌وه‌ هه‌ندێ بکاته‌ مه‌شه‌ره‌بخۆش و قسه‌شیرین و بڕیکی دیکه‌ بکاته‌ خراپه‌کار و شه‌پانگیز، که‌واته‌ بۆ گازانده‌که‌ نه‌خه‌ینه‌ سه‌ر شه‌رابخۆره‌که‌، نه‌ک شه‌رابه‌که‌؟

'بخۆره‌وه‌! چونکه‌ نازانیت له‌ کوێوه‌ هاتوویت و بۆ هاتوویت

بخۆره‌وه‌! چونکه‌ نازانیت بۆچی ده‌پۆیت و بۆ کوێ ده‌پۆیت'

گرمه‌ی چه‌پله‌لێدان به‌رزبووه‌وه‌، ته‌نانه‌ت خریستۆسیش به‌شداریی چه‌پله‌لێدانه‌که‌ی کرد. له‌ قونیا، له‌ گه‌زه‌کی جووله‌که‌کان له‌ مه‌یخانه‌یه‌ک که‌ خاوه‌نه‌که‌ی کریستیای بوو، ئیمه‌ کۆمه‌له‌ تیکه‌له‌یه‌کی هه‌موو ئایینه‌کان و عه‌شقی شه‌راب، پێکه‌وه‌ پێکه‌کانمان به‌رزکرده‌وه‌ و به‌ خۆشیی یه‌ک‌تر خواردمانه‌وه‌. هه‌رچه‌نده‌ قورسه‌ باوه‌ر به‌وه‌ بکڕێ که‌ خودا خۆشی بوێن و لێمان خۆش بیت.

ئىيلا

نۇرتامبىتون، ۳۱ ئايار ۲۰۰۸

‘بە سەلامەتى بگەيت لەوۋە باشترە ژىوان بېيتەوۋە، يەككى لە سايدەكانى ئىنتەرنىت باسى ئەمەى كوردبوو، بۆ ئوۋەى لە دەۋسى پەلەى سووراۋ دۇنيا بېت، دېقەتى كراسەكانى بدە. ئاگاداربە كە بۆ مال دەگەپىتەوۋە، بزانە ئاخۇ بۆنى عەترىكى نامۆى لىدەت.

ئەوۋە يەكەم جار بوو ئىيلا پۈبىشتاين لە ئىنتەرنىت بەم ناۋىشانە خۆى تاقى بکاتەوۋە: ‘چۆن دەتوانىت ئەوۋە بزانىت ئاخۇ شوۋەكەت غايەنەتەت لەگەلدا دەكات يان نا؟، ھەرچەندە پرسىارەكەى توۋپەھات دياربوو، بەلام ئىستا بۆى دەرەكەوت كە رەنگە خۇدى ژيان بۆخۇى دەرپىنىكى دەمدەمى بېت و ھېچى تر.

لەگەل ئەوۋەى ئىيلا نەيدەۋىست لە ئەنجامى ئەو تاقىکردنەۋەيەى كە ئەنجامى دابوو، پوۋبەپوۋى دەيفىد بېيتەوۋە و لىشى نەدەپرسى ئاخۇ ئەو شەۋانەى كە لە دەرەۋەى مال بەسەرى دەبات لە كوئىيە. لەم ماۋەيەدا زۆربەى كاتەكانى بە خۇيىندەۋەى پۆمانى (كفرى شىرىن) بەسەردەبرد و پۆمانەكەى ۋەك بىانوۋىيەك بۆ داپۆشىنى بىدەنگىيەكەى بەكار دەھىتا. لەبەر ئەوۋەى ئاۋەزى پەرتبوو، بۆيە ماۋەيەكى لە كاتى خواساى زىاترى دەۋىست، بەلام چىژى لە چىرۆكەكە و لە ھەر پىسايەكى نوئى پىساكانى شەمس ۋەردەگرت كە خەرىك بوو سەراپاى ژيانان دەگۆپى.

ئىيلا كاتى مىندالەكانى ئامادەبۈۋنايە بە شىۋەيەكى خواساى پەفتارى دەكرد، بەلام ئەو دەمەى بە تەنھا لەگەل دەيفىد بۈايە، دەيفىد ۋەك ئەوۋەى بېرسىت ئەمە چ جۆرە ژنىكە لە مىردەكەى ناپرسىتەۋە ئاخۇ شەۋەكەى لە

کوئ به سه بر دوه، ئیدی به جوریکی تر ته ماشای ده کرد، به لام ئیلا نهیده ویست ئه و زانیاریانه بیستیت که نه زانیت به رانه ریان چون رهفتار بکات. وا بیرى ده کرده وه تا که متر ئاگای له په یوه ندیه ئه فینییه کانی شووه که ی بیت ئه وهنده که متر بیرى لیده کاته وه. راسته گوتوویانه بیئاگای نیعمه ته.

یه کهم جار بوو که له جه ژنی له دایکبوونی رابردودا کاتی له یه کئ له هوتیله ناوخوییه کانه وه فۆرمیکی ئاگادار کر نه وه که یشته سندووقی پۆسته که یان و ئاراسته ی ده یقید کرابوو، له قه ی له و خیروخوشیه دا. ئه وه بوو به شی (خزمه تگوزاری مه عمیله کان) ویستی بزانت ئایا له و ئوتیله ی که چهند جار یک لئی نیشته جئ بووه کاتیکی ئاسووده ی تیدا به سه بر دوه یان نا. ئیلا نامه که ی له سه ر کۆمه لئ نامه ی دیکه له سه ر میتزه که جیهیتشت و ئه و ئیواره یه دهستی به چاودیریکردنی کرد. ده یقید نامه که ی له زه رفه کراوه که ده رهینا و خویندیه وه.

”ئا، فۆرمی هه لسه نگاندنه له لایه ن ئه و که سانه وه که ده بنه میوانی هوتیل! ئه مه دواشته ده مه وی بیبینم، ده یقید به ده م قسه وه زه رده خه نه یه کی به پرووی ئیلا دا، پار ئاماده ی کۆنگره یه کی پزیشکی ددان بووم. بیگومان ئه وان ناوی هه موو به شدار بووانیان له لیستی میوانه کانی خزیان تۆمار کردوه.”

ئیلا برپوای پیکرد. به لای که مه وه برپوای به و لایه نه ی کرد که حه زی نه ده کرد گۆمه که بشله قینیت، به لام لایه نه که ی تر که په شبینی و گومانی هه لده گرت، ئه وه بوو پۆژی دواتر به دوای ژماره ی هوتیله که دا که را تا په یوه ندیی پتوه بکات و گوئی له و شتانه بیت که له بنه رته وه نهیده زانین، ئه ویش ئه وه بوو که له هوتیله که یاندا نه ئه مسال و نه پار کۆنگره ی پزیشکی ددان نه به سترابوو.

ئیلا له ناخه وه خۆی سه رزه نشت کرد. ئاخو و خه ریکه به سه له وه ده چیت و له ماوه ی شه ش سالی رابردودا کیشی زیادی کردبوو. له گه ل زیادبوونی هه ر په تلکی تازه ی جه ستهیدا، جۆشی سیکسی کز ده بوو. وانه ی چیشتلینان خۆر زگار کردنی له په تله زیاده کان لئ قورس کردبوو، که چی ئافره تانی

خوڤئاسا له و باشت و زياتر چيشتيان ليدهنا و كيښ و قه باره يان نيوهى كيښ و قه باره ي ئه و بوو.

كه ژيانى پابردووى خوڤ بيركه و ته وه، زاننى ياخيپوون دادى ئه و نادات، چونكه قهت له پشت دهرگا داخراوه كانه وه له گهل كچاندا تلياكى نه كيښاوه، له مه يخانه كان وه دهر نه نراوه، دهرمانى دژه دووگيانبوونى به كار نه هيتاوه، نوره تووړه بوونى نه بووه، يان دروڤى له گهل دايكيدا نه كړدووه و له قوتا بخانه هه لئه هاتووه و له تافى هه رزه كاريدا كارى جووتبوونى نه كړدووه. له كاتيكا كچانى هاو ته مه نى ئه م مندا ليان له بارخو دهر د يان ئه و مندا لانه ي كه پيش شوو كړدن ده يان خسته وه ده يان دانه كه سانى تر تا هه ليان بگر نه وه. ئيدى وهك ئه وهى دهر باره ي برسيتى له ئه سيوبيا به رنامه يه كى ته له فزيونى ببينيت، گوڼى له چيروكه كانيان دهر گرت. ئه و شته ي كه له دلى ئيلا دا مايه ي، خه م بوو، بلاو بوونه وهى ئه م كار ه ساتانه بوو له جيهاندا، به لام پيى وا نه بوو كه له هه مان ئه و دنيا يه دا دهر ژى كه ئه و كچه به سته زمان و كلولانه تييدا دهر ژين.

ته نانه ت كاتى له ته مه نى هه رزه كاريدا بوو، به شدارى ئه و ئه و ئاهه نكانه نه ده بوو كه لاوه كان سازيان دها، به لكو پيى باش بوو له ماله وه بمينيت ته وه و له شه وى هه يني دا كتييكي نوڤ بخوښت ته وه، نهك له ئاهه نكيكي به ره لاييدا به شدارى كو مه له لاو يكي نه ناس بكات.

’بوچى وهك ئيلا ناكه ن؟‘ له گه ره كه كه دا دايكه كان له كچه كانى خوڤيان دهر پرسى، ’ته ماشا بكه ن، ئه و خوڤى له هيچ كيښه يهك تيوه ناگلي تيت‘.

له كاتيكا دايكانى كچه كان زور پزيان له م دهر گرت، كه چى كچان و كوپان ئه ميان به جيدى و ئالوز و خالى له روځى خوشنودى ده بينى. ئيدى سه ير نه بوو له قوتا بخانه ي دوانا وه ندى كچيكي زور خوښه ويست نه بوو. جاريكيان يه كى له كوپه هاو پوله كانى پيى گوت: ’ئايا ده زانيت كيښه ي تو چيه؟ تو ژيانت زور به قورسى گرتووه. كچيكي تا بليت بيزار كه ريت‘.

به وردى گوڼى ليكرت و گوتى كه بيريك له شته كه ده كاته وه.

ئويك به دريژايى ئه و سالانه شيوه ي پرچيشى نه گورپيوو - پرچيكي دريژ، په خشان، زهرديكي هه نگوڼى، له شيوه ي كيكيكا هه ليده گه رانده وه - يان ده يكرده په لك و تا خواره وهى پشتى شوړ ده بووه وه. خوڤى زور

نەدەپرازاندەو، بەلکو تووژیکى تەنكى لە سووراوى قاوهی مەیلەو سوورى بەکار دەهینا، ھەر وەک کچەکەى دەیکوت سێبەرێکى سەوز ئامالێ بۆ چاوى دەکرد و لەجیاتى ئەوێ دەریانبخات، پەنگە شین و خۆلەمیشیەکەى دەشاردەو.

لە ھەموو باریکدا نەیدەتوانى بە باشى دوو ھێلى چەماوێ بۆ سێبەرى چاوەکانى بکێشێت و بەزورى ھێلە کێشراوەکەى سەر یەکێ لە پیلووەکان لە پێرەوى خۆى دەردەچوو و لە ھێلە کێشراوەکەى سەر پیلووەکەى تر ئەستوورتر دەردەکەوت.

ئێلا وای بە خەیاڵدا دەهات کە خەوشیکى تێداى. ئاخى ئەو یان خۆتێھەلقورتێنەرێکى منجێرە (وەک خۆھەلقورتاندنەکەى لە شووکردنەکەى جانیئت)، یان نەرم و ملکەچە (وەک پەيوەندییە سیکسییەکانى مێردەکەى). ئیدی لەو ئێلایەکى دەسەلاتخواز و لێرە ئێلایەکى تا ئەوپەرى ناویند و بەستەزمان. نەیدەزانى لەم دوو شتە کامیان و کەى دەردەکەوێت.

ئێلایەکى سێبەمیش ھەبوو، ئێلایەک بە ھێمنى سەرنجى ھەموو شتیکی دەدا و چاوەپێى کاتى تەقینەوێ دەکرد. لە بن خودى ئێلای ھێمن و خنکاودا، تووڕەیی و یاخیبوونیکی توند خۆیان ھەشاردابوو. ئێلای سێبەم ئاگادارى دەکردەو کە ئەگەر لەسەر ئەم پەوتە بەردەوام بیت، ئەو بێگومان پۆژیک ھەر دیت بتەقیتەو، ئەمەش بەند بوو بە پەخسانى کاتەو.

دواى ئەوێ ئێلا لە دواپۆژى مانگی ئایاردا ئەوێ کردى دەمى بوو شتى وای نەکردبوو. نووژى کرد و لە خودا پاراپەو کە خۆشەویستیەکی وای پێ ببەخشیت ھەموو بوونی پێ بکاتەو، یان وای لێ بکات ئەو نەدە دەرھق و گوینەدەر بیت، بێر لەو نەکاتەو و گوێ بەو نەدات کە لە ژيانیدا خۆشەویستى نییە.

لەم دوو کامیان ھەلدەبژیریت، تکایە زوو وەلام بدەو، بەدەم تکاوە بیری کەوتەو "پەنگە بێرت چووینت کە من گەیشتوومەتە تەمەنى چل سالی. وەک دەبینیت، من سالانى تەمەنم بە باشى بەکار ناھێنم."

گوئی بیابانی له شفرۆش

قونیا، ۱۷ی تشرینی یه کهم ۱۲۴۴

بە هەناسە بێکێو بە کۆلانه تەنگەکاندا هەر پامدەکرد و پامدەکرد،
نەمدەتوانی ئاوێ دواوە بدەمەو. سییەکانم دەسووتانەو و سینگم دەههژی،
تا لە کۆتاییدا گەیشتمە بازارێ قەرەبالغەکە و پشتم دایە دیوارێکەو کە زگی
دابوو و خەریکیوو دەرووخا، ئەوسا زاتم وەبەر خۆنا و تەماشای دواوەی
خۆم کرد. وای چەند واقم و پەمان و ئاسوودە بووم. بینیم تاقە کەسیک
دوامکەوتوو، ئەویش کونجییه. بە هەناسە بێکێو بە تەنیشتمەو وەستا و
دەستیکی کەوتبوو ئەملا و دەستەکە ی تری ئەولا، سەری سوپامابوو و
توورەیی بە دەموچاوییهو دیاربوو. لەو تێنەدەگەیشتم کە بۆچی لە پەر وەک
شیت بە کۆلانه کانی قونیا دا پامدەکرد.

شەکان بە خێزایی روویان دا. تا نەگەیشتمە بازارێکە، راستییە کەم بۆ
پوون نەبوو. کاتی لە مزگەوتە کە دانیشتبووم و بە قوولی گویم لە
وتارە کە گرتبوو، بە گەوهەری حیکمەتی و تەکانی پۆمی مەست بووبووم. لە
گەرمە ی ئەو مەستییه مەدا، سەرنجی ئەو مە نەدا کە ئەو لاوە ی بە تەنیشتمەو
دانیشتبوو، بە بێ مەبەست پێی خستە سەر ئەو ملپێچە ی کە دەموچاوی خۆم
پێداپۆشی بوو. ئیدی بە بێ ئەو ی ئاگام لی بیت ملپێچە کە هاتە خوارەو و
مێزەرە کەم لاریبوو و دەموچاوم و بە شیک لە قژە کەم دەرکەوتن. بە پەلە
دەمامکە کەم توندکردهو و لە سەر گوینگرتن لە پۆمی بەردەوام بووم و دلنیا
بووم کە کەس سەرنجی شتیکی نەداو، بەلام کاتی دووبارە چاوم هەلبێی،
بینیم گەنجیک لە پیزی پیشەو چاوی تێپێووم. دەموچاوی شیو چوارگۆشە

بو، چاوی مات بو، لووتیکی دریژ و تیژی هه‌بو، دهمی وا پیشان ده‌دا که بیزی دیته‌وه. ئەمبستا زانیم که ئەوه پێپرسه.

پێپرس یه‌کی بوو له‌و مه‌عمیله‌ بیزارکه‌رانه‌ی که هیچ کچی له‌ سۆزانیخانه‌ که ئاره‌زووی نه‌بوو له‌گه‌لیدا بنویت. ئاخر پیاوانیک هه‌ن له‌گه‌ل له‌شفرۆشدا جووت ده‌بن و هاوکات رقیان لیان ده‌بیته‌وه و سووکایه‌تیان پێده‌که‌ن، پێپرسیش یه‌کی بوو له‌و جۆره‌ پیاوانه‌ و له‌ قسه‌ی سووک و نوکته‌ی ناشیرینی خۆی نه‌ده‌که‌وت و ته‌بیاتیکی یه‌کجار خراپی هه‌بوو. جاریکیان به‌ شیوه‌یه‌کی کوشنده‌ له‌ کچیکی دا، خاوه‌ن سۆزانیخانه‌ که هه‌رچه‌نده‌ به‌ر له‌ هه‌رشته‌ی حه‌زی له‌ پاره‌ بوو، ده‌ریکرد و پیتی گوت که جاریکی تر پێ نه‌خاته‌وه ئەم شوینه، به‌لام دوا‌ی چه‌ند مانگیک هاته‌وه. دوا‌یی نه‌مزان‌ی هۆیه‌که‌ی چیه‌ له‌ناکا‌و‌ وازی له‌ هاتوچۆی سۆزانیخانه‌ که هیتا و ئیدی ده‌نگوباسیمان نه‌بیسته‌وه. ئەوه‌تا ئیستا مینا پیاوانی خوداپه‌رست ریشتیکی دریژی هیشته‌وه‌ته‌وه و له‌ ریزی پیشه‌وه‌ دانیشته‌وه، به‌لام هیشتا بروسکه‌ی توندوتیژی له‌ چاوانیه‌وه‌ سه‌ری ده‌کرد.

ده‌موچاوی خۆم لێی شارده‌وه، به‌لام کار له‌کار ترازابوو. ئیدی منی ناسیبوو‌وه. پێپرس شتیکی چپانده‌ بن گوێچکه‌ی ئەو پیاوه‌ی له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ دانیشتی‌بوو، ئینجا وه‌رسووران و چاویان تێپه‌رم، دوا‌یی ئاماژه‌یان بۆ پیاویکی تر کرد، ئیدی هه‌موو پیاوه‌کان له‌و ریزه‌دا یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک ته‌ماشایان ده‌کردم. ده‌موچاوم سووره‌له‌که‌را و دلم داخو‌ریا، به‌لام نه‌متوانی له‌ شوینی خۆم ببزویم، به‌لکو خۆم دایه‌ ده‌ست ئەو ئومێده‌ مندالانه‌یه‌ که ئەگه‌ر هه‌ر وا به‌بێ جووله‌ له‌شوین خۆم دابنیشتم و چاوه‌کانم بنوو‌قینتم، ئەوا تاریکییه‌که‌ هه‌موومان قووته‌دات و په‌ژاره‌ی ناوێت.

که زاتم وه‌به‌رخۆ نا و دووباره‌ چاوم کرده‌وه، بینیم وا پێپرس له‌نیو‌ حه‌شیمه‌ته‌که‌ رینگه‌ی خۆی ده‌کاته‌وه و به‌ره‌و لای من دیت. ئیدی ڕووه‌و ده‌رگا‌که‌ رامکرد، به‌لام هه‌سته‌م بوو بتوانم رابکه‌م، چونکه‌ به‌ ده‌ریایه‌کی هه‌لچووی پیاوان ده‌وره‌ درابووم. پێپرس له‌ چاو‌ترووکانیکدا پێم گه‌یشته‌ و ئەوه‌نده‌ لێم نزیک بووبوو‌وه، بۆنی هه‌ناسه‌یم کرد. قو‌لی گرت‌م و له‌نیوان

ددانه به چیره وه چوه کانییه وه گوتی: "سۆزانییه ک لیڤه چی دهکات، ئه وه شهرم ناکه یت؟".

"تکات لیڤه کهم... لیت ده پاپیتمه وه وازم لی بینه با برۆم، زمانم گیرابوو، به لام پیتم وا نه بوو گویی لیتم بوو بیت.

هاورپیکانی هاتنه پالی. پیاوانی گیل، ترسناک، لووتبه رز، له خورازی، بۆنی توورپهی و ترشه لۆکیان لیڤه هات، ئیدی سووکایه تیبارانیان کردم. پیاوه کانی دیکه ئاورپیان دایه وه تا بزنان چی پوو ده دات، هندیکیان ورته ورتیکی نارپه زاییان دهر بری، به لام که سیکیان نه هاته بهینه وه. جه ستم مینا پارچه هه ویریکی خاوبوو بووه وه. خۆم شلکرد تا به ره وه دهرگا پالم پیوه بنین. که گه یشتینه شه قامه که، ئاواته خواز بووم کونجی راپه ریت و یارمه تیم بدات. به ته مابووم گهر له مه خراپتر پوو بدات، رابکه م، به لام ههر ئه وه نده پیته کانم که و تنه سهر زه ویی شه قامه که، توندوتیژی و شه رانگیزی پیاوه کان زیاتر بوو. ئه وان له ناو مزگه وته که دا به وای وتارییژه که و نوێژکه رانه وه، سلیمان ده کرده وه دهنگ به رز بکه نه وه، یان پالم پیوه بنین، به لام ئیستا ترسی ئه وه م لی نیشته له شه قامه که دا شتیکی نه بوو به ریان پی بگریته.

له ژیاندا گه لی ئاسته نگم دیون، لی باوه رناکه م قهت هه ستیکی خه مینی وه ک ئیستام هه بوو بیت. دواي سالانیک له دوو دلی، وا ئه مرق ههنگاویک به ره وه خودا نزیکه بمه وه، ده بی ئاوها وه لامی نزیکبوونه وه که م بداته وه؟ به تیه لدان و دهرکردنم له مالی خۆی!

"نه ده بوو بۆ ئه وی بچم، وام به کونجی گوت و دهنگم چون به فریکی تهنگ درزی برد، ئه وان راست ده که ن، چونکه له مزگه وت یان که نیسه یان ههر مالیکی له ماله کانی خودا سۆزانییه ک جی ناییته وه. "وا مه لی".

که ئاورم له ئاخپه ره که دایه وه، باوه ریم به چاوه کانی خۆم نه کرد. خۆ ئه وه دهرویشه گه ریڤه بیڤیشه که یه. زه رده خه نه یه کی ئاشکرا له سهر پوخساری کونجی نه خش بوو، خۆش حال بوو که جاریکی تر دهرویشه که ی بینیه وه. ته کانم دا ده سته کانی ماچ بکه م، به لام رایگرتم و نه یه نیشته، ئینجا گوتی: "نا، تکات لیڤه که م".

به پارانه وهه گوتم: "ئاخر چون بتوانم سوپاست بکه؟ من زور قهرزاري
توم."

به گوينه دانه وهه شانەکانی هه لته کاند و گوته: "تو به ههچ شته قهرزاري
من نهته. جگه له خودا ئيمه قهرزاري ههچ که ستيک نهته."

خوي پينا ساند و گوته که ناوي شه مهي ته ورهيزيه، ئينجا باسي
سه برترين شته کرد که له ژياندا نه ميبهستبوو: "هه نه ده خه لک ژيانيان به
خه رمانه يه که گهش ده ست پته ده کن، به لام ته وهنده ناباته ته و گه شيه کال
ده بيه ته وه. وا دياره توش يه کتيکت له وانه. خه رمانه ي ژيان ي توش پوژي
له روژان پر بوو له گوله زه نه به قی سپي و خاله خالوي، وه لای ورده ورده
کال بوونه وه و نه ميستا بوون به ته لختي که مات. ئه ري تو په نگه په سه نه کانی
خوت له ده ست نه داوه؟ ئه ري هه ز ناکه يته مه يدا نه خوازي که وهه ري خوت
بکه يته؟"

هه ستم کرد و خه ري که تينو ي وشه کانی ده بم.
"خه رمانه که ته دره و شانە وهه نه ماوه، چونکه به دره يژايي ته م سالانه
باوه پت به خوت هه تاوه که تو له ناوه وه و له ده ره وه په سيته."
"من په يس نهيم، به ده م قسه وهه ليه وه کانی خوم که ست، "ئاخر تو ته وه
نازانته، ته ي بو خوژياندن چي بکه م؟"
"په گه م بده با هه کايه تنيکت بو بگه رپه مه وه، شه مس واي گوت و ته مه ي
گه رپه مه وه:

پوژي له شفروشتي که به لاي سه گيني که به ره لادا تيه په ري. سه گه که له بهر
خوره سووتينه ره که دا له تينو يتي و نه چاره ييدا هه ناسکه هه ناسکی بوو.
له شفروشه که ده سه به جي تاکی له په لاوه کانی دا که نه ده و له بيريني که نه چي
کرد له ناو تا ناو به سه گه که بداته. ئينجا به په ي خويدا په ويشت. پوژي دواي
تووشي سو فيه که به حیکمه ت بوو. که له شفروشه که ي بيني ده سه ته کانی ماچ
کرد، ته ميس سه ري سو پما. سو فيه که په ي گوت که ته و به په استگويي به زه ي
به سه گه که دا ها تو وه ته وه، بويه خودا له هه موو گونا هه کانی خو شبو وه."

تيگه يه شتم که شه مهي ته ورهيزي ده يه وي چيم په بلته، به لام شته له
ناوه وه مدا ته وه ي په ته ده کرده وه که باوه په ي په بکاته، بويه گوتم: "با دلنياه

بکه مه وه، گهر من هه موو سه که کانی قونیا تیراو بکه م، بایی ئه وه نییه له گونا هه کانم پاک بیه وه.

له توانای تودا نییه ئه وه بزانی، ههر خودا خوی ئه وه ده زانی. ئه ی چی وات لیده کات پیت وا بیت که یه کی له و پیاوانه ی له مزگه وته که ده ریان کردیت، له هه موویان له خودا وه نزیکتره؟.

ته نانه ت گهر له خوداش نزیک نه بن، ههر له خو وه وه لامم دایه وه، ئاخو کئ ئه وه یان پئ بلیت؟ تو؟.

ده رویش هه که سه ری بادا و گوئی: نه خیر، شته کان ئاوها به پیره ناچن، گهره که تو خوت پئیان بلیت.

پیت وایه که ئه وان گویم لیده گرن؟ ئاخو ئه و پیاوانه رقیان لیمه.

دی گوئی بگرن، به جه خته وه ئه مه ی گوت، چونکه شتی نییه ناوی (ئه وان) بیت، هه روه ها شتیکیش نییه ناوی (من) بیت، هه موو ئه وه ی له سه رته بیکه ییت ئه وه یه که بزانی ت له م گه ردوونه دا هه موو شتیکی و هه موو که سیک پیکه وه به ستراون. ئیمه بریتی نین له سه دان و هه زاران بوونه وه ری جیاوان، به لکو هه موومان یه ک شتین.

چاوه پیم کرد تا بۆم پروون بکاته وه، ئه و له سه ری پویش و گوئی: ئه مه پێسایه که له چل پێساکه: گهر مرقوف بیه وئ ئه و شیوازه بگوریت که خه لکی له گه لیدا مامه له ی پیده که ن، ئه و پێویسته یه که م جار ئه و شیوازه بگوریت که له گه ل خودی خویدا مامه له ی پیده کات. گهر مرقوف فیری ئه وه نه بوو چون به ته واوی و راستگو یانه خوی خوش بو، ئیتر هه یج شیوازیکی دی نییه وای لئ بکات که خوشه ویستی له دلیدا بیت. لئ کاتی ده گاته ئه و قوناغه، ئه و سوپاسی هه ر درکیک ده کات که له لایه ن خه لکی دیکه وه پئیدا ده چه قینری، ئه مه ش نیشانه ی ئه وه یه که ها کا گولباران کرا. که می وه ستا و ئینجا له سه ری پویش: گهر مرقوف خوی به شایسته ی پیزگرتن نه زانی، ئیدی چون ده کری گازانده له خه لکی تر بکات له به ر ئه وه ی پیزی ناگرن؟.

که هه ستم کرد ئه وه ی له نئو چنگمدایه و خه ریکه لیم ده چوپتیه وه، بۆیه لیره دا وه ستام و نه متوانی وشه یه ک بدرکینم، چونکه هه موو ئه و پیاوانه م هاته وه یاد که له گه لیاندا نوستیووم، بۆنیان، به رکه وتنی ده ستیان و پێستی

زېريان، ئاخوئۆفی ساتی په‌حه‌تبوونیان... گهنجانی سه‌لارم بینی ده‌بوونه
 دپنده، دپنده ده‌بوونه گهنجی ناسک و سه‌لار. جاریکیان مه‌عمیلیک هات بۆلام
 که به‌وه پاهاتبوو له کاتی سه‌رجینیکردندا تفی له سۆزانییه‌کان ده‌کرد و
 ده‌یگوت (چه‌پهل)، تفی له ده‌موچاروم کرد و پینی وتم (هه‌ی قه‌حه‌پی چه‌پهل).
 که‌چی ئەم ده‌رویشه‌پی وتم که من له ئاوی کانی پاکترم، وام به‌خه‌یالدا
 هات که ئەم نوکته‌یه‌کی بی‌تامه، ویستم زۆر له خۆم بکه‌م و پی‌که‌نم، ده‌نگ له
 ئەوکه‌وه ده‌رنه‌چوو، ئیدی هه‌ناسه‌ی خۆم قه‌تیس کرد.

"پابردوو خولانه‌وه‌یه‌کی به‌رده‌وامه، گهر خۆت بۆ شل کرد، ئەوا به‌سه‌ر
 ساتی ئیستانتا زال ده‌بیت، ئیتر هه‌لتده‌مژیت و راتده‌مالیت، شه‌مس وه‌ک
 ئەوه‌ی غایله‌کانمی خۆیندیبیت‌وه‌ وای پی‌گوتم، 'پۆژگار له وه‌میک زیاتر نییه،
 گهره‌که به‌ تاییه‌تی بۆ ئەم ساته‌ بژیت و ئەوه‌ی گرینگه‌ ئەمه‌یه'.

که ئەمه‌ی گوت، ده‌سته‌سپریکی ئاوریشمی له گیرفانی عه‌باکه‌ی ده‌ره‌ینا و
 گوتی: 'لای خۆت بیپاریزه. له به‌غدا پیاوچاکیک پیی به‌خشیم، به‌لام تو له من
 پتر پی‌ویست پیی ده‌بیت. ئەم ده‌سته‌سپره‌ بیرت ده‌خاته‌وه‌ که تو دلپاکیک و له
 ناوه‌وه‌ی خۆتا خودات هه‌لگرتوه'.

ده‌رویشه‌که دارده‌سته‌که‌ی هه‌لگرت و هه‌ستا و خۆی ئاماده‌کرد بپروات،
 گوتی: 'واز له‌و سۆزانیخانه‌یه‌ بینه'.

"بۆ کوئ و چۆن برۆم؟ ئاخ‌ر شوئینیکی دیکه‌م نییه‌ پرووی تیبکه‌م."
 "ئمه‌ گرفت نییه"، ده‌رویشه‌که به‌ده‌م قسه‌کردنه‌وه‌ چاوه‌کانی
 دره‌وشانه‌وه، "گوئ به‌وه مه‌ده‌ پی‌که به‌ره‌و کویت ده‌بات، به‌لکو چاوت
 له‌هه‌نگاوی یه‌که‌م بیت، که قورسترین هه‌نگاوه‌ و گهره‌که به‌رپرسیاریتی
 هه‌لبگریت. هه‌ر ئەوه‌نده ئەو هه‌نگاوه‌ت هه‌لینا، ئیدی هه‌موو شته‌کان به
 شیوه‌یه‌کی سروشتی بۆخۆیان ده‌پۆن و ئەوه‌ی ده‌مینیته‌وه‌ هه‌ر له‌خۆوه‌ دیت.
 له‌گه‌ل شه‌پۆلدا مه‌رۆ، به‌لکو خۆت بیه به‌ شه‌پۆل'.

سه‌رم له‌قاند. ئیدی ئاتاجی ئەوه‌ نه‌بووم پرسیار بکه‌م تا تیبکه‌م که
 ئەمیش یه‌کیکه‌ له‌ چل ریساکه‌.

سليمان سهرخوش

قونيا، ۱۷ ي تشريني يه کم ۱۲۴۴

بهر له نيوه شهو، دوا پيكي شهرابم خوارده وه و مه خانه كه م جي هشت.
ته وه ي پيم وتيت له بيرت بيت. ورياي هر وشه يه ك به كه له دهمت
دوره چيت، خريستوس وهك ناگادار كړنه وه يه ك ته مه ي پي گوتم و ده ستی
دوعاوازي بى ه ليريم.

سهرم له قاند و هه ستم به به خته وه رى كرد، چونكه هاوپتیه كم هه يه و
به ته نگمه وه يه. وه لى هر ته ونډه پتیه كانم كه وتنه سهر شه قامه چول و
تاريكه كه، هه ستم به ماندووبوونيك كرد كه له وه وپيش هه ستم پتي نه كړد بوو.
شه للام كرد كه قاپي شهرابم له گهل خوم هيتابا، چونكه هيتشتا توانای
خواردنه وه م هه بوو.

له كاتيكدا دهرؤيستم و له ترم ددا، پيلاوه دريژه كانم له سهر شه قامه
نارپكه كه ته قه ته قيان لى هه لده ستا. وينه ي ته و پياوانه ي كه له گهل كه ژاوه كه ي
پوميدا دهرؤيستن هاته وه بهر چاوم. يادى نيگا رقاوييه كانى چاويان نازارى
دام. گهر له دنيا دا شتيك هه بيت رقم لىي بيته وه، سه نكينييه، له م باره وه
دهوله مهند و هه ژار تانه يان ليداوم، ئيدى هر به ياد كړدنه وه يان ته زوويه ك به
هه موو جه سته مدا تيده په ريت.

له كاتيكدا ته م غايلا نه مژوليان كړد بووم، لای ليژاييه كه پيچم كړده وه و
به كو لانتيكى لاهه كيدا پيم گرته بهر. به وای دره خته لقوپوپ به رزه كانه وه
كو لانكه تاريكتر بوو، سهر بارى تاريكيه كه له ناكاو مانگيش له پشت
په له هه ورپكه وه ون بوو. ئيدى تاريكيه كي ته نگوسته چاو ده وری دام. خو

ئەگەر تارىككە نەبوايە ئەوا ئەو دوو حەسحەسەم دەيىنى كە خەرىكبون
نزىك دەبوونەو.

وتم: "سلاوتان لى بيت"، دەنگم خۇشچالى پىنو دىاربوو و ھەولم دا
نىگەرانىي خۇم بشارمەو.

دوو حەسحەسەكە سلاوئەكەمىان نەسەندەو، بەلكو لىيان پرسىم كە بەم
درەنگى شەو ھەم شەقامە چى دەكەم.

بە بلمەبلم گوتم: "پىاسە دەكەم".

پووبەپووى يەكتر وەستائىن، بىدەنگىيەكى قورس بالى كىشا و جگە ھە
چەپەي دوورى سەگەل، ھىچى تر نەدەيىسترا. يەككى ھە پىاوەكان ھاتە پىتەشەو
و بۆنى بە ھەواو ھەم گوتى: "بۆنىكى ناخۇش دەكەم".

"بەلى، بۆنى شەراب دىت"، پاسەوانەكەي تر دلىاي كردهو.

بىپارم دا كە شتەكە بە ئاسانى چارەسەر بكم، بۆيە وتم: "خۇتان عەزىت
مەدەن. ئەم بۆنە ناخۇشە تەنھا بۆنىكى خوازەيە. ھەبەر ئەو ھەي ئىمەي
موسلمان جگە ھە شەرابى خوازەيى پىگەمان پى نادىر شەرابى دىكە
بۆيەنەو، بىگومان بۆيە بۆنەكەيشى دەيىتە بۆنىكى خوازەيى".

"بۇ خاترى دۆزەخ، ئەم پىاوە چ وپىنەيەك دەكات؟"، پاسەوانى يەكەم
ترمەترمىكى كرد.

ھەو ساتەدا مانگ ھە پىشت ھەورەكەو ھەركەوت و بە تىرىفە ناسك و
زەردەكەي كۆيكرىنەو ھەو تەوانىم ئەو پىاوەي بەرانبەرم وەستابوو بىيىنم،
دەموچاوى چوارگۆشە بوو، پىشىكى بەردابوو ھەو، چاوەكانى شىن و
ساردوسىر و لووتىكى تىژى ھەبوو. خۇ ئەگەر چاوە ماتەكانى و دەموچاوە
مۆنەكەي نەبوونايە، پەنگە قۇز بوايە.

"ھەم كاتە درەنگەدا ھەم شەقامە چى دەكەيت؟"، پىاوەكە پرسىارەكەي
دووبارە كردهو، "ھە كۆيۆ ھاتوويت و بۇ كۆي دەپۆيت؟".

خۇم پى نەگىرا و گوتم: "پۆلە ئەم پرسىارانە قوولن، گەر وەلامەكانىانم
بزانىايە، ئەوا مەتلى بوونى خۇمانم ھەم دىنبايەدا ھەلدەيتا".

"ھەي چەپەل، ئەو ھەم گالتەم پىدەكەيت؟"، پاسەوانەكە بە مۆنىيەو پرسىارى
كرد و بەخىزايى قامچىيەكى دەرھىتا و ھەوادا پاىوھەشاند.

له جووله كانيدا زور زیده پوی دیه کرد، بویه به نهرمی پیکه نیم، پاشان قامچییه کی له سهر سینگم دا. لیدانه که بۆ من کتوپر بوو، له نگره م تیکچوو و که وتم.

"پهنگه ئه مه فیرت بکات که چۆن به ویله وه رهفتار بکهیت، حه سحه سه که به ده م قسه وه قامچییه که ی ئه مده ست و ئه وده ست کرد، ئه ی نازانیت که شه را بخواردنه وه له گونا هه گه وره کانه؟".

ههستم کرد خوینم هاتووه ته کول، سهرم له ده ریایه کی ئازاردا دهستی به خولانه وه کرد و هیشتا باوه رم نه ده کرد که گنجی له ته مه نی کوره که ی خۆمدا له ناوجه رگه ی گه ره کدا بهر قامچیم بدات.

"ده ی سزام بده"، به ده م قسه کردنه وه هاوارم کرد، "گه ر به ههشت بۆ کهسانی وهک تۆ ته رخان کراییت، ئه وا پیم باشته ره له ئاگری دۆزه خدا بسووتیم".

له نۆره توو په ییه کی تونددا حه سحه سه لاوه که تا هیزی تیدا بوو به قامچی لینی دهمام. به دهسته کانم ده موچاوی خۆم دهشارده وه، به لام ئه وه ههچ دادیکی نه دام. له و ساته دا سترانیککی خۆشم بیرکه وته وه، که به زور له نیوان ههردوو لیه خلتان خوینبو وه کانه وه ریگه ی خۆی کرده وه. سووربووم له سهر ئه وه ی خۆم به زه بوونی پیشان نه ده م، له گه ل هه ر زه بریکی قامچییه که دا به دهنگیکی بهرز و بهرتر دهستم به گورانیگوتن کرد:

"هق خۆشه ویستم ماچم بکه، هه موو دلم پاره پاره بکه لیه کانت تامی شیرینی شه را بی گیتلاس ده ده ن، ده ی زۆرترم بۆ تن بکه".

ئهم شوخ کردنه م پاسه وانه که ی توو ره تر کرد. چه ند به دهنگی بهرز گورانییه که م ده چری، توندتر لینی دهمام. له و باوه ره دا نه بووم که ئهم جو ره توو په یی و پقه به م پاده یه له ناخی تاقه که سیکدا هه بیت.

"پتیرس راوهسته، ئیتر به سه"، گویم لیبوو حه سحه سه که ی تر به تر سه وه هاواری کرد.

له پر چۆن دهستی به لیدانم کرد، هه ر واش دهستی لی هه لگرتم. ویستم دوا قسه بکه م و شتیکی له نا کاو و توند بلیم، لی سیلاوی خوینی ناو ده م له هه ناومه وه قولی دا و دهنگی خهفه کردم و رشامه وه..

”تو پیاویکی نه خوښیت، پتپرس به تانه وه وای پی گوت، دهرباره ی
ئه وه ی پیم کردیت ته نیا لومه ی خوت بکه.”

پشتیان تیکردم و هه پیا یان لیکرد، ئیتر له ننیو تاریکی شه وه که دا بزربوون.
نه مزانی تا که ی له وی که وتبووم، په نگه ماوه ی چهند خوله کیک یان به
دریژایی شه وه که بوو بیت، چونکه زه من و هه موو شتیکی تر په وتی خوی
له ده ست دابوو، مانگه که ش له پشت هه وره کانه وه ون بوو، ئیدی نه که هه
پروناکیه که ی جیی هیستم، به لکو به جوړی جیی هیستم که نه میس ده زانی
من کیم. زوری نه برد له نیوان دهریایه کی بیرچوونه وه ی نیوان ژیان و مهرگا
دهستم به گینگلدان کرد، ئیتر گویم به وه نه ده دا کوتایم به چی دیت. ئینجا تا
ده هات سړی جه ستم نه ده ما و جیگه ی هه ر گاز و هه ر لیدانیکی به زه بر و
هه ر برینیکی جه ستم، شیتانه دهستی به ئازار کرد و شه پؤل دوی شه پؤلی
ئازار ده یان کوتامه وه. سه رم له قه له قی بوو، ده ست و لاقه کانم ئازاریان لی
هه لده ستا. له و دوخه دا مینا گیانداریکی بریندار دهستم به ناله نال کرد.

بینگومان کویرایم داهاتووه. تاوی چاوم کرده وه، میزم به خومدا کردبوو،
ده ست و پیته کانم یه کجار ده ئیشان. له خودا پارامه وه که جه ستم سړ بکات،
یان شه رابم پی بیه خشیت. له م کاته دا گویم له ترپه ی هه نگا وگه لی بوو نریک
ده بوونه وه. دلم به توندی که وته خورپه، په نگه به ره لایه کی شه قامه کان بیت،
یان دزیک، یان پیاوکوژیک بیت، به خومم گوت له چی بترسیم؟ ئیدی
که یشتوومه ته راده یه که هیچ شتیکی ئه م شه وه نامترسینیت که له گوینه پیته
پینگام.

له پشت سینبه ره کانه وه دهرویشیکی بالابه رز و باریکه له و پششتا شراو
دهرکه وت و له ته نیشتمه وه داچه مایه وه، یارمه تی دام که هه ستم. خوی پی
ناساندم که ناوی شه مسی ته ورژییه، ئینجا له ناوی پرسیم.
”سلیمان سه رخوش، خه لکی قونیام و له خزمه تتدام، به دهم وه لامدانه وه وه
ددانیکی له قم له زارم دهریتا، به بینیت خوشحالم.”

”تو خوینت له بهر دهروات، شه مس به دهم سړینه وه ی خوینی ده موچاوم،
بلمه بلمیکی کرد، نه که هه ر له دهره وه، به لکو له ناویشه وه.”

که ئهوهی گوت، که مولهیهکی زیوی له گیرفانی عهباکهی دهرهینا و گوتی: 'به م مه ره مه برینه کانت چه ور بکه. پیاوچاکنیک له بهغدا پیتی بهخشیتم، بهلام تو له من زیاتر پتویستیت پیتی ده بیت. وهک ده زانیت برینه کانی ناوه وهت قوولترن و ده بی خه میان بخویت. ئه وهشت بیرده خاته وه که تو له ناخدا خودات هه لگرتووه'.

'سو پاست ده که م'. گویم له خۆم بوو بلمه بلمم ده کرد. دوا ی ئه وهی نهرمونیانی و سۆزه که ی کاریان تیکردم، گوتم: 'ئو حه سه سه.. به قامچی لینی دام و گوتی که گوا یا من شایسته ی ئه وه م'.

کاتی ئه م قسانه م ده کرد، سه رم له کړووزانه وهی مندا لانه ی خۆم و دهنگی پتو ستبوونم به یارمه تی سو پما.

شه مسی ته وریزی سه ری بادا و گوتی: 'که س بۆی نییه ئه وه بکات. هه ره که سه و له خودی خۆیدا له خودا ده که ریت. له م باره یه وه بنه مایه ک هه یه: خودا هه موومان له سه ر شیوه ی خۆی دروست کردووه، له گه ل ئه وه شدا ئیمه هه موومان ئافه ریده ی جیاواز و دیارین. دوو که سی له یه کتر چوو ده ست ناکه ون و دوو دلش به هه مان پیت لینه دن. گه ر خودا ویستبای هه موومان له یه کتر به چین، ئه وا وهک یه کتر دروستی ده کردین، بۆیه پرژنه گرتی جیاوازی به کان و سه پاندنی بۆ چوونی خۆت به سه ر ئه وانی تردا، پرژنه گرتی ئه و سسته مه پیرۆزه یه که خودا دایناوه'.

'باشه'، سه رم له نیانی دهنگی خۆم سو پما، 'به لام ئایا ئیوه ی سو فی ده رباره ی ئه وه گومان تان نییه؟'.

شه مسی ته وریزی زه رده خه نه یه کی ماندووانه ی هاتی و گوتی: 'به لئ، گومان شتیکی باشه. ئه مه ش ئه وه ده که یه نیت که تو زیندوویت و به رده وام له منه کردن دایت'. ئه مه ی به جو ری وت، وهک ئه وه ی خه ریکی خۆیندنه وه ی کتیتیک بیت.

'هه روه ها مرۆف له شه و پۆژیکدا ناییت به بروادار، چونکه مرۆف وا بیرده کاته وه که برواداره، ئینجا شتیکی له ژیانیدا رووده دات و ده بیت به بیاوه، ئینجا دووباره ده که پیته وه و ده بیته وه به بروادار، ئینجا ده بیته خانه گومان. ئیدی به م ئاوه یه تا ده گاته قوناغیکی دیاریکراو. ئاخه ئیمه

بەردەوام لە دوودلی داین، ئەمەش تاقە پێگەیەكە كە وامان لێدەكات بەرەو
نواوە برۆین. لەگەڵ ھەر ھەنگاویكى نویدا لە حەقیقەت نزیک دەبینەو.

وتم: "ئەگەر خریستۆس گوێی لیتبیت ئاوا قسە دەکەیت، ئەوا داواى
لێدەکردیت كە ئاگات لە قسەى خۆت بیت. ئاخر ئەو دەلیت ھەموو قسەيەك بۆ
ھەموو گوێیەك ناگونجیت."

"قەیدى چییە، ئەویش بۆچوونى خۆى ھەیە، شەمسی تەوریزی بەدەم
قسەکردنەو بە ئاستەم پێكەنى و بەرزە پێ ھەستا، دەى با تا مالەو
یاوهریت بكەم، گەرەكە ئاگامان لیت بیت و دەبێ كەمى بخەویت."

یارمەتیی دام تا ھەستم و لەسەر پێى خۆم بوەستم، لى توانای پۆشیشتەم
نەبوو و بەلادا دەھاتم، بۆیە دەرویشەكە وەك شتیكى سووك لەكۆلى كردم.
بە شەرمەو وەرەورێكم كرد، "دەمەوئ ئاگادارت بكەمەو كە من بۆنێكى
ناخۆشم لێدیت."

"سلیتمان، خەمت نەبیت و ھەر گوێشی مەدەرئ."

بەم جۆرە دەرویشەكە بەبێ ئەوێ گۆڕ بداتە خوێن و میزەكەم و بۆنە
بۆگەنەكەم، بە كۆلانە تەنگەكانى قۆنیادا لە كۆلى كردم. بە بەردەم مالان و
كوختگەلێكدا تێپەڕیین لە پرخەى خەودا بوون، لە پشت دیواری باخەكانەو
سەگەل بە دەنگى بەرز و دڕندانە دەستیان بە لوورەلوور كرد و پێمان
دەوەرپن تا ھەموو خەلكیمان لى وەئگا بیتنەو.

گوتم: "ھەمیشە دەمپرسی لە شیعری سۆفیەكاندا باسى شەراب كراو،
ئایا ئەو شەرابەى كە سۆفیەكان پێیدا ھەلەدەن، شەرابى راستەقینەى یان
شەرابى خوازەییە؟"

"ھاوڕێم، ئەو كەى گرینگە؟"، شەمسی تەوریزی پێش ئەوێ لە بەردەم
مالەكەى خۆم دامبیت، لەسەر قسەكەى پۆشیشت: "بۆ لێكدانەوێ ئەمە
پێسایەك ھەیە: كاتى عاشقیكى راستەقینەى خودا دەچیتە مەيخانەيەكەو، ئەوا
مەيخانەكە دەبیتە ژوورى نوێژکردنى ئەو، بەلام ئەودەمەى شەرابخۆرێك
دەچیتە ھەمان ژوورەو، ئەوا ژوورەكە دەبیتە مەيخانەى ئەو. ھەر شتى
بكەین دەووستیتە سەر دلمان، ئەك دیوى دەرەویمان. سۆفیەكان بە دیمەنیان
كەسایەتیی خەلكى ھەلئاسەنگێن، كاتى سۆفیەك دیقەتى كەسێك دەدات،

هەردوو چاوی دەنوو قیتیت و چاوی سییەم دەکاتەوێ - ئەو چاوەی کە دنیای ناوەوە دەبینیت'.

دوای ئەو شەوێ دوورودریژ و تاقەتپرووکی، بە تەنیا لە مالهکە ی خۆم بووم و بیرم لەو شتێکە دەکردهوێ کە پروویان دابوو. لەگەڵ ئەوێ خەمباربووم، بەلام لە ناخەوێ هەستم بە ئارامییەکی خوش دەکرد. بۆ ساتیکی ڕەوتەنی شەمسەم بینی و ئەلھام دەکرد بۆ هەتاھەتایە لەوێ بمینیتەوێ. هەر لەو ساتەدا زانیم کە خودایەکی هەیه و خوشی دەویم. هەرچەندە جەستەم ئازاری هەبوو، بەلام سەیرم پێدەهات کە هەستم بە ئازار نەدەکرد.

ئىلا

تورتامبىتون، ۳ى حوزيران ۲۰۰۸

بەر زبۇنەۋەى رېتىمى گۆرانىي (لاۋانى پۇخەكە) لە پەنجەرەكراۋەكانى ئۆتۈمبىلى قوتايىانى زانكۆۋە دەيىسترا، يەكەم تىنى گەرمى خۇرى ھاۋىن بە دەموچاۋياندا چزا. ئىلا بى ئەۋەى گۆى بە شادمانىيان بدات، تەماشاي دەکرد و يادگەى بەرەو ئەو چەند پۇژە كەمەى رابردوۋ گەرايەۋە. ئەۋەبوۋ سەگە (سپىرېت)*ى بە تۇپىۋى لە ناندېنەكەدا بېنى، لەگەل ئەۋەى خۇى بۇ ئەم چركەساتە ئامادە كىردبوۋ، بەلام غەمىكى گەرە داىگرت و ھەستى بە لاۋازى و تەنپايى خۇى كىرد. پىنى وا بوۋ بە لەدەستدانى سەگەكەى لەم دنپايەدا بە تەنپا ماۋەتەۋە. دۋايى بۇى دەرگەوت كە ئۆرلى بەدەست نەخۇشىي (پۇلىميا)**ۋە موبتەلا بوۋە و ھەموو دەستەخوشكەكانىشى لە قوتابخانە ئەۋە دەزانن. شەپۇلىك لە ھەستكىردن بە گوناھبارى ئىلاى داگرت و دەربارەى پەيوەندىي نىۋان خۇى و كچە بچوۋكەكەى گومانى لە لا پەيدا بوۋ، ئەمەش واى لىكىرد ۋەك داىكىك بىر لەۋە بكاتەۋە كە بە تۆمارەكەيدا بچىتەۋە. ھەستكىردن بە گوناھبارى لە لاى ئىلا شىتىكى تازە نەبوۋ. لى متمانە بەخۇ نەبوۋن لە پەرۋەردەكىردندا ۋەك داىكىك، واى لىكىرد ھەست بەۋە بكات.

لەو ماۋەيەدا ئىلا ھەموو پۇژى لەگەل عەزىز. ز. زاھارادا چەندىن نامەى ئەلىكترۇنىيان بۇ يەكتەر دەنۋوسى. دوۋ، سى، ھەندى جار پىنج نامەى بۇ

---

* سپىرېت: لە زمانى ئىنگلىزىدا واتا پۇخ، بەلام لەم پۇمانەدا ۋەكو ناۋىك بۇ سەگەكەى ئىلا بەكار ھىزاۋە.

** پۇلىميا: ئارەزوۋىەكى بەردەوام و نارىك لە زۇرخۇرىدا، كە لەدۋاي تىرىبوۋن زۇرخۇر ھەلدەدات بېشىتەۋە، يان دەرمانى پەۋانى يان پىچىم بەكار دىتتت. زۇرخۇر بەزۇرى ھەست بە گوناۋ و خەمۇكى دەكات.

دەنئوسى و باسى ھەموو شتتېكى بۇ دەكرد. لەو سەرى سورمابوو كە يەكسەر وەلامى دەدايەو. ئىلا لەو تېئەدەگەيشت ئويك بۇ شوئە دوورەكان سەفەر بكات، ئىدى كەى كاتى ئەوئە ھەيە، يان چۇن دەپەرژىتە سەر خويئندەئەى پۇستى ئەلىكترۇنىي ئىنتەرنىت. ئەوئەندەى نەبرد ھۆگرى دەربرېنەكانى بوو. بەيانىان يان لە ھەر دەرئەتتېكى تردا يەكەم شت پۇستە ئەلىكترۇنىيەكەى دەكردەو، ئىنجا دواى قاوئەلتى، كە لە پياسەى بەيانىان دەگەرايەو و ژەمى خواردنى ئامادە دەكرد، ھەرۋەھا بەر لەوئەى بۇ پئويستىيەكان لە مال دەرېچىت، بەلكو لەو كاتەشدا كە لاي قاوئەخانەى ئىنتەرنىت ھەلۋەستەيەكى دەكرد، ھەرۋەھا لەو دەمەيدا كە تەماشاي بەرنامە دلخاۋەكانى خۇى لە تەلەفۇن دەكرد، يان لە يانەى چىشتلىنن تەماتەى قازقاژ دەكرد، يان ئەو كاتەى بە تەلفۇن لەگەل دەستەخوشكەكانىدا قسەى دەكرد، يان ئەو كاتانەى كە گوئى لە ھەردوو مندالەكەى دەرگرت كە دەربارەى قوتابخانە و ئەرەكانى قوتابخانەيان گفتوگۇيان دەكرد، كۆمپيوتەرەكەى بە كراوئەى دەھىشتەو و پۇستە ئەلىكترۇنىيەكەى دەكردەو. كە نامەى تازەى عەزىزى نەدەبىنى، نامە كۆنەكانى دەخويئندەو. لە ھەموو جارېكدا كە نامەيەكى نوئى لەوئەو پئەدەگەيشت، بەيئ دەستى خۇى، زەردەيەكى دەھاتى و لەوئەى پووى دەدا، تئىدا دەما، چوئكە شتتى ھەر پووى دەدا.

زۇرى نەبرد ئىلا لە سۆنگەى نامەكانى نئوان خۇى و عەزىزدا وائى لئەت لە ژيانى سەلارى و سەنگىنى دابېرىت و لە ئافرەتتەكەو كە تابلوى ژيانى برىتى بىت لە پەنگى خۇلەمىشسەيەكى مات، بگۇرىت بۇ ئافرەتتەكى خاۋەن پەنگى نەئىنى و سوورى دەرەشاۋە، چوئكە خەزى لئى بوو.

عەزىز پياۋىكى ھەرزە نەبوو. لەو باۋەپەدابوو كە ئەوانەى دلىان ناكەن بە پئوئىتتەكى سەرەكى تا لە ژيانىندا پابەرىيان بكات، ئەوانەى ناتوانن خۇيان بۇ عەشق والا بكەن و ۋەك چۇن گولەبەرۋژە پوو لە خۇر دەكات، ئاۋھا پووى تىتەكەن، ئەوانە زىندووى پاستەقەنەن. (ئىلا بە خۇى گوت، گەر بكرئ ئەمەش بخاتە سەر لىستى ئەو شتانەو كە زىندوۋىتتەيان پئويستە). عەزىز دەربارەى زەپۇش يان دوا فىلمىك كە دىۋىتتى نەيدەنئوسى، بەلكو دەربارەى شتگەلى دەنئوسى كە ۋەك ژيان و مەرگ قولن، لەوئەش گرېنكتر دەربارەى

عەشق دەینووسی. ئیلا پانەھاتبوو رازی خۆی ئاشکرا بکات، بە تاییبەتی بۆ
کەسیکی نەناس، بەلام پەنگە ھەر ئەم نەناسە بێت کە وای لە ئافرەتییکی وەک
ئەم کردبێت، ئەوەی لە دلدايە بیدرکینیت.

ئیلا بە خۆی گوت، ھەرچەندە نامەکانی نیوانیان بۆنی جۆرە ئەفینیەکی
لیدیت، بەلام ئەفینیکی پاکە و پەنگە بۆ ھەردووکیان باش بێت، پەنگە
یەکیکیان ھەزی ئەوی تر ببزینیت و خۆیان لە پەناو پاساریکی بیکۆتایی
جیھانیکی گریمانەیی دابنن. ھەر لە سایەي ئەم نامەگۆرینەو ھەدا ئومیدی
بەو ھەو ھەست بەشیکی لەو ئاومیدیەي کە لەمیانەي شووکردنەکە ھەو ھەدەستی
دابوو، بەدەستی بێتتەو، چونکە ھەزیز یەکیک بوو لەو پیاوانەي کە بەبێ
ئەو ھەزیز خۆی لەدەست بدات، بۆی ھەبوو ئافرەتییکی بخاتە داوی
خۆشەوێستی خۆی ھەو، پەنگە ھەست بە بەختەو ھەزیز بکات، چونکە بوو ھەو
جینگەي سەرنج و بایەخی ئافرەتییکی تەمەن مامناو ھەندى ئەمریکایی. ئیدی لە
دەر ھەو ھەزیز تاییبەتی خۆی، ئیتتەرنیت بوو بە مایەي کرانەو ھەو نیانی،
بەبێ ئەو ھەست بە گوناھباری بکات (ھەزیز لێ نەبوو، چونکە تیری لەو
خواردبوو)، سەرکیشی بەبێ مل پێو ھەن (خۆیشی ئەمەي دەوێست، چونکە
پیشتر تاقیی نەکردبوو ھەو). دیارە ئەمەش وەک خواردنی خۆراکیکی خۆشی
ھەرامکراو ھەو بێ ئەو ھەزیز گۆی بداتە زیادە کالۆری – ئەنجامیکی خراپی نییە.
پەنگە کاریکی نەشیاو بێت کە ژنیکى مێرددار و مندالدار نامەي
ئەلیکترۆنی ناو ھەزیز سۆزداری بۆ کەسیکی نەدی و نەناس بنووسیت، بەلام
بە ھۆی سەروشتی پەيو ھەندى ئەفلاتوونیەکەیانەو، ئیلا گەیشتە ئەو ھەزیز بلیت:
ئەمە کفریکی شیرینە.

ئىلا

نورتامبوتن، ۵ى حوزيران ۲۰۰۸

پاوانم عەزىز

لە يەككى لە نامەكانى پىشوووتدا باسى ئەو بىرۆكەيەت كىردىبوو كە ئەگەر
هەلبۇاردنەكانمان ئاۋەزمەندانە بىت، ئەوا دەتوانىن دەست بەسەر پەوتى
ژيانى خۇماندا بگىرىن، پىم وايە بىرۆكەيەكى توورپەھاتە و لە ماسىيەك دەچىت
هەلبۇدات دەست بەسەر ئەو ئۇقياۋوسەدا بگىرىت كە مەلەى تىدا دەكات. زۆر
بىرم لەو پىستەيە كىردەۋە كە دەلىت: "مىرۇف خۇدى خۇى دەناسىت، ئەم
بىرۆكەيە نەك ھەر نەبوو بە ماىەى پرودانى پىشېيىيەكى ھەلە، بەلكو لەو
شۋىتانەى كە ژيان تىدا لەگەل پىشېيىيەكانمان ھەماھەنگ نىيە، ماىەى
ناۋمىدىيە".

ئەمىستا كاتى ئەۋە ھاتوۋە ددانى پىدا بىم: مەن خواستى دەست
بەسەرداگرتن و دەسەلاتخاۋىم ھەيە. بە لاي كەمەۋە ئەۋانەى بە پاستى
دەمناسن ھەر ئەمەت پىدەلەين. تا ئەم ماۋەيە مەن دايكىكى توند بووم و بىنەماى
زۆرم ھەبوو (بىروام پى بىكە، ۋەك پىسا سۇفىگەرىيەكانى تۇ، پىساگەلىكى
جۋان نەبوون)، ھىچ پىگەيەكم بۇ سازشكردن بەرانسەر بە خۇم
نەھىشتىبوۋەۋە. جارىكىان كچە گەۋرەكەم بەۋە تۆمەتبارى كىردم كە مەن
پەيرەۋى پىيازى پىۋانى چەتە دەكەم. پىي گۆتم كە مەن دەست لە وردەكارىي
ژيانىان ۋەردەدەم و لە سەنگەرى خۇمەۋە ھەۋلدەدەم لەسەر ھەر بىرۆكەيەك
يان ئارەزوۋىيەكى ھەلەى ئەۋان ھەلبەدەم كە پەنگە دەرى بېرىن.

گۇرانىي ("SERA.QUE SERA" چى دەبىت با بىت) بىر كەۋتەۋە، دەى بە
ھەرحال پىم ۋا نىيە كە ئەمە يەككى بوۋىت لە گۇرانىيە دىخاۋازەكانم، چۈنكە

دهسته واژه‌ی (چی ده‌بیت با بیت) قهت له‌گه‌ل مندا نه‌ده‌گونجا. ئاخ‌ر من ناتوانم له‌گه‌ل شه‌پولدا برۆم. ده‌زانم تو پیاویکی ئاینپه‌روه‌ریت، به‌لام من ئاینپه‌روه‌ر نیم. هه‌رچه‌نده خیزانه‌که‌ی ئیمه ناوبه‌ناو به بۆنه‌ی پۆژی شه‌ممه‌وه ئاهه‌نگ ده‌گیرین، لی من ئه‌و دواچاره‌م له یاد نییه که نوێژم تیدا کردبیت. (ئاه ئیستا بیرم که‌وته‌وه، دوو پۆژ له‌مه‌وبه‌ر له ناندینه‌که‌ی خۆم نزام کرد، به‌لام ئه‌مه به نوێژ ناشیت، چونکه وه‌ک گله‌یه‌ک بوو به‌ره‌و زاتی بالا).

ئه‌و ده‌مه‌ی له زانکۆ بووم، ماوه‌یه‌ک خووم دابووه پۆحکه‌رایسی پۆژه‌لاتی، هه‌ندێ شتم ده‌رباره‌ی بوودایی و تاوی خوینده‌وه، ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل ده‌سته‌خوشکیکی ره‌وتار سه‌یرمدا بۆ به‌سه‌ربردنی مانگیک له ئه‌شرامی هند هه‌ندێ پلانم دانا، لی ئه‌و قوناغه‌ی ژیانم زۆری نه‌خایاند. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی سرووته سۆفیه‌کان جوان و سه‌رنج‌راکش بوون، به‌لام وام به‌خه‌یالدا ده‌هات که ئه‌وانه سرووتی نه‌رمی و ملکه‌چین و له‌گه‌ل ژیا‌نی هاوچه‌رخدا ناگونجین. ئیدی له‌وساوه بۆچوونی خۆم نه‌گۆریوه.

ئومیده‌وارم به‌م خۆدوورگرته‌م له‌ئاین خراپه‌م له‌گه‌ل نه‌کردبیت. تکایه ئه‌مه به‌داندانانیکی دره‌نگه‌خته‌ی که‌سیک دابنی که به‌ته‌نگته‌وه‌یه.

له‌گه‌ل که‌رموگۆپیم

ئێلا

***

ئێلای ئازیز، ژنه‌ جه‌نگاوه‌ره‌که‌ی شه‌پی پارتیزانی.

ئه‌و کاته‌ی نامه‌که‌ت پیم که‌یشت خۆم ئاماده کردبوو ئامستردام جی به‌یلم و بۆ مه‌لاوی برۆم. پاسپێردرا‌بووم له‌ گوندیکدا وینه‌ی خه‌لکانیک بگرم که ئایدزیا‌ن تیدا بلا‌وبووه‌ته‌وه و ژماره‌یه‌کی زۆر مندالی بی دایابی تیدا‌یه.

ئه‌میستا که‌ر هه‌موو شتی‌ک وه‌ک پتویسته به‌رپۆه بجیت، ئه‌وه دوا‌ی چوار پۆژی تر ده‌گه‌رپیمه‌وه. ئایا ده‌توانم ئه‌و ئومیده‌م هه‌بیت؟ به‌لی. ئه‌ی ئاخۆ ئه‌وه له‌ده‌ستی خۆمدایه؟ نه‌خیر! ئه‌وه‌ی ده‌توانم بیکه‌م، کۆمپیوته‌ره‌که‌م له‌گه‌ل خۆم هه‌لبگرم و هه‌ولی په‌یوه‌ندییه‌کی باشی ئیتنه‌رنیت بده‌م، هیوادارم که پۆژیکی

تریش بژیم. ئیدی ئەوەی دەمیتیتەو لە دەستی مندا نییه. سۆفییەکان بەمە دەلێن توخمی پێنجەم – بۆشایی. ئەو توخمە خوداییەکی که ناتوانی لێک بدریتەو و ناتوانی دەستی بەسەردا بگیریت و ئیمە مرقوف ناتوانین لێی تێگەین، لەگەڵ ئەوەشدا گەرەکه دەرکی پێکەین. گەر مەبەستت ئەوەیە که تو بەتەواوی هیچ شتێ ناکەیت و بە قوولی بایەخ بە ژیان نادەیت، ئەوە من بروام بە (خۆ دواخستن و گوێنەدان) نییه، بەلام بروام بە ریزگرتنی رەگەزی پێنجەم هەیه.

پێم وایە که هەر یەکی لە ئیمە پەیمانێکی لەگەڵ خودادا بەستووه. من دەزانم که ئەوهم کردووه. کاتی بووم بە سۆفی، بەلێنم بە خودا دا که ئەوەی لەسەر من پێویستە بەگوێزەری توانای خۆم بیکەم، ئەوەی دەمیتیتەو بۆ ئەوی جێ بهێلم تەنها بۆ ئەو و بەس، چونکه بەو راستییە قایل بووم که شتگەلێ هەن سنووری من و توانای من تێدەپەرێن. ئیدی جگە لە هەندێ بەش وەک چەند پارچەیهکی سەرئاوکهتووی نیو فیلمیکی سینەما هیچی تر نابینم، بەلام پلانی گەرەکه لە سەرروی تێگەیشتنی منەو هیه.

ئەمبەستا تو پێت وایە که من پیاویکی ئایینپەرورەم. نەخێر من ئەو نیم، بەلکو پیاویکی رۆحگەرەم و ئەمەش شتیکی دیکەیه. ئایینپەرورەری و رۆحگەرایی هەمان شت نین. پێم وایە لەپێشدا ئەو بۆشاییەکی نێوان ئەم دوو شتە وەک ئەوەی ئەمرق قوول نەبوو. که دەروانمە دنیا دەبینم کێشەکه قوولتر بووه. لە لایەکهو جگە لە برابوونمان بە خودا، بروامان بە ئازادی و توانای تاکەکەس، یان حکومەت، یان کۆمەڵ هەیه. لە زۆر پووهووه مرقوف خۆپەرستی زیادی کردووه و جیهان تا دیت ماددیتەر دەبیت. لە لایەکی دیکەووه مرقوفایهتی بە گشتی دەبیتە رۆحگەرە. دواي ئەوەی ماوهیهکی زۆر پشتیمان بە ئاوەز بەست، وا دیارە ئێستا گەیشتووینەتە نوختهیهک که دەبیت ددان بەوهدا بنێن ئاوەز سنووری هەیه.

ئەمرق هەر وەک چاخەکانی ناوەراست رابوونێکی رۆحگەرایی بەرپا بووه. خەلکیکی زۆری پۆژاوا سەرباری سەرقالیان بە کارکردنەو، هەولەدەن لە رۆحگەرایی نزیک ببەنەو، بەلام لەگەڵ نیازی باشیان زۆر جار شینواژەکانیان بای ئەو نییه. رۆحگەرایی ترشوونێکی تر نییه بۆ هەمان

خواردنه کونه که. گهر گۆرانیکی سهرهکیی تیدا نه کهین، ناتوانین شتیک بخرینه
سهر ژيانمان.

من دهزانم تو چهز له چیشتلینان ده کهیت. ئایا دهزانیت شه مسی ته وریزی
وتوویه تی که دنیا مه نجه لئیکی گهرهیه و شتی گهره ی تیدا ده کولینری؟ به لام
تا ئیستا نازانین ئه و شته چیه. هه موو ئه وه ی دهیکهین، یان بهرمان ده که ویت،
یان بیرى لیده کهینه وه، یه کیکه له پیکهاته کانی ئه و تیکه له یه. ده بی له خۆمان
بپرسین چی ده کهینه ناو مه نجه له که وه. ئایا بیزاری یان دوژمنکاری یان
تو و په یی یان توندوتیژی تیده کهین؟ یان عه شق و ته بایی تیده کهین؟
ئیلای ئازین، ئه ی تو چیی تیده کهیت؟ ئه و پیکهاته نه چین که پیت وایه
ده بی ت بیکه یته ناو شوربایه کی مرو فینی هاوبه شه وه؟ کاتی بیر له تو
ده که مه وه، ئه و ئه و پیکهاته یه ی که تیده که م، بریتییه له زهرده خه نه یه کی
ته و او.

له گه ل هه موو خوشه و یستیم

عه زین

بهشی سینه‌م

با

نهو شتانه‌ی که ده‌بزوین، گه‌شه ده‌کهن،
مه‌یدانخوازی ده‌کهن

دهمارگیره که

قونیا، ۱۹ ی تشرینی به کهم ۱۲۴۴

به به نای په نجره کراوه که مه وه سه گهل ده وه پین، له سه ر جی که که م راستبو مه وه و گومانی نه وه م کرد که دزیک هاتو وه ته سه ر ماله که م، یان سه رخوشی کی چه پهل به به رده م ماله که م دا تیده په ریت. دوا ی نه وه ی بیړه وشتی و گونا هکاری له هه موو شوینیک بلابو وه وه، ئیدی خه لکی ئابرو وه مند له زه تیان له خه ویکي هیمن نه ده کرد. دوخه که له مه و بهر وا نه بوو، چند سالی بوو نه م شاره نارام بوو. پیم وایه گنده للی ره وشت جیاوازی به کی له گهل نه وه په تا ترسنا که نی به که له نا کاو دیت و به خیرایی بلابوده بیته وه و وه ک به ک تووشی ده وله مند و هه ژار، گه وره و بچووک ده بیت. نه مرق نه مه دخی شاره که مانه. گهر له بهر نه وه نه بوا یه له سوخته خانه کار ده که م، نه وه مالم جی نه ده هیشت .

من سوپاسی خودا ده که م که خه لکانیک هه ن به رژه وه ندی کومهل ده خه نه پیش به رژه وه ندی خویانه وه و بۆ سه پاندنی یاسا شه و ده دهنه ده م پوژده وه. له نیتو نه وانه ش پیپرسی لاو و برازام، که خه لکی خوشیان ده وئ و من و ژنه که میش شانازی پیوه ده که یین. نه وه ی خه می پیده خوم نه وه یه که پیپرس و هاوړئ حه سحه سه کانی له م کاته درهنگانه ی شه ودا بۆ پاراستنی ئیمه تا پروپوچه کان و تاوانباره کان و سه رخوشه کان خراپه کاری بلالونه که نه وه، به ده وری شاره که دا ده سووړینه وه.

که برا که م مرد، من خاوه نداریتی پیپرسم له نه ستو گرت. لاو یکی ده مارگیر بوو، پیش شه ش مانگیک وه ک پاسه وانی شه وانه (حه سحه س) ده سته کار بوو. زوړبلیکان ده نگوی نه وه بلابوده که نه وه که گوا یا بوی نه م کاره ی ده سته و تووه، چونکه من ماموستای سوخته خانه م. لی من وه لامیان

دهدمه وه كه نه وهی ئهوان دهیلین قسهی بیسه روبه ره، چونكه پیتیرس خوی گهنجیكی لیها توو و به توانایه و شایستهی ئهه کارهیه و رهنگه بیته سهربازیکی لیها توش. نهو زور پهروش بوو كه بو شهپی خاچه رستان بو قودس بروات، به لام من و ژنه كه م بریارمان دا كه كاتی نه وهی ها توه دابمه زریته و خیزان پیکه وه بنیت.

پیم گوت: کورم، ئیمه لیزه پیوستان به تویه، چونكه هه ندی شت هه ن پیوسته به ریان لی بگرین.

به راستی لیزه هه ندی شت هه ن گهره كه به ریان لی بگرین، به تایبه تی ئهه به یانییه به هاوسه ره كه مم گوت ئیمه به كاتیکی پر تهنگچه له مه دا تیده په پین. ئاخر به ریکه وت نییه رۆژانه رووداویکی کاره ساتبار ده ژنه وین. خو نه گهر مه غول سه ره كه وتن، یان نه گهر خاچه رستان توانییان په یامه كه یان بلاوبكه نه وه، هه روه ها نه گهر بینیمان دوژمنانی ئیسلام كاوكاری و داگیرکاری ده كه ن و شار له دواي شار و گوند له دواي گوند تالان ده كه ن، ئه مه ش ته نها له بهر نه وهی كه خه لکی هه ر به ناو بوون به موسلمان. كاتی خه لکی وابه سته ی ئاین نابن و پابه ندی فه رمانی خودا نابن، نه وا ریگی راست ون ده كه ن. هه ر له بهر نه و گونا و تاوانه ی کردوومانه، خودا وهك سزایهك مه غولی بو ناردووین. خو نه گهر مه غولیش نه ها تیان، نه وا زه مینه لزه یهك پووی ده دا، یان برسیتی داده كه وت، یان لافا و هه لده ستا. ئاخو به وای نه و گونا به ارانه ی كه له م شاره دا به دپه وشتی بلاوده كه نه وه، ده بی تووشی چه ند کاره سات ببین، تا له په یامه كه تیبگه ن و تۆبه بکه ن؟ ده ترسم نه مجاره له ئاسمانه وه به ردمان به سه ردا بباریت و نه و پۆزه نزیکه هه موومان له نیوبچین و وهك نه ته وهی سه دوم و عامووره ده وسمان نه میتیت. لی ئهه سو فیانه کاریگه رییه کی خراپیان هه یه. ئاخر چۆن زات ده كه ن ناوی خویان بنین موسلمان، له كاتیكا هه ندی شت ده لین هیچ په یوه ندیه کی به ئیسلامه وه نییه، شتگه لی نابیت به خه یالی موسلمانیکا بیت، یان هه ر بیرى لی بکاته وه، چونكه كاتی ده بیستم ناوی پیغه مبه ر (دخ) دینن تا بیروبو چوونه توو ره ها ته کانیا ن بلاوبكه نه وه، خوینم دیته كول. ئاخر نه وان بانگه شه ی نه وه ده كه ن كه محمه دی په یامبه ر دواي یه کی له جهنگه كان وتوویه تی ئیمه له

خۆبهختکردنى بچووكهوه بۆ خۆبهختکردنى گهره گهرايسنهوه -
پرووبهپرووبوونهوهى نهفس- سۆفیهکان پى لهسهر ئهوه دادهگرن كه گوايا
لهو كاتهوه (نهفس) بوو به تاقه دوژمنى كه موسلمان شهري دهكات. ئهم
قسهيه له پوالهتدا جوانه، لى من دهپرسم بۆ بهرنگاربوونهوهى دوژمنانى
ئىسلام ئهوه دهبيتته چ يارمهتیدهريک؟

سۆفیهکان پيداگرى دهكهن و پتيان وايه كه شهريعت قوناغىكى رېگهكهيه.
دهپرسم كام قوناغ، باسى چى دهكهن؟ وهك ئهوهى ئهمه هيچ ترس و
پهژارهيك نهخاتهوه، دهبينيت پى لهسهر ئهوه دادهگرن كه نابيت بنهماكانى
قوناغى پيشوونهكان كهسى رۆشنگر كۆتوبه ند بكات. بانگهشهى ئهوه دهكهن
كه ئهوان گهيشتونته پلهيهكى بالا و ئهمهشيان كردووته بيانويهك تا
بنهماكانى شهريعت پشتگوڤ بخهن و بهراستى پابهنديان نهبن. وا دياره ئهوان
شهراب و سهما و شيعر و وينه له ئهركه ئاييينيهكان به گرنگتر دهزانن،
دهشلىن له بهر ئهوهى له ئىسلامدا ريزبهندى نيه، بۆيه ههر مرقۇنك بۆى ههيه
منهى خودا بكات. له پوالهتدا ئهم وتهيه باشه و زيان و ئازارى نيه، لى له
شتهكه وردبيتتهوه، له ناواخنى قسهكهدا لايهنيكى شهراڭگيزيت بۆ دهردهكهويت،
بهواتا ئىدى پئويست ناكات گوڤ له دهستهى پياوانى ئايينى بگيريت.

سۆفیهکان پتيان وايه كه قورئانى پيرۆز لىوانليوه له ئاماژهى ئالۆز و
هيمگاهلى كه له چهندين چينى جوراوجۆر پينكهاتووه، بۆيه گهرهكه
ههرهكهيان به شيوازيكى سۆفياڤانهى باتينى لىك بدريتهوه، بۆيه لهوه
دهكۆلنهوه كه چۆن ههر وشهيهك بۆ ژماره دهگۆرن و لهواتاى شاراوهى
ژمارهكان دهكۆلنهوه و له ئاماژه و سهرچاوه ناديارهكانى ناو دهقهكه
دهگهپن. ئىدى ههمو توانايان بۆ ئهوه بهكاردينن تا خويان له خويندنهوهى
ئاسان و پروونى پهيامى خودا بدزنهوه.

تهنانهت ههندى له سۆفیهکان بانگهلاى ئهوه دهكهن كه مرقۇهكان خويان
ههمان قورئانى قسهكهرن. ئى ئهگهر ئهم قسهيه كفريكى پرووت نهبيت، نازانم
دهبى كفر چى بيت؟ ههندى دهرويشى گهريده ههه كه كۆمهلى سهرايشيواوى
ترن و بريتين له كهسانىكى نادروست و شتهكانيان لى تيكهال بووه، وهك
قهلهندهرى و حهيدهرى و چهندين ناوى تر كه پى دهناسرينتهوه. من دهلنيم

ئەوانە خراپترین خەلقەندەى خودان. ئاخىر پياويك نەتوانىت لە شوئىنىكدا جيگىر بىت، ئىدى كام شتى بەسوودى لى دەوشىتەو. گەر بنىادەم ھەستى بە پابەندبوون نەکرد، دەبىتە سەرەپۆ و پوو لە ھەموو شوئى دەكات و ھەك گەلای وشكى درەخت (با) دەبیات. ئەو قوربانىيەكى نمونەى شەیتانە.

دۆخى فەیلەسووفەكانىش لە سۆفییەكان باشتەر نییە، ئاخىر ھەك ئەوھى بە ئاوەزى سنوورداریانەو ەبتوانن لە ئالۆزى گەردوون تىگەن، كاویژ دەكەن و بىردەكەنەو. چىرۆكىك ھەيە ئاماژە بۆ (سازش)ى نىوان فەیلەسووفەكان و سۆفییەكان دەكات.

پۆژىكيان فەیلەسووفىك تووشى دەرویشىك دەبىت و زۆرى نەبرد بوون بە ھاوچى. چەندىن پۆژ ھەر قسەيان کرد و ھەريەكەيان قسەى ئەوى دىكەى تەواودەکرد. لە كۆتايىدا كە لە يەكتەر جىابوونەو، فەیلەسووفەكە دەربارەى ئەو قسانەى لە نىوانياندا پوو دابوو گوتى: (ھەموو ئەوھى من دەيزانم، ئەو دەبىينىت).

لەكۆتايىدا دەرویشەكە وتى: (ھەموو ئەوھى من دەبىينم، ئەو دەيزانىت). بەم جۆرە سۆفى لەو باوەرەدايە كە دەبىينىت، فەیلەسووفىش پىنى وایە كە دەزانىت. من پىم وایە ئەوان نە شتى دەبىين و نە شتى دەزائن. ئاخىر نازانن كە ئىمەى ئادەمىزاد بەو پىيەى بوونەوھرى لەنتوچووین و بەو سادەى و توانا سنووردارەمانەو لە توانای زانىنى خۆمان زیاتر نازانین؟ چونكە بنىادەم دەربارەى خودا زۆرىش بزانىت، ئەو ھىشتا شتىكى كەمى دەست دەكەوئىت. ئەمە ھەموو شتەكەيە. ئەو ئەركى ئىمە نییە پىنمايىەكانى خودا لىك بدەينەو، بەلكو تەنھا ملکہچى و كارکردنە بە پىنمايىەكانى خودا.

ئەو دەمەى پىپرس بۆ مال دەگەپتەو، باسى ئەم شتانە دەكەين. ئەو ەوھتە خوويەك لە خووەكانمان و سرووتە بچووكەكانمان. ھەموو شەويك دواى ئەوھى نۆرە پاسەوانىيەكەى تەواو دەكات، ئەو شۆربا و نانە دەخوات كە ھاوسەرەكەم بۆى ئامادە دەكات، ئىنجا باسى ئەو پووداوانە دەكەين كە لەم شارەدا پوودەدەن. زۆر خۆشحالم كە دەبىينم ئارەزووى خواردنى باشە، ئاخىر دەبىت بەھىز بىت، چونكە ھەك لاويكى خاوەن بپوا، لەم شارە پىر ئاشووبەدا كارى زۆرى لەپىتە.

شەمس

قۇنيا، ۳۰ ئىيۇن ۱۲۴۴

بەر لەو شەھەرى چاوم بە پۇمى بکەوئىت، لەسەر سەكۆكەى خانى
بازرگانانى شەكر دانىشتىبوم. دلم بە مەزنى و نايابىي گەردوون دایسابوو كە
خودا لەسەر شىۋەى خۇى دروستى كردوو، بۇيە بەرەو ھەر كوئىيەك
و ەرسوو پىين و تەماشى بکەين، دەتوانين لىي بگە پىين و بىدۆزىنەو، بەلام
بنيادەم بە كەمى ئەو دەكەن.

ئەو كەسانەم ھاتنەو ياد كە تووشيان بووبووم: سووالكەرەكە و
لەشفرۆشەكە و سەرخۆشەكە. خەلكىكى خواسايى بەدەست نەخۆشىيەكى
ھاوبەشەو موبتەلان، ئەوئىش جىابوونەو ەيە لە خوداى تاك و تەنيا. ئەو
زانايانەى كە لە شوئىنى بەرز دانىشتوون، ئەم جۆرە كەسانە نايىين. لە خۇم
پەرسى ئاخۇ دەبى پۇمى لەم زانايانە جىايىت؟ بە خۇم گوت گەر جىانەيىت،
ئەو دەبى بىمە ميانگىرى نىوان ئەو و بىكەى كۆمەل.

لە كۆتايىدا شارەكە كەوتە خەوئىكى قوولەو. لەو كاتانەى شەودا تەنانەت
گياندارە شەوييەكانىش نايانھەوئ ئەو ئارامىيە بىشلەقئىن كە بالى بەسەر دنياىدا
كىشاو. گوئىھەلخستىن بۇ شارىك كە لە دۇخى نوستىندايە، وام لىدەكات
ھاوكات خەمىن و شادمان بم، دەپرسەم دەبى ئەو چىرۆكانە چى بن كە لە
پشت دەرگا داخراو ەكانەو دەگىرپدرىنەو. ئەى ئەو چىرۆكانە چىن كە پەنگە
لە گەلياندا بۇيم لەكاتىكدا گەر سەپشك بكرىم پىگەيەكى تر بگرەم بەر. لى
من سەپشك نەبووم، بەلكو ئەو پىگە بوو كە منى ھەلبۇارد.

ھەكايەتلىك ھاتەو ياد كە دەلەت، دەروئىشكى گەپىدە گەيشتە شارىك،
خەلكەكەى متمانەيان بە كەسانى نەناس و لايدە نەبوو، تىيان خورپى: 'بىرۇ!
لىرە كەس تۇ نانسىت'.

دهرويشهكه به هيمنى وهلامى دايهوه، بهلى، بهلام من خوم دهناسم،
بروام پى بكن، لهگوين بوو گهر مهسهلهكه شتىكى تر بوايه، زور لهوه
خراپتر دهبوو.

مادام خوم دهناسم، شتهكان به باشى دهرؤن. ههر كهسيك خوى بناسيت،
خوداي تاك و تهنياش دهناسيت.

مانگهكه به تريفهى پرووناك و فيتكى ليوانليوى كردم. پرووشهيهكى نهرم
بهسهر شارهكهدا بارى، نهرم ههر وهك سهرپوشىكى ئاوريشم. بؤ ئهم ساته
پيروزه سوپاسى پهروهردگارم كرد و خوم رادهستى كرد. بيرم كهوتهوه كه
ژيان فشهل و كورتخايه. ههروهه ريسايهكى ديكهم بيركهوتهوه: (ژيان له
قهرزىكى ئيرهتسى پتر نيه، ئهم جيهانه له لاساييكردنهويهكى لاوازى
راستيبهيهكان زياتر نيه. تهنها مندالان دهنوانن گهمه و راستهقينه تيكهل بكن.
لهگهل ئهوهشدا مروف يان دلبندى گهمهكه دهن، يان به لاقرتيوه دهيشكىتن
و تووپى دهن. لهم ژيانهدا خوت له ههموو جورهكانى زندهپويى دور
بگره، چونكه هاوسهنگى ناوهوت تيكدهچيت).

سؤفى له پهوتاريدا زندهپويى ناكات، بهلكو ههر ليتورديه و بهردهوام
ميانپهوه.

سبهى بهياني پروودهكهمه مزگهوته گهرهكه و گوئى له پؤمى دهگرم.
وهك باسى دهكن پهنگه وتاربيژىكى مهن بيت، لى گرينگى و جهماوهردارى
ههر وتاربيژىكه لهژمارهى ئهوه كهسانهوه دهردهكهويت كه پووى تيدهكه.
دهشنى وشهكانى پؤمى مينا سهوزهلانى دهشتودهر بيت، پر بيت له درهخت و
گياوگول و دارى سهروو و كورتهدرهخت، بهلام ميوان ههميشه بؤى ههيه به
ئارهزووى خوى شتىك لييكاتهوه. كهچى خهلكىكى زور بؤ كردنهويه گوليكي
جوان پهكسهر رادهكه، لى كهمىكى كه به لاي ئهوه درهختانهدا دهچن كه
دركاوين و پهنگه دهرمانى باشيشيان لى دروست بكرئ.

ئايا ههمان شت بؤ باخچهى عهشقيش ناشيت؟ ئاخىر ئهگهر بنيادهم تهنيا
شتهجوانهكانى ههلبژارد و وازى له شته دزيو و قورسهكان هيتا، ئيدى چؤن
دهكرئ عهشق شايستهى ناوهكهى خوى بيت؟ ئاسانه چيژ له شته باشهكان
وهربگيرئ و قيز له شته خراپهكان بكرينهوه. ههر كهسيك دهكارئ ئهوه

بكات، لى مەيدانخوۋازىي راسىتەقىنە ئەۋەتە كە مرۇف شتە باشەكان و شتە خراپەكانى پىكەۋە خوشبوئى، نەك لەبەر ئەۋەتە شتەكانى بە شىرىنى و تالىيەۋە قەبوول بىت، بەلكو لەبەر ئەۋەتە دەبى ئەم خەسىتەنە تىپەرىنىت و تىكراي خوشەۋىستى قەبوول بكات.

تەنھا رۇژىك ماۋە تا بگەم بە ھاۋەلەكەم. وا خەۋىشم لى تۇرا.
ھۇ پۇمى! ھۇ پاشاى دىناى پەيىف و واتا! ئاخۇ كاتى دەمىنىت،
دەمناسىت؟

دەى با بەيەك بگەين!

پۆمى

قۇنيا، ۳۱ ئىيۇن ۱۹۴۴

بەدەستى ئەمىر پۇرۇشكى پىرۇزە، چۈنكى چاۋم بە شەمسى تەۋرىزى كەۋت. ئەمىر دواين پۇرۇشكانى مانكى تىشرىنى يەكەمە و ھەۋا ساردتر بوۋە و بايەكى توند ھەلىكردوۋە و كۆتايى پايزى راگەيانند. عەسرى ئەمىر ۋەك ھەمىشە مزگەۋتەكە لە نوۋزكەران جمەى دىت. كاتى بۇ ئەۋ خەلكە زۇرە ۋەز دادەدەم، بەردەۋام خەمى ئەۋمە كە ئەۋ بىرۋادارانەم بىر نەچىت كۆى لە وتارەكانم دەگرن. بۇ بەجىتەننى ئەۋە جگە لە تاكە رىگەيەك، ھىچ شىنكى دىكەم بەدەستەۋە نىيە، ئەۋىش ۋا بىرىكەمەۋە كە جەماۋەرەكە برىتتە لە يەك تاكە كەس. ھەرچەندە ھەمۋە ھەفتەيەك سەدان كەس كۆى لە وتارەكانم دەگرن، لى من يەك كەس دەدوۋىنم، ئەۋىش ئەۋ كەسەيە كە كۆى لە دەنگدانەۋەى پەيغەكانم دەگرت و بەرەۋ ناۋ دلى شۇردەبىتەۋە، ھەر ئەۋىش دەمناسىت و كەسىكى تر ناناسىت.

كە لە وتارەكەم بوۋمەۋە و لە مزگەۋتەكە دەرچوۋم، ئەسپەكەيان بۇ ئامادە كىرەبوۋم و چەند زەنگۈلەيەكى زىو و زىرى بچوۋكىيان بە چەند تالەموۋىەكى يالى ئەسپەكەۋە بەستبوۋ. لەگەل ھەر ھەنگاۋىكى ئەسپەكەدا، چىژم لە زرىنگەى زەنگۈلەكان ۋەردەگرت، لى لەبەر ئەۋ ژمارە زۇرەى خەلكەكە كە لە پىشمەۋە دەرۋىشتن، ھەستەم بوۋ خىراتر بىرۇم. لەسەرخۇ بە بەردەم دوكان و خانوۋى پەرشوبلاۋى بەھەلەشك سەرگىراۋدا پۇىشتىن. بانگەلاى فۇشىاران و گرىانى مندالان و كىرۋوزانەۋەى دەرۋزەكەران تىكەل بوۋبوۋن و داۋى نەختى پارەيان دەكرد. زۇربەى خەلكەكە داۋايان دەكرد كە پىرۇزىان بىكەم و نزاىان بۇ بىكەم. بىرىكى تىريان ھەر بەۋە دادەكەۋتن تەنھا لە

نژیکمه وه بېړون، به لām هه نديکي دیکه یان داواکاری گه وره تریان هه بوو، داوایان لئ ده کردم که له نه خوشییه کی قورس چاکیان بکه مه وه، یان پوحي پيسيان لئ دووربخه مه وه. بۆ ئەمانه نیکه ران بووم، ئاخر ئەوانه نه یانده زانی که نه پیغه مبه ر و نه حه کیمیکی دیکه له توانایاندا نه بووه له م باره یه وه په رجوویه ک به کار بهیئن؟

کاتی لای لیزاییه که ی شه قامه که وه پیچمانکرده وه و له خانی بازارگانانی شه کر نژیک بووینه وه، پیاوچاکیکی خواپه رستی گه پیدم که و ته به رچاو، له ناو خه لکه که وه پینگه ی خو ی ده کرده وه و راسته وخو به ره و لای من ده هات و به دوو چاوی تیژه وه تی ی ده پروانیم. جووله کانی لیزانانه و چر بوون، خه رمانه یه کی توانای خودی لئ ده دره وشایه وه. ته راشی کردبوو، نه پریشی هه بوو نه برۆ. هه رچه نده وه ک هه ر پیاویکی ئاسایی ده موچاوی به ده ره وه بوو، به لām سیمایه کی ئالۆزی هه بوو.

به لām ئەوه دیمه نه که ی نه بوو که به دلمه وه نووسا و سه رنجی پاکیشام، چونکه سالانتيکی زۆر بوو له هه موو جوړه ده رویشیکم دی بوو به قونیا دا تپه پریبوون و به دوا ی خودا دا ده گه ران، زۆربه ی ئەو ده رویشانه به ره وتاری چه مووشیان و به خاله کوتراوه زه قه کانیان و به گوا ره ی گو ی و حه لقه کانی لووتیان ده ناسرانه وه. ئەوانه یان پرچیان به رده دایه وه، یان به ته واری ده یانتاشی، به لکو هه ندی ده رویشی سه ر به پریازی قه له نده ری، زمان و گو ی مه مکیان ده سمی و حه لقه یان تیده خست، بۆیه که چاوم به م ده رویشه که وت، تو یکلئ ده ره وه ی نه بوو که سه رنجی پاکیشام، به لکو ده توانم بیژم نیگای بوو به دلمه وه نووسا.

چاوه ره شه کانی که تییان ده پروانیم له خه نجه ر تیژتر بوون. له ناوه راستی شه قامه که وه ستا و هه ردوو بالی به رز کرده وه و تا ئەوپه ری والای کـردنه وه. وه ک ئەوه ی به م کـاره ی بـیه و ی نه ک هه ر که ژاوه که بوه ستینیت، به لکو ره وتی پۆژگاریش رابگریت. هه ستم کرد شتیکی نه زانراو وه ک ته زوویه ک به هه موو جه سته مـدا تپه پری. ئەسپه کم شله ژا و به ده نگیکی به رز حیلانـدی و به ملا و به ولادا ده سـتی به سه رپاوه شانـدن کرد. هه ولم دا

ترسه‌که‌ی بره‌وینمه‌وه، به‌لام به‌له‌سه‌ بوو، بۆیه منیش هه‌ستم به‌ شله‌ژانیک کرد.

ده‌رویشه‌که به‌ به‌رچاومه‌وه له‌ ئه‌سه‌په‌ ره‌ویوه‌که‌م نزیکبووه‌وه. شتیکی چپانده بن گوچکه‌یدا. ئه‌سه‌په‌که‌م که‌ هه‌ناسه‌برکینی بوو، به‌ ده‌ستی ئاماژه‌یه‌کی بۆ کرد و ده‌سه‌جی هیوربووه‌وه. چپه‌چپیک له‌نیو حه‌شیمه‌ته‌که‌ په‌یدا بوو، گویم لی بوو یه‌کیک به‌ ترمه‌ترم ده‌لێت: "ئه‌مه جادووه".

ده‌رویشه‌که بی ئه‌وه‌ی گوێ بداته ده‌ورو به‌ری خۆی، نیگایه‌کی سه‌رکێشانه‌ی کردم و گوتی: "هۆ زانای مه‌زنی پۆژه‌ه‌لات و پۆژاوا، زۆرم له‌ باره‌ی تۆوه بیستوه. من ئه‌مرۆ بۆ ئێره‌ هاتووم، گهر پێگه‌م بده‌یت، پرسیاریت لێده‌که‌م".

به‌ چپه‌ گوتم: "فه‌رموو".
"باشه، یه‌که‌م جار گهره‌که له‌ ئه‌سه‌په‌که‌ت دایه‌یه‌زیت، تا بکه‌وینه یه‌ک ئاسته‌وه".

به‌م قسه‌یه سه‌رم سوپما، بۆ ساتیک نه‌متوانی هیچ بلیم، خه‌لکه‌که‌ی ده‌ورو به‌رم سه‌ریان سوپما. ئاخ‌ر تا ئیستا که‌سیک زاتی نه‌کردبوو به‌م شیوازه ب‌مدوینیت.

هه‌ستم کرد ده‌موچاوم داده‌گیرسیت و ئازار ده‌که‌ویتته هه‌ناوم، به‌لام بی‌زارییه‌که‌ی خۆم شارده‌وه و له‌سه‌ر پش‌تی ئه‌سه‌په‌که‌م دایه‌زیم. ده‌رویشه‌که پش‌تی تیکردم و پۆیش‌ت و دوورکه‌وته‌وه.

"هۆو له‌گه‌ل تۆمه، پاره‌سته"، بانگم کرد و خۆم پێی گه‌یاند، "ده‌مه‌وئ گویم له‌ پرسیاره‌که‌ت بیت".

وه‌ستا و وه‌رسوو پاره‌یه‌وه، بۆ یه‌که‌م جار زه‌رده‌یه‌کی هاتی و گوتی: "ده‌ی باشه. تکایه پێم بلی به‌بۆچوونی تۆ محه‌مه‌دی په‌یامبه‌ر و ئه‌بو یه‌زیدی بوستامی سۆفی کامیان مه‌زنتره‌؟".

وتم: "ئه‌مه چ پرسیاریکه؟ چۆن ده‌توانیت پیغه‌مبه‌ری مه‌زمنان دروود و سالاوی خودای لی بیت که‌ دوا پیغه‌مبه‌ر و نێردراوه‌کانه، له‌گه‌ل سۆفیه‌کی ناوبانگ‌زپاودا به‌راورد بکه‌یت؟".

خەلکی خۆتېھەلقورتىنەرى نىۋ قەربالغىيەكە لە دەورمان كۆبۈنەو، بەلام
 ۋا دياربوو دەرويشەكە ھەر گویشيان پىئادات. ئەو ھىشتا كە دىقەتى دەدام،
 بە سووربۈنەو گوتى: "تكاىە بىرى لى بىكەو. ئەى پىغەمبەر نەى گوتوۋە:
 (ئەى خودايە، لە ناسىنى راستەقىنەى خۆتدا لە بىدەسەلاتىم خۇش بە)، لە
 كاتىكدا بوستامى گوتوۋىەتى: (خۇشى لە خۇم، منىك بتوانم خودا لەنىۋ
 عەباكەم ھەلبىگرم؟) گەر پىاۋىك ھەبىت ھەست بىكات كە بەچاۋ خوداۋە
 ئەۋەندە بچوۋكە، كەچى پىاۋىكى تر لافى ئەۋە لىبىدات كە خوداى لە ناۋەۋەى
 خۇيدا ھەلگرتوۋە، ئىدى كامىان مەزىنترە؟".

دلم بە توندى داخۇرپا. ئىدى پرسىيارەكە نامۇ نەبوو. لە راستىدا ۋەك
 چۆن پەردەيەك لادىرىت و لە ژىرىدا مەتەلىكى سەرنجراكىش چاۋەپىم بىكات،
 ئاۋا ھەركەۋت. لەسەر لىۋەكانى دەرويشەكە زەردەخەنەيەكى مەكراۋى مىنا
 شەنەيەكى رەۋتەنى نەخش بوو. ئەمىستا زانىم كە ئەو شىت نىيە، بەلكو ۋەك
 ھەر پىاۋىك پرسىيار دەكات، پرسىيارىك لەۋەۋبەر بىرم لى نەكردبۈۋەۋە.
 "دەبىنم ئەۋەى ھەۋلدەدەيت بىلىت، ۋام گوت و نەموىست ئەۋ لەرزىنەى
 كە لە دەنگى شەۋاۋمدا پەيداۋوبو، بژنەۋىت، كە ھەردوۋ ۋەكە بەراۋرد
 دەكەم، دەبىنم ۋەكەى بوستامى بەرزىر دىارە، پىتىش دەلىم بۆچى
 پىچەۋانەكەى راستە".

دەرويشەكە ۋتى: "ھەموو گىانم گوتىەكى سوۋكن".
 "ۋەك دەبىنىت، خۇشەۋىستى خودا ئۇقيانۋوسىكى بىكۋتايىيە، مەرۋف
 ھەۋلدەدەن زۆرتىن بىرى ئاۋى لى ھەلىنجىن، لى لە كۋتايىدا ئەۋ بىرە ئاۋەى
 كە ھەرىەكى لە ئىمە دەستى دەكەۋىت، دەۋەستىتە سەر قەبارەى ئەۋ دەفرەى
 بەكارى دەھىنىت. لە كاتىكدا ھەندى كەس بەرمىلىان پىتە و ھەندىكى دى
 دۆلكەيان پىتە، كەچى ھەندىكى ترىان جامىلكەيان پىتە".

كە قسەم دەكرد، چاۋم بىرى بوۋە دەرويشەكە كە سىماى لە سوۋكە
 تەۋسىكەۋە دەگۈپا و دەبوۋ بە سوپاسكردنىكى ئاشكرا، ئىنجا دەبوۋە
 زەردەخەنەيەكى ناسكى كەسىك كە بۆچۈنەكانى خۇى لە قسەى كەسىكى
 تردا بىبىنىتەۋە.

دەفرەكەى بوستامى نەختى بچووك بوو، دواى ئەوھى چۆرىكى لى خواردەوھ، تىنویتى شكا و بەو قۇناغەى پىى گەشتبوو داكەوت، ئەوھش شتىكى مەزن بوو كە لە خودى خۇيدا ھەست بە خودا بكات، بەلام سەربارى ئەوھش نەیتوانى جىاوازی لە نىوان خودا و یەكیتىى خوددا بكات، بەلام ھەرچى پىغەمبەرە، خودا ھەلبىزارد و دەفرىكى زۆر گەورەترى ھەبوو تا پرى بكات، بۆیە خودا لە قورئاندا لى پرسی: ئەى دلى تۆمان بۆ بېروا فراوان نەکرد؟ ئا بەم جۆرە دلى فراوان كرد و دەفرەكەى یەكجار گەورە بوو و تا دەھات تىنووتر دەبوو، بۆیە سەیر نىیە كە وتوویەتى: (ئىمە وەك چۆن پىویستە بىتناسىن، ئاوا نەتمانناسیوھ) ، لەگەل ئەوھشدا بىگومان ئەو بە جۆرى دەیناسىت، كەسىكى تر ئاوا نایناسىت.

دەرویشكە زەردەخەنەىكى ئاشكرا و دۆستانەى نواند. سەرى لەقاند و سوپاسى كردم. ئىنجا وەك پىزانىنك ماوھەك دەستى خستە سەر دلى. كە دووبارە چاومان ئامبازى یەكتر بوون، سەرنجم دا، جۆرە ناسكىیەك لە نىگایدا دەرکەوت.

بەرەو پىشتەوھى دەرویش ھەلمروانى، دیمەنى سىروشتى خۆلەمىشى ئامالى مروارى پەنگم بىنى كە لەم وەرزەى سالدە شارەكەمانى پى دەناسرىتەوھ. چەند گەلایەكى وشكى دەرەختەكان بەدەور پىماندا خزان. دەرویشكە بە بايەخىكى تازەوھ دىقەتى دەدام، سویند دەخۆم كە لەو زەردەى خۆراواىدا بۆ ساتىك خەرمانەىكى عەنبەرىن پەنگم بە دەورىدا بىنى.

بە پىزەوھ بۆم داچەمايەوھ و بۆى داچەمامەوھ. نازانم ئاوا چەندى وەستاین، ئاسمان بە پەنگە وەنەوشەییەكەيەوھ بەسەر سەرمانەوھ شۆپوبووبووەوھ. دواى كەمى ئەو خەلكەى كە بە دەورماندا ھەلقەیان بەستبوو و ئىمەش قسەمان دەكرد، بە سەرسورمانىكى نىمچە پەتكردەوھ و تووپەییەوھ بەنىو یەكدا دەھاتن، چونكە قەت ھىچ كەسى منى نەبىنىبوو بۆ یەكى داچەمىمەوھ، بۆیە ھەندى كەس تەنەنات بە مریدە نزیكەكانى خۆمىشەوھ كە منیان بىنى بۆ سۆفیەكى سادە و گەپیدە دادەچەمىمەوھ، تووشى شۆك بوون.

بىگومان دەرویشكە ھەستى بە تووپەى تىكرای خەلكەكە كەردبوو.

‘باشتر وایه ئیستا برۆم و له گه‌ل مریده‌کانتدا جیت به‌یلم، به‌ده‌م
قسه‌کردنه‌وه ده‌نگی نزم کرده‌وه تا وه‌ک دوا زرینگه‌ی زه‌نگیک بوو به‌چه‌.

به‌ناقایلییه‌وه گوتم: ‘چاوه‌ڕی بکه‌، مه‌ڕۆ. تکایه‌ بمینه‌وه‌.

توێژالی په‌رۆشیم له‌ روخساریدا به‌دی کرد، به‌خه‌مه‌وه لێوه‌کانی
هه‌لقه‌چاند، وه‌ک ئه‌وه‌ بوو بیهه‌وئ شتی بلیت، ئینجا یان نه‌یده‌توانی، یان
نه‌یده‌ویست بلیت. له‌و ساته‌ بیده‌نگیه‌ کورته‌دا، ئه‌و په‌رسیاره‌م ژنه‌وت که‌ لێی
نه‌پرسی بووم.

ئهی وتاریژی مه‌زن، ئهی ده‌رباره‌ی خۆت چی ده‌لێیت؟ پێم بلی قه‌باره‌ی
ده‌فره‌که‌ی تو چه‌نده‌؟

شتیکم پێ نه‌بوو بیلیم، چونکه‌ وشه‌کانم چکیان کرد. له‌ ده‌رویشه‌که‌
نزیکبوومه‌وه به‌ پاده‌یه‌ک خه‌ته‌ زیرنه‌کانی نێو چاوه‌ په‌شه‌کانیم بینی. له‌په‌ر
وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌مه‌وبه‌ر له‌م چرکه‌ساته‌ی ئیستادا ژیايم، هه‌ستیکى سه‌یر
دایگرتم. نه‌ک جارێک، به‌لکو پتر له‌ ده‌ جار ده‌ستم به‌ بیره‌یتانه‌وه‌ی پارچه‌کان
کرد. پیاویکی بالا به‌رز و لاواز پووی خۆی داپۆشی بوو، ئه‌نگوسته‌کانی
داگیرسابوون. ئینجا زانیم که‌ ئه‌م ده‌رویشه‌ی له‌ به‌ران به‌رم وه‌ستاوه‌، ده‌بن
هه‌ر ئه‌و پیاوه‌ بیت که‌ به‌رده‌وام له‌ خه‌ونه‌کاندا ده‌مبینی.

زانیم که‌ من هاوه‌له‌که‌ی خۆم دۆزییه‌وه، به‌لام وه‌ک به‌ خه‌یاڵدا هات،
له‌بری ئه‌وه‌ی له‌ خۆشییان بگه‌شتمه‌وه‌، هه‌ستم به‌ ترسیک کرد.

ئىيلا

تورتامبىتون، ۸ى حوزىران ۲۰۰۸

بە كۆمەلە پىرسىياريكى بىي وەلام ئىيلا دەورەدراپوو، تەماشاي كىرد لە نامەكانى نيوان خۆي و عەزىزدا پووبەپووي شتەياىك بووئەتەو، بە تايىبەتى ئەو پاستىيەي كە لەگوينە بە كىردەيى پووبدات. لە ھەموو پوويەكەو تەواو لەيەكتر جىابوون. لە خۆي دەپرسى ئەو شتە ھاوبەشانەي نيوانيان چىن تا بىنە ھۆي ئەوھى نامە بۆ يەكتر بنووسن.

عەزىز لە تابلۆيەكى شىوەكارى دەچوو كە لە چەند پارچەيەكى گەورە پىكھاتىت. لە ھەر نامەيەكى ئەليكترونى تازەدا كە دەينارد، پارچەيەكى دىكە لە شوينى راستەقىنەي ئەو تابلۆيە دادەنرا. ئىيلا دەيەويست ھەموو تابلۆكە بىينىت، بەلام دەربارەي ئەو پىاوەي كە نامەي لەگەلدا دەگۆرپىيەو، چەند شتىكى ئاشكرا كىرد.

لە تۆمارەكەي عەزىزدا لەسەر ئىنتەرنىت، ئىيلا زانىي كە ئەو وىنەگريكى پىشەكارە و ھەموو شوينىكى گۆي زەوي دەگەپىت و ئەم گەپانەيشى بەدنيادا ئەوھند لە لا ئاسايى و ئاسانە وەك ئەوھى لە باخچەي گەپەكەكەي خۆيدا باي بالىك بدات. لە ناخدا خىلەكىيەكى سەرسەختە، ھەموو دنيا دەگەپىت، لە سىبىريا بىت يان لە شەنگەھاي يان لە كەلكەتا، يان لە دارولبەيزا، ئىدى لە ھەر شوينى بارگە بخات، تىيدا ئاسوودەيە. سەفەر دەكات و كۆلەپشتىك و شمشالىكى لەقامىش چىكراو لەگەل خۆي ھەلدەگريت و لەو شوينانە دۆست بۆخۆي پەيدا دەكات كە ئىيلا ناتوانىت لەسەر نەخشەش شوينيان ديارى بكات. تووشى ئەو پاسەوانە مېشكىپووچانەي سنوور دەبىت كە مامەلەكەردن لەگەلياندا ھەستەمە، بە زەحمەت قىزاي ئەو ولاتانەي دەست دەكەويت كە

حکومه ته کانیان ئاشتیخواز نین، تووشی ئه و نه خووشیه درمانه ده بیت که له پێگه ی ئاوه وه ده گوێزێنه وه، له ئه نجامی خواردنی پیسه وه تووشی تیکچوونی کۆنه ندامی هه رس ده بیت، تووشی مه ترسی گیرفان بپین ده بیت و ده که وێته نیو باز نه ی کێشه کانی حکومه ت و شوێشگێره کانه وه. ئیدی شتی نییه ببێته پێگر له نیتوان ئه و و سه فه رکردن به ره و پوژهلان و پوژاوا، به ره و باکوور و به ره و باشوور.

ئێلا به خۆی گوت که عه زیز تافگه یه کی به خوره مه. به هه موو هیز و توانایه وه بۆ ئه و شوێنه ده پروات که ئه م ناوێریت پیتی بخاته سه ریان. ئاخ ئێلا پیش ئه وه ی بۆ کارێک هه نگاو بنیت، راپا و به گومانه، که چی له سه ره تادا بۆی به په روۆشه و دوا یی دوودلی و په ژاره دایده گریت. لێ ئه و هێچ دوودلییه کی نییه. که سه یتیی عه زیز لیوانلیوه له چالاکی، به جوړی به که سه یتکی نموونه یی و پر له خو شه ویسته ییه کی و ناسرابوو که هه سته م بوو له یه ک جه سته دا پێکه وه جێگه یان ببێته وه. چه ن دین جو ره شه پقه ی له سه ر ده کرد و ده بیتوانی هه ر یه که یان به شیوه یه کی باش له سه ر بکات.

ئێلا خۆی و ده بیینی که ئافره تێکی ئازاده و سه ر به پار تی دیموکراسه و جووله که یه کی ناو به سه ته ی ئایینه و پوهه کخو رێکی به ته ماحه. له سه ر ئه وه مکو وره که پوژێک هه موو جو ره گو شتێک له ژمه خوارد نه کانی دا به لا وه بنیت. وه ک چۆن کاروباری ماله که ی پێکه ده خست، ئاوه اش شته کانی به پوونی بۆ چه ند جوړێک پۆلین ده کرد و دنیا که ی خۆی به وردی و پیز به ندی پێکه ده خست. ئیدی ئاوه زی به دوو لیستی درێژی دژ به یه ک کاری ده کرد: ئه و شتانه ی که خو شی ده ویستن، به رانه ر ئه و شتانه ی پقی لیان ده بو وه.

هه رچه نده ئێلا ئایینه په ره ر نه بوو، لێ ناو به ناو چیژی له جێ به جێ کردنی هه ندی سرووتی ئایینی وه ده گرت. پیتی و بوو که ئایین کێشه یه کی سه ره که یه و هه ر وه ک چۆن له رابردو ودا دنیا ی مژوول کړد بوو، ئه مړو ش دنیا ی مژوول کړد وه. ئاخ ئایینه په ره ره کان به و لوو ته رزییه زۆره یان به و بپوا خود په رسته ییه یانه وه شیوا ز و کرداری خو یان له سه رووی هه موانه وه ده بینن، ئه مه ش ده ماری ده گرت، چونکه ئه و هه سه له ی ده مارگیریی ئایینی یان

تیره‌گه‌راییی یان هر شتیکی لهم بابته‌ی نه‌بوو، به‌لام له ناخه‌وه پنی وا بوو که موسلمانان توند‌په‌وه‌کان له هه‌موویان خراپ‌ترن.

عه‌زیز پیاویکی پو‌حانی بوو، ئایین و بر‌وای به‌پاستی وه‌رگرتبوو و له شته‌سیاسیییه سه‌رده‌مییه‌کان خوی دوور ده‌گرت و (پق‌ی) له هیچ شتی یان که‌سی نه‌ده‌بووه‌وه. گوشت‌خوریکی به‌هه‌له‌په‌بوو و ده‌یگوت ناتوانیت قاپ‌پ که‌بابی به‌له‌زه‌ت په‌ت بکاته‌وه. له ناوه‌پاستی هه‌فتاکاندا خودانه‌ناس بوو ئینجا بوو، به‌موسلمان، هر وه‌ک خوی به‌لاقرتی‌وه ده‌لیت د‌وای که‌ریم عه‌بدول‌جه‌بار و پیش کاتی ستیغ‌ن. ئیدی له‌وساوه‌ وای لی‌هات نانی خوی له‌گه‌ل سه‌دان سو‌فی له ولاتانی جیا و ئایینی جیادا به‌شده‌کرد و ده‌یگوت: (ئه‌وان به‌دریژایی پ‌نگه‌ خوشک و برای ئیمه‌ن).

عه‌زیز پیاویکی موسلمان بوو و توند‌وتیژی په‌ت ده‌کرده‌وه، بیروب‌و‌چوونیکی مرو‌ف‌دوستی به‌هیزی هه‌بوو، هه‌روه‌ها بر‌وای وا بوو که هه‌موو جه‌نگه‌ ئایینییه‌کان له گه‌وه‌ردا (ک‌یشه‌ی زمانه‌وانی)ن. ده‌لیت زمان له‌جیاتی ئه‌وه‌ی پاستی ئاشکرا بکات، ده‌یشاریته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ خه‌لکی له‌نیو خویاندا خراپ له‌یه‌کتر حالی ده‌بن و که‌س پ‌یزی ئه‌وی دیکه‌ ناگریت. ئیدی له‌دنیا‌یه‌کی تژی له‌ وه‌رگ‌پ‌رانی خراپ چاوه‌پ‌وانی هیچ سوودیک له‌و که‌سانه‌ش ناگرئ که‌ خویان ب‌و هر باب‌ه‌تیک ته‌رخان ده‌که‌ن، چونکه‌ ب‌وی هه‌یه‌باشترین قه‌ناعه‌تمان ده‌رهاویشه‌ی به‌د‌حالیبوونیکی ساده‌بیت. به‌گشتی مرو‌ف ناییت له‌هیچ شتی‌کدا توند‌وتیژ بیت، چونکه‌ ب‌و ئه‌وه‌ی مرو‌ف بژی، گه‌ره‌که به‌رده‌وام په‌نگه‌کان بگ‌وپ‌یت.

عه‌زیز و ئیلا له‌باری پیشه‌یی و خوازه‌یییه‌وه، هه‌ریه‌که‌یان له‌ناوچه‌یه‌ک ده‌ژیان، له‌پووی کاته‌وه‌جیاوازییان هه‌بوو، کاتیش ب‌و ئه‌و به‌شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی، واتا بانه‌روژ. به‌شیکی زوری له‌پوژه‌کانی به‌و ئاره‌زووه‌وه به‌سه‌ر ده‌برد که‌ ب‌و سالی داها‌توو و مانگی داها‌توو و ب‌و سه‌به‌ینی، به‌ل‌کو ب‌و خوله‌کی داها‌توو‌ش پلان داب‌نیت. ئیلا ته‌نانه‌ت له‌شتی تازه‌ی وه‌ک بازار‌کردن یان کورسییه‌کی شکاو و ب‌و هر ورده‌شتی پیش‌وه‌خته‌پلانی داده‌نا و به‌پنی خشته‌و چه‌ند لیستی‌ک ئه‌و ورده‌شتانه‌ی جیبه‌جی ده‌کرد و جانتاکه‌ی له‌مانه‌پ‌ر‌کرد‌بوو.

به لام کات له دیدگای عه‌زیزدا له ده‌وری ساته‌وه‌ختی ئیستادا
 کۆبوو‌بووه‌وه، ئیدی جگه له‌م چرکه‌ساته، له‌خه‌یالێک پتر نه‌بوو. هه‌ر به‌وای
 ئه‌مه‌وه له‌و باوه‌رهدا بوو که‌ خوشه‌ویستی په‌یوه‌ندی به‌ (پلانی سبه‌ینی)وه،
 یان به‌ (یاده‌وه‌رییه‌کانی دوینی عه‌لاه‌دین)وه نییه، خوشه‌ویستی ته‌نها لی‌ره
 و له‌ ئیستادا نه‌بیت، ئیتر نییه. ئه‌وه بوو له‌یه‌کی له‌ نامه‌کانی پێشوویدا به‌م
 ده‌سته‌واژه‌یه‌ کۆتایی هینابوو: "من سۆفیم، من‌دالێکی ئه‌م چرکه‌ساته‌ی ئیستم".
 ئیلا وه‌لامی دایه‌وه: "لام سته‌یره‌ باسی ئه‌وه‌ بۆ ژنیک ده‌که‌یت که‌ زۆر بیر
 له‌ پابردوو ده‌کاته‌وه‌ و زۆرت‌ریش بیر له‌ بانه‌پۆژ ده‌کاته‌وه‌، لی‌ به‌ر
 ساته‌وه‌ختی ئیستا نه‌که‌وتوه‌".

عەلائەدین

قۇنيا، ۱۶ى كانوونى يەكەم ۱۲۴۴

بە پىكەوت كاتى دەرویشەكە پىلى لە باوكم گرتىبوو، من لەوئى نەبووم. ئەو بوو لەگەل ھەندى برادەردا بۆ پاوەئاسك دەرچووبووم و پۆژى دوايى گەپامەو، ئەمىستا دىدارى باوكم و شەمسى تەورىزى كەوتىووە سەر ھەموو زارىك. خەلكى دەيانپرسى ئەو دەرویشە كىيە و چۆن دەكرى زانايەكى سەنگىنى ھەك پۆمى ئاوها بايەخى پىتيدات و كار بگاتە ئەوھى بۆى دابچەمىتەو؟

ھەر لە منداليمەو ھە خەلكىم دەبىنى بەرانبەر باوكم دادەچەمانەو، ئەو ھەم بە خەيالدا نەدەھات كە پۆژى دادىت باوكم دەبىنم جگە لە پاشا يان سەدرى ئەعزەم، بۆ يەككى تر دادەچەمىتەو، بۆيە بە نىوھى ئەو ھەموو باوھەم نەكرد كە بىستبووم و بىزارىشم دەرنەبرى تا كاتى گەيشتمەو ھەمال و كىراي باوھەم كە نە درۆدەكات و نە زىادوكەمى پتوھەنەت، لە ھەموو وارىقاتەكە دلىاي كردم. بەلى، راستە كە دەرویشىك بە ناوى شەمسى تەورىزى لە بەردەم ھەموو خەلكەكە مەيداندارى باوكمى كردووە، بەلكو ئىستا لە مالى خۆماندا دەژى.

تۆ بلىيت ئەو نەناسە كى بىت وا ئاسمان ھەك تاشەبەردىكى نادىار توورپى داوھە نىو ژيانمانەو؟ لە پەرۆشى ئەوھى بە چاوى خۆم ببىنم، لە كىرام پرسى: "كەواتە ئەو دەرویشە لە كوئىھە؟".

“بیده‌نگ به”، کیرا به چپه و به نه‌ختی شله‌ژانه‌وه وه‌لامی دایه‌وه، “باوکت و ده‌رویشه‌که له کتیبخانه‌که‌ن”.

له دووره‌وه ده‌نگی هه‌ردووکیان ده‌گه‌یشته ئیمه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌سته‌م بوو بزانیان چی ده‌لین. پروم کرده کتیبخانه‌که، به‌لام کیرا پئی لی‌گرتم. “جاری پاره‌سته. داویان کردووه که که‌س بی‌زاریان نه‌کات”.

به درێژایی پۆژه‌که له کتیبخانه‌که ده‌رنه‌چوون، ئیدی بۆ سبه‌ینی و دووسه‌بیش هه‌ر ده‌رنه‌چوون. ده‌بی باسی چی بکه‌ن؟ ئاخۆ چ شتی که‌سیکی وه‌ک باوکه‌م و ده‌رویشیکی ساده‌ کۆبکاته‌وه؟

هه‌فته‌یه‌ک پابرد و ئینجا هه‌فته‌یه‌کی تری به‌داوا هات. هه‌موو به‌یانیه‌ک کیرا خواردنی قاوه‌لتیی دروست ده‌کرد و ده‌یخسته‌ سه‌ر سینیه‌ک و له‌به‌ر ده‌رگای ژووره‌که‌یان دایه‌نا. هه‌ر خواردنیک خۆشیان بۆ ئاماده‌کرا به‌میان لی نه‌ده‌دا، به‌یانیان به‌ له‌ته‌ نانی‌ک و ئیواران به‌ کوپی شیریی بزێ دایه‌که‌وتن.

له‌م ماوه‌یه‌دا ترس و دوودلییه‌ک دای‌گرتم و هه‌وسه‌له‌م نه‌ما. به‌ درێژایی پۆژ کون و درزی ده‌رگا که‌م تاقیکرده‌وه تا به‌ دزییه‌وه ته‌ماشای ناو کتیبخانه‌که بکه‌م. گویم به‌وه نه‌ده‌دا که‌ر له‌ناکاو ده‌رگا که‌ بکه‌نه‌وه و ببینن و گویم هه‌لخستووه. ماوه‌یه‌کی زۆر خۆم کوو‌پ ده‌کرده‌وه و هه‌ولم ده‌دا بزانه‌م باسی چی ده‌که‌ن، به‌لام هه‌موو ئه‌وه‌ی که‌ ده‌مبیه‌ست، ته‌نها چه‌په‌چپیکی نزم بوو، زۆریش نه‌ده‌بینی، چونکه‌ ژووره‌که به‌وا‌ی په‌رده‌ دا‌دراوه‌که‌نه‌وه نیمچه تاریک بوو. که‌ هیچم نه‌ ده‌بینی و نه‌ ده‌بیه‌ست، جله‌وم بۆ ئاوه‌زم شل ده‌کرد تا بیده‌نگیه‌که پر بکاته‌وه و ئه‌و قسه‌وباسانه‌ هه‌لبه‌سته‌تیت که‌ له‌گوینه له‌ نیویاندا بکری.

جاریکیان کیرا بینیمی و گویم خستووه‌ته سه‌ر ده‌رگا که‌، به‌لام هیچی نه‌گوت، که‌چی له‌ من په‌رۆشتر بوو تا بزانی‌ت چی پرووده‌دات. ئاخ‌ر ئافره‌تان به‌ سروشت هه‌ز له‌ خۆه‌لقورتان ده‌که‌ن، به‌لام به‌ پتچه‌وانه‌وه، کاتی سولتان وه‌له‌دی برام بینیمی و گوینان لی پاده‌گرم، نیگایه‌کی تیژی کردم و له‌

تو پرده بیان ده موچاوی سوور هه لگه را. به تانه وه گوتی: 'مافی ئه وه ت نییه سیخوړی به سهر که سانی دیکه وه بکه یت، به تاییه تی به سهر باو کته وه'.

شانه کانم هه لته کاند و گوتم: 'برام، بروام پی بکه. ئه ی ئه وه نیگه رانت ناکات که باو کمان کاتی خو ی له گه ل که سیکی نه ناسدا به سهر بیات؟ ئه وه مانگی زیاتریان پېچووه و هه موو ئه م ماو هیه باو کمان خیزانه که ی خو ی فهرامو ش کردووه. ئه ی ئه مه ته نگه تاوت ناکات؟'.

'باو کمان فهرامو شی نه کردو وین، براهه م ئه مه ی گوت و له سهری پویش، 'چونکه شه مسی ته وریزی پی وایه که هاو له یکی باشی دوزیوه ته وه، جا تو ش وهک فه قتییه کی سوخته خانه له جیاتی ئه وه ی وه رس بیت، گهر به پراستی خو شت ده و، گهره که به باو کمان شادمان بیت'.

براهه م ههر ئه وه نده ی لی ده وه شیته وه که ئه م شتانه بلی. جا له بهر ئه وه ی من له گه ل بو چوونه کانی راهاتبووم، بو یه به قسه په قه کانی ته نگه تاو نه بووم. ئه وه هه میشه ئه وه گه نجه ناسکه بوو که له دلی خیزانه که و گهره که که دا خو شه ویست بوو، لای باو کمیش کو په ریژلیگیراوه که بوو.

دوای ئه وه ی چل پوژ به سهر خه لوه ته که ی باو کم و شه مسی ته وریزی له کتیبخانه که دا تیپه پی، شتیکی سه یر پرو ی دا. ئه وه بوو له ته ک دهرگا که خو م کوو پر دبووه وه و گویم له بیده نگیه کی زو ر نا ناسایی دهرگرت، گویم لی بوو له پر دهر ویشه که دهنگی به رز کرده وه.

'ئه و! لیره چل پوژ به سهر خه لوه ته که ماندا تیپه پی و هه موو گفتوگو یه کمان له سهر ههر ریسه یه ک له چل ریسه که ی عه شق کرد. ئه میستا دوای ئه وه ی لیو وینه وه، به مه زنده ی من باشتر وایه بجینه دهره وه، په نگه ئه م دیار نه بوونه ت خیزانه که تی ته نگاو کردیت'.

باو کم به ناقایلییه وه وتی: 'خه مت نه بیت، هاوسه ره که م و کو په کانم له ئاستیکی باشی پیگه یشتندان و له وه تیده گن که په نگه من حه وه جه ی هه ندی کات بم تا ناو به ناو لیان دوور بم'.

‘دهی باشه، من دهرباره‌ی هاوسه‌ره‌که‌ت هیچ نازانم، به‌لام هه‌ردوو کوپه‌که‌ت وه‌ک جیاوازیی شه‌و و پوژ له‌یه‌کتر جیان، شه‌مس وه‌لامی دایه‌وه، چونکه‌ کوپه‌ گه‌وره‌که‌ت پچ‌که‌ی خو‌تی گرتووه، به‌لام کوپه‌ بچو‌که‌که‌ت، ده‌ترسم به‌ پچ‌که‌یه‌کی ته‌واو جیاوازا ب‌روات، چونکه‌ دلی پره‌ له‌ بق و ئیره‌یی.’

له‌ تووپه‌بیان ده‌موچاوم دایسا. ئاخ‌ر ئیمه‌یه‌ک قه‌ت یه‌کترمان نه‌بینیی‌ت، چون‌ ده‌توانی‌ت دهرباره‌ی من شتی وا خراب به‌ زاریدا بی‌ت.

‘پنی وایه‌ که‌ من نایناسم، به‌لام من باش ده‌یناسم، ده‌رویشه‌که‌ دوا‌ی که‌می گوتی، ئه‌و خو‌ی کوپ‌ کردووه‌ته‌وه‌ و چن‌کانی دانیش‌تووه‌ و گو‌یی ناوه‌ته‌ ده‌رگا‌که‌وه‌ و له‌ درزه‌کانی ده‌رگا‌که‌وه‌ ته‌ماشام ده‌کات و منیش‌ چاودیری ئه‌و ده‌که‌م.’

له‌پ ته‌زوویه‌کی سارد به‌ جه‌سته‌مدا گه‌را و مووی سه‌ر بازووه‌کانم په‌پ بوون. هه‌ر له‌خ‌ۆوه‌ پالم به‌ ده‌رگا‌که‌وه‌ ناو چوومه‌ ژووره‌وه‌. باوکم وه‌ک ئه‌وه‌ی باوه‌پ نه‌کات، چاوه‌کانی ئه‌بله‌ق بوون، به‌لام زوری نه‌برد تووپه‌یی جی‌گه‌ی شو‌کبوونه‌که‌ی گرته‌وه‌.

‘عه‌لاه‌دین، ئه‌وه‌ تیک‌چوویت؟ چون‌ زات ده‌که‌یت ئاوها بیزارمان بکه‌یت، باوکم هاواری به‌سه‌رمدا کرد.

خۆم له‌ پرسیاره‌که‌ی باوکم نه‌بان کرد و ئاماژه‌م بق شه‌مس کرد، به‌ ده‌نگی‌کی به‌رز وتم : ‘بۆچی یه‌که‌م جار له‌و نا‌پرسیت، چون‌ زات ده‌کات ئاوها باسی من بکات؟’.

باوکم هیچی نه‌وت، وه‌ک ئه‌وه‌ی باریکی قورس بم به‌سه‌ر شانیه‌وه‌، ته‌ماشایه‌کی کردم و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا.

‘باوکه‌، تکات لی‌ده‌که‌م، کیرا بی‌رت ده‌کات، هه‌روه‌ها فه‌قیکانتیش. ئاخ‌ر چون‌ ده‌توانیت بق ده‌رویشی‌کی خراپه‌کار پشت له‌ خو‌شه‌ویستانت بکه‌یت؟’.

هەر که ئەم قسانەم کرد، یەكسەر ژێوان بوومهوه، بهلام ئیدی کار لهکار
ترازابوو. باوکم به چاویکی یهكجار بیتزارییهوه تێپروانیم که لهوهوبه ر قهت
ئاوها نه مبینی بوو.

"عه لائهدین، دهی هەر ئیستا برۆ دهرهوه، باوکم لهسهری پویشته، "برۆ
بۆ شوینیکی هێمن و بیر لهوه بکهوه که کردت. تا به قوولی بیرى لێدهکهیتهوه
و ههلهکهی خۆت دهزانیت، قسهه لهگهڵدا مهکه".
"بهلام، باوکه..."

"برۆ دهرهوه، باوکم دووبارهی کردهوه و پرووی خوی لیم وهرگیرا.
به دلێکی بریندارهوه ژوورهکههه جیهیشت. ناوله پهکانم ئارهقهیان کردبوو
و نهژنۆکانم دهلهرزین.

لهوساتهوه زانیم که ژيانمان ئالۆزکاوه و گۆراوه و ئیدی شتهکان وهک
جاران نه ماون. لهوساوه که پێش ههشت سال دایکم کۆچی دوایی کردبوو،
ئهمه دووهم جار بوو ههست بکههه که باوکم وازی لێ هێناوم.

رۆمى

قۇنيا، ۱۸ى كانوونى دووم ۱۲۴۴

بۇ ئەۋەى راستى بىيىم، ئاۋەزم والا بىكە ھۇ خوداى پوخسار پەنھان -
خودا ناديارە.

كاتى شەمسى تەۋرىزى دەربارەى محەمەدى پىغەمبەر و بوستامى
سۇفى پرسىياري ليكرىم، ھەستم كىر وەك ئەۋەى ھەردووكمان لەسەر زەۋى
بە تەنيا مابىنەۋە و ھەر ھەوت دۇخەكەى پىگەى راستەقىنە لە بەردەمماندا
والا بوويىت - ھەوت پىگە دەبى ھەموو پۇچىك پەنجى بۇ بدات تا دەگاتە
يەكتابى.

دۇخى يەكەم نەفسى فەرماندارى خراپەكارە و لە ھەموو جۇر و
دۇخەكان سەرەتايىترە و لە گەردووندا بەربلاۋە، ئەمەش لە كاتىكدايە كە پۇچ
دەكەۋىتە داۋى ھەۋلى دنيايىيەۋە. زۆربەى خەلكى لەم دۇخەدا دەمىنەۋە،
پەنجەدەن و ئازاردەكىشن، چونكە سەرقالى خزمەتكردى نەفسى كلۇلى
خۇيانن، بەلام بەرپرسىيارىتى كىلۇلىيە بەردەۋامەكەيان دەخەنە ئەستۋى
كەسانى دى.

كاتى بىيادەم دەزانىت گەيشتۈۋەتە ئەو دۇخى داپووخانى پۇچىيە، ئىدى
بەرەنگارىي نەفس دەكات تا دەگاتە قۇناغى داۋى ئەۋە كە پىچەۋانەى دۇخى
يەكەمە. ئىدى ئەو مرقۇفەى كە نەفسى خۇى گەياندوۋەتە ئەو دۇخە لەبرى
ئەۋەى بەردەۋام خراپەكارىيەكە بخاتە ئەستۋى ئەۋانى تر، ھەندى جار دەگاتە
پەلى لەنىۋېردنى نەفس. لىرەدا نەفس دەبىتە نەفسىكى لۇمەكار و ئاۋھاش
سەفەرەكە بەرەو پاكرىدەۋەى ناۋەۋە دەست پىدەكات.

له دۆخی سیتیهدا بنیادهم پتر پیدهگات و نهفس بهرهو قوناغی گواستنهوه
 ههنگاو دهئیت تا بییته نهفسیکی سرووشبهخش. مروڤ تهنیا لهه دۆخهدا
 دهتوانیت له واتای راستهقینهی وشهی (ملکهچی) تیگات. بهم ئاوهایه له
 دۆخی زانیارییه خوداییهکاندا دهست به سوورانهوه دهکات. ئهوه کهسهی که
 دهگاته ئهم قوناغه، دهبیته خاوهن ئارامی و خوڤاگری و حکمهت و خاکهپایی.
 دنیای به تازهی و لیوانلیو له سرووش دیت بهرچاو. ههرچهنده زۆربهی
 ئهوانهی که دهگاته ئهم سیتیهم پایهیه، دهیاندهوێ تیندا بمیتنهوه، ئازایهتی
 لهدهست دهدهن و ئهوه ئارهزووهیان نامیتیت جیگۆرکی بکهن یان بچه نیو
 دۆخهکانی ترهوه، بۆیه ههرچهنده دۆخی سیتیهم جوان و پیروژ دیاره، کهچی
 بو ئهوه کهسهی که چاوی لهوهیه بگاته پلهیهکی بهرزتر، وهک هاوبهش
 پهیداکردنیک وایه.

بهلام ئهوانهی که دهتوانن بهرهو پیشهوه برۆن، ئیدی دهگاته دۆلی
 حکمهت و ئاشنای نهفسی دلیا دهبن. لیتهدا ههستهوهری نهفس لهگهڵ دۆخی
 پیشدا جیا، چونکه بهرهو پلهیهکی بهرزتری وشیری ههلهدهکشیت. ئهوانهی
 که دهگاته ئهم دۆخه ئهم خهسیتانهیان تیندایه: بهخشندهیی، خوداناسی،
 ههستی پهزنامهندی، ئیدی سهختی و ئاستهنگهکانی ژیان له ههر پادهیهکدا بن
 ئهوه پێیان قایله. ئینجا دۆلی یهکبوون (یهکیتیووون) دیت. ئهوه کهسهی که
 دهگاته ئهم پایهیه، به ههموو باریکی خودا قایله و گوێ به شته دنیاویهکان
 نادات، چونکه گهیشتهوهته نهفسی پهزنامهند.

دۆخی دواي ئهوه نهفسی قایلکه دیت. لهه دۆخهدا بنیادهم بو مروڤایهتی
 دهبیته چرا و وزه به ههموو داواکاریک دهبهخشیت، وهک مامۆستایهکی
 راستهقینه خهڵکی فیر دهکات و بیریان پووناک دهکاتهوه. ههندی جار مروڤ
 دهبیته خاوهن زیده وزهیهکی وا پووبکاته ههر شوینیک دهوسیکی گهوره له
 ژیانی خهڵکدا جیدههیلیت. ههر شتیک بکات لهمیانهی خزمهتکردنی ئهوانی
 ترهوه، ئامانجی خزمهتکردنی خودایه.

له کوتاییدا دۆخی ههوتهم دیت و مروڤ دهگاته نهفسی پاکژ و دهبیته
 (مروڤیکی کامل و تهواو)، بهلام دهربارهی ئهم دۆخه کهس شتیکي ئهوتو
 نازانیت، تهناهنهت ئهوه ههنده کهسهی پیشی دهگهن، قسهی لهسهه ناکهن.

کورتکردنه وهی ریځه ی گه یشتن به دڅخه کان ئاسانه، لی برینی زحمه ته. ئه و ئاسته نځانه ی که به دریژایی ریځه راسته قینه که درده که ون، ئه وانن که دهسته به ریک بۆ چوونه پیښه وه و بهرده و امبوون نییه، ریځه که ش هر له دڅخه یه که مه وه تا دوا دڅخه هیلکی راست نییه و بهرده و ام ئه گه ری ئه وه ی هه یه بکه ویت و بۆ دڅخه کانی سه ره تا بکه پیښه وه، بری جار بۆی هه یه که و تنه خواره وه که له ترڅپکی دڅخه کانه وه به ره و دڅخه یه که م بیت. جا به دریژایی ریځه که به هوی ته له ی زوره وه، سه یر نییه که ئه و که سه نه گاته دڅخه کوتاییه کان، دنا له هر سه ده یه کدا که میکی که م پیی ده گن.

* * *

شه مس که ئه م پرسیاره ی لیکردم، نیازی به راوردکردنی نه بوو، به لکو ده یه ویست بزانیته تا چ راده یه ک ئاماده ییم تیدایه به ره و ئه وه بچم که سایه تی خۆم له خودادا بتوینمه وه. له پرسیاره ی یه که میدا پرسیاریکی شاراره هه بوو. 'ئه ی وتار بیژی مه زن، ئه ی ده رباره ی خۆت چی؟'، پرسیاره ی لیکردم، 'له نینو هه رحه وت دڅخه که دا، ئه میستا تو له کام دڅخدا یته، ئایا بویری ئه وه ت هه یه تا کوتایی برۆیت؟ پیم بلئ، قه باره ی ده فره که ت چه نده؟'.

کیرا

قونیا، ۱۸ ی کانوونی یەکەم ۱۲۴۴

پ و ب یەغبالیی خۆم، خەمخواردن دادیکم نادات، بەلام سەرباری ئەو
ئاواتەخوازبووم شارەزایی زۆرترم دەربارەیی ئەو شتانه هەبیت کە
پەیوەندییان بە ئایین و میژوو و فەلسەفەو هەیه، هەروەها شارەزاییم لەسەر
هەموو ئەو شتانهی کە پۆمی و شەمس بە درێژایی شەو و پوژ باسی
دەکەن. سات لەدوای سات ئارەزووی یاخیبوون دەکەم لەبەر ئەوەی وەک
ئافەرەتیک دروستبووم. کە وەک کچیک لەدایک دەبیت، گەرەکە فیزی
چیشتلێنان و شتنی جلی کۆن و پینەکردنی گۆرەویی دپاو و دروستکردنی
سەرتوێژ و پەنیر و شیردانی منداڵ ببیت، هەروەها هەندێ ئافەرەت فیزی
هونەری خۆشەویستی دەکڕین کە چۆن وا لە خۆیان بکەن سەرنجی پیاوان
رەبکێشن، بەلام هەموو شتەکە ئەوێ، کەسێک کتێب بە ئافەرەتان نادات تا
چاویان نەکڕیتەو.

لە یەکەم سالی ژن و میردایەتیماندا، ئەوەندە بۆم پێکەوتبا، دەخزام
نیو کتێبخانەکە پۆمییهو و لە ناوەرستی ئەو کتێبانە دادەنیشتم کە زۆر
خۆشی دەویستن، ئەو تۆزە کە لەسەریان نیشتبوو، ئەو بۆنە گەلمەخاوییهی
کە لێیان دەهات، هەلمدەمژی و لە خۆم دەپرسی ئاخۆ ئەو مەتەلانی چینی کە لە
دوو توتیاندا حەشاریان داو. دەمزانی پۆمی چەند عاشقی ئەو کتێبانەیه کە
زۆر بەیان لە بەهādینی باوکی کۆچکردووێهه بۆی ماونەتەو. لەنیو ئەم
کتێبانەدا عاشقی کتێبی (زانباریهکان - ئینسکلۆپیدیا) بوو. چەندین شەو تا
بەرەبەیان بەدیاریانەو شەو بیداری دەکرد و دەخویندەو. پێم وا بوو کە
هەمووی لەبەرکردوو.

پړومی دهیگوت: "کتیبه‌کانی باوکم به هیچ شتی ناگورمه‌وه، تهنانهت گهر چهندين کيسه زيږيشم بدهنئ. هر کتیبیک له‌م کتیبانه کولتووریکي به‌نرخه و پيشوونانم بويان جيهيشتووم، له باوکمه‌وه بوم ماونه‌ته‌وه و منيش بوم منداله‌کانم جتيان دهيلم".

ده‌مزانى که کتیبه‌کانى بوم ئه‌و چى ده‌گه‌يه‌نن. له‌سالى يه‌که‌مى ژن و ميردايه‌تيماندا، پوژيکيان به‌ته‌نيا له‌ماله‌وه بووم و به‌خه‌يالمدا هات که کتیبخانه‌که پاکبکه‌مه‌وه. هه‌موو کتیبه‌کانم له‌سهر په‌فه‌کان داگرت و به‌رگه‌کانيانم به‌پارچه مه‌خمه‌ليکى به‌گولاو ته‌پرکراو پاککرده‌وه. دانيش‌توانه خو‌جتيبه‌کان له‌و باوه‌په‌دان که جنوکيه‌کى بچووک هه‌يه ناوى (کتیپک) و چيژ له‌له‌ناوبردنى کتیب وهرده‌گریت. جا بوم ئه‌وه‌ی پيگه‌ی ئه‌و کاره‌ی لى بگيرئ، ده‌سته‌واژه‌يه‌کى ئاگادارکردنه‌ويان له‌سهر هر کتیبیک ده‌نووسى: "هئى کتیبک راوه‌سته، له‌م کتیبه دووره‌وه‌که‌وه". ئاخر چون بزائم کتیبک تاقه که‌س نه‌بوو که ده‌بوو له‌کتیبه‌کانى شووه‌که‌م دوور بکه‌ويته‌وه، به‌لکو ده‌بئ منيش دوور بکه‌ومه‌وه.

له‌عه‌سرى ئه‌و پوژده‌دا، تۆزى سهر هه‌موو کتیبه‌کانى ناو کتیبخانه‌که‌م ته‌کاند و پاکم کردنه‌وه. من خه‌ريکى ئه‌وه بووم، ده‌ستم به‌خويندنه‌وه‌ی کتیبى (ژيانده‌نه‌وه‌ی زانسته‌ئايينييه‌کان)ى غه‌زالى کرد. کاتى له‌پشتمه‌وه ده‌نگيکى وشکم ژنه‌وت و زانيم که ماوه‌يه‌کى زورم به‌خويندنه‌وه به‌سهر بردوه.

"کيرا، ئه‌وه خه‌ريکى چييت؟".

ئه‌وه پړومى بوو، يان يه‌کيکى ديه‌که بوو له‌شيوه‌ی ئه‌و - پيتمى ده‌نگى زور توورپه‌ و يه‌کلاکه‌ره‌وه بوو. له‌ماوه‌ی هه‌شت سالى* ژن و ميردايه‌تيماندا ئه‌وه يه‌که‌م جار بوو به‌و شيوازه‌ قسه‌م له‌گه‌لدا بکات.

(پاکيان ده‌که‌مه‌وه)، به‌ده‌نگيکى نزم وه‌لامم دايه‌وه، (ويستم دلت خو‌ش بکه‌م).

---

* پېم وايه پړوماننوس لېره‌دا له‌پړوى کاته‌وه تووشى غافلپوونیک بووه، چونکه کاتى کيرا چووته ناو کتیبخانه‌که‌وه ده‌ليت (پوژيکيان له‌سالى يه‌که‌مى ژن و ميردايه‌تيماندا)، که‌چى هيشتا هر له‌ناو کتیبخانه‌که‌يه و ده‌ليت (له‌ماوه‌ی هه‌شت سالى ژن و ميردايه‌تيماندا). و. کورى.

پۆمی وهلامی دایهوه: "لهوه تێدهگهه، بهلام تکایه جاریکی تر دهست له کتێبهکانم مده. له راستیدا پێم باشه به هیچ جورێ نهیهیته ناو ئهم ژوورهوه."

لهو پۆژه بهدواوه تهنانهت گهر کهسێش له مال نهبوایه، نهدهچوومه ناو کتێبخانهکهوه. ئیدی تیگهیشتم و بهوه قایل بووم که دنیای کتیب نه بۆ من بووه و نه بۆ منیش دهیبت.

بهلام که شهمسی تهوڕیزی بۆ مالمان هات و لهگهڵ میژدهکهمدا ماوهی چل پۆژ له کتێبخانهکهدا کهوته خهلوتهوه، ههستم به رقیق کرد که له دلمدا پهنگی دهخواردوه. برینیک بوو نهدهزانی ئاوها خوینی لێ دهتکێتهوه.

کیمیا

قۇنيا، ۲۰ى كانوونى يەكەم ۱۲۴۴

باوک و دايكى راستەقىنەم لەو جۆرە كەسانەن كە لە كارکردندا زۆر خۇيان دەپەنجىتن و زوو پېردەبن. ئاخىر من لە خىزانىكى جوتيارى سادە، لە يەككى لە دەشتايەكانى چياكانى تۆرۆس لەدايك بووم. لە تەمەنى دوانزە سالىمدا رۆمى ھەليگرتمەوہ. لە خانوويەكى بچووكدا دەژياین و من و خوشكەكەم پىكەوہ لەگەل تارمايى برا مردووەكانمان لە ژوورېكدا بووين. ئەو پىنچ مندالەى كە ھەموويان بەواى نەخۇشىى سووكەوہ مردن، لە مالەكەدا من تاقە كەسىك بووم كە دەمتوانى تارمايەكانيان بېينم. ھەر كاتى باسى ئەوہم كىردبا كە رۆحەكان چى دەكەن، خوشكەكەم و دايكم دەترسان و دەگريان. ھەولم دەدا وایان لى بكم لە ھىچ نەترستىن و خەم نەخۇن، بەلام بىسود بوو. ئاخىر ھىچ شتى دەرنەدەكەوت كە پەيوەندى بە برامردووەكانمەوہ ھەيىت و مايەى ترس و پەژارە بىت، لى نەمتوانى برۋا بە خىزانەكەم بەيتم.

رۆژىكيان خوداپەرستىك بە دىيەكەماندا تىپەپى، كە باوكم بىنبىووى ماندووە، فەرمووى لى كىردبوو تا شەو لە مالمان بىنئىتەوہ. ئەو ئىوارەيە ھەموومان بە دەورى كوئووەكەدا كۆبووبووينەوہ و پەنبرى بزىمان دەبرژاند، خوداپەرستەكە ھەندى چىرۆكى شوپنانى دوورى بۆ گىرپانەوہ. لەو كاتەدا كە چىرۆكەكانى بۆ دەگىرپانەوہ، چاوەكانم لىك نا و لەگەلیدا بەرەو بىابانى ەرەبى و ھەوارى پەوہندەكان لە باكورى ئەفرىقا و بۆ ئەو دەريايەى كە ئاوەكەى لە ھەموو ئاوەكان شىتترە و پىنى دەلین دەريای سېپى ناوين، سەفەرم كىرد. لە كەنارەكەيدا گوچكەماسىيەكى گەورە و درزبردووم

دۆزییه وه و خسته گیرفانه وه. خۆم هه لده نا که ده توانم له مسهری که ناره که یه وه تا ته وسهری که ناره که ی برۆم، لی له نیوه ی پنگه بۆنکی تیژ و بۆگه ن رایگرتم.

که چاوه کانم کرده وه، خۆم بینى له سهر زه وییه که پاکشاوم و نهوانه ی ناو ماله که به په ژاره وه ده وریان دابووم. دایکم به دهستیکی سهرمی گرتبوو و نیوسه لک پیازیش به دهسته که ی دیکه یه وه بوو تا بۆنى بکه م.

“هاته وه هۆش خۆی”، خوشکه که م به دهم قسه کردنه وه چه پله ی لیده دا. “سوپاس بۆ خودا، دایکم به دهم قسه وه هه ناسه ی هه لده کیشا، ئینجا ئاوړی له خودا په رسته که دایه وه و به دهم پروونکردنه وه وتی: “کیمیا هه ره له وساره که کیژۆله یه کی بچووک بوو نۆره فیتیکی له که لدا بوو.”

به یانی خودا په رسته که بۆ میواندارییه که مان سوپاسی کردین و دوعا خوازی لیکردین، به لام پیش ته وه ی پروات به باوکمی وت: “کیمیای کچت مندالیکى ئاسایی نییه و کچیکى به هره داره، جیکه ی داخه گه ر پیزی ته م به هره یه ی نه گیرئ. پتویسته بیخه یته به ر خویندن.”

“گه ر کچ فیری خویندن بیت، چ سوودیکى هه یه؟”، دایکم هاواری لی به رزیووه وه، “شتی وات له کوئ بیستووه؟ گه ره که تا شووده کات لای خۆم بمینیتسه وه و له فره شچیندا یارمه تیم بدات. وهک ده زانیت فره شچنیکى ده ستره نگیه.”

خودا په رسته که به بی دوودلی وه لامی دایه وه: “پهنگه پۆژئ بیت بیتته زانایه کی ناودار. ئاشکرایه خودا پشتی له کچه که ت نه کردووه له بهر ته وه ی کچه، بۆیه چه ندین به هره ی پی به خشیوه”، ئینجا له دایکمی پرسى: “ئایا تو بۆت هه یه له خودا زۆرتر بزانیته؟ گه ر سوخته خانه ش لیتره نه بیت، بینیره لای یه کی له زاناکان تا ته و زانیارییه وه ربگریته که شایسته یه تی.”

دایکم سهری بادا، به لام بینیم باوکم بۆچوونی جیابوو، چونکه ده مزانی چه ند فیربوون و زانیاریی خوش دهوئ و پیزی تواناکانی من ده گریته، هه ره له بهر ته وه پیتم سهر نه بوو که گویم لی بوو لینی ده پرسیت: “ئیمه هه یچ زانایه ک ناناسین. ئاخه ر چون بتوانم یه کیکى ئاوها بدۆزمه وه؟”

خوداپه‌رسته‌که ناوی زانایه‌کی هیتا که ره‌وتی ژیانمی گۆږی، وتی: من زانایه‌کی پایه‌برز له قونیا ده‌ناسم و ناوی مه‌ولانا جه‌لاله‌دینی پۆمیه، پیم وایه بۆ فیرکردنی کچیکی وه‌ک کیمیا، خۆش‌حال ده‌بیت. بۆ لای ئه‌و بیبه و په‌شیمان نابیته‌وه.

که خواپه‌رسته‌که پۆیشیت، دایکم ده‌سته‌کانی به‌رزکرده‌وه و گوتی: من دوو‌گیانم، ها‌کا مال‌ه‌که‌مان ده‌میکێ دیکه‌ی بۆ زیاد بوو، تا خواردنی بۆ په‌یدا بکړئ. ئا‌خر من پتۆیستیم به‌ یارمه‌تییه. کچان پتۆیستیان به‌ کتیب نییه، به‌لکو پتۆیستیان به‌ فیربوونی کاروباری مال و سه‌ره‌رشتیکردنی من‌داله.

حه‌زم ده‌کرد نا‌قاییلیه‌که‌ی دایکم به‌وای شتی دیکه‌وه بوایه. گه‌ر وت‌بای به‌رگه‌ی ئه‌وه نا‌گریت به‌ ئیره‌تیش بیت بمبه‌خشیته‌ خیزانیکێ تر و منی له‌ده‌ست بچم، له‌گوین بوو که بمینمه‌وه، به‌لام شتیکی ئاو‌های نه‌گوت، که‌چی باوکم پنی وا بوو که خواپه‌رسته‌که راست ده‌کات.

دوای ماوه‌یه‌ک من و باوکم بۆ قونیا سه‌فه‌رمان کرد. له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و سوخته‌خانه‌یه‌ی که پۆمی وانه‌ی تیدا ده‌وته‌وه، چاوه‌پیمان کرد. کاتی هاته‌ ده‌ره‌وه، شه‌رمم کرد سه‌ر هه‌لبیرم و ته‌ماشای بکه‌م، بۆیه‌ چاوم به‌ریبه‌ هه‌ردوو ده‌ستی. ئه‌نگوسته‌کانی درێژ و خال‌خالو‌ی بوون و پتر له‌ ئه‌نگوستی پیشه‌کارێک ده‌چوون، نه‌ک ه‌ی زانایه‌ک. باوکم به‌ره‌و لای ئه‌و پالێ نام .

کچه‌که‌م به‌هره‌یه‌کی باشی هه‌یه، به‌لام خۆم پیاو‌یکێ ئاساییم و ژنه‌که‌میش هه‌ر وایه. پتیا‌ن وتین که تو له‌ ناوچه‌که‌دا زان‌اترین پیاوی. ئایا ده‌ته‌وئ فیری بکه‌یت؟

بئ ئه‌وه‌ی ته‌ماشای ده‌موچاوی بکه‌م، هه‌ستم کرد که پۆمی به‌ داواکه‌ی باوکم سه‌ری سو‌رنه‌ما، یی‌گومان ئه‌و له‌گه‌ل ئه‌و جو‌ره‌ داوا‌کاری‌انه‌دا را‌هات‌بوو. له‌ کاتێک‌دا ئه‌و و باوکم مژوولی قسه‌کردن بوون، به‌ره‌و گو‌ره‌پانه‌که‌ پۆیشتم. ئه‌وه‌بوو ژماره‌یه‌ک کو‌رم بینێ و هه‌چ کچیک نه‌که‌وته به‌رچاوم. کاتی گه‌رامه‌وه سه‌رم سو‌رما که کچیکی جحیلم بینێ به‌ ته‌نیا لای لی‌ژاییه‌که‌ وه‌ستا‌بوو. ده‌موچاوه‌ خه‌که‌ی مینا به‌ردی مه‌رمه‌پ هه‌تم و سه‌پی بوو. ده‌ستم لی هه‌له‌کاند، دیار‌بوو به‌ بینیم سه‌ری سو‌رما، لی دوای که‌مه‌کی دوو‌دلی، ئه‌ویش ده‌ستی بۆ هه‌له‌کاندم.

لئی پرسیم: 'کچه گهنجه که سلاو، ئایا ده توانیت بمیینیت؟'.
 که سهرم بۆی له قاند، زهردهی هاتی و دهستهکانی پێکدا دا و گوتی: 'ئهمه زۆر نایابه، جگه له تو، ئهمه له توانای کهسی تر دا نییه'.
 بهرهو لای پۆمی و باوکم پۆیشیتین، پیم وا بوو ئهوان ههر که ئهو ئافرهته بیینن، واز له قسهکردن دینن، لێ ئهو راستی دهکرد، نه یان توانی بییینن. پۆمی گوتی: 'کیمیا وهره. باوکت پێی وتم که تو ههزرت له خویندنه. پیم بلی، ههز له چ جۆره کتیییک دهکهیت؟'.
 بهههستهم تفهکهه بۆ قووت درا و نه متوانی وهلامی بدهمهوه. ئاخیر دهسته وسان بووم، دیاربوو باوکم بیزای دایگرتبوو، گوتی: 'نازیم وهره'.
 ویستم وهلامیکی گونجاو بدهمهوه، وهلامیک مایه ی شانازی باوکم بیت. له گهرمه ی پهژاره کهمدا ته نیا دهنگیک که له زارمهوه سهری کرد، ههناسهیهکی ناو میدانه بوو.
 گهر ئهم ئافرهته نه هاتایه ته نیوانهوه، له گوین بوو له گهل باوکهدا به دهستی خالییهوه بۆ گونده کهمان بگه پیمهوه. ژنه که دهستی گرتم و گوتی: 'دهی پێی بلی له وانهکانی ئه ودا ههزرت له چیه. دلنیا دهکهه هه موو شتی به دلی تو ده بیت'.
 که ههستم کرد له دۆخیکی باشتردام، بهرهو پۆمی ئاو پم دایهوه و وتم: 'ئه ی مه ولانا، شانازی دهکهه که له بهر دهستی تودا فیزی قورئان خویندن بېم. ئامادهه له خویندنه که دا هه ولبدهم'.
 ده موچاوی پۆمی گه شایه وه و گوتی: 'ئهمه نایابه، لێ وهک ئه وهی هه ندی شتی خراپی بیر که تبه تته وه، گوتی: 'به لام تو کچیت، ته نانهت گهر خویندت و قوناغیکی باشیشت بری، ئه وهنده نابات شووده کهیت و مندالت ده بیت. ئه وسه هیچ سوودیک له و سالانی خویندنه نایینیت'.
 نه مزانی چی بلیم، ههستم کرد که من کچیکی به دبه ختم، به لکو گونا هیشم. دیاربوو باوکه میش نیگه رانه و خه ریکبوو له پیلاره که ی ده گه را. جاریکی تر ژنه جحیله که به هانامه وه هات و گوتی: 'پێی بلی که ژنه که ی ههزی ده کرد کچیکی بیت، ئیستا خو شحال ده بیت بیینیت وا ئه و خه ریکه کچیکی تر فیره خویندن ده کات'.
 ۲۳۲

که په پامه که م پتی گه یاند، پومی پیکه نی و گوتی: "وا دیاره که تو سهردانی ماله که ی منت کردووه و قسه ت له گه ل هاوسه ره که مدا کردووه، به لام با دلنیا ت بکه مه وه کترا ده ست له کاروباری وانه وتنه وه ی من وهرنادات". وتم: "من دهرباره ی گه وه هر قسه م ده کرد، ناوه که یم به باشی گوکرد، دایکی هه ردوو کوپه که ت".

پوخساری پومی زهرده لگه را و به وشکی گوتی: "کیژوله که م، گه وه هر مردووه. تو دهرباره ی هاوسه ره کوچکردووه که م چی ده زانیت؟ ئه مه له گالته یه کی تو ورپه هات زیاتر نییه".

باوکم هاته نیوانه وه و گوتی: "ئهی مه ولانا، دلنیا م که ئه و مه به سستیکی خراپی نییه. ده توانم دلنیا ت بکه مه وه کیمیا کچیکی په روش و کارایه و زور پیژی ئه وانه ده گری ت که له خو ی گه وره ترن".

زانیم که ده بیت راستیی به بلیم، بویه وتم: "هاوسه ره کوچکردووه که ت لیتره یه. ئه وه تا دهستی گرتووم و هانم ده دات قسه بکه م. چاوه کانی مه پین، خالی جوان به ده موچاوییه وه یه، عه بایه کی زهردی دریژی له به ره...".

وه ستام و سه رنجم دا وا ئافره ته گه نجه که ئاماژه بو نه عله کانی ده کات، وتم: "ئه و داوام لیده کات که باسی نه عله کانی ت بو بکه م. جووته نه علیکی ئاوریشمن، په نگیان پرته قالیی به کی دره وشاوه یه و به ورده گولی سوور نه خشینراون و یه کجار جوانن".

پومی وتی: "له دیمه شق بوم هینان"، چاوه کانی فرمی سکیان تیزا "خوشی ده ویستن".

مه ولانا بیده نگ بوو و پیشی خوراند، سیمای په روشی گرژبوو، به لام که دووباره دهستی به قسه کرده وه، دهنگی ناسک و دوستانه بوو و هیچ دهوسیکی خه می پیوه دیار نه بوو.

"ئیستا تیگه یستم بوچی ده لین کچه که ت به هره داره"، پومی به باوکمی وت، "با بو ماله که ی من برۆین و له باره ی ئاینده یه وه قسه بکه ین و نانی شینوایش بخوین. من دلنیا م که ده بیته فقه نیه کی لیها توو و له کوپه کان زور با شتر ده بیت".

ئىنجا پۇمى ئاوپرى لىن دامەۋە و لىتى پرسىم: "ئايى ئەمە بە گەۋھەر
رادەگەيەنيت؟".

وتم: "ئەي مەولانا، پىئويست بەۋە ناكات، چونكە ئەو خۇي گونى لىت بوو،
لەسەرى پۇيشتىم، "وا ئەو دەلىت دەبى ئىستا بىروات، ئاخىر ئەو بەردەۋام
چاۋى خۇشەۋىستىي لەسەرتە".

پۇمى زەردەخەنەيەكى گەرم گرتى و باۋكىش زەردەي ھاتى. ئىستا بە
پىچەۋانەي پىشتىر ئاسوودەيى بالى كىشا. لەو ساتەدا زانىم كە ئەم دىدارەم
لەگەل پۇمىدا ئەنجامىكى دوورمەۋاى دەيىت.

قەت پەيۋەندىيەكى پتەوم لەگەل دايكىدا نەبوو، لىن ۋەك ئەۋەي
قەرەبوۋى دوورىيى دايكىم بۇ بىكرىتەۋە، خودا دوو باۋكى پىتەخشىم، باۋكى
پاستەقىنەي خۇم و ئەو باۋكى كە ھەلىگىرتەۋە.

بەم ئاۋەيايە بەر لە ھەشت سال گەيشتەمالى پۇمى، كچۆلەيەكى
شەرمەن و پەرۋشى زانىارى.

كىرا ئافرىتىك بوو لە دايكىم زىاتىر خۇشەۋىستى و سۆزى پىتەخشىم.
ھەردوۋ كۆرەكەي پۇمى پوۋخۇش بوون، بە تايىبەتى كۆرە گەرەكەي دۋاى
ماۋەيەك ۋاى لىنھات بوو بە براگەۋرەم.

لە ئەنجامدا قسەي خواپەرىستەكە ھاتە دى. ھەرچەندە باۋك و خوشك و
براكانم لەدەست دابوون، لى بۇ چركەساتىك لەۋە ژىۋان و خەمبار نەبووم كە
بۇ قۇنيا ھاتم و لەنىۋو خىزانەكەي پۇمى گىرسامەۋە. ئىدى پۇژانىكى زۇر
خۇشم لەژىر مىچى ئەم مالاۋە بەسەربرد.

تا ھاتنى شەمسى تەۋرىزى دۇخەكە بەم شىۋەيە مايەۋە، ھاتنى ئەو
ھەموو شىتىكى گۆپى.

ئىيلا

نۆرتامبىتون، ۹ى حوزىران ۲۰۰۸

بەھواي ئەۋەي ئىيلا قەت چىڭزى ۋەرنەدەگرت كە لەگەل خۇيدا بگەۋىتە خەلۋەتەۋە، لە دوايىشدا بۆي دەرگەوت كە خۇي ئەۋەي ويستۋە. خەرىكى دوا پىداچوونەۋەي ئەۋ پاپۇرتە بوو كە دەربارەي پۇمانى (كفرى شىرىن) نووسى بووي. ئەۋە بوو داۋاي لە مىشىل كىد كە ھەفتەيەكى تر لەسەرى بوەستىت، لە كاتىكدا دەيتوانى كارەكەي زووتر تەۋاوبكات، لى نەيدەويست ئەۋە بكات. ئەم كارە بيانوويەكى بۆ دروست كىد تا پرسورايەك لەگەل ئاۋەزى خۇي بكات و خۇي لە ئەركەكانى ژن و مىردايەتى و خىزانەكەي بدزىتەۋە كە دەمى بوو چاۋەپنى ئەمەي دەكىد. بۆ يەكەم جار بوو لەم ھەفتەيەدا بۆ يانەي چىشتىلتان نەچو، چونكە ھەستى نەدەكىد لەگەل پانزە ژندا كە ھەموويان دۇخى ژيانىان ۋەك يەكە، ئارەزووي لە چىشتىلتان و چەنەبازىي ھەبىت، ھاۋكات دلتيا نەبوو كە چۆن مامەلە لەگەل ژيانى خۇيدا بكات. ئىدى پەيوەندى پىۋەكىدن و ئاگادارىكىدەنەۋە كە تاى لىيە.

ئىيلا زۆر بە نەينى نامەي لەگەل عەزىزدا دەگۇپىيەۋە. عەزىز نەيدەزانى كە ئەۋ ھەر پۇمانەكەي ناخوينىتەۋە، بەلكو پاپۇرتىشى لەسەر دەنووسىت، پەخشكارە ئەدەبىيەكەش نەيدەزانى ئەۋ دلدارى لەگەل نووسەرى ئەۋ پۇمانەدا دەكەت كە راسپىرراۋە بىخوينىتەۋە و بۆچوونى خۇي لەسەر دەربىرپىت، ھەروەھا مندالەكانى و مىردەكەي دەربارەي بابەتى پۇمانەكە و نووسەرى پۇمانەكە و ئەۋ نامانەي كە دەينووسىن، ھىچيان نەدەزانى. ئىيلا لە ماۋەي چەند ھەفتەيەكدا لە ژنىكەۋە كە ژيانى ۋەك مندالنىكى تازە لەدايكبوو بىگەرد بوو، گۇرا و بوو بە ژنىكى پىر لە پىچوپەنا و لەنىۋ نەينى و درۇدا

گیتنگلی دەدا. ئەوەی لەم گۆرپانەدا تووشی سەرسورپمانیکی زۆری کردبوو، ئەوە بوو هەستی بە هیچ بێزارییەک نەدەکرد. وەک یەکێک پەفتاری دەکرد کە بە دانیایی و ئارامییە و چاوەپێی شتیکی گرینگ بێت. ئەم پێشبینییە نادروستە بەشینک بوو لە ئەفسوونی مگیزە تازەکەیی کە سەرباری هەموو نەینییەکان، بە لایە وە دڵگیر بوو.

شتەکە هەر بە گۆرپینە وەیی نامەیی ئەلیکترۆنییە وە نە وەستا، هەرچەندە ئیلا لە نامە نووسیندا دەستپێشخەر بوو، لە گەل پێنج سەعات جیاوازی کاتی نیوانیان، ئەمیتسا وایان لێ هاتبوو پۆژانە بە تەلیفۆن قەسیان لە گەل یە کدا دەکرد. عەزیز پێی گوت کە دەنگی نەرم و ناسکە. کە پێکنی، پێکەنینه کەیی بە جۆری هاتە بەرگویی لە خوڕەیی ئاوی جۆگەلە دەچوو و وەک ئەوەی پێی وا بێت کە دەبێ زۆرتر پێکەنیت، نەختی هەناسە برکێ دەکەوتە نیو پێکەنینه کە یە وە. پێکەنینی ئافەرەتیک بوو کە قەت فیزی ئەو پێسیانە نەبوو بوو چون خەلکی تر لە پێکەنیندا پەیرەوی دەکەن.

"خۆت بدە دەم شەپۆلە وە با لە گەل خۆیدا ببات، وتی: "وا لە خۆت بکە لە گەل شەپۆلدا هەلبقولیت."

بەلام هەلقولینەکانی دەورووبەری جیگیر نەبوون، چەند شتیکی پێگری بوون و لە مالهەکی خۆیدا پووین دەدا. ئافی خەریک بوو وانەیی تایبەتی وەردەگرت، ئۆرلی سەردانی پراویژکاریکی پزیشکی دەکرد، تا چارەسەری ئەو ئازارە بکات کە لە دواي خوارن تووشی شلەژان دەبوو. ئەم بەیانییە نیو کولێرە بە هیلکەیی خوارد -چەند مانگیکی بوو یە کەم جار بوو ژەمی قورس بخوات- ئەوە بوو یە کەسەر پرسپاری ژمارەیی ئەو کالۆرییەیی کرد کە تێیدا، سەیر لە وەدا بوو کە هەستی بە هەلەکەیی خۆی نەکرد و خۆیشی بە وە سزا نەدا کە ئەوەی خواردوو یەتی هەلی بەینیتە وە. هەر لەم کاتەدا جانیت رایگەیاندا کە لە گەل سکۆتدا جیا بوو وەتە وە، بەمەش بۆمبێکی تەقاندە وە، لە بەر ئەوەی هەریە کە یان پێویستی بە کە شتیکی تایبەت بە خۆی هەیه، هیچ شتیکی پوون نەکردە وە. ئیلا پرسپی ئاخۆ وشەیی (کەش) هێمایە بۆ عەشقیکی نوێ، لە بەر ئەوەی لە بەردەم هەریە کە لە جانیت و سکۆتدا هێشتا کاتیکی زۆر هەیه تا کە سێکی دی بدۆزنە وە.

ئەو پەيوەندىيە مەۋجىيانەى كە خىرا دەست پىدەكەن و ھەلدەۋەشىنەۋە، لە ھەموو كاتىك زياتر ئىلاى دىن كەردىبو، لەگەل ئەۋەشدا ھەۋلى دەدا بۆچۈنى خۆى بەسەر ئەۋانى تردا نەسەپىنىت. ئەۋەى لە نامەكانى نىۋان خۆى و ەزىز فىرى بووبو، ئەۋە بوو ھىمنى و ھاۋسەنگى خۆى بپارىزىت، لى لەگەل مەندالەكانىدا كىشەى زىادى كەردىبو. كە ۋازى لەۋە ھىنا بەدۋاياندا پاكات، ئىنجا ئەۋان لىى ھەلنەدەھاتن. شتەكان خەرىكبوون بە ئاسانى بە دلى ئەۋ بەرپۆۋە دەچوون، نەك ۋەك جارەن كە ھەۋلى دەدا لىپراۋانە يارمەتيدەر بىت.

ۋا دىتە بەرچاۋ كە ئەۋ بۆگەشىتن بەم ئامانجە ھىشتا شتىكى ئەۋتۆى نەكەردۈۋە. لەجىياتى ئەۋەى ۋا بىر بىكەتەۋە پۆلى ئەۋ لە مەلەكەدا جۆرىكە لە ماددەى پىۋەلكاندن و بوۋەتە چەقى پىكەۋەژيانىكى نەپىنى ئەۋتۆ ۋا دەزانىت پىكەۋە نووساون، لى ئىستا بوۋەتە تەماشاكەرىكى بىدەنگ. دەستى بە چاۋدىرىكىردنى پىۋەداۋەكان كەرد كە تا دەھات پۆژبەپۆژ لە بەردەمىدا ئاشكرا دەبوون، ئەمەشى ۋەك پىۋىستىبونىك يان خۋىتساردى و گۈنەدانىك نەدەكەرد، بەلكو بە بابەتپانە و نەپنى چاۋدىرى دەكەردن. ئىدى گەشىتبوۋە ئەۋ بىۋايەى كە ئەۋىك بەۋە قايل بىت، ئىدى پىۋىست ناكات ھەست بە شەلەژان بىكات و دەرھەق بەۋ شتەنەى دەسلەتى بەسەرياندا ناشكىت، فشار بختە سەر خۆى. بەم جۆرە خۇدىكى تر لە ناخىدا سەرى ھەلدا، خۇدىكى ھۆشمەندتر و ھىمىتر و ھەستەۋەرت.

"پەگەزى پىنچەم"، لەۋ پۆژەدا چەند جارى لەبەر خۆۋە ۋرەۋرى كەرد، بە بۆشايى قايل بە.

زۆرى نەخايەند مېردەكەى سەرنجى دا كە لە پەۋتارىدا شتىكى نامۇ پەيدا بوۋە، شتىك لە ئىلاى راستەقىنەدا نەبوو. ئاخۇ ھۆپەكەى ئەۋەبوو كە ھەزى دەكەرد كاتىكى زۆرتىرى لەگەلدا بەسەر بىات؟ چونكە لەم پۆژانەدا زوۋ بۆ مال دەگەپايەۋە، ئەمەش ۋاى لە ئىلا كەرد گۈمانى ئەۋە بىكات، كە ماۋەپەكە چاۋى بە ژنى دىكە ناكەۋىت.

"خۆشەۋىستم، ئايا تۇ باشىت؟"، دەپقىد چەندىن جارى لى پىرسى.

"ۋەك چۆن باران باشە، مەنىش ئاۋھا باشم"، ھەموو جارى بە زەردەخەنەۋە ۋەلامى دەداپەۋە. ۋا دىاربوۋ ئەۋ پەنابردنەى بۆكەشىكى ھىمىن

و تایبەت بە خۆی ئەو ڕەفتارە سەنگینەی لێ دامالی بوو کە سالانیک بوو لە پشت ژن و میردایەتیە کە یانەو بە هیمنی خۆی مەلاس دابوو، لێ ئەمیتسا دوای ئەوەی بیانگ و لافلیدانەکانیان نەما، ئیدی دەبیینی خەوش و ھەلەکانیان ڕووتبوونەتەو. ئیتر وازی لە نواندن ھێنا و ئەو ھەستەی لا پەیدا بوو کە دەیفید وا خەریکە شتیک بکات.

لە کاتی قاوەلێ و شینودا بە دەنگی دوو کەسی پیگەیشتوو و سەنگین دەربارەیی ڕووداوی ڕۆژە کە قسەیان دەکرد، ھەروەھا لەسەر ڕاپۆرتی داھاتی سالانەیی و ھەبەرھێنانەکانیان لە بازاری پارەگۆڕینەو گفتوگۆیان دەکرد، ئینجا بێدەنگ دەبوون و بە ئاشکرا دەیانزانای کە ئیدی شتیکی ئەوتویان پێ نییە قسەیی لەبارەو بەکن، چونکە ئیدی شتە کە وەک جارێ نەمابوو.

ھەندێ جار دەبیینی میردەکەیی بە دیقەتەو تەماشای دەکات و چاوەڕێیە کە شتی بلی، ھەر شتی. ئیلا ھەستی دەکرد گەر لە بارەیی پەیوەندییە سۆزدارییەکانییەو پرسیاری لێ بکات، ئەوا بە خۆشحالییەو دانی پێدا دەنیت.

لە ڕابردودا بۆ ئەوەی ڕاپۆرتی ژن و میردایەتیە کە یان نەھەژیت، وەک ئەوەی ھەر نەھەژانیت ئەو لە دەرەوێ مال چی دەکات، خۆی بە بیتاگا پیشان دەدا، لێ ئەمیتسا وازی لەو ڕەفتاری نواندنە ھێنابوو. ئەو بوو پیشانی دا کە ئەو ھەموو شتی دەزانیت، بەلام گۆیی پێ نادات. ھەر ئەم خۆکێکردنەیی بوو کە شووھەکی ترساندبوو، ھەرچەندە ئیلا دەیتوانی شتە کەیی تێگەیەنیت، بەلام لە ناخەو خۆیشی دەترساند.

خۆ ئەگەر مانگی پیش ئیستا، دەیفید ھەنگاویکی بچووی بۆ ئاساییکردنەوێ نێوانیان ھەلێنا، ئەوا ھەستی بە پێزانین دەکرد و ھەر ھەولێک لە لایەن ئەووە گەشییەکی دەخستە دلییەو، بەلام شتە کە وا نەکەوتەو و پێی وا بوو کە ژیانیکی راستەقینەیی نییە. ئەی چون گەیشتە ئەم ئەنجامە؟ ژنیکی خۆبەختەر بۆ سێ منداڵ چون ئاوا خەمۆکی و ناوئەمیدی خۆی ئاشکرا کرد؟ لە ھەموو ئەوانە گرینگتر وەک ڕۆژیکیان بە جانی پێ گوت گەر بەختەر نەبوا، وەک چون کەسانی نابەختەر ڕەفتار دەکن، ئەمیش ئاوا ڕەفتاری نەدەکرد؟ نە گریانێ ناو گەرماو، نە ھەنسکی بەردەم

دهستشوری ناندین، نه بهدهم خه‌مه‌وه به‌پی پویشتنی دوور له مال، نه به‌دیواردادانی شته‌کان.. نه هیچ شتی.

بیده‌نگیه‌کی سه‌یر بالی به‌سه‌ر ئیلادا کیشا. وا دیاربوو که دۆخی له هه‌موو کاتیک جینگیرتره، که‌چی زۆر به‌خیرایی به‌ره‌و ژیانیکی دوور له‌و ژیان‌ه‌ی ناسییووی ده‌خزا. به‌یانی ته‌ماشای ئاوینه‌که‌ی کرد تا بزانیته ئاخو هیچ گۆرانیکی ئاشکرا له‌ ده‌موچاویدا پووی داوه، ئایا وای لیها‌تووه ته‌مه‌نی بچوو‌کتر و جوانتر دیار بیت، یان بۆی هه‌یه تژی بیت له‌ ژیان؟ به‌لام هیچ جیاوازییه‌کی نه‌دی. هیچ شتی نه‌گۆرابوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئیدی شته‌کان وه‌ک خۆیان نه‌بوون.

کیرا

قونیا، هی ئایار ۱۲۴۵

بە پروکاری ئەودییوی پەنچەرەیی ژوورەکەماندا، گولەکان لەسەر چلی شۆرەووەبووی ژێر قورساییی بەفر خەریکبوون دەپشکووتن. شەمسی تەوریزی هێشتا لەگەڵماندا دەژیا. لەم ماوەیەدا دەمیینی مێردەکەم تا دیت دەبیته پیاویکی تر، پۆژ لەدوای پۆژ لە من و لە خێزانەکەیی دوور دەکەوتەو. سەرەتا وای بۆ دەچووم کە یەکیکیان لەوی تر بیتزار دەبیست، بەلام وا دەرناچوو، بەلکو ئەوان پتر پێکەووە دەلکان. کە بەیەکەووە دەبوون، یان بە شیوەیەکی سەیر بێدەنگ دەبوون، یان بە شیوەیەکی بەردەوام بە کپی قسەیان دەکرد، هەندێ جار گفتوگۆکەیان پێکەنینی تێدەکەوت. دەمپرسی ئەو جۆگەلەیی وشەکانیان هەر چکی نەکرد. پۆمی دوای هەر گفتوگۆیەک کە لەگەڵ شەمسدا دەیکرد، وەک ئەوێ بوویست بە پیاویکی تر و بە ناو ژوورەکەدا دەهات و دەچوو، وەک ئەوێ بە سێکەرێک سێکرایست و لە توانای مندا نەبیست تەمە بکەم و ببینم، دەکەوتە خەیاڵەو و کەیل دەبوو.

ئەو بەندیارییەیی کە کردبوونی بەیەک هێلانەییەکی دوو کەسی بوو و جیگەیی کەسی سێیەمی تێدا نەدەبوو. وایان لێ هاتبوو پێکەووە زەردەخەنە دەیگرتن و پێدەکەنین، یان بە هەمان شیوە پرویان گرت دەبوو، لە هەمان کاتدا لە نیوان ئەو قسانەیی کە دەیانکرد بە دووردیژی و مەبەستەو تەماشای یەکتریان دەکرد، تەنەت حەواسی هەریەکیکیان بە حەواس و سەرودلی ئەوێ تریانەو بەندبوو. دەتبینی هەندێ پۆژ هێمن و هیچ شتی ناخۆن و هیچ شتی نالین، کەچی پۆژانی تر دەتبینن بە جۆری بە خۆشحالییەو بە دەوری یەکترا دەخولیتەو، گەر کەسی دیانای وای بۆ

دەچوو كە ئەم دوو پیاوھ ئاوەزبان لە دەست داوھ. لە ھەردوو باردا، ئیدی من مێردەكەى خۆم نە دەناسییەوھ، ئەو پیاوھى كە ھەشت سال زیاتر بەسەر ژن و مێردایەتیماندا تێپەرى بوو، ئەو پیاوھى كە منداڵەكانى وەك ئەوھى منداڵى خۆم بن بەخێوم كردن و خۆمیش منداڵێكم لێى بوو، ئەمىستا بووھ بە پیاویكى نامۆ. تەنھا ئەو كاتانە ھەستم بە نزیكى ئەو دەكرد كە خەوى لێدەكەوت. لە ماوھى چەند ھەفتەى رابردوودا چەندین شەو بە دیارییەوھ نەنوستم و گویم لە رێتمى ھەناسەى دەگرت و ھەستم دەكرد ھەناسە ناسكەكانى بەر پێستم دەكەوتن و لێدانى دلى وەك چپەيەك بەر گوێچكەكانم دەكەوت، تا بە یادى خۆمى بێنمەوھ كە ئەو ھىشتا ئەو پیاوھى كە شووم پى كرد.

بەوھوھ ناوھستم و بە خۆم دەلێم نەخێر، ئەمە قۇناغىكى كاتىيە و بەسەر دەچیت، بىگومان شەمس پوژى ھەر دەروات، چونكە ئەو دەرویشىكى گەپیدەيە، ئەوسا رۆمى بۆ لام دەگەریتەوھ، چونكە سەر بەم شارە و مەیدەكانىتى، بەلام جگە لە چاوەروانىيەكى خۆراگرانە، ھىچ شتىكى دىكەم لە دەست نایات، خۆراگريش بە ئاسانى دەست ناكەوێت و پوژبەپوژ شتەكە قورستر دەبێت. كە ھەست بە ناوتمیدی دەكەم، ھەلەدەدەم یادى پوژانى رابردو و بكەمەوھ، بە تايبەتى ئەو كاتانەى سەربارى ھەموو ئاستەنگەكان رۆمى پشتیوانم بوو.

"كیرا كریستیانىيە، خۆ ئەگەر بىیتە موسلمانىش، قەت ناییتە يەكێ لە ئێمە". خەلكى كە بىستیان وا خەرىكە شووى پێدەكەم، دەستیان بە زۆربلىيى كرد، "لەبەر ئەوھى زانایەكى ئىسلامى مەزنە گەرەكە ئافرەتێك نەخوازیت كە سەر بە ئایینەكەى خۆى نییە".

بەلام رۆمى نە ئەوسا و نە ئىستاش ھىچ گونى پى نەدان، بۆيە ھەتا ماوم ھەر بۆى وەفادار دەبم.

ئەنادۆل تێكەلەيەكە لە ئایین و گەلان و خواردن. ئاخىر گەر ئێمە ھەمان خواردن بخوین و ھەمان سترانى خەمگین بچرین و بروامان بە ھەمان پوپوچ ھەبێت و ھەمان خەون ببینین، ئیدی بۆ نەتوانین پێكەوھ بژین؟ من دەمزانی ھەندى منداڵى كریستیانى ناوى ئىسلامیان لى نرابوو، منداڵانىكى موسلمان دایكانى كریستیانى شیرى خوێانیان دەدانى. دنیاكەمان دنیايەكى

نیانه و هه‌موو شتیکی لی هه‌لده‌قولیت و تیکه‌لی یه‌کتر ده‌بن. خو ئه‌گه‌ر له
نیوان کریستیانی و موسلماندا سنوورگه‌لی هه‌بن، ئه‌وا ئه‌و سنووران هه‌وه
نهرمونیاوترن وهک پیاوانی ئایینی هه‌ردوو لا بیرى لیده‌که‌نه‌وه.

که من هاوسه‌ری زانایه‌کی ناسراو بووم، خه‌لکه‌که پیتان وا بوو که من له
ئاستیکدام قه‌در و پیزی زانایان ده‌زانم، به‌لام له پاستیدا له‌و ئاسته‌دا نه‌بووم.
بیگومان زاناکان شتی زور ده‌زانن، به‌لام کاتێ شته‌که دیته‌ سه‌ر
وابه‌سته‌بوون به‌ برپاوه، ئایا ئه‌و شت زورزانینه بنیاده‌م وابه‌سته‌ ناکات؟

ئاخر ئه‌وان واز له قسه‌ی گه‌وره‌ ناهێنن، بۆیه‌ تیکه‌یشتن و هه‌رسکردنی
ئه‌وه‌ی ئه‌وان ده‌لێن هه‌سته‌مه. زانا موسلمانه‌کان په‌خه‌ له ئایینی مه‌سیحی
ده‌گرن، چونکه‌ برپایان به‌ سێینه‌ی پیروژ هه‌یه. قه‌شه‌ی مه‌سیحیه‌کانیش
په‌خه‌ له موسلمانه‌کان ده‌گرن، چونکه‌ قورئان به‌ کتیبکی ته‌واو داده‌نن و
پیتان وایه‌ هه‌ردوو ئایینه‌که‌ دوو دنیای جیا، به‌لام به‌ بۆچوونی من، که
شته‌که‌ دیته‌ سه‌ر میتۆده‌ سه‌ره‌کیه‌کان، ئه‌وا کریستیانه‌ ئاساییه‌کان و
موسلمانه‌ ئاساییه‌کان له‌ شتگه‌لیکدا به‌چاو پیاوه‌ ئایینییه‌کانه‌وه‌ زۆرتر
هاوبه‌شن.

ده‌لێن قورستری شتی بۆ ئه‌و موسلمانیه‌ی که‌ برپا به‌ ئایینی مه‌سیحی
بینیت، قه‌بوولکردنی سێینه‌ی پیروژه، قورستری شتیکیش بۆ ئه‌و مه‌سیحیه‌ی
که‌ ده‌بیته‌ موسلمان وازه‌یتانه‌ له‌ سێینه‌ی پیروژ. له‌ قورئاندا مه‌سیح ده‌لێت:
'من به‌نده‌ی ئه‌و خودایه‌م که‌ کتیبی بۆ په‌وانه‌کردم و کردمى به‌ پیغه‌مبه‌ر'.

به‌لام من هیچ لام هه‌سته‌م نییه‌ برپا به‌و بیروکه‌یه‌ بکه‌م که‌ مه‌سیح کۆری
خودا نییه‌، به‌لکو به‌نده‌یه‌تی، به‌لام وهک بۆم ده‌رکه‌وت له‌وه‌ هه‌سته‌متر
وازه‌یتانه‌ له‌ مریه‌م. ئه‌وه‌م به‌ که‌س نه‌گوتوووه‌، ته‌نانه‌ت به‌ پۆمیش، به‌لام
هه‌ندێ جار ئه‌له‌ای بینینی چاوه‌ کال و میهره‌بانه‌کانی مریه‌م ده‌که‌م، چونکه‌
به‌رده‌وام نیگا‌کانی کاریگه‌رییه‌کی هێورکه‌ره‌وه‌یان له‌سه‌رم هه‌یه.

له‌وساوه‌ که‌ شه‌مسی ته‌وریزی پیتی خسته‌ به‌رده‌رگای ماله‌که‌مان،
خه‌مۆکی و شه‌ژانیک دایگرتووم، هه‌ست ده‌که‌م له‌ هه‌موو کاتێ زیاتر
تامة‌زرووی مریه‌م، وهک ته‌زوویه‌ک به‌ جه‌سته‌مدا ده‌گه‌ریت و وهک جارێ
ئاره‌زوو ده‌که‌م نوێژ بۆ مریه‌م بکه‌م، ئاره‌زوویه‌ک خه‌ریکه‌ نه‌توانم کپی

بکه مه وه. ئیدی وهک ئه وهی خایه نه تی له ئایینه نوێیه کهم بکه م، ههستیکی
گونا هباری دهست به هه لکۆلینم دهکات.

که سیک به وه نازانیت، ته نانهت سه فیهی دراوسیمیش که له هه موو
شتیکدا نه ئینپۆشم بوو نه یده زانی، چونکه لیم تیناگات. زۆر ئاواته خواز بووم
که لای میرده کهم باسی ئه وه بکه م، به لام نه مده زانی چون ئه و باسه ی له گه لدا
بکه مه وه، چونکه زۆر لیم دوور که وتوو ته وه، ده ترسم گهر ئه وه ی پی بلیم،
پتر لیم دوور بکه ویته وه. ئاخر پۆمی بۆ من هه موو شتیکه، که چی ئیستا بۆ
من بوو ته نامۆیه ک. ئیدی نازانم ئاخۆ ده توانم له ژیر یه ک میچدا له گه ل
که سیکدا بژیم و له سه ر هه مان جیخه و له گه لیدا بنووم و هه ست بکه م که ئه و
به راستی بوون و هه موو شتیکه من.

شەمسى تەورىزى

قۇنيا، ۱۲ى حوزىران ۱۲۴۵

بېروادارىكى دەمدەمى! گەر مرقۇنىك ناوى خوداى لى ھىنا و ھەموو مانگى پەمەزان بەرۋۇو بوو، ھەموو جەۋنەيەك بەرخىك يان بىزنىكى كىردە قوربانى تا خودا لە گوناھەكانى خوش بىت، گەر كەسىك بە درىزايى ژيانى ھەولى دا لە مەككەى پىرۋز حەجى مالى خودا بكات، ئەگەر ھەموو پۇرۇى پىنج جار لەسەر بەرمال كىنۇشى بىرد و شوپىن بۇ خوشەويستى لە دلىدا نەبوو، ئىدى ئەم ھەموو ماندووبوونە چ دادىكى دەدات؟ بېروا گەر لە گەۋھەردا خوشەويستى تىدا نەبوو و ھەر قسەبوو، ئەوا دەبىتە شىتىكى بىيەھا و لە ھەموو جۇرە ژيانىك بەتال دەبىتەۋە و دەبىتە، شىتىكى ئالۋز و بۇش و ناتوانىت بەراستى ھەستى پىيىكەيت.

ئايا لەو باۋەرەدان كە خودا لە مەككەى پىرۋز يان لە مەدىنەى منەۋەرە نىشتەجىيە؟ يان لە ھەر مزگەوتىك لە مزگەوتەكانى دنيايە؟ ئاخىر چۈن دەتوانن ئەۋە وىنا بگەن كە خودا لە قالايىيەكى سنوورداردا قەتەيس بوۋە، لە كاتىكدا ئەو خۇى دەقەرموئىت: (ما وسعنى ارضى ولاسمائى، ووسعني قلب عبدى المؤمن - "نە لە زەۋىيەكەم جىم بوۋەۋە نە لە ئاسمانەكەم، بەلام لە دلى بەندەيەكى بېروادارمدا جىم بوۋەۋە").

من بەزەيىم بەو كالفامەدا دىتەۋە كە پىيى واىە سنوورى ئاۋەزى مرقۇ ھەر سنوورى خوداى بەرز و بەتوانايە. بەزەيىم بەو نەزانەدا دىتەۋە كە پىيى واىە دەتوانىت سازش لەگەل خودادا بكات و ژمىرە و قەرزەكانى خۇى لەگەلدا يەكلا بكاتەۋە. ئايا ئەمانە پىيان واىە كە خودا بەقالىكە و چاكەكانمان و خراپەكانمان لە دوو تەرازوۋى جىادا پىوانە دەكات؟ ئايا پىيان واىە كە ئەو

گوناهه کانمان له دهفته ری ژمیره کانیدا به وردی تۆمار ده کات، تا پوژی خوی
 نه وهی له سه زمانه بیدهینه وه؟ ئایا ده باره ی یه کتایی ئاوها بیر ده که نه وه؟
 خودای من نه به قاله و نه ژمیریار، به لکو خودایه کی مه زنه. خودایه کی
 زیندووه! من خودای مردووم بو چییه؟ نه زیندووه. ناوی زیندوو و
 به ده وامه. ئاخو بۆچی له ترسیکی هه تاهه تایی و په ژاره یه کی بیکوتاییدا گینگل
 بدهم و به ده وام به هه رامکراوه کان و به کان کوتم بکات؟ نه ویک که ناوی
 خوشوستر او و په رستراو بیت، ئیدی به زهیی نه و سنووری بو نییه. من به
 شیوه یه کی سروشتی و ئاسان به هه موو وتن و په فتارمه وه، وهک چۆن هه وا
 هه لده مژم، سوپاسی ده که م.

ناوی سوپاسکراوه، ئیدی چۆن بتوانم له پاشملهی کهسانی تر قسه
 بکه م و ناویان بزپینم، له کاتیکدا له قوولایی دلمه وه ده زانم خودا ده بیستیت و
 ده بینیت؟ ناوی مزگیتیده ره، جوانه و له سه رووی هه موو خه ون و
 ئومیدیکه وهیه. جوان، به ده وام، ده ههنده، دلۆقان. له کاتی برسیتی و
 لافاوه کاند، له کاتی بیبارانی و تینویتییدا، تا چۆکه کانم شل ده بن، تا جهسته م
 به لادا دیت، تا دلم له لیدان ده که ویت، گۆرانی ده چرم و سه مای بو ده که م.
 نه فسی خۆم ده شکیتم و وردوخاشی ده که م تا له که ردیله یه ک زیاتر هیچی تر
 نه بم، تا له بۆشاییه کی ته واودا ده بم به په وته نییه ک، له نه نداز یارییه مه زن و
 نایابه کهیدا ده بم به بیتموودیکی بیتموود. به پیزانین و خوشحالییه وه ده ست له
 پیتا هه لگوتنی مه زنی و به خشنده یی نه و هه لئاگرم. بو هه موو نه و شتانه ی پیتی
 به خشیوم و لیتی قه دهغه کردووم، سوپاسی ده که م، چونکه هه ر خوی ده زانیت
 چی له قازانجی مندایه.

کاتی له لیسته کهمدا پرسیایه کی ترم بیر که وته وه، شه پۆلیک له به خته وه ری
 و ئومیدی نوێ پری کردم. مرۆف له نیتو ئافه ریده کانی خودادا شوینیکی
 تاقانه ی بهر که وته وه، چونکه خودای بهرز و بالا ده فهرمویت (ونفخت فیه من
 روحی له روحی خۆم گیانم وه بهردا کرد). هه موومان به بی جیاوازی
 دروست کراوین تا له سه ر زهوی بیینه جیگره وه ی خودا. له خۆت بپرسه چه ند
 جار وهک جیگره وه ی نه و په فتارت کردووه، له کاتیکدا کهر نه وه ت کردینیت؟

ئەو بىنەو يادت، ئەركى ھەريەكىمانە كە پۇخى خودايى لە ناخى خۇيدا بدۇزىتەو، تا بەپى ئەو بى.

ئايىنپەرورە دەمارگىرەكان لەجىياتى ئەوئى خۇيان لە عەشقى خودادا بتویننەو و بەرەنگارى نەفسى خۇيان بىنەو، دژايەتتى كەسانى تر دەكەن و شەپۇل لەدوای شەپۇل ترس دەخەنەو. بە چاويكى تۇقيوئە دەپرواننە ھەموو گەردوون، بۆيە ئەوئى ئەوان باسى دەكەن خەلكى لىيان دەترسیت. كاتى زەمىنلەرزەيەك، يان بىتیارانىيەك، يان كارەساتىك پروودەدات، ئەمە بە نىشانەى توورپەى خودا دادەنن، وەك ئەوئە خودا نەیفەرمووبىت (ان رحمتى سبقت غضبي - بەزەيىم پىش توورپىم كەوتوو). كاتى بەوای ھەر شتىكەو بىت توورپە دەبن، پىيان وایە كە خودای سوپاسكراو و بالا لەجىياتى ئەوان دىتە نىوانەو و تۆلەيان بۇ دەكاتەو. ئىدى بەردەوام ژيانىان پر دەبىت لە دۇخى ناخۇشى و دوژمنكارى و پروو بكەنە ھەر شویتىك، توورپەيەكى ئەستور وەك ھەورىكى رەش دوايان دەكەوئىت و رابردوو و بانەپۇژيان تارىك دەكات.

لە برابووندا شتى ھەيە وا لە بنیادەم دەكات كە نەتوانىت دارستان ببىنیت، چونكە تەنھا درەخت دەبىنیت. ئايىن بە ھەموو بوونىكىيەو گەلى لە بەشە بچووكة پىكەپنەرەكانى مەزنتەر و قوولترە، گەرەكە ھەر پىسايەك لە چوارچىوئەى تىكرای پىساكاندا بخوینرىتەو. ئىدى پىسا تەواوكانىش لە گەھەردا ون دەبن.

دەمارگىرەكان لەجىياتى ئەوئى لە گەھەرى قورشان بگەپىن و وەك گشتىك وەربىگرن، ئايەتتىك يان دوان وەك خۇى وەردەگرن و گرینگى بەو فەرمانە خودايانە دەدەن كە لەگەل شىوازی ئەو بىرکردنەو و ئاوەزەيان ھەماھەنگە كە ترس ھىلانەى تىدا كەردوو. واز لەو وەبىرھىتانەوئەش ناھىتن كە لە پۇژى پەسلاندا ھەموو مەرقۇ ناچار دەكرىن تا بەسەر ئەو پردەدا بپەرنەو كە لە موو بارىكتەرە و لە شمشىز تىژترە. ئەوسا ئەو گوناھبارانەى كە ناتوانن لە پردەكە بپەرنەو، بەردەبنەو و دەكەونە قوولایى دۆزەخەو و ھەتاهەتايە ئازار دەكىشن، بەلام ئەوانەى بە خوداپەرسىتى ژيانىان بەپى كەردوو، دەتوانن تا ئەوسەرى پردەكە بپۆن، ئىدى بە ميوئە بەلەزەت و

ئاۋى سازگار و خۇرى خەلات دەكرين. بە كورتى دەر بارەى پۇژى پەسلان
ئەمە بىر كىردنە وە يانە. لە ژياندا ھەموو خەيالان لەسەر ترس و پاداشت و ئاگر
و ميوە و فريشته كان و شەيتانە كان چىرىو و تەوہ. بىنچان بۇ بانە پۇژىك
ھەولەدەن تا بىسەلمىنن كە ئىستا ئەوان كىن، ئاۋھاش خودايان
بىرچو و تەوہ! تۆ بلىت لە چل پىساكە ئەم پىسايە نەزانن؟ كە دەلىت: وا
ئىستا دۆزەخ لىرەيە، ھەروەھا بەھەشتىش ھەر لىرەيە. واز لە بىر كىردنە وەى
ترسى دۆزەخ و خەون بىنن بە بەھەشتە وە بىنن، چونكە لەم ساتەدا
ھەردووكيان بەتەواۋى ھەن. ھەر كاتى خۆشەويستى لە دلماندا بىت، بەرەو
ئاسمان ھەلدەكشىن، ھەر كاتىكىش پق يان ئىرەيى لە دلماندا بىت، يان
دژايەتتى يەككە بگەين، ئەوا يەكسەر دەكەوينە نىو ئاگرى دۆزەخەوہ. ئەمە
پىساي بىستوپىتجەمىنە و ئاۋھا دەلىت.

ئايا دۆزەخىك لە چىشتى ئەو ئازارە خراپتر ھەيە كە مرقۇف لە قوۋلايى
ويزدانىيە وە ھەست بكات گوناھىكى كردوۋە، گوناھىكى گەورە؟ لەو كەسە
بىرسە، ئەو پىت دەلىت كە دۆزەخ چىيە. ئايا بەھەشتىك لەو خىروفەرە باشتر
ھەيە كە لەو چركەساتە دەگمەنانەى كۆمەكانى گەردوون دەكرىنە وە ژيان
دەپۇژىتە سەر مرقۇف و ھەست دەكات ھەموو نەپىيەكانى نەمىرى پىيە و
بەتەواۋى لەگەل خودادا يەكى گرتوۋە؟ لەو كەسە بىرسە ئەو پىت دەلىت
بەھەشت چىيە.

ئەم ھەموو نىگەرانييە بۇ ئەو بانە پۇژە خەيال كىردەيەى كە دواى ژيان
پروودەدات لەپاى چى؟ بە تايبەتى كاتى ئەو چركەساتە دەپىتە تاقە زەمەنىك
كە بەپاستى و بە شىوہەيەكى تەواۋ لە ژيانماندا ھەست بە بوون و نەبوونى
خودا دەكەين؟ سۇفىيەكان لە ترسى سزاي ئاگرى دۆزەخ و ئارەزوۋى خەلات
و پاداشتى بەھەشت خودايان خۆش ناۋى، بەلكو تەنھا لە خۆشەويستىيەكى
پاكەوہ خودايان خۆش دەۋى، خۆشەويستىيەكى بىگەرد و ئاسان و نەلەوتاۋ
و بىبەرژەوہندى.

عەشق ھۆيە، عەشق ئەنجامە.

كە عەشقى خودا دەبىت، كاتى ھەموو بوونە وەرەكانىت لە پىناۋ ئەودا
خۆشويست، ئىدى لە سايەى ئەو وە ھەموو دابەشبوونەكان دەتوینە وە و ن

دەبن. ئىدى لىرەو شىتېك نامىتېت پىي بوترى (من) و ھەموو ئەو پىي
دەگەيت برىتېيە لە سەرەتايەكى گەورە و ھەموو بوونت دەگرىتەو.

پىش چەند پۆژى من و پۆمى بىرمان لەم شتانە دەكرەو، لەپر
چاوەكانى نوقاند و ئەم دىرەنەى بە دەمدا ھات:

‘نە كرىستيانم و نە جوولەكە و نە موسلمان، نە بوودايىم و نە ھندۆكى،
نە سۆفيم و نە زەن. نە سەر بە ھىچ ئايىنىكم و نە ھىچ سستەمىكى
پۆشنىبرى. نە پۆژەلاتىم و نە پۆژئاوايى. شوپنى من ناشوینە،
شوینەوارىكى ناشوینەوارە’.

پۆمى پىي واىە ناكرى ببىتە شاعىر، بەلام لە ناوہویدا شاعىرىك ھەيە،
شاعىرىكى ناياب و وا ئىستا دەردەكەويت!

بەلى پۆمى راست دەكات، ئەو نە سەر بە پۆژەلاتە و نە سەر بە
پۆژاوايە، ئەو سەر بە مەملەكەتى عەشقە، ئەو سەر بە مەعشوقە.

ئىلا

نۇرتامبىتون، ۱۲ى حوزيران ۲۰۰۸

بە كۇتايىياتنى خويندەنەۋەى پۇمانى (كفرى شيرين)، ئىلا دەستى بە دوا پىداچونەۋەى پاپۇرتەكەى كرد. ھەرچەندە پەرۇش بوو لەگەل عەزىزدا باسى وردەكارى پۇمانەكە بكات، لى ھەستى پىشەى كاركردن پىگەى ئەۋەى بىن نەدا، چونكە پىش تەۋابوۋنى كارەكە ئەۋە نەشياۋ بوو، تەنانت بە عەزىزى پانەگەيانند كە دواى ئەۋەى لە خويندەنەۋەى پۇمانەكە بوۋەۋە، دانەيەكى لە چامەكانى پۇمى كپىۋە ۋ ھەموو شەۋىك بەر لەۋەى بنوئىت ھەندىكى لە چامەكان خويندەۋەتەۋە. توانى بە شارەزايىۋە مەۋداى نىۋ كاركردى لەسەر پۇمانەكە ۋ ئەۋ نامانەى بۇ نووسەرەكە دەنىۋوسى بگونجىتت، لى لە دوانزەى حوزيراندا شتى پوۋى دا، مەۋداى نىۋان ھەردوۋكىانى شلەقاند.

ئىلا تا ئەمىرۇ ۋىنەى عەزىزى نەدىبوو، چونكە لە سايدەكەيدا لەسەر تۇپى ئىنتەرنىت ۋىنەى نەبوو ۋ نەيشى دەتوانى لە خەيالى خۇيدا ۋىنەكەى ۋىتابكات. سەرەتا چىزى لەۋ ئالۋزىيە ۋەردەگرت كە نامەى بۇ پياۋىكى بى دەموچاۋ. دەنىۋوسى، لى وردەۋردە ئەۋ ئارەزوۋەى زىادى دەكرد كە ۋىنەى دەموچاۋىك لەگەل نامەكاندا بىيىتت، بەلام ئەۋ داۋاى ۋىنەى ئىلاى نەدەكرد، بۇيە ئەمەى زۇر بە لاۋە سەير بوو.

ئىلا ۋىنەيەكى خۇى بۇ نارد، لە ۋىنەكەدا لەگەل سەگە سىپىرىتيدا لە بەلەكۇنەكە ۋەستابوو ۋ جلىكى شىنى كەمى تەنگى لە بەر بوو ۋ شوئىنە

ههستیارهکانی جهستهی دهرخستبوو. له وینهکهدا زهردهخه نهیهکی بهسه ر لیهوه بوو، زهردهخه نهیهک تیکه ل له دوودلی و خوشحالی. وهک ئه وهی خوی به سهگه کهوه گرتبیت، به په نهجهکانی توند قهره وینهی سهگه کهی گرتبوو. ئاسمان تیکه لهیهک له پهنگی زیوی و ئه رخانهی لهسه ر خوی و سهگه کهی دروست کردبوو. ئه م وینهیه له هه موو وینهکانی تری جوانتر بوو، به لام شتیکی پوچی تیدا بوو که له پوژی په سلانه وه نزیک بوو، یان خوی ئاواتیکی وای دهخواست. ئیلا بوی نارد و دهستی به چاوه پروانی کرد. مه بهستی ئه وه بوو داوای له عزیز دهکرد تا وینهی خوی بۆ بنیریت. ئه وه بوو وینهکهی خوی نارد.

کاتی ئیلا ئه و وینهیهی بینی که عزیز ناردبووی، به خوی گوت بیگومان له یه کیک له ولاتانی پوژهه لاتی دوور گیراوه، ولاتیک که ئه و قهت نه بیینیوه. عزیز له وینهکهدا به ژماره یهک مندالی قز پهشی ولاته که دهوره درابوو. کراسیکی پهش و پانتولیکی پهشی له بهر بوو، بی جورم بوو، لووتی تیژ بوو، پرچه پهش و ورینه داره کهی تا سه ر شانهاکانی هاتبووه خوارئ. چاوهکانی زوموردی بوون و هیزیان لئ هه لده قوللا، ههستی کرد شتیکی تریشی وهک جوړه میهره بانیه کیان تیدایه. هه لقه یهکی بچووی له یهکی له گوئییهکانی کردبوو، له گه ل ملوانکه یه کدا که شیوه کهی باش دیار نه بوو. له قالایی وینهکهدا ده ریچه یهکی زیوین دريژ بوو بووه وه و به گزوگیای دريژ دهوره درابوو. له یهکی له سووچه کانه وه سیته ری شتیکی یان که سیک له ده ره وهی چوارچیوهی وینهکه ده بینرا.

ئیلا دهستی به ته ماشا کردنی پیاوه کهی ناو وینهکه کرد و له هه موو ورده کارییهکانی وردبووه وه. ههستی کرد که دهیناسیت و له شوینیک دیویتی. به رادهیهکی سهیر دهیتوانی سویند بخوات که پیشتر بینویتی. له پر زانیی.

که لیکچوونیکى زۆر له نىوان شه‌مسی ته‌وریزی و عه‌زیز. ز. زاهارادا هه‌یه. ته‌واو به‌و شیوه‌یه بوو که وه‌سفی شه‌مسی ته‌وریزی کردبوو پیش ئه‌وه‌ی بۆ دیداری پۆمى پووبکاته قۆنیا. ئیلا له‌ خۆی پرسى ئاخۆ عه‌زیز که باسى ئه‌و که‌سیتییه‌ی کردووه، پشتی به‌ سیمای ئه‌و به‌ستووه. په‌نگه وه‌ک نووسه‌ریک ویستبیتی وه‌ک خودا چۆن له‌سه‌ر شیوه‌ی خۆی بنیاده‌می دروست کردووه، ئه‌میش که‌سیتییه ته‌وه‌ره‌یه‌که‌ی له‌سه‌ر شیوه‌ی خۆی دروست بکات.

له‌و ده‌مه‌یدا که بیرى له‌وه ده‌کرده‌وه، ئه‌گه‌ریکی تریشى به‌ خه‌یالدا هات، ئه‌ویش ئه‌وه بوو ئایا پێی تیده‌چیت که شیوه‌ی راسته‌قینه‌ی شه‌مسی ته‌وریزی وه‌ک له‌ کتێبه‌که‌دا وه‌سفی کردووه، ته‌واو ئاوها بووبیت، ئه‌مه‌ش وا ده‌گه‌یه‌نیت، په‌نگه به‌ پێکه‌وت لیکچوونیک له‌نىوان دوو پیاویدا په‌یدا بووبیت که نزیکه‌ی هه‌شتسه‌د سال نىوانیان‌ه؟ ئایا ده‌کری ئه‌م لیکچوونه به‌ مه‌به‌سته‌وه نه‌بووبیت، به‌لکو په‌نگه له‌ سه‌رووی تێگه‌یشتنی نووسه‌ره‌که‌وه بووبیت؟ ئیلا چه‌ند بیرى له‌م کێشه‌یه ده‌کرده‌وه، گومانى ئه‌گه‌رى پێکه‌وه‌به‌ستنى نىوان شه‌مسی ته‌وریزی و عه‌زیز. ز. زاهارای له‌ لا زیاترده‌بوو و له‌ سه‌رووی شیوازی ساده‌ی فیلى ئه‌ده‌بییه‌وه بوو.

ئه‌م دۆزینه‌وه‌یه دوو کاریگه‌ری چاوه‌پواننه‌کراویان له‌سه‌ر ئیلا هه‌بوو، یه‌که‌میان ئه‌وه بوو هه‌ستی کرد پتویسته‌ بگه‌رێته‌وه سه‌ر پۆمانى (کفرى شیرین) و به‌ چاویکی جیاوازه‌وه دووباره‌ بیخوینێته‌وه و ئه‌م جاره‌یان نه‌ک له‌پای تێگه‌یشتنی چیرۆکه‌که، به‌لکو بۆ ئه‌وه‌ی نووسه‌ره‌که‌ بدۆزێته‌وه که له‌ پشت شاکه‌سه‌که‌وه خۆی هه‌شارداوه، مه‌به‌ستیشی ئه‌وه‌بوو عه‌زیز له‌ شه‌مسی ته‌وریزیدا ببینیت. دووه‌میان ئه‌و تا ده‌هات دلبه‌ندى عه‌زیز ده‌بوو، بۆیه ده‌یه‌ویست بزانی‌ت که ئه‌و کێیه؟ به‌سه‌ره‌اتى چیه؟ له‌ نامه‌یه‌کی ئه‌لیکترۆنى پێششودا، پێی گوتبوو که ئه‌و ئۆسکوئله‌ندییه، لێ ناویکی

پوڙهه لاتیانە ی هەیه - عەزیز؟ ئایا ئەمە ناوی راستەقینە ی خۆیەتی؟ یان
 ناویکی سۆفیانە ی؟ ئە ی سۆفیگەرای ی بۆ ئە و چی دەگە یە نیت؟
 شتیکی تریش مژوولی کردبوو: لە سەرەتادا هەر ئەوە تا ئارەزووی
 دەجوولا، کە چی ماوە یەکی زۆری برد و هەستیکی وا داینە گرتبوو، بۆ یە دوا ی
 چەند چرکە یە ک، بە هیز و سووربوون و سەرکەشانە وە توانی ئە و هەستە
 بناسیتە وە کە دایگرتبوو. ئیدی زانی دلی بە و پیاووە یە کە لە ناو وینە کە دایە.
 هەستیکی ئە وەندە چاوە پرواننە کراو و شەرماوەر بوو، بە رادە یە ک وە ک
 ئە وە ی پیاوی ناو وینە کە بەرە و خۆ ی پای بکیشیت، خیرا لا پتۆ پە کە ی
 کوژاندە وە.

پېپرسى جەنگاوەر

قۇنيا، ۱۰ ئىيۇن ۱۹۴۵

'بېرۇبا بە كەس مەكە، پۇلە پېپرس، مامم گوتى، 'چونكە لە دنيادا خراپەكارى پەرەى سەندوۋە. وتىشى تاكە پۇژگارى باش سەردەمى زىپىنى محەمەدى پەيامبەر (دروودى خۋاى لى بيت) بوو. دۋاى كۈچى دۋاىيى ئەو، ھەموو شتى لىژبوۋەو ۋ ئەو شوپنەى لە دوو كەس زياترى لى بوو، بوو بە مەيدانى جەنگ، بەلام ئايا لە سەردەمى پېغەمبەرىشدا جەنگ ھەلنەگىرساۋە؟ ئاخىر جەنگەكان كرۇكى ژيانن.

شىر شور ھەلدەلووشىت، باشوۋكە كەلاک لرف دەكات و تەنھا ئىسكە پروتەكەى دەھىلپتەو. سروشىت بىيەزەيى، ئىدى لەسەر زەوى بيت يان لەناو دەريا يان لە ھەوا، لە تاقە پىگەيەك زياتر لە بەردەم ھەر بوۋنەو ھەرىكدا نىيە تا بتوانىت لە ژياندا بىمىنپتەو: ئەویش ئەو ھەيە دەبيت لە دېندەترىن دوژمەنت زىرەكتىر و بەھىزتر بيت، جا بۇ ئەو ھەي لە ژياندا بىمىنپتەو دەبيت جەنگىت. بە سادەيى ھەموو شتەكە ئەمەيە.

گەرەكە جەنگىن، تەننەت ساۋىلكەترىن كەس پىيى واىە لەم پۇژ و سەردەمەماندا جگە لەو ھە پىگەيەكى تر نىيە. ئەو پىنج سالا شتەكان ئاراستەيەكى خراپيان گرتوۋە. كاتى جەنگىزخان بۇ گىفتوگۈى ئاشتەوايى سەد نىزدەى خۋى نارد، ئەو بوو ھەموۋيان كوژران، ئىدى جەنگىزخان بوو بە تۈپەلئ لە ئاگرى توۋرەيى و جاپى شەپى بەسەر ئاشتىدا دا. كەسىك نەيزانى ئەم نىردانە چۆن كوژران و لەبەر چى. ھەندى كەس گومانى ئەو دەكەن كە جەنگىزخان خۋى فەرمانى كوشتنى ئەو نىردانەى دەرکردوۋە كە ناردوۋنى، تا بىيانوۋى ھەلگىرساندنى ئەم جەنگە نەفرىنەى بکەۋىتە دەست. رەنگە ئەمە

پاست بیت، له گهل ئه وه شدا كه س نازانیت، لی ئه وه ی من ده یزانم ئه وه یه دوا ی پینج سال مه غول په لاماری تیکرای هریمی خاوه رشاری دا و پینی خراپه کارییان له هر شوینیک دابنایه کولیان ده کرد و مرگیان تیدا ده چاند. پیش دوو سال مه غول هیزه سه لجو و قییه کانیان له کوسیداغ به زاند و سولتانیان خسته ژیر ده سه لاتی خویانه وه و

ناچار یان کرد باجیان پی بدات. تاقه هویه ک وای له مه غوله کان کرد که له ناومان نه بهن ئه وه بوو ده یانه ویست به زیندوویی بمینینه وه تا ملکه چیان بین.

پهنگه هر له نه زه له وه جهنگ هه بوو بیت، به لای که مه وه له وساوه که قابیل هابیلی برای کوشت، لی میژوو شتیکی له وینه ی سوپای مه غولی به خویه وه نه دیوه. شاره زاییان له به کاره یتانی چه ندین چه ک هه بوو، که هه ریه که یان بو مه به سستیکی تاییه تی دروست کرابوو. هه موو سه ربازانی مه غول چه کدار بوون و ئه م چه کانه یان پی بوو: دارده ست، پاچ، شمشیر، قه مه که جوړه تیریکیان پیوه بوو زریی ده سمی و ده یتوانی دییه ک به ته وای بسووتینیت و قوربانیه کانی ژه هراوی بکات، یان په قترین ئیسی جه سته ی مروف کون بکات. جوړه تیریکیان هه بوو وژهی ده هات و له تیپیکه وه بو تیپیکی تر وهک ئاماژه به کاریان ده یتا. مه غوله له خودا نه ترسه کان به م شاره زاییه جهنگیه پیشکه وتوانه وه به هر شار و شاروچکه و گوندیکدا تیپه پریان، په لاماریان ددها و خه لکه که یان له نیو ده برد، ته نانه ت شاریکی دیرینی وهک بوخاریان کرده کومه لی داروپه ردوو. ئاخر خو هر مه غوله کان کیشه نین، به لکو قودسیش کیشه یه و گهره که له خاچه رسته کان وهی بگرینه وه. ئه مه سه رباری فشاری بیژنتیه کان و ململاتی نیوان شیعه و سوننه. ئاخر کاتی له هه موو لایه که وه به دوژمنی درنده ده وره بدرین، ئیدی چون له مه ترسیان ده خه له ستین؟

له بهر ئه وه ی رقم له که سانی وهک پومییه، ئیدی لام گرینگ نییه که خه لکی چه ند پیزی ده گرن و به مه زنی ده زانن. من پیم وایه ترستوکه و ته نها ماکی ترستوکی بلاوده کاته وه، پهنگه له پابردوودا زانایه کی ئایینی باش بوو بیت، به لام ئیستا که وتوو ته ژیر کاریگری شه مسه وه، ئه و زورزانه

خراپەكارە. ئاخىر دوژمنانى ئىسلام ئامۇڭگارىيەكانى پۇمى چۈن پىشان دەدەن؟ ئەو داۋاي ئاشتى و خۇپادەستكردن و ملکہچى دەكات.

ھۇ براكەم، بەرگەى ئازار بگرە.

خۇت لە ژەھرى ئارەزوۋەكانت بپاريزە

ئاسمان بەرانبەر جوانيت دادەچەمیتەوہ

گەر ئەوہت کرد... ئەوا دېک دەبیتە گول و

لەگەل ھەردوۋ دنیادا دەدرەوشیتەوہ

پۇمى بۇ ئەوہ ئامۇڭگارىمان دەكات تا دەستەپاچە بىن، وا لە موسلمانان دەكات لە مینگەلە مەپىک زیاتر نەبىن و بەستەزمان و شەرمىن بىن. دەلیت ھەر پىغەمبەرىک شوپىنکەوتروانى خۇى ھەيە و ھەر كۆمەلگەيەكىش پۇڭگارى خۇى ھەيە. سەربارى پەيغى (عەشق)، وا ديارە پەيغەلەيکى بەنرخى وەك ئەمانەيشى ھەيە (ئارامگرتن) و (ھاوسەنگى) و (خۇپاگرى). گەر شتەكە بە دەستى ئەو بىت، ئەوا ھەموومان چوارمشقى لە مالەكانى خۇماندا لىتى دادەنىشىن و چاۋەرپى دەكەين تا بە دەستى دوژمنەكانمان سەردەبېردىين، يان تا كارەساتىكى دىكەمان بەسەر دىت. من دلىام دواى ئەوہ دىت و تەماشايەكى خىراى كاۋلكارىيەكە دەكات و ناۋى لىدەنىت (فەر)، ئاخى ھەندى بىستوۋيانە گوتوۋىەتى: "كاتى سوختەخانە و مزگەوت و شوپىنى بانگدان بېروخىترىن، ئەوسا دەرويشەكان دەتوانن كۆمەلگەكەيان بىنبا دىن. ئەرى ئەم وتەيە ماناى چىيە؟

كە لە شتەكە ورد دەبیتەوہ، دەبىنيت تاقە ھۆكارپىك پۇمى لەم شارە جىگىر کرد، ئەوہ بوو چەند دەيەيەك لەمەوبەر ژمارەيەك لە زانايان و دەۋلەمەندان داۋەتنامەيەكى كراۋەيان لە سولتانى سەلجوقىيەوہ پىگەيشت و يەكئ لەۋانە باۋكى پۇمى بوو، ئىدى خىزانەكەى ئەفغانىستانى جىھىشت و پەناى ھېنايە بەر ئەنادۆل. بەم جۆرە خانەۋادەكەى پۇمى كە لە سايەى خىر و خۇشى و ئارامى و دەۋلەمەندى و ناز ھەلگىراۋىدا بوو، ئەفغانىستانى جىھىشت كە ئەو دەمە ئازاۋەى تىكەوتىبوو، ئىدى بەرەو باخەكانى قۇنىاي ئارام و ئاشتىخۋاز ھات. كە مىژۋىيەكى ئاۋھات لە پىشتەوہ بىت، ئاسانە دەربارەى لىتوردەيىش وتار بەدەت!

چەند پۇژى لەمەوبەر چىرۆكىكم بىست كە دەلىت گوايا شەمسى تەورىزى لە بازار قسەى بۆ كۆمەلە كەسك كىردووە و وتوویەتى كە عەلى خەلىفەى پىغەمبەر و يەككى لە ھاوەلانى شەرى لەگەل گاورىكى دىرندەدا كىردووە، شەپەكەى نىوانيان درىژە دەكىشیت. لە كۆتاییدا پەزای خوای لى بىت بەسەر دوژمنەكەیدا سەردەكەویت و گاورەكە دەكەوینتە ژىر پىنى عەلى كوپى ئەبى تالیبەو و برىندار دەبىت. عەلى شمشىرەكەى بەرز كىردبووە و خەرىكبوو دایبووەشیت و بىكوژیت، گاورەكە تفىكى لە عەلى كىرد. ئەو بوو وازى لى هینا و دەستى لە كوشتنى ھەلگرت. كە ھۆى ئەوھیان لى پىرسى، گوتى: من لە پىناو خودادا لەگەلیدا دەجەنگام، كاتى تفى لە دەموچاوم كىرد، ھەستم كىرد كە من دەمەوئ تۆلەى خۆمى لى بكەمەو، بۆیە وازم لى هینا. بەم جۆرە عەلى پیاوھەكەى ئازاد كىرد. ئەمە زۆر كارى لە گاورەكە كىرد، ئىنجا بە ئارەزووى خۆى بوو بە موسلمان و بوو بە يەككە لە شوینكەوتوانى عەلى.

دیارە شەمسى تەورىزى ھەزى لەم جۆرە چىرۆكەى، بەلام لەم چىرۆكەدا دەپھەوئ چ پەيامىك بگەینیت؟ بەئىت تا كافرەكان تف لە چارەت بكەن! من دەلیم چ كافر یان ھەر كەسىكى تر بىت، مەگەر بەسەر لاشەكەمدا بىوات، ئەگینا كەس ناتوانیت تف لە دەموچاوى پىرسى جەنگاوەر بكات.

ئىلا

ئورتامبۇتون، ۱۲ى حوزىران ۲۰۰۸

بۇ قەزىزى خۇشەويست

پىم دەلىيت كە من شىتىم، لى شىتىك ھەيە دەمەوى لىتى بېرىسم: ئايا تۇ
شەمسىت؟

يان پىچەوانەكەي راستە؟ ئايا ئەو شەمسە ھەر خۇتيت؟

دلسۇزت

ئىلا

***

ئىلاى ئازىزم

شەمس بوو بە مايەى ئەوھى كە رۆمى لە پياوئىكى ئايىنى ناوخويىيەوھ
بگۇرپىت بۇ شاعىر و سۆفییەكى ناودارى جىھانى.

سەيد سامىد پىي دەوتم: 'تەنانەت گەر كەسىكى وەك شەمسىشمان
دەست بکەوئىت، ئەى كەسىكى وەك رۆمىمان لە كوى دەست دەكەوئىت؟'.

لەگەل پىزمدە

عەزىز

***

عەزىزى قەدرگران

ئەو سەيد سامىدە كىتتە؟

جوانترىن سلاو

ئىلا

***

ئىلاى خۇشەويست
ئەوھ چىرۈكىكى درىژە. ئايا بەپاستى دەتەوى بزانت؟
سلاوى گەرمم
عەزىز

* * *

عەزىزى بەھادار
ھىشتا كاتىكى زۆرم بەدەستەوہیہ.
لەگەل خۇشەويستىم
ئىلا

رۆمى

قۇنيا، ۲۱ ئاينى ۱۲۴۵

بە خەيالىدا دىت كە ژيانىت پېر شانازىيە، لىپاولىيە، بى كەموكوورپىيە، تا كەسىك سەرھەلدەدات و وات لىدەكات لەو بەئاگا بىتتەو كە لەو ماوھىيە چىت ون كىردبوو. مىنا ئاوتتەيەك كە شىتىكى نادىيارىت پىشان بىدات، نەك ھەر ئىستى، بەلكو لە پۇختا بۇشايىيەكت پىشان بىدات _ ئەو بۇشايىيە چاوت لە بىنىنى دەپۇشى. پەنگە ئەو كەسە خۇشەويستىك بىت، يان ھاوپىيەك يان مامۇستايەكى پۇخى بىت، پەنگە مىندالىك بىت و پىويستە خۇشەويستى و سەرپەرىشتى پى بىخەشىرى. گرىنگ ئەوھىيە ئەو پۇخە بىدۇزىتەو كە تەواوكەرى پۇخى خۇتە. ھەموو پىغەمبەران ھەمان ئەم ئامۇزگارپىيەيان پىشكەش كىردووه: ئەو كەسە بىدۇزەرەو كە دەبىتتە ئاوتتە! بەش بە خالى خۇم ئەو ئاوتتەيەكى مىن شەمسى تەورىزىيە، كاتى ھات واى لىكىردم تا لە قوولايى و پىچەكانى پۇخمدا بگەرىم، چۈنكە مىن پاستىيە بىچىنەيەكەكى خۇم نەدۇزىيووھ: لەگەل ئەوھى مىن لەدەرەو زانايەكى سەرکەوتو بووم، لى ھەستىم بە تەنھايى دەكرد و لە ناوھىيە خۇمدا ھىچ شىتىكم بەدى نەھىتابو.

وا ديارە مىنا چەندىن سالت بە كۆكربنەوھى فەرھەنگىكى تايىبەتى بەسەر بىرديت، ھەر چەمكىكت پى گرىنگ بوويىت پىئاسەت كىردووه، وەك (پاستى)، يان (بەختەوھى)، يان (جوانى). ئىدى لە ھەر وەرچەرخانىكى ژيانىدا بۇ ئەم فەرھەنگە گەراوتتەوھ، لى كەم وا بوو ھەستى بە پىويستىبونى گەران لە پىشەكەيە لۇزىكىيەكان كىردىت. ئىدى كەسىكى نەناس دىت و فەرھەنگە

به نرځه كېت لیده سه نیت و فری دی دداته لاره و پیت دهلیت: پیتوسته هه موو
ئو پیتاسانه دی داتناون، دووباره پیتاسه یان بکته ته وه. کاتی ئوه هاتووه که
هه موو ئوه دی ده یان زانیت له بیرى خوتیان ببه یته وه.

له بهر هوپه ک که عه قلت بری ناکات، به لام بؤ دلت پروون و ناشکرایه.
قایل مهبه به وه دی کردووته، یان به مایه پووچی مه زانه، به لکو به خوشحالیه وه
به دهم ویسته کانیه وه بچو، شه مسیش هر ئه مه ی به من کرد.
هاورپیه تییه که مان فیزی زور شتی کردم، لی له هه مووی گرینگر ئوه بوو
فیزی کردم هه موو ئه وانه له بیر خوم ببه مه وه که دهم زانی.

کاتی که سیکت بهم راده یه خوش بو، پیت وایه هه موو ئه وانه دی
ده ورو به ریتش خوشیان ده وئ و به شداری خوشی و که شیهه که ت ده کن، لی
کاتی ئوه نایه ته دی، تووشی سه رسو پرمان ده بیت و هه ست ده که ییت که ئه وان
سووکایه تی و غه دریان لیکر دوویت.

ئاخر چوون داوا له خیزانه کهم و دوسته کانم بکه م ئه وه دی من ده بیینم
ئه وانیش بیینن؟ چوون بتوانم وه سفی ئه و شتانه بکه م که هه سته مه بتوانم
وه سفیان بکه م؟ چونکه شه مس ده ریای میهره بانى و فه پى من، شه مس
حه قیقه ت و برپای من و ناوم ناوه پاشای پاشاکانی رۆج. ئه و کانیاوی زیانمه
و دره ختی کاژی لقو پۆپدارى سه نگین و هه میشه سه وزى من، هاورپیه تی
ئه و له خویندنه وه دی چواره می قورئان ده چیت - سه فه ریکه ته نها له ناوه وه
هه ستي پیدکرئ و قه ت له دهره وه هه ستي پى ناکرئ.

بؤ به دبختی زوربه ی خه لکی خه ریکی واته وات و پروپاگهنده ن، پیتان
وایه که شه مس ته نها ده رویشی کی ره فتار سهیره و گوته و ره فتاره
سهیره کانیشی کفری کی ته واون، هه روه ها به که سیکی دهمده می داده نین و
گوايا نابیت برپای پى بکرئ، لی به لای من وه نمونه یه که له خوشه ویستی و
له هه موو شوینه جیاکانی گهردووندا له جووله دایه، هه ندی جار به ره و دواوه
ده کشیته وه تا پارچه په رتبووه کان کوبکاته وه و بیانخاته وه سه ر یه ک. بری

جاری تر دته قیته وه و پارچه پارچه ده بیټ. دیدارنکی ئاوها تهنه یهک جار، هر سیوه شت سال جارنک له ته مه ندا پرووده دات.

له وساوو که شه مس هاتوو ته نئو ژيانمانه وه، خه لکی لیم ده پرسن ئه وهی له ودا دیوته، ئه و له چیدا له خه لکی تر جیا یه، به لام وه لامیک بۆ ئه م پرسیاره یان نادۆزمه وه. له کۆتاییدا ئه وانه ی ئه م پرسیاره ده که ن، ئه وه خۆیانن که لئی تیناگن، لئ ئه وانه ی لئی تیگه یشتون قه ت ئه م پرسیاره ناکه ن.

ئه و کیشه یه ی که خۆمی تیدا ده بینمه وه، چیرۆکه که ی له یلا و هارون ئه لره شیدی خه لیفه ی ناسراوی عه باسیم دینته وه یاد. کاتی بیستی که شاعیرنکی خه لکه ی و ره وه ند تووشی داوی عه شقی له یلا بووه و له پیتاویدا دین بووه و ناوی (مه جنوون - دین) ی لیتراوه، ئیدی خه لیفه په رووشی ناسینی ئه و ئافره ته ده بیټ که مه جنوونی گه یاندوو ته ئه م پاده ی کلۆلییه.

به خۆی گوت ده بیټ ئه م له یلایه بوونه وه ریکی زۆر تایبه تی بیټ، ئافره تیک بیټ له سه رووی هه موو ئافره تانی تره وه، په نگه ئه فسووننکی وای تیدا بیټ له جوانی و شوخیدا هیه ئافره تیک شان له شانی نه دات. ئه وه بوو هه موو ئه و فیل و شیوازانه ی که له نئو کتیباندا باسکراون تاقیکرده وه تا له یلا به چاوی خۆی ببینیت.

پۆژنیکان له یلایان بۆ کۆشکی هارون ئه لره شید هینا، که پروپۆشه که ی لادا و ده موچاوی بیینی، هه سستی به نا ئومیدیه کی زۆر کرد. له یلا پیرنژنیک یان که مه ندامیک یان ناشیرینیک نه بوو، به لام هاوکات به و پاده یه سه رنجراکتیش و جوانیش نه بوو، تهنه ئافره تیک ئاسایی بوو و خه وشێ خۆی هه بوو، ئافره تیک ساده و وهک هه موو ئافره تانی تر بوو.

خه لیفه هه سستی زهن به خه ساریی خۆی نه شارده وه و لئی پرسى: 'ئه ری تو ئه و ئافره ته ی که مه جنوون بۆی شیت و شهیدا بووه؟ ئه و شته چیه تۆی کردووه به و ئافره ته ی مه جنوون بۆی دین بیټ، له کاتیکدا تو ئافره تیک خوا ساییت؟'

لیوه‌کانی له‌یلا به زه‌رده‌خه‌یه‌ک کرانه‌وه و گوتی: "به‌لێ، من له‌یلام،
به‌لام تۆ مه‌جنوون نیت. جا بۆ ئه‌وه‌ی ئهم مه‌ته‌له هه‌لبێنیت که ناوی عه‌شقه،
ده‌بین به چاوه‌کانی مه‌جنوون ته‌ماشام بکه‌یت".

چۆن بتوانم هه‌مان مه‌ته‌ل بۆ خێزانه‌که‌م، یان براده‌ره‌کانم، یان فه‌قی‌کانم
پاڤه بکه‌م؟ چۆن وایان لێ بکه‌م تێبکه‌ن تا بزائن ئه‌وه‌ی له شه‌مسی ته‌وریزیدا
هه‌یه، گه‌ره‌که ئه‌وان به چاوه‌کانی مه‌جنوون ته‌ماشای بکه‌ن؟

ئایا تا نه‌بیت به عاشق ڕێگه‌یه‌ک هه‌یه له واتای عه‌شق تێبکه‌یت؟
عه‌شق لێکنادریته‌وه، هه‌روه‌ها تا تێیدا نه‌ژیت و ئه‌زموونی نه‌که‌یت،
هه‌ست به هه‌بوونی ناکه‌یت. هه‌رچه‌نده عه‌شق لێکنادریته‌وه، لێ ئه‌و هه‌موو
شتیک لێکده‌داته‌وه.

کیمیا

قونیا، ۱۷ی ئاب ۱۲۴۵

بە پەرۆشەوہ چاوەرێم دەکرد پۆمی بانگم بکات تا وانەم پێ بلیتەوہ، بەلام کاتی ئەوہی نەبوو. ھەرچەندە وای لێھات وانەکانم لەدەست دەدا و ھەستم دەکرد پشتگوێی خستووم، بەلام من لێی زویر نەبووم، پەنگە بەوای ئەوہوہ بیت خۆشم دەویست، یان پەنگە لەبەر ئەوہ بوو بیت من لەوانی تر زیاتر دەمزانی چۆن بیردەکاتەوہ، لێ ئەوہی لە ناوہوہم وەک ئەوانی تر تووشی سەرسوڕمانی کردبووم، شەمسی تەوریزی بوو.

چۆن درەختی گولەبەرۆژە دوای خۆر دەکەویت، چاوەکانی پۆمیش ئاواھا دوای شەمس کەتبوون. خۆشەویستی نێوانیان ئاشکرا و بەھیز بوو، شتیکی یەکجار دەگمەن ھەبوو کۆی دەکردنەوہ. ئیدی ھەموو ئەوانە لە مالاکەدا بوون ئەو شتەیان بۆ قووت نەدەچوو، بە تاییبەتی عەلانەدین کە چەندین جار بینیبووم بە توورپەییەوہ تەماشای شەمسی دەکرد. پەژارە کیرایشی گوشتی بوو، بەلام وشەیک لە دەمی دەرئەدەچوو. ئاواھا ھەموومان لەسەر بەرمیلێکی پڕ لە بارووت دانیشتبووین، سەیر ئەوہ بوو ئەو ھەموو ئالۆزییە بالی بەسەرماندا کێشابوو شەمس لێی بەرپرسار بوو، کەچی ئاگای لێ نەبوو کە چی پووی داوہ، یان ئاگای لێ بوو و خۆی لێ کێکردبوو.

بەرانبەر بە شەمس لە لایەکەوہ ھەستم بە دەرئەسەرییەک دەکرد، چونکە پۆمی لێ زەوت کردبووین، لە لایەکی ترەوہ پەرۆش بووم زیاتر بیناسم. ماوہیەک بوو ئەم ھەستە دژانە لە دەروونمدا لە مەملانیدا بوون. وا ئەمەق ترسی ئەوہم ھەبە کە ھەندێ لە غایلەکانم ئاشکرا کردبیت.

ئەم ئىۋارەيە قورئانە ھەلۋاسراۋەكەي سەر دىۋارەكەم ھىتايە خوارەۋە و
 بېيارم دا خۆم بە تەنھا بىخوئىتمەۋە. لەمەۋبەر پۆمى پەيپەۋى ئەو
 پىزبەندىيەي دەکرد كە ئايەتەكانى تىدا ھاتىبۈنە خوارى، لى دۋاي ئەۋەي كە
 كەسىك نەبوو پىتەمايىم بكات و دۋاي ئەۋەي ژيانمان سەرەونخوون بوۋەۋە،
 بىنىم ھىچ زىيانىك لە پىزبەندى نەكردنىدا نىيە، بۆيە ھەر وا لەخۆۋە
 لاپەرەيەكم كردهۋە و چاۋم بە يەكەم سوورەت كەوت، ئەۋىش سوورەتى
 (النساء - ئافرەتان) بوو، كە زۆر حەزم لىئى نەدەكرد، چونكە تىگەيشتىنى ئەو
 فەرمانانەي پەيۋەندىي بە ئافرەتەۋە ھەيە بۆ من زەحمەت و قورس بوو. چەند
 جارى سوورەتەكەم خوئىندەۋە، بىرم كردهۋە كە داۋاي لى بىكەم يارمەتىم
 بدات. ھەرچەندە پۆمى ئىدى وانەي پى نەدەۋتمەۋە، بەلام ھۆيەكەش نەبوو
 پىم لى بگىت تا پىرسىارى لى بىكەم، بۆيە قورئانەكەم ھەلگىرت و پووم كرده
 ژوورەكەي.

كە پۆمىم لە ژوورەكەدا نەبىنى سەرم سۈرپما، بەلكو شەمس بىنى لە
 نىك پەنجەرەكە دانىشتىبوو و تەزىيحاتى دەكرد و زەردەي خۇراۋا ختوۋەي
 دەموچاۋى دەدا. زۆر قوز دياربوو و دەموچاۋى خۆم لى شارەۋە.
 پىم گوت: 'بىمبۈرە لە مەۋلانا دەگەپىم، دۋايى دىمەۋە'.
 شەمس گوتى: 'پەلەي چىتە؟ راۋەستە. ديارە بۆ ئىرە ھاتوۋىت تا
 دەربارەي شتى پىرسىار بىكەيت. پەنگە بتوانم يارمەتەيت بەم'.
 شتى نەبوو پىم لى بگىت تا پىرسىارى لى نەكەم، بە دوۋلىيەۋە وتم:
 'باشە، بە زەحمەت لەم سوورەتە تىدەگەم'.

شەمس ۋەك ئەۋەي خۆي بدوئىت، ۋەرۋىكى كىرد و گوتى: 'قورئان
 ۋەك بوۋىكىكى شەرمە، ھەتا نەبىنىت كە تەماشاكەرەكەي لە ناخەۋە لەگەلدا
 نەرمونيان و بەسۆزە، چارشىۋەكەي لاناۋات، ئىنجا خۆي پاست كردهۋە و
 پىرسىي: 'كام سوورەت؟'.

گوتم: 'سوورەتى ئافرەتان. ھەندى ئايەتى تىدايە دەلىت پىاۋان لە ئافرەتان
 دەسەلاتدارترن، تەننەت دەلىت پىاۋان بۆيان ھەيە لە ھاۋسەرەكانى خۇيان
 بدەن.....'.

“ئایا شته که وایه؟”، شه مس به بایه ختیکی زیده پوییه وه لیتی پرسیم، جا نازانم به راستی بوو یان هه ولی وروژاندنی منی دهدا، که منی بیدهنگ بوو، ئینجا زهرده خه نه یه کی ناسک که وته سهر لیتی و ههر له بهر دهستی به خویندنه وهی ئایه ته که کرد:

(الرجال قوامون على النساء بما فضل الله بعضهم على بعض وبما انفقوا من اموالهم، فالصالحات قانتات حافظات للغيب بما حفظ الله واللاتي تخافون نشوزهن فعظوهن واهجروهن في المضاجع واضربوهن فان اطعنكم فلا تبغوا عليهن سبيلا ان الله كان عليا كبيرا).

کاتی له خویندنه وهی بووه وه، چاوه کانی نوقاند و بهم شتیه دهستی به لیکدانه وهی ئایه ته که کرد:

(پیاوان به ختیکه ری ئافره تان، چونکه خودا بژیوی هندی که سی له هندی که سی دیکه زیاتر کردوه، تا له سامانی خویان خه رج بکه و ئافره تان به ختیکه بکه. ئافره تانی باش و ملکه چی خودا پارێزه ری نادیارن ههر وهک خودا ئه و نادیاره ی پاراستوه، به لام ئه و ئافره تانه ی که لیان دهرسن یاخی بن، ئه و “بی ئه وهی ئازاریان بدهن” ئامۆژگاریان بکه و سهرجیانی له گه لدا مه که ن. “گهر خویان ئاره زویان لی بوو” سهرجیانی له گه لدا بکه ن. گهر لیان هاتته پیتشه وه، له بیانویه ک مه گهرین تا سهرکونه یان بکه ن. خودا له سه رووی هه موو توانایه که وه یه).

شه مس پرسیی: “ئایا جیاوازییه ک ده بینیت؟”

وتم: “به لئ، جیاوازییه کی گهره هیه. له کاتیکدا وا دیاره که ئایه ته که له گه ل ئه وه دایه پیاوان له هاوسه ره کانیان بدهن، لیکدانه وه که ی ئامۆژگاری پیاوان ده کات لیان لوه ته لابن و لیان دور بکه ونه وه. پیم وایه که جیاوازییه کی گهره هیه. ئه وه بق وایه؟”

“ئه وه بق وایه؟ ئه وه بق وایه؟”، شه مس وهک ئه وهی چیت له پرسیاره که بینیت، چهند جار و تیه وه، “کیمیا، شتیکم پی بلی، ئایا له مه و بهر هیچ له روبردا مه له ت کردوه؟”

که بیره وه رییه کانی مندالیم له یادگه مدا بروسکه یان دا، سهرم له قاند. ئه و جۆگه له ئاوه ساردانه م بیرکه وته وه که له چیاکانی تورۆس ده هاتته خواری و

تینویتیان دەشکاند، هەروەها بیرەوەر ییەکانی کیزۆلە یەکی بچکۆلە کە چەندین ئیوارە ی خۆشی لە گەڵ خوشکە کە ی و دەستە خوشکەکانیدا لە پۆخی ئەو جۆگە لانی بە سەر دەبرد، کە ئەمبەست جگە لە هەندێ شتی کەم هیچی نە ماوە. دەموچاوی خۆم لە شەمس شار دەو، چونکە نە مویست ئەو پوندکانە ببینیت کە لە چاوە کانیەو هاتنە خوار.

"کیمیا، کاتی لە دوورەو تەماشای پوباریک دەکەیت، پەنگە هەست بە تەنیا یەک دەراوی ئاو بکەیت، بەلام گەر خۆت لە ئاوە کە دا نوقم بکەیت، ئەوسا تێدەگەیت، کە لە پوباریک زیاتر هەیه، چونکە پوبار چەندین تەوژم حەشار دەدات کە هەموویان بە یەک پێتم هەلەدەقۆلین، بەلام هاوکات هەریە کە یان لەوی دیکە جیا یە."

شەمس بە دەم قسە کردنەو لێم نزیک بوو و بە دوو پەنجە چەناگی گرت و ناچاری کردم راستە و خۆ تەماشای چاوە قوول و بەسۆزەکانی بکەم. خەریکبوو دلم لە لێدان بکەوێت، تەنانەت نەمدەتوانی هەناسە بە دەم.

هەروەها گوتی: "قورئان پوباریکی هەلقو لاو. ئەوانە ی لە دوورەو تەماشای دەکەن، جگە لە یەک پوبار، هیچی دیکە نابینن، بەلام ئەوانە ی مەلە ی تێدا دەکەن، چوار تەوژم دەبینن. مینا ماسییە جیاوازە کان، هەندیکمان لە نزیک پووی ئاوە کە مەلە دەکەین و هەندیکی ترمان لە ئاوی قوولتر مەلە دەکەین."

وتم: "تیناگەم"، هەرچەندە خەریکبوو تێدەگەیشتم.

"ئەوانە ی حەز دەکەن لە نزیک پووی ئاوەو مەلە بکەن، بە واتای دەرەو ی قورئان قایل دەبن و کەسانیکی زۆر سەر بەم دەستە یەن، ئیدی ئایە تەکان بە شیو ی وشە بەوشە لیک دەدەنەو، سەیریش نییە کاتی سوورەتێکی وەک (النساء) دەخوێننەو بگەنە ئەو ئەنجامە ی کە پیاوان لە ئافەرە تان پایە بەرزترن، چونکە ئەوان دەیانەوێ تەنها ئەمە ببینن."

لێم پرس ی: "ئە ی دەر بارە ی تەوژمەکانی تر چی دەلێیت؟"

شەمس هەناسە یەکی ناسکی هەلکێشا، بە دەست خۆم نەبوو تەماشای ناو دەمە ئالۆزە کیم کرد کە چێژی باخچە یەکی نەیتی دەدا.

"سێ تەوژمی تر هەن: تەوژمی دووهم لە تەوژمی یەکەم قوولترە، بەلام لە سەرەو نزیکە. کە رادە ی وشیاریت فراوان دەبێت، ئاستی تێگەیشتمنت بۆ

قورئانیش فراوان ده‌بیت، به‌لام تا ئه‌وه پیکدیت، گهره‌که به‌ره‌و قوولایی خۆت
نوقم بکه‌یت.

که گویم لئی راگرتبوو هاوکات هه‌ستم به‌بۆشایی و به‌تیگه‌یشتن ده‌کرد،
ئینجا به‌وریاییه‌وه لیم پرسى: "ئه‌ی کاتى خۆت نوقم ده‌که‌یت چى
پووده‌دات؟"

"به‌لام ته‌وژمى ژیره‌وه‌ی سیتیهم خویندنه‌وه‌ی نادیاره. ئه‌گه‌ر سووره‌تى
(ئافره‌تان)ت خوینده‌وه و چاوى ناخت کراوه‌بوو، ئه‌وا ده‌بینیت که سووره‌ته‌که
ده‌رباره‌ی ئافره‌تان و پیاوان قسه‌ناکات، به‌لکو ده‌رباره‌ی مێیایه‌تى و نێرایه‌تى
ده‌دوێ. له‌ لای هه‌ریه‌کێ له‌ ئێمه، به‌ من و تۆشه‌وه، مێیایه‌تى و نێرایه‌تى
هه‌یه، به‌لام به‌چهند پله و سێبه‌رى جیا. که فیزبووین چۆن ئهم دوو خه‌سسته
له‌ ئامیز بگرین، ده‌توانین یه‌کتاییه‌کی هه‌ماهه‌نگ به‌دى بێنین."

"ئایا ده‌ته‌وێ پێم بلێیت که له‌ ناوه‌مه‌دا شتى له‌ نێرایه‌تى هه‌یه؟"

"به‌لێ، بێگومان. له‌ منیشدا لایه‌نێکی مێیایه‌تى هه‌یه."

سووکه پێکه‌نینیک گرتمى و لیم پرسى: "ئه‌ی ده‌رباره‌ی پۆمى ده‌لێیت
چى؟"

شه‌مس به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه گوتى: "له‌ناو هه‌ر پیاویکدا پله‌یه‌ک له‌ مێیایه‌تى
هه‌یه."

"ته‌نانه‌ت ئه‌و پیاوانه‌ش که پیاوه‌تیان زۆر زاله؟"

"ئازیزم به‌ تاییه‌تى ئه‌مانه"، شه‌مس وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌هێنیه‌کم له‌ لا بدركیته‌ت،
به‌ده‌م قسه‌وه وشه‌کانى به‌ چاوداگرته‌وه ده‌پازانده‌وه و ده‌نگیشى تا ده‌هات
ده‌بوو به‌چپه.

وه‌ک کچیکى بچکۆله پێکه‌نینه‌که‌م خه‌فه‌کرد. زۆر نزیکبوونه‌وه‌ی شه‌مس
ئه‌و کاره‌ی تێکردبووم، پیاویکی سه‌یر بوو، ده‌نگى ئه‌فسوونێکی سه‌یری تیدا
بوو، ده‌سته‌کانى نه‌رم بوون، قۆل و باسكى ره‌گه‌رگاوى بوون، نیگای چوون
هێلێک له‌ تیشکی خۆر هه‌ر شتێک بکه‌وتایه‌ته سه‌رى تیژتر و چالاکتری
ده‌کرد. که شانه‌شانی وه‌ستابووم هه‌ستم به‌ توانای جھێلێ خۆم ده‌کرد،
هه‌روه‌ها له‌ ناوه‌مه‌دا هه‌زێکی زگماکانه‌ی دایکایه‌تى به‌ ناوه‌مه‌دا تێپه‌ری و

بۆنى شيرىكى خەستى داىكايەتى لىدەھات. ويستم بىپارىزم، ئىدى چۆن و
لەبەرچى، خۇمىش نەمدەزانى.

شەمس دەستى لەسەر شانەكانم دانا، دەموچاوى زۆر لە دەموچاوم
نزيكخستەو و ھەناسە گەرمەكانى پىمدا چزان. لە چاوەكانىدا نىگايەكى
خەونىيىنى تازەم بىنى. كە سەرئەنگوستە گەرمەكانى بەرمكەوتن وەك گرېك
پىستەكەمى داگىرساند و ختووكەى گۆناكانمى دا. كەمى پەنجەكانى بەرەو
لىوى خوارەوهم شۆپرەدەو و سەرم سورما، ھەستم بە سەرەگىژكە و
شلەژانىك كرد. چاوەكانم نوقاند و لە ھەناومدا ھەستم بە شەپۆلىكى
وروژاندن كرد كە بارتەقاي تەمەنىكى تەواو بوو، بەلام شەمس زوو دەستى
لە لىوہەكانم دوورخستەو.

ئازىزم كىمىا، گەرەكە ھەر ئىستا برۆيت، شەمس بە ورەورىكەو
ناوہەكەمى وەك پەيفىكى خەمىن گۆكرد.

چوومە دەرەو و ھەستم بە شلەژانىكى ناو مەژگم كرد، لە گەرمان
پوومەتەكانم سوورەلگەپابوون. كە بۆ ژوورەكەم گەپامەو، لەسەر
خەسپى خەوتنەكەم لەسەر پشت پاكشام و چاوم برىيە بنمىچەكە و لە خۆم
پرسى ئەى ئەگەر شەمس ماچى كردبام ھەستم چۆن دەبوو. بىرم كەوتەو
كە بىرم چوو دەربارەى ژىرىنەى چوارەمى خستەكە لىنى بىرسم -
خويندەنەوہى قوولترى قورئان. ئەمە چىيە؟ بنیادەم چۆن دەتوانىت بگاتە ئەو
پادەيە ئاوا قوول بىیتەو؟

ئەى دەربارەى ئەوانەى خۇيان نوقم دەكەن چى پروودەدات؟

سولتان وهلهد

قونیا، ۴ی ئیلوول ۱۲۴۵

بپاراگه وهی علائەدین بووم و هەمیشە دلم له لای بوو، به لام ئیدی په ژاره کهم وهک ئه وهی له مه بهر نه بوو. ئه و هەر له مندالییه وه تونده ته بیات بوو و زوو توو په ده بوو، لی ئیستا هەزی له چه توونی و شه پرانگیزی بوو. به رده وام له سەر هەر شتی، ئیدی شته که چه ند توو په هات و هیچ بوايه ئاماده ی شه پرکردن بوو. بیحه و سه له و چه توون بوو بوو. مندالان که له شه قام ده یاندى لیتی ده ترسان. هەر چه نده ته مه نی له حه فده سال تینه په پری بوو، به وای خوگوشین و رقه وه چه ند لۆچیک به ده وری چاوه کانیدا دروست بوو بوون. ئه م به یانییه به تاییه تی سه رنجم دا لۆچیکی تازه که وتبووه لاده مییه وه، چونکه به رده وام ده می کرژده کرده وه.

له سه ر پیستیکی ته نکى مه ر خه ریکی نووسین بووم، کاتی له پشتمه وه گویم له دهنگیکی نزم بوو. ئه وه علائەدین بوو به لیوه هه لقرچاوه کانیه وه. خودا ده زانیست له که یه وه له وئ وه سستابوو و به چاوه مه پری و نیگا شله ژاوه کانیه وه سه یری ده کردم. لیتی پرسیم که چی ده کهم.

گوتم: "وانه یه کی کۆنی باوکمان کۆپی ده کهم. باشتروایه وینه یه کی زیاده ی هه موو وانه کانی بپاریزین."

"ئه وه سوودی چییه؟" علائەدین هه ناسه یه کی توندی هه لکیشا، "ئاخر ئه و وازی له وانه و تنه وه کان و وتاره کانی هیتاوه، مه گه ر تییینی ئه و هت نه کردووه وازی له وانه و تنه وه ی سوخته خانه ش هیتاوه. ئه ی نابینیت دهستی له هه موو بهر پر سیاری تیییه کانی هه لگرتووه؟"

گوتم: "ئه وه شتیکی کاتییه. به م زووانه ده که پیته وه سه ر وانه و تنه وه."

تو خوت هه لده خه له تينيت. ئه ي نابينيت باوكمان جگه له شه مس كاتى
 ئه وه ي نه ماوه بپه رژي ته سه ر شتيك يان كه سيكي تر؟ ئايا ئه مه جيگه ي
 پيگه نين نيه؟ وا گريمان ئه و ده رويشيكي گه پيده يه، به لام له ماله كه ماندا په گي
 داکوتاوه.

عه لائه دين به ته وسه وه پيگه نى و پيى وا بوو كه من له گه ل
 بوچوونه كه يدام، لى كه من وه لاميم نه دا يه وه، به ناو ژووره كه دا ده ستى به
 هاتوچو كرد، ته نانه ت بى ئه وه ي ته ماشاى بكه م هه ستم به بليسه ي ئه و
 توو په ييه كرد كه له چاوه كانيدا بريسه كى دها.

خه لكى زور قسه ده كه ن، عه لائه دين به غه مبار ييه وه له سه رى رويشت،
 خه لكى هه مان پرسيار ده كه ن: خودانه ناسيک چون تواني گه مه به زانايه كى
 سه نگين بكات؟ ئاخو ناوبانگى باوكمان خه ريكه وه ك به فرى بهر تاو
 ده تو يته وه، خو ئه گه ر زوو واز له و نه هيتيت، په نگه له م شاره دا مريدى ديكه ي
 ده ست نه كه وي ت، چونكه ئيتى كه س وه ك ماموستايه ك نايه وه ي، من له و
 باره يه وه گله يى له وان ناكه م.

پيسته ته نه كه كه م خسته لاوه و ته ماشاى برا كه م كرد. ئه و هه رچه نده
 لاويكى تازه پيگه يشتوو بوو، خه ريكوو سيماي پياوه تى ليده نيشت. له پاره وه
 زور گوپابوو و گوماني ئه وه م ده كرد كه ئه و عاشقه، لى نه مده زاني ئه و كچه
 كتيه و براده ره كانيشى نه يانده ويست پيم بلين.

برام، من ده زانم كه تو شه مست خو ش ناوي، لى ميوانتيكه و هاتووه ته
 ماله كه مان و پتويسته پي زي بگري ن. گه ر شته كه راستيش بيت، گوئ له
 واته واتى خه لكى مه گره. كه ره كه ئه م شته ئالوزنه كه ين و ژاوه ژاو
 نه ورووژينين.

كه ئه م قسانه م كرد، ژيوان بوومه وه، لى كار له كار ترازابوو. عه لائه دين
 مينا دارى وشك به خي رايى گري كرت.

ژاوه ژاو؟ عه لائه دين هه ناسه يه كى هه لكيشا، ئه ري ئه و كاره ساته ي
 به سه رماندا هاتووه ناوى ده نيت ژاوه ژاو؟ چون ده كرى ئاوها كويز بيت؟.

پيسته يه كى ته نكى ديكه م هه لگرت و ده ستيك به پرووه ته نه كه كه يدا هينا.
 كو پيكر دنى وتاره كانى باوكم چيژيكي گه وريان پيده به خسيم، بويه به گويزه ي

توانا ههولم دده له سهری بهردهوام بم، تا خه لکی بتوانن وتاره کانی باوکم بخویننه وه. و سرووشی لئ وهریگرن. کاره کهم له گهل بچووکیشیدا وای لیده کردم ههست به شانازی بکه م.

عه لئه دین به تهنیشتمه وه وه ستابوو و له سهر بیزاریده رپینی خوی به دهوام بوو و به دووچاوی خه مین و ئازار زه ده وه ته ماشای کاره کهی منی ده کرد. هه زوو له چاوه کانیدا ئه لهایه کم له پوخساری لاهه که دا به دی کرد و زانیم که حه وه جهی خوشه ویستی باوکیتی. دلم گوشر و زانیم که ئه و له شهمس توورپه نییه، به لکو له باوکم توورپه یه.

عه لئه دین له باوکم توورپه بوو، چونکه زور خوشی نه ده ویست. هه رچه نده باوکم زانایه کی سهنگین و لیها توو بوو، که چی نه ییتوانی دایکمان له مردن پزگار بکات که له سهره تای ته مه ندا بوو.

ئینجا گوتی: "ده لئین شهمس جادووی له باوکمان کردووه، ههروه ها ده لئین گویا تلپاککی شه کان خویان ئه ویان ناردووه."

تلپاکیه کان گرووپیکن به وه ناسراون به شیوازیکی ورد به ژههر دوژمنه کانیان ده کوژن. کهسانی ئه م گرووپه خاوهن ده سه لاته کان و خاوهن پایه کانیان ده کرده ئامانج و قوربانییه کانیان له شوینه گشتیه کانیان ده کوشت تا ترس و دله راوکی له نئبو خه لکیدا بلاوبکه نه وه. ئه وه بوو هه ندی حه لوای ژههراوییان له گهل نامه یه کدا له ناو ختوه ته که ی سه لاهه دینی ئه یوبی دانا و تییدا نوو سیبوویان تو له بهرده ستماندایت. سه لاهه دین، ئه و سه رکرده موسلمان. مه زنه ی که به رانبه ر خاچه رسته کان جهنگا و قودسی پزگار کرد، زاتی نه کرد شه ریان بکات، به لکو پینی باشتربوو ئاگر به ستیان له گهلدا مؤر بکات. ئاخر چون ده کری خه لکی وای بیربکه نه وه که شهمس په یوه ندی به م گرووپه وه هه بیت که ترس له دلی خه لکیدا ده چینییت؟

دهستم خسته سهر شانی عه لئه دین و ناچارم کرد ته ماشای ده موچاوم بکات.

"سه رباری ئه وه، ئه ی نازانیت که ئیدی گرووپه که وهک جاران نه ماوه؟ ئیستا ته نیا له ناویک زیاتر نییه."

عەلانی دین کەمێ لە قەسە کە وردبوو وە و گوتی: "بەلێ، بەلام دەلێن سێ
لەو سەربازانەی کە زۆر ملکهچی حەسەن ئەلسەباحن، قەلای ئەلەمووتیات
جێهێشتوو و سوێندیان خواردوو کە بگەنە هەر شوێنی ترسی تێدا بچێن.
هەندێ پێیان وایە کە شەمس رابەریانە."

خەریکبوو ئارام نەمێنیت، بۆیە وتم: "خودا یارمەتیی من بدات! ئایا
دەتوانیت پێم بلێت بۆچی ئەو تلیاکیانە دەیانەوێ باوکمان بکوژن؟"
"لەبەر ئەوەی رقیان لە کەسانی خاوەن پایەییە و حەزبان لە
بلاکردنەوەی ئازاوەیی، عەلانی دین کەوتبوو ژێر کاریگەری پیلانگیرانە،
بۆیە ئاوا وەلامی دایە، بە جۆری هەندێ سوورایی کەوتە سەر
پروومەتەکانی."

دەبوو زۆر بە پێداگری شتە کە چارەسەر بکەم، بۆیە گوتم: "تەماشاکە،
خەلکی بەردەوام دەربارەی هەموو شتێ قسان دەکەن، نابێت بڕوا بەم
پروپاگەندە خراپانە بکەیت. ئەم بیرە پێ لە کێشێ عەقڵت ژەهراوی دەکەن.
لەسەر خۆت دەریان بکە."

هەرچەندە عەلانی دین نرکەییکی توورەیی لێ هەستا، لێ لەسەر قەسە کەم
بەردەوام بووم و گوتم: "وا دیارە تۆ بە تاییەتی شەمسێ خوش ناوی، هیچ
پێویستیش ناکات خۆشت بوو، هەر لەبەر پێزی باوکمان گەرە کە خۆت وا
پێشان بدەیت کە نەختی پێزی دەگریت."

عەلانی دین بە کولکەسەر و رقهو تەماشای کردم. ئیدی تیکەیشتم کە برا
گچکە کەم هەر تەنها لە باوکم نێگەرانی نییە و لە شەمس توورە نییە، بەلکو لە
منیش یە کجار توورەیی، چونکە پێی وا بوو کە من لەبەر لاوازی پێزی شەمس
دەگرم، رەنگە بیرێ لەوەش کردبێت وە کە من بۆیە ملکهچ و بێدەسەلات دیارم
تا رەزامەندی باوکم بە دەست بێنم. هەرچەندە ئەو هەر گومان بوو، بەلام
زۆر ئازاری دەدام.

سەرباری ئەو لێی توورە نەبووم و تەنانت گەر لێشی توورە بام،
توورەییە کەم زۆری نەدەخایاند، چونکە برای بچووکمە و بۆ من هەر ئەو
هەرزەکارەیی کە لە شەقامەکاندا بەدوای پشیلاندا پایدەکرد و پتییەکانی بە
گۆماوی باران و قوڕاوی دەبوون، هەروەها بەم پوژگارە خەریکی نان و

شیرخواردن بوو. وهک لایک له دهموچاودا که من پته و به چاو ته مهنیه وه کورته بالا دیاربوو. نهو لاهوی کاتی هه والی مردنی دایکی بیست، تاقه دلۆپیک عه سیری نه پشت، هه موو نه وهی که کردی سهری داخست و ته ماشای پیلاره کانی خوی کرد، وهک نه وهی له سۆنگهی پیلاره قوراوییه کانییه وه تووشی شهرمه زاری بوو بیت به جوړی لئوی خوی که ست پهنگی تیدا نه ما. نه وه بوو نه وشه یه که له دهمی دهرچوو و نه هه ناسه یه کی ساردی هه لکیشا، که چی ئاواته خواز بووم که بگریاه.

لیم پرسى: "ئه ری له یاده که له گهل مندا لانی که پهک شه پت کردبوو و به گریان وه بۆ ماله وه هاتیه وه و خوینی لووتت به ربووبوو، دایکمان چیی پی کوتیت؟"

چاوه کانی عه لانه دین یه که م جار بچووکبوونه وه ئینجا کرانه وه، لی وشه یه که له دهمی دهرنه چوو.

"پنی وتیت کاتی له که سی تووړه ده بیت، پیوسته له جیاتی دهموچاوی نهو که سه، دهموچاوی که سیک بیتیه بهرچاوت که خوشت ده وئ. ئایا هه ولت داوه له جیاتی روخساری شه مس، روخساری دایکمان بیتیه بهرچاوت؟ پهنگه شتیکی تیدا بدقزیه وه که خوشت ده وئ."

زهرده خه نه یه کی په وته نی و خیرا و شهرمن وهک هه وریکی په وته نی له سه ر لئوه کانی عه لانه دین نه خش بوو. چند سه رم سوړما که نه م زهرده خه نه یه په که ی دهموچاوی په وانه وه.

وتی: "پهنگه بم توانیایه"، نه میستا تووړه یی دهنگی په ویبووه وه.

دلّم توایه وه و برا که م له ئامیز گرت و نه مزانی دواى نه مه چیی پی بلیم. که باوه شی لیدام هه ستیکی دلنیا یی دایگرتم و پیم وا بوو که له گهل شه مسدا په یوه ندیی خوی باش دهکات و نه وهنده نابات ته بایی ده که ویته وه ماله که مان. نهو شتانه ی دواى نه وه پرویان دا، به هه له دا نه چوو بووم.

کیرا

قونیا، ۲۲ ی تشرینی به کهم ۱۲۴۵

به جۆشه وه ده رباره ی خودا و ئه و شتانه ی له خودا زیاتر که س نایانزانی، ئه و پۆژه له پشت ده رگا داخراوه که وه شه مس و پۆمی قسه یان ده کرد. سینییه کم هه لگرت که قاپی شیرینی له سه ر بوو، له ده رگام دا و بی ئه وه ی چاوه پنی وه لام بکه م چوومه ژووره وه. شته که وا ده قی گرتبوو که من له وی بوومایه، وه ک ئه وه ی به وای منه وه قسه ی بۆ نه یات و نه توانیت له خواردن دروستکردندا ستایشی ده ستره نگینیم بکات، هیچ قسه یه کی نه ده کرد. به هه ر حال ئه و زۆر خواردنی نه ده خوارد و پیم وا بوو که ئه و به لایه وه گرینگ نییه خواردنی خوشی بده می یان نانه په ق. لی ئه مجاره کاتی ئه و پارچه شیرینییه ی خوارد که خۆم دروستم کردبوو، چاوه کانی بریسکانه وه.

وتی: 'کیرا، ئه مه زۆر به تامه. ئه وه چۆن دروستت کردوه؟'

خۆمیش نازانم چیم به سه ر هات، ئیدی له بری ئه وه ی په سنه که یم بۆ ئه و هه لوائیه ی دروستم کردبوو، پی خوش بیت، گویم له خۆم بوو وا وه لامی ده ده مه وه: 'بۆچی ده پرسیت؟ گه ر پیتیش بلیم چۆن دروستم کردوه، خۆ تو ناتوانیت دروستی بکه یت.'

شه مس وه ک ئه وه ی به قسه که م قایل بیت، ته ماشایه کی کردم و که می سه ری له قاند. چاوه پیم کرد له وه لامی ئه وه دا شتی که بلیت، لی به بیده نگی و هیمنی هه ر وا له وی وه ستابوو.

دوای نه ختی ژووره که م جیه یشته و بۆ نانیدینه که گه رامه وه و بیرم له وه ده کردوه که رووی دا. گه ر ئه وه ی ئه م به یانییه رووی نه دابایه، په نگه هیچ له یاد نه مایه.

* * *

له ناندینه که دا به تهنیشت ئاگردانه که وه خه ریکی شیر تیکدان بووم، له
 حه وشه که گویم له هه ندی دهنکه دهنکی سهیر بوو. به په له بۆ دهره وه پۆیشتم
 و چاوم به شیتانه ترین دیمهن کهوت که له ژیانمدا نه مدیوو. کتیه کان به
 هه موو شوینیکدا بلاو بوو بوونه وه، هه ندیکیان له سه ر یه ک که له که کرابوون و
 له قه له قیان بوو، هه ندی کتیه یی دیکه سه ر ئاوی گو مه که که تبوون و به وای
 مه ره که بی تواوه وه ئاوه که ی زۆر شین هه لگه پابوو.

له کاتیکدا پۆمی له ولاره وه ستابوو، شه مس له نیو کتیه به سه ر یه کدا
 که وتوه کان کتیه یی هه لگرت - دیوانی موته نه بی - بوو، به نیگایه کی مۆنه وه
 ته ماشای کرد و توورپی دایه نیو ئاوه که وه. که کتیه که له ئاوه که دا نو قم بوو،
 کتیه یی دیکه ی هه لگرت. نه مه یان کتیه ی نه نییه کانی عه تار بوو.

له ترسان زارم به شکرده وه. ئاخو شه مس یه ک له دوا ی یه ک کتیه
 به نرخه کانی پۆمی له نیو ده برد! دوا کتیه که توورپی دایه نیو ئاوه که، کتیه یی
 (زانسته خوداییه کان) بوو که باوکی پۆمی داینا بوو. له بهر ئه وه ی ده مزانی تا
 چ پاده یه ک پۆمی باوکی خو شده ویست و چه ند خووی به م ده ستنووسه
 کۆنه وه گرتوه، ته ماشایه کیم کرد و پیم وا بوو که له توورپه یاندا ده ته قیته وه،
 به لام پۆمی به پوخساریکی وه ک مۆم زه رده هه لگه پاو و ده ستی له رزۆکه وه
 له ولاره وه ستابوو. نه مزانی بۆ هیه چ شتی نالیت. ئاخو ئه و پیاوه ی به وای
 ته کاندنی تۆزی سه ر کتیه کانی سه رکۆنه ی کردم، وا ئیستا بی ئه وه ی
 وشه یه ک له ده می ده ربجیت، پیاوکی شیت به بهر چاوییه وه هه موو
 کتیه خانه که ی له نیو ده بات. که پۆمی نه ها ته ده ست تا سنووریک بۆ ئه وه دابنی،
 من خۆم ها تمه ده ست، چونکه ئه مه دادپهروه ری نییه.

"ئه وه تو چی ده که یته؟"، له شه مسم پرسى: "ئاخو دانه ی دیکه له م کتیه انه
 نییه و زۆر به نرخن. له بهر چی توورپان ده ده یته ناو ئاوه که وه؟ ئه ری تو شیت
 بوویت؟".

شه مس وه لامی نه دایه وه، به لکو ئاوپی له پۆمی دایه وه و لیتی پرسى:
 "ئه مه بۆچوونی تۆشه؟".

پۆمی لیوه کانی هه لفرچاند و سووکه زه رده خه نه یه ک گرتی، لى هه ر
 بیده نگ بوو.

"بۆچی شتیک نالیت؟"، به سهر شووه که مدا هاوارم کرد.
 رۆمی لیم نزیکبووه و به توندی دهستی گرتم و گوتی: "کیرا، تکات
 لیده کهم هیمنبه ره وه. من بروام به شه مس هیه."
 شه مس به ئاسوودهیی و بروابه خۆبوونه وه له شانی وه ستابوو و
 ته ماشای ده کردم، قۆله کانی هه لکرد و کتیبه کانی له ئاوه که ده رهینا. کاتی بۆم
 ده رکهوت که هه موو ئه و کتیبه نهی له ئاوه که دا ده ریان ده هینیت و شکن، واقم
 و پرما.

لیم پرسى: "ئایا ئه مه جادووه؟ چۆن ئه مه ت کرد؟"
 شه مس گوتی: "بۆچی ده پرسیت؟ خو ئه گهر پیتیش بلیم، تو ناتوانیت ئه وه
 بکهیت."

توو پره بووم و فرمیسکه کانم قه تیس کرد، ئینجا به ره و ناندینه که خزام که
 له م ماوه یه دا بووبوو به دالدهم. له نێو مه نجه ل و مه قاله و کۆمه لێ گژوگیا و
 به هارات دانیشتم و له سه لای گریانم دا.

پۆمى

قۇنيا، كانوونى يەكەم ۱۲۴۵

بېرىارمان دا لەگەل شەمس پىكەو نوڭزى بەيانى لەدەشتودەر بکەين،
ئەو بوو دواى كازيوە كەمى بەدواو لە مال دەرچووين. ھەريەكەمان
سواری ئەسپى خۆى بوو و ماوہيەك پۆيشتين. دەشتى پر لە گياوگۆل و
شيو و جۆگەلەمان بېرى كە ئاوى زۆر ساردیان پيدا دەپۆيشت. چيژمان لەو
شەنى بەيانىيە ھەردەگرت كە بەر دەموچاومان دەكەوت، دەنگى
ئاگادارکەرەوہى جۆراوجۆرى سەير لە پەلەگەنمەكانەوہ سلاويان ليدەکردين،
كاتى لەو نيمچە تاريكانەدا بە بەردەم مالا لادىيەكدا تىپەپرين، جلوہرگى
تازەشۆردراو و ھەلخراومان بىنى بە خىرايى بە ھەموو لايەكدا دەشەكانەوہ.

لە گەرانەوہماندا شەمس جلەوى ئەسپەكەى توندکرد و ئاماژەى بۆ
داربەپروويەكى زەبەلاحى دەرەوہى شارەكە كرد. پىكەو لەژىر دارەكە
دانىشتين، ئاسمان بەسەرمانەوہ لەنىو سىيەرئىكى ئەرخەوانيدا ھەلواسرابوو.
كە لە مزگەوتە نزىك و دوورەكانەوہ دەنگى بانگدان بەرزبووہوہ و بۆ
نوڭزکردن بانگى موسلمانانى كرد، شەمس عەباكەى لەسەر زەوييەكە پراخست
و پىكەو نوڭزمان كرد.

"كە گەيشتمە قۇنيا، لەژىر ئەم دارە دانىشتەم، شەمس بەدەم قسەوہ
بىرەوہرييەكى دوور لە سەريدا بروسكەى دا و زردەخەنە گرتى، لى
ئەوہندەى نەبرد كەوتە دۆخىكى جدييەوہ و گوتى: "ئەوہبوو جوتيارىك
گەياندىيە جى زۆر سەرسامى تۆ بوو و گوتى كە وتارەكانى تۆ خەمەويئەن".
وتم: "ئاوى ئەفسوونكارى پەيقانيان لى نابووم، لى ئەوہ ئەمىستا وەك
ئەوہيە لە پۆژگارنى كۆندا بووييت. ئارەزووى وتاردانم نەماوہ و
لىبووہتەوہ".

تۆ ئەفسونكارى پەيئانیت، شەمس ئەوھى بە جەختەوھ وت، بەلام لەجیاتى ئەوھى ببیت بە خاوەنى ئاوەزىكى وتاریژی، بوویت بە خاوەنى دلیكى پیتمدار.

لە مەبەستى تینەگەیشتم و لیشیم نەپرسی. بەیانى پاشماوھى شەوى پابردووى بەزاند و ئاسمان بوو بە پەنگىكى پرتەقالیشامیز. لە مەودایەكى دوورى پيشمانەوھ شارەكە خەرىكبوو لە خەو پادەبوو. قەلەپەشكە ھێرشیان بۆ گیلگەى سەوزاییەكان ھینا تا بتوانن شتیکیان دەست بکەوێت. دەنگى جیرەى ئەو دەرگایانەى كە خەرىكبوون دەكرانەوھ دەگەیشتە گوچكەمان، ھەروھا زەرەى كەر و گرپەگرپی ئاگرى كوانوھ دایساوھكان ھەموو پێكەوھ پيشوازی پۆژىكى نوینان دەكرد.

لە ھەموو شوێنێكدا خەلكى، بێ ئەوھى كەسێك ئاراستەیان بكات یان رابەراییەتیان بكات كە دەبێ چى بكەن، بۆ خۆسەلماندن سەر بەخۆ ھەر خۆیان خەبات دەكەن، شەمس بە سەربادانەوھ ورەورێكى كرد، پەیفەكانى تو یارمەتیان دەدات و منیش ئەوھى لە توانامدا بێت یارمەتیت دەدەم. من خزمەتكارى تۆم.

وا مەلئ، بە ناقلییەوھ پیم گوت، تۆ ھاوپى منیت.

شەمس بێ ئەوھى گوى بداتە ناقلییەكەم، لەسەر قەسەكانى پۆیشتم و گوتی: ئەوھى پەژارەى كردووم ئەوھى تۆ لە ناو خۆ قەتیسكردندا دەژیت. جا لەبەر ئەوھى وتاریژ و ئامۆزگاریكەریكى ناودارىت، ھەواداران و مریدەكانت دەورت دەدەن، بەلام دەربارەى خەلكە پەشوکییەكە چى دەزانیت؟ وەك سەرخۆشەكان و سەوالكەرەكان و دزەكان و لەشفرۆشەكان و قوماربازەكان – كە دلدەرەوھەیان نییە و تووشى سەختترین جۆرەكانى ستم و كۆلى دەبن. ئایا دەتوانن ھەموو خەلقەندەكانى خودامان خۆش بوو؟ ئەمە تاقیکردنەوھەكى قورسە و تەنھا خەلكێكى كەم دەتوانن پێیدا تیپەرن.

كە درێژەى بە قەسەكەى دا، بینیم ناسكى و پەژارەكە لەسەر پوخسارى نەخش بوون، شتیكى دیکەشم بەدى كرد كە لە سۆزىكى دایكانە دەچوو. وتم: تۆ راست دەكەیت. من بە خوشگوزەرانى ژيام، تەنانت نازانم كە خەلكى ئاسایى چۆن دەژین.

شەمس چنگى خۆلى ھەلگەرت، لە كاتىكدا خۆلەكە لە نىوان
ئەنگۈستەكانىيە دەھاتە خوارى، بە ھىمنى لەسەرى رۆيشت: "گەر بتوانىن
بپوا بە ھەموو شتە جياواز و دژەكانى گەردوون بەيىن، ئەوا ھەموو شتىك
لە يەك بۆدەقەدا دەتۆيتەو".

ئەوسا شەمس چلەدارىكى وشكى ھەلگەرت و بە دەورى داربەپووەكەدا
جەزىكى گەورەى كىشا. كە ئەو ھى تەواو كەرد، ئىنجا ھەردوو بەلى بەرەو
ئاسمان بەرز كەردەو، وەك ئەو ھى بە دەستەكانى پەتيكى نادىارى گرتىت،
دەستى كەرد بە وتنى ھەر ئەودونق ناوہ جوانەكەى خودا و ھاوكان لەنىو
بازنەكەدا دەستى بە خولانەوہ كەرد، سەرەتا بە ھىمنى و لەسەرخۆ، ئىنجا مينا
ھەلگەردنى شەنى ئىوارە. زۆرى نەبرد چەشنى گەردەلوولىك بە توندى و
خىرايىيەوہ خولانەوہكەى زۆرتەر كەرد. خولانەوہ بە جۆشوخووشەكەى ئەو ھەندە
دەلگىر و كارىگەر بوو، خەرىكبوو ھەستم دەكەرد وەك ئەو ھى تىكرەى
گەردوون - زەوى و ئەستىزەكان و مانگ - لەگەيدا بخوليتەوہ، دەستم بە
تەماشاكەردنى ئەم سەما سەيرە كەرد و ئەو وزەيەم بىرچووەوہ كە لىي
دەدرەوشايەوہ و رۆح و جەستەمى داگىر كەردبوو.

شەمس وردەوردە خولانەوہكەى ھىواش كەردەوہ تا بەتەواوى وەستا. كە
ھەناسەى دەدا سىنگى دەھەژى، دەموچاوى سىي ھەلگەرا، لەناكاو وەك
ئەو ھى بە قوولى دەنگى لە دوورەوہ يىت، گوتى: "گەردوون يەك خەلقەندەيە.
ھەموو شتىك و ھەموو كەسىك بە تۆپىكى شارداراوى كۆمەلە چىرۆكىكەوہ
بەستراونەتەوہ. ئىدى بزانىن يان نا، ھەموومان لە گفتوگۆيەكى بىدەنگدا
ھاوبەشىن. لەو ھەدا ھىچ زەرەر و زيانىك نىيە. مېھربان بە و تەنانەت ئەگەر
قەسەكانت بى مەبەست و پاكىش بوون، چەندوچوون مەكە، چونكە پەيقەكان
كە لە زارمانەوہ ھەلدەقولن و ن نابن، بەلكو لە قالايىيەكى بىكۆتايىدا بۆ
ھەتاهەتايە دەمىنەوہ و لە كاتىكى گونجاودا بۆ لامان دەگەرىنەوہ. ئازارىي
تاقە مرقۇئىك ھەموومان ئازاردەدات، خووشى و گەشىي تاقە مرقۇئىك
ھەموومان دەخاتە زەردەخەنە.

يەكئ لە پىساكانى عەشق وا دەلەيت.

ئىنجا نىگايەكى خۇتىيەلقورتانى كىردىم، دەۋسى ئائومىدىيەك لە قوۋلايى
چاۋەكانىدا دياربۇ، دەۋسى خەمىك كە پىشتىر لەۋدا نەمدىبۇ.
شەمس گوتى: "پۇژى دىت تۇ لە پۇژەلات و لە پۇژئاۋا بە دەنگى
خۇشەۋىستى دەناسرىت، ئەۋ كەسانەى كە قەت دەموچاۋىشتىان نەدى بىت،
سرووش لە دەنگت وەردەگىرن."

بە گومانەۋە لىم پرسى: "چۇن دەبىت ئەۋە پوۋىدات؟".
شەمس لە ۋەلامدا گوتى: "لەمىانەى پەيغەكانتەۋە، بەلام مىن لىرەدا
دەربارەى ۋانەۋتتەۋە و وتارەكان قسەناكەم، بەلكو دەربارەى شىعر دەدویم."
شىعر، بە دەنگىكى پىچىپچىر وتم: "ئاخر مىن شىعر دانانىم. مىن زانايەكى
ئايىنىم. قسەكەم زەردەخەنەىكى شارۋەى لەسەر دەموچاۋى شەمس نەخش
كرد.

"ھاۋرېم، تۇ دەبىتە يەكى لە جۋانتىرەن ئەۋ شاعىرانەى كە دىنا دەيانناسىت."
خەرىكبۇ ناپەزائى دەربېرم، لى نىگای يەكلاكرەۋەى چاۋەكانى شەمس
ژىۋانى كىردمەۋە و نەموىست دەحكەى لەگەلدا بكەم، بۇيە گوتى: "ئەۋەى
پىۋىست بىت پىكەۋە دەيكەين. پىكەۋە لەسەر ئەم پىگەيە دەپۇين."
شەمس بە تىفكرىنەۋە سەرى بادا و بە شىۋەيەكى ترسناك بىتەنگ بوو و
چاۋى بېرىپ پەنگە كالەۋەبوۋەكانى ئاسۇ. كە دەستى بە قسە كىردەۋە بەۋ
ۋشە شوۋمانە دەستى پىكرىد كە قەت بەرۋكىيان بەرنەدەدام و بەردەۋام
پۇحيان بىرىندار دەكىردىم: "ھەرچەندە يەكجار حەزەكەم لەگەلدا بم، لى دەبىت
خۇت بە تەنبا ئەۋە بكەيت."

لىم پرسى: "مەبەستت چىيە؟ بۇ كۆى دەپۇيت؟".
شەمس بە خەمبارىيەۋە لىۋەكانى كرژ كىردەۋە و چاۋەكانى ھەلبېرى و
وتى: "شەكە لەدەست مىندا نىيە."

بايەكى سارد مىنا ھەۋالى ئەۋەى پى بىت كە پايز ۋا لە دەرگامان دەدات،
لەپ بەسەرماندا ھەلىكىرد و ھەۋا ساردى كىرد. ئاسمانى شىن و بىگەرد بە
خوناۋى فېنك ۋەك بەركەۋتنى پەۋولەيەك ختۋەكەدەر و ناسك، دەستى بە
خوناۋ كىرد. ئەمە يەكەم جار بوو بېرىم لەۋە كىردەۋە كە شەمس دەپرات. ئىدى
ئەۋە بوو بەۋاى ئازارىكى تىژ لە سىنگىدا.

سولتان وهلهد

قونیا، کانوونی یه کهم ۱۲۴۵

بِه بیستنی ئه واته واته، رهنکه هه ندی کهس چیژیان وه رگرتیی، لی من به بیستنیان ئازارم ده چه شت. ئاخو چۆن ده کری خه لکانیک ده رباره ی شتگه لی دلتیا نه بن و ئه وه نده داخ له دل و له خوبایی بن؟ خه لکیک ئه وه نده له راستیه وه دوور بن، گهر ترسناک نه بن شتیکی سهیره! ئاخو ئه وان له په یوه ندیه قووله تیناگه ن که من به باو کم و شه مسه وه ده به ستیه وه. ئاشکرایه که ئه وانه قورئانیان نه خویند و وه ته وه، خو ئه گهر بیان خویندایه ته وه، ئه وه ده یانزانی که چیرۆکگه لیکێ هاوشیه هه ن و باسی خیر و به زه یی پۆحیی ده که ن، وه ک چیرۆکی موسا و خدر.

له سووره تی (الکھف - ئه شکه وت) دا، زۆر به پوونی باسی ئه وه کرا وه. موسا پیاوێکی پهیره و کرا و مه زن بو و بوو به پیغه مبه ر، سه رباری ئه وه ش رابه ر و یاسا دانه ریکی بیهاوتا بو. ئه وه بوو که کاتی ئه وه هات هه ستی کرد زۆر ئاتاجی هاوه لێکی پۆحیه تا چاوی ستیه می بکاته وه، ئه و هاوه له ش ته نیا خدر بوو، که دله ره وه ی کۆستکه وتوو و که سه رداران بوو.

خدر به موسای گوته: "خودا فه رمانی پیکردم که به دنیا دا بگه ریم و ئه وه بکه م که پتویه سته بیکه م. تو ده لیت ده ته وئ له گه لمدا بیت. جا گه ره ر ده ته وئ له گه لمدا بیت، ئه و تا خو م بو تی باس نه که م، ده رباره ی هیه شتی پرسیارم لی مه که".

موسا وتی: "ده مبینیت ئارام ده گرم و له هیه شتیکدا بیفه رمانیت ناکه م". هه پیا یان لیکرد و له رێگه دا سه ربان له چه ندین شوین دا، لی موسا سه ری له کرده وه کانی سوپما بوو. به به رچاویه وه میرو مندالێکی کوشت و

پاپۆپکی کون کرد. موسا خۆی پى نه گيرا و لى پرسی: 'نهم کاره کاره ساتبارانهت بۆچی کرد؟'

'ئەى پىم نه وتیت که پرسىارم لى نه کهیت؟'

موسا هه موو جار پى پرسىارى لىده کرد و هاوکات تهوازۆى لى ده خواسته وه و به لىنى پىده دا که دووباره پرسىارى لى نه کاته وه، لى به لىنه کهى نه ده برده سهر. له کۆتاییدا خدر هۆى پهفتاره کانى خۆى بۆ پروون کرده وه. موسا ورده ورده تیگه یشت که هه ندی شت به خراب یان به مایه ی به دبەختى ده رده که ون، لى زۆر جار ده بنه مایه ی خیر و خوشییه کی له شیوه دا به کاره سات داپۆشراو، کاتیکیش شته کان پروون ده بنه وه، پهنگه بۆ ماوه یه کی دوور زیانیان لى بکه ویتته وه. ئیدی ئەو ماوه کورته ی که له گهل خدر دا بوو، له ژيانیدا بوو به زۆرترین ئەزموونى سهر سوپه یته ر.

وهک له م حه کایه ته هیماداره دا دیاره، له م دنیا یه دا هه ندی براده رایه تی هه یه بۆ که سانی ئاسایى پروون نییه، لى راستییه که ی ئەوه یه ئەو براده رایه تییه هه ندی که نالی تر پیکدیتیت و ده بیته مایه ی فراوان کردنى حکمهت و دووربینییه کی قوولتر. شه مسیش له ژيانى باوکمدا ئاوها ده بینم.

ده زانم خه لکی تر به و شیوازه شته که نابین که من ده بینم، ئەمهش نیگه رانم ده کات. شه مس بۆ به دبەختى شته کان وا ئاسان ناکات تا خوشه ویستی و دۆستایه تی خه لکی بۆ خۆى به ده ست بێتیت. ئاخى ئەو له بهر ده رگای ته کی که به شیوه یه کی هه په شه ئامیزه وه داده نیشتیت و هه ر که سى بیه وى بۆ بینى باوکم بچیته ژوره وه، پتی لى ده گریت و لى ده پرسیت: 'بۆ ده ته وى مه ولانای مه زن ببینیت؟ ئەو دیارییه چییه که بۆت هیتاوه؟'

ئیدی میوانه که زمانى تیکده ئالیت و ده که ویتته ترمه ترم، به لکو داواى لى بووردنیش بکات شه مس پىگه ی نادات بچیته ژوره وه. هه ندی له م سه ردانیکه رانه داواى چه ند پۆژى دووباره به ده ستو دیاریى وهک میوه ی وشکه وه کراو یان چه ند دراوینکی زیو یان به رمالى ئاوریشم یان به رخه کۆرپه، ده هاتنه وه. شه مس به بینى ئەم شتانه ده هری ده بوو و چاوه په شه کانى ده بریسکانه وه و ده موچاوى سوور هه لده گه را و دووباره ده ری ده کردنه وه.

پوڙيڪيان پياويڪ پقي ههستا و به پووي شهمسدا ههلساڃا: "ڪي ٿو مافهي پيداويت ڪه دهرگاي مهولانا به پووماندا دابخهيت؟ واز لهوه بيٺه ڪه ههر ڪهسي ديت و پرسپاري ليدهڪهيت ڪه چيي لهگهل خويدا هيناوه! ٿي تو خوت چيت هيناوه؟".

شهمس بڻ ٿوهي ههموويان گوڻيان لئي بيت به دهنگيڪي بهرز وتي: "من نهفسي خوم هيناوه. لهپاي ٿودا قوربانيم به سهري خوم داوه".
پساوهڪه به ترمهترم و به شلهژاوييهوه ڪه له تورپهي زياتر بوو، دوورڪهوتهوه.

* * *

له ههمان پوڙدا له شهمس پرسپي ٿاخو ڪاتي ههموو خهلي ڪه خراپي لئي تيدگهن و پڙي ناگرن، ههست به نيگهراني ناکات؟ به ترسيشوه ٿهمم پنگوت ٿاخو لهم دواييهدا دوڙمنيڪي زوري بوخوي پهيدا ڪردبوو.
شهمس وا دياربوو ڪهوته بيرڪردنهوهوه و وهڪ ٿوهي ٿو شتانهي دهربارهي ٿو دهيانلٽيم، بيروڪهيهڪي پي نهبيت، گوتي: "بهلام من هيچ دوڙمنيڪم نيه"، لهسهرپي پويشت، "رهنگه عاشقاني خودا رهخنهگريان پڪابهريان ههبيت، لي دوڙمنيان نيه".

به ناقاييليهوه گوتم: "بهلي، بهلام تو لهگهل خهليدا شهر دهڪهيت".
شهمس بهرپهرچي دامهوه و گوتي: "من شهرپان لهگهلدا ناکهم، بهلکو شهر لهگهل ههستي خو بهزلزانياندا دهڪهم، ٿهميان شتيڪي جيايه".

ٽينجا به هيمني گوتي: "ٿهمه پيسايهڪه له چل پيساڪه: (ٿهم دنيايه له چيايهڪي بهفرگرتوو دهچيت ڪه دهنگي تو بداتهوه، ههموو ٿوهي دهيليت، باش پان خراپ به شيويهڪ له شيوهڪان بڻ لاي خوت دهگهپيتهوه. له بهر ٿوه گهر ڪهسيڪ به خراپه باسي ڪرديت، توش به ههمان شيواز به خراپه باسي ٿهوت ڪرد، ٿهوا شتهڪه خراپتر دهبيت. ٿهوسا نهفسي خوت دهبيت له بازنيهڪي بهتالدا بووته هيڙيڪي رقبهخش. له بهر ٿوه گهرهڪه به دريڙاي چل شهو و چل پوڙ دهربارهي ٿو ڪهسه به شيوازيڪي ناسڪ قسهبڪهيت و بيربڪهيتهوه. له ڪوتاييدا ههموو شتهڪان لهگهل پهڪتردا جيا دهبن، چونڪه خوت له ناوهوه جيا دهبيت)".

گوتم: 'بهلام خه لکی دهر باره ی تو شتی زور ده لئین، تهنانهت گومان له و په یوه نندیه ی نیتوان دوو پیاو ده کهن، که ناکړی باس بکړی،' له کوتاییدا خه ریکبوو ده نگم لیم تیکبدات.

که شه مس ئه وه ی بیست، دهستی له سهر قو لم خاو کرده وه و وه که هه میسه زه رده خه نه یه کی ئاسووده گرتی و ئهم چیرو که ی بۆ گیرامه وه.
دوو پیاو له ولاتیکه وه بۆ ولاتیکي تر سه فه ریان ده کرد، که یشتنه جوگه له ئاویک که به هو ی بارانی زوره وه ئاوه که ی هه ستابوو. ئه وه نده ی نه مابوو له جوگه له که به پرنه وه، ئافره تیکي جحیل و جوانیان بینی به تنیا وه ستابوو و ئاتاجی یارمه تی بوو. ده سبه جی یه کئ له پیاوه کان به ره و لای پویش و به باوه ش هه لیگرت و له جوگه له که په راندیه وه، ئیدی له وه به ره وه داینا و دهستی دو عاخوازی بۆ هه لپری، ئینجا که و تنه وه پئ.

له ماوه ی ئه و مه و دایه ی له سه فه ره که یان مابوو یان، پئیواری دوو هم هه ر بیده نگ و گرژ بوو و وه لامی پرسیاره کانی براده ره که ی نه ده دایه وه. دوا ی چه ند سه عاتیکي گرژی، ئیدی بیده نگییه که ی شکاند و گو تی: 'بۆچی ده ستت به ر ئه و ئافره ته که وت؟ بۆی هه بوو له خشته ت بیات! چونکه بۆ پیاو حه رامه دهستی به ر ئافره تیکي ئاوا بکه ویت.'

پیاوی یه که م به هیمنی وه لامی دایه وه: 'هاوریم، من ئه و ئافره ته م هه لگرت و له وه به ری جوگه له که دامنا و له وئ وازم لئی هیئا، لئ تو له وساوه هیشتا هه ر هه لگرتووه.'

'هه ندئ که س ئاوه ان، شه مس گو تی، ترس و بیر کردنه وه ی لایه نگرانه یان به شان هه لگرتووه و ئه و باره قورسه ده یان پلیشینیته وه. که ر له ده می یه کیکت بیست گوا یا ناتوانیت له و په یوه نندیه ی نیتوان من و باوکت تییگات، پئی بلن با مه ژگی خوی بشواته وه.'

ئىلا

نۇرتامبىتون، ۱۵ى حوزيران ۲۰۰۸

پېرسىت و بلىت چۆن بووم به سۆفى؟ منىش پىت دەلىم له نىوان شه و
و پۆژىكدا نه بووم به سۆفى.

ناوى راسته قىنەم كرىگ پىتشارد سۆن-، له شارى كىنلۆ تشپىرڤى
له دايك بووم، كه به ندهرىكى دووره و دهكه وىته ناوچه به رزاييه كانى
ئوسكو تله نداوه. كه رابردووم بىردهكه وىته وه، به ئەلهايەكى زۆره وه به له مى
راو كردن و ئەو گەنجانەم بىردهكه وىته وه كه بارى قورسى ماسىيان
هەلگرتبوو، هەروەها ريشووى گزۇگىاي دەريايىم بىردهكه وىته وه كه چون
مارى سەوز شۆرپووبوونە وه، ئەو بالندە فیتووكە رانەى كه به درىزايى لمى
كه ناره كه دەفپىن و كرمىان هەلدەگرتە وه، ئەو گزۇگىايانەى له هەندى شوىنى
دەگمەن و سەخت دەروان، هەروەها بۆنى تىژ و سوپىرى دەريام
بىردهكه وىته وه. ئىدى ئەو بۆنە و سەربارى بۆنى چىاكان و دەرياچه كان و
ئەو دلىيايه خەماوييهى كه بالى به سەر زىانى ئەورووپاي دواى جەنگدا
كىشابوو، پاشخانى مندالىى منيان پىك هىنابوو.

له كاتىكدا له شەستەكانى سەدهى بىستەم جيهان لىژ بووبووه وه و
بووبوو به شانۆى خۇپيشاندانى قوتابىيان و فراندنى فرۆكه و هەلگىرساندنى
شۆرپشەكان، من له هەموو ئەوانە دووربووم و له سووچىكى هىمن و سەوز
خۆم مت كردبوو. باوكم كىتبخانەيهكى بۆ فرۆشتنى كىتپى به كارهينراو هەبوو،
دايكمىش ئەو مەرانەى به خىودەكرد كه خورىيهكى زۆر نايابيان هەبوو. له
مندالىمدا هەستم به لەزەتى ئەو تەنيايه دەكرد كه شوانەكه تىيدا دەژيا،
هەروەها ئەو هەستەى كه كىتيفرۆش هەيهتى. پۆژانىكى زۆر به سەر

درهختیکی به ته مه ندا هه لده زنام و ديقه تی ديمه نی دهو روبه رم ددها و پيم وا بوو که من هه موو ژيانم لهوئ به سه رده به م. دلم ئه لهای سه رکيتشی دهکرد، به لام کينلو تشپيرقيم زور خوشده ويست و به خته وهر بووم و بپوام به شته چاوهر وانکراوه کانی ژيانی خوم هه بوو. ئاخو چون بزنام که خودا نه خشه يه کی تري داناوه؟

دواي ئه وهی گه يشتمه ته مه نی بيست سال که متر، دوو شتم دۆزييه وه که بو هه تاهه تايه ژيانميان گوپی، يه که میان ئاميري وينه گرتنی پيشه يی بوو، ئه وه بوو ناوی خوم له خولیکی فيربوونی وينه ی قوتوگرافي تومارکرد و نه مه ده زانی که خوو ده ده مه شتی به دريژايی ژيانم به حه زیکی لاوه کیی داده نيم. دووه میان خوشه ويستی بوو. ئه وه بوو ئافره تیکی هۆله نديم خوشويست که ناوی مارگو بوو که له گه ل دهسته خوشکه کانيدا به ئه ورووپادا گه شتی دهکرد.

مارگو هه شت سال له من گه وره تر بوو، بالابه رز و جوان و لامل بوو. خوی به بۆهيمی و نموونه يی و راديکالی داده نا و تیکه لاوی هه ردوو ره گه زه که ی دهکرد، چه پره و و ئاژاوه گير و فره پۆشنبيری و چالاکی بواری مافی مرقوف و چالاکیکی به ره له ستکاری پۆشنبيری باو بوو، هه روه ها ميينه يه کی ژينگه پاريز بوو. ئه مانه زاراوه گه لی بوون گه ر يه کی له باره يانه وه پرسيايی لی کردبام نه مه ده زانی پيناسه يان بکه م، به لام هه ر له سه ره تاوه سه رنجم دا که ئه وه شتيکی تر ده گه يه نيت: ئافره تیکی ئه مبه ر و ئه و به رکه ر. مارگو ئافره تیک بوو ده يتوانی له چه ند خوله کيکدا له نيوان دلخوشييه کی زيده پو و خه مۆکيه کی ته نکدا بيت و بچيت. زور ده مه می بوو و هه ميشه به و شته تووپه ده بوو که خوی به دووپووی (شيوازی ژيانی بورژوازيانه) ليکی ده دايه وه. هه ولی ددها له هه موو ورده کاریيه کانی ژيان بگه ريت و دژی کۆمه لگه جه نگی به رپا دهکرد. تا پوژی ئه مپرومان ئه وه م له لا بووه ته مه ته ليک که هيشتا دهسته برداری نه بووم و وازم ليی نه هيتاوه، به لکو خوم داوه ته ده ست گيژاوی که سايه تيه ده مه مييه که يه وه، چونکه له خوشه ويستی ئه ودا نوقم بوو بووم.

مارگۆ پېنەوپەڭيەكى بېيۈنەبوو، ھەرچەندە لېۋانلىق بوو لە بۆچوونى شۆڭشگىڭرەنە و بويىرىيەكى رەھا و داھىنەرەنە، ھاۋكات گۈلىكى دەستىردى فەشەل بوو. ئىدى بېيارم دا پىشتى بگرم و بېيارىزم، نەك ھەر لە دىيائى دەرەۋە، بەلكو لە نەفسى خۇيشى بېيارىزم. ئايا ئەۋەندەى مەن خۇشم دەۋىست، ئەۋىش مەن خۇش دەۋىست؟ پىم وا نىيە، بەلام دەمزانى كە ئەۋ بە شىۋازە خۇپەرستىيەكەى خۇى كە بىرىتى بوو لە پوخاندنى خود، خۇشى دەۋىستم.

بەم جۆرە تەمەنم بىست سال بوو لە ئەمستردام گىرسامەۋە، ئىدى لەۋى ھاۋسەرگىرىمان كرد. مارگۆ كاتى خۇى بۆ ئەۋ پەنابەرەنە تەرخان كرد كە بە ھۆكارى سىياسى يان مەۋىي پوويان كىردە ئەۋروپا. بەۋاى كارەكەيەۋە لە پىكخراۋىك كە سەرپەرشتى پىۋىستى پەنابەرەكانى دەكرد، كۆمەكى ئەۋ زىيانلىكە وتۈۋەنەى دەكرد كە لە ھەموو شىۋىتىكى دىۋاۋە بۆ ھۆلەندا ھاتىۋون و ئەمىش بوۋبوو بە فرىشتەى فرىادەرەسىان و زۆر لەۋ خىزانانەى لە ئەندۇنىسىا و سۇمال و ئەرژەنتىن و فەلەستىنەۋە ھاتىۋون، ناۋى كچەكانى خۇيان نا مارگۆ.

لى مەن ئەۋەندە بايەخم بە شتە گرىنگەكان نەدەدا، چۈنكە سەرقالى ئەۋە بووم پەلم بەرز بېيىتەۋە. دۋاى ئەۋە لە كۆلىزى كارگىڭىرى دەرچووم، لە كۆمپانىيەكى نىۋەۋەلەتى كارم كرد. مارگۆ گۈنى بە بارۋدۇخم يان موۋچەكەم نەدەدا، ئەمەش ۋاى لىكردم تەماخم بىكەۋىتە سەر ۋەدىيەنەى دەستكەتى توۋرەھات. زۆر تىۋوى دەسەلاتخۋازى بووم و دەمەۋىست دەۋسى دەست و پەنجەم بەسەر ھەموو دىۋادا جىيەلەم.

پلانم بۆ ھەموو ژيانمان دانابوو، بېيارمان دابوو دۋاى دوو سال ئىنجا مىنال بىخەينەۋە. دوو كىژۆلە ئەۋ ۋىتەيەيان تەۋاۋ دەكرد كە لە ھەزرى خۇمدا بۆ خىزانىكى نمۈنەيى ۋىتەم كىشاپوو. لەۋ بانەپۆژەى لە بەردەممان دىاربوو دلىا بووم. لە ۋلاتىك دەژىايىن لە ھەموو ۋلاتانى سەر زەۋى ئاسايشى زىاتر تىدا بوو، يەككى نەبوو لەۋ ۋلاتانەى كە ئازاۋەيان تىدا بىلابوۋبوۋەۋە و خەلكى ۋەك داركاژىكى ئاۋ لىپراۋ بە لىشاۋ پوويان دەكردە ئەۋروپا. لە ھەرپەتى لاۋىتى بوۋىن و تەندروسىيەكى باشمان ھەبوو و يەكترمان خۇشەۋىست.

ئىستا زۆر ھەستەمە بېروابكەم كە من گەشتوومەتە تەمەنى پەنجاوچار
سالى و مارگو مردوۋە.

مارگو يەكجار لەشساغ بوو، لە سەردەمىكدا ئەو پوۋەكخۆر بوو، ھىشتا
ئەم وشەيە نەناسرابوو. ھەولى دەدا خواردنى تەندروست بخوات و بەردەوام
وەرزشى دەکرد و ھىچ دەرمانىكى نەدەخوارد. دەموچاۋە پەريئاساكەي
تەندروستى لى دەتكا و بەردەوام جەستەي باريكەلە و لاواز بوو. بە جۆرى
بايەخى بە خۆي دەدا لەگەل جياوازي نىوان تەمەنمان، من لەو بەتەمەنتر
دياربوم.

مارگو بە شىۋەيەكى چاۋەپواننەكراو مردنىكى ئاسايى مرد. شەويكىيان
لەدواي سەردانىكى بۆ لاي پۇژنامەنووسىكى پووسى كە داواي پەنابەريتى
كردبوو، لە گەپانەۋەدا لە ناۋەپراستى رىگەي خىرا ئۆتۆمبىلەكەي پەكى
دەكەۋىت. ئىدى شتىكى كردبوو لەگەل كەستىي راستەقىنەي ئەۋدا نەدەگونجا.
ئاخر ئەو ژنىك بوو بە كەمى وابەستەي ياساكان بوو. ئىدى لەجياتى ئەۋەي
چار لايتى ھەلبكات و چاۋەپىي بەھاناھاتنەۋە بكات، ئۆتۆمبىلەكەي
جىدەھىلەيت و بەپى بەرەو گوندىكى نزيك دەپوات. چاكەتيكى خۆلەمىشىي
تاريك و پانتۆلىكى تۆخى لە بەر بوو و ھىچ ئاماژەيەكى ۋەك لايت يان ھەر
شتىك واى لى بكات كە ببينرى، پىي نەبوو. ئىدى بارەلگريك كە لە
يۇگسلافيۋە دەھات لى دەدات. شوفىرەكە گوتىۋوي نەيدىۋە، چونكە مارگو
بەتەۋاوي لەنىو تاريكەشەۋەكەدا تۈابوۋەۋە.

پۇژانىك گەنج بووم. خۆشەويستى چاۋەكانمى بۆ ژيانىكى جوانتر
كردەۋە، بەلام دواي ئەۋەي ئەو ژنەي كە خۆشم دەۋىست لەدەستەم دا،
گۇپانىكى گەۋرە لە شىۋەمدا پووي دا، ئىدى نە ئەو لاۋە بووم و نە ئەو پياۋە
پىگەشتوۋە، بەلكو بووم بە ئاژەلىكى سەندەمكراو. ئەم قۇناغەي ژيانم ناو دەنىم
پىتى (س) لە وشەي (سۇفى).

ھىۋادارم بەم نامە درىژە بارتم گران نەكردىت.

لەگەل خۆشەويستىم.

عەزىز

گوئی بیابانی له شفرۆش

قونیا، کانوونی دووهم ۱۲۴۶

په‌ه‌وای ئه‌و شه‌رمه‌زارییه‌ی که له‌ مزگه‌وته‌که تووشم بوو، ئیدی خاوه‌ن سۆزانیخانه‌که رینگه‌ی نه‌ده‌دام بۆ هیچ شوینی ده‌رچم و بۆ هه‌تا هه‌تایه له سۆزانیخانه‌که بووم به‌ به‌ندکراویک، به‌لام ئه‌وه بیزاری نه‌ده‌کردم، چونکه ئاره‌زووم له‌ هیچ شتیک نه‌ما‌بوو.

ئه‌و ده‌موچاوه‌ی که به‌یانی هه‌موو پۆژیک له‌ ئاوینه‌دا سلاوی لینه‌کردم تا ده‌هات زه‌ردتر هه‌لده‌گه‌را، قژم شانه نه‌ده‌کرد، یان پوومه‌ته‌کانم هه‌لنه‌ده‌گلۆفی تا په‌نگی سووراوه‌که بگرن. کچه‌کانی دیکه خه‌ریک‌بوون له‌ پوخ‌سارم ده‌ره‌وینه‌وه له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌رنج‌راکیش نه‌بوو، ده‌یانگوت سه‌روسه‌کوتت وا ده‌کات مه‌عمیله‌کان بته‌کینه‌وه. په‌نگه قسه‌که‌ی ئه‌وان راست بووین. پۆژیکیان پێیان گوتم که مه‌عمیلێک سووره له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی بمبینیت، بۆیه هه‌ستم به‌ دلنیا‌یه‌ک کرد.

کاتی بۆم ده‌رکه‌وت که ئه‌وه پێپرسه، ترسم لێنیش. که له‌ ژووره‌که‌دا به‌ ته‌نیا له‌گه‌لیدا بووم، لێم پرسی: "حه‌سحه‌سیکی وه‌ک تو لێره چی ده‌کات؟". به‌ ده‌نگیک قورسی هێما‌داره‌وه گوتی: "ده‌ی باشه. خۆ هاتنی من بۆ سۆزانیخانه‌یه‌ک له‌ چوونی له‌ شفرۆشیک بۆ مزگه‌وت نامۆتر و سه‌یرتر نییه". گوتم: "من دلنیا بووم که له‌و پۆژه‌دا ده‌ته‌ویست بمکوژیت. من به‌ ژیانم قه‌رزاری شه‌مسی ته‌وریزیم".

وتی: "جاریکی تر له‌ به‌رده‌م مندا ناوی ئه‌و زه‌ندیق و کافره قیزه‌ونه به‌ ده‌متدا نه‌یه‌ت".

“نەخىر ئەو خوانەناس نىيە، نازانم چىم بەسەرھات، لى گۆيم لە خۆم بوو
ئاوھا دەلئىم: ”لەو پۆژەو شەمسى تەورىزى چەند جارى سەردانى کردووم.“
”ئاوھا! دەرويشىك و لە سۆزانیخانە بىت!“، پىپرس مشەمشىكى لىوھەات،
”ئەوھەم لا سەیر نىيە“.

وتم: ”شتەكە وا نىيە. ئەوھى تۆ بىرى لىدەكەيتەوھە قەت وا نىيە“.
لەوھە پىش باسى ئەوھەم بۆ كەس نەکردبوو، ئىدى نازانم چى واى لىكردم
كە ئىستە ئەوھە بە پىپرس بلىم، بەلام شەمس لەم چەند مانگەى دوايىدا ھەموو
ھەفتەيەك سەرى لىدەدام. نازانم چۆن دەيتوانى بى ئەوھى كەسىك بىيىنىت بە
تايبەتى خاوەن سۆزانیخانەكە، دزە بكات و بىتە ناو سۆزانیخانەكەوھە. رەنگە
كەسىكى تر مەزەندەى ئەوھى بگردايە كە جادووى پەش دەكات، بەلام
دەمزانی كە ئەمە راست نىيە و شەمس پىاويكى باشە- بڕوادارە - و بەھرەى
تايبەتى ھەيە. جگە لە دايكەم لە كاتى مندالىمدا، شەمس تاكە كەسىك بوو كە
بەبى بەرانبەر بە ناسكى و نيانى مامەلەى دەكردم. ھەر ئەو بوو فىرى كردم
گەر شتەكە كەيشتە ئەوپەرى خراپىش، ناٹومىد نەبم. كە پىم گوت كەسىكى
وھەك من ناتوانىت لە پابردووى خۆى پزگار بىت، يەكئى لە پىساكانى
بىرھىنامەوھە كە دەلئىت: (پابردوو لىكدانەوھە و ئايندە خەيالە. دنيا وھەك
ئەوھى ھىلىكى راست بىت لەميانەى پۆژگارەوھە ناجوولئىت، تا لە پابردووھە
بەرەو ئايندە بىروات، بەلكو پۆژگار لەميانەى ئىمەو لە ناوھەماندا لە چەندىن
لۆلەپى بىكۆتايىدا دەجوولئىت. ھەتاھەتايى زەمەنى پەھا ناگەيەنىت، بەلكو
نەمرى دەگەيەنىت. گەر ويستت پووناكى ھەتاھەتايى تاقي بكەيتەوھە، ئەوا
دەبىت پابردوو و ئايندە لە ئاوەزەت دەربكەيت و لەنىو چركەساتى ئىستادا
بژيىت).

شەمس لەسەر قسەكەى بەردەوام بوو: ”وھەك دەيىنىت، ئەم ساتەى ئىستە
ھەموو ئەوھەيە كە بووھە و ھەموو ئەوھەشە كە دەيىت. كاتى لەم راستىيە
تەدەگەيت، ئىدى شتى نامىنىت لىى بترسىت، ئەوسا دەتوانىت ھەتاھەتايە ئەم
سۆزانیخانەيە بەجى بھىلىت“.

* * *

پېپرس سهيرى دهموچاوى دهكردم. وهك ئهوهى له ژوورهكهدا كهسيكى ديكه مان له گه لدا بيت، چاوى راستهئى بهرو لاوه خپلكردهوه، كهسيك كه من نه مده بينى، ئه مهش ترساندمى.

زانيم ئيدى ناييت باسى شمس بكه م، قاپى بيرهم دايى و به په له هه ليقوړاند.

كه واته شاره زاييت له چى هه يه؟، دواى ئهوهى پېپرس قاپيكي ديكه ي بيره ي خوارده وه، لىي پرسيم: "ته رى ئيوهى كچان به هره يه كى تاييه تيتان نييه؟ ئايا سه ماى پوژه ه لاي ده زانيت؟".

وتم به هره يه كى له م بابه تانه م نييه، ئه و به هرانه يش كه له پابردوودا هه مبوون، دواى ئهوهى تووشى نه خو شيه كى ناديار بووم، له ده ستم دان. ئى ئه گه ر خاوه ن سوزانيخانه كه ش بژنه ويت شتى ئاوها به يه كيك له مه عميله كان ده ليم، ئه وا هر ده مكوژيت، لى ئيدى گوئى پى نادم. هيوام ده خواست كه پېپرس ئه م شه وهى له گه ل كچيكي تر دا به سهر ببات، به لام پېپرس هيواپراوى كردم، چونكه ده ستى به سهربادان كرد و گوئى كه ئه و گوئى به وه نادات. ئينجا كيسه يه كى دهره يتا و مادده يه كى قاوه يى سوورئامالى پژانده ناو له پى و هاويشتيه دهميه وه و ده ستى به جوينى كرد، ئينجا لىي پرسيم: "ئايا كه ميكت ناوئى؟".

سهرى نه خيتم له قاند. ئاخىر ده مزانى مادده كه چيه.

"تو نازانيت چيت له ده ست داوه"، كه له سهر ته خسته خه وه كه پاكشا جه سته ي سربووى پاده ستى تلياكه كه بوو.

له و ئيواره يه دا، پېپرس دواى ئهوهى به واى بيره كه و حه شيشه كه وه هه ستى به خاوبوونه وه كرد، به شانازيه وه ده ستى به باسكردنى ئه و كاره ساتانه كرد كه له مه يدانه كانى جه نگدا بينيوونى. وتى هه رچه نده كه جه نگيزخان مردووه و لاشه كه ي دارزاوه، به لام هيشتا سيته ر و تارمايى ئه و له گه ل سوپاكانى مه غولدايه. هه ر تارمايه كه ي ئه وه سوپاى مه غول هانده دات په لامارى كاروانه كان بدات و ديته اته كان تالان بكات و داگيريان بكات، ئافره تان و پياوان سهر بريت. ئينجا دواى ئهوهى سهدان كه س ده كوژران و بريندار ده بوون و ده يان كه س دوا هه ناسه يان دها. باسى ئه و بينده نكييه ي بق كردم

که وهک سیپالئیکی تهنک له شهوانی زستانی سارددا بآلی به سهر مهیدانی جهنگدا دهکیشا. به دهنگیکی ئالۆز گوتی: "ئهو بیدهنگیهی که دوی کاره ساتیکی گه وره بال دهکیشیت له هه موو ئهو دهنگه بیستراوانه ی سهر زهوی هیمنتره".

به ورته ورت گوتم: "شته که زۆر خه مین دیاره".

له ناکاو قسه کان چکیان کرد، ئیدی شتی نه بوو قسه ی له سهر بکهین. قۆلی گرتم و به رهو سهر جیخه وه که پالی نام و جله کانی له بهر داکه ندیم. چاوه کانی بیشه رمانه تر و دهنگی بهر زتر بوو. بۆنی تیکه له یه کی له بۆگه نی حه شیش و ئاره قه و برسیتی لیده هات. مسه کۆله یه کی توندی لیدام. هه ولّم دا خۆم بخه مه لاه و رانه کانم خاوبکه مه وه تا ئازاره زۆره کهم سووک بکه مه وه، به لام به هه ردوو دهستی فشاریکی توندی خسته سهر سینگم و له شوینه که ی خۆم وشکی کردم. ئیدی وهک بوو که له یه کی بزواو که دهستیکی نادیار بیجوولیتیت به بانمه وه دهیهینا و دهیبرد تا پژانندییه ناوم. دیاربوو که ئهو تووره یه و گیلانه دهجوولایه وه. ترسام که دووباره بکه ویته وه سهر باری په پپوون، به لام له پر هه موو شتی کۆتایی هات. هیشتا له بانم بوو و به رقه وه دیقه تی ده دام، وا دیاربوو ئهو جهسته یه ی که پیش چهند چرکه یه ک وروژانده بووی، ئه میستا بوو بوو به مایه ی قیزهاته وه ی.

"جله کانت له بهر بکه"، فه رمانی پیدام و خۆی خسته لاه.

جله کانم له بهر کرد و به تیل چاو سه یریم ده کرد ئه ویش که می تلیاکی خسته ده مییه وه و گوتی: "ده مه وی له ئیستا به دواوه بیسته دۆستم"، به دهم قسه وه قه پۆزی به رهو ده ره وه ده ره په راند.

پرووی نه دابوو که مه عمیله کان داوی شتیکی وام لی بکه ن. خۆم ده مزانی ئه م جوړه شته چاره سهر بکه م، ئیدی بیروکه یه کی درۆم هه لده به ست و وام پیشان ده دا که گوا یا له و زیاتر خزمه تی که سی تر ناکه م و دۆستی ئه وم، به مه رجی بۆ رازیکردنی خاوه ن سۆزانیخانه که پاره یه کی زۆرتر بدات، به لام ئه مرۆ نه مو یست خۆم ئاوها پیشان بده م.

وتم: "ئاتوانم ببم به دۆست، چونکه به م زواوه ئه م سۆزانیخانه یه جیده هیلم".

پیپرس وهک ئه وهی سه مه ره ترین شتی له ژیانیدا بیستبیت، له قاقای
 پیکه نینی دا، ئینجا به دلنیا بیه کی ته واهوه وتی: "تاتوانیت ئه وه بکهیت".
 ده مزانی که نابیت به ره و پرووی بیمه وه، به لام خۆم پێ به رزه وت نه کرا و
 گوتم: "من و تو ئه وه نده جیا وازیمان نییه. له مه و بهر هه ریه که مان شتکه لیکمان
 کردوه زۆر لیتی ژێوانین، به لام تو به وای پیکه و ڕێوشوینی مامته وه به
 هه سه هس (پاسه وانی شه وانه) دامه زراویت، لی من مامیکم نییه پشتم بگریت".
 ده موچاوی پیپرس وشک هه لگه را، له تو وره بیان چاوه ساردوسره کانی
 کرانه وه. به ره و لام ته کانی دا و به پرچ رایکی شام. به گرمه گرم گوتی: "من
 له گه لندا نه رم بووم، تو خۆت به چی ده زانیت؟".
 زارم هه لینا تا شتی بلیم، به لام ئازاریکی تیز بیندهنگی کردم. پیپرس
 مسته کۆله یه کی توندی به ده موچاومدا کیشا و به ره و دیواره که ره تی پیدام.
 ئه مه یه که م جار نه بوو ئاوها لیم بدهن، مه عمیلیکی زۆر لێیان دا بووم، به لام
 نه ک به م دلره قییه.

* * *

پیپرس له سه ر زه ویه که ته ختی کردم و به جێتودان به توندی به پێله قه
 که وته ویزه ی باسکه کانم و لاقه کانم. هه ستم کرد له ژیاندا سه مه ره ترین
 ئه زموونم بینی. له و ساته دا پێچم ده خوارد و ئازارم ده چه شت، جه سته م له بهر
 زه بری هه ر لێدانیکدا ده پلێشایه وه، ئیدی پۆحم - یان وام هه ست ده کرد که
 ئه وه پۆحه - له جه سته م جیا ده بیته وه و ده بم به کۆلاره یه کی کاغه زینی ئازاد.
 دوا ی که مه کیک له بۆشاییدا ده ستم به خولانه وه کرد، ئیدی وهک ئه وه ی
 تو وره درا بێتمه نێو سه ره تای دروستبوونیک هیمنه وه و بهر هیچ شتیک
 نه که ویت و شوێنیکیش نه بیت په نای بۆ بهیت، به ئاسانی ده ستم به خولانه وه
 کرد و به سه ر په ریزی گهنمی تازه دره وکراودا فریم. له وێ (با) له چکی سه ر
 کچانی جوتیاری ده فراند، له شه ویشدا لێره وله وێ گوله ئه ستیره کان چه شنی
 ئاگری یاری تروسکاییان ده دا. وا دیاربوو خه ریکبووم ده که وتم، به لام من
 پوووه حه و ده که وتم، به ره و ئاسمانی قوول و بێین.

ئاخۇ من لە گيانەلادا بووم؟ ئەگەر ئەمە مردن بېت، ئىدى نامترسىنىت. كەمى پەژارەكەم سووک بوو. لە شوپىنىكى پاك و پەھا سووک كەوتم، ناوچەيەكى ئەفسووناوىيى وا بوو لە تواناي هېچ شتىكدا نەبوو بەرەو خوار پامبىكىشىت. لەناكاو زانيم كە من لە سەختترين دۇخى ترسدام، كەچى لە نەترسانى خۆم سەرم سوپما. ئەي ھەر ترسى ئەو ئازاردانە نەبوو واى لىكردم بە درىژايى ئەم ماوہيە نەويزم سۆزانيخانەكە جى بھيلم؟ ئىدى مادام لە مردن ناترسم، بە خوشحاليہوہ زانيم كە من ئەم كونى جرجانە جىدەھيلم. شەمسى تەوريزى راستى دەوت، تەنھا پىسىيەك ئەو پىسىيەيە كە لە ناوہوہى مرقۇدا مۆلى خواردووه. چاوەكانم نوقاند و كەسىتيہكەى ترمم ويناكرد، پاك، تۆبەكار، گەنج. ئىدى سۆزانيخانەكەم بەجى ھىشت و دەستم بە ژيانىكى نوئ كرد، كە پېبوو لە لاويتى و پېروابەخۆبوون، ژيانىك لىوانلىتو لە ئاسايش و ئارامى و خوشەويستى. ھەرچەندە خويتم لەبەر دەپويشت و باسكەكانم تريوہ تريويان دەكرد، بەلام ديدىكى دلبزوين و يەكجار راستەقىنە بوو. بىن دەستى خۆم، بزەم كەوتە سەر لىوان.

کیمیا

قونیا، کانوونی دووهم ۱۲۴۶

بەتەمابووم دەربارەى قوولترین ئاستەکانى خویندەنەوہى قورئانى پیرۆز لەگەڵ شەمسى تەوریزی قسە بکەم و پرسىارى لى بکەم، لى چەند هەفتەىەک بوو هەلم بۆ هەلنەدەکەوت. هەرچەندە ئىمە لەژێر یەک میچدا دەژیاين، بەلام قەت چاومان بە یەکتر نەدەکەوت. ئەم بەیانىیە خەریکی حەوشەمالین بووم، لە تەنیشتمەوہ پەیدا بوو و وام بە خەیاڵدا هات کە سەرودلى لە دۆخیکدا یە دەکرى قسەى لەگەڵدا بکرى. ئەم جارە نەک هەر توانیم بۆ ماوہیەکی زۆرتر قسەى لەگەڵدا بکەم، بەلکو توانیم تەماشای چاوەکانىشى بکەم.

کیمیای ئازیزم، کاروبار چۆن دەپوات؟، بە خوشییەوہ پرسى.

شەمس وەک ئەوہى هەر ئىستا لە خەو رابوو بىت یان خەونىکی دیکەى دىبىت، خاوخلیچک دیاربوو. زانیبووم کە خەون دەبىت و ئەمىستا فێربوو بوو ئاماژەکانى لىکەدایەوہ. ئاخىر هەر جارێ خەونى دىبا رەنگى زەرد هەلەگەپا و چاوەکانى خەوالوو دەبوون.

"بەم زووانە زریانیک هەلەدەکات، شەمس ورتەورتىکی کرد و چاوى بەرەو ئاسمان هەلبێی کە خەریک بوو کړیوہیەکی خۆلەمىشى دەکرد و یەکەم بەفربارىنى سالاکەى رادەگەیاندا.

پىتم وا بوو هەلەکەى لەبارە تا ئەو پرسىارەى لى بکەم کە دەمى بوو لە خەیاڵدا بوو. بە وریاییەوہ وتم: "لە یادمە کاتى پىتگوتم کە هەموومان بەپىنى قوولیی بىرکردنەومان لە قورئان تىدەگەین؟ لەوساوہ دەمەویست دەربارەى ئاستى چوارەم پرسىارت لى بکەم."

شەمس ئاۋرى لى دامەۋە و خەرىكبوو نىگەي پوخسارم بسووتىنىت. حەزم دەکرد بە بايەخەۋە تەماشام بکات، چونکە تا دەھات قۆزتر دەھاتە بەرچاۋم، بە تايىبەتى ئەۋ دەمەي لىۋەکانى کرژ دەکردهۋە و کەمى تەۋىلى تىکدەنا.

گوتى: "ناكرى ۋەسبى ئاستى چوارەم بکرى، چونکە دۋاي ئەۋە قۇناغىنک ھەيە زمان لە ئاستىدا دەستەوسانە. کاتى دەچىتە ھەرىمى عەشقەۋە ئىدى حەۋەجەي زمان نايىت".

ۋتم: "ئومىدەۋارم پۆژى بىت بچمە ئىۋ ھەرىمى عەشقەۋە، دەسبەجى شەرم دايگرتم، بەلام لەسەرى پۆيشتم: "مەبەستم ئەۋەيە تا بتوانم قورئان بە دىدىكى قولتەرەۋە بخوینمەۋە".

سوۋکە بزیەكى سەیر لەسەر لىۋەکانى شەمس نەخش بوو و گوتى: "گەر ئەۋە لە ناۋەۋەتدا خۆى مت کردىت، دەتوانىت ئەۋە بکەيت، ھەروەھا دەتوانىت لە شەپۆلى چوارەمدا خۆت نوقم بکەيت تا دەگەيتە جۆگەلەكە".

من ئەم ھەستە تىکەلەيەم بىرچوۋبوۋەۋە كە جگە لە شەمس كەسىكى تر نەيدەتۋانى بىوروۋژىنىت. ئەۋ دەمەي بە تەنىشتىيەۋە دەۋەستم، ھەست دەكەم كىژۆلەيەكەم و سەرلەنۆي فىرى بنەماكانى ژيان دەبم، يان ئافرەتىكم و ئامادەم گېرى ئاگرى ژيان لە منداڤدانى خۆم بەربدەم.

لیم پرسى: "مەبەستت لەۋە چىيە ئەگەر لە ناۋەۋەتدا خۆى مت کردىت؟ مەبەستت چارەنۋوسە؟".

"بەلى ئەمە راستە"، شەمس سەرى لەقاند.

"بەلام واتاي چارەنۋوس چىيە؟".

"ئاتوانم پىت بلىم چارەنۋوس چىيە. ھەموو ئەۋەي دەربارەي چارەنۋوس بتوانم بۆتى باس بکەم لە يەككى لە چل پىساكەي عەشقىدا بەرجەستە دەيت: (چارەنۋوس ئەۋە ناگەيەنىت كە ژيانت بە چارەنۋوسىكى حەتمىيەۋە بەندە، بۆيە گەر ھەموو شتەكان بۆ چارەنۋوس جى بھىلىت و ھاۋبەشى لە ژەنىنى مۇسقىي گەردوون نەكەيت، بەلگەي نەزانىنى رەھايە. مۇسقىي گەردوون ھەموو شوپىنىك دەگرىتەۋە و لە چل ئاستى جياۋاز پىكىدەيت. چارەنۋوسى تو

ئەو ئاستەيە كە ئاوازی خۆتى تىدا دەژەنىت، پەنگە ئامىرى مۇسقاكت نەگۈرپت، بەلكو ئەو پلەيە دەگۈرپت كە لە ژەنىندا دەستپەنگىنىت).

بە نىگايەكى شەلەژاۋەو تەماشايىم كىرد، چونكە شەمس ھەستى كىرد پىنويستىم بە لىكدانەۋەي قسەكەيەتى. دەستى خستە سەر دەستم و بە ناسكى گوشىي و بە دووچاۋى قوول و خومارەۋە گوتى: 'با چىرۆكىكت بۆ بگىرپمەۋە'.

ئەمە چىرۆكەكەيە كە بۆي گىرپامەۋە:

پۇژىكىان كچىكى جچىل دەر بارەي چارەنۋوسى خۆي پرسىياري لە دەرۋىشنىك كىرد. دەرۋىشەكە وتى دەي با پىكەۋە بىرۋىن و چاۋىك بە دىندا بگىرپىن. ئەۋەندەي نەبرد توۋشى كەژاۋەيەك بوون، بكوژىكىان بۆ مەيدانىك دابوۋەپىش تا لەسىدارەي بدەن. دەرۋىش پرسىي: 'ئايا ئەم پياۋە لەبەر ئەۋە لەسىدارە دەرئ، چونكە يەككىك بۆ كىرپىنى ئەۋ چەكەي كە ئەم يەككىكى پى كۈشتۈۋە، پارەي پىداۋە؟ يان لە كاتى تاۋانەكەدا يەككىك پىلى نەگرتۈۋە تا تاۋانەكە نەكات؟ يان لەبەر ئەۋەي دواچار دەستگىر كراۋە؟ ئايا لەم مەسەلەيەدا ھۆ و ئەنجام لە كۈيىن؟'.

قسەكەم پىنى بىرى و گوتىم: 'ئەم پياۋە بۆيە لەسىدارە دەرئ، چونكە ئەۋەي كىردۈۋىەتى كارىكى قىزەۋنە و ئەمەش پاداشتى كىردەۋەكەيەتى. كەۋاتە ھۆكار ھەيە و ئەنجامىش ھەيە. شتى باش ھەيە و شتى خراپىش ھەيە، لە نىۋان ھەردۈۋكىانىشدا جىاۋازى ھەيە'.

'ھىتى كىمىيائى جوان، شەمس ۋەك ئەۋەي لەپىر ماندوۋ بوۋىنىت بە دەنگىكى نەرم ۋەلامى دايەۋە، 'تۆ حەزت لە جىاكرىدەۋەيە، چونكە پىنت وايە ئەۋ جىاكرىدەۋەيە ژيان ئاسان دەكات. ئەي ئەگەر شتەكان بە شىۋەيەكى پوون نەبوۋنايە؟'.

'بەلام خودا داۋامان لىدەكات كە پوون بىن، ئەگىنا چەمكى حەلال و حەرام نەدەبوون، بەھەشت و دۆزەخىش نەدەبوون. ئەۋە بىنە بەرچاۋت گەر

‘هه موو ئه وانه ی به منی ده لئیت شیرین و جوانن’.

شه مس نیگایه کی کردم که نیشانه ی باوه پنه کردن و تا پاده یه ک
سه رسوپمان بوو، لئ من له و پتر سه رم سوپما، ئاخو چۆن ده کری شتیکی
ئاوها بلیم؟ تو بلئیت جلّه وم بۆ ههستی خۆم شل کردیت؟ دیاره جنۆکه یه ک
یان شتیکی له و جۆره دهستی لئ وه شان دووم.

‘به داخه وه م، باشتروایه ئیستا برۆم’، به ده م قسه وه راپه پریم.

له شه رماندا پروومه ته کانم داگیرسابوون، به وای ئه و شتانه ی که
وتبوومان و ئه وانه شی که نه مانو تبوون دلم که وتبووه خورپه خورپ. به په له
له حه وشه که به ره و ماله وه پویشتم، به لام کاتی پامده کرد، هه رئه وه تا زانیم
که له دالانه که تیپه پریم. ئیدی له مه ولا ناتوانم ئه و راستیه فهرامۆش بکه م که
پتی که یشتووم: ئه ویش ئه وه یه که من شه مسی ته وریزیم خوشده وئ.

شەمس

قۇنيا، كانوونى دووھ ۱۲۴۶

بۇ ھەندى كەس دووزمانى و ناوزپاندنى خەلكى و جوين پىندانان،
سروشتى دووھەمن. واتە وات و پروپاگەندەى زۆرم دەربارەى خۇم
پىگە يىشتوونەتەو. لەوساوە ھاتوومەتە قۇنيا، قسەوباسى ھەلبەستراوى زۆر
بلاوبوونەتەو، بەلام بەوہ سەرم سورنامىنىت. ھەرچەندە قورئان دەلىت كە
دووزمانى و ناتۆرەھەلبەستىن بۇ خەلكى گوناھىكى گەرەيە، لى زۆربەى
بەشەر، مەگەر چۆنھا، دەنا ھەولئادەن لەم بارەيەوہ خۇيان بەرزەوت بكەن.
ئەوان واز لە لاقرتتىكردن بە سىمىلە تاشراوہكەم ناھىتن، يان بەدواى ئەو
ئافرەتە زىناكارانەدا دەگەرپن تا بەردبارانان بكەن، لى كاتى شتەكە دىتە سەر
دووزمانى كە لای خودا گوناھىكى گەرەيە، نازانن گوناھىكى گەرە دەكەن.
ھەموو ئەمانە چىرۆكىكم بىردەخەنەو.

رۆژىك پىاوۆىك لە سۆفییەك نزىك دەبىتەوہ و بە ھەناسەبىركى پىنى
دەلىت: 'ھۇ سۆفى، ئەھا تەماشای ئەوئى بكە، ئەوانە سىنىيان پىتە'.
سۆفییەكە بە ھىمنى وەلامى داىوہ: 'جا ئەوہ چ پەيوەندىيەكى بە ئىمەوہ
ھەيە؟ ئايا شتەكە تايبەتە بە ئىمەوہ؟'.
پىاوہكە ھاوارى كرد: 'ئاخر ئەوانە ئەو سىنىيانە بۇ مالى ئىوہ دەبەن. ئەى
ھىشتا شتەكە پەيوەندىيى بە تۆوہ نىيە؟'.

مەخابن! خەلكى بەردەوام چاويان بىرپوہتە سەر سىنىي ئەوانى تر، جا
لەبرى ئەوہى خەرىكى كاروبارى تايبەتى خۇيان بن، بىرپار لەسەر ئەوانى
دىكە دەدەن. سەرم لەو شتانە سورپەمىنى كە ھەلىدەبەستىن! ئاخر كاتى
گومان لە يەكىك دەكەن و ناوى دەزپىنن، خەيالى سەركىشىان سنوور

تیده په پښت. له م شاره دا هندی پټیان وایه که من سهرکرده یه کی نه پښی
 گروو پښکی تلیاکیه کانم، به لکو هندیکیان له وه دورتر ده پون و بانگه شه ی
 نه وه ده کن که گوا یا من کوړی کی دیکه ی ئیمام ئیسماعیلیم له قه لای نه له موت،
 هه روه ها ده لښ که من خه ریکی نه فسوون و جادووی ره شم و نه فره ت له هر
 که سیک بکه م ده سبه جی ده مریت، هه روه ها هندیکی دیکه تومه تیکی قیزه و نیان
 خستووه ته دووم که گوا یا جادووم له پومی کردووه، جا بق نه وه ی نه م
 جادووه به تال نه بیته وه، ناچارم کردووه که به ره به یانی هه موو پوړی
 شوړبای مار بخوات.

کائی نه و چه نه چه نه ده ژنه وم، پیده که نم و جیان ده هیلم. ئاخر له وه
 زیاتر چیم له ده ست دیت؟ نه و رقه ی نه وان هه لیان گرتووه چ زیانیک به
 ده رویشیک ده که یه نیت؟ نه گهر ده ریا هه موو دنیا قووت بدات، مراوی چ باکی
 هه یه؟

به لام من هه ست ده که م هندی کسی ده ور به رم په ژاره دایگرتوون، به
 تایبه تی سولتان وه له د، که لویکی ژیره و دلنیام به م زوانه ده بیته
 یارمه تیده ری باوکی. ئینجا کیمیا، کیمیا ی جوان.. که نه ویش دوودل دیاره،
 به لام له نیو هه موو نه م زور بلتیه دا له هه مووی خراپتر نه وه یه که
 تانه و ته شه ریکی زور بهر ناوبانگی پومی ده که ویت. ئاخر نه و وه ک من
 رانه هاتووه قسه ی ناشیرینی خه لکی بژنه ویت. که ده بینم هندی کالقام قسه ی
 سووکی له باره وه ده کن، خه مبار ده بیته، زور ئازار ده کی شم. له ناخی
 مه ولانادا جوانیه کی یه کجار زور هه یه، به لام له ناوه وه ی مندا بریکی جوانی
 و بریکی دزینوی هه یه، بویه من له و زیاتر ده توانم مامه له له گه ل کریتی
 خه لکیدا بکه م، به لام زانایه کی سه نگین که له گه ل په روشی و به ره نجامی
 لوژیکی راهاتیت، چون بتوانیت به ره نگاری قسه ی پروپوچی نه زانان
 بیته وه؟

سه یر نییه که محمه د پیغه مبه ر وتوویه تی: "من به زه یم به سی جوړه
 که سدا دیته وه: نه و ده وله مهنده ی سامانه که ی له ده ست داوه، نه و به پیزه ی که
 پیزی له ده ست داوه، نه و زانایه ی نه فامان ده وریان داوه."

پهنکه ئه وه له قازانجی پۆمیدا بیت. ناوزپاندن په گه زیکی ئازار به خشه، به لکو بۆ گۆرینی ناوه وهی پۆمی پتویسته. ئه ویک به درێژایی ژبانی هه موان پێزیان لینگرتبوو و سه رسامی بوون و لاساییان ده کردوه و خاوهن ناوبانگیکی بنگه رد بوو، ئیستا نازانیت چۆن ده بی خه لکی خراپ لینی تی بگه ن و په خنه ی لیبگرن. قهت هه سستی به و لاوازی و ته نیاییه نه کردوه که ناوبه ناو خه لکی تر هه سستی پێده کهن، خو که سیش نه فسی به رزی ئه وی نه پووشاندوه، به لام ئه و ئاتاجی ئه وه یه. له گه ل ئه وه ی ناوزپاندن و قسه بۆه له ستن ئازار به خشه، به لام بۆ سۆفییه کی گه پیده سوود به خشه، ئه مه ی خواره وه پێسای سییه مینه: سۆفی پراسته قینه ئه وه یه، ته نانهت گه ر له هه چیش تاوانبار بکری و له هه موو لایه که وه هیرشی بکریته سه ر، ئه و ته نها وشه یه کی ناشیرین به ره و پووی په خنه گره کانی ناکاته وه و به ئارامیه وه به رگه ده گریته. سۆفی گازانده له کهس ناکات. ئاخه چۆن ده کری دوژمنیک یان په کابه ریک یان ته نانهت (ئه وانی دیکه یه ک) هه بن، له کاتی که له پله ی یه که مدا (نه فسیک) نه بیت؟ چۆن ده کری یه کیک هه بیت گله یی لێ بکات، له کاتی که جگه له (تاک و یه کتا) که سی تری تیدا نییه؟

ئىلا

نۇرتامبىتون، ۱۷ى حوزىران ۲۰۰۸

پاوانەكەم ئىلا، ئەوسا بەوپەرى نىيانىيەو داوات لىكردبووم كە دەربارەى خۆم زۆرتت بۇ باس بكەم. لە راستىدا ئاسان نىيە دەربارەى ئەم ماوہىيەى ژيانمت بۇ بنووسم، چونكە ھەندى شتم دىئىتەوہ ياد، نامەھوئى دووبارە بىرى خۆمىيان بىتمەوہ. لەگەل ئەوہشدا بۆتيان باس دەكەم:

دواى ئەوہى كە مارگۇ مرد، گۆپانىكى گەرە بەسەر ژيانمدا ھات. دواى ئەوہى ھاونشىنى كۆمەلى (مدمن - خووپتوہگر) م كرد، لە ئەمستردام شەوانە ھاتوچۆى يانەكانى سەمام دەكرد كە لەوہ پىش ھاتوچۆم نەدەكردن. ئىدى لە شوپنە ناشايستەكاندا بەدواى رابواردن و دەستگەرمكردنەوہدا دەگەرەم. ئاوا ھى بووم بە بوونەوہرىكى شەوگەر و تووشى كەسانىك بووم كە نەدەبوو تووشيان بىم، لەئىو نوئى كەسانى نەناسدا بىداردەبوومەوہ. بەم ئاواھايە لە ماوہى چەند مانگىكدا كىشەم پتر لە بىستوپىنج رەتل كەمىكرد.

بۇ يەكەم جار لە ژيانمدا ھىرۆيىنم ھەلمژى و پشامەوہ و نەخۆشكەوتم، نەخۆشى گەياندمىيە دۇخىك بە درىژايى رۆژەكە نەمدەتوانى سەرم ھەلبرم، چونكە جەستەم ماددەى سىركەرى رەتدەكردەوہ، ئەمەش ئامازەيەك بوو بەرەو پووم بووبووہوہ، بەلام پەندم لى وەرەنەدەگرت. دواى ماوہىيەكى كەم لەجىياتى ھەلمژىن، دەرژىم بەكار دەھىنا، وەك ماريوانا و تلياك و كوكايىن - ئىدى ئەوہى بەردەستم كەوتبا تاقىم دەكردەوہ. زۆرى نەبرد تا بە جەستە و ئاوەزەوہ كەوتمە دۇخى سەرلىشىوان و شلەژانەوہ - ھەموو شتىكم دەكرد تا خۆم بەسەر پتوہ بەھىلمەوہ.

که دهچوموه دؤخی سهرگه رمییه وه، پلانی سهیرم بق خؤکوشتن داده نا، تهنانهت جاریکیان وهک چؤن سوکرات خؤی ژهرخواردوو کرد، ههولم دا خؤشاوی شهوکه رانی* ژهرراوی بخؤمه وه، بهلام دیاربوو کاریگه ری ژهره که بایی ئه وه نه بوو کارم تییکات، یان ئه و گیایه ره شهی که به نهیئی له چیشخانه یه کی چینی کریم که خواردنی ئاماده یان دهفرؤشت، تهنه گیایه کی ئاسایی بوو، یان پهنگه فیلیان لیکردیم و جؤره چایه کی سهوزیان پی فرؤشتیم. چهنه دین رۆژ که به یانی له خه و راده بووم، خؤم له شوینی نامۆ دهبینییه وه و که سیتیکی تازهم به تهنیشت خؤمه وه دهبینی. ئافره تان دهیانلاواندمه وه و ئاگاداریان دهکردم، له گهل ئه وه شدا له ناوه وه مدها هه مان بؤشایی هه لیده کولیم. ئه و ئافره تانه ی دهیانلاواندمه وه و ئاگایان لینم بوو، ههنه دیکیان له ته مه ندا له خؤم مندالتر بوون و بریکیان له خؤم زؤر به ته مه نتر بوون. له ماله کانیان ده مامه وه و له سه ر جیخه وه کانیان دهنووستم و کؤتایی هه فته م له کوخته کانیان به سه رده برد، خواردنیان بق دروست دهکردم و جلی خه وتنی میرده کانیانم له بهر دهکرد، بق کرینی پیویستییه کانم له بازار کارتی متمانه ی ئه وانم به کار دههینا، له گهل ئه وه شدا ئاماده نه بووم که مترین ئه و خؤشه ویستییه یان پی ببه خشم که لینان دهویستم و بیگومان شایسته ی بوون.

ئه و ژیانیه ی که هه لم بژاردبوو به خیرایی زیانی گه وه ی لیندام. ئیدی کاره که م و هاوړیکانم له دهست دا، له کؤتاییدا ئه و باله خانه یه شم له دهست دا که من و مارگۆ رۆژانیککی زؤر به خته وه ریمان تیدا به سه ربردبوو. دوا ی ئه وه ی دهرکه وت که ئیدی من توانای ئه م جؤره شیوازی ژیانهم نه ماوه، له نیتوان چهنه دین مالی هاوبه شی ساده دا دهستم به گۆزه گۆز کرد. له رۆتردام له یه کئی له م مالانه پانزه مانگ زیاتر مامه وه، که نه دهرگای حه شه ی هه بوو، نه هی ژووره وه، تهنانهت گه رماوه که یشی دهرگای نه بوو. ئه وانیه ی له وی نیشته جیتیووین له هه موو شتیکدا هاوبه شبووین: سترانه کانمان، خه ونه کانمان،

---

* شهوکه ران: برهختیکی ژهرراوییه و گولیکی سپیی ههیه و لاسکه که ی سهوزه. له کؤندا یۆنانییه کان وهک شیوازیکی کوشتن دهرخواردی ئه و که سانه یان ده دا که فرمانی له سیداره دانیان بق دهردهچوو. (وه رگیزی کوردی).

خه رجبیه کانمان، ماده هۆشبه ره کانمان، خوار دنمان و جی خه وتنمان. ئیدی جگه له ئازار، له هه موو شتی کدا هاوبهش بووین، دواى سالانیک له ژيانى نیتو ماده هۆشبه ره کان و به ره لایى، به ره و خواره وهى خواره وه شۆر بوومه وه و بووم به تارما ییه کى ئه و پیا وهى که جاران هه بووم. به یانییه که کاتى دهموچاوم دهشت، ته ماشای ئاویته کهم کرد، لاویکی ئاوها داهیزراو و غه مگینم به و شتیه قهت نه بینییوو. گه رانه وه سه ر جیگه کهم و مینا مندالیک له سه لای گریانم دا. له هه مان پۆژدا ناو ئه و سندووقانه م پشکنی که شته کانی مارگۆم وه که یادگارییه که یه که له دواى یه که تیدا پاراستبوون: کتیه کانی، جلو به رگه کانی، شریتی گۆرانییه کانی، ته وقه کانی قژی، ده فته ره کانی، وینه کانی. ئه وه بوو هه مووم له نیتو سندووقه کان دانایه وه و به سه ر ئه و منداله ئاوارانه دا دابه شم کردن که خۆی سه ره پرشتی و چاودیری ده کردن، ئه مانه هه مووی له سالی ۱۹۷۷ دا بوون.

له سایه ی خودا وه کاریکی وینه گریم له گۆفاریکی گهشتیاری ناوداردا دۆزییه وه. به م جۆره جانتایه که و مارگۆم له گه ل خۆمدا هه لگرت و سه فهری باکووری ئه فریقیا م کرد و وازم له و پیا وه هینا که بوو بووم به ئه و.

له چیاکانی ئه تله س له بیابانی گه وره تووشی زانییه کى ئه نترۆپۆلۆگیای به ریتانی بووم و بیرۆکه یه کى دامی. لئی پرسیم ئاخۆ ده مه وئ ببم به و یه کهم وینه گره پۆژئاواییه ی به ره و پیرۆزترین شاره کانی ئیسلا م دزه بکه م. نه مده زانی باسی چی ده کات. ئینجا کوتی له سعودیه یاسا حه رامی کردوه که جگه له موسلمان که سی دیکه بچیته ناو مه که کى پیرۆز و مه دینه ی منه وه ره وه، هه روه ها رینگه به کریستیان و جووله که نادرئ بچنه نیو ئه و دوو شاره وه، که سیش نه ی توانیوه رینگه یه که بدۆزیته وه تا بچیته ناو ئه و دوو شاره وه و هه ندئ وینه بگریت، هه روه ها ئه وه شى پئ گوتم گه ر ده ستگیرم بکه ن، ئه و له زیندان به ندم ده که ن، یان ره نگه شتیکی له وه خراپترم به سه ر بیئت. به بایه خه وه گویم بۆ هه لخشتبوو، چونکه پۆیشتن بۆ خاکیکی قه ده غه کراو و جیه بچیکردنى شتی که که له وه وپیش که س بۆی نه کرابوو، سه رباری ئه و ناوبانگ و پاره یه ی له کوتاییدا ده ستم ده که وتن، وایان لیکردم

پژیننی ئەدرینالین لە جستەمدا قۆلپ بدات. ئیدی بیروکەکه وەک چۆن
مەنجەلێک هەنگوین هەنگ رادەکیشت، ئاوا راپیکیشام.

زاننا ئەنتروپۆلۆگیاکە پینی وا بوو کە من بە تەنیا ناتوانم ئەوە بکەم و
هەوێجەم بە میانگیری و پەيوەندی هەیه، پێشنیاری کرد پەيوەندی بە خوشکە
سۆفییەکانی ناوچەکەو بکەم، ئینجا وتی: "تۆ چووزانیت. رەنگە قایل بن
یارمەتیت بدەن".

هیچ شتیکم دەربارەوی سۆفیگەریتی ئەدەزانی و بایەخیشم پێ نەدەدا.
کاتی رەزامەندیان پێشان دا کە یارمەتیم بدەن، شادمان بووم چاوم بەو
سۆفییانە دەکەویت کە تەنیا وەک ئامرازیک بۆ وەدیپێنانی ئامانجەکەم
تەماشام دەکردن و هیچی تر.

ئێلا، ژیان سەیرە. لە کۆتایی شتەکەدا، نە ئەوسا و نە لەدواییدا و تەنانەت
نە دواي ئەوەی بووم بە موسلمان، نە بۆ مەککەي پیروژ چووم و نە بۆ
مەدینەي منەوەرە. ئەوێبوو چارەنووس بەرەو پێگەیهکی تەواو جیاواز
بردەمی، بەرەو گۆرانیکی چاوەڕوانتەکراوی پروداوەکان، گۆرانیکی ئەوتۆ
دواي ماوەیهک ئامانجە راستەقینەکەش بایەخی نەما. هەرچەندە نیازەکانی من
سەرەتا لە نیازێکی ماددی رووتەووە هەلقولابوو، لە کۆتایی گەشتەکەدا بووم
بە پیاویکی تر.

بەلام سۆفیگەریتی، لە توانای کێدایە بزانیته کە ئەوەی من بۆ وەدیپێنانی
مەبەستەکەم دامناوو، خۆی بوو بە مەبەست؟ من ئەو بەشەي ژیانم ناوناو
دیدارم لەگەڵ پیتی (ق) لە وشەي سۆفی.

دلخواز

عەزیز

گوئی بیابانی له سفرۆش

قونیا، شوباتی ۱۲۴۶

بەو بەفرە ی باریبوو، شەقامە پێچاوپێچ و تەنگەکان دەدرەوشانەو، هەر
ئەو پۆژە سۆزانیخانەکەم جێهێشت کە پۆژیکی ناخۆش و خەمین بوو و
ساردترین پۆژەکانی چل سال لەمەوبەر بوو. بە گۆیسوانە ی مالهەکان و
منارە ی مزگەوتەکاندا چلوورە ی تیژ شۆرپووبوووە و جوانییەکی دلرپینی
هەبوو. کە ئێوارە داها ت سەرما توندی کرد و لە شەقامە کە چەند پشیلە یەکم
دی، مووہەکانی سمیلیان بووبوو بە تالی تەنک و بەستوو، خیرا دەپۆیشتن و
لەپر دەوہستان. چەند خانوویەک لە ژێر قورسای بەفردا بەلادا هاتبوون و
پووخابوون. لە شار ی قونیا دا ییتەواکان لەدوای پشیلەکان سەختترین
دەردەسەرییان دەچەشت. شەش لاشە ی بەستووم بینی، هەموویان وەک
دۆخی مەلۆتکە یی ویکهاتبوونەو و مینا بۆ ژیانکی باشتر و گەموگوپتر
چاوہەروانی سەرلەنوێ لەدایکبوونەو بەکن، زەردەخەنە یەکی خۆشنوودی
لەسەر دەموچاویان بوو.

پۆژیکیان دەمەوخۆراوا، ئەو دەمە ی هەموو کچەکان پیش دەست
پیکردنی چالاکی شەویان، سەرخەویک دەشکێن، لە ژوورەکە ی خۆم دزەم
کرد و جگە لە کەم ی جلۆبەرگی سادە، هیچم لەگەل خۆمدا هەلنەگرت.
پۆشاکەکانم و ئەو جلە ئاوریشمانە ی کە بۆ مەعمیلە تایبەتیەکان لە بەرم
دەکردن، جێم هێشتن. هەموو ئەو شتانە ی لە سۆزانیخانە کە دەستم
کەوتبوون، دەبوو هەر لەو ی بێتێنەو.

لە ناوہەراستی پە یژەکە دا مانۆلیام دی کە لە لای دەرگاسەرەکییە کە
وہستابوو و گەلای درەختیکی سوورباوی دەجوی کە خووی پتوہ گرتبوو.

له ناوهختدا كۆتاييان هاتوو نهكەين كه ليرە كاريان كردوو، هەروەها لەو
بۆنە دەگمەنانهی كه باسماڻ دەكردن، هەولمان دەدا ناويان نههينين، چونكه
پنويسى نهدهكرد لەناو گۆرەكانيان بيزاريان بكەين، ئاخىر ئەوان ژيانتيكى
سەختيان بەسەربردبوو، باشتەر وا بوو وازيان لى بئين تا له مردنهكەياندا
ئاسووده بن.

"تەنانەت گەر توانيت راشبكهيت، ئەى چۆن بژيوىي خۆت پەيدا دەكەيت؟"،
مانۆليا بە پىداگرييهووه ئەمەى گوت و لەسەرى پويشت: "ئاخىر له برسان
دەمریت".

ئەوەى له چاوهكانى مانۆليادا دەمبىنى ترس بوو - نهك له ترسى ئەوەى
كه سەرکهوتوو نهيم و سزا بدریم - ، بەلكو له ترسى ئەوەى كه سەربكهوم.
گەر بۆى كرابا ئەویش ئەو شتەى دەكرد كه من خەونم پتووه دەدى، بەلام هېچ
زاتى نهدهكرد خەونەكەى بىتێتە دى، بۆيه ئیستا بەواى بویريهكەمەوه ريزى
دەگرتم و هاوكات پقيشى ليم دەبووهوه. زوو كەوتمه دوودلى و گومانەوه،
خۆ ئەگەر دەنگى شەمسى تەوريزى له سەرمدا دەنگى نهدايهتەوه، لهگوين
بوو بگهپتەوه.

گوتم: "مانۆليا، ليمگهپئ با برۆم. ئيدى پۆژيكي تر ليرە ناميتەوه".
دواى ئەوەى پيپرس لى دام و مەرگم بە چاوى خۆم بينى، هەستم دەكرد
شتيكم تيدا گۆراوه و ئيتەر گەرانەوەى بۆ نيه، هەستم دەكرد ترس له ناخمدا
پەويوهتەوه. بە هەر جۆر ئيدى گويم پى نهدهدا و برپيارم دا پاشماوەى ژيانم
بۆ خودا تەرخان بكەم. ئەوه گرینگ نيه ئەو ماوهيه يەك پۆژيان چەندين
سالى تر دەخايەنيت. ئاخىر شەمسى تەوريزى وتى برۆا و عەشق بنيادەم
دەكەن بە پالەوان، چونكه ترس و دلەپاوكى له دليدا بنبر دەكەن. ئاوها
خەريك بوو له مەبەستەكەى تێدەگەيشتم.

سەير لەوهدابوو كه مانۆلياش لەوه تيگەيشتبوو، بە نيگايەكى دوورودريژ
و پوون تەماشاي كردم و خۆى دايه لاوه و پيگەى پتدام تا دەرچم.

ئىلا

نورتامبىتون، ۱۹ى حوزىران ۲۰۰۸

بەرئىز ئىلا،

سوپاس بۇ رېزىنلاندنەكەت. خوشحالم كه تۇ رۇمانەكەمت بەدلە و زۇر
بىرى لىدەكەيتەو. ھەرچەندە من رانەھاتووم باسى رابردوو بكم، پىم سەيرە
كه باسكردنى رابردوو بۇ تۇ وای لىكردم ھەست بە بارسووكى بكم.
ھاوینی ۱۹۷۷م لە مەغرىب لەگەل كۆمەلى سۆفى بەسەر برد. ژوورەكەم
سادە و بچووك و سېى بوو، لە كەلوپەلى پىويست زياترى تىدا نەبوو:
ھەسىرىك بۇ نوستن، چرايەك، تەسبىحىكى ەنەبەر، چەند ئىنجانەيەكى گول
بە تەنىشت پەنجەرەكەو، نوشتەيەكى چاوەزار، مېزىك لە دارى گویز
دروستكراو كە دیوانىكى رۆمى لە يەكك لە چاوەكانىدا بوو. ئىدى نە تەلیفون
و نە سەعات و نە كارەباى تىدا بوو. ھەر گۆشەم بەو نەدەدا. ئاخىر مېك
چەندىن سال لە خانوگەلىكى مىللى و ساكاردا ژىابووم، ئىدى لە تەككەكى
دەرویشەكاندا ژيانم لە لا قورس نەبوو. سەيد سامىد يەكەم ئىوارە لە تەككە
بۇ ئەوہى لە دۇخم دلنیا بىت ھات بۇ ژوورەكەم و گوتى ئەوان زۇر
خوشحالن لەگەلىاندا بىتمەوہ تا ئەو دەمەى كاتى رۆيشتنم بۇ مەككەى پىرۆز
دیت، بەلام بە مەرجى نابىت ھىچ جۆرە ھۆشەرىك بەكار بەئىت.
لە يادەمە چون مندالىك دايىبابى بىيىنن وا دەستى خستوہ تە نىو پاكەتە
پسكويتىكەو، دەموچاوم سوورھەلگەرا. چۆن زانىيان؟ ئايا كاتى لە دەرەوہ
بووم ناو جانتاكەمیان پشكنیوہ؟ دواى ئەوہ تا لە ژياندا ماوم ئەوہم بىرناچىت
كه سەيد پنى گوتم: 'كاكە كرىگ، ئىمە پىويستمان بەوہ نىيە ناو كەلوپەلەكانت
بېشكنىن تا بزائىن ئاخو ماددەھۆشەرەكان بەكار دىئىت يان نا، بەلكو
چاوەكانت گەواھى دەدەن كه تۇ خووپئوہگرى.'

ئىلا ئەوھى مايەى پىكەننە، ئەوھىە مەن تا ئەو پۆژە خۆم بە خووپتوھگر-
مدەن دانەدەنا، بەلكو دالنيا بووم كە خۆم بەسەر شتەكەدا زال دەبم و
ماددەھۆشبەرەكان يارمەتيم دەدەن كىشەكانم چارەسەربكەم. ئەوھبوو سەيد
ساميد گوتى: "ھىتور كوردنەوھى ئازار بە ماددەى ھۆشبەر بىنپىناكرى، كاتى
كارىگەرىيەكەى نامىتت، ئازارەكە وەك خۆى دەمىتتەوھ".

دەمزانى ئەو راست دەكات. بە شىوازىكى خۆنەشكاندەوھ ھەرچى
ماددەى ھۆشبەرم پى بوو پادەستم كردن، تەنانت ئەو ھەبى
خەوليكەوتنەشم دانى كە دەمخواردن. زوو بۆم دەرەوت كە پلانەكەم
ئەوھندە بەھىز نەبووھ تا لەمەولا لەتەنگزە دەرم بەيتت. لە ماوھى ئەو چوار
مانگەى كە لەو تەكى بچووكە نىشتەجى بووم، بەلئەكەم نەبردەسەر. ئىتر بۆ
كەسەك كە پى باش بىت گىژوور بىت نەك بەئاگا، تەنانت گەر لايدەش بىت
زەحمەت نىيە ماددەى ھۆشبەر بدۆزىتەوھ. شەويكىان بە سەرخۆشى بۆ
تەكىكە گەرپاموھ، بىنيم ھەموو دەرگاكان لە ناوھە داخراون، ئىدى لىپرام لە
باخچەكە بنووم. پۆژى دواى سەيد ساميد ھىچ شتىكى لى نەپرسىم و منىش
ھىچ تەوازىيەكەم بۆى نەھىنايەوھ.

سەربارى ئەم رووداوھ شەرمائەوھ، لەگەل سۆفىيەكاندا گونجام و
ئىواران چىژم لەو ھىمنىيە وەردەگرت كە لە تەكىكەدا ھەبوو و ھەستم بە
ئارامىيەكى تاييەتى دەكرد، لى ئارامىيەكە سەير بوو، ھەرچەندە راھاتبووم كە
لەژىر يەك مېچدا لەگەل كەسانى تر بژىم، لەوئى شتىكى ترم دەستكەوتبوو كە
لەوھوبەر نەمىنىبوو، ئەوئىش ئاشتى ناخ بوو.

لە پوالەتدا ھەموومان ژيانىكى ھاوبەش دەژيان، پىكەوھ دەمانخوارد و
دەمانخواردەوھ، ھەموومانىش ھەمان كارمان دەكرد، بەلام چاوەروانى
ئەوھەمان لى دەكرا كە لە ناوھەماندا بە تەنيا بىمىننەوھ و لە ناوھەى خۆمان
پامىنن، بۆ ئەمەش ھانىيان دەداين: لە پىگەى سۆفىگەرئىتتىيەوھ يەكەم شتى كە
دەيدۆزىتەوھ ھونەرىكە كە دەبىت لە ناوچەرگەى ھەموو خەلكىدا بە تەنيا بىت،
ئىنجا دەگەيتە ئەوھى كە ھەموو خەلكى لەئىو تەنباى تودا خۆيان ھەشارداوھ
و دەنگىشان لە ناوھەى تودايە.

کاتی له مه‌غریب چاوه‌رپی یارمه‌تی سۆفیه‌کان بووم تا به‌بی کیشه‌ بۆ مه‌ککه‌ی پیرۆز و مه‌دینه‌ی منه‌وره‌ برۆم، ده‌ستم به‌ خویندنه‌وه‌ی فه‌لسه‌فه‌ی سۆفیتی و شیعری سۆفیه‌کان کرد. سه‌رتا ئه‌مه‌م بۆ په‌واندنه‌وه‌ی بیتاقه‌تی و بینزاری ده‌کرد و له‌وه‌ باشتريشم ده‌ست نه‌ده‌که‌وت بیکه‌م، دواچار به‌ بایه‌خیکی زۆرت‌ره‌وه‌ ده‌ستم پیکرد، ئیتر وه‌ک که‌سیک تا یه‌که‌م قومی ئاو نه‌خواته‌وه‌ نازانیت که‌ تینوه‌، بینیم هه‌رئه‌ونده‌ سۆفیه‌که‌ریم ناسی، پتر ئه‌له‌های که‌وته‌ سه‌رم. له‌نیو هه‌موو ئه‌و کتیبانه‌ی که‌ له‌و هاوینه‌ درێژه‌دا خویندمنه‌وه‌، شیعره‌کانی پۆمی بوون که‌ کاریکی گه‌وره‌یان لیکردم.

دوای سێ مانگ، سه‌ید سامید له‌ناکاو وتی که‌ من که‌سیکی دینه‌مه‌وه‌ یاد، ده‌رویشیکی گه‌ریده‌ که‌ ناوی شه‌مسی ته‌وریزییه‌. هه‌ندی که‌س شه‌مس به‌ دوو‌پوویه‌کی بیتا‌وو‌پوو‌ داده‌نن، به‌لام گه‌ر پرسیار له‌ پۆمی بکه‌یت، ئه‌و له‌ وه‌لامدا پینت ده‌لێت که‌ شه‌مس مانگ و خۆره‌. گیرۆده‌ی بووم، به‌لام شته‌که‌ ته‌نها خۆتیه‌هه‌لقورتان‌دنیک بوو. که‌ گویم له‌ سه‌ید سامید ده‌گرت و ئه‌ویش باسی شه‌مسی ده‌کرد، ته‌زوویه‌ک به‌ بربره‌ی پشت‌مدا تیده‌په‌ری و ئه‌و هه‌سته‌ سه‌یره‌م له‌ لا دروست ده‌بوو که‌ من له‌وه‌و پینش ئه‌وم بینوه‌.

ئهمیستا، په‌نگه‌ بلێت که‌ من دینم، لی سویند به‌ خودا ده‌خۆم، له‌و ساته‌دا له‌ پشت‌ه‌وه‌ گویم له‌ ده‌نگیکی سووکی ورشه‌ی ئاوریشمیک بوو، سه‌ره‌تا له‌ مه‌ودایه‌کی دووره‌وه‌ بوو، ئینجا ده‌نگه‌که‌ تا ده‌هات زۆر و زۆرت‌ر نزیک ده‌بووه‌وه‌، ئینجا له‌ نه‌بوو سییه‌ری که‌سیکم بینی. له‌وه‌یه‌ شنه‌ی ئیواره‌ بووبیت که‌ له‌نیو چله‌کانه‌وه‌ ده‌بزوا. له‌ناکاو زانیم که‌ من له‌مه‌ولا پتووستم به‌وه‌ نییه‌ بۆ هیچ شوینیک برۆم. له‌و ئاره‌زووه‌ به‌رده‌وامه‌ بیتاقه‌ت و بینزار بووم، که‌ به‌بی ده‌ستی خۆم و به‌ ته‌کانی به‌رده‌وام بۆ شوینانی تر، بۆ شوینی دوور سه‌فه‌رم ده‌کرد.

هه‌ر شوینیکم ویستبا له‌وئ بووم، ئه‌وه‌ی ئاتاجی بووم مانه‌وه‌ و رامان بوو له‌ ناوه‌وه‌ی خۆم. ناوی ئه‌م به‌شه‌ نوێیه‌ی ژیانم ده‌نیم دیدارم له‌گه‌ل پیتی (ف) له‌ وشه‌ی سۆفی.

له‌گه‌ل خوشه‌ویستیم

عه‌زیز

شەمس

قۇنيا، شوباتى ۱۲۴۶

بەيانىي ئەو پۇژە لە ھەموو پۇژانى تر خىراتر پۇيشت و ئاسمان نزم
و خۆلەمىشى بوو. چاۋەپوان دەكرا رۇژىكى پر رووداو يىت. درەنگە
عەسرىكى ئەو پۇژە، پۇمىم لە ژوورەكەى خۆى يىنى، لە نزيك پەنجەرەكە
دانىشتىبوو، پامابوو و تەوئىلى خاوبووبوۋەو، بە پەژارەو ئەنگۈستەكانى
بەسەر دەنكەكانى تەسسىچەكەيدا دەجوولاندى. ژوورەكەى بەواى پەردە
مەخمەلى و قورس و نىمچە داخراۋەكانىيەو نىوہ تاريك بوو، لى لەو
شۈينەى كە پۇمىي لى دانىشتىبوو گورزە تىشكىكى سەيرى خۇرەكەى
دەكەوتە سەر و شتىكى لە شىۋەى خەونى بە دىمەنەكە بەخشىبوو. لە خۇم
پرسى ئاخۇ دەبى پۇمى ئەو نيازە راستەقىنەيە بىيىت كە لە پشت ئەو
شتەوہيە من داواى لىدەكەم بىكات، يان تووشى شۆك دەبىت و بىزار دەبىت؟
لە كاتىكدا ۋەستابووم و لە بىگەردىيى چركەساتەكە تىدەگەيشتىم و جۇرە
شلەژانىكىش داىگرتىبووم. بەرچاوم پرووناكبوۋەو، كەچى پۇمىم لە تەمەنى
خۆى گەورەتر و لاوازتر ھاتە بەرچاۋ. عەبايەكى سەوزى تىرى لە بەر بوو و
لە ھەمان شۈين دانىشتىبوو. لە ھەر كاتىكى تر بەسۈزتر و بەخشندەتر
دىاربوو، بەلام نىشانەيەكى ھەمىشەيىم لە شىۋەى خۇمدا لە دلىدا يىنى.
دەسبەجى لە دوو شت تىگەيشتىم كە ئەمانەن: پۇمى سەردەمى پىرىتى ھەر
لەم مالاەدا بەسەر دەبات، دووہميان ئەو برىنەى دواى من جىدەمىتت قەت
ساپىژ نابىتەو. ئىدى چاۋەكانم فرمىسكىان تىزا.
"ئايا تو باشىت؟ تو پەنگت زەرد ھەلگەپاۋە" پۇمى وتى.

زۆرم له خۆم كرد زهردهم بېتئ، بهلام قورسايى ئهوهى نيازىم بوو بېلېم
بارگرانييهكى خسته سهرم. دهنگم پهزارهئاميز و لهوه كه مپهروشتىر بوو كه
خۆم دهمهويست، ههرچۆنى بېت وئم: "ئهمه راست نيه. من يهكجار تينووم و
له م ماله دا شتى نيه تينوئيم بشكيتت".

پۆمى پرسى: "ئايا دتههوى داوا له كيرا بكه م ئاخو دتوانيت چى بكات
تا گرى تينوئيتيه كه ت دابمركيته وه؟".

"نه خير، چونكه ئهوهى من پئويستمه له ناندین دهست ناكه وئت، بهلكو له
مهخانه ههيه، وهك دهبنيت ههست دهكه م حهزم لئيه سهرخوش بېم".
وام پيشان دا كه من سهرنجى نيشانهكانى ئه و تيگه يشتنم نه داوه كه له
دهموچاوى پۆمى نهخش بوون، له سهر قسه كه م بهردهوام بووم: "له جياتى
ئهوهى بۆ ناندین بچيت تا ئاو بخوئته وه، ئايا دتههوى بۆ مهخانه بچيت تا
شهراب بخوئته وه؟".

"مه بهستت ئه وهيه كه تۆ داوام لئيه كه ت شهرابت بۆ پهيدا بكه م؟". پۆمى
بهدهم پرسىار كردنه وه، وشكهى دوايى به جۆره جهختىكى ئه وتو دركاند مينا
نه وئريت بېلئت.

"راسته. زۆر منه تبارت ده بېم گهر تۆزى شهرابمان بۆ پهيدا بكه ت. دوو
قاپ به شمان دهكات، يهكئ بۆ تۆ و يهكئ بۆ من، بهلام تكايه چاكه يه كم له گه لئا
بكه. كاتى بۆ مهخانه دهچيت، نهكهى ته نيا دوو قاپه كه بئيت و بگه رئيته وه،
بهلكو كه مى بئينه وه و بۆ خهلكى قسه بكه. من لئره چاوه ريت دهكه م و
پئويست ناكات په له بكه ت".

پۆمى نيگايهكى نيمچه توورپه و نيمچه سهرسورمانى كردم. دهموچاوى
ئو فهقئيه م له بهغدا هاته وه ياد، ئهوهى كه دهيهويست ياوه ريم بكات، بهلام
له وه دهترسا گهر شهراب بخواته وه ئابرووى دهچيت، چونكه ئه وهنده له
قسه وقسه لۆكى خهلكى دهترسا، واى لئها ت ئه وه نهكات. ئه مئستا پرسىم: ئايا
ناوبانگى پۆمىش واى لئيه كه ت كه ئه وه نهكات؟

بهلام كاتى پۆمى ههستايه سهر پئى و سهرى لهقاند، ههستم به
ئاسووده ييهكى گه وره كرد.

"قەت سەرم بە مەيخانەيەكدا نەكردووه و لە ژيانمدا تامی شەرابم نەكردووه، پێمیش وا نىيە كە شەرابخواردنەوه ئەوەندە شتێكى لەبار بێت كە دەبێ بىكەم، بەلام من بپروايەكى تەواوم بە تۆ هەيە، چونكە بپروام بەو خۆشەويستىيە هەيە كە پێكەوه گرێداوين. بىگومان هۆيەك هەيە تا ئەو داوايەم لێ بكەيت. گەرەكە ئەو هۆيە بزانم. وا دەپۆم تا شەرابەكە بێتم."

ئینجا دوواخوازى لێكردم و پۆيشت.

كە ژوورەكەى جێهێشت، لەسەر زەوييەكە پاكشام و كەوتمە دۇخێكى كەيفسازى قوولەوه.

تەسبيحە عەنبەرەكەى پۆمىم هەلگرت كە جێى هێشتبوو. سوپاسى خودام كرد، چونكە هاوەلىكى راستگۆى پێبەخشىم. لە خودا پارامەوه كە پۆحە جوانەكەى لە سەرخۆشى عەشقى خوداى بێبەش نەكات.

بەشى چوارەم

ئاگر

ئەو شتانەى كە پووخىنەر و

تېكشكىنەرن

سليمان سهرخوش

قونيا، شوباتى ۱۲۴۶

بە کاریگه‌ری مه‌ی سهرخوش ده‌بم و تووشی غایله‌ی زور ده‌بم، به‌لام
بۆمیه‌ی مه‌زن و بیته به‌رده‌رگای مه‌یفرۆشه‌که! شتی بوو بپروانه‌کرده‌نی بوو.
هه‌رچه‌نده خۆم کووڤ کرده‌وه، دادی نه‌دام و ئه‌وی لی نه‌شارده‌وه.
هاوارم کرد: "خریستۆس، هۆ پیاو، ئه‌وه تۆ چیت داومه‌تی؟ بیگومان
قاپه‌که‌ی دوایی شه‌راییکی نایابی تیدا بوو. دلنیا قه‌ت باوه‌ر به‌وه ناکه‌یت که
ئه‌وه‌ی ئیستا من ده‌بیینم."

"بیده‌نگ به‌هه‌ی گه‌مژه"، یه‌کێ له‌ پشتمه‌وه به‌چه‌ی وای پینگۆتم.
دیقه‌تی ده‌ورو به‌ری خۆم دا تا بزانه‌م ئه‌وه کتیه‌هه‌ولی بیده‌نگکردم
ده‌دات. که‌ بیینیم هه‌موو پیاوه‌کانی ناو مه‌یخانه‌که به‌ خریستۆسیشه‌وه چاویان
بپیه‌وه ده‌رگا که، ئاوه‌ز له‌ مه‌ژگمدا نه‌ما. بیده‌نگیه‌کی به‌سام بالی به‌سه‌ر
شوینه‌که‌دا کیشا، ته‌نانه‌ت ساکو، سه‌گی مه‌یخانه‌که که وه‌رکه‌وتبوو و
گوئییه‌کانی به‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌دا شوڤبوو بوونه‌وه، نیشانه‌ی سه‌رسوڤمانی پتیه‌وه
دیاربوو. بازرگانه‌ فارسه‌ فه‌رشفرۆشه‌که‌ش له‌ ئاوازه‌ ناخۆشه‌کانی وه‌ستا که
سترا‌نی ده‌چری، هه‌ستایه‌ سه‌ری و به‌ ئه‌تواری سهرخوشان چه‌نه‌ی
به‌رز کرده‌وه و هه‌ولی دا وا ده‌ربکه‌وێ که ئه‌و له‌سه‌رخویه.

خریستۆس یه‌که‌م که‌س بوو که بیده‌نگیه‌که‌ی شکاند و گوتی: "هۆ
مه‌ولانا، به‌خیربییت بۆ مه‌یخانه‌که‌م، ده‌نگی به‌ده‌م قسه‌وه پیزی لیده‌تکا!
"شانا‌زییه‌کی گه‌وره‌یه که له‌ژیر ئه‌م میچه‌دا ده‌بیینم. نازانه‌م چۆن خزمه‌ت
بکه‌م؟"

چەند جار ئى چاۋەكانىم پرووكاند و لە كۆتاييدا دۇنيابووم كە ئوھ پۇمى خۇيەتى لەوئى وەستاوھ.

پۇمى گوتى: "سوپاس"، زەردەخەنەيەكى ئاشكرا، بەلام ساردوسىر كەوتە سەر لىۋەكانى و لەسەرى پۇيشت، "نەختى مەيم دەوئ".

خريستوسى بەستەزمان كە ئوھى بېست سەرى سوپما و دەمى بەشكردەوھ. كە دووبارە جوولەي تىگەرپا، پۇمى بەرەو يەكەم مېزى بەتال بىرد، پىكەوت وا بوو بە تەنيشت ئو مېزەوھ دانىشت كە من لەسەرى دانىشتبووم.

"سلاوى خوداتان لى بيت، پۇمى دانىشت و سلاوى لىكرەم.

وھلامىم دايەوھ: سلاو لە توش، ھەندى قسەي ھەلەقوبەلەقم كرد، لى دۇنيا نەبووم كە ئو وشانەي لە دەم دەرچوون گونجاون يان نا. بە سىماي ھىمنى و بە عەباگرانبەھاكەي و كراسە ئاودامانە سوورخەنە نايابەكەي دياربوو كە ئەم شوينە قەت بۇ پۇمى شايسە نىيە.

بەرەو پىشەوھ خۇم نوشتانەوھ و ئوھەندە دەنگم نزم كەردەوھ ھەر ئوھەتا دەبىسترا، وتم: "ئايا بىنويلى نىيە بېرسىم پياويكى وەك تۆ لىرە چى دەكات؟".

"من بە ئەزموونىكى سۇفیانەدا تىدەپەرم، پۇمى بەدەم قسەوھ وەك ئوھى دوو ھاوپىي كۆن بىن چاۋەكانى پرووكاند و لەسەرى پۇيشت: "شەمس بۇ ئىرە ناردىمى تا ناوبانگم لەكەدار بيت؟". لىم پرسى: "ئايا ئەمە شتىكى باشە؟".

پۇمى پىكەنى و گوتى: "دەي باشە، ئوھ دەوھ سىتتە سەر شىۋازى تىروانىت بۇ شتەكە. ھەندى جار دەبى ھەموو پەيوەندىيەكانت تىك بشكىنيت تا نەفسى خۇت سەربخەيت. تەنانەت گەر پەيوەندىيەكانمان بەخىزانەكانمانەوھ توندوتۆل بوو و لەناو كۆمەلدا پىگەمان بەرز بوو، گەر پەيوەندىمان بە سوختەخانەكەمان يان مزگەوتەكەمانەوھ ئوھەندە باش بوو، بەلام كاتى دەبىتە پىگر لە بەردەم يەكبوونمان لەگەل خودادا، ئو دەمە گەرەكە ئو پەيوەندىيانە تىكبشكىنن".

دلنیا نه بووم که به باشی لئی تیگه یشتووم، به لام ئەم لیکدانه وهیه تا
پادهیهک ئاوهزه شله ژاو و شتواوه که می ئاسووده کرد. ئاخو وام به خه یالدا
دهات که ئەم سۆفییانه شیتن، کۆمه لئیک جیاوازن و هه موو شتیکی نامۆیان
له دهست دیت.

ئهمیستا نۆره ی پۆمی هات تا بنوشتیته وه و به هه مان پیتی چیپه دوو
پرسیت: "ئایا بئوئلی نییه که ر لیت پیرسم هۆی ئەو شوینبرینه ی سه ر
ده موچاوت چییه؟".

گوت: "ئمه چیروکیکی سه یر نییه، له کاتیکه درهنگی شه ودا به ره و مال
دهگه پامه وه، ئەو هه سه سه پئی لئگرتم و تیروپری لی دام".
"ئاخو له بهر چی؟"، پۆمی به ده م پرسیار کردنه وه نیشانه ی نیگه رانی که وته
سه ر پوخساری.

"چونکه مه یم خوار دبووه وه"، به ده م وه لامدانه وه وه ئاماژه م بۆ ئەو قاپه
کرد که ئیستا خریستۆس له به رده م پۆمی داینا.

پۆمی سه ری بادا. سه ره تا ته واو شله ژاو دیار بوو، وهک ئەوه ی
بروانه کات که رهنگه شتگه لی ئاوها پووده ده ن، به لام هه ر زوو به
زه رده خه نه یه کی دۆستانه لئوه کانی کشان. ئاوها درێژه مان به قسه کانمان دا.
له کاتیکدا خه ریکی خوار دنی نان و په نیری بزنی بووین، ده رباره ی بر و و
براده رایه تی قسه مان ده کرد، هه روه ها ده رباره ی شتگه لئیکه دیکه ی ژیان که
پیم وا بوو زۆر له میژبوو بیرم چوو بوونه وه، لی ئهمیستا شادمان بووم که
دووباره له دلمه وه ده ستیان به هه لقولین کرد.

که می دوا ی شتوان، پۆمی هه ستاو خۆی ئاماده ی پویشن کرد. هه موو
ئهوانه ی له مه یخانه که بوون بۆ به پخستنی هه ستانه سه رپن. دیمه نیکی
کاریگه ر بوو، بۆیه وتم: "تا پیمان نه لئیت مه ی بۆچی هه رام کراوه، نابن
برقوت".

خريستوس به پوخساريكي گرژوه به په له هاته تهنيشتمه وه، خه مې
ئوه وې بوو كه پرسياړه كه م معميله به پړيزه كه ي بېزار دهكات، گوتي: "سليمان،
بيدهنگ به. بؤچي دهرباره ي ئه م شتانه پرسياړ دهكيت؟".

"نه خير به پاستيمه"، به جهخته وه ئه م م گوت و دهمپروانيه پؤمې، "خؤ
ئيمهت بيني، ئيمه خراپه كار نيين، لي بهرده وام وامان پيدهلين. پيم بلي گهر
پهفتارمان باش بيت و نازاري يه كتر نه دهين، مه خواردنه وه زياني چيه؟".

هرچه نده په نجه ره كه ي لاي سووچه كه كرابووه وه، هه واي ناو مه يخانه كه
بؤگن و پړبوو له دووكه ل و قورس بووبوو به چاوو پرواني و هه موان
په روشي بيستني وه لاهه كه بوون. پؤمې لي م نزيكبووه وه، ناسك و به ئاگا،
بيري دهكرده وه و ئه مې خواره وه ي گوت:

"گهر له مه خؤردا

ناسكي و نيانيه كي قول هه بوو،

له كاتي سه رخؤشيدا پتیه وه ديار ده بيت

خؤ ئه گهر كينه و لووتبه رزي له خؤ حه شاردابوو

ئوه يشي هر پتیه ديار ده بيت

له بهر ئوه ي زؤربه ي خه لكې وا ده كن

بؤيه مې له هه موو خه لكې حه رام كراوه".

له كاتيكدا بيرمان له م وشانه دهكرده وه بؤ ماويه كي كه م خامؤشيه ك

بالي كيشا.

"براده رانم، خواردنه وه ي مې بيزيان نيه"، پؤمې به دهنكيكي ليوانليو له
چالاكي و فه رماندارانه و سه نكين و توكمه پووي تيكردين، "چونكه خراپترين
شتمان تيدا دهرده هيتيت، بؤيه پيم وايه بؤ هه موومان باشتر وايه واز له
خواردنه وه ي بهننن. له بهر ئه وه ئه و شته ي كه خؤمان له كردني بهرپرسين
بؤمان نيه گله ييه كه بخه ينه سه ر مې. له وهش گرینگتر ده بي خؤبه زلواني و
تووره ييمان جله و بكه ين. له كوتاييدا ئوه ي ده يه وي با بخواته وه، ئه وه يشي

نایههوی با نه خواته وه. بۆمان نییه شیوازی خۆمان به سه ره ئه وانی تر دا
بسه پینین و له ئایینیشدا زۆر لیکردن نییه.

به دوا ی قسه کانیدا نیشانه ی خوشی و گهشی له هه ندی له مه عمیله کان
پهیدا بوو، به لام پیم باش بوو په رداخه کهم بهرز بکه مه وه، چونکه بروام وایه
نابیت په ند و ئامۆژگارییه که تپه پیت بی ئه وه ی به خوشیی ئه وه وه
نه خۆمه وه.

گوتم: 'ده رباره ی ئه وه ی ئه مرۆ کردت خه لکی هه رچییه که بلین، تۆ
پیاویکی باشیت و خاوه ن دلکی مه زنیت، چونکه دلنایام خه لکی ده رباره ی تۆ
زۆر ده لین. له بهر ئه وه ی وتارییژ بوویت، بی ئه وه ی هیچمان به سه ردا
بسه پینیت، قسه ت بۆ کردین، هاتنه که تیش بۆ مه یخانه بۆ خۆی ئازایه تییه کی
که وره یه'.

پۆمی نیگایه کی دۆستانه ی کردم، ئینجا ئه و دوو قاپه شه رابه ی هه لگرت
که دهستی بۆ نه بردبوون، ئیدی چوو ده ره وه تا پیتشوازی له شنه ی ئیواره
بکات.

عه لئه دین

قونیا، شوباتی ۱۲۴۶

بۆ ئه وهی به باوکم بلیم داخوایی کیمیا بۆ بکات تا شووم پێ بکات، ئه وه سێ ههفتهیه چاوه رتی ئه و ساته گونجاوه دهکهم. چه ن دین سهعات له خه یالی خۆمدا دهمدواند و هه مان ئه و پرستانه م چه ن دین جار داده پرشته وه و دووباره م دهکردنه وه، به دوا ی باشت رین شتوازا دهگه رام تا نیاز ی خۆم ی پێ ده ربهرم. بۆ ئه گه ری هه ر په تکر دنه وه یه ک وه لام یکی ئاماده م پێ بوو. گه ر پتی گوتم که من و کیمیا برا و خوشکین، بیر ی دهخه مه وه که ه یچ په یوه ن د یه کی خوین له ن یوانماندا نییه. له بهر ئه وه ی ده مزانی که باوکم یه کجار کیمیا ی خوش ده و ی، بۆیه به ر یارم دا ئه وه یشی پێ بلیم گه ر ئیمه بووین به ژن و می رد، ئه و ا به در یژایی ژیا نی له ماله که دا له گه لم اندا ده ژ ی، ئیدی له خه یالی خۆمدا بۆ هه ر شتیک ر یوشوینیکم دانابوو، به لام نه متوانی بۆ چرکه یه کیش به ته نها له گه ل باوکمدا قسه بکه م.

ئ یوار ه ی ئه م پۆ د باوکم له خرا پتر ین دۆخدا بی نی. خه ر یکه ووم له مال ده ر ده چووم و بۆ دید ه نی هه ند ی له براده ره کانم خۆم ئاماده ده کرد، کاتی ده رگاکه کرایه وه و باوکم ها ته ژووره وه و دوو شووشه (مه ی) ی به ده سته وه بوو.

به بیده نگ ی و واقورمانه وه وه ستام، ئینجا لیم پرس ی: "باوکه، ئه وه ی به ده سته وه یه چییه؟".

"ئا، ئه مه!"، به ب ی ه یچ به خۆداشکانه وه یه ک وه لام ی دایه وه و گو تی: "پۆله، ئه وه مه یه".

“به‌پاستیتته؟” هاوارم کرد، “ئه‌رئ مه‌ولانای مه‌زن وای لی‌هات؟ پیاویکی به‌ساله‌وه‌چوو و مه‌یخواردنه‌وه؟”.

“ناگات له قسه‌ی خۆت بیت”، له پشته‌وه‌م گویم له ده‌نگیکی توو‌په‌ بوو. شه‌مس بی ئه‌وه‌ی چاو پپروو‌کینیت چاوی له ده‌موچاوم ب‌ری و وتی: “تۆ بۆت نییه‌ به‌م شی‌وازه‌ باوکت بدوینیت. ئه‌وه‌ من بووم داوام لیتی کرد بۆ مه‌یخانه‌ بچیت”.

“سه‌یر نییه‌”، ئه‌مه‌م گوت و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ده‌ستکردم نواند. گه‌رچی قسه‌کانی من بۆ شه‌مس سووکایه‌تی بوو، به‌لام نه‌یبرده‌ سه‌ر خۆی و گوتی: “عه‌لا‌ئه‌دین، گه‌ر هه‌ول‌بده‌یت توو‌په‌یه‌که‌ت دووربینیت نه‌شی‌وینیت، ئه‌وه‌ ده‌توانین ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ قسه‌بکه‌ین”.

ئینجا سه‌ری لارکرده‌وه‌ و وتی که ده‌بیت دلی خۆم نه‌رم بکه‌م. پاشان وتی: “ئه‌مه‌ یه‌کیکه‌ له چل پ‌یساکه‌ : ئه‌گه‌ر ویستت ب‌روات به‌ه‌یز بکه‌یت، ده‌بیت له ناوه‌وه‌ت نه‌رم بیت. بۆ ئه‌وه‌ی ب‌روات توندو‌تۆل بیت و وه‌ک به‌رد په‌ق بیت، ده‌بیت دلت وه‌ک په‌ر سووک بیت. ئه‌گه‌ر تووشی نه‌خوشیه‌ک بووین، یان کاره‌ساتی‌کمان به‌سه‌ر هات، یان تووشی زیانی‌ک بووین، یان ترسی‌ک دای‌گرتین، ئه‌وا هه‌ریه‌که‌مان به‌ شی‌وه‌یه‌ک پ‌ووبه‌پ‌ووی ئه‌و پ‌ووداوانه‌ ده‌بینه‌وه‌ و فیزی‌شمان ده‌کات که چۆن که‌متر خۆپه‌رست بین و زۆرتر به‌ حیکمه‌ت بین و به‌سۆزتر و به‌خشنده‌تر بین. هه‌رچه‌نده‌ له‌مه‌دا هه‌ندی‌کمان په‌ند وه‌رده‌گریت و میان‌په‌وتر و ناسک‌تر ده‌بیت، هاوکات هه‌ندی‌کی تر دل‌په‌ق‌تر ده‌بن. ئه‌و شی‌وازه‌ی که وات ل‌ئنده‌کات له پ‌استیه‌وه‌ نزیک‌تر بیت ئه‌وه‌یه‌ که دلت جی‌گه‌ی مرۆ‌فایه‌تی تیدا ببیت‌وه‌ و شوینی‌کی زیاتری بۆ خۆشه‌ویستی تیدا بم‌ینیت‌وه‌؟”.

گوتم: “ب‌یبه‌ره‌وه‌، جگه‌ له باو‌کم من فه‌رمان له ده‌رویشانی سه‌رخۆش وه‌رنا‌گرم و هه‌موو شته‌که‌ش ئه‌مه‌یه‌”.

باو‌کم هاته‌ نیوانه‌وه‌ و گوتی: “عه‌لا‌ئه‌دین، ئه‌وه‌ی تۆ ده‌ی‌لیت شوو‌ره‌یه‌”. هه‌ستم به‌ تاوانیکی گه‌وره‌ کرد، به‌لام هه‌سته‌که‌ دره‌نگ که‌وت، هه‌ستی‌کی ب‌یزارای و توو‌په‌یی وا دای‌گرتم پ‌یم وا بوو ده‌می بوو شتی وام له خۆمدا نه‌بینی بوو.

شه مس وتی: "بیگومان به گویره ی ئه وه ی ده یلیتیت و ده یکهیت تو رقت له منه، به لام له و باوه ردا نیم که تو بۆ ساتیکیش باوکت خو ش نه یی. ئه ی بۆ له ناخوه برینداری ده کهیت؟".

وه لامیم دایه وه: "ئه ی تو ش نابینیت که ژیانمانت ویران کردوه؟". له و ساته دا باوکم داچه مایه وه و زاری نوقاند و دهستی راسته ی به ره و لای سه ری به رزکرده وه، وامزانی زلله م لیده دات، به لام که ئه وه ی نه کرد، پتر شله ژام.

"تو ئابرووم ده بهیت، باوکم بی ئه وه ی ته ماشای ده موچاوم بکات وای پیگوتم.

چاوه کانم فرمیسیکیان تیزا. ده موچاوی خو م لینی شارده وه و له پر خو م پرو به پرو ی کیمیا دیته وه. نه مزانی له که یه وه له وێ وه ستاوه و به دووچاوی پر له ترس له سووچیکی ژووره که خو ی لی داگرتووین؟ ئاخو ده بی چهن دی له ده مه قالیکه ی نیتوانمان بیستییت؟

شه رمه زارییه که م له بهر ئه وه بوو که باوکم له بهرده م ئه و کچه ی ده مه ویست بیخوازم سووکایه تی پیکردم، ئه مه ش له ناخمه دا ئازاریکی په یادکرد و تامیکی ناخو ش له زارمه دا جیهیتشت. ئیدی ههستم کرد ژووره که به ده ورمدا ده خولیته وه و خه ریکه داده پمێم.

ئیدی له توانامدا نه ما چرکه یه کی تر له وێ به یئمه وه، چاکه ته که م هه لگرت و شه مسم دایه لاه و دوور له کیمیا و دوور له هه موویان، له مال ده رچومه ده ره وه.

شهمس

قونيا، شوباتی ۱۲۴۶

پؤنی شووشه مه‌یه‌کان که له نئوانماندا قیت دانرابوون، بؤنی خاکی گهرم و گیای کتوی و تووی ره‌شیان لیده‌هات. دواي نه‌وه‌ی عه‌لانه‌دین مالی به‌جی هیتشت، پؤمی ماوه‌یه‌ک خه‌میکی زۆر دایگرت و قسه‌یه‌کی نه‌کرد. پیکه‌وه بؤ ناوچه‌شه‌که چووینه دهره‌وه که به‌فر دایپوشیبوو. نه‌وه له ئیواره‌ی پوژئی له پوژه غه‌مگینه‌کانی شوباتدا بوو، بایه‌کی سارد هه‌لیکردبوو و کپییه‌کی سه‌یر بالی کیشابوو. وه‌ستابووین و چاومان بریبوووه هه‌وره‌کان که ده‌جمان، گویمان بؤ دنیا‌یه‌ک هه‌لخستبوو جگه له بیده‌نگی هیچی دیکه‌ی پی نه‌ده‌به‌خشین. بایه‌که له دارستانه دووره‌کانه‌وه کزه‌یه‌کی بؤ هیتاین، که بؤنی که‌لمه‌خاوی ماسیی لیده‌هات. بؤ چرکه‌ساتیک ئاره‌زوومان کرد بؤ هه‌تاه‌تایه ئه‌م شاره جیبه‌یلین.

ئینجا شووشه‌یه‌کم هه‌لگرت و به‌ته‌نیششت گوله‌باختی پووته‌وه که به‌خوی و دپکه‌کانییه‌وه له‌نیو به‌فره‌که‌دا قیت بووبوووه، داچه‌مامه‌وه و شه‌را به‌که‌م کرده سه‌ر خۆلی ژیر گوله‌باخه‌که. ده‌موچاوی پؤمی له خوشییان که‌شایه‌وه، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک گرتی که تیکه‌ل بوو له جۆشوخرۆش و سه‌نگینی. گوله‌باخه پووته‌که هیدی هیدی ژیا‌نی که‌وته‌وه به‌ر و توپکلی قه‌ده‌که‌ی مینا پیستی بنیاده‌م نه‌رم بووه‌وه و به‌به‌رچاومانه‌وه گولیکی گرت. که له‌سه‌ر پڑاندنی شه‌را به‌سه‌ر خۆلی ژیر دره‌خته‌که به‌رده‌وام بووم، گوله‌که سیپه‌ری په‌نگیکی پرته‌قالیی هیتن و جوانی لیتیششت.

ئینجا شووشه‌ی دووه‌مم هه‌لگرت و به‌هه‌مان شیوه لیتیم پڑاند، ئیدی په‌نگه پرته‌قالیه‌که‌ی گوله‌که گۆرا و بوو به‌سووریکی دره‌وشاوه و ژیا‌نی

لیدهچۆرا. که له بنی شووشه که پڕ پهرداخیک مایهوه، کردمه نیو پهرداخیکهوه و نیوهیم خواردوه و نیوهکهی دیکهم به پۆمی دا. به دوو دهستی لهرزۆکهوه، به زهردهخهنهیهکی گهشهوه که نیانی و سهنگینی لیدهکا، ئه و پیاوهی که له ژیانیدا دهستی بۆ مهی نهبردبوو، به پیر ئاماژهکهمهوه هات.

وتی: 'بیروباوه' و کۆته ئاینیهکان گرینگن، لێ نابیت بۆ ههراکهراوهکان بگۆڕین. ههر بهم تینگه‌یشتنهوه ئهم مهیه دهخۆمهوه که ئهمڕۆ پیمی دهدهیت. له هه‌موو دله‌وه بپروام وایه که دواى سه‌رخۆشى عه‌شق پاس‌تى و سه‌نگینه‌یه‌کى عه‌قل هه‌یه.

له‌و ده‌مه‌یدا که پۆمى پێکه‌که‌ی له‌ لیوه‌کانى نزیک ده‌خسته‌وه، له‌ ده‌ستیم راپفاند و فریمدایه سه‌ر زه‌وییه‌که، ئیدی شه‌رابه‌که‌ مینا دلۆپی خوین پزایه سه‌ر به‌فره‌که.

گوتم: 'مه‌ی مه‌خۆره‌وه. ئه‌مه‌ گه‌ر له‌ کاتێکدا خۆت مه‌به‌ستت نییه‌ له‌ سه‌ر ئهم ئه‌زمونه‌ به‌رده‌وام بیت.'

'تۆیه‌ک که داوام لیده‌که‌یت ئهم مه‌یه نه‌خۆمه‌وه، ئه‌ی له‌ بنه‌په‌تدا بۆچی بۆ مه‌یخانه‌که‌ ناردمت؟' پۆمى به‌ پیتمیک ئه‌وه‌نده‌ی به‌ سۆز بوو، لاقرتی نه‌بوو لێی پرسیم.

به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ وتم: 'تۆ خۆت هۆیه‌که‌ی ده‌زانیت، چونکه‌ گه‌شه‌کردنى پۆحی له‌ وشیاریماندايه، نه‌ک به‌ چاوگێژان له‌ هه‌ندێ شتى دیاریکراو. ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ پێسای سیودوه‌مه‌ینه: پتویسته‌ هیچ شتى نه‌که‌ویته‌ نێوان نه‌فست و خودا، بپوات نه‌ به‌ رابه‌ریکی ئاینی و نه‌ قه‌شه‌یه‌ک و نه‌ زانایه‌کی ئاینی باش، نه‌ به‌ هیچ ده‌م‌راس‌تیکی دیکه‌ی سه‌رکرده‌ی ئاکاری یان ئاینی، نه‌ که‌وره‌پیاوانی پۆحی، ته‌نانه‌ت بپوات بپواکه‌ی خۆتیش نه‌بیت، به‌لام به‌سه‌ر خه‌لکانی دیکه‌دا مه‌یانسه‌پینه. ئه‌گه‌ر دلی که‌سانی تر بشکێنیت، ئیدی ئه‌و بپوا ئاینیه‌ی که‌ بپوات پێته‌ی، بپوايه‌کی باش نییه‌.'

'له‌ هه‌موو جۆره‌کانی بته‌هرستی خۆت بپاریزه، چونکه‌ دیدگات ده‌شیوینیت. با هه‌ر خودا، خودا هه‌ر خۆی به‌ ته‌نها پێنیشاندهرت بیت. هۆ

هاورپنم، فیری پاستی ببه، به لام وریابه له و حقیقه تانه ی که له لات دروست دهبن، بت دروست نه کهیت.

هرچه نده زور به که سایه تی و سوزی پومی سه رسام بووم، که چی له ژیانیدا بیده سلات بوو، بویه تا دهات پتر پتی سه رسام ده بووم. ئهم دنیا به پر له و که سانه ی چاویان بریو ته سامان یان ناوبانگ یان ده سلات، تا زیاتریان ده ست بکه ویت، هه ست ده که ن هیشتا پیوستان پیته تی. به چاوچنۆکی و ته ماحکاری سامانی دنیا یان کردو و ته پرووگی خویان و ئیدی جگه له و ئاراسته به، به ره و شوینکی تر ناروانن و هه ست نا که ن بوون به کۆیله ی ئه و شتانه ی که به هه لپه وه بوی تیده کوشن. ئه مه شینوازیکی هاو به شه و به رده وام پروو ده دات. به ده گمهن، به قه د ده گمهنی مرواری پیاو یک ده بینیت به ره و بالایی رینگه ی خوی برییت، یان پیاو یک بریکی زوری له زیر و ناوبانگ و ده سلات هه بیت و له پر ده ست له هه مووی هه لبرگیت و ناوبانگی خوی بخاته مه ترسییه وه و به ره و سه فه ریکی ناوه وه ی خوی هه پیا ی لی بکات و که س نه زانیت له کوی یان چۆن کوتای دیت. به لی پومی ئه و مرواری به ده گمهنه به.

وتم: "خودا داوامان لیده کات میانرۆ و خاکه را بین."

پومی به ناسکی له سه ری پویشیت: "ئه و ده یه وه ی بناسری. ئه و داوامان لیده کات که به هه موو گه ردیله یه کی بوونمانه وه بیناسین، بویه گه ره که وریا و به ئاگابین، نابیت سه رخۆش بین و ئاوه زمان شه ژاو بیت."

قسه کانی به دلمه وه نووسان. له هه وشه که دانیشترین، جگه له گولیکی سوور، هه یچ شتیکی تر له نیوانماندا نه بوو، تا تاریکی داها ت و سه رما که توند تر بوو. له ژیر ئاسمانی پچوودا، هه ستت به ورده شتیکی ته پ و تازه و جوان ده کرد. ئیدی شه را بی عه شق وای له سه رمان کرد که به ناسکی بخولینه وه، به خۆشی و پیزانینه وه زانیم که ئیدی بایه که به نا ئومیدی ناسروینیت.

ئىتلا

نۇرتامبىتون، ۲۴ ى حوزىران ۲۰۰۸

"باوانم، چىشتخانەيەكى نوئى تايلاندى لەشارەكەدا كراوۋتەو، دەيفىد
واى گوت، "دەلېن گوايا چىشتخانەيەكى باشە، بۆچى ئەمشەو تەنھا
ھەردووكمان بۆ ئەو چىشتخانەيە نەچىن؟".

لە پۆژى سىشەمەدا ئىتلا دواشتى كە دەيەويست بىكات، ئەوۋەبوو لەگەل
شوۋەكەيدا بۆ نانخواردنى شىوان دەرېچىت، بەلام دەيفىد پىتى داگرت و ئىلاش
دەسەلاتى ئەوۋى نەما پەتى بكاۋەو.

چىشتخانەى (مانگى زىوين)، چىشتخانەيەكى بچووك بوو و بە گلۆپى
جوان پارابوۋەو، شوئىنى تاييەتى خىزانى تىدا بوو و بە كورسىيى چەرمىن و
سەرچەفى پەش پۇشتە كرابوو، چەندىن ئاۋىنە بە نزمى لەسەر دىوارەكانى
ھەلۋاسرابوون تا مەمىلەكان ھەست بكن لەگەل پەنگدانەوۋى خەيالەكانياندا
لەناو ئاۋىنەكان وانا دەخۆن. ئىتلا زوۋ ھەستى بە دلەنگى كرد، ئەم
دلەنگىيە بەواى چىشتخانەكەو نەبوو، بەلكو بەواى مىردەكەيەوۋە بوو.
ئەوۋەبوو لە چاۋانى دەيفىددا درەوشانەوۋەيەكى ناۋاسايى بەدى كرد كە شتىكى
ناۋاسايان تىدا بوو. وادىاربوۋ بىر لە شتىك دەكاتەو، بەلكو تەنانەت
پەژارەيشى پىۋە دىاربوو. ئەوۋى بە راستى بىزارى كرد ئەوۋەبوو چەند جار
دەمى تىكئالا. ئاخىر دەيزانى دەيفىد ئەو كاتەى لە قسەكردندا دەمى تىك
دەئالەت كە توۋشى خەمىكى قورس دەيىت، ئەمەيشى لە مندالىيەوۋە لەگەلدا
بوو.

كچە خزمەتگوزارىكى جىتلى كە جلىكى كلاسىكى لە بەر بوو، ھات تا
داۋاكارىيەكانىان جىبەجى بكات. دەيفىد داۋاى قرژالى دەرياي بە رىحانە و

بیبه‌ری تیزه‌وه کرد، ئیلاش داوای سه‌وزه و توفوی به زه‌لاته‌ی گویزی هندیه‌وه کرد، چونکه له جه‌ژنی له‌دایکبوونی چله‌مینیه‌وه به‌لینی به‌خوی دا بوو واز له‌خواردنی گوشت بێتیت، هه‌روه‌ها داوای دوو په‌رداخ شه‌راییان کرد.

بق ماوه‌ی چهند خوله‌کیک باسی ریکوپیتی دیکوری چیشته‌خانه‌که‌یان کرد، ئینجا باسی کاریگه‌ری ده‌سماله‌ ره‌شه‌کانیان به‌رانبه‌ر ده‌سماله‌ سپیه‌کان کرد، پاشان بیده‌نگیه‌کی که‌رولال که‌وته‌ نیوانیه‌انه‌وه. بیست سال ژن و می‌ردایه‌تی، بیست سال نوستن له‌سه‌ر یه‌ک جی‌خه‌و و پی‌که‌وه‌ خوشتن له‌ هه‌مان گه‌رماو و هه‌مان خوراک خواردن و په‌روه‌رده‌کردنی سی منداڵ... هه‌موو ئەمانه‌ بیده‌نگیان لیکه‌وته‌وه، یان ئیلا له‌ دل‌ی خویدا وای لیکدایه‌وه.

ده‌یفید گوتی: "ده‌بینم تو پۆمی ده‌خوینته‌وه".

ئیلا به‌ هه‌ندێ سهرسوپمانه‌وه‌ سه‌ری له‌قاند. نه‌یزانی که‌ ئه‌وه‌ی تووشی سهرسوپمانی کرد ئه‌وه‌یه‌ که‌: بیستی ده‌یفید ده‌رباره‌ی پۆمی شتی ده‌زانیت، یان ئه‌وه‌ی ئەم ده‌خوینته‌وه‌ ئه‌و بایه‌خی پێده‌دات.

"خه‌ریکم چامه‌کانی ده‌خوینمه‌وه، تا له‌ نووسینی ئه‌و پاپۆرتیه‌ی ده‌رباره‌ی (کفری شیرین) ده‌ینوسم، یارمه‌تیم بدات، به‌لام خه‌ریکه‌ ئاره‌زووم ده‌که‌وێته‌ سه‌ر چامه‌کانی، خه‌ریکم بۆخۆم ده‌یانخوینمه‌وه، ئیلا بق پاساو‌هێتانه‌وه‌ ئەمانه‌ی گوت.

ده‌یفید به‌دهم خه‌یاله‌وه‌ چاوی برپیه‌ ئه‌و په‌له‌ شه‌راهه‌ی سه‌ر قوماشی بان می‌زکه‌، ئینجا نرکه‌یه‌کی لی هه‌ستا و گوتی: "ئیلا من ده‌زانم چی پووده‌دات. هه‌موو شتی که‌ ده‌زانم".

"ئوه‌ تو باسی چی ده‌که‌یت؟"، ئیلا به‌دهم پرسیاره‌که‌یه‌وه‌ دل‌یا نه‌بوو که‌ ده‌یه‌ه‌وی گویی لی بگریت.

"ده‌رباره‌ی... ده‌رباره‌ی په‌یه‌ه‌ندییه‌ ئه‌فینیه‌کانه‌...، ده‌یفید به‌ ده‌می تیکئالاه‌وه‌ ئه‌مه‌ی وت، "من ده‌زانم".

ئیلا به‌ واقو‌پمانه‌وه‌ دیقه‌تی شووه‌که‌ی دا. ده‌موچاوی ده‌یفید له‌به‌ر پرووناکیی ئه‌و مۆمه‌ی که‌ کچه‌ خزمه‌تگوزاره‌که‌ بۆی داگیرساندن، له‌ باریکی زۆر ناو‌مێدانه‌ ده‌رکه‌وت.

"په یوه نډی ته ښی من؟"، ئیلا به په له و به دهنګی له وه بهرتر که خوی نیازی بوو هاته گډ. سهرنجی ئو ژن و پیاوړی دا که له دهوړی میزه که تهنیشتیان دانیشتبون، ئه وانیش ئاورپیان به لایاندا دایه وه. به خویدا شکایه وه و دهنګی به جوړی کزکرد تا بوو به چپه و پرسپاره که ی دووباره کرده وه: "کام په یوه نډی ته ښی؟".

"من گیل نیم"، دهیږد له سهری پوښت، "پوسته ئه لیکنرونییه که تم کرده وه و ئو نامانه تم له گهل ئو پیاوړه دا خوینده وه".
 "چیت کرد؟"، ئیلا هاواری کرد.

پوخساری دهیږد له ژیر قورسایي ئو شته ی که خه ریکبوو بیلیت گرځ بوو و خوی له پرسپاره که دزییه وه: "ئیلا، گلہی له تو ناکم. من شایانی ئه وه. من تو م فراموش کرد و توش له شویتنکی تر به دوی سوزدا ده گهریت".

ئیلا چاوه کانی داخست و تماشای په رداخه که ی کرد. شهربابه که په نګی ئه فسو نواوی یا قووتی قول و تیری هه بوو. بۆ ماوہیه کی که م وای به خه یالدا هات که له سهر پووی شهربابه که چهند خالیک ده بیلیت په نګی کولکه زیرینه یه کی دره وشاوه یان هیه و وهک دهوسی ئو پووناکیانیه که ئاراسته ی ده کن. په نګه له وی دهوسیکیان هه بیلت. ئه مانه هه موو به شیوه یه کی سوریالی ده رکه وتن.

ئهمیستا دهیږد له قسه کردن وه ستابوو و بیري له باشتیرین پڼه چاره ده کرده وه، یان ده بوو ئه وه ی له خه یالیدایه ئاشکرای بکات. له کوتاییدا وتی: "من نامادم بته خشم و ئه وه ی پووی داوه له بیري بکه ی".

له وساته دا چهنډین شتی توند و تهوساوی و شله ژاو و دراماتیکی له دلی ئیلادا بوون و دهیه ویست بیانلیت، به لام سووکتیرنیانی هه لېژارد، به دوو چاوی دره وشاوه وه لی پرسى: "ئهی دربارهی په یوه نډی ته ښییه کانی خوت چی ده لیلت؟ ئایا توش له بیریان ده که یت تا له دوی خومانوه جیان به یلین؟".
 کچه خزمه تگوزاره که خواردنه که ی بۆ هیتان. ئیلا و دهیږد بیده نګ بوون و تماشای کچه که یان ده کرد که خه ریکبوو قاپه کانی له سهر میزه که داده نا و به لیزانینیکی زیده پویانوه دووباره په رداخه کانی بۆ پرکردنه وه. که جیی

هیشتن، ده یقید ته ماشایه کی ئیلا ی کرد و لئی پرسى: "که واته ئاوها؟ ئه مه
توله سه ندنه وه یه؟".

"نه خیر، ئیلا به دهم قسه وه نائومیدانه سه ری راوه شانده،" ئه مه
توله سه ندنه وه نییه، قه تیش وا نه بووه.
"ئه ی چییه؟".

ئیلا ده سه نه کانی تی که پراند و هه سته کی وا دایگرت مینا هه موو شتی که و
هه موو ئه وه ی له ناو چی شته خانه که دایه - به مه عمیله کان و کارگوزاره کان و
چی شته لینه ره کان و به لکو ته نانه ت به ماسی ناو حه وزی که مه ری زه ویشه وه -
ئاماده ن گوئ له وه بگرن که ئه م ده یلیت.

"شته که په یوه ندیی به خۆشه و یستییه وه هه یه،" ئاخری که ی به ده میدا هات،
"من عه زیزم خۆش ده وئ".

ئیلا پنی وا بوو که میترده که ی پی ده که نیت، به لام له کۆتاییدا زاتی وه بهر
خۆ نا تا ته ماشای چاوه کانی بکات. له ده مو چاویدا جگه له ترسی که، هه یج
شتی که دی که نه بی نی، هه ر زوو گۆرا و بوو به سیمای که سیک هه ولبدات تا
کیشه یه که به که مترین زیان چاره سه ر بکات. له نا کاو ساته وه ختی که پوون و
بی پی چوپه نا دایگرت. ئاخه ر ئافره تیک له مه و بهر وا راهاتبوو زۆر به خراپی
باسی خۆشه و یستی بکات، که چی ئیستا وشه ی خۆشه و یستی بو ئه و بووبوو
به شتی که راسته قینه و بارگاوی نه ک خوا سایی.

ده یقید به ده نگی که ی له رزۆ که وه گو تی: "ئاخه ر سى مندالمان هه یه".
"به لئى، زۆر خۆشم ده وین"، ئیلا به دهم قسه وه شانی هه لته کاند، "به لام
عه زیزیشم خۆش ده وئ".

"واز له و ته وه ی ئه م وشه یه بی نه،" دی قید قسه که ی پی بری و پش ئه وه ی
ده ست به قسه کردن بکاته وه، قومیکى که و ره ی له په رداخه که دا، ئینجا وتی:
"هه له یه کی که و ره ت کردو وه، به لام ئیلا من ده ست له خۆشه و یستی تو
هه لئاگرم و له تو زیاتر که سیکى دی که م خۆش ناوئ. هه ردوو کمان ده توانین
په ند له هه لئاگمان وه ربگرین. له لای خۆمه وه په یمانت ده ده منی که ئه م شته
دوو باره نابیته وه، تو ش ئیستا ئاتاجی ئه وه نییت بچیته ده ره وه و منه ی
خۆشه و یستی بکه ی ت".

• 'من دهرنه چووم تا منەى خوشەويستى بکەم، ئىلا ورەورىكى کرد که پتر خوى دەدواند نهک ئەو، 'پۆمى دەلەيت ئىمە لە دەرەوہى خۆمان حەوہجەى ئەوہ نيين منەى خوشەويستى بکەين، بەلکو ئەوہى لەسەرمان پتويستە بيکەين، ئەوہيە بتوانين ئەو کۆسپانە لاببەين که لە خوشەويستى ناوہوہى خۆمان دوورمان دەخاتەوہ'.

دەيفيد گوتى: 'ئای خودايە! ئەوہ تو چيت بەسەر هاتوہ؟ ئەمە تو نييت! ئەرى تو دەست لەم پۆمانسيەتە هەلناگریت؟ بگەرپتوہ بۆ جارانى خۆت، ئەمەشى خستەسەرى: 'تکات لیدەکەم'.

ئىلا برۆکانى تیک نا، وەک ئەوہى شتىک پەژارەى کردبيت، تەماشای نينۆکەکانى خوى کرد. لە راستيادا چرکەساتىکى ترى پۆژگارى هاتەوہ ياد، ئەو کاتەى که خوى خوى بوو هەمان شتى بە کچەکەى دەوت، ئيدى هەستى کرد بازنەکە تەواو بوو. بە هتواشى سەرى بادا و دەسمالەکەى سەرمیزەکەى دايە لاوہ.

ئىنجا گوتى: 'بە يارمەتيت، ئايا دەتوانين ئىستا برۆين؟ من برسيم نييە'. ئەو شەوہ لەسەر دوو جيگەى جيا نوستن. ئىلا بەيانى زوو يەکەم شتى که کردى، ئەوہ بوو نامەيەکى بۆ عزيز نووسى.

دهمارگیر

قونیا، شوباتی ۱۲۴۶

"بۆ له وه خراپتر خۆت ئاماده بکه! هۆ شیخ یاسین! هۆ شیخ یاسین! ئایا ئابروو چوونه کهت بیستوو؟" عهبدوللای باوکی یه کێ له فه قیکانم لیم نزیکه ده بووه وه و بانگی ده کردم: "دوینێ پۆمی له که ره کی جووله که کان له مه یخانه یه ک بینراوه".

گوتم: "به لێ، ئه وه م بیستوو، به لام سه رم سوپنه ما. ئاخر هاوسه ره که ی ئه م پیاوه کریستیانه، نزیکترین براده ریشی خودانه ناسه، ئیدی چاوه پتی چیی لنده که یت؟".

عهبدوللا به په رۆشه وه سه ری له قاند و گوتی: "پیم وایه تو راست ده که یت. ده بوو پیشینی ئه وه مان کردبا".

ژماره یه ک خه لکی په وته نی له ده ورمان کۆبوونه وه و گوئیان بۆ قسه کانمان هه لخستبوو. یه کێکیان پیشنیاری کرد، ته نانه ت ئه گه ر پۆمی بۆ کاره که ی ته وازۆی له خه لکه که ش خواسته وه، نابیت پێگه ی پێ بدری له مزگه وتی گه وره وتار بخوینیته وه. له به ر ئه وه ی بۆ لای فه قیکانم له سوخته خانه که دواکه وتبووم، بۆیه به په له دوورکه وتمه وه و جیم هیشتن و ئه وان هه ر قسه یان ده کرد.

زۆر جار گومانم ده کرد که لایه کی تاریکی له پۆمیدا هه یه و پۆژی هه ر دیت ئاشکرا ده بێت، به لام قه ت له و باوه په دا نه بووم که مه ی بخواته وه، چونکه ئه وه کاری نه کرده نییه. خه لکی ده لێن که شه مس هۆی سه ره کیی پوو خانی پۆمییه، ئیستاش هه ر له گه لیدایه، خۆ ئه گه ر وا نه بوایه، ئه وا پۆمی بۆ ژبانی ئاسایی خۆی ده گه رپایه وه، به لام من بۆ چوونیکێ جیام هه یه، ئه ویش ئه وه یه

گومانم نیه که شەمس پیاویکی خراپەکارە - که ئاوهاپە - یان گەر کارێگەرایی خراپی لەسەر پۆمی نیە - که هەپەتی - بەلام شتەکه ئەوەیە بۆچی شەمس زانیانی دیکە وەک من لە پێ دەرناکات؟ لە کۆتایی شتەکهدا، ئەم دوو پیاووە لە زۆر پوووەوە لە یەکتەر دەچن، بەلام خەلکی ددانی پێدا نانتن.

هەندێ کەس گوتیان لێ بوو شەمس وتوویەتی: زانی ئایینی لەسەر ئامازەکانی قەلەم دەژی، بەلام سۆفی عاشق دەیت و لەسەر دەوسی شوینێن دەژی. ئاخەر ئەوە چی دەگەپەیت؟ ئاشکرایە شەمس پێی وایە که زاناکان لە شوینە بەرزەکان خۆیان حەشارداوە، کەچی سۆفی نوقمی نیو ژیاانی راستەقینە، بەلام ئەو پۆمیش زانی ئایینی نیە، یان ئەو خۆی بە یەکتە لە ئێمە دانانیت؟

ئەگەر شەمس بێتە ناو ئەو هۆلە که تێیدا وانە بە فەقێکان دەلێمەو، ئەوا وەک مێشیکدەری دەکەم و پێگە نادەم لە بەردەم مندا باسی ئەو توورەهاتانە بکات. ئەو بۆچی پۆمی هەمان شت ناکات؟ بێگومان بێمەلامەت نیە. ئەو پیاووە هەر زوو ئافرەتێکی کریستیانی خواست، ئیدی بە لامەووە گرینگ نیە بوو بە موسلمان یان نا، چونکە ئایینەکهی چووەتە ناو خوینی خۆی و خوینی منداڵەکەیشی، بەلام بۆ بەدبەختیی خەلکی شارەکه، ئەو هەپەشەپەیی که کریستیانی پیادە دەکات بە هەند وەرناگرن و دەلێن ئێمە دەتوانین پێکەو بژین. من بە وساویڵکانە که ئاوها بیردەکەنەو دەلێم: ئایا دەکرێ ئاو و پۆن تێکەل بن؟ ئا ئەمە ئەو مەودایە که موسلمانەکان و دیانەکان دەتوانن لەسەری بپۆن.

لەبەر ئەوەی پۆمی ئافرەتێکی دیانی خواستوو، هەروەها لەبەر ئەوەی لەگەڵ کەمینەکاندا زۆر باش و لێبوردەپە، کەواتە بە لای منەو پیاویکە نابیت پشستی پێ بپەستری، هەروەها لەو کاتەو شەمسێ تەوریزی لە مالهەکهی نیشتهجێ بوو، بە تەواوی لە پێگە پاست لای داو. وەک هەموو پوژی بە فەقێکانم دەلێم دەبێ لە حەناس فێلەکانی شەیتان چاوکراوە بن، چونکە شەمس بۆخۆی شەیتانە. من دلایام هەر ئەو پۆمیی هاندراوە تا بۆ مەپخانە بچیت، ئیدی مەگەر هەر خودا خۆی بزانتیت چۆن فریوی داو، بەلام ئایا فریودانی

خوداناسان به و پادهیهی وایان لی بکری سووکایه تی به پیروزییه کان بکهن، له
داهیتانی شهیتان نین؟

هر له سه ره تاوه له خراپه کاری شه مس تیگه یستم، ئاخر چون زات
دهکات پیغه مبه رمان محمه د سلاوی خودای لی بیت له گهل بوستامی، نه و
سو فییه خودانه ناسه به راورد بکات؟ نهی هر بوستامی نییه گوتوویه تی:
"ته ماشام بکهن! شکوی من چند مه زنه"، نهی هر نه و نییه وتوویه تی: "کابه م
بینی به ده ورمد ده سووپایه وه؟"، به لکو له وهش دوورتر پویشتووه تا نه و
پادهیهی بلیت من ئافه رینه ری خودی خوم. گهر نه مه کفر نه بیت، نهی ده بی
کفر چی بیت؟ نه مه ئاستی نه و پیاویه که شه مس به پیزه وه شتی لی
وهرده گریت، هر وهک چون بوستامی زه ندیقه، نه میش (خودانه ناس -
زه ندیق) ه.

ئیتا به وهی باشه خه لکی شاره که خه ریکه له حه ناس راستیه ک
بیدارده بنه وه و ژماره ی نه وانه ی ره خه له شه مس ده گرن پوژ له دوا ی پوژ
له زیاده بو ندایه. هه ندی جار له و قسه وباسانه ده ترسم که له گهرما وه کان و
چایخانه کان و سه ره پریزی گهنم و ناو بیستانه کان ده کرین، که گوایا
ده یانه وی پاره پاره ی بکهن.

* * *

زور له کاتی ئاسایی خوم درهنگتر گه یستمه سوخته خانه که و به م
بیرکردنه وانه سه رم قورس بووبوو. هر نه وهنده ده رگای ژووری
وانه وتنه وه م کرده وه، له پر هه ستیکم له لا دروستبوو که شتیکی نا ئاسایی
پووده دات. نه وه بوو فه قیکانم به پریزیکی راست دانیشتبوون، وهک نه وهی
مونه که یه کیان دی بیت به شیوه یه کی سهیر پهنگیان هه لبرکابوو و بیدهنگ
بوون.

دوا یی هویه که ی تیگه یستم، که نه و پیاویه له نزیک په نجه ره کراوه که وه
دانیشتووه و پستی داوه ته دیواره که وه و ده موچاره بیتووه که که ی به
زه ره دخنه یه کی به فیزه وه ده ره وشیته وه، جگه له شه مسی ته وریزی که سی
تر نییه.

"شینخ یاسین سلاوتان لی بیت، به دهم قسه وه تی ده روانیم.

دوودل بووم، چونکه نه مده زانی ئاخۆ ده بی وه لامي سلاوه که ی بدهمه وه
 یان نا، بریارم دا وه لامي نه دمه وه، به لکو ئاورم له فه قیکان دایه وه و لیم
 پرسین: "ئه م پیاوه لێره چی ده کات؟ بۆچی پێگه تان دا بێته ژووره وه؟".
 فه قیکان واقیان و پرما بوو و شله ژابوون، که سیان زاتی نه کرد وه لام
 بداته وه، به لام شه مس بیده نگیه که ی شکاند.
 به ریتمه بیچا و پروانه که ی و نیگا جیگیره که یه وه وتی: "شیخ یاسین،
 سه رکۆنه یان مه که. ئه وه بیروکه ی من بوو. ئه وه بوو له م نزیکه وه تیده په پریم،
 به خۆم وت بۆچی لای سوخته خانه که هه لوه سته یه ک نه که م و سه ردانیکی ئه و
 که سه نه که م که له م شاره دا له هه موان زیاتر پقی لیمه؟".

فهقی حوسام

قۇنيا، شوباتى ۱۲۴۶

بە پىز و بە پال يەكتەرەو و بە چاۋەگەشەكانمانەو و ھەموومان لە ژوورى وانەوتنەو و ھەسەر زەوييەكە دانىشتىبووين، كاتى شەمسى تەورىزى دەرگاگەي كوردەو و ھاتە ژوورەو. ئىمە شتى زۆر خراپ و سەيرمان دەربارەي بىستىبو، زۆر بەشىمان لە مامۇستاگەمانەو بىستىبو، توشى شۇك بووين، كاتى منىش بە زىپوزىندوويى لە ژوورى خويىندەكەمان بىنىم، گرژبوومەو، كەچى ئەو خاۋو خلىچك و دۇستانە دياربوو. دواى ئەو و سلاوى لە ھەموومان كورد، گوتى ھاتووە لەگەل شىخ ياسىندا قسە بكات.

”مامۇستاگەمان ھەزناكات كەسانى نەناس بىن و لە سوختەخانەكە سەرى لىدەن، پەنگە باشتر وا بىت كاتىكى تر بىيىنىت، بەو نيازەو ئەمەم وت تا لە دىدارى نىوانىندا شتىكى نەويستراۋ پوونەدات.

”لاۋ، سوپاس بۇ بەھۆلەو بوونت، بەلام دىدارە خراپەكان ھەندى جار نەك ھەر كوردەنى نىن، بەلكو پىويستىشن، شەمس وەك ئەو و بىر كوردەكانى منى خويىندىتەو، وەلامى دامەو، ئىنجا وتى: لەگەل ئەو شدا نىگەرەن مەبە، دىدارەكەمان ئەوئەندە ناخايەنىت.

ئىرشاد كە لە تەنىشتەو دانىشتىبو، لە نىوان ددانە قىرماۋەكانىيەو ترمەترمىكى كورد وتى: ”دە تەماشاي ئەو ھەوسەلەيەي بكە! ئەمە شەيتانىكە بۇخۇي!“.

سەرم بادا، لەگەل ئەو و پىم وا نەبوو كە شەمش لە شەيتان بچىت، زۆرم لە خۆم كورد و بە قسەلەپوويەكەي و بوپرىيەكەي سەرسام بووم.

دوای چەند خولەکیک، شیخ یاسین بە پوخساریکی گرز و تیزامانەو
هاتە ژوورەو. هەر ئەوەندە چەند هەنگاویکی نا، لە پڕ وەستا و چاوەکانی
بەرەو میوانە خۆتیته لقور تێنەرە که وەتنە پرتە پرت.

"ئەم پیاوێ لێرە چی دەکات؟ بۆچی پێگەتان دا بێتە ژوورەو؟"

من و هاوڕێکانم بە نیگای پڕ سەرسوڕمان و چەپە ترساوێوە، تەماشای
یەکترمان دەکرد، بەلام پێش ئەوێ یەکیکمان زات بکات و شتی بڵێت، شەمس
وتی که ئەو لە نزیک سوختەخانەکەو تێپەرێو و ویستوویەتی سەردانی
یەکیک بکات که لە قونیا دا لە هەموو کەس زیاتر پقی لێ دەبێتەو.

ژمارەیک لە فەقێکان نەرمەکوێکیان کرد، بینیم ئیرشاد بە قوولی
هەناسەیکە هەلکێشا. گرزێی نێوان دوو پیاوێک بە ڕادەیک چڕ بووبوو،
چەقو هەوای دەبڕی.

"من نازانم تۆ لێرە چی دەکەیت، بەلام من کارم هەیه و لەوش گرینگترە
تا لەگەڵ تۆدا قسە بکەم"، شیخ یاسین بە تەوێسەوێ ئەمێ وێ و لەسەری
پویشت: "ئەمێستا، بۆچی نارۆیت تا لەسەر وانەکانمان بەردەوام بین؟".

شەمس وتی: "تۆ دەلێیت قسە لەگەڵ مندا ناکەیت، بەلام لە پاشملە
دەربارەم قسە دەکەیت. دەربارەم من و دەربارەم پۆمێ و هەموو
سۆفییەکان و رێبازی سۆفیگەری، لە وێ خراپ دەمێ خۆت ناچارێت".

شیخ یاسین لە لووتە ئێسکێ و گەورەکەیکەو هەناسەیکە دا و وەک
ئەوێ شتیکی تال لەسەر زمانی بێت، دەمە داچەقاوێکێ گەرد کردو، "وەک
وتم، شتیکم نییه دەربارەم قسەت لەگەڵدا بکەم، من دەزانم دەمەوێ چی
بزانم، بۆچوونی تاییبەتی خۆم هەیه".

شەمس بەرەو لای ئێمە ئاوپێ دایەو و نیگایەکی تەوسامیزی خێرای
کردین و وتی: "پیاویک بۆچوونی زۆری هەبێت، بەلام پرسیاری پێ نەبێت!
لەو دا هەلەیک هەیه".

"بەراستیت؟"، شیخ یاسین بە دەم قسەو گوێی هاتەو بەر، "کەواتە
بۆچی لە فەقێکان نەپرسین ئایا لەو دوو کامیان باشترن: ئەو پەندیارەیک
وێلامی پێیه، یان ئەو پیاوێ سەرلێشێواوێ جگە لە پرسیارکردن هیچی تری
پێ نییه؟".

هه‌موو براده‌ره‌کانم تای شیخ یاسینیان گرت، به‌لام هه‌ستم کرد زۆربه‌یان له‌دله‌وه ئه‌وه‌یان نه‌کرد، به‌لکو له‌به‌ر دلی مامۆستا‌که‌یان و له‌به‌ر خاتری ئه‌و بوو، بۆیه من بیده‌نگیم پی باشتر بوو.

“ئه‌و که‌سه‌ی که‌ پی‌ وایه هه‌موو وه‌لامیکی پێیه، ئه‌وه له هه‌موو که‌س نه‌زانت‌ره”، شه‌مس به‌دهم قسه‌وه لای به‌لای مامۆستا‌که‌ماندا کرده‌وه، “به‌لام مادام تو له وه‌لامانه‌وه‌دا باشیت، ئایا بۆم هه‌یه پرسیارکت لی بکه‌م؟”. لێ‌ره‌دا خه‌می ئه‌وه‌م لی نیشته که ئه‌م قسه‌وباسه به‌رهو شوێنێکی خراب سه‌ربکیشیت، به‌لام هه‌یج ده‌سه‌لاتیکم نه‌بوو که نه‌یه‌لم گرژبیه‌که ته‌شه‌نه بکات. “له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تو ناتۆره‌ی ئه‌وه‌ت خه‌ستووه‌ته دووم که گویا من خزمه‌تکاری شه‌یتانم، که‌واته ده‌فه‌رموویت پیمان بلێیت ده‌رباره‌ی شه‌یتان بیرۆکه‌ی تو چیه‌؟”، شه‌مس پرسیار لی‌کرد.

“بێگومان”، شیخ یاسین که بۆ په‌ندادان هه‌لی له‌ده‌ست نه‌ده‌دا، وه‌لامی دایه‌وه، “ئایینه‌که‌مان که دوا‌هه‌مین ئایینه‌کانی ئیبراهیمه و گرینگترینیانه، پیمان ده‌لێت که به‌وای شه‌یتانه‌وه ئاده‌م و حه‌وا له به‌هه‌شت وه‌ده‌رن‌ران، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیمه نه‌وه‌ی دایابێکی ده‌رک‌راوین، گه‌ره‌که چاو‌ک‌راوه بین، چونکه شه‌یتان به‌چه‌ندین شیوه‌ خۆی ده‌گۆڕیت، هه‌ندێ جار له‌شیوه‌ی قوما‌ربازیکدا ده‌رده‌که‌ویت و داوامان لێ‌ده‌کات قوما‌ربکه‌ین، بۆی جاری دی له‌شیوه‌ی کچیکی جوان و جھیل خۆی پیشان ده‌دات و هه‌ول‌ده‌دات له‌خه‌شته‌مان ببات، په‌نگه شه‌یتان به‌جۆری خۆی پیشان بدات قه‌ت به‌خه‌یالیشماندا نه‌یه‌ت، وه‌ک ده‌رویشیکی گه‌پیده.”

شه‌مس وه‌ک ئه‌وه‌ی چاو‌ه‌پێی ئه‌م قسه‌یه‌ی کردبێت، زه‌رده‌یه‌کی زانایانه‌ی هاتی و گوتی: “مه‌به‌ستت تێده‌گه‌م. ده‌بی ئه‌و بیرۆکه‌یه‌ی که شه‌یتان له‌په‌واله‌تماندا خۆی مه‌لاس ده‌دات، ئاسووده‌بیه‌کی گه‌وره و پێگه‌ی رزگار‌بوونیکی ئاسانمان پی ببه‌خشیت.”

“مه‌به‌ستت چیه‌؟”، شیخ یاسین پرسیار کرد.

“باشه، وه‌ک تو ده‌لێت گه‌ر شه‌یتان ئاوها خراپه‌کار بیت و ده‌ره‌قه‌ت هاتنی هه‌سته‌م بیت، ئیدی پێویست ناکات ئیمه‌ی بنیاده‌م سه‌باره‌ت به‌و هه‌لانه‌ی که ده‌یانکه‌ین، خۆمان سه‌رکۆنه‌ بکه‌ین، چونکه شته‌ باشه‌کان که

پرووده‌دهن هه‌موویان له دهستی خودادان و هه‌موو شتیکی خراپیش له دهستی شه‌یتاندايه. له هه‌ردوو باره‌که‌دا ئیمه له په‌خه‌گرتن و پشکیننی نه‌فس به‌دهر نین. له‌وه ئاسانتر هه‌یه؟.

شه‌مس له کاتی قسه‌کردندا به‌نیو ژووره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو، له‌گه‌ل درکاندنی هه‌ر په‌یفیکدا ده‌نگی به‌رز ده‌بووه‌وه: "به‌لام با بۆ ته‌نها چرکه‌یه‌ک وای دابنیتین که شه‌یتان نییه و شه‌یتانگه‌لیکیش له پارێزماندا نین تا له‌نیو مه‌نجه‌لیکی کوله‌کولدا بمانسووتین. هه‌موو ئهم وینه ترسناکانه بۆ ئه‌وه دانراون تا شتیگمان پیشان بدهن، به‌لام گوپان و بوونه‌وار به‌ کلێشه‌گه‌لیکی دووباره‌وه بوو، په‌یامی راسته‌قینه‌ی خویان له‌دهست داوه‌.

"ئهی ئهم په‌یامه ده‌ییت چی بێت؟، شیخ یاسین به‌ بیزاریه‌وه پرسى و هه‌ردوو باسکی له‌سه‌ر سینگی‌تیک په‌راند.

شه‌مس وتی: "که‌واته پرسیارته‌یه"، ئینجا له‌سه‌ری رۆیشت: "په‌یامه‌که ئه‌وه‌یه ئه‌و ئازاره‌ی که مرو‌ف به‌خوی ده‌گه‌یه‌نیت بیکوتاییه. دۆزه‌خ له‌ ناخی خۆماندايه، هه‌روه‌ها به‌هه‌شتیش، چونکه‌ قورئان ده‌لالت مرو‌ف له‌ هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌کان پایه‌دارتره، گه‌ر توانیمان به‌ باشی له‌مه‌ بگه‌ین، ئیدی واز له‌و بیروکه‌یه‌ دینین که شه‌یتان له‌ پوه‌اله‌تماندا خوی هه‌شارداوه، ددانیشمان به‌وه‌دا ده‌نا که شه‌یتان له‌ ناخی خۆماندايه. ئیدی ئه‌وه‌ی پێویستمانه به‌ راستگویی له‌ نه‌فسی خۆماندا بگه‌رین، نه‌ک چاو بیری نه‌خه‌شه‌کانی خه‌لک و راویان بکه‌ین".

"برۆ نه‌فسی خۆت تاقی بکه‌وه، گه‌ر خودا بیه‌وی گونا‌هه‌کانته پاک ده‌بنه‌وه"، شیخ یاسین باگوی دایه‌وه، "به‌لام پیاوی ئایینی راسته‌قینه ئه‌وه‌یه که کۆمه‌لگه‌ی خوی ده‌پارێزیت".

"که‌واته رێگه‌م بده با چیرۆکیکت بۆ بگێرمه‌وه"، شه‌مس هه‌ر به‌و ناسکیه‌وه که نه‌مانتوانی دله‌یا بین ئاخۆ چیرۆکیکی راسته‌قینه بوو یان هه‌ر بۆ ته‌وس بوو، ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ی بۆ گێڕایه‌وه:

چوار بازرگان له‌ مزگه‌وتیکدا نوێژیان ده‌کرد، بینیان وا بانگده‌ره‌که دیته ژووره‌وه. بازرگانی یه‌که‌م نوێژه‌که‌ی بری و پرسى: "هۆ بانگده‌ر، ئایا بانگی داوه؟ یان هه‌شتا ماویته‌ی؟".

بازرگانی دووهم نویتزهکە ی بپی و ئاوپری له برادرهکە ی دایه وه و وتی: "هۆ پیاو، تۆ له کاتی نویتزکردندا قسه ت کرد و نویتزهکە ت به تال بووه وه، ده بی سهرله نوی دهست پیکه یته وه". که بازرگانی سییه م گوئی له وه بوو، هاته ناوه وه و گوئی: "هه ی گه مژه بۆچی سهرکۆنه ی دهکە یته؟ ده بی ئاگات له نویتزهکە ت بیت. ئه وه نویتزهکە ی تۆش به تال بووه وه". به لام بازرگانی چواره م زهرده خه نه گرتی و به دهنگیک ی بهرز وتی: "ده تۆ ته ماشایان بکه! ئه وه ههرسیکیان هه له یان کرد، به لام من سوپاسی خودا دهکە م که پیکه ی خۆم ون نه کرد".

شه مس دوا ی ئه وه ی ئه م چیرۆکه ی گێڕایه وه، به رانبهر فه قیکان وهستا و پرسیی: "که واته پیتان چۆنه به بۆچوونی ئیوه نویتزی کام له و بازرگانانه دروست نییه؟".

که له نیو خۆماندا له سهر وهلامه که گفتوگۆمان کرد، ماوه یهکی که م له هۆله که دا غه له غه لیبیک پهیدا بوو، له کۆتاییدا یهکی له دواوه گوئی: "نویتزی بازرگانی دووهم و سییه م و چواره م دروست نییه، به لام نویتزی بازرگانی یهکە م دروسته، چونکه هه موو ئه وه ی ویستی بیکات ئه وه یه پرسیار ی له بانگه ره که کرد".

"به لئ، به لام نه ده بوو نویتزهکە ی ببیت"، ئیرشاد قسه که ی په تکرده وه، "ناشکرایه که هه موو بازرگانه کان هه له بوون، جگه له بازرگانی چواره م که ته نها نه فسی خۆی دواند".

نیگام که لاخست و به هیچ یهکی له دوو وهلامه که قایل نه بووم، به لام بریارم دا بوو که زار هه لئه هینم، چونکه پینم وا بوو بایه خ به بۆچوونه که م نادهن، به لام هاوکات ئه م بیروکه یه م به خه یالدا هات، شه مسی ته وریزی ئاوپری لیدامه وه و پرسیی: "ها تۆ له وئ! چی ده لئیت".

به ر له وه ی گویم له دهنگی خۆم بیت، به ههسته م تفه که م بۆ قووتدرايه وه، ئینجا وتم: "ئه گه ر ئه و بازرگانانه هه له یهکیان کردبیت، ئه وه نییه له کاتی نویتزکردندا قسه یان کردوه، به لکو له بری ئه وه ی نوقمی نیو نویتزه که ببن و په یوهندیان به خواوه هه بیت، مژوولی ده ور به ری خویان بوون، به لام ئه گه ر ئیمه بریاریکیان له سهر بدهین، ئه وه من ده ترسم هه مان هه له بکه ین".

“که واته وه لامه که ی تو کامه یه؟”، شیخ یاسین له پر پرسى و بایه خى به گفتوگوکه دا.

“وه لامى من ئه وه یه که هر چوار بازرگانه که هه موویان به وای هوکاری له یه کتر چوو وه هه له یان کردو وه، به لام له گهل ئه وه شدا ناکرئ بوتري که یه کى له وان هه له ی کردو وه، چونکه ئیمه له کوتاییدا بۆمان نییه بریاریان له سه ر بدهین”.

شه مسى ته ورینى هه نگاوێک به ره و لام هاته پیشه وه و دوستانه و به سۆزه وه ته ماشای کردم. هه ستم کرد منى میزدمن دال خوشه ویستیه کى باو کانه م پى به خشراوه، له ناوی پرسیم، کاتى ناوی خو م پى گوت، گوتى: “حوسامى هاوړیتان دلێکى سۆفییانه ی هه یه”.

که ئه وه م ژنه وت، له شهرمان ده موچاوم سوور هه لگه را. پیم وا بوو که شیخ یاسین دواى ته واو بوونى وان که سه ر زه نشتم ده کات و هاوړیکانمیش گالته م پیده که ن، به لام په ژاره که م زوو په وییه وه. شتیه ی دانیشته که م پیکخست و زه رده خه نه یه کم به پرووى شه مسدا پژاند، که هیشتا زه رده ی ده هاتى، چاوى لى داگرتم و له سه ر لیکنانه وه که ی به رده وام بوو.

“سۆفى ده لیت: له برى ئه وه ی بریار له سه ر ئه وانى تر بدهم، گه ره که به قوولى بیرم لای په یوه ندی ناوه وه م له گهل خودادا بیت، چونکه پیاوی ئایینى ده مارگیر به رده وام هه له ی ئه وانى تر به درو دادهنیت، به لام فه قیتنه له بیرتان نه چیت ئه و که سه ی که زور جار له وانى تر دردو نگ ده بیت، ئه و خو ی هه له یه”.

“ده ست له شتواندنى بیرى فه قیکانم هه لگه ر”، شیخ یاسین ئه مه ی وت و قسه که ی پى برى، “به لام ئیمه ی پیاوانى ئایینى، گه ره که بایه خ به وه بدهین که خه لکی ده یکه ن، چونکه خه لکی پرسى یارى زورمان لیده که ن و چاوه رپن وه لامیان بدهینه وه تا بتوانن ئه رکه ئایینییه کانى خو یان به ته واوى و به دروستى جیبه جئ بکه ن. ئاخى ئه وان لیتمان ده پرسن ئایا گه ر خوینیان به ربوو ده بی دووباره ده ستوویژ هه لگرنه وه، یان له کاتى سه فه ردا رۆژوویان

لەسەرە یان نا و زۆر شتی تر. پێشویتهکانی مەزەبی شافعی و حەنەفی و حەنبەلی و مالیکی دەربارەى ئەم شتانه بۆچوونیان جیا. ئیدی ھەر مەزەبێک لەم مەزەبانە کۆمەڵی وەلامی ورد و تایبەت بەخۆی دانائەو کە دەبێت لێی بکۆلرێتەو و فێری بین.

"ئەمە باشە، بەلام خۆت بە جیاوازییە پۆلەتییەکان مەبەستەو". شەمس بە ھەناسەھەلکشانیکی ھەمەى گوت، "وشەى خودا تەواو و بێکەموکوورپێ، لەسەر حیسابی ھەمووھەمەى لە وردەکاری مەگەرێ".

"وردەکاری؟"، شیخ یاسین بە پێتمیکی تژی لە گومان وەلامی دایەو و لەسەری پۆیشت، "برواداران ئەم پێسا و میتۆدانە بە پەرۆشەو وەردەگرن، ئێمەى زانایانیش لە ھەولەکانیان پێنمایان دەکەین".

شەمس وتی: "واتا مادام بیرت ناچیت کە پێنمایەت سەنوردەر بیت، کەواتە لەسەر کاری پێنمایکردن بەردەوام بە، ئەگینا لەسەر ووی وشەى خوداو و وشەى تر نییە"، ئینجا ئەمەى خستەسەر، "بەلام ھەول مەدە ئامۆژگاری ئەوانە بکەیت کە گەشتوونەتە قوناغی پۆشنگەری، چونکە ئەوان چێژی جیا لە ئایەتەکانی قورئان وەردەگرن و پێویستیان بە پێنمایى یان پێنشانەى شێخیک نییە".

کە شیخ یاسین ئەوێ ژنەوت، بە جۆری توورە بوو کە ھەردوو پوومەتە داچۆراوەکەى بە شەپۆلی سوورباو دەستیان بە ھەللەرزین کرد و سێوھەکەى ئادەم -گریى قورقورپراگەى بە توندی دەرکەوت و گوتی: "ئێمە پێنمایى ئێرەتى پێشکەش ناکەین. شەریعت ئەوێ کە ئەو پێسا و پێنمایانە پێشکەش دەکات کە دەبێت ھەموو موسلمانیک لەسەر پێشکەو تەناو گۆر پەپرەو بکات و وابەستەى بیت".

"شەریعت تەنھا پاپۆرپیکە بەناو ئوقیانوسی حەقیقەتدا دەپوات. ئەوێ بە پراستی لە خودا دەگەرێت، دەرنگ یا زوو پاپۆرپیکە جێدەھێلێت و خۆی نوقمى ئێر دەریا دەکات".

“بۆ ئەو ھى ماسىي قىرش بىخۇن، شىخ ياسىن بە پىكەننىكى خىكاو
 ۋە لامى دايەۋە، ئەمە لە ۋە كەسانە پروودەدات كە پىنمايى رەت دەكەنەۋە.
 ژمارەيەكى كەم لە ۋە قىكان بە شىدارىي پىكەننەكەيان كىرد، ئەۋانى تىرمان
 بە ھىمنى و بىزارىيەۋە دانىشتىن. گىفتوگۆكە لە تەۋاۋبوۋندا بوو و نەمدەتۋانى
 پىششىنىي ئەۋە بىكەم كە ئەم باسوخواسە چۆن بە بارىكى باشدا دەشكىتەۋە.
 بىگومان شەمسى تەۋرىزىش ھەمان ھەستى خەمىنى ھەبوو، چۈنكە
 دىاربوو لە فىكرانراچوۋبوو، بەلكو ئاۋمىدىش دىاربوو. مىنا لەپىر ماندوو
 بوۋىت، چاۋەكانى لىك نا و بەئاستەم جوۋلەيەكى كىرد.

“لەمىانەي سەفەرەكانمەۋە شىخگەلىكى زۆرم ناسى، شەمس ئەمەيشى
 گوت “ھەندىكىان پىۋانى دىلسۆز بوون و بىرىكى دىكەيان لووت بەرز بوون و
 ھىچيان دەر بارەي ئىسلام نەدەزانى. من ئامادە نىم گەردى سەر پىلاۋىكى
 كۆنى عاشقىكى راستەقىنەي خۇدا بە سەرى شىخەكانى ئەمىرۆ بگۆرمەۋە. ئەۋ
 خەيالبازە سىبەرانەي كە لە پشت پەردەۋە و پىننەدەكەن لەۋان باشتىر، چۈنكە
 لانسى كەم ددان بەۋەدا دەننن كە ئەۋەي ئەۋان پىشكەشى دەكەن تەنھا
 خەيالبلاۋە.”

شىخ ياسىن وتى: “ئىدى بەسە! پىم وايە بە زىادەۋە گويمان لە
 زماندرىزىيەكەت گرت. دەي ئىستا بىرۆ دەرەۋە.”

“نىگەرەن مەبە، من خۆم خەرىكبووم بىرۆم، شەمس بە مەكرەۋە ئەمەي
 گوت، ئىنجا لاي بە لاي ئىمەدا كىردەۋە و گوتى: “ئەۋەي ئەمىرۆ لىرە بىننىتان
 گىفتوگۆيەكى كۆنە و دەگەپىتەۋە بۆ سەردەمى مەمەدى پەيامبەر دروۋدى
 خۇداي لى بىت، بەلام ئەم دەككەيە پەيۋەندىي بە مىژۋوى ئىسلامەۋە نىيە،
 بەلكو لە دلى ھەموو ئايىنە ئىبراھىمىيەكاندا خۆي ھەشارداۋە. ئەمە مىلانئىي
 نىۋان پىۋاي ئايىنى و سۆفىيە، مىلانئىي نىۋان ئاۋەز و دلە.”

شەمس كەمەكىك بىدەنگ بوو تا بوارمان بدات بەتەۋاۋى ھەست بە
 كارىگەرىي پەيغەكانى بىكەين. ھەستىم كىركى نىگەي كەۋتۋەتە سەر مىن، ئەۋەش

ئالوگۆرپىكى شار راوہ بوو، بۆ چوونہ نىو برايه تىيەكى ئاشكرانەكراو و
تۆمارنەكراوہوہ.

ئىنجا لەسەرى پۇشت: "لە كۆتايىدا، نە مامۆستاكەتان دەتوانىت و نە من
دەتوانم لەوہ زياتر بزائىن كە خودا بۆى داناوين بىزانىن. ھەريەكئى لە ئىمە
پۆلى خۆى دەگىرپىت، بەلام گرینگ ئەوہيە ئەو مرقفەى كە نايەھوئى بىينىت
تىشكى خۆر چاوى نادىدە و كۆپرو كەچىين نەكات".

بەم ئاوەھايە، شەمسى تەوريزى دەستى راستەى خستە سەر دلى و
دوعاخوازىي لە ھەموومان و تەنانت لە شىخ ياسىنىش كرد، كە خۆى دابووہ
لاوہ و دەموچاوى گرژكردبوو و وەلامى دوعاخوازىيەكەى نەدایەوہ.
دەرويشەكە چووہ دەرەوہ و دەرگاكەى لە پشت خۆيەوہ داخست و لە
بىدەنگىيەكى قولدا جىي ھىشتىن و بۆ ماوہيەكى زۆر نەمانتوانى قسەيەك
يان جوولەيەك بكەين.

ئىرشاد بوو كە لەو سەرەگىژكەيە دەريھىتام، ئەوہ بوو سەرنجم دا بە
جۆرى تەماشاي دەكردم كە نىشانەى ئەوہ بوو خەوشىكم ھەيە. ئەوسا زانىم
كە دەستى راستەم لەسەر دلم وەك سلاويك بۆ ئەو راستىيەى دۆزىبوومەوہ،
خاوبووہتەوہ.

پېرسى جهنگاوهر

قونيا، ئايارى ۱۲۴۶

بپاوهړم به گوښهكانم نهكرد كه بېستم شمس زاتى كردوه و له
بهردم فەقێكان بهرەنگارى مام بوووتهوه. ئەرێ ئەم پیاوه نرخ بۆ هیچ
كهسێك دانانیت؟ ئای چەند حەزم دەكرد كاتێ چووه بۆ لای مام، من له
سوختهخانهكه بوايم پېش ئهوهی بتوانیت زاره نهفرینهكهی بكاتهو، دەرم
بكردايه، بهلام ئهفسوس لهوئ نهبووم. دياره باسوخواسیكى زۆر له نینوان
ئەو و مامدا پرووی داوه، ئیدی فەقێكان لەوساوه هەر باسی دەكەن، پێم وایه
به دروستی قسهكان ناگیرنهوه، چونكه به ئاوهژوو باسی دهكەن و
پاستیهكى زۆر دهنه پال ئەو دهرویشه گهندهله.

وا دياره ئهمشه و بهواى ئەو لهشفرۆشهوه، كه ناوی گولی بیابانه زۆر
شلەژاوم و لهو زیاتر ناتوانم بیر له هیچی تر بکهمهوه. ئەو سندووقهلیكى
خشل و مرواریم بیردهخاتهوه كه شتى نهپینى تیدا شاردراییتهوه و وات به
خهیاڵدا بیت كه هی تۆن، بهلام گهر کلیلهكانیت پین نهپیت، ئەوا تهناهت گهر له
باوهشیتیش بن ههروا به داخراوی و دووردهستی دهمیننهوه.

ئهوهی زۆرتر دههریم دهكات خۆ پادهستگردنهکەیهتی، ئیستاش له خۆم
دهپرسم بۆچی بهرەنگاری نۆره شیتایهتییهكانم نهبوووهوه، چۆن له ژیر
پتیهكاندا به خاموشی و بهبی جووله لهسهه رایهخیکی کۆن و پيس لهسهه
زهویهكه پالکەوت؟ خۆزگه له تۆلهی ئەو لیدانهی من لایم دا، لای دابامهوه،
یان کاشکی هاواری کردبا و داوای فریাকেوتنی کردبا، ئیدی دهستم له لیدانی
ههلهگرت، بهلام به کپی پالکەوتبوو و هیچ جوولهیهکی نهدهکرد، چاوهکاني
ههلاوس بوون و بهقوولدا چووبوون. وهك ئهوهی بیههوی شتهكه به

شېۋەيەكى نالەبار قەبوول بىكات، دەمى نوقاندىبوو، بە ھەرحال ھەرچىيەك بىت. ئەرئ بەپراستى بە لايەۋە گرېنگ نەبوو بىمكوشتاىە يان نەمكوشتاىە؟ ھەموو ھەۋلىكىم دا كە جارىكى تر سەر بە سۆزانيخانەكەدا نەكەم، ۋەلى ئەمپۇ ئارەزوۋىيەكى توند بۇ بىيىنى زۇرى بۇ ھىنام، بەدەم پۇيشتەۋە بۇ سۆزانيخانەكە پرسىيارم لە خۆم كىرد ئاخۇ كە چاۋى پىم دەكەۋىت كاردانەۋەى چۇن دەبىت، ئەى ئەگەر شىكاتى لى كىردىبووم و شتەكە خىراپ شىكابوۋەۋە، ئەۋسا دەمى خاۋەنە قەلەۋەكەى سۆزانيخانەكە چەۋر دەكەم، يان ھەپەشەى لىدەكەم. لە مەژگى خۇمدا پىلانم بۇ ھەموو شىتىك دانا، جگە لە ئەگەرى ئەۋەى رەنگە ھەلاتىيىت. ئىدى بۇ ھەموو ئەگەرىك خۇم ئامادە كىردىبوو.

تەقىمەۋە و گوتىم: 'مەستىت چىيە، گولى بىبابان لىرە نىيە؟ ئەى لە كۆيىە؟'. ئەۋ لە شىفرۇشە لەبىر خۇت بىيەۋە، خاۋەنى سۆزانيخانەكە بەدەم قسەۋە لوقمىكى خستە دەمىيەۋە و دەستى بە لستەۋەى شىلەى شىرىنى سەر پەنجەكانى كىرد. كە بىيىنى زۇر توۋرەم، بە دەنگىكى نەرمتر وتى: 'پىپىرس، بۇچى چاۋىك بە كچەكانى دىكەدا ناگىرېت؟'.

'ھەى پىرەژنى قەلەو و خەرفاۋ. لە شىفرۇشە ھەرزانەكانتم ناۋى. گولى بىبابانم دەۋى، دەمەۋى ھەر ئىستا بىيىنم'.

كە ئەۋەم بە نىزەموۋەكەكە وت، بى ئەۋەى زات بىكات دەحكەم لەگەلدا بىكات، ھەردوۋ برۇ تىژ و پەشەكەى ھەلبىرى، ۋەك ئەۋەى پىتى شەرم بىت قسەكە بىكات، دەنگى نىزمىردەۋە و بە چپە وتى: 'ئىدى ئەۋ پۇيشتوۋە. دىيارە كاتى ھەموان لە پرخەى خەۋدا بوون ئەۋ ھەلاتوۋە'.

شتەكە توۋرەھات دىاربوو، بەلكو پىكەنىناۋىش بوو. لىم پرسى: 'ئەمە لەكەيەۋە لە شىفرۇشەكان لە سۆزانيخانەكە دەردەچىن؟ گەرەكە ھەر ئىستا بىدۇزىتەۋە'.

خاۋەن سۆزانيخانەكە ۋەك ئەۋەى بەكەم جارى بىت بىيىن، چاۋى تىپىرىم و بە ۋژەۋژىك گوتى: 'تۆ كىت تا فەرمانم بەسەردا بىكەيت؟، چاۋە نەترسەكانى و بچوۋەكانى بە پىچەۋانەى چاۋەكانى گولى بىبابان بروسەكان دا و بە تىژى تىي رۋانىم.

‘من حەسحەسم و مامم پایەیهکی گرینگی هەیه، دەتوانم ئەم حەشارگەیه
دابخەم و هەمووتان توور دەمه سەر شەقام، بە دەم قسەوه دەستم بۆ ئەو
قاپە فەخفورییه درێژکرد که لە باوەشی داینا بوو، لوقمیکم هەلگرت، لوقمە که
تەر و نەرم بوو.

پەنجە لیاواییوو هەکانم بە ملپنچە ئاوری شمه که ی سەریه وه. لە توورپیان
دەموچاوی سوور هەلگەرا، بەلام نە یوئرا پرووبه پرووم ببیتە وه.
وتی: ‘بۆچی سەرکۆنەم دە کهیت؟ پێویستە ئەو دەرویشە سەرکۆنە بکهیت
که گولی بیابانی قایل کرد سۆزانیخانه که جێیهیلێت و لە خودا بگه پێت.’
‘ساته وه ختیك تینه گه یستم دەر باره ی کێ قسه دهکات، بەلام زوو زانیم که
مه بهستی شه مسی ته وریزیه.

یه کهم جار لە بهردهم فەقێکان گالته ی به مامم کرد، ئێستاش ئەمه ی
کردوو. بیگومان ئەم خودانه ناس و زه ندیقه سنووری خۆی نازانیت.

ئىلا

تورتامبىتون، ۲۶ ى حوزيران ۲۰۰۸

بەرز عەزىز

لەم كاتەدا بېرىم دا، بە شىۋازىكى كۆن، بە قەلەمىكى پاندان و كاغەزىكى بۇندار زەرقىكى ھاۋشىۋە بۇندار و پوۋلىكى پۇست، نامەيەكت بۇ بنووسم. دواى نىۋەپۇى ئەمپۇ بۇ ئەمستردام دەينىرم. دەمەۋى دەسبەجى ئەۋە بىكەم، خۇ ئەگەر لەناردنى دوابكەوم، پەنگە دواى ئەۋە نەتوانم بېينىرم.

سەرەتا چاۋت بە كەسىك دەكەۋىت - كەسىك لە ھەموو ئەۋە كەسانەى دەۋرۋەرت جىايە. كەسىك ھەموو شتىك لە دىدىكى جىاۋە دەبىنىت و وات لىدەكات دىدگات بگۇرپىت و سەرلەنۋى سەرنجى ھەموو شتى لە ناۋەۋە و لەدەرۋە بەدەيت، وات بە خەيالدا دىت كە دەتوانىت ئەۋە مەۋدا ئارامەى نىۋان خۇت و ئەۋە بپارىزىت، ھەرۋەھا بە خەيالدا دىت كە دەتوانىت ملبىنىت و لە گەرمەى ئەم گەرداۋە جۋانەدا رىگەى خۇت بېرىت، تا لەناكاۋ تىدەگەيت فېدراۋىتە دەشتىكى چۆل و ناتوانىت بېرىلەسەر ئەۋە بەدەيت.

تەۋاۋ نازانم لەكەيەۋە پەيغەكانت دىليان كىردووم، بەلكو ھەموو ئەۋەى دەيزانم، ئەۋەيە ئەۋە نامانەى نىۋانمان ھەر لە سەرەتاۋە دەستيان بە گۇرپىم كىرد، پەنگە لەۋەى دەيلىم ژىۋان بىمەۋە، لى ھەموو ژيانم لەسەر ئەۋە شتانەى كە نەتوانى بىيانكەم بە پەشىمانى بىردەسەر، بۆيە ئىستا بە خراپى نازانم بە مەبەستى گۇران شتى بىكەم.

لهوساوه كه لهميانه ی پړمانه كهت و نامه ئه ليكترؤنييه كاته وه (به تو گيشتم)، دهسه لاتت به سهر بيركردنه وه مدا كيشاوه. هر كه نامه يه كي ئه ليكترؤنيت بؤ دناردم و دمخوينده وه، له ناوه وه مدا ههستم به شتي دهكرد و وای ليده كردهم كه له ناكوتاييدا بخوليمه وه و ههستم دهكرد زور ده ميكه ههستم به شتي وا نه كرده وه. ئيدي به دريژايي پوژ ئه م بيركردنه وانه به روكيان به رنه ددهام. به ب يدهنگي قسه ت بؤ دهكهم، له خوم دهپرسم دهبن چؤن بيسته نيو ژياني پوژانه مه وه. كه پروو دهكه يته خواردنگه يه كي باش، دهمه وي له گه لندا بم، كاتي شتي دهبينم و به دلّمه وه دنووسيت، خه ميك دامده گريّت، چونكه ناتوانم پيشاني توي بدهم. چهند پوژي له مه و بهر كچه بچووكه كه م لتي پرسيم ئاخو چيم له پرچم كرده وه، چونكه قهت دهقي پرچم ناگورم! چونكه وا دياره بووم به ئافره تيكی ديكی جيا و خهريكه ههست دهكهم كه من جيام.

ئينجا دهگه پيمه وه و بيرى خومي دينمه وه كه ئيمه هيشتا يه كترمان نه بينيوه، ئه مهش دهگي پريته وه سهر دؤخى راسته قينه. له راستيدا نازانم به رانه به تو چي بكهم. له خويندنه وه ي پړمانه كهت بوومه وه و راپورته كه مم ئاماده كرده وه. (ئاه، به ئي، كه راپورتم له سهرى دنووسى، تا دههات كاته كه دهرويشت و دهمه ويست بؤچوونى خومت پي بلّيم، يان لاني كه م ئه و راپورته ت بؤ بنيرم كه بؤ په خشكاره ئه ده بييه كه م نارده وه، به لام به خومم وت ئه مه شياو نيه، هه رچهنده من ناتوانم ورده كاري راپورته كه مت پي بلّيم. دهبن ئه وه بزانيت من زور كتي به كه تم به دلدا چوه، سوپاست دهكهم كه ئه و چيژته بؤ ره خساندم. په يفه كانه ت به رده وام له گه لندا دهميئنه وه).

له هه موو باريتكا پړماني (كفرى شيرين) په يوه ندي به وه وه نيه تا بريار بدهم ئه م نامه يه ت بؤ بنووسم، يان په نكه په يوه ندي به هه موو شتيكه وه هه ييت. هر ئه و بوو به مايه ي گه شه كردنى نئوانمان و دهسه لاتى كاريگه رييه كه ي له سهرم وام ليدهكات خوم پي به رزه وت نه كرى، وای لينهاتووه

کاریکه ریبه که ی له وه زیاتر بیت که من بهرگه ی بگرم. سه رهتا خه یاله کانت و
چیرۆکه کانت به دلمه وه نووسان، ئینجا هه ستم کرد من ئه و پیاوهم خوش
دهوئ که له پشت ئه و چیرۆکانه وه خۆی هه شارداوه.

وهک وتم، گه ره که ده سه به جی ئه م نامه یه بنیرم، ئه گینا ده یه دپینم و
وردوردی ده که م. ئاخر به شیوه یه ک پهفتار ده که م وهک ئه وه ی هه ی شتیکی
نوئ له ژیاندا پوو ی نه دابیت، شتیکی نا ئاسایی.

به لی، ده کرئ ئه وه بکه م که هه میسه ده یکه م، خۆمیش وا نیشان بده م که
هه موو شتی خوا سایی و سروشتیه.

ده توانم لافی ئه وه لیبده م گه ر ئه وه له پای ئه م ئازاره شیرینه ی دلم نه بیت،
ئه ی ده بن له پای چی بیت.

له گه ل خوشه و یستیم

ئێلا

کیرا

قونیا، ئایاری ۱۲۴۶

پەرایی مهینه تیه که. نازانم چۆن بتوانم ئەم شتە چارەسەر بکەم. ئەم بەیانیه، ئافره تیک بی ئەوهی بزانم له کوپوه هاتووه، هات و پرسایاری شه مسی ته وریزی کرد. داوام لێی کرد کاتیکێ تر بیته وه، چونکه له مال نییه. وتی شویتیکێ نییه پرووی تیکات، هه ز دهکات له هه وشه که چاوه پێی بکات. ئیدی چه ندين گومانم لا پهیدا بوون و له خۆم پرسى ئەم ئافره ته کتیه و له کوپوه هاتووه. چۆکی دادا و پهچه که ی لادا و دهموچاویکی هه لاهه لا بووی برینداری ده رخست که له ئەنجامی لیدانیکی توند ئاوسابوو. له گه ل شینه هه لگه ران و برینه کانی په کجار جوان و باریکه له بوو. ئەو که به کول ده گریا و فرمیسکی ده رشت، به شیوازیکی په کجار شار هه زایانه له و گومانانه دلتیا بووم که هه مبوون. ده رکه وت سۆزانییه که و له سۆزانیخانه وه هاتووه. کوتی: "به لام من ئەو شوینه ئابروو به رم به جی هیتشووه و بۆ که رماوی گشتی چووم و چل جار و سلم کرد و چل نوێژم کرد، سویندم خوارد که ئیدی توخنی پیاوان نه که وم. له ئیستا به دواوه ژیا نی خۆم بۆ خودا ته رخان ده که م".

نه مزانی چیی پێ بلێم، ته ماشای چاوه برینداره کانیم کرد و پرسیم ئەو نیک که جحیل و کالفامه چۆن ئەو بویرییه ی هه بووه تا واز له و تاقه شته بیتت که له ژیا نیدا هه ر ئەوه ده زانیت. نه مده ویست ئافره تیک بییم که له نزیک ماله که م بکه ویت، لێ شتیکی تیدا بوو به ندی دلی پساندم، که جوړی بوو له ساکاری و هه ندی له بیتاوانی، که له وه و پێش له هیچ که سیکدا نه مدی بوو. چاوه کاله کانی چاوانی دایکه مارییان بیرخستمه وه، بۆیه نه فسم رێگه ی نه دام ده ری بکه م.

ئىدى وازم لى ھىنا تا لە ھەوشەكە چاۋەپى بىكات. ئەۋەش ھەموو شىن بوو كە لە دەستەم ھات. جىم ھىشت و ئەۋىش لەۋى دانىشت و پىشتى بە دىۋارەكەۋە دا و ۋەك پەيكەرى لە بەردى گرانبەھا دروستكراۋ بەبى جوۋلە تەماشى قىلالى دەكرد.

دوای نىزىكەى سەعاتى، شەمس و پۆمى لە گەشتەكەيان گەپانەۋە، پام اكرد تا ھەۋالى مىۋانىكى چاۋەپوان ئەكرەۋيان بى پابگەيەنم. "ئەرى و تىت لە شىفرۆشنىك لە ھەوشەكەمانە؟"، پۆمى بە دەم پىسپار كىردنەۋە سەرسوپمانىك لە دەنگىدا دەر كەوت. "بەلى، ئەو دەلىت بۆيە ۋازى لە سۆزانىخانەكە ھىناۋە تا بە دوای خودادا بگەپىت".

شەمس ھاتە دەنگ: "ئە، بىگومان ئەۋە گۈلى بىبابانە". لە دەنگىدا پىتمىكى شادمانى دىاربوو، نەك سەرسوپمان، ئىنجا گوتى: "بۆ ھىشت لە دەرەۋە بىت؟ با بىتە ژوورەۋە".

"ئاخر دراوسىكانمان گەر بزانن كچىكى بەدپەۋىشت لە ژىرمىچى مالاكەمانە چى دەلىن؟"، بە ناقابىلىيەۋە ۋام گوت و دەنگم شەۋانىكى تىكەوت. "ئەى لە ھەموو بارىكدا ھەموومان لە ژىر يەك مىچدا ى؟"، شەمس بە دەم قىسەۋە ئامازەى بۆ بەرزايى ئاسمان كىرد، "پاشاكان و سۈلكەرەكان و پاكىزەكان و لە شىفرۆشەكان، ھەموۋيان لە ژىر يەك ئاسماندا دەژىن". چۆن بىتوانم لە گەل شەمسدا دىھكە بىكەم، ئاخر بەردەۋام بۆ ھەموو شىن، ۋەلامى ئامادەى پىتە.

بانكى گۈلى بىبابانم كىرد تا بىتە ژوورەۋە، پارامەۋە كە چاۋى دراوسى خۆتىھەلقور تىنەرهكان نەمانىنن. ھەر كە ھاتە ژوورەۋە پەلامارى دەستى شەمسى دا و ماچى كىرد و دەستى بە ھەنسكىدان كىرد. "بە ھاتىت شادمانم"، شەمس ۋەك ئەۋەى لە گەل ھاۋپىتەكى كۆنىدا قىسە بىكات، بە زەردەخەنەۋە دەۋا، "ئىدى بەرەۋ ئەو شۆپنە ناگەپىتەۋە و ئەو قۇناغە لە ژىانتىدا بەتەۋاۋى كۆتايى ھات، خودا سەفەرەكەت بەرەۋ ھەقىقەت بەرەھەمدار بىكات".

گولی بیابان له کولی گریانې دا و وتی: "به لام خاوه نی سوزانیخانه که لیم ناگه پیت به ئاسووده یی بژیم، چونکه سهرچه قل به دوامدا دهنیریت. ئاخر تو نازانیت چون...".

شهمس قسه که ی پی بپی و کوتی: "کیژوله کهم، ئاوه زی خوت پاک رابگره، ئینجا له سهری پویش، ریسایه کی دیکه ت له بیر نیت: (له گهل ئه وه ی له م دنیا به دا بنیاده م هه ولده دات شتیک وه ده ست بیتیت و بیته که سینکی گرینگ، که چی دوا ی مردنی هه موو شتیک جیده هیلیت. تو که له عه ده مدا ئامانجت ئه وه یه بگه یته قوناغه بالا که، له م ژیا نه دا وه ک ژماره سفر به سووکی و به تالی بژی. ئیمه له مرکانه یه کی گول جیانیین. جوانی له دهره وه نییه، به لکو له و بژشاییه ی ناوه وه ماندایه که وامان لیده کات راست له سهر پی بوه ستین. هه سترکردن به عه ده م ته واو وه ک ئه وه یه، نه ک ئه وه ی هه ولی به ده سته ی تانی ده ده ی، هه ر ئه مه شه بۆ به رده وامی ژیا ن ده مان هیلته وه)".

* * *

ئیواره درهنگ، ئه و جیخه وه م پیشانی گولی بیابان دا که له سهری دهنوست، کاتی ده سبه جی خه وی لیکه وت، بۆ ژووره سهره کییه که گه رامه وه که له وئ پۆمی و شهمس قسه یان ده کرد. "پئویسته ئاماده ی ئه و سه مایه بیت که پیشکه شی ده که ی، شهمس که بینمی وا دیم وای پنگوتم. لیم پرسى: "کام سه ما؟".

"کیرا، سه مایه کی پوچییه و له مه و پیش وینه ت نه دیوه. به دوو چاوی ئه بله قه وه ته ماشای شووه که مم کرد. ئه وه چی پووده دات، دهرباره ی کام سه ما قسه ده که ن؟ "مه ولانا، تو زانایه کی پایه داریت و که سینکی خواناسیت. خه لکی چیت پی ده لیت؟"، به ده م پرسیاره که وه هه ستم به گه رمییه ک کرد که ده موچاومی داگیرساند.

"نیکه ران مه به، پۆمی پی و تم، من و شهمس ماوه یه که دهرباره ی ئه م شته قسه مان کردوه. ده مانه وئ سه مای ده رویشان پیشکه ش بکه ی، هه ر

پتی دهوتری (سه‌ما) و ئیمه‌ش پیشوازی ئه‌وانه ده‌که‌ین که دینه ناومانه‌وه و
ئه‌له‌ای عه‌شقی خودایین.

سه‌رم به توندی هاته ژان، وه‌لی ژانه‌که‌ی به‌چاو ژانی ناو دلم سووک
بوو.

ئه‌ی ئه‌گه‌ر خه‌لکی چه‌زیان لیتی نه‌بوو؟ خو هه‌موو خه‌لکی پیزی
سه‌ماکردن ناگرن، به‌و ئومیده‌ی ئه‌وه‌ی وتم کاریگه‌ریی له‌سه‌ر قسه‌کانی له
مه‌ولانا هه‌بیته، به‌شه‌مسم وت، به‌لای که‌مه‌وه ئه‌م سه‌ماکردنه‌ بو ماوه‌یه‌ک
دوا‌بخری.

ئاخر هه‌موو خه‌لکی وه‌ک پتویست پیزی خودا ناگرن، شه‌مس وتی، ئایا
له‌به‌ر ئه‌وه‌ واز له‌ به‌روای خو‌مان به‌ینین؟.

ئه‌م ده‌ربهرینه‌ کۆتایی گفتوگۆکه‌ بوو. ئیدی هیچ وشه‌یه‌کی تر نه‌ما و
ماله‌که‌ پهبوو له‌ (با) که‌ له‌میان‌ه‌ی درزی دیواره‌کانه‌وه‌ دزه‌ی ده‌کرد و له
گویماندا وژه‌ی ده‌هات.

سولتان وهلهد

قونيا، حوزیرانی ۱۲۴۶

”بېگومان جوانی له چاوی بینه ره که یدایه، شه مس له سهر وته که ی
پوښت، چونکه هه موان هه مان سه ما ده بینن، لی هر که سی به شیوازی جیا
ده بینیت، که واته نیگه رانیی بو چییه؟ هه ندیک هه زی لیده که ن و هه ندیکی تر
هه زی لینا که ن.“

له گهل نه وه شدا له ئیواری (سه ما کرده که) دا به شه مسم وت من ده ترسم
که س ئاماده ی سه ما که نه بیت.

به جه خسته وه وه لامی دایه وه: ”نیگه ران مه به، په نگه خه لکی شاره که
خوښیان نه ویم، ته نانه ت ئیتر باوکتیشیان خوش ناوی، لی ناتوان پښتگویمان
بخه، چونکه هه سستی خو هه لقورتانیا ن هانیا ن ده دات ئاماده بن.“

به م ئاوه ایه، نه و ئیواریه ی که سه ما که ی تیدا به پړیوه ده چوو، هوله که
پړبوو له خه لکی هه مه جوړ و هه مه کاره، ئیدی له بازرگانان و ئاسنگه ران و
دارتاشان و جوتیاران و سه نگتاشان و بویا خچیان و گزوگیای پزیشکی
فروشان و سه روکانی تایه فه پیشه ییه کان و نوو سه ره کان و نانه واکان و
سه ردولکه داده ره کان و لیزانه کان و پاوکه ری پسقان و ورده واله فروشه کان و
ته نانه ت تا ده گاته شیخ یاسین که به خو ی و ژماره یه که له فه قیکانی هاتبوو –
و ئافره تانیش له پیزی پشته وه دانیشتبون.

کاتی بینیم شا که یخه سره وه له گهل راویژکاره کانیدا له پیزی پیشه وه
دانیشتووه، هه ستم به ئاسووده یی کرد. ئیدی پیاوړیک به م پایه به رزه ییه وه
پشتی باوکم بگریت، نه و هه موو زمانه کان لال ده کات.

ئامادەبوان بېرى كاتيان ويست تا جيگهي خويان بگرن، تەنانەت تا دواى
ئەوھى جيگهي خويان گرت، ژاۋەژاۋى نېئو ھۆلەكە نەنېشتېوۋەوھ و ھېشتا
منجەمنجى گفتوگۆى ئاگرين دەبيسترا. لەبەر ئەوھى دەمەويست بە تەنېشت
كەسېكەوھ دانېشم جىئو بە شەمس نەدا و بە خراپە باسى نەكات، ئەوھبوو
لەتەك سلىتمان سەرخۆشەوھ دانېشم، كە بۆنى (مەي)ى لېدەھات، بەلام گويم
بە نۆنەكەي نەدا.

ھەردوو لاقم دەلەرزىن و ناو ھەردوو لەپم ئارەقەيان لى دەچۆراپەوھ.
ھەرچەندە ھەواكەي خۆش بوو و دەمانتوانى عەباكانمان داکەنين، چەقەي
ددانەكانم دەستى پىكرد. ئاخىر ئەم سەماکردنە بۆ ناوبانگى باوكم يەكجار
گرىنگ بوو كە خەرىكبوو لىژدەبووۋەوھ. لە خودا پارامەوھ، بەلام لەبەر ئەوھى
بەتەواۋى نەمدەزانى داۋاي چىيى لى بكەم، جگە لەوھى شتەكە بە خۆشى
تېپەرېت، بۆيە پارانەوھكانم لاواز دياربوون.

ئەوھندەي نەبىرد دەنگىك بەر گويم كەوت، سەرەتا دوور و ئىنجا تا
دەھات نزيك دەبووۋەوھ. دەنگىكى دلگىر و كارىگەر بوو، بۆيە ھەموان
ھەناسەيان لەبەرخۆ بېرى و گويايان ھەلخست.

‘جۆرى ئەم ئامىزە مۇسقىايە چىيە؟’، سلىتمان بە شىۋەيەك تىكەل لە پىز
و خۆشەويستى بە چپە گوتى.

‘ئەوھ پىي دەلېن ناي’ بەدەم وتنەوھ، قسەيەكى باوكم و شەمس ھاتەوھ
ياد ‘دەنگى لە ھەناسەھەلكىشانى دلدار بەرانبەر دولبەرەكەي دەچىت’.

كە دەنگى نايەكە خامۆش بوو، باوكم بە ھەنگاۋى سەنگىن و لەسەرخۆ و
ناسكەوھ بەرەو سەكۆكە پۆيشت، كە نزيكبووۋەوھ سالاۋى لە ئامادەبووان
كرد. ئىنجا شەش دەرويش دوايكەوتن كە ھەموويان مريدى باوكم بوون و
جلى ئاودامان سېي و دامىن فراوانيان لە بەر بوو، دەستيان لەسەر سىنگيان
تىكپەراندېبوو. ئىنجا بۆ پىرۆزى و فەرۋەرگرتن بەرانبەر باوكم دانوشتانەوھ.
دواتر موزىك لىدرا و دەرويشەكان دەستيان پىكرد. يەك لەدواي يەك سەرەتا
لەسەرخۆ بە دەورى خوياندا دەستيان بە خولانەوھ كرد، ئىنجا خىراتر و
دامىنى كراسە ئاودامانەكانيان مينا گولە لوتس كرانەوھ.

دیمه نیکى نایاب بو، ئیدی خۆم پى نه گيرا و به شانازى و خوشحالييه وه زه رده خه نه م هاتى. به تيل چاو چاودى ترى به پيره وه هاتنى ئاماده بووانم ده كرد، ته نانه ت ئه وانى له هه موان چه نه دريژتر بوون، بينيمن به سه رساميه كى ئاشكراوه ته ماشاى سه ماكه يان ده كرد.

ده رويشه كان بۆ پيشاندانى نه مرى هه ر به ده ورى خوياندا سو پرانه وه و سو پرانه وه، ئينجا دهنگى موسي قا به رزبو وه وه، دهنگى ره بابيه ك له پشت په رده وه هاوشانى دهنگى ناي و ده، پاشان شه مسى ته وريژى وهك گه رده لولولى بيا بان سه ركه وه ته سه ر سه كو كه. عه بايه كى له وهى ئه وانى له به ر بو، به لام رهنگى تيرتر بو و له هه موان بالا به رزتر دياربو و له وان خيرتر ده خولايه وه. هه ردوو ناوله پى پرو وه ئاسمان كرابو ونه وه، ده موچا ويشى وهك دره ختى گوله به پروژه له خور ده گه را.

گويم ليتوو هه ندى له ئاماده بووان به ريزه وه هه ناسه بركتيان بو، ته نانه ت ئه وانى كه رقيان له شه مسى ته وريژى بو، وا دياربو كه وتو ونه ته ژير ئه فسو ونى سه ما و موسي قا كه وه. ته ماشاى باوكم ده كرد، له و ساته دا شه مس زور به خيرايى ده خولايه وه، مريده كانى هه ريه كه و له خولگى خويدا ده ستيان به خولانه وه يه كى زور هتوا شتر كرد، كه چى باوكم مينا پيره دار به پروويه ك له جيگه كى خوى مايه وه، په نديار و هيمن، ليتوه كانى له جووله كى نزا و پارانه وه دا بوون.

موسي قا خاوبو وه وه و له ناكاو ده رويشه كان له خولانه وه كه وتن و هه ريه كى له گوله لوتسه كان به سه ر خويدا داخرا. باوكم له سه ر سه كو كه به سلاويكى ناسك هه موو سه ماكه ره كان و هه موو ئاماده بووانى پيروز كرد. بۆ ساتيك هه ستم كرد كه هه موومان له دۆخيكى ته بايى ته واودا پيگه وه گريدر اوين، بيدهنگيه كى چر و كتوپر به دواى ئه وه دا هات. كه سيك له و خه لكه نه يزانى چۆن رهفتار بكات، چونكه كهس له وه پيش شتى واى نه دييوو.

دهنگى باوكم كپيه كه كى سمى و گوته: 'هاو پتيانم، ئه مه پتي ده و ترئ سه ما، و اتا سه ماي ده رويشان. ئیدی له ئیستا به دواوه ده رويشه كان له هه موو پروژگار يكا ئه م زيكر و سه مايه ده كه ن. ده ستيك به ره و ئاسمان و ده سته كه كى

تر پرووه و خوار و به‌ره و زه‌وی، هر خالیکی خوشه‌ویستی که له خوداوه
 ده‌ستمان ده‌که‌ویت، به‌لین ده‌ده‌ین به‌سەر هه‌موو خه‌لکیدا دابه‌شی بکه‌ین".
 زه‌رده‌خه‌نه که‌وته سەر لیوی ئاماده‌بووان و به‌قایل‌بوونه‌وه ده‌ستیان به
 وره‌ور کرد. شله‌ژانیکی دۆستانه و فینک هۆله‌که‌ی گرت‌وه. بینیم ئه‌م
 به‌ده‌نگه‌وه‌هاتنه باشه کاری تیکردم و چاوه‌کانم فرمیسکیان تیزا. له کوتاییدا
 سلاوی خوشه‌ویستی و پیز له باوکم و شه‌مس کرا که شایانی بوون.
 ده‌کرا ئه‌و ئیواره‌یه به‌و گه‌رموگوریه کوتایی بیت، هه‌روه‌ها ده‌کرا به
 سه‌رودلیکی خوشه‌وه به‌ره‌و مال بگه‌ریمه‌وه و دلنیا‌یم که شته‌کان خه‌ریکه
 باش ده‌بن، گه‌ر ئه‌و شته‌و پرووی نه‌دایا که له‌وه‌ولا پرووی دا، ئه‌وه‌ی که هه‌موو
 شتیکی ویران کرد.

سليمان سەرخۇش

قۇنيا، حوزيرانى ۱۲۴۶

بېروسكە و خوڭن! ئاي لەو ئىوارەيەى كە بىرناچىتەو! ھىشتا
كارىگەرييەكەى بەرى نەداوم، لەنتو ھەموو ئەو شتانەى كە ئەمشەو بىننم،
كۆتاييەكەى لە ھەمووى كارىگەرتر بوو.

دواى تەواو بوونى سەماكە، كەيخەسرەوى دووھى مەزن ھەستايە
سەرپىن و بە لەخۇپازىبوون و شانازىي بەخۇكردنەو چاوى بە ھەموو
ھۆلەكەدا گىرا. بە فيزىكى زۆرەو دواى ئەوھى لە قاقاي پىكەننىكى بەرزى
دا، وتى: 'دەرويشىنە، پىرۇزبايىتان لى دەكەم! سەماكەتان زۆر سەرسامى
كردم.'

بۆمى زۆر بە ناسكى سوپاسى كرد، ھەروھە دەرويشە و ھەستاوھەكانى
سەر سەكۆكەش بە ھەمان جۆر، ئىنجا مۆزىكژەنەكان ھەستان و دوا
ئىكلاميان بۇ پاشا كىشا، ئىنجا كەيخەسرەو كە ئاسوودەيى لە دەموچاوى
دەتكا، ئاماژەى بۇ يەككە لە پاسەوانەكانى كرد كە كىسەيەكى مەخمەلى دايە
دەستى. كەيخەسرەو لەناو لەپىدا دەستى بە راوھشاندىنى كىسەكە كرد تا
بزانىت چەند قورس و پېرە لە پارەى زىر، پاشان بەرەو سەكۆكە فېرى دا. ئەو
كەسانەى لە دەوروپەرم بوون ھەناسەيەكيان ھەلكىشا و چەپلەيان لىدا. ئەو
بوو بەخشندەيى دەسەلاتدارەكەمان كارى لە ھەموومان كرد.

كەيخەسرەو كە لىئانلىتو بوو لە پەزامەندى و دلىيى، وەرسوپايەو ھەستا
بېرات، بەلام ھەر كە بەرەو دەرگا ھەنگاوى نا، ئەو كىسەيەى تىسەرەوتىرا كە
فېرى دابوو ھەر سەكۆكە، ئىدى پارەكان لەژىر پىيەكانىدا پەرت بوون و
وھك زېرەى بازنگى نوبووكىك زرىنگەيان لى ھەستا، شتەكان زۆر بە خىرايى

پوویان دا، به جۆرئ بۆ چه‌ند ساتئ به‌ته‌واوی له‌ شوین خۆمان وشک بووین و واقمان و پما و نه‌مانتوانئ له‌وه‌ تئبگه‌ین که له‌ ده‌وروبه‌رمان چی پرووده‌دات. بئگومان ئه‌و که‌سه‌ی بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی پووی دا، که‌یخه‌سره‌و خۆی بوو که به‌پاستئ گری گرت. ئاخ‌ر سووکایه‌تیکردنه‌که له‌ هه‌موانه‌وه‌ دیاربوو و گومانی تیدا نه‌بوو ئاراسته‌ی ئه‌و کرا، ئه‌مه‌ش شتیک بوو لیخۆشبوونی بۆ نه‌بوو. به‌ دوو چاوی باوه‌رنه‌کرده‌نیه‌وه‌ ته‌ماشای دواوه‌ی کرد تا بزانی‌ت ئه‌وه‌ کئییه‌ زاتی کردووه‌ ئه‌م په‌فتاره‌ نابه‌جئیه‌ بکات.

ئه‌وه‌ شه‌مسی ته‌وریزی بوو. هه‌موو سه‌ره‌کان پووه‌و ئه‌و وه‌رسوپان. له‌ کاتی‌که‌دا له‌ ناوه‌ندی سه‌کۆکه‌ وه‌ستابوو، هه‌ردوو ده‌ستی له‌سه‌ر که‌مه‌ری دانابوو و چاوه‌ سووره‌هه‌لگه‌پاوه‌کانی زه‌ق زه‌قه‌دیانه‌پوانی.

به‌ ده‌نگیکئ قوول وتی: "ئیمه‌ له‌پیتا‌و پارهدا سه‌ما ناکه‌ین، سه‌ما زیکرئکی پۆحیه‌ و له‌پای خۆشه‌ویستیدا ده‌یکه‌ین، ته‌نها خۆشه‌ویستی. ئه‌ی خاوه‌نشکو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ زی‌په‌کانت وه‌ربگره‌وه‌! پاره‌کانت لی‌ره‌ دادیک ناده‌ن."

بی‌ده‌نگیه‌کی سامناک بالئ به‌سه‌ر هۆله‌که‌دا کیشا. کورپه‌که‌ی پۆمی وه‌ک ئه‌وه‌ی خوین له‌ ده‌موچاوه‌ بچووکه‌که‌ی وشک بووی‌ت هه‌لده‌له‌رزئ، که‌سیک زاتی نه‌کرد ده‌نگیک ده‌ربکات، هه‌موومان هه‌ناسه‌ی خۆمان قه‌تیس کردبوو. وه‌ک ئه‌وه‌ی ئاسمان چاوه‌رپئی ئه‌م ئاماژه‌یه‌ی کردی‌ت، باران به‌ لی‌زمه‌ تیی کرد، ئیدی دلۆپه‌کانی بارانه‌که‌ هه‌موو شتیک و هه‌موو که‌سیکی نو‌قم کرد. "ده‌ی با برۆین، به‌ده‌م قسه‌وه‌ ده‌ی له‌ پیاوه‌کانی کرد.

پاشا پووی کرده‌ ده‌رگا‌که‌ و به‌و سووکایه‌تی پئیکردنه‌ پوومه‌ته‌کانی ده‌له‌رانه‌وه‌ و لی‌وه‌کانی ده‌له‌رزین و شانه‌کانی دا‌که‌وتبوون.

پاسه‌وانه‌کانی و خوبزه‌کانی یه‌ک له‌دوای یه‌ک به‌دوایدا هه‌پیاپان لی‌کرد، به‌ پیلاره‌ قورسه‌کانیان پێیان له‌ پاره‌ کانه‌ییه‌ په‌رتبووه‌کانی سه‌ر زه‌وییه‌که‌ ده‌نا، ئیدی خه‌لکه‌که‌ بۆ هه‌لگرته‌وه‌یان ده‌ستیان به‌ پاله‌په‌ستۆ کرد.

هه‌ر که‌ پاشا پۆیشت، بۆله‌بۆلی ناپه‌زایی و نا‌ئومیدی له‌ پی‌زی ئاماده‌بووان به‌رزبووه‌وه‌.

"ئه‌وه‌ خۆی به‌ کئ ده‌زانی‌ت، ئه‌مه‌ بۆله‌بۆلی هه‌ندی بوو.

"چۆن دەوێریت سووکایەتی بە پاشاکەمان بکات، هەندێکی تر هاواریان کرد، "ئاخر بۆچی وا لە کەیخەسرەو دەکات کە ئێستا هەموو شارەکە باجەکە ی بدەنەوه؟".

هەندێ کەس وەستابوون و سەری باوەڕنەکردەنیان بادهدا، ئینجا بەرەو دەرگا پۆشتن و نیشانەی ناپەزایی لەسەر دەموچاویان نەخش بووبوو. لە سەرەووی ناپازییەکانەوه شیخ یاسین و مریدەکانی بوون. ئەوهی تووشی سەرسوڕمانی کردم، ئەوه بوو لەنیو ناپازییەکاندا دوو مریدی پۆمی و عەلئەدینی کوریم دی.

عه لئه دین

قونیا، حوزیرانی ۱۲۴۶

بِه خُودا سویند دهخۆم له ژیاندا قهت وهک ئیستا ههستم به شوورهیی و تیدامان نه کردوو. ئاخِر دیمهنی باوکم و براده ره زه ندیقه که ی ئابروو به رانه بوو، کاتی بینیم ئەم سه مایه دهکات، ههستم به سووکایه تی کرد. ئاخِر چۆن توانیی به رانه بر به خه لکی شاره که به م شیوه یه ئابرووی خۆی بیات؟ ئه وه ی له هه موو شتی زیاتر دایچه کاندەم ئه وه بوو بیستم که له شفرۆشیکی سۆزانیخانه که له نیتو ئاماده بوواندایه. ئه و کاته ی له وئ دانیشتبووم له خۆم پرسى که خۆشه ویستی باوکم بۆ شه مسی ته وریزی ئه و شیتایه تی و کاولکارییه مان به سهردا دینیت. بۆ یه که م جار له ژیاندا ئاواته خوازبووم، که کوپی پیاوینکی تر بوایه م.

من سه ماکردن به پیسکردنی پیروزییه کان ده زانم، به لام ئه و شته ی دوا ی ئه وه پرووی دا له عه قل به در بوو. ئاخِر ئه و پیاوه بیچاوو پرووه چۆن زاتی کرد گالته به فرمانه واکه مان بکات؟ ئه و به ختی یار بوو، چونکه که یخه سره و ده ستگیری نه کرد و ده سبه جی له سیداره ی نه دا.

ئه و ده مه ی بینیم شیخ یاسین به دوا ی که یخه سره ودا ده رچوو، زانیم ده بی منیش وهک ئه و بکه م. دوا شتی که مه به ستمه ئه وه یه خه لکی شاره که وا تینه گهن. من پشتی خوانه ناسیک ده گرم، جگه له براکه م، گهره که هه موان ئه وه بینن که من گه مه یه ک نیم به ده ستی باوکمه وه.

له و شه وه دا بۆ ماله وه نه پویشتم، به لکو له گهل ژماره یه ک له براده ره کان له مالی ئیرشاد مامه وه و به جۆشه وه باسی پوودا وه کانی ئه و پۆژه مان کرد و به دریتی گفتوگۆمان له سهر ئه وه کرد که ده بی چی بکه ی.

‘ئەم پىساۋە كارىگەرىيەكى گەورەى لەسەر باوكت ھەيە، ئىرشاد بە جەختەو پىتى وىتم، ئەو تا لەشفرۆشكىشى ھىناۋەتە مالاكەتان. عەلائەدىن گەرەكە ناۋى خانەوادەكەت پاك بىكەيتەو.’

لە دۆخىكدا ۋەستابووم و گويم بۆ قىسەكانيان گرتىبوو، لە شەرمان دەموچاوم دايسابوو، تەنھا يەك شت لاي من پروون بوو، ئەويش ئەو بوو كە شەمس جگە لە بەدبەختى، ھىچى دىكەى بۆ نەھىتاوين.

ھەموومان گەيشتىنە ئەو بىروايەى پىويستە شەمس ئەم شارە جى بەيلىت، گەر بە خوايشتى خۆى نەپوات گەرەكە بەزۆر بىروات.

* * *

پۆزى دواتر بۆ مالاۋە گەرامەو ۋە بىريارم دا دووبەدوۋ لەگەل شەمسى تەۋرىزى قىسە بىكەم. بە تەنھا لە ھەوشەى مالاۋە بوو و ناى دەژەنى. سەرى لاركدبوو ۋە ۋاۋەكانى نوقاندىبون و پشتى لە من بوو. لەبەر ئەو ھى نوقمى نىۋ ئاۋازەكەى بووبوو، ئاگاي لە من نەبوو. ۋەك مشك بە ھىمنى نىكبوومەو ۋە ۋاۋەپى ھەلىك بووم تا چاۋدىرى بىكەم و دۆرمنەكەم باشتر بناسم.

دواى چەند خولەكىك شەمس لە ژەنەن ۋەستا و كەمى سەرى ھەلپى. بى ئەو ھى تەماشاي لاي من بىكات، مينا خۆى بدوئىت، ۋەورىكى كرد و گوتى: ‘عەلائەدىن، سىلاوت لى بىت. ئەو مەنى من دەكەيت؟’.

ھىچم نەوت. شارەزاي تواناي بووم، ئەۋىك لەمىانەى دەرگاداۋراۋەكانەو شت بىيىت، ئىدى سەرم سۈرپەما كە لە پشتى سەرىيەو چاۋى ھەيە.

‘چىژت لە بىيىنى دىمەنى سەماكەى دۆئى ۋەرگرت؟’، شەمس بەدەم پىرسىارەو دەموچاۋى بەرەو لاي من ۋەرسوۋراند.

دەسبەجى ۋەلامىم داىەو ۋە پىم واىە ئەو شەرمەزاري بوو. با بە ئاشكرا قىسە بىكەن. من تۆم خۆش ناۋى و قەتىش خۆشم نەۋىستوۋىت، پىگەت پى نادەم لەو زياتر ناۋبانگ و ئابروۋى باوكم وىران بىكەيت.

گرېک له چاوه‌کانی شه‌مسدا بریسکه‌یان دا. نایه‌که‌ی له لاوه‌دانا و وتی:
 "که‌واته‌ ئاوها؟ نه‌گهر من به‌م جوړه‌ ئابرووی پویم ویران کردیت، ئیدی
 خه‌لکی وه‌ک پیاویکی سه‌نگین ته‌ماشای توش ناکه‌ن. ئایا له‌مه‌ ده‌ترسیت؟".
 بریارم دا بواری نه‌ده‌م سوژم بوروژینیت، بو‌یه‌ سه‌رنجه
 بریندارکه‌ره‌کانیم پشتگوئ خست. پیش نه‌وه‌ی بتوانم شتیک بلیم، زوری
 نه‌خایاند و وه‌لامیم دایه‌وه: "بوچی نارویت و به‌ ئاسووده‌یی جیمان به‌یلت؟
 ئاخ‌ر پیش هاتنی تو به‌ ئارامی ده‌ژیاين و له‌ باشت‌رین دوخدا بووین. باوکم
 زانایه‌کی به‌رپز و سه‌روک خیزانیکي نایاب بوو. هیچ شتی له‌ نیوان ئیوه‌دا
 نییه‌ تا کو‌تانبکاته‌وه‌".

شه‌مس به‌ره‌و پیشه‌وه‌ ملی دریژ کرد و به‌ توندی بروکانی تیک نا،
 هه‌ناسه‌یه‌کی قولی هه‌لک‌ت‌شا و له‌پر وه‌ک پیره‌میردیکي لاواز ده‌رکه‌وت. وام
 به‌ خه‌یالدا هات که‌ ده‌توانم لی‌ی بده‌م، ئیدی پیش نه‌وه‌ی یه‌کی فریای
 پژگارکردنی بکه‌ویت، تیروپری لیده‌ده‌م. بیروکه‌که‌ ترسناک و قیزه‌ون بوو،
 به‌لام به‌ شیوه‌یه‌کی ترسناک هه‌زبزوین بوو، بو‌یه‌ ده‌بوو پووی خو‌می لی
 بشارمه‌وه‌.

کاتی دووباره‌ ده‌ستم به‌ ته‌ماشاکردنی کرده‌وه‌، بینیم به‌ وردی تیم
 ده‌روانیت و لیم وردده‌یته‌وه‌. نیگای کونکه‌ر و به‌هه‌له‌ بوو. ئایا پنی تیده‌چیت
 بیرکردنه‌وه‌کانم بخوینته‌وه‌؟ هه‌ستیکي ترسناک دایگرتم و وه‌ک نه‌وه‌ی هه‌زار
 ده‌رژیم پیدا بچه‌قینری له‌ ده‌سته‌کانمه‌وه‌ تا پنیه‌کانم ته‌زووی پیدا هات، هه‌ستم
 کرد نه‌ژنوکانم به‌ جوړی شل بوون، توانای هه‌لگرت‌میان نییه‌. بیگومان نه‌و
 جادووی ره‌ش ده‌کات، بچووکت‌رین گومانم نه‌مابوو که‌ شه‌مس له‌ به‌هیز‌ترین
 و تاریک‌ترین شیوه‌کانی جادوودا داهینه‌ره‌.

دوای که‌می شه‌مس وتی: "عه‌لانه‌دین، تو له‌ من ده‌ترسیت. ده‌زانیت تو
 کیم دینته‌وه‌ یاد؟ شاگرده‌ خپله‌که‌".

لیم پرسى: "ده‌رباره‌ی کى قسه‌ ده‌که‌یت؟".
 "نه‌وه‌ چیرۆک‌یکه‌. ئایا هه‌زت له‌ بیستنی چیرۆک هه‌یه‌؟".
 شانم هه‌لته‌کاند و گوتم: "کاتی بیست‌نیم نییه‌".

لیوهکانی شه مس له رزین، ئینجا گوتی: 'ئو پیاوهی که کاتی بیستی
چیرۆکی نه بیته له پیناو خوداشدا هر کاتی نییه'. ئینجا له سهری پویشته: 'ئایا
دهزانیت که خودا باشتترین گێره وهیه؟'.

بی ئوهی چاوه پینی وهلامی من بکات، ئهم چیرۆکهی گێرپایه وه:
پیشه گهریک شاگردیکی هه بوو بهره سستی بۆ ده کرد، شاگرد که زۆر
خێل بوو، بهره وام شتهکانی به دوان ده بینی. پۆژیکیان پیشه گهر که داوای
له شاگرد که کرد که گۆزه یه که ههنگوینی له کۆگا که بۆ بیتیت. شاگرد که به
دهستی به تاله وه گه پایه وه و به بیزاریه وه وتی: 'به لام گه ورهم، دوو گۆزه
ههنگوینی لیه، ئینجا وتی، 'دهتهوئ کام گۆزه یانته بۆ بیتیم؟'. جا له بهر ئوهی
پیشه گهر که باش شارهزای شاگرد کهی بوو، وتی: 'بۆچی یه کئ له گۆزه کان
ناشکینیت و گۆزه کهی دیکه بۆ بیتیت؟'.

ئهفسووس، شاگرد که له پهندی پشت ئهم وشانه نه گه یشت، ئیدی وهک
پیی و ترا بوو ئوهی کرد و یه کئ له دوو گۆزه کهی شکاند. کاتی بینیی
گۆزه کهی تریش وا ده شکیت، سهری سوپما.

'دهتهوئ چیم پی بلیت؟'، ئهم پرسیارهم لیتی کرد، تا وا ده ربکهوم که
به رانه بهر شه مس سه رو دلم ته واو نییه، به لام ئوهم بۆ نه کرا. 'نه فرهت له خۆت
و له چیرۆکه کانت. ئه ری ناتوانیت ئوهی دهتهوئ راسته وخۆ بیلیت؟'.

'به لام عه لانه دین، ئوه زۆر پوونه. من دهمه وئ پیت بیژم که تو وهک
شاگرد خێله کهیت، چونکه له هه موو شوین شتهکان به دوان ده بینیت،
شه مس ئهمه ی وت و له سهری پویشته، 'من و باوکت یه کیکی. گهر منت
شکاند، ئه ویشته شکاندوه'.

به ره پرچیم دایه وه: 'هیچ شتیکی هاوبهش له نیتوان تو و باوکمدا نییه.
ئه گهر گۆزه ی دووهم شکاند، ئه وا گۆزه ی یه کهم ئازاد ده کهم'.

له راده به ده ره توو په بووم و بیزاریه کی زۆر دایگرتم و ئیدی بیرم له
ئه نجامی قسه کانم نه ده کرده وه، نه ئه و کاته و نه دواتریش.
هیشتا کاته که به به ریه وه ما بوو.

شەمس

قۇنيا، حوزیرانی ۱۲۴۶

پایچەوسەلە و توندېرەق و کەچپینهکان دەلین سەما حەراملە.

کە خودای (بەرز و مەزن) مۆسیقای پی بەخشیوین - نەک تەنھا ئەو مۆزیکەى بە دەنگى خۆمان و ئامیزەکانمان دروستى دەکەین، بەلکو ئەو مۆزیکەش کە ھەموو شیوەکانى ژيان دەگریتەو، پیم وا نییە بیستنیمان لى حەراملە بکات. ئەى نابین تیکرای سروشت ستران دەچریت؟ ھەموو شتیک لەم گەردوونەدا بە پیتەم دەجوولیت: ترپەى دل، ورشەى بالەکانى پەلەوەر، ھەلکردنى با لە شەوى زریاندا، زرينگەزرينگى ئاسنگەر کە ئاسن دەکوتیت، یان ئەو دەنگانەى لەناو مندالدا کە دەورى کۆرپەلەیان داوہ.. ھەموو شتیک بە جۆشوخروڤشەو و لەخۆرا، بە یەک پیتى نایاب لە ھەلقولیندا بەشدارن. سەمای دەرویشانىش ھەر ھەلقەپەکە لەو زنجیرە بەدەوامە. ھەرەک چۆن دەریا لە ناوہوہى خۆیدا تیکرای ئاوى ئوقیانوس ھەلدەگریت، سەماکەى ئیمەش نەیتنیەکانى گەردوون دەگریتەو و پیشانى دەدات.

پیش دەست پیکردنى سەماکە بە چەند سەعاتى، من و پۆمى بۆ پامان چووینە ژووړتیکى ھیمنەو، ئینجا ئەو شەش دەرویشەى کە ئەم ئیوارەپە سەماکەیان دەکرد ھاقتە پالمان. ھەموومان دەستتوێژمان شت و نوێژمان کرد، ئینجا جلەکانمان لە بەر کرد. بە وردى باسى ئەوہمان کرد کە دەبیت درێژى کراسەکە چەند بیت، جۆرە قوماشىکى سادەمان ھەلبژارد کە پەنگەکانى زەوى لەخۆ بگریت. ئەوہ تاس کلاوہ پەنگ ھەنگوینیەکە نیشانەى کىلى گۆر و کراسە ئاودامانە سپی و درێژەکە لەجیاتى کفن و عەبارەشەکەش

له جياتى گۆر، سه ماكه مانىش ھىمايه كه بۇ ئوھى كه چۆن سۆفپيه كان وەك
چۆن پىستەيه كى كۆن لەخۆ دامالڭ، بەتەواوى نەفرەت لە نەفس دەكەن.
بەر لەوھى ھۆلەكە جىي بھىلڭين و پروو بگەينە سەر سەكۆكە، پۆمى
چامەيه كى خويندەوھ كه ئەمەيه:

سۆفى ھەر پىنچ ھەستەكە و
ھەر شەش ئاراستەكەى تىپەپراندوھ و
واى لىتھاتوھ

ھەست بە شتە متبووھەكانى پشتەوھيان بكات.
ئىمە بەم ھەستانەوھ خۆمان ئامادە كردبوو. سەرەتا دەنگى نايەكە
بەرزبووھو، ئىنجا پۆمى وەك سەردەستەى سەماكەرەكان لەسەر تەختەى
سەماكە ھاتە پىشەوھ، دواى دەرويشەكان يەك لەدواى يەك دوايكەوتن و بە
خاكەرايىوھ سەريان بەردابووھو، شىخىش دواكەس بوو دەرکەوت.
ھەرچەندە ھەولنىكى زۆرم دا، بەلام پۆمى پىسى داگرت كە دەبىى لەو
شەوھدا سەمايكەم.

قورئانخوينتەكە سوورەتى قورئانى خويندەوھ: (وفى الارض ايات للموقنين
وفى انفسكم افلا تبصرون - لەسەر زەوى و لە دەروونى خۆتاندا نىشانەكەلى
بۇ بېرواداران ھەن، ئەى ئىئوھ نايانينڭ).

ئىنجا دەنگى دەف لەگەل دەنگى تىژى ناي و پەبابە بەرزبووھو.

گوى بۇ قامىش و ئەو ھەكايەتە ھەلبخەكە دەيگىرپىتەوھ

كە چۆن لەتاو لىكدابېران دەناليتىت:

لەوساوھ كە لە قامىشەلان ھەلبراوم

ئەمىستاش زىپرەم پىاوان و ئافرەتان دەگرپىتى

دەرويشى يەكەم بە موسلمانىتى خۆى پادەستى خودا كرد و دەستى بە
خولانەوھ كرد، دامىنى كراسەكەى وەك ژيانىكى جىاواز و تايىبەت بە خۆى
دەستى بە خشەخشىكى ناسك كرد، ئىنجا ھەموومان چووينە پال ئو و بە
دەورى خۆماندا دەستمان بە خولانەوھ كرد تا جگە لە (تاك و تەنيابى خۆى)
ھىچ شتىكى دىكە بە دەورمانەوھ نەما. ئىدى ئوھى لە خوداوھ لە ئاسمانەوھ
پىمان دەگەيشت، بۇ خەلكى بۇ سەر زەوى دەمانگواستەوھ. ئاوا ھەريەكەمان

بوو به حەلقەيەکی پەيوەندیی نێوان دڵخواز و دولبەر. کە مۆسیقاکەش لە ژەنین کەوت، خۆمان بۆ هیزە پێکەینەرهکانی گەردوون نوشتاندەوه: ئاگر و با و خاک و ئاو و توخمی پێنجەمی قالا.

* * *

بۆچی خەمی ئەوهم بێت کە لە دواى تەوابوونی سەماکە لە نێوان من و کەیخەسرەو پروی دا، لێ داخى ئەوهم بوو کە پۆم خستە هەلوێستیکى ناخۆشەوه. ئاخى پیاویکی خاوەن پایە بوو و بەردەوام دەپاریزرا. هەموو والییەکان و فەرمانرەواکان خۆشیان دەویست و گلهیان لێ نەبوو، بەلام ئەمىستا وای لێهاتوو دەربارەى ژيانى خەلکى خواسابى شتىکى کەم دەزانیت - ئەو بۆشاییە هەراوەى نێوان فەرمانرەواى دەستەبژێر و خەلکى پەمەک - وام بە خەيالدا دیت کە پۆژگارى من لە قونیا خەریکە بەرەو کۆتایی دەهوات.

هەموو خۆشەویستى و دۆستایەتییهکی راستەقینه چیرۆکی وەرچەرخانه چاوه‌ڕوان نەکراوه‌کانن. گەر ئێمە هەمان ئەو کەسەى پێش و دواى عاشقپوونەکەمان بین، وا دەگەیه‌نیت کە عەشقه‌کەمان ئەوتۆ نەبووه.

لە سایەى شیعەر و مۆسیقا و سەماوه، پۆمى لە وەرچەرخانه‌کهیدا برێکی زۆر پێگەیشتوو، ئاخى ئەو لەو هەو بەر زانایەکی توند بوو و شیعەری خۆش نەدەویست، و تاربیژ بوو و لەو کاتەى وتاری بۆ خەلکى دەخویندەوه، چێژى لە دەنگى خۆى وەر دەگرت، وەلى نەها گۆپاوه و خەریکە دەبیتە ھۆزانفان و دەنگى قالاىیه‌کی بێگەرد، بەلام پێم وا نیه‌ هیشتا ئەوێ بەتەواوى هیناییتە دى. منیش بۆخۆم گۆپاوم و هیشتا هەر لە گۆپاندام، خەریکە لە بوونەوهریکەوه دەگۆپێم بۆ عەدەم، لە وەرزیکه‌وه بۆ وەرزیکی تر، لە قوناغیکەوه بۆ قوناغیکى تر، لە ژيانەوه بۆ مردن.

ھاوێلیتییه‌کەمان بەپیت و فەر بوو، دەستکەوتیک بوو خودا پێى بەخشین. گەشەمان کرد، گەشاینەوه و پەرەمان سەند و لە ھاوړیتەتیی یەکتەر چێژمان وەرگرت، لەزەتمان لە پێبوون و خوشیی پەها وەرگرت.

ئەو گوتەيەي باوەزەمانم كەوتەوہ یاد كە پۇژيكيان پتي گوتم، بۇ ئەوہي ئاوريشممان دەست بكەويت، گەرەكە كرمى ئاوريشمەكە بمریت. كاتى لە ھۆلى سەماكردىنى دەرويشەكان بە تەنيا دادەنيشتەم، دواي ئەوہي ھەموان دەپۇيشتەن، كپيەك بالى دەكىشا، زانيم كە ئەو ماوہيەي لەگەل پۇميدا ماومە خەريكە بەرەو كۆتايى دەپوات. لەو ماوہيەي كە پيەكەوہ بووين، من و پۇمى چەندىن جوانيى بۆيۆنەمان بينى، فيرى ئەوہ بووم كە مەرۇف ببينيت چى دەگەيەنيت، مينا پيەكتيكي بىكۆتايى، لەميانەي دوو ئاويتەوہ كە شتيكى بىكۆتايى پيشان بەن، لى پەندە ديريەكە ھيشتا لەكاردايە: لە كوچ عەشق ھەبيت، خەميش ھەيە.

ئىلا

تۆرتامبىتون، ۲۹ ى حوزيران ۲۰۰۸

بۇ پىشوازىي شتە ئاسايى و چاۋە پرواننە كراۋەكان مروف ئامادە نەبىت
و ەك ەزىز گوتى، ئەۋا لە پشت جۋانتىرەن خەۋنەۋە، شتەي نامۇ خۇ
خەشاردەدەن. لە جەستەي ئىلاشدا ەيچ ئامادەگىيەك نەبوۋ تا ئەۋ شتە
سەيرە قەبوۋل بكات كە ئەم ەفتەيە ۋوى دا: ئەۋە بوۋ ەزىز . ز . زاھارا بۇ
بۇستەن ھات تا چاۋى بى بكەۋىت.

لە ئىۋارەي ئەۋ يەكشەممەيە دۋاي ئەۋەي ئەندامانى خىزانەكەي
پۇبىشتاين بە دەۋرى مېزەكەدا جىي خۇيان گرت، ئىلا سەرنجى دا نامەيەك
لەسەر مۇبايلەكەيەتى، پىيى ۋابوۋ كە پەنگە يەككى لە خانمان لە يانەي
خۇراكدروسىكرەنەۋە بۇي ناردىيىت. بۇ خويىندەۋەي پەلەي نەكرد، بەلكو
خواردنىكى تايىبەتى پىشكەشى خىزانەكەي كرد كە ئەم ئىۋارەيە بۇي ئامادە
كردبوۋن: مراۋىيەكى برژاۋ بە ەنگوینەۋە لەگەل پەتاتە و پىيازى پىشاۋى
سەر برنجى بە پەھەنار لىنراۋ. كە مراۋىيەكەي لەسەر مېزەكە دانە،
ھەموۋيان جۆرە شادمانىيەكەيان لى دەركەۋت، تەنانت جانىتىش كە ەستى
بە خەمۇكى دەكرد، چونكە سىكۆتى لەگەل كچىكى تردا بىنىبوۋ و زانىي كە
ھىشتا خۇشى دەۋى، ەستى بە برسىتى كرد.

ئىۋارەيەكى دوۋرودرىژ بوۋ، شەرايىكى باشيان خواردەۋە و
باسوخواسى ئاسايان لە نىۋ خۇياندا كرد. ئىلا لە ەموۋ ئەۋ قسەۋباسانەي
كە لەسەر مېزەكە كان بەشدارىي كرد.

ئەۋەبوۋ لەگەل شوۋەكەيدا باسى ئەۋەيان كرد دوۋبارە بالكونەكەيان بە
بۇيەي شىنى درەۋشاۋە بۇيە بكەنەۋە. لەگەل جانىتىشدا باسى بەرنامەكانى لە

زانکودا کرد، ههروهه له گهڵ ههردوو منداله چمکه کهیدا باسی چهند فیلمیکی
 قیدیویی کرد، یه کئی لهوانه به ناوی (دزانی ده‌ریای کارییی) بوو. دواى ئه‌وه‌ی
 قاپه پيسه‌کانی خسته ناو پاکه‌ره‌وه‌ی قاپ و کاتۆی به شکولاته‌ی سپییه‌وه
 پیتشکه‌ش کرد، به خه‌یالیدا هات که نامه تۆمارکراوه‌که‌ی سه‌ر مۆبایله‌که‌ی
 بخوینیته‌وه:

ئێلا سلاو. به کاریکی گۆفاری سمیتۆنیانه‌وه بۆ بۆستن هاتووم. هه‌ر
 ئیستا فرۆکه‌که‌ نیشه‌وه. ئایا هه‌زده‌که‌یت یه‌کتر ببینن؟ له هۆتیلی ئۆنیکس
 دابه‌زیوم و هه‌زده‌که‌م بټینم.
 عه‌زیز

ئێلا مۆبایله‌که‌ی له لاوه دانا و له‌سه‌ر میزه‌که‌ له جیتی خۆی دانیش‌ت تا
 شیرینی بخوات، هه‌ستی به سه‌رگیتۆکه‌ کرد.
 "ئایا نامه‌ت بۆ هاتووه؟" ده‌یفید دواى ئه‌وه‌ی سه‌ری له‌سه‌ر قاپه‌که‌
 هه‌لبێری، پرسیا‌ری لێی کرد.

"به‌لێ، له میشیله‌وه‌یه"، به‌بێ هیچ دوودلییه‌ک وه‌لامی دایه‌وه.
 ده‌یفید ده‌موچاوه خه‌مباره‌که‌ی شارده‌وه و به ده‌سته‌سپه‌که‌ی ده‌می
 سپییه‌وه، ئینجا ده‌سته‌سپه‌که‌ی له شیوه‌ی چوارگۆشه‌یه‌که‌دا، به هینا‌شی و
 ورده‌کارییه‌کی سه‌یره‌وه لوول کرد. که لیتووه‌وه وتی: "باشه".

ئێلا هه‌ستی کرد شووه‌که‌ی باوه‌ری پێ ناکات، لێ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا
 هه‌ستی کرد گه‌ره‌که‌ له‌سه‌ر قسه‌هه‌لبه‌سته‌که‌ی خۆی سوور بیت، ئه‌مه‌ش نه‌ک
 بۆ قایلکردنی شووه‌که‌ی یان خه‌له‌تان‌دنی من‌داله‌کانی، به‌لکو له‌به‌ر خۆی تا
 بتوانیت پتوشوینتی بۆ ئه‌و هه‌نگاوه‌ دابنێ که له ماله‌که‌ی خۆیه‌وه ده‌بیات بۆ
 ئه‌و هۆتیله‌ی عه‌زیز لێی دابه‌زیوه، بۆیه له‌سه‌ر قسه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو و له
 هه‌موو وشه‌یه‌ک ورد ده‌بووه‌وه، ئینجا گوتی: "په‌یه‌ه‌ندی پتوه‌کردم تا پټم
 بلیت که سه‌به‌ی به‌یانی له‌گه‌ڵ په‌خشکاره‌ ئه‌ده‌بییه‌که‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌ک
 سازده‌دری بۆ گفتوگۆکردن ده‌رباره‌ی به‌رنامه‌کانی سالی ئاینده، ده‌یه‌وی له
 کۆبوونه‌وه‌که‌دا به‌شدارییان بکه‌م".

“دهی باشه، که واته ده بن برۆیت”، ده یقید به ده م قسه وه چاوه کانی پرووکاند، ئەمەش ئاماژەیە ک بوو که بەشداریی گەمەکه دهکات، گوتی: “بۆچی به یانی به ئۆتۆمبیل نه تگه یه نم، ئەوسا ده توانین پێکه وه بۆ ئەو ئ بچین؟ ده توانم هه ندی دیدار دوا بخرم”.

ئێلا به واقورمانه وه له مێرده که ی روانی. ده یهه و ئ چی بکات؟ ئایا ده یه و ئ له بهرده م مندا له کاندایه شه پ بێن؟

“ئوه باشتري شه”، به ده م قسه وه زۆری له خۆی کرد تا زهرده خه نه بیگرئ، ئینجا له سه ری پۆیشت: “به لام گه ره که پێش هه وتی به یانی له مال ده ربچین، چونکه میتشیل گوتی که ده یه و ئ پێش کۆبوونه وه که به ته نا قسه م له گه لدا بکات”.

“که واته باب ته که له بیر خۆت ببه وه”، ئۆرلی که ده یزانی باوکی رقی له زوو هه ستانه، هاته نیوانه وه و گوتی: “باوکه ناتوانیت زوو له خه و رابیت”.

ئێلا و ده یقید ته ماشای یه کتریان کرد. ته ماشا کردنه که یان به بهرچاوی مندا له کانیانه وه بوو، هه ری که یان چاوه پێی ئەوی دیکه ی ده کرد که یه که م جووله بکات.

“راسته”، له کۆتاییدا ده یقید ددانی پێدا نا.

ئێلا به ئاسووده یی سه ری له قاند و ده موچاوی سووراییه کی ته نک و شه رمیون دایپۆشی، چونکه هه ر له و ساته دا بیرۆکه یه کی بویرانه تری به خه یالدا هات.

ئوه بوو وتی: “به ئی، ئوه کاتیکی زۆر زوو. ئەئ بۆچی ئیستا نه پۆم؟”، بیرۆکه ی پۆیشتنی سبه ی به یانی بۆ بۆستن و له گه ل عه زیزدا قاوه لێکردن وای لێکرد دلی به خێرای لێ بدات. هه ستی کرد ده یهه و ئ هه ر ئیستا عه زیز ببینیت و ئیدی نه یده توانی تا سبه ینی چاوه پێ بکات، چونکه له پڕ کاته که له بهرچاوی بوو به ماوه یه کی زۆر، پۆیشتنیش له ماله که ی خۆیه وه بۆ بۆستن نزیکه ی دوو سه عاتی که ده خایه نیت، به لام گوێی به وه نه دا. ئاخر ئەو هه موو

ئەم ڤىڭەيەي لە ئەمستردامەوہ لە ڤىتائو ئەمدا بڤيوہ، بىڭومان ئەمىش دەتوانىت
بۆ ماوہى دوو سەعات ئۆتۆمبىلەكەى بەاڤوئىت.

دەتوانم ئەمشەو پىتش سەعات دە بگەمە بۆستىن، بۆ ئەوہى بگەمە
كۆمپانىاكە و پىتش كۆبوونەوہكە مېشېل بېيىم.

تويژە ئازارېك كەوتە سەر دەموچاوى دەيفىد. وا دەردەكەت كە پىتش
ئەوہى شىتېك بلىت، كاتەكە سالىك بەردەوام بووہ. لەو چركەساتە
دوورودرېژدە، چاوہكانى ئەوہيان دەگەياند كە ئىتر هېز و تواناى ئەوہى تىدا
نەماوہ تا ڤىڭە لە ڤۆيشتى ژنەكەى بگريت بۆ بىيىنى ڤياوئىكى دىكە.

دەتوانم بۆ بۆستىن ئۆتۆمبىل لىتخوڤم و ئەمشەو لە شوقەكەى خۆمان
دەمىنمەوہ، ئىلا بە روالەت ئەمەى بە منداڵەكانى گوت، لە ڤاستىدا ڤووى
قسەكەى لە دەيفىد بوو. ئەو شىتۆزەى بۆ ئەوہ بوو كە مېردەكەى دلنیا
بكاتەوہ وەك ئەو ڤىي وایە ئەم هېچ ڤەيوەندىيەكى جەستەى لە نىوان خوى و
هېچ كەسنى تر لەئارادا نىيە.

دەيفىد لەسەر كورسىيەكەى هەستا و ڤەرداخى شەرابى بە دەستەوہ بوو.
تەماشای دەرگاگەى كرد و زەردەخەنەيەكى دلنیاىى بە ڤووى ئىلادا ڤژاند، بە
كەمى ڤەرۆشىيەوہ وتى: "باشە خۆشەويستم، گەر خۆت ئاوهات دەوى،
گەرەكە ئىستا بڤوئىت."

ئافى گوتى: "بەلام دايكە، ڤىم وا بوو كە ئەم ئىتوارەيە لەوانەى بىركارىدا
يارمەتىم دەدەيت."

ئىلا هەستى كرد دەموچاوى دایساوہ، وتى: "ئازىزم دەزانم. بۆچى ئەوہ
نەخەينە سبەينى؟" ئۆرلى ئاوڤى لە براكەى دايەوہ تا پەستى بكات، وتى: "ئاه،
دە لىڭگەڤى با بڤوات. خۆ نابىت هەموو كاتى دايكە بەدىارتەوہ بىت. ئەوہ تۆ
كەى گەورە دەبىت؟" ئافى چارەى تىك نا، بەلام وەلامىكى نەدایەوہ. ئۆرلى
جىددى بوو، كەچى جانىت گوينەدەرە بوو. بەم ئاوهايە ئىلا مۆبايلەكەى
هەلگرت و بەرەو نەۆمى سەرەوہ سەرکەوت. هەر ئەوہندە دەرگاى ژوورى

نوستنه‌که‌ی داخست، خۆی به‌سه‌ر جی‌خه‌وه‌که‌یدا دا و نامه‌یه‌کی تۆمار‌کراوی
بۆ عه‌زیز نارد.

ناتوانم برۆابکه‌م که تۆ لی‌ره‌یت. دوا‌ی دوو سه‌عات له ئۆنیکس ده‌بم.
به ترسی‌کی زۆره‌وه چاوی بری‌یه مۆبایله‌که‌ی و بینیی وا نامه‌که‌ی
ده‌پوات. چی بکات؟ به‌لام کات ئه‌وه‌نده‌ی به‌ده‌مه‌وه نییه بۆ بیر‌کردنه‌وه، خۆ
ئه‌گه‌ر ئهم ئی‌واره‌یه تووشی په‌شیمانی بیت، ئه‌وا په‌نگه له‌مه‌ولاش هه‌ر له
په‌شیمانیدا بیت. ده‌بێ ئیستا په‌له بکات. تا خۆی شت، بیست خوله‌کی بێ چوو،
قژی وشک‌کرده‌وه و ددانه‌کانی پاک‌کرده‌وه و کراسی‌کی عه‌زینی هه‌لبژارد و له
به‌ری کرد و دوا‌یی دایکه‌نده‌وه، ئینجا عه‌زیه‌کی تری تاقی‌کرده‌وه، ئینجا په‌کی‌کی
تر و سه‌ری شانه‌کرد و که‌می ئارایشی کرد، ئینجا له گواره بچوکه‌کانی گه‌پا،
که (پۆت)ی داپیره‌ی له هه‌ژده‌مین جه‌ژنی له‌دایکبوونیدا پێشکه‌شی کردبوو.
دوو‌باره عه‌زیه‌کی گۆپی.

هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکێشا و که‌می عه‌تری (ئیتیرنتی)ی کۆمپانیای
کالفین کلاینی له خۆی دا. عه‌تره‌که زۆر ده‌می بوو له گه‌رماوه‌که هه‌ر له‌ناو
قاوغه‌که‌ی خۆیدا بوو. ده‌یفید زۆر چه‌زی له عه‌تر نه‌ده‌کرد و ده‌یگوت ده‌بێ
بۆنی ئافره‌ت هه‌مان بۆن و به‌رامی ئافره‌ت خۆی بیت، نه‌ک هه‌ندی بۆنی وه‌ک
ئانیلا، یان تۆیکله‌هه‌ناری بۆگه‌نی لی بیت، به‌لام ئیلا به‌ خۆی گوت، په‌نگه
بۆچوونی پیاوی ئه‌وروپی له‌م شته‌دا جیا بیت، ئینجا پرسیی، ئایا له‌ئه‌وروپا
عه‌تر شتی‌کی گرینگ نییه؟

که لی‌بووه‌وه، دیقه‌تی ئه‌و ئافره‌ته‌ی دا که له‌ناو ئاویته‌که‌دا لی‌وه‌ی
دیاربوو. بۆچی زووتر پێی پانه‌گه‌یاند که ئه‌و دیت؟ گه‌ر پێش ماوه‌یه‌ک
زانیبای ئه‌وا ده‌چوو که پرچپێک‌خه‌ر و نینۆکه‌کانی بۆیه ده‌کرد و ده‌موچاوی
ئارایشته‌ ده‌کرد و په‌نگه لوول‌کردنی‌کی نویی پرچی تاقی بکری‌دایه‌ته‌وه. ئه‌ی
ئه‌گه‌ر به‌ دلی عه‌زیز نه‌بوو؟ ئه‌ی ئه‌گه‌هیچ سه‌رنج‌پراکتیشانی‌ک له‌ نیوانیاندا
پووی نه‌دا و له‌وه ژێوانبووه‌وه که هه‌موو ئه‌م مه‌ودایه‌ی بۆ بۆستن بری‌وه؟

له ناکاو وه ناگاهاته وه. ئه ری بۆچی دهیه ویست دیمه نی خۆی بگۆریت؟
جیاوازی چیه گهر دلپراکیشان له نیتوانیاندا پرووبدات یان نا؟ بیکومان ههر
سه رکیشیه ک له گه ل ئه م پیاوه دا په وتنه نی ده بیت. ئه مێک خێزانداره و خاوه ن
ژیانی تایبه تی خۆیه تی. رابردوو و بانه پۆژیشی ههر لیره یه. له خۆی بێزار
بوو، چونکه خه ریکبوو بیری له م سیناریۆیانه ده کرده وه که له گوین نه بوون،
ئیدی ئاوه زی خۆی کلۆم کرد، ته نیا بیری له و شته ده کرده وه که بۆی
سه لمابوو ئاسانه ترین شتیه که بیکات.

له سه عات هه شت چاره ک که مدا، ئیلا مندا له کانی ماچ کرد و ئاواتی
شه ویکی خوشی بۆ خواستن و له مال ده رچوو، به لام ده یقیدی نه بینی.
که به ره و لای ئۆتۆمبیه که ی رۆیشت، به کلپه کانی شوقه که ی بۆستنیان
که له ناو ده ستیدا بوون، زرینکه زرینگی ده کرد. هیشتا ئاوه زی توانای
بیرکردنه وه ی نه بوو، دلی به توندی و به خیرایی لێ ده دا.

بهشی پیتجهم

عهدهم

ئەو شتانەى لەمیانەى

نادیارییانەوه هەن

سولتان وهلهد

قونيا، تهمموزی ۱۲۴۶

باوکم که بۆ ژووره کهم هات، بههستم هه ناسهی بۆ دهدرا و هه
ئه وهتا دهیتوانی له سههر پێیهکانی بووهستیت. وهک ئه وهی تارمایی ئه و پیاوه
بیت که من دهمناسی. وهک ئه وهی به درێژایی شه و شه ونخوونی کردبیت،
ژیر چاوهکانی هه لاوساوییه کی تاریکی پتوه دیاربوو، وهلی ئه وهی تووشی
سه رسو پمانی کردم پێشی زۆرتر سپی بووبوو.
"پۆله یارمه تیم بده"، به دهنگیک که له دهنگی خۆی نه دهچوو، ئه مهی
گوت.

به په له به ره و لای چووم و قۆلیم گرت و وتم: "باوکه چیت دهوئ،
هه رچییه کت دهوئ داوا بکه". وهک ئه وهی له ژیر قورسایێ ئه وهی دهیلێت
پلێشایته وه، ماوه یه ک بێدهنگ بوو، ئینجا وتی: "ئه وه شه مس پڕوشت و جیی
هیشتم".

چرکه ساتیک شله ژام و ههستم به ئاسووده ییه کی سهیر کرد، به لام هیچم
نه گوت. سه رباری خهم و شوکه کهم، وای بۆچووم که پهنگه ئه وه به چاک
بکه پیت. ئه ی ئاوها ژیان ئاسانتر و ئاسووده تر و هیمتر نابیت؟ ئاخه به وای
شه مسه وه دوژمنیکی زۆر بۆ باوکم پهیدا بوون. ئای حهزم ده کرد که شتهکان
بۆ دۆخی پێش هاتنی شه مس بکه پینه وه. تو بلێت عه لائه دین له سههر هه ق
بیت؟ ئه ی پێش هاتنی شه مس هه موومان له دۆخیکی باشتردا نه بووین؟
"بیرت نه چیت شه مس بۆ من چی ده گه یه نیت"، باوکم وهک ئه وهی
غایله کانمی خویندبیته وه ئه مه ی وت، "ئاخر من و ئه و یه ک که سین. یه ک مانگ

دوو ته نیشتی ههیه، لایه کی پرووناک و لایه کی تاریک. شه مس لایه دره وشاوه که مه.

سهرم بادا و شهرم دایگرتم. دلم له نیتو سینگدا نوقم بوو. باو کم وشه یه کی له دهم دهرنه چوو. له ژیاندا نازاریکی بهو جورهم له چاوانی هیچ پیاو یکدا نه دیبوو. هه ستم کرد زمانم له نیتو زارمدا قورسه. بۆ ماوه یه ک نه متوانی دهم هه لیتنم.

"دهمه وئ له شه مس بگه پیتیت - ته گهر خوی مه به سستی بوو - بۆمی بگه پینه وه، پیتی بلن که یه کجار دلم بۆی خه مینه، دهنگی باو کم به پاده یه ک نزم بووه وه تا بوو به چپه: "پیتی بلن پویشتی ئه وه ده مکوریت."

به لیتنم پیتی دا که شه مسی بۆ بگه پینه وه. ده سستی گرتم و به خۆشه ویستی و پیزانینه وه گوشیی، چاره کانم لی که لا خست، چونکه نه مده ویست شله ژانه که م بینیت.

* * *

بهو ئومیده ی شوینینی شه مس هه لبرگم، هه موو هه فته که م له شه قامه کانی قونیا دا به سوورانه وه به سه ربرد. هه موو خه لکی شاره که هه والی ونبوونی شه مسیان ژنه وتبوو. واته واته که دهر باره ی ئه وه ی بۆ کوئ چوو که وتبووه سهر هه موو زاریک. پیاو یکی گه ربووم بینی که زۆر شه مسی خۆش ده ویست، ناو نیشانی ژماره یه ک له که سانی به دبه خت و نه فره تلکراوی دامی که ده رویشه گه پیده که یارمه تی دابوون. نه مده زانی که سانیکی ئاوها زۆر هه ن که خۆشیان ده وئ، به لام له وه ده سته خه لکه بوون که من نه مده بینن.

ئیتواره یه ک به ماندوویتی و شله ژاوییه وه بۆ مال گه پامه وه. کیرا پری قاپله مه یه ک برنج به شیر ی بۆندار به ئاوی گولی بۆ هیتام و به ته نیشتمه وه دانیش و منیش خه ریکی خواردن بووم و ئه وه ته ماشای ده کردم، زهرده خه ته یه کی خه مین گرتی. سه رنجم دا که ئه مسال ته واوئ به سالدا چوو. لی پرسیم: "بیستومه که ده ته وئ له شه مس بگه پیتیت. ئایا ده زانیت بۆ کوئ چوو؟"

‘هەندى دەلەن گوايا بۆ ديمەشق پۆيشتووه، بەلام لە هەندى كەسم
بيستووه دەلەن گوايا بۆ ئەسفەهان يان بۆ قاھيرە پۆيشتووه، بەلكو تەنانەت
باسى تەوريزى شويىنى لەدايكبوونيشى دەكەن. گەرەكە لە هەموو ئەم شاران
بگەپين. من بۆ ديمەشق دەپۆم و هەندى لە مريدهكانى باوكم بۆ سى
شارەكەى ديكە دەپۆن.’

دەموچاوى كيرا سيمای بەهۆلەوهبوونى لەخۆ گرت و مينا بە دەنگى بەرز
بيرىكاتهوه هەمەمەيهكى كرد: ‘مەولانا هۆزانى جوان دەنوسيت، پۆيشتنى
شەمس كردوويهتى بە هۆزانقان.’

ئينجا سەرى بەردايەوه و تەماشای فەرشە فارسييهكەى كرد. گۆناكانى
تەپبون و دەمى كرژ كرډبووهوه و هەناسەيهكى هەلكيشا، ئينجا دەستى بە
خويندەنەوهى ئەم كۆپلەيه كرد:

‘پاشام بە دەموچاوه پڕ شكۆكەيهوه بينى
ئەوه چاوى ئاسمان و خۆرهكەى بو.’

ئىستانتى پەيداىبوو كە پيش چەند چركەيهك نەبوو. كيرام بينى لە
ناخەوه پسابوو، كە تەماشای دەموچاويت دەكرد، هەستت دەكرد ئازارێكى
توند بۆ مىردەكەى دەكىشت، ئامادەبوو هەرچى لە توانايداىه بىكات تا
زەرەدەخەنە بۆ سەر لىوهكانى مىردەكەى بگيرێتەوه، بەلام ئاسوودەش بوو،
بەلكو هەستى بە شادمانى دەكرد، چونكە لە ئەنجامدا لە شەمس
پزگاربوو.

‘ئەى ئەگەر بەدوايدا نەگەپيم، گويم لە خۆم بوو پرسيارم لى كرد.
‘ئەوسا شتىكى ئەوتۆ نامىنتىت كە بكري، ئەوكاتە دەتوانين وەك جارى
جاران دريژە بە ژيانى خۆمان بدەين، واى گوت و چاوهكانى بە جۆره
ئوميدىك گەشايەوه.

لەو ساتەدا بە پروونى و بەبى هيج گومانىك تىگەيشتم كە مەبەستى چيه،
ئەويش ئەويه ناييت لە شەمسى تەوريزى بگەپيم و ناييت بۆ ديمەشق بپۆم.
دەمتوانى سەبەينى قونيا جى بهيلىم و بۆ ماوهيهك بە ناوچەكەدا بسوورپيمەوه
و لەسەر پێگە خانىكى باش بدۆزمەوه و تتييدا بمينمەوه، ئينجا دواى چەند
هەفتەيهك بە رپى خۆمدا بگەپيمەوه و بليىم لە هەموو شويىنى بۆ شەمس

گه پام. جا له بهر ئه وهی باوکم بپوا به قسه کانم دهکات، ئیدی به یه کجاری شته که ی بیرده چینه وه. ئه وه نهک ههر بۆ کیرا و عه لئه دین که تهنه ها گوماننیکیان ههر له شه مس بوو، به لکو بۆ فه قیکانی باوکم و مریده کانی و بۆ منیش په نگه باشتترین شت بیت.

گوتم: "کیرا، چی بکه م؟"

کیرا به نیکایه کی ئازاراوییه وه ته ماشای کردم و ده می هه لئه هینا. ئاخو ئه م ئافره ته بوو به موسلمان تا شوو به باوکم بکات، ئافره تیکه تا بلیت بۆ من و بۆ براهه م باشه و شووه که ی ئه وهنده خو ش ده وئ، تا ئه و پاده یه ی ئه و شیعرانه ی له بهر کردبوو که بۆ که سیکی تر نووسیبوونی نهک بۆ ئه و، ئیدی له پڕ قسه کانی چکیان کرد.

ده بی خو م وه لامه که بدۆزمه وه.

پۇمى

قۇنيا، ئابى ۱۲۴۶

بە پۇيشتى شەمسى تەورىزى، دىنيا وشكوبرىنگ و پروتەن ديارە و ئىدى خۇرى تىدا ھەلئايات. شارەكە بوو بە شوئىنىكى خەمگىن و ساردوسپ و پۇحم بەتال بوو تەوہ. شەوانە خەو ناچىتە چاوم و بە پەرۇشەوہ بە شەقامەكانى شارددا دەسووپىمەوہ و ھىچى تر ناكەم. من لىزەم و لىزەش نىم - من تارمايىھەكى نىو خەلكم. من لە ھەموان توورپەم. ئاخىر وەك ئەوہى ھىچ شتى نەگۇرابت، چۇن دەتوانن لە ژيان بەردەوام بن؟ ئاخىر بەبى شەمسى تەورىزى چۇن دەكرى ژيان وەكو خۇى بمىئىتەوہ؟

وام لىھاتووہ ھەموو پۇژى ھەر لە خۇراوابوونەوہ تا پۇژ ھەلدىت بە تەنيا لەنىو كىتبخانەكەم دادەنىشم و جگە لە شەمس بىر لە ھىچ شتىكى تر ناكەمەوہ. ئەوہم بىردەكەوئىتەوہ كە پۇژىكىان بە دەنگىكى ھەندى نووساوەوہ پىنى وتم: 'پۇژىك دادىت دەبىتە دەنگى عەشق'.

دەربارەى ئەوہ شتىك نازانم، بەلام خەرىكە لەنىو بىدەنگىدا تروسكايىھەك دەدۇزمەوہ، پەيغەكانىش تارىكىكى ناو دلم دەسمن. ئەى ھەر لەم پىگەيەوہ نەبوو كە شەمس دەيەويست بمكات بە شاعىر؟

ژيان واتا بەركەمالى، ھەر پووداوىك كە پوودەدات، گەرە بىت يان بچووك، ھەر دەردەسەريىھەك پووبەپووى دەبىنەوہ، لايەنىكە لە پلاننىكى خودايى و تا كۇتايى پوودەدات. بەرخۇدان لە دەروونى بىيادەمەوہ ھەلىتجراوہ، لەبەر ئەوہىە خودا لە كىتەبە خۇشەويستەكەيدا دەلىت: (سنرىھم اياتنا فى الافاق وفي انفسهم حتى يتبين لهم انه الحق: 'لە ئاسمانەكان و لەسەر زەوى و لەنەفس و خودى خۇياندا نىشانەكانمانيان پىشان دەدەين تا بۇيان پوون بىتەوہ و بگەنە ئەو پاستىيەى كە خودا ھەق و پەوايە'). لە ويستى خودادا ھىچ شتى نىيە پىنى بوترى پىكەوت، بۇيە پىكەوت نەبوو كە پىش

نزیکه‌ی دوو سال و پوژیک له پوژه‌کانی تشرینی یه‌که‌م شه‌مسی ته‌وریزی
پیم لی بگریت.

"من به‌دهم باوه بۆ لای تۆ نه‌هاتووم، شه‌مس ئەمه‌ی گوت و ئەم
حه‌کایه‌ته‌ی بۆ گێرامه‌وه:

پوژیک سۆفیه‌کی گه‌وره و له زانستدا مه‌له‌وان تا ئەوپه‌ری هه‌ناسه‌ی
مه‌سیحی تیدا بوو، به‌لام جگه له تاقه مریدیک، هیچی تری نه‌بوو و به‌وه‌ی
پیتی به‌خشرابوو خوشحال بوو، به‌لام مریده‌که‌ی بۆچوونیکێ جیای هه‌بوو،
چونکه ده‌یه‌ویست خه‌لکی تر به‌ تواناکانی گه‌وره‌که‌ی سه‌رسام بن. ئیدی
زۆری لیکرد تا ژماره‌یه‌کی زۆرتر له مرید له خۆی گرد بکاته‌وه.

"باشه"، گه‌وره‌که‌ی قایل بوو و گوتی: "گەر ئەمه خوشحالت ده‌کات،
ئوه‌ی داوای ده‌که‌یت جێیه‌جێ ده‌که‌م".

هه‌ر ئه‌و پوژه، پرویان کرده بازار و له دوکانیکێ شیرینی‌فرۆشدا پارچه
شیرینییه‌کیان بینی له شتیه‌ی بالنده دروست کرابوو. هه‌ر که گه‌وره‌که‌ی
فووی پێداکرد، ئیدی گیانی که‌وته‌به‌ر و به‌دهم باوه‌ فپی. خه‌لکی شاره‌که
ده‌سه‌بجی ده‌وریان لێی دا و سه‌ریان سوپما و به‌وه‌ی کردی سه‌رسام بوون.
ئیدی له‌و پوژه‌وه خه‌لکی شاره‌که ده‌ستیان به‌ پێدا هه‌لگوتنی سۆفیه‌که‌ کرد و
ئوه‌نده‌ی نه‌برد خه‌لکیکی زۆر له‌ مرید و هه‌وادارانێ بۆ په‌یدا بوون و ئیتر
مریده‌ کۆنه‌که‌ی ئوه‌نده‌ نه‌یده‌بینی.

"ناه، گه‌وره‌م، من هه‌له‌ بووم. جاران دۆخه‌که‌ زۆر باشت‌ر بوو، فه‌قیکه
به‌نک نا‌ئومیدی ئەمه‌ی گوت، شتی بکه. تکت لێده‌که‌م ده‌ریان بکه".
ده‌ی باشه، گه‌ر ئه‌وه خوشحالت ده‌کات، ئەوا ده‌ریان ده‌که‌م".

پوژی دواتر، له‌و ده‌مه‌دا که گه‌وره‌که‌ی وتاری ده‌خوێنده‌وه، بایه‌کی لێ
به‌ربووه‌وه، ئیدی فه‌قیکانی یه‌ک له‌دوای یه‌ک ئاو‌ریان دایه‌وه و بیزارییان
ده‌رب‌ری و هه‌موویان جێیان‌ه‌شت و جگه له فه‌قی کۆنه‌که‌ی که‌س نه‌مایه‌وه.

گه‌وره‌که‌ی لێی پرسی: "بۆچی له‌گه‌ل ئەوانی تردا نه‌پۆشیتیت؟".
فه‌قیکه وه‌لامی دایه‌وه: "به‌وای یه‌که‌م تره‌وه نه‌هاتم وانه‌ت له لا بخوینم،
به‌وای دوا تریشه‌وه جیت نا‌هێلم".

* * *

شەمس ئەوێ لە دەستی هات کردی تا بگەمە پلەێ بەرکەمالی، بەلام خەلکی شار قەت لەوێ نەگەشتن. شەمس بە ئەنقەست ئاگری زۆربلایی خۆش دەکرد و دەماری هەستەوهری دەورووژاند و هەندێ پەیتی لە دەم دەردەچوو کە بۆ گۆیچکەێ ئاسایی کفریکی تەواو بوو، تەنانت ئەوانەێ خۆشیان دەویست بە گزیاندا دەچوو و پقی هەلەدەستاندن. ئەوەبوو کتیبەکانمی تووپردایە ناو ئاوەووە و ناچاری کردم هەموو ئەوانەێ دەمزانین لەبیر خۆم بردنەووە. هەموان گۆشیان لێی بوو پەخنەێ لە پیاوچاکان و زانیان دەگرت، جگە لە کەسانیکێ کەم، کەس نەیدەزانی کە ئەو پیاوێکە لە زانستەکانی لێکدانەوێ قورئاندا مەلەوانە. شەمس لە کیمیا و ئەستێرناسی و ئاسمانناسی و لاهووت و فەلسەفە و لۆژیکدا مەلەوان بوو، وەلێ زانیاری خۆی لە چاوەنەزانەکان دەشاردەووە. لەگەل ئەوێ زانا بوو، کەچی وەک دەرویشیکێ دەست لە دنیا هەلگرتوو پەفتاری دەکرد.

دەرگای ماله کەمانی لە پرووی لە شفرۆشیک والا کرد و وای لێکرد بە شداری نان و خوانمان بکات. داوای لێکردم بۆ مەیخانه بچم و هانی دام لەگەل سەرخۆشەکاندا تیکەل بچم. جاریکیان ئەو دەمەێ کە وتاریژیابوم، وای لێکردم لە بەردەم مزگەوتەکە سوال بکەم و زۆری لێکردم لە جینگەێ سوالکەرێکی گەپبوو دانیشم. سەرەتا لەو کەسانە دووری خستەووە کە پێم سەرسام بوون، ئینجا لە دەسەلاتدارانی دەستەبژێر دایبیریم و وای لێکردم تیکەلی خەلکی عەوام بچم. لە سایەێ ئەووە خەلکانیکم ناسی گەر ئەو نەبوايە چاوم پێیان نەدەکەوت. بڕوای وا بوو کە دەبێت هەموو ئەو بتانە، تەنانت بەناوبانگ و سامان و پایەشەووە، بەلکو بە ئایینیشەووە، تیک بشکێنرێن کە دەبنە کۆسپ لە نێوان خودا و بەندەدا. شەمس هەموو ئەو کۆتوبەندانەێ لێ دامالیم کە بە ژيانەووە بەندیان کردبووم. هەر کە کۆسپیکێ هزری یان بەلاداتاشینیک یان دەمارگیرییەکی دیبا، پادەپەری و بە توندی پووبەپرووی دەبوووەو.

بەگوێرەێ بڕوای ئەو کە گوايا من بە قوناغی تاقیکردنەووە و هەلە و بە چەندین قوناغ و دۆخدا تێدەپەرم و ئەمانەش وام لێدەکەن کە لە بەرچاوی شوینکەوتوووە دلسۆزەکانم بکەوم. ناخر منیک ژمارەیکێ زور لە خەلکی پێم سەرسام بوون، لێ ئەمێستا ئەو هەستەم نەماوە کە ئاتاجی سەرسامبوونی

دەورو بەرم بىم و لەو پزگارى بووم. شەمس وردە وردە ناوبانگى تىكشكاند و لە ساپەى ئەو وە نرخی شىتيم زانى، تامى تەنيايى و بىدەسەلاتى و نەرمى و گۆشەگىرىم چەشت، لە كۆتاييشدا تامى حەسرەتم چەشت.

لە ھەموو ئەو شتەنە دووربەگەو وەو كە وا دەزانى سوود بەخشن

ژەھر و زولالترین ئاوى ژيان بنۆشە

دەست لە ئارامى ھەلبگرە و لە شوپنە ترسناكەكان بىمىنەو

دەست لە ناوبانگ ھەلبگرە و دەست لە مى ئابرووچوون و

نەفرەتلىكراوى بكە

ئەى لە دواقۇناغدا ھەموومان دادگايى ناكريين؟ ھەموو پۆژىك و ھەموو خولەكەك خودا لىمان دەپرسىت كە لەو پۆژەدا چىمان كردوو. زۆر جار بۆ وەلامدانەوئەى ئەم پرسىيارە ترسناكانە ئامادەننن، بەلام خودا بەسەبرە و لە دووبارە كردنەوئەى ئەم پرسىيارە وەپرس نايىت. گەر ئەم خەمەش بەشىك بىت لە تاقىكردنەو، ئەوا تاقە ئاواتم ئەوئەى كە شەمس بدۆزمەو. من ئامادەم دەست لە كىتپەكانم و وتارەكانم و خىزانەكەم و سامانەكەم ھەلبگرە، تەنانەت دەست لە ناوى خۆمىش ھەلبگرە. من ئامادەم تا جاريكى تر پوخسارى شەمس بىنمەو، واز لە ھەر شتىك و لە ھەموو شتىك بىنم.

چەند پۆژى لەمەوبەر كىرا وتى كە من بەبى دەستى خۆم بووم بە شاعىر. ھەرچەندە من زۆر پىزى شاعىرەكانم نەدەگرت، بۆيە بىستنى ئەو قسەيە بۆ من كتوپر نەبوو. گەر ئەو لە رابردوودا بوايە، بەو قسەيە قایل نەدەبووم، بەلام ئىستا لارىم لىيە.

شيعر خەرىك بوو ھەر لەخۆو بەردەوام لە زارم سەرى دەكرد، شيعرگەلى گەر يەكى بىژنەوتنايە بۆى دەردەكەوت كە بەراستى من بووم بە شاعىر. سولتانى پۆژگار! لى لە راستىدا دەتوانم بلىم كە ئەم چامانە ھىچ پەيوەندىيەكەيان بە منەو نىيە. من بۆ گواستەوئەى ئەو پىتانەى كە لەسەر زارمن لە ميانگىرىك پتر نىم، من وەك ئەو خامەيەم كە پەيقان تۆماردەكات، چونكە فەرمانى پىدراو تە بياننووسىت، يان ئەو نايەى كە بە نۆتەى مۇسقىا دەژەنرى، منىش ئەو دەكەم كە پىويستە لەسەرم بىكەم.

ھۆ شەمسى تەوريزى بىوينە تو لە كوئىت؟

شەمس

دیمەشق، نیسانی ۱۲۴۷

بەھار لە دیمەشق سەرلەنوێ خۆی ئارایشت کرد، دواى ئەوێ دە مانگ بوو قۆنیام بەجێهێشتبوو، سولتان وەلەد دۆزیمییەو. ئەو بوو لەگەڵ پەنبەنێکی کریستیانیدا کە ناوی فرانسىس بوو لەژێر ئاسمانى شین و بێگەرددا شەترەنج دەکرد. پەنبەنەکە پیاویک بوو زوو توورە نەدەبوو، بەلکو واتای خۆبەدەستەوێدانى دەزانی. لەبەر ئەوێ ئىسلام ئارامى ناوێو دەگەیهنیت و وشەكەش لە پەیفى خۆپادەستکردنەو داریژراو، بۆیە بە بۆچوونی من فرانسىس گەلى لەوانە موسلمانترە کە لافى موسلمانیتى لێدەدەن، چونکە یەكێ لە چل پێساکە دەلێت: خۆپادەستکردن ئەوێ ناگەیهنیت کە بنیادەم لاواز یان خراب بیت، هەر وەها نابیتە مایەى بڕواکردن بە قەزاو قەدەر یان خۆ بەدەستەوێدان، بەلکو تەواو بە پێچەوانەوێ، چونکە هێزى راستەقینە لە خۆپادەستکردنایە ئەو هێزەى لە ناخوێ هەلەدەقولىت—جا ئەوانەى لە ژياندا خۆ پادەستى گەوهرى خودایى دەکەن، تەنانت گەر هەموو دنیا ژێرەوژوور بیت، بە دلنایى و ئارامییەو دەژین.

وەزیرەكەم بزواند، تا فرانسىس ناچاربەكەم شا بگوزیتەو، بە بڕیارىكى بەلەز و بویرانە قەلاکەى گواستەو، ئیدی گومانى ئەوێم لا پەیدا بوو کە من ئەم یارییە دەدۆزێتم. کە سەرم هەلبێرى چاوى سولتان وەلەد ئامبازى چاوم بوو. پێم وت: "بە بینیت شادمانم، کەواتە بڕیارت دا ئاوا بەدوامدا بگەریت." زەرەخەنەیهكى خەمینی بە پرومدا نواند، ئینجا دەموچاوى كرژ بوو. سەرى سورما کاتى بیستى کە من ئاگام لەو کێشمەکێشمەى ناخیتى. لەبەر ئەوێ پیاویكى راستگۆ بوو، نكوولێ لە راستییەكە نەکرد.

"پیش ئەوێ منەى تۆ بکەم ماوەیەکم بە سووپانەو بەسەر برد، بەلام دواى ماوەیەک ئیتر تاقەتم لەو چوو، نەمدەتوانى درۆ لەگەڵ باوکمدا بکەم، بۆیە بۆ گەڕان بەدواى تۆدا بۆ دیمەشق هاتم و بۆ دۆزینەوێ تۆ ئاستەنگى زۆرم دى."

پێم وت: "تۆ پیاویکی راستگۆ و کوپکی باشیت و دەبیتە هاوێلیکی مەزنى باوکت."

سولتان وەلەد بە خەمبارییەو سەرى بادا و گوتى: "تۆ تاقە هاوێلیکیت کە باوکم ئاتاجى هاوێلیتیەتى، بۆیە دەمەوێ لەگەڵمدا بۆ قونیا بگەرێتەو. باوکم ئاتاجى تۆیە."

کاتى ئەم داواکارییەم ژنەوت، بیرى جۆراوجۆر بە خەیاڵمدا هاتن، سەرەتا هیچ شتیکم لێو دیارنەبوو، بەلام نەفسم دەستى لە گەڕانەوێم بۆ ئەو شوێنە ھەلگرتبوو کە ئیدى تێیدا ئەوێندە و یستراو نەبووم.

گویی لى مەگرە. ئیدى ئەركى تۆ کوتایی هات و نابى بۆ قونیا بگەرێتەو. ئەو وتەبەى باوەزەمان بێنەو یادت، وتەبەى لەو پەپى ترسناکیدا، ئەگەر بگەرێتەو بۆ ئەو شارە، ئەوا جارێكى تر لى دەرناچیتەو.

دەمەوێ لە سەفەرەکانمدا بەردەوام بىم و بە ھەموو دنیاى بگەرێم و چاوم بە خەلکانى تر بکەویت و شارانى دیکە ببینم. دیمەشقم لى خوش ھاتوو و دەتوانم تا زستانی ئایندە تێیدا بمینمەو. بەزۆرى جیگۆرکى و شوینی تازە ھەستى ترس و تەنباى و خەم لە پۆحى بنیادەمدا دروست دەکات، بەلام لەبەر ئەوێ خودام لەگەڵدا بە خەلوەتى خۆمدا ھەست بە پەزنامەندى و بەختەوێ دەکەم.

بەلام باش دەزانم کە دلم ئیستاش ھەر لە قونیا بە یەكجار ئەلھای پۆمى دەکەم، بەجۆرى ھەر بە ناوھێنانى زۆر ئازاردەکێشم. لە دواقوناغدا، مادام پۆمىم بە تەنیشتەو نەبیت، ئیدى لە کام شار بىم چ جیاوازییەكى ھەبە؟ ئاخىر ئەو لە ھەر کوێیەك بێت پووگەى من ئەوێتە.

شام لەسەر تەختەى شەترەنجەكە بزواند. فرانسىس كە بۆى دەرکەوت دۆپاوە، چاوەکانى ئەبلەق بوون، بەلام لە شەترەنجدا ھەر وەكو لە ژيانیشدا

وايه، بۆ ئهوهى سهرکهوتن به دهست بئيت، هه ندى جووله ههيه دهکەيت، چونکه جووله گەلێکن که گەرەکه هەر بیانکەيت.

"تکات لێدهکەم له گەلمدا وه رهوه"، سولتان وهله د به پارانه وه وه وای گوت، ئیدی زنجیره ی بیرکردنه وه می پساند و له سه ری پۆیشت: "ئهوانه ی ده باره ی تو پروپاگه نده یان بلاوده کرده وه، ئهوانه ش که خراپه یان ده ره قهت کرد، په شیمان. ئه م جاره شته که باشتر ده بیت، من به لێنی ئه وه ت ده ده می."

ویستم پیتی بیژم کورپه که م له توانای تۆدا نییه ئه م به لێناه به دهیت، که سیش ئه وه ی بۆ ناکرێ! به لام سه رم له قاند و گوتم: "ده مه وه ی جاریکی دی له دیمه شق خۆرئاوا بوون ببینم. ده توانین سه به ی به یانی به ره و قۆنیا به رێ بکهوین."

"به راستیه؟ سوپاس"، سولتان وهله د به ده م قسه وه زه رده یه کی خوشنودی هاتی، "تۆ نازانیت باوکم به مه چه ند شادمان ده بیت."

ئینجا لام به لای فرانسيسدا کرده وه که بۆ درێژه پێدانی یارییه که به بێئارامی چاوه رێی ده کردم. که بیرى خۆم کو کرده وه، زه رده خه نه یه کی خوش له سه ر ده موچاوی نه خش بوو.

به ده نگێک که نیشانه وه ی بردنه وه بوو، وتی: "هاو پیم، وریابه. کش مه لیک."

کیمیا

قونیا، ئایاری ۱۲۴۷

پینیم نیگایه کی ئالۆز له چاوه کانیدا و دوورییه ک له رهفتاریدایه که له وه وه بهر نه مبینی بوو. شه مسی ته وریزی گه رایه وه ناو ژیانم و وا دیاربوو گۆرانیکی گه وهی به سهردا هاتبوو. پرچی درێژکردبوو و به سهر چاوه کانیدا هاتبوو خوارئ، به خۆره تاوی دیمه شق پیستی ئه سمهر بووبوو و گه نچتر و قۆزتر دیاربوو، به لام شتیکی دیکه ی تیدا گۆرانبوو که نه متوانی به وردی دهستنیشانی بکه م. له گه ل ئه و درهوشانه وه و سه رکیشیه ی له چاوه ره شه کانیه وه ده بریسکانه وه، درهوشانه وه و بریسکانه وه که یان زیاتر بووبوو. ئیدی زانیم که دوو چاوی پیاویکی هیه، هه موو شتیکی بینیه و تاقیی کردووه ته وه.

پیم وایه گۆرانیکی قوولتر به سهر پۆمیدا هاتوو. وام بیرده کرده وه دوای گه رانه وهی شه مس په ژاره و ترسه کانی سووک ده بن، به لام شته که وا ده رنه چوو. له پۆژی گه رانه وه کهیدا، پۆمی له ده ره وهی شوورا کانی شار به گول پیشوازی لیکرد، به لام هه ره وهنده خۆشیه کانی پۆزانی یه که م که من هیتور بووه وه، ئیدی په ژاره ی پۆمی زیادی کرد و زۆر له فکران پۆده چوو. پیم وایه من هۆیه که ی ده زانم. ئاخو دوای ئه وهی جاریک شه مسی له ده ست چوو، ئیدی ده ترسا که جاریکی تر له ده ستی بجیته وه. ده توانم له وه تیبه گم که که سی دیکه ناتوانیت لئی تیبه گات، چونکه منیش ده ترسم له ده ستی بده م. گه وه ر، ژنه مردووه که ی پۆمی تاکه که سیک بوو هه ستی خۆم له لای ده رده بپری. ده ی باشه، خۆ ئه و که سیکی راسته قینه نییه، به لام ناوی تارماییشی لئ نانیم، چونکه

ئافره تېكە لە ھەموو ئەو تارماييانەى كە ديومن كەمتر خەوبين و خەيال
پۇيشتوو، ئاخىر لەو ھەتەى ھاتوومەتە ئەم مالا، ھەك دەراوى ئاو لەسەرخۆ بە
دەورمدا ھەلەدەقوليت و بە ئاسانى دەبزويت. ھەرچەندە دەربارەى ھەموو
شتى قسەمان دەکرد، كەچى قسەکردنەكەى نىوانمان بە دەورى يەك بابەتدا
دەخولايەو، ئەويش شەمس بوو.

ئەمقۇ بە گەوھەرم وت: "پۆمى بە دۆخىكى خەمۆكى تونددا تىدەپەريت.
ئومىدەوارم بتوانم يارمەتیی بدم".

گەوھەر بە جۆرە ئالۆزىيەك وتى: "پەنگە ئەو ھەت بۆ بکرى، لەم پۆژانەدا
شتىكى گرینگ بىرکردنەو ھى مژوول کردوو و بە ھىچ كەسىكى نەوتوو".
لیم پرسى: "ئەو شتە چىيە؟".

"پۆمى پىي وایە ئەگەر شەمس ژن بەيتىت و خىزان پىكەو ھەت، ئەوا
خەلكى شار دوژمنایەتیی ناکەن و قسەوقسەلۆكەكانیان لەسەرى سووک
دەبيت، ئىدى جارىكى تر ناروات".

لەم بە توندی كەوتە خورپە. شەمس و ژنەيتان؟! بەلام كى دىتیت؟
گەوھەر تىل نىگایەكى كردم و وتى: "پۆمى دەپرسىت ئاخۆ تۆ
ھەزدەكەيت شوو بە شەمس بکەيت؟".

سەرم بە گىژەو ھەت. ئاخىر ئەو یەكەم جار نەبوو بىر لە شووکردن
بکەمەو، بەلام ئىستا، دواى ئەو ھى تەمەنم گەيشتوو ھەتە پانزە سالى، زانیم كە
كاتى شووکردنم ھاتوو، ھەرچەندە ئەو ھەش دەزانم كە ئەو كچانەى
شوودەكەن ھەتاھەتايە دەگۆرین، چونكە بە چاويكى تازەو دەپوانن و
ئەتواریان شىوازيكى دىكە وەردەگریت و خەلكيش بە جۆرىكى تر مامەلەیان
لەگەلدا دەكەن، تەنانتە مندانانى بچووكيش دەتوانن ئافرهتەى مىرددار و كچى
پاكیزە لە یەكتر جىابكەنەو.

گەوھەر زەردەخەنەيەكى ناسك گرتى و دەستى گرتم. ئىدى سەرنجم دا
ئەو شووکردنەى پەژارەى کردووم، شووکردنە بە شەمس.

* * *

دواينيوه پړۍ پوژۍ دواتر، چووم پړۍ بېنم. سه یرم کرد نوقمی نیو
خویندنه وهی کتیبیک بووه به ناو نیشانی (تهافت التهافت)*.

"کیمیا، پیم بلۍ، به سوزوه پنی وتم، چیم له توانادایه تا بۆت بکه م؟".
"کاتی باوکم بۆ لای توی هیتم، تو پیت وت کچ وهک کور به که لکی
زانباری نایات، چونکه چاره نووسی کچ شوو کردن و مندال خستنه وه و
په روه رده کردنی منداله، من نه وه م باش له یاده".

"بېگومان منیش له یادمه، به دهم وه لامدانه وه چاوه باده مییه کانی تزی
بوون له خو تیه له قورتاندن.

"له پوژوه به لینم به خوم دا که قهت شوو نه که م، بۆ نه وهی هه تاهه تایه
هره فقهی تو بم، نه وه م گوت و له ژیر زه بری نه وهی نیازم بوو بیلیم دهنگم
کزبوو: "به لام دهکری شوو بکه م، نه گینا نه م ماله جیده هیلم. مه به ستم نه وه یه،
که شوو به که سیک بکه م هر لیره دهژی...".

پړۍ لیۍ پرسیم: "ایا ده ته هوۍ بلیت که حه زده کیت شوو به
عه لانه دین بکه م؟".

"عه لانه دین؟"، به سه رسو پمانه وه به په رچیم دایه وه، به لام چی وای
لیکړدوه که وا بزانت من حه زده که م شوو به عه لانه دین بکه م؟ ئاخر من به
برای خومی داده نیم.

بېگومان پړۍ سه رسو پمانه که می بۆ ده رکه وتووه، بویه گوتی: "ماوه یک
له مه و به ر عه لانه دین هات و داخوایی توی لیکردم".

دهم داچه قاند، ئاخر ده مزانی له کچیک ناوه شیته وه که ده ربارهی نه م
شنانه پرسباری زور بکات، به لام من نه لهای زانینی زورتر بووم، "که وره م،
نه ی چیت پنی گوت؟".

پړۍ وتی: "پیم وت ده بی یه که م جار پرس به تو بکه م".
"که وره م...، به دهم وه لامدانه وه دهنگم یه کجار کزبوو بوو، نیستا بۆ
نه وه هاتووم تا پیت بلیم که من ده مه وۍ شوو به شه مسی ته وریزی بکه م".

---

*تهافت التهافت: له منجددا به واتای به سه ریه کدا که وتوو، یان زور بلنی، یان بابردوو هاتووه. (وک)

پۆمى به نىگايه كى باوه پنه كرده نى سه ىرى كردم و وتى: "ئايا تۆ له وه دلتايات؟".

وتم: "پهنگه ئه وه له زۆر پوه وه باش بىت، هه چهنده ده مه ويست زۆر تر بزانم، كه چى هه ستم كرد زۆرم وتوه، ئىنجا ئه مه شم گوت: "شه مس ده بىته به شىك له خىزانكه مان و پىويسته جاريكى تر جىمان نه هىلت". پۆمى لى پرسیم: "كه واته بۆچى ده ته وى شووى پى بكه يت؟ تا يارمه تىي ده يت كه له گه لماندا بىمىته وه؟".

وتم: "نه خىر، مه به ستم ئه وه يه بلیم به لى، به لام ئه مه هه موو شتىك نىيه... پىم وايه كه ئه وه كه سه ى له چاره م نووسراوه، شه مسه". هه ر ئه وه ندهم له ده ست هات ددانم به وه دا نا كه من شه مسم خۆش ده وى.

* * *

كىرا يه كه م كه س بوو هه والى هاوسه رگىريه كه ى ژنه وت و به زه رده خه نه يه كى نابه دلىيه وه و به سه رسوپمانه وه به پىرى هه واله كه وه هات، به لام هه ر ئه وه نده به ته نيا له ماله وه مايه وه، ئىدى ده ستى به پرسىار كردن كرد و گوتى: "ئايا تۆ دلتايات له وه ى كه به راستى ئه وه ت ده وى؟ تۆ بۆ يارمه تىدانى پۆمى ئه وه ناكه يت، وا نىيه؟ تۆ كچىكى جىلتىت! ئايا پىت وا نىيه كه ده بى شوو به يه كىك بكه يت له ته مه نى خۆته وه نزىك بىت؟". پىم وت: "ئاخر شه مس ده لىت هه موو سنووره كان له نىو عه شقدا تىكه ل ده بن".

كىرا هه ناسه يه كى درىژى هه لكىشا و گوتى: "كىژۆله كه م، هىوادارم شته كان ئاوها ئاسان بن"، ئىنجا ته لى له قژه خۆله مىشيه كه ى خسته ژىر سه رپۆشه كه يه وه و له سه رى پۆششت: "ئاخر شه مس ده روئشيكى گه پىده يه، پىاوئىكى سه ركىشه، پىاوانى وهك ئه وه له سه ر ژيانى ناو مال رانه هاتوون و نابنه مىردىكى باش".

"قه يناكات، پهنگه بگۆپىت، گرده بر ئاوهام وت، "خۆشه ويستىيه كى زۆرى پىنده به خشم و به خته وه رى ده كه م، بۆيه هه ر ده بى بگۆپىت. فىر ده بىت چۆن بتوانىت بىته مىردىكى باش و باوكىكى باش".

قسه كانمان لیره کۆتاییان هات، ئیدی ئه و شته ی که کیرا له ده موچاومدا
خویندییه وه هه رچییه ک بووبیت، هیچ ناقایلییه کی پتوه دیارنه بوو که ده کرا
بیورووژینیت.

له و شه وه دا خه وێکی هینم کرد و هه سته یکی خوشی و به پلان دایگرتم.
نهمده زانی من هه مان ئه و هه لانه ده که م که ئافره تان به درێژایی سه رده مه کان
کردوویانه: له و به روا ساویلکانه یانه وه که گوا یا به خوشه ویسی خویان
ده توانن ئه و پیاوانه بگۆرن که خوشیان ده وین.

کیرا

قونیا، ئایاری ۱۲۴۷

پا به تیکی قول و ههستیاری وهک خوشه ویستی و قسه کردن له سه ری وهک ئه وهیه هه ولبد هیت گفتوگو له سه ر گرتنی گه رده لوول بکهیت. پهنگه به وای بایه که وه ئازارت پێ بگات، به لام هیچ پێگه چاره یه ک بق هتور کردنه وهی خیراییه که ی نییه. له وه ولا ئیدی پرس یاری زیاترم له کیمیا نه کرد، نه ک له بهر ئه وهی به وه لامه کانی قایل بووم، به لکو له چاوه کانیدا ئافره تیکی عاشقم بینی. ئیدی دهر باره ی ئه م هاوسه رگیریه پرس یارم لیتی نه کرده وه و شته که م وا وه رگرت که ئه میش یه کیکه له و شته سهیرانه ی ژیان که ده سه لاتم به سه ر یاندا ناشکیت. مانگی په مه زان خیرا پۆیشت، له بهر ئه وهی به کار کردنه وه مژوول بووم، کاتی ئه وه م نه بوو دووباره بیر له م شته بکه مه وه. پۆزی یه کشه ممه جه ژنی په مه زان هات و دوا ی چوار پۆژ کیمیا مان له شه مس ماره کرد.

شهوی پیش زه ماوه نده که، شتی پووی دا سه رودلمی تیک دا. ئه وه بوو به ته نیا له ناندینه که بووم و به رانه بر ده رخۆنه یه کی دارین دانیشتبووم که هه ویری له سه ر بوو و نانم بق میوانه کان ئاماده ده کرد، له پڕ به بی ئه وهی ئاگام له وه بیت چی ده که م، خه ریک بووم له گونکه هه ویره که وینه یه کی دایکه مریه ممانم دروست ده کرد، دایکم مریه م، ئینجا به چه قق عه با در یژه که یم دروست کرد، ئینجا ده موچاوه هیمن و میهره بانه که ی. له بهر ئه وهی سه رقالی ئه وه بووم، ئاگام لئ نه بوو که یه کئ له پشتمه وه وه ستاوه.

“کیرا، ئه وه چی ده که یته؟”

دلم له نیتو سینگمدا راچه نی. که ئاوړم دایه وه بینیم شه مس به ته نیشت ده رگا که وه وه ستاوه و به دووچاوی خۆخه لقور تاندنه وه ته ماشام ده کات. بیرم

کرده وه که ههویره که بشارمه وه، به لام کاتی ئه وه نه مابوو. شه مس له
دهرخونه که نزیکبوه وه و تهماشای وینه که ی کرد که دروستم کردبوو.

لئی پرسیم: "ئایا ئه مه مریه مه؟" که وه لامیم نه دایه وه، به پوخساریکی
دره وشاوه و زهرده خه نه وه ئاوپی لیدامه وه و وتی: "ئه مه جوانه، ئایا ئه لهای
مریه مه ده که یته؟".

"زۆر ده میکه بووم به موسلمان. من ئافره تیکی موسلمانم"، به پچرپچری
وه لام دایه وه.

شه مس وه که ئه وه ی گوئی له من نه بوویته، له سه ر قسه که ی پویشته و
وتی: "په نگه بپرسیت بۆچی له ئیسلامدا هتیمایه کی مئینه ی وه که مریه مه نیه.
بینگومان ئایشه مان هه یه، بینگومان فاتیمه ش هه یه، به لام په نگه پیت وا بیت که
ئه مانه شتیکی ترن".

هه ستم به شله ژان کرد و نه مزانی چی بلیم.

شه مس لئی پرسیم: "ئایا بۆم هه یه چیرۆکیکت بۆ بگێرمه وه؟".

ئه مه ئه و چیرۆکه یه که بۆی گێرمامه وه:

چوار پێیواری یۆنانی و عهرهبی و فارسی و تورکی که گه یشتنه
شارۆچکه یه که، بریاریان دا که شتی بخۆن. له بهر ئه وه ی پاره یه کی زۆریان پین
نه بوو، بۆیه ته نه ا یه که رێگه یان به ده سته وه بوو. ئیدی هه ریه که یان گوئی ئه و
خواردنه ی ئه و ده یخوات له هه موو خواردنی دنیا نایاتره و له وه زیاتر هه یچی
تر ناخوات. که پرسیا ری ئه و خواردنه یان لیکردن، هه ریه که یان به زمانی خۆی
وه لامی دایه وه. فارسه که وتی (ترئ)، یۆنانیه که وتی: (ترئ)، عهربه که وتی:
(ترئ)، تورکه که ش گوئی: (ترئ). هه یچیان نه ییتوانی له زمانی ئه و ی دیکه
تییگات، ئیدی له نێو خویاندا لێیان بوو به ده حکه.

هه ر ده ما قالییان بوو و تا ده هات بێزارتر ده بوون، تا سۆفیه که به لایاندا
تێپه ری و قسه که ی پین بپین. به و پاره یه ی له نێو خویاندا کۆیان کرده وه،
سۆفیه که هه شووه تریه کی کړی، ئینجا ده نکه تریکانی کرده ناو ده فریکه وه و
گوشی، ئینجا داوای لیکردن خوشاوه که ی بخۆنه وه و تلپه که ی فریبدن،
چونکه ده بێ بایه خ به ناوه خنی میوه که بدن نه ک تلپه و تو یگله که ی.

“کریستیانه کان و جووله که کان و موسلمانان کان له م ریټوارانه ده چن. له کاتیکدا ئه وان له سهر شیوه ی دهره وه دهمه قالیان بوو، که چی سو فییه که له گه وه هر و کروک ده گه را، شه مس به دهم قسه وه زه رده خه نه یه کی خو شی هاتی.

“ئه وه ی دهمه هو ی بیلیم ئه وه یه که هو یه ک نییه وات لی بکات ئه لهای دایکه مریه م بکه یت، گه ره که به پله ی یه که م ده ست له و هه لنه گریت. هه رچه نده تو ئافره تیکی موسلمانیت، بو تیش هه یه هه ر به وابسته یی ئه و بمینیته وه.”
“نه خیر.. پی م وا نییه که ئه م شته گونجاو بیت”، به زمانیکی گیراوه وه ئه مه م وت.

“بو نا، ئاخو ئایینه کان وه ک پروبارن: هه موویان ده رژینه نیو هه مان ده ریاوه، چونکه دایکه مریه م هیما یه بو سو ز و میهره بانی و خوشه ویستییه کی بیمه رج. ئاخو ئه و هیما یه که بو هه مان. تو ش وه ک ئافره تیکی موسلمان ده توانیت به رده وام خوشت بو ی، به لکو ته نانته ده توانیت ناوی که چه کتیش به ناوی مریه مه وه بنیت.”

وتم: “ئاخر من کچم نییه.”

“کچیکت ده بیت.”

“ئایا پیت وایه؟”

“من ئه وه ده زانم.”

که ئه م قسانه م بیست، ختوو که م هات، لی ئه وه نده ی نه برد ختوو که که په وییه وه و هه ستیکی دیکه جیی گرته وه: هاوکاری. ئه وه بوو ساتیکی نا ئاساییمان له پاکی و گونجاو پیکه وه به سه ربرد و پیکه وه دیقه تی شیوه که ی دایکه مریه ممان دا. دلم له حه ناس شه مس نه رم بوو. ئاخو له وسا وه هاتبو وه ما له که مان یه که م جار بوو ئه و شته م تیدا ده بینی که پومی تییدا ده بینی: پیاویکه خاوه نی دلکی گه وره یه.

به لام هیشتا گومانم هه یه که ئه و بو کیمیا بیته میردیکی باش.

ئىيلا

بۆستىن، ۲۹ى حوزىران ۲۰۰۸

بە بىئارامى و شلە ژاويىيەو ئىيلا گەيشتە ئوتىلەكە. كۆمەلى گەشتىارى ژاپۆنى لە ھۆلى پىشوازىيى ھۆتىلەكە بوون كە ھەموويان لە تەمەنى ھەفتاكاندا بوون، تراشى قۇيان ئەوئەندە لە يەكتر دەچوو، بە رادەيەك دەتوت يەك كەسن. ئىيلا بە شوئىنى پىشوازىيەكەدا تىپەپرى و چاويكى بە تابلۇ ھەلواسراوھەكانى قەد ديوارەكاندا گىرا تا تەماشاي چاوى خەلكەكەي دەورو بەرى نەكات، بەلام ئەوئەندەي نەبرد ھەلپەكەي بەسەر شەرمەكەيدا زال بوو. ئىدى ھەر كە نىگاي بەرەو ھۆلى كۆبوونەوھەكان ئاراستەكرد، بىنىي وا تەماشاي دەكات.

كراسىكى پەنگ خاكى و پانتۆلىكى كورتى تاريكى لە بەر بوو. وا ھاتە بەرچاوى كە دوو پۆژە پىشى نەتاشىو، ئەمەش واى كەردبوو كە سەرنجراكىش بىت. قەژە قاوھىيى سوورباوھ لوولەكەي بەسەر چاوھ سەوزەكانىدا ھاتبووھ خوارى و برى باوھپەخۆبوون و ھاوكات جۆرە مەكرىكى پى بەخشىبوو. لاواز و بالابەرز بوو، پۆخسووك و ناسك، بەتەواوى لە دەيفىد جىبابو كە بەردەوام جلى گرانبەھاي لەبەردەكرد كە بە تايىبەتى بۆي دەدروورا. بە زارى ئوسكۆتلەندى دەدا كە ئەفسوونىكى تىدا بىنى. بە ناسكى و ئاسانى زەردەخەنەي دەھاتى، دياربوو بە بىنىي شادمان بوو. ئىيلا بە خۆي گوت چى تىدايە قاوھىيەكى لەگەلدا بخواتەو.

دوايى بىرى چوو كە چۆن كوپىك قاوھ بوو بە چەندىن كوپ، يان چۆن قسەوباسى نىوانيان دەستى پىكرد و رىتمىكى خۆيىانەي وەرگرت، يان چۆن لە ساتەوختىكدا ماچىكى سەر پەنجەي كرد و نەيزانى بۆچى ھىچى نەكرد تا

نەيەلەيت ئەو بەكات. مادام ئەو قەسەدەكات، ئىدى ئەو گونى بە ھىچ شتى نەدەدا، مادام چاۋەكانى دەتوانن ئەو لۇچە بچووكەى كە لە لالئوى مت بوو، بىينن، لە خۇى پُرسى ئاخۇ دەبى ھەستى چۇن بىت گەر ماچىكى ئەو لۇچە بەكات. سەعات دەونىوى شەو بوو. لەگەل پياۋىكدە لە ھۆتلىكە و جگە لە ھەندى نامەى ئەلىكترونى و ئالوگۇرۇردنى قەسى نىو تەلىفون و ئەو پۇمانەى نووسىۋىتى ھىچ شتى لەبارەيەو نازاننىت و ھىچ شتى كۆيان ناكاتەو.

ئىلا لىي پُرسى: "كەواتە لەبەر گۇقارى سمىتونيان ھاتووت؟".

عەزىز وەلامى دايەو: "لە راستىدا لەبەر خاترى تۇ ھاتم. دواى ئەوەى نامەكەتم خويئندەو، وىستم بىم تا بىينم".

چەندىن شىۋازى كوردەى بۇ دەربازبوون لەم رىگە پەلەيە ھەبوون كە خىرا دەجوولا، تەنەت تا ساتىكى ديارىكراو دەكرا وا پىشان بدرى كە ھەموو شتى بە شىۋەيەكى دۇستانە بەرئو دەچىت، نامە ئەلىكترونىيەكان، قەسەكردن بە تەلىفون، بەلكو تەنەت چاۋىرپىكىش، پەنگە پۇچىكى ئەقىنى و جۇرە رابواردنىك لە خەيالىدا بووئىت، لى ئەو زياتر نەبوو. خۇ دەيتوانى سنوورىك دابنىت، ئىدى ئەو بوو لىي پُرسى: "ئىلا، ئايا دەتەوى بۇ ژوورەكەى من بىيت؟".

گەر ئەو گەمەيەك بووئىت كە ھەردووكيان دەيانكرد، ئەوئەندەى نەبرد شتەكە بوو بە راستى. ئاخىر ئەم پُرسىارەى كارىكى واى كرد كە ھەموو شتىك بە شىۋە راستەقىنەكەى دەربكەوئىت. ئىدى وەك ئەوەى پەردەيەك بىت و لادرايىت و راستىيەكە دەركەوتبىت، راستىيەكى پوون و ئاشكرا و ئەمىستا تەماشاي چاۋى ھەردووكيانى دەكرد. ئىلا ھەستى كرد شتى لە ھەناۋىدا دەجولەيت، ھەستىك لە شىۋەى تەنگەتاۋى و ترسئاسا، بەلام داۋاكەى پەت نەكردەو. ئەم بېرىارەى لە ھەموو ئەو بېرىارانەى كە لە ژيانىدا دابوونى ھەلەشانەتر بوو، لەگەل ئەوئەشدا ھەستى كرد وەك ئەوئەيە كە لەجىياتى ئەو بېرىارەكە دراىت. ئىدى ئەوئەى لەسەر ئەو بوو پىي قايل بىت.

* * *

ژووره که ژماره ۶۰۸ بو، به شیوه‌یه‌کی جوان و به پهنگی پهش و سوور و بیجی پازابووه‌وه. گهرموگوپ و فراوان بو. ئیلا ویستی نه و دواجاره بینیته‌وه یادی خوی که له هۆتلیک دابه‌زی بو، نه و سه‌فه‌ره‌ی هاته‌وه یاد که ماوه‌یه‌کی زور له‌مه‌وپیش له‌گه‌ل میرده‌که‌ی و منداله‌کانیدا بو مۆنتریال چووبوو. پاشماوه‌ی پشووه‌که‌یان له ماله‌که‌ی خویان له پۆدئایلاند به‌سه‌ر برد، چونکه هیچ پاساویکی وای نه‌ده‌بینی تا له شوینیک بمینیته‌وه، خه‌لکانی تر سه‌رچه‌فه‌کان بگوپن و پۆزانه قاوه‌لتی ئاماده‌ بکن، چونکه گهر له ژووری هۆتلیکدا بیت و هک نه‌وه‌یه له ولاتیکی دیکه بیت، په‌نگه شته‌که وای بوو بیت. خه‌ریکبوو و هک که‌سیک کاتی ده‌چینه شاریک، ته‌واو تیندا نامویه و چیژ وهرده‌گریت، هه‌ستی به‌و په‌هاییه ده‌کرد.

هه‌ر که چوونه ناو ژووره‌که‌وه، دووباره شله‌ژا. هه‌رچه‌نده دیکۆری ژووره‌که‌ جوان و فراوانیش بو، له ناوه‌راستیدا جیخه‌ویکی فراوان دانرابوو، به‌لام که به‌ته‌نیش جیخه‌وه‌که‌وه وه‌ستا و هه‌ستی به‌ته‌نگه‌تاوی و گوناوه کرد، کۆمه‌له‌ پرسیاریک له ناخیدا که‌وته‌نه شه‌په‌شان، لێ نه‌گه‌یشه‌وه لایمکی تیروته‌سه‌ل. ئایا ئیستا له‌گه‌ل یه‌کترا جووت ده‌بن؟ ئایا هه‌ر ده‌بن نه‌وه بکه‌ن؟ ئه‌ی نه‌گه‌ر نه‌وه‌یان کرد دوا‌یی چون بتوانیت ته‌ماشای چاوانی میرده‌که‌ی بکات؟ به‌لام ده‌قیق سه‌رباری په‌یوه‌ندییه سیکسییه زۆره‌کانی، به‌لایه‌وه قورس نه‌بوو ته‌ماشای چاوه‌کانی ئه‌م بکات، ئی وای نه‌یه؟ ئه‌ی ده‌بن به‌لای عه‌زیزه‌وه جه‌سته‌ی چون بیت؟ ئه‌ی نه‌گه‌ر به‌دلی نه‌بوو؟ ئه‌ی پێویست نه‌یه ئیستا بیر له منداله‌کانی بکاته‌وه؟ ئاخۆ له‌م کاته‌دا نوستوون یان بیدارن و ته‌ماشای ته‌له‌فزیۆن ده‌که‌ن؟ ئه‌ی نه‌گه‌ر زانیان ئیستا خه‌ریکی چیه، ئایا لێی خوش ده‌بن؟

عه‌زیز هه‌ستی به‌په‌ژاره‌که‌ی کرد، بۆیه ده‌ستی گرت و به‌ره‌و نه‌و کورسییه قۆلداره‌ بردی که دوور له جیخه‌وه‌که‌ له سووچیکی ژووره‌که دانرابوو.

به‌چه‌ گوتی: "بیده‌نگ به. ئاوه‌زت له بیرکردنه‌وه جمه‌ی دیت و ده‌نگی زۆری تیدا به‌رزده‌بیته‌وه."

"خۆزگه‌ زووتر به‌یه‌ک گه‌یشه‌تباين، ئیلا گوتی له خوی بوو وای ده‌گوت.

عەزیز وتی: "لە ژياندا شتێ نیه پێی بوتری زوو یان درەنگ، هەموو شتێ لە کاتی خۆیدا پروو دەدات."

"ئایا بەراستی پێت وایه؟"

عەزیز زەرەدەخەنە گرتی و تالێ لە قژەکەیی لەسەر چاوی دوور خستەوه، ئینجا جانتاکەیی کردەوه و پایەخێکی لێ دەرھێنا که لە گواتیمالا کەریبووی، هەروەها قوتووێهەکی بچکۆلەیی دەرھێنا که ملوانکەیهکی زیوی تێدا بوو و میرووی پیروزیی و مەرجانی سووری پێوه لکێنرابوو و وێنەی دەرۆشێکی لەسەر نەخش کرابوو که بە دەوری خۆیدا دەخولایەوه.

ئایلا رینگەیی پێدا که ملوانکەکه بکاتە گەردنی، هەستی کرد ئەو شوێنەیی پەنجەکانی بەری کەوتن، گەرمییەکی تێگەرا، لێی پرسی: "ئایا وەک چاوەرپێت دەکرد ئاوا دیارم؟"

عەزیز بە زەرەدەخەنەوه وتی: "خۆشم ویستیت."

"بەلام هێشتا نامناسیت."

"پێویست بەوه ناکات که دەبێ یەکی بناسم ئینجا خۆشم بوێ."

ئایلا پشووێهەکی خواردەوه و وتی: "ئەمە شیتایەتییه."

عەزیز دەستی درێژکرد و ئەو تەوقەیهی لابرد که پرچەکەیی لە شێوهی کێکێکدا گرتبوو، پرچی کرایەوه و هەردوو شانی داپۆشی. ئینجا بە سۆزەوه بەرهو جێخەوهکه بردی. بەکاوهخۆ و بە ناسکی بەسەر هەردوو پێیهوه تا هەردوو گۆزینگی، لە نیوچهوانییەوه تا سینگی بە بازنەیی بەردەوام و یەک لەدوای یەک هەردوو ناولەپی جوولاند، لێوهکانیشی بە پەیفگەلێ که بۆ ئایلا لە کۆدێکی کۆن و نەپتیی دەچوو لە چپە نەدەکەوتن. لەناکاو تێگەیشتم ئەوهی دەیکات چیه. ئاخەر ئەو نزای دەکرد و دەستەکانی هەموو شوێنێکی جەستەیان تەیی دەکرد و چاوهکانی نووقابوون و لێوهکانی لەپای ئەودا بە ورەر دروودیان دەخوێند. ئەوه مەزنتەری تاقیکردنەوهی پۆچی بوو که لە ژیانیدا دەبیست. هەرچەندە هێشتا جەلەکانی لە بەر بوو، هەروەها ئەویش، لەگەڵ ئەوهی هیچ شتێکی جەستەیی لە نێوانیاندا پروی نەدابوو، کەچی ئەوه بەجۆشتەری هەستی جووتبوونیک بوو لە ژیانیدا.

کتوپر ههستی کرد ختووکهیهک به ناولهپهکانی و شانەکانیدا تێدهپەریت، ئینجا هه‌موو جه‌سته‌ی گرتەوه و وزه‌یه‌کی سه‌یری پێ به‌خشی. ئاره‌زوویه‌کی خو‌ش دایگرت و هه‌ستی کرد که‌وتووته‌ سه‌ر ئاوێکی شه‌پۆلاویی فیتک و ئیدی ئەوه‌ی له‌ توانایدا بوو بیکات خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان و زه‌رده‌خه‌نه‌ بوو، وه‌ک ئەوه‌ی شه‌پۆلی پرووناکییه‌ک به‌سه‌ریاندا پ‌ژابیت و نو‌قمیان بکات، له‌ ده‌وری ئەو و له‌ ده‌وری خۆی هه‌ستی به‌ شتیکی زیندوو کرد.

ئێلا چاوه‌کانی لێک نا و بێ ئەوه‌ی ده‌ست به‌ شتیکه‌وه‌ بگریت، خۆی دایه‌ ده‌ست شه‌پۆله‌کانی پ‌وباریکی تیزه‌وه. ئیدی په‌نگه‌ له‌ کۆتاییدا تافگه‌یه‌ک هه‌بیت، به‌لام ته‌نانه‌ت گه‌ر توانیشی خۆی بگریت‌وه، ئەوا دلنیا نه‌بوو که‌ به‌راستی خۆی ئەوه‌ی ویستوو.

کاتی ده‌سته‌کانی گه‌یشتته‌ سه‌ر زگی و بازنه‌یه‌کیان له‌سه‌ر دروست کرد، ئێلا هه‌ستی کرد گرێک له‌ نێوان لاقه‌کانییه‌وه‌ ده‌ئایسیت. متمانه‌ی به‌ جه‌سته‌ی خۆی نه‌بوو، ئاخ‌ر دوا‌ی تێپه‌ر‌بوونی ئەم هه‌موو ساله‌، دوا‌ی خسته‌وه‌ی سێ من‌دال، هه‌ردوو که‌فه‌لی و را‌نه‌کانی و مه‌که‌کانی ئەو جوانی و ته‌ر‌وپ‌ریه‌یان نه‌ما‌بوو، بۆیه‌ په‌ژاره‌که‌ی ده‌مێ سووک ده‌بوو وه‌مێ توند ده‌بوو. هه‌ستی به‌ پارێزراویی خۆی کرد و خۆشییه‌کی تیگه‌را، ئینجا دۆخیک له‌ به‌خته‌وه‌ری پ‌ایمالی. ئەوسا زانیی که‌ په‌نگه‌ ئەم پیاوه‌ی خو‌ش بو‌ی و بو‌ی هه‌یه‌ شه‌یدایشی بیت.

به‌م هه‌سته‌وه‌ هه‌ردوو باسکی له‌ عه‌زیز وه‌رینا و به‌ره‌و خۆی پ‌ایکیشا و هه‌ستی کرد که‌ ئاماده‌یه‌ له‌وه‌ دوورتر ب‌روات، به‌لام ئەو چاوه‌کانی کرده‌وه و ماچێکی په‌په‌که‌ی لووتی کرد و لێی دوورکه‌وته‌وه.

'دیاره‌ تۆ منت به‌دل نییه‌؟' ئێلا به‌ده‌م پ‌رسیاره‌وه‌ له‌ کزویی ده‌نگی خۆی سه‌ری سو‌رما.

"نامه‌و‌ی شتی بکه‌م وات لێ بکات له‌ دوا‌یدا پێی خه‌مبار بیت."

نیوه‌ی جه‌سته‌ی خه‌مین بوو و نیوه‌که‌ی تری شادمان. هه‌ستی به‌ بارسووکیه‌کی سه‌یر کرد. زۆر شه‌ل‌زا بوو، به‌لام له‌ناکاو هه‌ستی به‌ ئاسووده‌یی کرد.

سه‌عات یه‌ک و نیوی به‌یانی، ئیلا له‌ بۆستن ده‌رگای شوقه‌که‌ی کرده‌وه‌.
له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌کی به‌ چه‌رم پۆشراو پاکشا، چونکه‌ چه‌زی له‌ نه‌بوو له‌سه‌ر
سیسه‌مه‌که‌ بنویت، نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ده‌یزانی می‌رده‌که‌ی له‌گه‌ل ئافره‌تانی
دیکه‌دا له‌سه‌ری نوستوو، به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ستی کرد باشت‌ر وایه‌ وای
دابینیت که‌ ئه‌م ماله‌ هی ئه‌و نییه‌ و له‌ ژوو‌ری هۆتیلێک زیات‌ر نییه‌ و لیتره‌ وه‌ک
میوانیکه‌. له‌ کاتێکدا نه‌فسی راسته‌قینه‌ی له‌ شوینێکی تر چاوه‌پێی ده‌کرد.

شەمس

قۇنيا، ئايارى ۱۲۴۷

بۈۈكە جوانەكەم مەگرى
مالئاۋايى لە دايك و باوكت بکە
سبەينى گويت لە خويتندى بالندەکان دەبیت
لەگەل ئەوئەشدا ئەو خۇى، خۇى نايیت

لە شەۋى پەردەماندا، دزەم کرد و بۆ ناو حەوشەكە دەرچووم و كەمى
لەۋى دانىشتم و گویم بۆ گۇرانییەكى ئەنادۆل ھەلخست كە لە نیتو چەندین
دەنگى تری نیتو مالەكە بەرز دەبووئە، دەنگى قاقای پیکەنین و مۆزیک و
زۆربلیتى. ئافرەتە ژەنیارەکان لە بەشى حەرەمسەرا مۆزیکیان دەرەنى. لەۋى
وہستام و بیرم دەرکدوئە و سروودم دەرچى، ھەستم بە سربوونى جەستم
کرد. ھەستم لە پەیفەکانى سترانەكە راگرت. بۆچى ئافرەتان ھەمیشە لە
شەۋى پەردەدا گۇرانیى خەمناک دەرچن؟ چونكە سۆفییەکان مردن بە
ئاھەنگەکانى بووگواستتەوئە دەبەستتەوئە و ئاھەنگ بۆ ئەو پۆژە دەرگپن كە
تیتیدا دەمرن و ئەو پۆژە بەوئە دادەنپن كە لەگەل خودادا يەك دەرگرن،
ھەرۋەھا ئافرەتانیش شەۋى پەردە بە مردنەوئە گرئ دەدەن، بەلام بە چەندین
ھۆكارى جیاوئە، تەنانەت كاتى مارەبېرینیان كە شادمان دەبن، جۆرە خەمىك
داياندەرگیت. لە ھەموو ئاھەنگى بووگواستتەوئەكە خەمىك بەسەر ئەو
كچەدا بال دەكیشیت كە ئەوئەندە نابات دەبیتە ھاوسەر و دايك.

دوای ئەوئە ھەموو داوئەتکراوئەکان پۆیشتنەوئە، بۆ مالەوئە گەرەمەوئە و لە
سووچىكى ھیمن دانىشتم و دەستم بە پامان کرد، ئینجا رووم کردە ئەو

ژووره‌ی که له‌وێ کیمیا چاوه‌پێی ده‌کردم. له‌سه‌ر جێگه‌که‌ دانیشتبوو و عه‌باهه‌کی سه‌پی له‌ به‌ر بوو که به‌ سوورمه‌ی زی‌رین نه‌خشینه‌رابوو. پرچی کردبوو به‌ چه‌ند په‌لکیکه‌وه و هه‌ر په‌لکه‌ی به‌ چه‌ند میروویه‌ک پازابوووه‌وه. نه‌متوانی شیوه‌ی ده‌موچاوی ببینم، چونکه به‌ تارایه‌کی ئاو‌ریشمی سوور و ئه‌ستوور داپۆش‌رابوو. مۆمیک به‌ ته‌نیشته‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه دان‌رابوو که ژووره‌که‌ی پووناک ده‌کرده‌وه. ئه‌و ئاوینه‌یه‌ی که به‌قه‌د دیواره‌که‌وه هه‌لواس‌رابوو و به‌ قوماشیکی مه‌خمه‌لی پروه‌که‌ی داپۆش‌رابوو، چونکه بر‌وایه‌ک هه‌یه که ده‌لیته‌ گه‌ر تازه‌بووک له‌ ئاوینه‌دا خۆی ببینیت به‌دویمه. به‌ ته‌نیشته‌ جیخه‌وه‌که‌مانه‌وه هه‌ناریک و چه‌قویه‌ک دان‌رابوون تا هه‌ناره‌که بخۆین و به‌قه‌د ژماره‌ی ده‌نکه هه‌ناره‌کان منداڵ بخه‌ینه‌وه. کیرا باسی هه‌موو دابونه‌ریته ناوخۆیه‌کانی بۆ کردبووم و بیرى هه‌نامه‌وه که کاتى تارا که له‌سه‌ر پووی لاده‌به‌م، گه‌ردانه‌یه‌ک له‌ پارهى زی‌ر پێشکه‌ش به‌ بووکه‌ بکه‌م، به‌لام منیک که له‌ ژياندا پارهى زی‌رم نه‌بووه و نه‌شم ده‌ویست ئه‌و دراوه زی‌ره‌ پێشکه‌شی بووکه‌که‌م بکه‌م که له‌ که‌سیکی تر قه‌رزى ده‌که‌م، بۆیه کاتى تارا که له‌ پووی کیمیا لادا، هه‌موو ئه‌وه‌ی که کردم شانه‌یه‌که‌م پێشکه‌شی کرد که له‌ قه‌پیلکی کیسه‌ل دروست کرابوو و به‌ناسته‌م ماچیکى لێوه‌کانیم کرد. به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک لێوه‌کانى کشان و بۆ چرکه‌یه‌ک مینا لاویکی هه‌رزه‌کار و سه‌رده‌نه‌کردوو شه‌رمیک دایگرتم.

پێم گوت: "تۆ جوانیت".

له‌ شه‌رمان ده‌موچاوی سوور هه‌لگه‌پا، ئینجا شانه‌کانى خاوکرده‌وه و تا له‌توانیدا بوو هه‌ولێ دا هه‌م‌نتر و پێگه‌یشتووتر ده‌ربکه‌ویت.

وتی: "ئه‌مێستا من هاوسه‌رى تۆم".

پاشان ئاماژه‌ی بۆ ئه‌و قه‌رشه‌ جوان و پاخراوه‌ی سه‌ر زه‌ویه‌یه‌که‌ کرد که وه‌ک به‌شیکی له‌ ماره‌یه‌یه‌که‌ی به‌ وردی دروستی کردبوو. په‌نگه‌کانى هه‌ریه‌که‌و به‌ جوړی ده‌دره‌وشایه‌وه. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ چاو‌م پێی که‌وت زانیم که هه‌ر شیوه و وینه‌یه‌کی سه‌ر قالیه‌یه‌که‌ ئاماژه‌یه‌ بۆ من. کیمیا خه‌ونه‌کانى خۆی ده‌چنی.

دوو‌باره‌ ماچم کرده‌وه. گه‌رمیی لێوه‌کانى شه‌پۆلیک له‌ ئاره‌زووی له هه‌موو جه‌سته‌مدا وروژاند، بۆنى یاسه‌مین و گولی کتویی لێده‌هات. که به‌

تەنیشتیپە ۋە پاكشام بۆنەكەيم ھەلمزى و دەستم بەسەر مەكە بچووك و توندەكانىدا ھىتا. دەمەويست بيورووژىنم. ۋەك گولكى تازەپشكتوو پيشوازي دلوپە باران بكات، خۆى پادەستم كرد.

خۆم لىي دوورخستەو و وتم: "كىميا، بەداخەوهم ناتوانم ئەو بەكم".
بە وپى و كاسىيەو تەماشاي كردم و وا دياربوو كە ھەناسەدانى
بيرووھتەو. ناوئىدى لە چاوھكانىدا ئەوھندە بە ئاشكرا دياربوو، نەمتوانى
بەرگەى بگرم. ھەستامە سەرپى و گوتم: "دەبى من بپۆم".

"ناكرى ئىستا برۆيت"، كىميا بە دەنگىك كە بوخۆيشى نامۆ بو وای گوت،
"ئاخر ئەگەر ئىستا ژوورەكە جى بهئليت خەلكى چى دەلین؟ وا دەزانن كە ئەم
ھاوسەرگىرىيە ھەلوەشاوھتەو و وا زەن دەكەن كە من ھۆكارەكەيم".

"مەبەستت چىيە؟"، وروورىكم كرد، چونكە لە مەبەستى تىگەيشتم.
نىگای خۆى كە لا خست و ورتەورتىكى كرد كە تىي نەگەيشتم، ئىنجا بە
ھىمنى وتى: "مەزەندەى ئەو دەكەن كە من كچىنم لە دەست داو، ئىدى دەبى
ژيانم بە ئابرووچوويى و چاوشۆپى بەسەر بىم".

ئەو بىرووكەيەى كە كۆمەلگە ئەم ياسا توورەھاتانە بەسەر پۆلەكانى
خۆيدا دەسەپىنيت، وای لىكردم خويتم بىتە كول، چونكە ئەو ياسا
ئابروومەندىيەى كە خودا سەپاندوويەتى لەگەل ئەو ياسايانەدا يەك ناكرىتەو
كە مروڤ بەسەر خۆياندا سەپاندوويانە.

"ئەمە ژاوەژاوە. گەرەكە خەلكى خەرىكى كارى خۆيان بن"، بە ناقابلىيەو
ئەمەم وت، بەلام دەمزانی كە كىميا راست دەكات.

بە جوولەيەكى خىرا، ئەو چەقۆيەم ھەلگرت كە بە تەنیشت ھەنارەكەو
دانرابوو. جۆرە ترسىكم لە دەموچاوى كىمىادا بەدى كرد، دوايى وردەورده
سىمىاى كەسىك جىي ترسەكەى گرتەو كە ھەست بە شتىكى خەمىن بكات و
پىي قایل بىت، بەبى دوودلى ناولەپى دەستى چەپەى خۆم زامداركرد، چەند
دلوپىك لە خويئەكەم كەوتنە سەر پەپۆى پووسوورى سەر جىگەكە و چەند
پەلەيەكى سوورى تىريان دروست كرد.

“ئەم پەپۆی پووسوورییەیان پیشان بدە – ئەمە دەمیان لێک دەنیت و ئیدی ناوت بە بیگەردی و پاکی دەمیتتەوه، وەک چۆن لە راستیشدا هەر وایە.”

“تکات لێدەکەم چاوەپێ هەکه! لیت دەپارێمەوه مەپۆ، کیمیا بە پارێشەوه ئەمە ی گوت و هەستایە سەرپێ و نەیدەزانی کە ئەو هەنگاوەی دواتر دەنیت بەرەو کوێی دەبات، دووبارە ی کردەوه و وتی: “ئاخر ئیستا بووم بە هاوسەری تۆ.”

لەوساتەدا زانیم بەو هاوسەرگیرییە ی لەگەڵیدا کردم چ هەلەیه کی گەورەم کردووه. سەرم بە توندی هاتەژان، ئیدی لە ژوورەکە دەرچووم و ملم نایە تاریکەشەوهکەوه. ئاخر نەدەبوو پیاویکی وەک من ژن بهێنیت، من بۆ ئەوه نەخولقاوم تا ژیانکی جیگیر بژیم. خۆ من ئەوهم زۆر بە پوونی دەبینی، بەلام ئەوه ی زۆر خەمباری دەکردم باجی ئەو زانینەم بوو.

ویستیکی بێقەوام دایگرتەم کە لە هەموو شتێ هەلیم، نەک تەنها هەر لەم ماله و لەم هاوسەرگیرییە و لەم شارە، بەلکو لەم جەستەیهش کە پێم بەخشاوه بەلام بەیانی پوژی دوا ی ئەوه کە پۆمیم بینی وای لێکردم بمینمەوه، چونکە نەمدەتوانی جاریکی تر جێی بهێلمەوه. ئیدی بە تۆپی تەلەکەوه بووم.

عه لائە دین

قونیا، ئایاری ۱۲۴۷

بېریاری لیتراوانەم دا و سوور دەزمانی که لیتی ژیتوان دەبمەو. بیدەنگ بووم و بە ئاشکرا بەرانبەر بەم هاوسەرگیرییە ناپەزاییم دەرنەبەری، بەلام لەو پۆژەوێی که کیمیا لە شەمس مارە بێردا، بە جۆری سەرم دەئیشا لەو پێش شتی وام تووش نەبوو بوو. لەسەر جینگەکم دانیشتم و وەک ئەوێی بخنکیم بەهەستەم هەناسەم بۆ دەدرا. پڕومەتەکانی خۆم دەپنێیەو و خۆم دەلاواندەو. هەناسەیهکی خنکاو لە نیتوان لیتوکانمەو دزە ی کرد. هەر ئەو دەنگە بوو وای لیکردم هەست بەکم که ئیدی من کۆری باوکم نیم.

ئیدی من نە دایکم هەیه نە باوک و نە برا و تەنانەت نە کیمیاش. لەم دنیا بە تەنیا مامەو، لە نیتوان شەو و پۆژیکدا هەموو ئەو پێزە ی که مابوو وە و لە باکم دەگرت، تویەو. ئاخر کیمیا لەپایە ی کچی ئەو بوو، پێم وا بوو تا ئەو پەری پارێزگاری دەکات و بایەخی پێدەدات، بەلام وا دیارە تاکە کەسێک که بایەخی پێدەدات هەر شەمسی تەوریزییە. ئاخر چۆن دلی هات کیمیا لە پیاویک مارە بکات که لە تەمەنی خۆیدا ی؟ ئاخر هەر کەسێک بگرت دەزانیت که شەمس بۆ ژن و میردایەتی ناشیت. هەرچەندە بیرم لە شتە که دەکردەو، بۆم دەردەکەوت که باوکم قوربانیی بە بەختەوهری کیمیا و بە بەختەوهری منیش دا، تا وا لە شەمس بکات هەست بە ئارامی بکات. هەموو پۆژەکم بە ملەلانی لەگەڵ ئەم بیرکردنەوانە بەسەربرد و بە ناچار ی تەماشای ئەو ئامادەکارییانەم دەکرد که بە بەرچاومەو بەرپۆهچوون. ماله که بە جۆری پاککرایەو، دەدرەوشایەو، ئەو ژووری نوستنە ی که بووک و زاوا

تییدا دهنوستن گولاورپشین کرا، تا پڅو شه پانگیزه کان دوور بکه ونه وه، به لام شه یتانه گه وره که یان له بیرچوو! ناخر چۆن بتوان شهمس دهر بکه ن؟

دواینیوه پڅ، ئیدی نه متوانی بهرگه ی ئه وه بگرم، بویه بریارم دا نه بمه به شیک له م ټاهه نگه که بڅ من ټازاریکی راسته قینه یه. ئه وه بوو به ره و دهرگا پویشتم.

"عه لئه دین راوهسته! ئه وه بڅ کوڅ دهر پویت؟"، له پشتمه وه دهنگی بهر ز و تیژی براکه م بهرگویم که وت.

"ئه مشه و له مالی ټیرشاد دهمینمه وه"، به دم قسه وه پووی خوم لئی وهرگتړا.

"ټایا شیت بوویت؟ ئه ی نامینته وه تا له ټاهه نگی بوو کواستنه وه که دا ټاماده بیت؟ گهر باوکت ئه وه بژنه ویت دلی پاره پاره ده بیت."

هستم کرد توورپه یه کی بیقه وام له هه ناومدا گر ده گریت، وتم: "ئه ی چی له و دلانه ده کات که خوی پاره پاره یان ده کات؟".

"ئه وه تو باسی چی ده که یت؟".

"بڅچی نازانیت؟ ناخر باوکمان بڅ دلپاگرتنی شهمس هم هاوسه رگرییه ی پیکخت تا دووباره رانه کات! بویه کیمای له سه ر قاپیکی زیو پینشکه ش کرد." براکه م لڼوه کانی هه لقرچاند و دیار بوو ئه وه ههستی بریندار کردووه، گوتی: "ده زانم بیر له چی ده که یته وه، به لام تو هه لیت. تو پیت وایه که هم هاوسه رگرییه به زور کراوه، که چی له راستیدا ئه وه کیمیا خوی بوو ده یه ویست شوو به شهمس بکات."

به توورپه یه وه وتم: "وهک ئه وه یه شته که به ده ست کیمیا بیت."

"ئه ی خودایه! ئه وه بڅ ټیناگه یت؟"، براکه م وهک ئه وه ی داوای کومه ک له خودا بکات، هاواری کرد و له په کانی به ره و ټاسمان بهر ز کرده وه، ئینجا وتی: "ناخر ئه و شهمسی خوش ده وئ."

"جاریکی تر وا مه لئ، چونکه ئه مه راست نییه"، دهنگم وهک به فری هه ره سبردو داپما.

ئینجا سولتان وه له د وتی: "براکه م، تکات لینده که م با ههسته کانت له حه ناس راستیه کان کویرت نه که ن. تو ئیره بیت پی دیت، ده توانین ئیره یی به

شیوازیکی بنیاتنه رانه بۆ ئامانجیکی پیروژ به کار بیتین. دهشی هندی جار باوه پنه کردن باش بیت. ئه مه یه کیکه له پيساکان، ئه ویش پيسای سیوپینجه مینه: له م دنیا به دا شته له یه کچووه کان یان پیکخواوه کان و امان لی ناکه ن ههنگاو یک به ره و پیتشه وه برۆین، ئه وه دژ به یه که کانن پیتشمان دهخن. له ناوه وهی هه ریه کیکماندا هه موو دژ به یه که کانی ئه م گهردوونه هه یه، بۆیه له سه ره هه ر برواداریک پتویسته ته ماشای ئه و که سه بیتروا متبووهی ناوه وهی خوی بکات، ههروه ها له سه ره ئه و بیتاوهره پتویسته ئه و برواداره بناسیت که له ناوه وهی خۆیدا یه. جا بۆ ئه وهی بگهینه ئه و پوژیهی که مرقف تیتیدا دهگاته قوناغی بهر که مال، قوناغی مرقفی نمونهیی، ئه و بره و له کرده یه کی پیز بهندی یه که له دوا یه که پتر نییه و هه بوونی هاوشیوه که ی پتویسته: بیتروایی.

"سه یرکه، له م وته سو فیکه ریه لووسانه بزار بووم. جگه له وهش چی وام لیده کات تا گوئ له تو بگرم؟ ئه وه هه له ی تو یه! ده بوو شه مس له دیمه شق جی بهیلت و وازی لی بیتیت. ئاخر بۆچی هیتاته وه؟ گه ر شته کان به ره و خرابی برۆن، که من دلنیام خراپتر ده بن، ئه وه تو بهر پر سیاریت." برا که م هه ناسه یه کی هه لکیتشا و به تر سه وه ته ماشای کردم. له و ساته دا له ژیانمدا بۆ یه که م جار بوو زانیم که ئه و لیم ده ترسیت و له و شتانه ش ده ترسیت که لیم ده وه شیته وه بیانکه م. هه ستیکی نامۆ بوو، به لام به شیوه یه کی سه یر خۆشیش بوو.

به ره و مالی ئیرشاد پویشتم و تا که س نه مبینیت و ده گریم، ئه و کۆلانه لاوه کییا نه م گرته بهر که بۆنی ناخۆشیان لیده هات. تاقه شتیک که له مه ژگمدا ده خولایه وه، ئه وه بوو که شه مس و کیمیا له سه ره یه که جیگه نوستوون. بیرم له وه ده کرده وه که و خه ریکه کراسه که ی له بهر داده که نیت و دهسته زبر و ناشیرینه کانی به سه ره پیتسه شیریه که یدا دیتیت، به م غایلانه رقم هه ستا و دلم گوشرا.

ده مزانی که هیل و سنووریک به زینراوه و ده بی یه کیک شتی بکات.

کیمیا

قونیا، کانوونی یه کهم ۱۲۴۷

پووک و زاوا - ده‌بوو ئیمه بووک و زاوا بین. حهوت مانگ به‌سه‌ر
هاوسه‌رگرییه که ماندا تته‌په‌ری و تاقه‌جاریک وه‌کو میزدیک له‌گه‌لمدا نه‌نوست.
هه‌رچه‌نده هه‌ولم ده‌دا که راستیه‌که له‌وانی دیکه بشارمه‌وه، به‌لام پیم و بوو
که ئه‌وان شته‌که ده‌زانن. بری جار وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ست بکه‌م که
شهرمه‌زارییه کهم له‌نیوچه‌وانم نووسراییت، ده‌ترسام به‌ده‌موچاومه‌وه دیار
بیت، چونکه بنگومان که مروّف ته‌ماشات ده‌کات، یه‌که‌م جار سه‌رنجی ئه‌وه
ده‌دات. که له‌گه‌ل دراوسینگاندا قسه‌م ده‌کرد، یان له‌ناو باخه‌که‌دا کارم ده‌کرد،
یان له‌بازار له‌گه‌ل فروشیاره‌کاندا کالام ئالوگوڤ ده‌کرد، خه‌لکانی دیکه،
ته‌نانه‌ت به‌نه‌ناسه‌کانیشه‌وه به‌تاقه‌نیگایه‌ک ده‌یانزانی که من ئافره‌تیک
میرددارم، به‌لام من هیشتا هه‌ر کچ بووم.

راست نییه که بلیم شه‌مس له‌ژووره‌که‌مدا سه‌ری لی نه‌ده‌دام. ئاخ
هه‌موو جاریک گه‌ر ئیواران ویستبای سه‌رم لیبدات، داوای مؤله‌تی لینده‌کردم
تا بزانیته ئاخو لاریم هه‌یه یان نا، منیش هه‌موو جارێ هه‌مان وه‌لامیم
ده‌دایه‌وه، "ببگومان ده‌توانیت، تو میزدی منیت".

به‌دریژی پۆژه‌که به‌وپه‌ری بیتارامیه‌وه چاوه‌پیم ده‌کرد و له‌خودا
ده‌پارامه‌وه که له‌م سه‌ردانه‌یدا ژن و میزدایه‌تییه‌که‌مان بیته‌راستی، به‌لام که
له‌ده‌رگای ژووره‌که‌می ده‌دا، بۆم ده‌رده‌که‌وت هه‌موو ئه‌وه‌ی ده‌یه‌ه‌وی بیکات،
ئه‌وه‌یه قسه‌م بۆ بکات. که پیکه‌وه ده‌مانخوینده‌وه چیژیکی زۆری وه‌رده‌گرت.
پیکه‌وه قه‌یس و له‌یلا، شیرین و فه‌ره‌اد، یوسف و زولایخا، گول و بولبولمان
خوینده‌وه که عه‌شقی یه‌کتر بوون و ئاسته‌نگی زۆریان بینیه‌وه. هه‌رچه‌نده هیز

و توانای شاكەسەكانی ئەم چیرۆكانە وای لێدەكردم خەمبار بـم، ڕەنگە هەر لەبەر ئەوەش بووبێت لە ناخەوێ دەمزانێ وەك ئەوان قەت تامی عەشق ناكەم. ئەو كاتانەى چیرۆكمان نەدەخویندەو، شەمس دەربارەى چل ڕێساكەى سۆفییە گەڕیدە موسلمانەكان قسەى دەكرد - میتۆدە بنچینهییەكانى ئایینى عەشق.

جاری لەو جارانه سەرى خستە باوەشمەو و یەكێ لەو بنەمایانەى بۆ لێكدەدامەو. لەسەر خۆ چاوەكانى خستە سەر یەك و دەنگى ئەوەندە كەپ بوو، تا بوو بە چپە و خەوى لێكەوت. پەنجەكانم بەنیۆ قژە درێژەكەیدا دەهینا و لێوكانم خستە سەر تەویلی و ماچم كرد. وا دیاربوو پێش ئەوەى چاوەكانى هەلێنیت ڕۆژگارێك بەسەرچوو، ئیدی بەرەو خۆى ڕایكێشام و بە ناسكى ماچى كردم. ئەو نایابترین و خۆشترین سات بوو كە پێكەو بەسەرمان برد، بەلام ئەمە هەموو شتەكە بوو و تا ڕۆژى ئەمڕۆمان هێشتا جەستەى ئەو بۆ من كیشوهرێكى نەدۆزراوێ، هەروەها جەستەى منیش بۆ ئەو بە هەمان شێوەیە.

لە ماوەى ئەو حەوت مانگەدا، منیش چەند جاری بۆ ژوورەكەى چووم و هەموو جاری لە ناخافى سەردانیم دەكرد و دڵم لە پەژاردەدا دەگوشرا، لەبەر ئەوەى نەمەدەزانى چۆن پێشوازیم دەكات، چونكە مەحاله تەبیاتی دەمەدمى شەمس پێشبینى بكړئ. وا دەبوو هەندى جار گەرموگۆر و خۆشمەشرەب بوو و هەموو خەمەكانم بێردەچوونەو، هەندى جارىش گڕژومۆن بوو. جاری لەو جارانه دەرگای ژوورەكەى بە ڕوومدا داخست و هاواری كرد كە دەیههوى بە تەنیا بیت. ئیدی منیش ڕاهاتم كە هەست بە سووكایەتى نەكەم، هەروەها فێر بووم كاتى نوقمى نێو بێركردنەو دەبێت، تەنگەتاوى نەكەم.

دواى تێپەڕبوونی چەند مانگێك بەسەر زەماوەندەكەماندا، خەریك بووم وا خۆم پێشان دەدا كە من بە دۆخى خۆم قایلیم، ڕەنگە ئەمەم بەرانبەر بە خۆم زیاتر پێشان دا بێت وەك لەگەڵ كەسانى تردا. ئیدی خۆم ناچار كرد كە شەمس بە مێردێك دانەنێم، بەلكو بە هاوڕێیەك، دۆستێك، گەورەیهك، هاوڕێك، بەلكو تەنانهت بە كۆریكى خۆمى دا بنێم. دیدگای من بۆ شەمس بە

جۆرى سەردۆلى و بە دۆخى ئەو پۇژۋە بەند بوو كە تىيدا يەكترمان دەيىنى، بۆيە بەردەوام لە خەيالى خۇمدا جليكى جيام لە بەر دەکرد.

بۆ ماوەيەك لەم شتەدا سەرکەوتم و بەبى ئەوەى چاوەرپى شتى زۆر بکەم، لەو قسانەى كە لە نىوانماندا دەكران ورد دەبوومەوه. كە بيرکردنەوهكانمى بە هەند وەردەگرت و هانى دەدام بيرکردنەوهم فراوان بکەم، هەستم بە بەختەوهرى دەکرد. زۆر شتى لىوہ فېربووم و وردەورده تيگەيشتم كە من دەتوانم شتى ديكەى فېربکەم، وەك لەزەتى ژيانى ناو خيزان كە لەوہو پيش و تا پۇژى ئەمپۇمان نەيچەشتبوو. دەمتوانى بيهينمە پيگەنين لە كاتيكدا كەس نەيدەتوانى ئەوہ بكات.

بەلام ئەوہ بەس نەبوو، چەند هەولم دا نەمتوانى لەو بيرکردنەوهيە رزگاريم كە ئەو خۆشى ناویم. لەگەل ئەوەى دلنيا بووم كە ئەو خۆشى ناویم و مەبەستيشى نيسە خراپەم لەگەلدا بكات، بەلام ئەوہ شتيك نەبوو لە خۆشەويستىيەوه نزيك ييت. ئەو بيرکردنەوهيە ئەوہندە ترسناك بوو تا ئەو پادەيەى خەريك بوو لە ناوہوہ هەلى دەكۆلیم و لە جەستە و پۇحمى دەخواردەوه. ئىدى لە هەموو ئەوانەى دەورو بەرم دووركەوتەوه، دەستەخوشكەكانم و ژنە دراوسىكان. حەزم دەکرد لە ژوورەكەمدا بمينمەوه و لەگەل مردووەكاندا قسە بکەم، چونكە مردووەكان بە پيچەوانەى زيندووەكان، بريارت بەسەردا ناسەپيئن.

جگە لە مردووەكان، گولى بيايان تاكە دەستەخوشكم بوو. تاقە ويستيك يەكى خستبووين ئەويش ئەوہ بوو كە لە چاوى خەلكى دوور دوور بکەوينەوه. ئەوہبوو دواى ئەوەى بوو بە سۆفى و ژيانى گۆشەگيريى هەلبژارد، دواى ئەوەى سۆزانيخانەكەى بەجى هيشت، بووين بە دوو دەستەخوشكى گيانى بەگيانى. پۇژيكيان پيم وت كە من ئيرەيى بە بويزيەكەى و بەو پلانەى دەبەم كە ئاوها ژيانتيكى نوڤى دەست پيكردووەتەوه.

سەرى بادا و گوتى: 'بەلام من ژيانتيكى نويم دەست پى نەکردووه. تاكە شتيك كە كردوومە ئەوہيە پيش ئەوەى مردن يەخەم بگريت، من مردووم.'

* * *

ئەمىرۇ بە بۆنەيەكى تەواو جياوازەوہ بۆ سەردانى گولى بياپان چووم.
 ئەوہ بوو بىريارم دا خۆم بەرزەوت بکەم و بە ھىمنى قسەى لەگەلدا بکەم،
 بەلام ھەرئەوہەندە چوومە ژوورەکەيەوہ، لە سەلاى گريانم دا.
 لىي پرسىم: "کيميا، خۇ ھىچ نەبووہ؟".
 گوتم: "ھەست بە جۆرە شەکەتییەک دەکەم، پىم وایە کە من پىويستم بە
 يارمەتیی تۆيە".

گوئی: "دلىابە، لە چ پرويەکەوہ دەتوانم يارمەتیت بدەم؟".
 "شەکە پەيوەندی بە شەمسەوہیە، ئاخىر ئەو توخنم ناکەویت، مەبەستم
 ئەوہیە بەو شىوہیە نییە، قسەکانم بە پچرپچرى کرد، بەلام بەمە کوتاييم پى
 ھىتا: "دەمەوئ خۆم بۆى سەرنجراکیش بکەم، دەمەوئ فيرم بکەیت کە چۆن
 ئەوہ بکەم".

گولى بياپان ھەناسەيەکی ھەلکیشا و وتی: "کيميا، سویتدم خواردووہ، لە
 دەنگیدا ریتمیکی ماندوویتى دیاربوو، "بەلینم بە خودا داوہ کە بە پاکی
 بمینمەوہ و بىر لەو رینگەیانە نەکەمەوہ کە ئافەرەت تیتدا لەزەت بە پیاو
 دەبەخشیت".

"بەلام سویتدەکەت ناشکیت، چونکە تۆ تەنھا يارمەتیم دەدەیت، بە
 پارانەوہوہ پىم وت، "دەبى فيرى ئەوہ بىم چۆن دلى شەمس خۆش بکەم".
 گولى بياپان وتی: "ئاخىر شەمس پیاویکی پۆشنفکرە، وەک ئەوہی
 بترسیت کە يەکیک گوئی لى بیت، دەنگى کپ کردەوہ و لەسەرى پۆشت: "پىم
 وا نییە بۆ خۆ نزیخستەوہ ئەمە شىوازیکی دروست بیت".

پىم وت: "ئاخىر ئەو پیاوہ، وا نییە؟ ئەى ھەموو پیاوانیش کورانى ئادەم
 نین و پمۆدەى جەستە نین؟ ئیدی پۆشنفکرین یان نا، بە ھەموانیش جەستە
 بەخشاوہ، تەننەت شەمسیش جەستەى ھەيە، ئى وا نییە؟".

"بەلن، بەلام...، گولى بياپان بەدەم قسەوہ تەسبیحەکەى بە دەستەوہ گرت
 و دەنک دەنک تەسبیحاتی پێدەکرد و سەرى بەردایەوہ و کەوتە
 بىرکردنەوہوہ.

"تکات لیدەکەم"، بە پارانەوہوہ پىم وت، "تۆ تاقە کەسیتکیت کە دەتوانم
 نەيتیى خۆمت لە لا بدرکینم و دەردى دلى خۆمت بۆ ھەلبێژم. ئەوہ ھەوت

مانگ به سهر هاوسه رگيريه كه ماندا تته پيوه، هه موو به يانويه كه له خه و
 راده بم هه ست به هه مان قورسي سهر سينگم ده كه م و هه موو شه ويكيش
 به ده م گريانه وه خه وم لينده كه ويته. ئاخو ناكري شته كان ئاوها به رده وام بن،
 كه ره كه فيري ئه وه بيم كه چون بتوانم ميرده كه م له خسته بيه م.
 گولي بيابان هيج شتيكي نه وت. په چه كه م لادا و سهر يم گرت و ناچارم
 كرد ته ماشام بكات، پيموت: "به راستي پيم بلي، ئايا من به و راده يه ناشيرينم؟

"كيميا، بيگومان نه خير، تو كچيكي جوانيت."
 "كه واته يارمه تيم بده. فترم بكه چون بتوانم دلي شووه كه م بهينمه جوش"،
 به جه خته وه ئه مه م وت.
 "نازيم، ريگه ي به ره و دلي پياو رهنگه هه ندي جار ئافره ت به ره و دوور
 له خودي خوي رابماليته"، گولي بيابان به نائوميدييه وه ئه مه ي وت.
 وتم: "به لامه وه گرنگ نيه، من ئاماده م تا ئه وپه ري دوور بروم".

گوئی بیابان

قۇنيا، كانوونى يەكەم ۱۲۴۷

بەدەم گریانەۋە ھەر لىم دەپارايەۋە تا يارمەتتى بەدەم. دەموچاۋى ھەلاۋسابوو و بە توندى سىنگى دەھەژى، تا لە كۇتايىدا قايل بووم يارمەتتى بەدەم. ھەرچەندە تۈانىم ھىۋرى بىكەمەۋە، بەلام لە ناخەۋە دەمزانى كە ھەموو ئەۋانە دادىك نادەن و دەشمزانى دەيىت خۇم رادەستى ئارەزوۋى ئەۋ بىكەم. لە خۇم پرسى چۆن پىشېنىنى ئەم كارەساتانەم نەكردىۋو؟ ھەستىكرن بە گوناھ ھەلاھەلاي دەكردم و پرسىم چەند ساۋىلكە بووم و ئەۋەم لە بەرچاۋ نەبوو كە شتەكان ئەم پىچكە پىچاۋپىچە ترسناكە دەگرن؟ بەلام كاتى بۆلام ھات و داۋاي كۆمەكى لىكردم، نەمتۈانى داۋاكەي رەت بىكەمەۋە.

‘فېترم بىكە، لىت دەپارېمەۋە، بەدەم قسەۋە دەپارايەۋە، ۋەك كچىكى ئابپروۋمەند بە سەلارى و سەنگىنى دەستەكانى لە كۆشىدا تىك پەپاندېۋو، رېتىمى دەنگى ئەۋەي دەگەياند كە ئىدى ھىچ ئومىدىكى نەماۋە.

قەيدى چىيە؟ لە خۇم پرسى و ئەۋەندە بەزەيىم پىتىدا ھاتەۋە دلم پىنى سوۋتا، چونكە دەيەۋىست لە بەرچاۋى مېزدەكەي خۆى شىرىن بىكات، نەك لە بەرچاۋى پىۋاى نەناس! تاقە بىانوۋىشى خۇشەۋىستى بوو، بۆيە لەۋ كارەدا نەنگىيەك نىيە، رەنگە سۆزەكەي بەجۆش بىت، بەلام بە ھەلالى نەك بە ھەرامى، ئى ۋا نىيە؟ ھەستى خۇشەۋىستى بەھەلالى.

شتىك لە ناۋەۋەمدا لە تەلەيەك ئاگادارى كىردمەۋە، بەلام لەبەر ئەۋەي كە خودا ھەر خۆى ئەم سۆزەي تىدا دروست كىردۋىن، ئىدى بە خراپ نەزانى

يارمه تىي كيميا بدهم، ئەم كچه لادىيە ساكارە كە خەيالى ھەر لاي
خۇپازاندەنەو ە دەست لەخەنەگرتتە.

فېرم كرد چۆن وا لە خۆى بكات سەرنجراكىش و جوان بېت. شاگردىكى
گوپرايەل بوو و پەرۆشى فېربوون بوو. پيشانم دا چۆن گەرماوئىكى بۆندار و
دوورودريژ بكات و چۆن دەتوانيت بە پۆن و مەرھەمى بۆندار پىستى خۆى
تەرپوب بكات، چۆن بە شير و ھەنگوين ماسكيك دروست بكات. چەند دەنكيك
قەنەفلم پيدا تا لە پەلكەكانى پرچى بدات بۆ ئەو ەى بەردەوام بۆئىكى خۆشى
لئ بېت: لووتەوانە، بۆنخۆشكە، چەپكەگولئ چيا، زەنجەفيل، گولەزەنبەق و
گولە ياسەمين و پۆنى زەيتوون - فېرم كرد كە چۆن ھەر يەكئ لەمانە بەكار
بينيت و دەبئ لە شەودا كام جۆرە بخورر بسووتينيت، ئىنجا پيشانيم دا چۆن
ددانەكانى سبى بكات و نينۆكەكانى ھەردوو دەستى و ھەردوو پىتى بە خەنە
پەنگ بكات، چۆن چاوەكانى بە كل برپژيت و برۆكانى ھەلبگريت، چۆن
لئوہەكانى و گۆناكانى سووراو بكات، چۆن وا لە پرچى بكات جوان و ەك
ئاوريشم دياربېت، چۆن وا لە مەمكەكانى بكات گەرەتر و خېتر دەرېكەون.
ئيدى پىكەو ە بۆ بازار بۆ دوكانىك رۆيشتين كە لەو ەوپىش ھاتوچۆيم دەكرد.
چەند جليكى ئاوريشمان بۆى كرى، ھەر ەھا جلى ئاوريشمىي ژيرەوشمان
بۆى كرى، شتەيايەك كە لە ژيانيدا نە بينى بووى و نە دەستى بەريان
كەوتبوو.

ئىنجا فېرم كرد كە چۆن لە بەردەم مېردەكەيدا سەمايكات و چۆن ئەم
جەستەيە بەكار بېتيت كە خودا لە لاي خۆشەويستى كردو ە. دواى دوو
ھەفتە فېركردن، ئيدى ئامادە بوو.

لە ەسرى ئەو پۆژەدا، ەك چۆن شوان بەرخيىك بۆ سەربېين
ئامادەدەكات، ئاوا كيميام بۆ شەمسى تەوريزى ئامادەكرد. سەرەتا لە
گەرماو خۆى شت و بە پارچە قوماشيىك بە سابوون پىستى خۆى ھەلگۆفى
و پرچى بە پۆن چەوركرد، ئىنجا يارمەتيم دا جليىك لە بەر بكات كە ئافرەت
تەنھا بۆ مېردى خۆى لە بەرى دەكات. دوايى ملوانكەيەكم لە پەنگى گيلاس

بۆی هەلبژارد لە گەل عەبایەکی گولگولی که به گولی یاقوت زیرکەفت کرابوو، لە و جۆرە ی که مەمکەکانی به خەری و قوتی دەر دەخات. لە کۆتاییدا دەموچاوی به تووژیک بۆیه جوان کرد، سەرباری ئەو هەش وەک دواپارازاندنەو، پستیک مرواریی به دەوری تەوێلیدا دانا. ئیدی ئەو هەندە جوان دەهاتە بەرچاو، تەنانهت من بۆخۆم نەمتوانی چاوی لە سەر هەلبگرم.

که تەواو بووین، ئیدی کیمیا ئەو کچە شەرمەن و بیئەزموونە نەبوو، بە لکو ئافرەتیک بوو لە عەشق و ئەلھادا گری گرتبوو، ئافرەتیک بوو ئامادەبوو بۆ ئەو پیاوہی که خۆشی دەویست هەرچی کاریکی بویرانە یە بیکات و گەر پتووستی کرد باجە کەیشی بدات. وەستابووم و دیقە تیم دەدا، ئەو سوورەتەم هاتەوہ یاد که لە قورئانی پیرۆزدا باسی یوسف و زولێخا دەکات.

هەر وەک کیمیا، زولێخاش ئارەزوویەکی سەرکێشانە ی بۆ ئەو پیاوہ هەبوو که بە پیر عەشقه کە یەوہ نە دەچوو. (وقال نسوة فی المدینة امرات العزیز تراود فتھا عن نفسہ قد شغفھا حبا انا لنریھا فی ضلل مبین* قلما سمعت بمکرھن ارسلت الیھن واعتدت لھن متکئا واتت کل واحدة منھن سکینا و قالت اخرج علیھن فلما راینہ اکبرنہ وقطعن ایدیھن و قطن حاش للہ ماھدا الا ملک کریم)**.

کی گازیاندە لە زولێخا دەکات که بەو پادە یە عاشقی یوسف بووہ؟ "چۆن دەر دەکەوم؟"، کیمیا پێش ئەوہی پەچەکە ی بپۆشیت و پێش ئەوہی بپروات، بە پەژارەوہ لێی پرسیم.

وتم: "نازداریت. ئیدی تەنھا هەر ئەمشەو نایەتە لات، بە لکو سبەینیش ئەوہ دەکات و داوای زیاترت لێ دەکات".

---

* ژنانی شار قاویان داخست: ژنەکی عەزیز حەز لە خەزمەتکارەکی خۆی دەکات، لە دلداریدا سووتارە، وا دیارە تەواو لە پێ دەچووہ.

** دوا ی ئەوہی تانەوتە شەری ئەوانی بیست، لە دووی ناردن، بە لگە و خوار دەمەنی لا دانان و هەریەکیان چەقویەکی پێدان. وتی: بۆیان وەرە دەری. که دیتیان حەپەسان و دەستی خۆیان ببری و وتیان: ئە ی نامەخوا!! ئەمە بنیادەم نییە و بێگومان فریشتە یەکی خۆشەویستە. لە لیکدانەوہی ئەم سوورەتەدا سوویم لە وەرگیرانەکی هەزاری موکریان ی وەرگرتووہ. (و. ک.).

دهموچاوی کیمیا له شهرمان سوور هلگه پرا و گوناکانی گه شانده وه.
پیکه نیم و ئه ویش له گه لمدا پیکه نی و وهک خوریکی تازه هه لاتوو گه رمی
کردمه وه.

ئه وهی دهموت به راستیم بوو، چونکه دلتیا بووم وهک چون گولیکی پر له
هه لاله ههنگ راده کیشتیت، ئاوها شه مس بوخوی په لکیش دهکات. پیتش ئه وهی
دهرگا که بکاته وه، چاوه کانمان نامبازی یه کتر بوون و گومانیکم له نیگایدا به دی
کرد، له ناکاو هه ستم کرد دلم هه لده شیتویت، پهنگه مه زهندهی پروودانی شتیکی
ناله بار بووبیت.

به لام پام نه گرت. ئاخو ده بوو بزانه چی پرووده دات. ده بوو چاوه پیتی
پروودانی ئه وه بم. ئیدی به دریتایی ژیانم له خوم خوش نابم.

کیمیا

قونیا، کانونی یه کهم ۱۲۴۷

بوییر و زیره کیککی وهک شه مسی ته وریزی لیوانلیوبوو له چالاک،
دهرباره ی خۆشه ویستی زۆری ده زانی، به لام ئەو شته ی که نه یده زانی:
ئازاری خۆشه ویستی یه کلایه نه بوو. له ئیواره ی ئەو پۆژه ی که گولی بیابان
پازاندمییه وه، له و باوه ردا نه بووم که ئاوها تژی بم له وروژاندن و بوییری،
ئاخر ورشه ی جله ئاوریشم و نه رمه که ی به رم و به و بۆنی عه تره ی که لیم
ده هات و به و تامی په ره ی گوله ی سه ر زمانم، وهک ئافره تیککی گیل
ده رده که وتم، به لام وایشیان لی کردبووم هه ست به ئازایه تییه کی نائاسایی
بکه م. که بۆ ماله وه که رامه وه وینه ی خۆم له پارچه شووشه که دا بینى.
جه سته م نه کوو بوو و نه شیرى، مه مکه کانمیش وهک خۆم هه زم ده کرد پی
نه که یشتبوون، به لام له که ل ئەوه شدا جوان دیار بووم.

چاوه پیم کرد تا دلنیا بووم که هه موو ئەوانه ی له ماله که دان خه ویان
لیکه وتوه، ئینجا شالیکى دریز و ئەستوورم به سه ر شاندا دا و له سه ر
نووکى په نجه کانم به ره و ژووره که ی شه مس پۆیشتم.
"کیمیا چاوه پیری هاتنتم نه ده کرد"، شه مس ئەوه ی به دهم ده رگا کردنه وه وه
گوت.

"ده مه وه ی بتیینم، پیش ئەوه ی فهرمووی هاتنه ژووره وه م لی بکات،
چوومه ژووره وه، له سه ری پۆیشتم،" به یارمه تیت ده رگا که دا بخره.
شله ژانیک که وته سه ر ده موچاوی شه مس، به لام داواکه می جییه جی کرد.

که له ژووره که دا ههردوو کمان به تهنیا بووین، ئاتاجی چهند چرکه یه ک
 بروم تا زات وه به رخۆ بنیم. پشتم تیکرد و هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشا، به
 جووله یه کی خیرا شاله که م و ملوانکه که م دا که ند. له سه ر پشتم هه ر له ملمه وه
 تا پاژنه ی پینه کانم هه ستم به قورسای چاوه ئه بله قبووه کانی شووه که م کرد.
 هه ستم کرد گه رمیه ک به و شوینانه دا تیده په ریت که ئه و ته ماشای ده کردن،
 به لام ئه وه نده ی نه برد له جیگه ی ئه و هه ست به گه رمی کردنه، ئیدی به راستی
 بوو یان خه یال کرده بیده نگیه کی ساردوسر بالی به سه ر ژووره که دا کیشا.
 له پرکاتیکدا له چاوه پروانیدا سینگم ده هه ژی، به روو توقووتی وه ک ئه و
 په رییانه ی به هه شت که باسیان ده که ن، به رانه ر شه مس وه ستم.
 له سیبه ری ئه و بیده نگیه دا، وه ستاین و گویمان بز لووره و گفهی بایه که
 هه لخت که له ناو شاره که وه هه لده ستا.

“ئه وه تو خه ریکی چی بکه یت؟”، به ساردیه که وه لئی پرسیم.
 هه ولنکی زۆرم دا تا دهنگی ونبووی خۆم بدۆزمه وه، لی له کوتاییدا
 توانیم بلیم: “من تۆم دهوئ”.

شه مس به شیوه ی نیوه بازنه به ده ورمدا سووپایه وه، ئینجا پرو به پرو
 به رانه رم وه ستا و وای لیکردم راسته وخۆ ته ماشای چاوه کانی بکه م. هه ستم
 کرد چۆکه کانم شل بوون، به لام دانه پمام، به لکو به ره و لای هه نگاوم نا و
 فشاری جه ستم خسته سه ر جه سته ی و ههروه ک گولی بیابان فیری
 کرد بووم که مه کیک پیچم خوارد، تا گه رمی جه سته می بێ بیه خشم. ده ستم به
 سینگیدا هینا و چهند په یقیکی عاشقانه ی ناسکم به گویندا چپاند و په نجه کانم
 به سه روخواری پشته به هیزه که یدا هینا وبرد و بۆنی عه ترئاسایم هه لمژی.
 ئیدی شه مس وه ک ئه وه ی گری ئاگری کوانوویه کی به رکه و تبیت، له پر
 کشایه وه و گوئی: “وا تیده گه م که تو ئاره زووت له منه، به لام ئه وه ی ده تهوئ
 رازیکردنی له خۆ بایبوونته”.

هەردوو باسکم لە گەردنی وەرینا و ماچینکی گەرموگوپم کرد. هەر وەک گولی بیابان پینی وتبووم، زمانم خستە ناو دەمی و جار لەدوای جار پالم پێوه دەنا: "کیمیا، پیاوان حەز دەکەن زمانی ژنەکانیان بمژن، هەموو پیاوان ئەوه دەکەن".

لێوهکانی تامی توویان لێدەهات، مەزربوون، بەلام هەرئێوه نەهەستم کرد که گێژەلووکهی چیژ خەریکه له یه کتر توندمان دهکات، شەمس وەستاندمی و خستمییه لاوه، ئینجا وتی: "کیمیا، لێت ناوومیدبووم"، ئینجا لەسەری پرۆیشت: "تکات لێدەکەم هەر ئیستا بە تەنیا جێم بهێلە".

هەرچەن دە قسەکانی رەق بوون، بەلام هیچ توورەبوونیک بە دەموچاوییهوه دەر نهکەت. جا نه مزانی کامیان زۆرتر ههستمی بریندارکرد: قسه ناخۆشهکانی، یان نه بوونی هیچ جۆره دەربرینیک له دەموچاویدا.

ئەوه له ژيانمدا ناخۆشترین سووکایهتییهک بوو که تووشی بووم. داچەمامهوه تا ملوانکه کهم ههلبگرم، لێ دهستهکانم دهلهرزین و نه متوانی دهستم لێی گیربیت، شالەکه کهم هه لگرت و خۆم پیتی داپۆشی. له کاتیکیدا هیشتا هه نسکم ده دا و هه ناسه برکیم پێکه وتبوو و هیشتا نیمچه پرووت بووم، به رهو دهره وهی ژووره که پامکرد و لهو عه شقه دوورکه وتمه وه که ئیستا زانیم له خه یالی خۆم زیاتر هیچ بوونیککی نییه.

* * *

دوای ئەوهی هەرگیزاوه رگیز شه مسم نه دیته وه، ئیدی لهو پۆژه به دواوه له ژووره کهم نه چوومه دهره وه و هه موو کاتی خۆم به پاکشای له سه ر جیگه کهم به سه ر ده برد. ئاخێر توانا و ویستیکی ده ویست تا له ژووره کهم بێمه دهره وه. هه فته یه ک پابرد، ئینجا هه فته یه کی تر و دوای ئەوه وازم له ژماردنی پۆژه کان هینا. هه موو هیژ و توانایه کم له به ر بپا بوو و ورده ورده گلۆرده بوومه وه، جگه له ناوله پی ده سه ته کانم که هیشتا یادی به رکه وتنی ده ست و پێستی گه رمی شه مسیان تیدا مابوو، ژیان هیچ بوونیککی نه مابوو.

نهمده زانی مردن بۆنی هه یه، بۆنیککی توند وه ک بۆنی زه نه جه فیلی سوێرکراو و بۆنی دارسه روویه کی شکاو، بۆنی تیژوتاله، به لام ئەوه ندهش

خراپ نيبه. تا ئه و دهمه ی له ناو ژووره که مدا بونی دهرنه چوو و وهک ته میکی چروشیندار دای انه پویشیم، نه مده ناسی. تایه کی گهرم دایگرتم و خه ریکبوو به ره و هه لیدی و پینه کردن ده خزام، خه لکی ده هاتن سه ریان لیده دام، دراوسیکان و دهسته خوشکه کانم. کیرا له لایه کی جیگه که م ده وه سستا و چاوه کانی هه لاوسابوون و پهنگی زهره هه لکه پابوو، گه وه هر له لایه که ی تره وه وه ستابوو و وهک جارن به لوچه جوانه که ی لا لئوییه وه زهرده ی ده هاتی.

سه فیهه گوتی: "نه فرهت له و خوانه ناسه. ئاخر ئه م کچه به سته زمانه له هه سرهت و داخدا له دلی دا و نه خووش که وت. هه مووی به وای ئه وه وه یه". هه ولم ده دا زور له خووم بکه م تا قسه بکه م، به لام ده نگم هه ر ئه وه تا له گه رووم دهرده چوو.

"چون ده توانیت وا بلیت؟ بوچی ئه و خودایه؟"، کیرا وای پتگوت، ئاخر چون ده توانیت ئه م توانایه بده یته پال مروفتیک که خوی له ناوده چیت؟".

ئافره ته کان گوئیان له کیرا نه ده گرت و منیش له دؤخیکدا نه بووم بتوانم وه لامی هه موو شتیکی ئه وان بده مه وه. ئه وهنده ی نه برد ئیدی زانیم من قسه بکه م یان نه یکه م، هیچ شتی ناگو ریت، چونکه ئه و که سانه ی که خوشییان به شه مسدا نایات هؤکاریکی تر بو نه خوشیه که م ده دۆزنه وه تا رقی خویان پتی دهر بکه ن، به لام من گهر ئه و شته شم بو، ناتوانم رقم لئی ببیته وه.

ئه وهنده ی نه برد به ره و عه ده م پامالرام، به جورئ هه موو پهنگه کان ون بوون و سه ی هه لکه پان، هه موو دهنگه کان کپ بوون و بوون به دهنگیکی ویزه ویزاسای به رده وام، ئیتر ده موچاوی خه لکه که م بو جیانه ده کرایه وه و ئه و دهنگانه م نه ده ژنه وت که دهوتران، ته نها ورته ورتیک بوون و له دووره وه ده هاتن.

نازانم ئاخو شه مس بو ژووره که م هات تا سه رم لی بدات یان نا، پهنگه قهت بو سه ردانم نه هاتیت. پهنگه ویستیتی بمیینیت، به لام ئافره ته کانی نئو ژووره که پیگه یان نه داوه بیته ژووره وه تا بمیینیت، پهنگه هاتیت و به

تەنیشت جیگەكە مەۋە دانىشتىيىت و چەندىن سەعات نای بۇ ژەنىبىم و دەستى
 گرتىم و دروودى بۇ پۇرۇم خويندىيىت. دەمەھەۋى بېرۋا بەۋە بىكەم، بەلام ئىدى
 ھىچ شتى گرینگ نىيە، ئىدى نە لىتى توورەم و نە پۇم لىيەتى. ئاخىر مېنىك لە
 جۇگەلەيەكى بەئاگايى تەۋاۋدا ھەلبۇلۇم، چۇن دەتۋانم ئاۋھا بىم؟
 خودا دەھەندە و دۇقسانە، بۇ ھەر شتى لىكىدانەۋەيەك ھەيە، لە پىشت
 ھەمۋو ئەۋانەۋە سىستەمىكى نمونەيى ھەيە. دۋاى دە پۇژ لەۋ سەردانەيى
 كە بۇ ژوورەكەي شەمس كىردم و ملۋانكەيەكى ئاورىشىمى بۇن عەترم لە مل
 بوو، نەخۇشكەۋتم و لەنىۋ رۋبارى عەدەم و نەبوۋيەكى تەۋاۋدا نوقم بووم و
 بە ئارەزوۋى خۇم مەلەم دەكرد. لە كۇتايىدا زانىم كە ئەم ھەستە لە قوۋلىيى
 خويندەۋەي قورئاندا بىيادەم دادەگرىت – نوقمبۋون لە ناكۇتايىدا.
 ئاخىر ئاۋە ھەلقۇلاۋەكان بۋون كە منيان لە ژيانەۋە بەرەۋ مردن
 گواستەۋە.

ئىيلا

بۆستىن، ۳ى تەمموز ۲۰۰۸

بۆستىن وەك ئىيلا بە خۇي گوت جاران وەك ئەمىرۇ بە پەنگوپو وەبوو
و ژيانى لى ھەلئەدەقولا. ئايا ئەم ھەموو ماوھە مەن كۆيىر بووم كە جوانىي
شارەكەم نەدەبىنى؟ عەزىز پىنج پۆژى لە بۆستىن بەسەربرد. ئىيلا ھەموو
پۆژى لە نۆرتامبۆنەو ە بۆ بىنىنى بۆ بۆستىن دەپۆيشت. نيو پۆژەيەكى سادە
و بەلەزەتيان لە گەرەكى (ئىتاليانى بچووك) دەكرد و سەردانى مۆزەخانەي
ھونەرەجوانەكانيان دەكرد، ئىنجا لە باخى گشتىي بۆستىن لە كەنارى پوبارەكە
پىاسەيان دەكرد و تەماشاي نەھەنگى نىو ھەوزى ماسىيان دەكرد و لە
قاوھەخانە بچووكەكان لە گۆرەپانى ھارفرد كە لە خەلكى جەمەي دەھات كوپ
لەدوای كوپ قاوھەيان دەخواردەو ە و دەربارەي بابەتي ھەمەجۆر قسەيان
دەكرد، وەك خواردنە ناوخۆيەكان و شىوازە جياكانى رامان و ھونەرەكان
لاي تيرەكانى ھندۆكە سوورەكان و ھەكايەتەكانى قوتىيەكان و تەماشاكردنى
بالئندە و باخدارى و چاندنى تەماتە و لىكدانەوھى خەونەكان.

ئىدى ھەريەكەيان قسەي ئەوى تىرى دەبېرى و ئەوى تر لەكوئوھ دەستى
پىكردبوو، ئەم بۆي تەواودەكرد. ئىيلا لە يادى نىيە بە درىژايى ژيانى لەگەل
ھىچ كەسنىگدا ئەوھندە قسەي كرىيەت.

كاتى بەرەو شەقامەكە دەردەچوون، ئاگايان لەو ە بوو كە يەككىيان بەر
ئەوى تر نەكەوئەت، بەلام بۆ ھەردووكيان دەركەوت كە ئەو ە خەريكە زياد لە
پىويست قورس دەبىت و ئەو كەلەبەرە بچووكانەش وروژىنەر بوون.
ئەو ەبوو ئىيلا ئەلھاي ئەوھى دەكرد كە دەستيان بەريەك بكەوئەت. بويىيەكى
سەيرى پەيداكرەبوو و نەيدەزانى بۆ گرتنى دەستى عەزىز و ماچكردنى

لیۆهکانی ئەو زاتەى ھەيە، جا لە چيشتخانى بونايە يان لەسەر شەقام، گوتى بەو ھەددا كە يەكئ بيبينيت، بگرە خەريک بوو ھەست بکات ھەندئ حەزيشى دەکرد کە ببينري. چەندين جار پيکەو ھە بۆ ھۆتيل دەگەرانیو ھە لە ھەموو جاريکدا ھەو ھە نزيك دەبوو ھەو ھە کاری سينکسى بکەن، بەلام قەت ئەو ھەيان نەکرد.

بەيانى ئەو پۆزەى کە عەزیز بە فرۆکە بۆ ئەمستردام سەفەرى دەکرد، ھەردووکیان لە ژوورەکەى عەزیز بوون و جانتاکەى لە نيوان ھەردووکیان دانابوو و ھەك نوقلانەيەكى شووم کە نزيکبوو ھەو ليکدا پراڻيان بيربختا ھەو، قيت بوو بوو ھەو.

ئايلا پينى وت: "دەمەوئ شتيتک پين بليم کە ماو ھەيەكى زۆرە بيرى ليکە ھەمەو".

عەزیز دواى ئەو ھەي زانىى گۆرانيكى کتوپر لە دەنگى ئايلا دەرکەوت، يەكئ لە برۆکانى ھەلبرى و بە ھۆلەو ھەبوو ھەو وتى: "منيش دەمەوئ شتيتک پين بيژم".

"دەي باشە يەكەم جار تۆ بيلئ".

"نەخير، تۆ يەكەم جار بيلئ".

ئايلا بە بيەدەنگى سەرى بەردايەو ھەو ھيشتا نيمچە زەردەخەنەيەك بە لا ليۆيەو ھەو، بيرى لەو ھەدەکردەو ھەو كە چى بليت و چۆن بيليت، لە كۆتاييدا دەستى بە قسەكە کرد: "پيش ھاتنەكەت بۆ بۆستن، ئىوارەيەكيان من و دەيفيد پيکەو ھەو ھەو چووين و بە دوورودريژى قسەمان کرد. ئەو ھەو بوو پرسيارى تۆي ليکردم، چونکە دياربوو بئ ئەو ھەي ئاگام لي بيت نامەکانمانى خویندبوو ھەو، بەواى ئەو کارەيەو ھەو زۆر ليني توورە بووم، لي من نکووليم لە پاستيەكە نەکرد، مەبەستم دەربارەى خۆمانە".

ئەميشتا ئايلا چاو ھەکانى ھەلبرى تا کاردانەو ھەو عەزیز سەبارەت بەو ھەي بۆي درکاند ببينيت، وتى: "بەگورتى، بە ميترەكەم وت کە من پياويكى دیکەم خۆش دەوئ".

لە دەرەو ھەو شووتى چەندين ئۆتۆمبيلى ئاگرکوژينەو ھەو لە ھەموو لايەكى شارەكەو ھەو دەقى بيەدەنگيەكەيان شکاند. ئايلا کەمى خيال برديەو ھەو، بەلام

ئەو ەى كە بە تە مابوو بىلەيت تە وای كەرد: "دە زانم رەنگە شتە كە شەتەنە بێتە بەرچا، لى بە وردى بىرم لە شتە كە كەردە وە. دە مەهەوى بۆ ئە مستەردام لە كەلتا بىم".

عزیز به رهو په نجره که هه نځای نا و دهستی به ته ماشاگردنی ئو جووله بزوز و خیرایه ی سهر شه قامه که کرد. دووکه لیکي بینی که له یه کڼ له ته لاره دوورمه کانه وه هه لده ستا - هه وریکی پرش و چر له هه وادا چئ بوو بوو، ئیدی خه ریک بوو به بیده نگی نزای بو دانیشتونانی ئو ته لاره ده کرد. که هاته وه قسه وهک ئه وه بوو ټیکرای شاره که بدوینتت.

"دمه هوئ بو ئه مستردام له که لتدابم، لی ناتوانم به لینی بانه پوژی ئه ویت
په بدم."

"مه به سست چیه؟"، ئیلا به ده مارگرژییه وه پرسیی.

ئەوسا ەزىز گەپايەو ە شوئىنەكەى خۆى و بە تەئىشتىيەو ە دانىشت و بە خاوى دەستى خستە سەردەستى. لەو ساتەدا ختووكەى دەدا و بىرى پۆىشتبوو، وتى: "سەردەتا كە بۆت دەنووسىم، يەكەم جار بوو لە ژياندا بە ەندى كاتى سەردا تئدەيەرىم".

”ئایا مەبەستت ئەوەیە کە کەسێکی تر لە ژباڵتدا هەیە...؟”

“نەخىر خۆشەويستم، نەخىر، كەمى زەردەخەنە گرتى، ئىنجا زەردەخەنەكە پەويىيەو و لەسەرى پۆيشت: “هېچ شتىك لەو بابەتە نىيە. ئەو بىو پوژىكيان دەربارەى ھەرسى قۇناغەكەى ژيانم بۆم نووسىيت، لە يادتە؟ ئەو ھش ھەرسى پىتى يەكەمى پەيىقى (سۆفى) بوو و دەربارەى قۇناغى چوارەم لىت نەپرسىم، ھەرچەند ھەولەش بەدى، ھەر پىت نالىم. گەيشتمە پىتى(ى). ئابا دەتەوچ ئىستا گوت لىت پىت؟”.

"بەلەئ، ئىتلا وەلامى دايەو، لەگەل ئەو شىدا لە ھەر شىتى دەترسا كە لەگويىن بوو خۆشىي ئەم ساتە تىك بدات.
"بەلەئ، دەمھەوئ."

له ژووریکي يه کي له هۆتيله کان له پوژيکي مانگي ته ممووزدا، عهزیز چهند سهعاتي پيش ئهوهی به فرۆکه بۆ ئه مستردام بگهړيتهوه، بۆ ئیلاي گيړايه وه که چۆن له سالی ۱۹۷۷دا بووه به سوڤي و ناويکي تازهی له خوی ناوه و وهک خوی ئاواتي بووه چاره نووسيکي تازهی بۆ خوی ديارى کردووه. ئیدی له وساوه وهک وینه گريکي پيشه کار و له ناخدا دهر ویشيکي گهړيده به دريژايی و پانايی ولاته که دا گهړاوه. له شهش کيشوهردا براده رايه تیی گيانی به گيانی له گهل که سانيکدا گرتووه که به ئه نداميک له ئه ندامانی خيژانه کانی خويانيان داناه. له گهل ئهوهی دووباره ژنی نه هيتاوه تهوه، به لام دوو مندالی بن دايک و باوکی له ئه وروپای پوژه لات هه لگرتووه تهوه. عهزیز بۆ ئهوهی هه ميشه شه مسی ته وريزيی له ياد بيت، له ژيانيدا ئه و ملوانکه يه ی له ملی دانه که نيوه که وینهی خوری له سهر هه لکه نراوه، ژيانیکي پر له سه فهر و خويندنه وهی به سهر بردووه و په يره وی رتيازی دهر ویشه سوڤيه کانی کردووه تا بگاته ئه و ئاماژه و نيشانانهی که له هه موو شويتیک و له هه موو شتيکدا ئاماژه به خودا ده دهن.

ئه وه دووساله به نه خوښيه که ی خوی زانیوه. ئه وه بوو نه خوښيه که به لويوه که له بنه نگلی دهر که وت، دياره درهنگ هه ستي پيکردبوو، دوايی پشکينه کان دهر يانخست که لوه که ميلانوماي پيسه و شيوه يه کی کوشنده يه له شير په نجه ی پيست. پزيشکه کان وتیان پيناچيت دۆخه که ی باش بيت، به لام بهر له وهی له ده ستنيشانکردنی کوتايی ئاگاداری بکه نه وه، ده بن پشکيني زياتری بۆ بکری. دواي هه فته يه ک هه والی ناخوشيان پي راگه ياند: په نگه نه خوښيه که به ئه ندامه کانی هه ناويدا بلا و بوو يته وه و سييه کانی گرتييه ته وه.

که ته مه نی گه يشته په نجاودوو سال، پتيان راگه ياند که ناگاته ته مه نی په نجاوپينچ سالی.

ئیلا ليژه کانی بزواند تا شتي بلت، به لام وشه کان له زاريدا قه تيس بوون و هه ستي کرد ده می وشکه. دوو دلۆپه عه سر که وخته سهر گۆناکانی و خيړا سپرينيه وه.

عهزیز به ريتميکی به هيز و باوه په خو بوونه وه له سهر قسه کانی پويشت و وتی که ده ستي به قوناغيکی نوئی ژيانی کردووه و هه رچونیک بيت

بەرھەمدارترە. ھیشتا ھەندى شوین ھەن کە دەیھەوئى بیانبینیت و لە پێگەيەک دەگەپیت کە سەر لە ھەموویان بدات. دەزگایەکی سۆفیگەری لە ئەمستردام دامەزراند کە لق و پەيوەندی نێودەولەتی ھەیە. جا لەبەر ئەوێ حەزی لە ژەنی نایە، ئەو ھەبوو لەگەڵ مۆزیکژەنە سۆفیەکاندا چەندین ئاھەنگی مۆسیقای لە ئەندونیسیا و پاکستان و میسر ساز دا و ئەلبوومێکی بۆ کۆمەڵی سۆفی جوولەکە و موسلمانانی لە قورتوبە لە ئیسپانیا ئامادەکرد.

ئینجا عەزیز بۆ مەغریب گەڕایەو و سەردانی ئەو تەکنیکی کرد کە لە ژانییدا بۆ یەکەم جار چاوی بە ژمارەیک لە سۆفیە پراستەقینەکان کەوت. ئەو کاتە ماوہیەکی زۆر بەسەر مردنی سەید سامیددا تێپەری بوو، بە تەنیشت گۆرەکە یەو نوێژی کرد و سرووتی پامانی جێبەجێ کرد و لەو پەوتەئێ سەید سامید وردبوو ھەو کە لە ژانییدا پەپرەوی کردبوو.

"بۆ نووسینی پۆمانەکە کە خەونم بە نووسنییەو دەبینی، خۆم پەناگیر کرد، کە بەزۆری بەوای تەمەلی یان زاتنەکردن نووسینیم دوا دەخست، عەزیز بە چاوداگرتنەو گوتی: "وێک دەزانیت زۆر دەمە بوو ئەو یەکنیک بوو لەو شتانەئێ کە دەمەویست بیکەم. ئیدی ناو نیشانی (کفری شیرین)م بۆ پۆمانەکە دانا و لە ئەمریکا بۆ پەخشکاریکی ئەدەبیم نارد. چاوەڕێی زۆرم نەدەکرد و خۆمیش بۆ ھەموو ئەگەرێک ئامادە کردبوو. دوا ھەفتەیک، لە بۆستەنەو بە پۆست نامەیکە ئێلیکترۆنیکی کاریگەرەم لە ئافەرەتیکەو پێگەیشت کە نەمدەناسی."

ئێلا سووکە زەرەدەخەنەیکە ھاتی کە نیشانەئێ سۆز و پێزگرتن و ناسکی و ئازاریش بوو.

عەزیز وتی لەو چرکەساتەو ھەموو شتەکان گۆران. ئیدی ئەو لە پیاویکەو کە خۆی بۆ مردن ئامادەکردبوو، بۆ پیاویک گۆرا کە لە کاتیکی چاوەڕواننەکراودا نوقمی نێو عەشق بوو. لەناکاو وای لیتات کە دەبوو ھەموو ئەو پارچانە بجوولینیت کە وای دەزانی زۆر دەمیکە ھەریەکە یانی لە شوینی گونجاوی خۆیان دانائە: پەوانگەراییی و ژیان و خیزان و خۆلەنێو بردن و بڕوا و عەشق. پێی وا بوو کە دەبێ سەرلەنوێ بیر لە واتاکانیان بکاتەو. ئیدی بەم جۆرە ویستی مردنی لە لا نەما.

ئەم قۇناغە نوئ و کۆتاییەى ناو ناوہ گەشتن بە پیتی (ی)ی لە پەیفی (سۆفی) و گوتی ئەم قۇناغەى لە ھەموو قۇناغەکانی پێشوو بە سەختەر زانیوہ، چونکە لە کاتیکیدا ھاتووہ، پیتی وا بووہ گەر بەسەر ھەموویاندا زال نەبووبیت، بەسەر زۆربەیاندا زال بووہ، ئەمەش وەک مەملاننێ ناوہوہ وای بۆ دەچوو کە گەشتووہتە قۇناغی پێگەیشتنی پۆحی.

لە سۆفیگەریدا فێری ئەوہ دەبیت چۆن پێش مردن بمریت. ئاخەر من ھەنگاو بە ھەنگاو ئەو قۇناغانەم تاقیکردوہ. کاتی خەریکبووم بیرم لەوہ دەکردوہ کە من توانیومە بە شارەزاییوہ ھەموو شتێ چارەسەر بکەم، لە ناخافدا ئەم ئافرەتەم لێ پەیدا بوو. ئەوہ بوو بۆی دەنووسیم و وەلامیم دەداوہ. دواى ھەر نامەیک بە پەرۆشەوہ چاوەرپێی وەلامیم دەکرد، پەیفەکان تا دەھات سەنگیتەر دەبوون. ئیدی ھەموو دنیا بوو بە شاشەیکى سپی و بەتال و چاوەرپێ بوو لەسەری بنووسری. وام لێھات ئارەزووی ناسینی ئەم ئافرەتە بکەم و کاتیکی زۆرتەری لەگەدا بەسەرببەم. لەپەر ئیدی ژیانم بەشی نەدەکردم و ھەستم کرد کە من لە مردن دەترسم، بەشیکم ئامادەبوو لەو خودایە یاخی بیت کە بە گەرەم دەزانی و خۆم پادەستی کردبوو.

کاتمان بەدەستوہ دەبیت...، ئیلا بەدەم قسەکردنەوہ دەنگی خۆی دۆزییەوہ.

پزیشکەکان پێیان راگەیاندم گوايا شانزە مانگ ماوہ، عەزیز بە دەنگیکى کپ، بەلام بە بڕاوە ئەمەى وت، 'پەنگە بەھەلەدا چووین، یان پەنگە پاستیان وتبیت. ناتوانم ئەوہ بزەنم، ھۆ ئیلا وەک دەبینیت ھەموو ئەوہى پێم دەکری پیتی ببەخشم ئەم چرکەساتەى ئیستایە، لە پاستیدا کەس لەوہ زیاتر شک نابات. خۆ ھەزدەکەین لافى ئەوہ لێ بدەین کە ئیمە لەوہى بەپاستی ھەمانە زیاترمان ھەیە'.

ئیلا تەماشای پتیکەکانی خۆی کرد و وەک ئەوہى ھاکا لایەکی ھەرەس بێتیت و لایەکی دیکەى خۆی پابگریت، بەلادا لاربووہ و لە سەلای گریانى دا.

"نا، نکات لیدەکەم. دەمەهەوئ بۆ ئەمستردام لەگەڵدا بێت، دەمەهەوئ پێکەوه بە ھەموو دنیادا سەفەریکەین تا ولاتانی دوور ببینین و گەلانی دیکە بناسین و پێزی خەلقەندەکانی خودا بگرین".

"ئەو دە نایاب بێت"، ئیلا مینا کێژۆلەیک بوو کە لەی رەنگاوپرەنگی پێ دراب، بە دەم قسەو دەستی بە گریان کرد.

دەموچاوی عەزیز گرزبوو و چاوەکانی لێ کەلاخست و بەرەو پەنجەرە کە ھەلیروانی.

"بەلام من دەترسام ئەو داوایەتی لێ بکەم، تەنانت دەترسام دەستیشم بەرت بکەوێت، چجای ئەوێ دەستبازیت لەگەڵدا بکەم. ئاخر چۆن بتوانم داوات لێ بکەم لەگەڵدا بێت و خێزانە کەت بەجی بھێلێت، لە کاتیکدا من بانەپۆژیک وام نەبێت کە پێشکەشتی بکەم؟".

ئیلا بەرپەرچی پرسیارە کە ی دایەو و گوتی: "ئەم رەشبینییە لەپای چی؟ تۆیە کە بتوانیت بەرەنگاری نەخۆشی ببیتەو، دەشتوانی لەپیناوماندا دژی بچەنگیت".

"بۆچی لەسەرمان پتووست بێت کە دژی ھەموو شتیک بچەنگین؟"، عەزیز پرسیی، "چونکە بەردەوام باسی بەرەنگابوونەوێ ھەلاوسان و لەناوبردنی ئایدز و لەناوبردنی شیرپەنجە و لەناوبردنی گەندەلی و تیرۆر دەکەین، تەنانت باسی لەنوبردنی کیشی زیادەش دەکەین.. ئەرئ رینگەیکە دیکەمان بۆ تاوتوێکردنی شتەکان بەدەستەو نییە؟".

"من سوؤفی نیم"، ئیلا بە دەم قسەکردنەو سەبری سووا. دەنگی لە دەنگی کەسیکی تر دەچوو، دەنگی کەسیک لە خۆی بەتەمەنتر.

لەوساتەدا چەند یادەوەرێیک لەسەری بڵاچەیان دا: مردنی باوکی، لەدەستدانی خۆشەویستیکی خۆکوژ، بۆ چەندین سال خۆخواردنەو و ژوانی بەدوای ئەمانەدا ھات. لە ھەموو پاژیکێ یادگیدا بە وردی لە ھەر یەکی لە کەسە مردووەکان پام و پرسیی ئەگەر لە شوێنیکدا بە شیوێ جیا وردەکارییەکان تیکەل بکری، ئایا شتەکان جیاواز دەبن؟

سليمان سهرخوش

قونيا، ئادارى ۱۲۴۸

پادەى مەى و خوین و فرمیسک. لایدەکان وا دەزانن ئەوانەى مەى دەخۆنەو و کەسانیکى تەمەل و دەستبەتال و بیکارن، بەلام نازانن پوژانە خواردنەو و مەى ماندوو و بوونیکى زۆرى گەرەکە. ئیمە و مانان قورسایى دنیامان لەسەر شانى خومان هەلگرتوو.

ماندوو بووم و سەرم خستە سەر مێزەکە و چاوێکم گەرم کرد و خەونیکى ناخۆشم دى. لە خەونەکەدا گایەکی رەش و گەورەم بینى، مینا دۆزەخ هار و دین بوو بوو، بە چەندین شەقامى نامۆدا پاوەدووی دەنام. لە دەست گایەکە هەلەدەهاتم و بى ئەو و بزانم چ هەلەیکەم کردوو تا ئاوا بەریتە گیانم و دوکانەکان تیکوپیك بدات و هەموو شتیک بپلێشینتەو، کە بوو بەوای توورەبى هەموو فرۆشیاری بازارەکە. هەر پامدەکرد، ئینجا بەرەو کۆلانیك پیچم کردوو و بۆم دەرکەوت کە کۆلانیکی داخراوە، ئەو بوو بەسەر هیلکەیکە زەبەللادا کە و تەم کە قەوارەکەى لە قەوارەى خانوویەک گەورەتر بوو. لەناکاو هیلکەکە تروکاو پەلەو و ریکى زۆر بچووک و یەكجار ناشیرینی لى هاتە دەرەو. ژاوە ژاویکی شەپانگیزانەى لى بەرز دەبوو و. کە هەولم دا لە کۆلانیكە دەربچم، بالەندە دایکانهکە لە حەوادا دەرکەوت. وەک ئەو و من لە ناشیرینی بەچکەکەى بەرپرسیاربم، پوو و خواریوە تێى دەپوانیم. کاتى لە حەواوە داکشا، دەنووکە تیژ و چرنۆکە تیژەکانى پوو لە من بوون و بەئاگاهاتمەو.

چاوم کردوو و زانیم لەسەر مێزى نزیک پەنجەرەکە خەوم لیکەوتوو. لەگەڵ ئەو وى تامى دەم لە تامى بزماری ژەنگن دەچوو، هەستم کرد زۆر

ئاتاجى خواردنەوہى شىتىكم. يەكجار ماندووبووم و تواناى جوولەم نەبوو، بۆيە سەرى قورسم لەسەر مێزەكە خاوكردەوہ و نوقمى نىو سېرپوونىك بووم و چىژم لەو دەنگانە وەردەگرت كە لەگەڵياندا راھاتبووم. ئىنجا دەنگەدەنگ و دەحكەيەك بەرگويم كەوت كە چەشنى ويزەويزى كوورەھەنگ بەرزونزم دەبووہوہ. دەنگەكە لای ئەو پياوانەوہ دەھات كە لە دەورى ئەو مێزەى تەنیشت مێزەكەى من دانىشتبوون. ھەرچەندە بۆ سائىك بە خەيالمدا ھات كەمى ئاورپدەمەوہ تا بزانم ئەم پياوانە كىن، بەلام دواىى گويم لەو وشە شوومە بوو، ئىنجا جوولامەوہ: تاوانى كوشتن.

سەرھەتا خۆم لە قسەكانيان نەبان كرد و بە وپىنەى سەرخۆشانم دانا، ئاخىر بنيادەم لە مەيخانەدا زۆر شت دەژنەوێت و لەگەل پوژگاردا فێردەبێت كە ھەر شىتىك وترا بەھەندى وەرنەگرت، بەلام رېتىمى قسەكانيان بۆنى ھەپەشەى لێدەھات، ئىدى لە توانامدا نەما خۆمى لى نەبان بكەم، بۆيە گويم سووك كرد و بە وردى گويم ھەلخست. كە بۆم دەرکەوت ئەوہى دەيلێن بەپاستىيانە، مەلاشووم خاوبووہوہ، بەلام ئەوہى زۆر تووشى شوكى كردم، زانيم كە ئەو كەسەى دەيانەوئ بىكوژن، شەمسى تەوريزىيە.

ھەر كە رۆيشتن، وازم لەوہ ھىتا كە خۆم بە نوستوو پيشان بەدم، ئىدى ھەستامە سەرپى، "خريستۆس، خىزا وەرە"، بە ترسەوہ ھاوارم كرد. "ئەمجارە چى روى داوہ؟"، خريستۆس بەدەم قسەوہ بە راكردن بۆ لام ھات، "ئەوہ بۆ ئاوا خەمباريت؟".

بەلام نەمتوانى شتەكە بە كەس بلېم، تەنانەت بە خريستۆسىش. لەپەر ھەموان كەوتنە گومانەوہ. ئەى ئەگەر خەلكىكى زۆرتر لەم پىلانەى بۆ شمس دانراوہ بەشداربن؟ بۆيە دەبوو بێدەنگ بم و وريابم.

گوتم: "ھىچ نىيە! تەنھا ئەوہى كە برسېمە، تكايە شوربام بۆ بێتە و بپىكى زۆر سىرى تىپكە، گەرەكە بەئاگاوە بمىنمەوہ".

خريستۆس بە سەرسوڤمانەوہ تەماشاي كردم، بەلام پرسىارى ترى لى نەكردم، چونكە لەگەل سەروەلى دەمدەمىدا راھاتبوو. دواى چەند چركەيەك پەر قاپى فەخفوورى گۆشتاوى پىخۆلەى بزنى بۆ ھىتام كە بەھاراتى تىژى

تیکرابوو. به پهله خواردم و زمانمی سووتانده وه. دواى شه وهى بايى شه وه
هاتمه وه سرخووم، به رهو شه قامه که ته کانم دا تا شه مس ئاگادار بکه مه وه.

سهره تا پروم کرده مالى پومی و له وئ شه مسم نه بينى، ئینجا له
مزگه وته که منه يم کرد، ئینجا له سوخته خانه که و قاوه خانه که و نانه واخانه که
و گهر ماوه که لئی گه پام... له هه موو کوگا کان و ژیرزه مینه کانی شه قامی
پیشه وه ره کان بوی گه پام، ته نانه ت له خیه تی پیره ژنه قهره جه که ی نیو
که لاهه کانیش منه يم کرد، به لکو ئی بۆ هه لکیشانی کاکيله یه کی ئیشاو بۆ شه وئ
چوو بیت تا له ئازاری ناخوشی پزگار بیت. له هه موو شوینیک بوی گه پام،
خوله ک دواى خوله ک پتر په ژاره ده بووم. خه ریک بوو ترسم لئ ده نیشت.
نه کا کار له کار ترزاییت؟ شه ئه گهر کوشتییتان؟

دواى چهند سه عاتی، ئیدی نه مده زانی له کوئ بوی بگه پیم، به خه مباری
و شه که تیه وه بۆ مه یخانه که گه پامه وه، لئ وه ک شه سووئیک، بینیم به دووری
چهند هه نگاوئیک له به رده رگای مه یخانه که وه ستاوه.

"سلیمان سلاو. تو خه یالت مژوله"، شه مس به زه رده خه نه وه وای پتوتم.
"شه خودایه! تو هیشتا له ژياندا ماویت"، هاوارم کرد و پامکرد تا
له ئامیزی بگرم.

که باوه شم له شه مس دا، ته ماشای کردم و خوشحال دیاربوو، ئینجا
وتی: "بیگومان من زیندووم! ئایا له به رچاوت وه ک شه به نگ دیارم؟".
زه ردهم هاتی، به لام زور نا. سهرم زور زانی ده کرد و به خواردنه وهی
چهند قاپئیک هیورم کرده وه تا خیرا سرخووش بم و خه وم لئ بکه ویت.
"هاوپیم، چی بووه؟ ئایا هه موو شتی له شوینی خۆیدایه؟"، شه مس به
گومانه وه پرسیی.

به زه حمه ت تفه که بم بۆ قووت درایه وه. شه ئه گهر باسی پیلانه که ی بۆ
بکه م و باوه رنه کات؟ شه ئه گهر وای بۆچوو که من به وای مه یه که وه
هه لده بزپکینم؟ په نگه هه ر واش بووم، ناتوانم له وه دلنایم.

پیم وت: "ئه وان ده یانه وئ بتکوژن. نازانم کین. نه متوانی ده موچاویان
بینم. ئاخر من خه وتبووم، به لام خه ونم نه ده بینى. مه به ستم شه وه یه بلیم

خه ونم ده بینی، به لام نهک خه ونیکی ئاوها. زۆرم نه خواردبووه وه. به هه رحال،
چه ند په رداخیکم خواردبووه وه، به لام سه رخۆش نه بووم.

شه مس دهستی خسته سه رشانم و گوئی: "هاوپیم خۆت هیتور بکه وه.
تیگه یشتم."
"به راستیه؟"

"به لئ. ئیستا بۆ مه یخانه که بگه پێوه و بۆ من نیگه ران مه به."
"نا، نا! بۆ هیچ شوینن نارۆم، هه روه ها تۆش، به ناقایلییه وه وتم، ئه و
که سانه ئه وه ده که ن و به راستییانه. ده بی وریابیت، نابیت بۆ مالی پۆمی
بگه پێتته وه، چونکه یه که م شوین له وئ لیت ده که پین."
شه مس بێدهنگ بوو و گوئی به ترسه که م نه دا.

"ده رویش، گوئ بگره، ماله که ی من هه رچهنده بچووکه، لی شتی زۆری
تیدایه. خۆ ئه گه ر ئه وه ت به لاوه گرینگ نه بیت، ئه وه ده توانیت به ئاره زووی
خۆت له ماله که مدا بمیته وه."

"سو پاست ده که م که بۆ من په رۆشیت، شه مس وه وریکی کرد، به لام
ئه وه ی خودا له چاره مانئ نه نووسی بیت تووشمان نابیت، ئه مه ش پێسایه کی
دیکه یه: ئه م دنیا یه له سه ر میتۆدی ئالوگۆر دروست بووه، هه ر مرقئیک
به رانبه ر هه ر گه ر یله یه کی ئه و چاکه یه ی که ده یكات پاداشتی ده دریتی،
به رانبه ر هه ر گه ر دیله یه کی خراپه ش که ده یكات سزاده درئ. له و پیلان و مه کر
و ته لانه مه ترسه که که سانی تر ده یینه وه، له یادت بیت گه ر یه کی که ته له ی بۆ
نایته وه، په نگه ئه وه ویستی خودا بیت. ئاخه ر ئه و خۆی پلاندانه ری
هه ره که وره یه، چونکه به بی ئاگاداریی ئه و گه لای دره ختیک نابزویت. به
ساده یی و به شیوه یه کی ته واو به روا به وه به یته. ئاخه ر هه ر شتی خودا بیكات
به شیوه یه کی جوان ده یكات."

شه مس که ئه مه ی وت، زه رده خه نه یه کی به پوومدا دا و دوعاخوازیی
لیکردم. هه رچهنده ئاگادارم کردبووه وه، چاوم لئی بوو به په له به کۆلانه
قوراپیه کاندایه ره و مالی پۆمی پئی گرت به ر.

بکوژه که

قونیا، ئاداری ۱۲۴۸

بیمیشکینه! گیلینه! ئاخیر داوام لیکردن له گهلمدا نهیهن. بۆم روونکردنهوه که من بهردهوام خۆم به تهنیا کاردهکهه و رقم له چارهه ئهوه به کریگیراوانهیه که دهست دهخه نه کارهکانمهوه، بهلام پیتیان داگرت، چونکه پیتیان وا بوو که دهرویشهکه هیزیکی له رادهبهدهری هیه و دهبن به چاوی خویان به مردوویی بییین.

به ههرحال، له کۆتاییدا بۆ داواکهیان ملم دا، بهلام تا ههموو شتی کۆتایی دیت، لیم نزیک مهکهونهوه.

قایل بوون. ئیستا سێ پیاو هاتیوون. ئهوه دوو پیاوهی که پیشتر بینیبوو، پیاویکی تریشیان له گهلمدا بوو وا دهردهکهوت وهک دوانهکهی تر لاویکی شله ژاویت، وهک ئهوهی من بهراستی گوێ بدهمه ئهوهی بزانم که ئهوان کێن، ههموویان دهموچاوی خویان به پهڕۆیهکی رهش ههلیچابوو.

دواي نیوهشهوه، من له دهروهوهی مالی رۆمی وهستا بووم. بهسهه دیواره وشکه که له کهکهدا بۆ ناو حهوشهکه بازم دا و له پشت بیریکهوه خۆم شاردهوه، ئهوهبوو کریگرتهکان دنیایان کردبوومهوه که شههسی تهوڕیزی ههموو شهویک پیش یان دواي دهستنوێژه لگرتن ماوهیهک له حهوشهکه بهسهه دهبات و رادهمینیت. ئیتر ههموو ئهوهی لهسهه من بوو چاوهڕێکردن بوو.

شهویکی تۆف و زریان بوو، بهچاو ئهم کاتهی سالهوه به شیوهیهکی نااسایی دنیا ساردبوو. شمشیرهکه لهناو لهپمدا قورس و سارد بوو، لهژیر پههجهکانمدا ههستم به دوو میرووه مهرجانییهکهی کرد که دهسکه

قورسەكەيان پازاندبووۋە. خۆزگەي ئوۋەم خواست كە خەنجەريكى بچوۋكم بە كىتلانەۋە لەگەل خۇمدا ھىتابا.

خەرمانەيەكى شىنى زەردىباۋ دەۋرى مانكى دابوو، لە دوور گويم لە لوورەيەكى زۆرى گياندارانى شەو بوو، ھەناسەيەكى خۆشى بۆنى گول بەسەرمدا ھات كە بايەكە لەئىتو درەختەكانەۋە دەپھىنا. بۆنەكە بە شىۋەيەكى سەير واى لىكردم ھەست بە شلەژان بكەم، پىش ئوۋەي بگەمە ئەم شوينەش سەرودلەم خۆش نەبوو، بەلام ئىستا خراپتر بووم. كە لەوئى ۋەستابووم و ئوۋ بۆنە خۆشە پىرى كردىبووم، ويستىكى بەھىز ھانى دام دەست لە پىلانەكە ھەلبىگرم و دەسبەجى ئەم شوينە ترسناكە جى بەيلىم.

بەلام ئوۋ بەلئىنەي دابووم لىنى پاشكەز نەبوومەۋە. نەمزانى كات چەند تىپەپىۋە، ھەستم دەكرد پىلۋوۋەكانم قورسەن و بەبى دەستى خۇم باۋىشكم دەدا. كە توۋپەيى بايەكە تاۋى سەند، بەۋاى شىتىكەۋە كە نەمزانى چىيە، دەربارەي ئوۋ كەسانەي كە كوشتىبووم خەيالىم بىرەۋەرى تەلخ و پىۋوكتىنەرى زىندوۋ دەكردەۋە. سەرم سوپما كە دەترسىم. ئاخىر ھەر جارى پابردووم دەھاتەۋە ياد، دەشلەژام. رەنگە لە بىرکردنەۋەدا زۆر پۇچوۋبم و دۇشدامبم، بەلكو ناۋبەناۋ ئالۋزىش دەبووم، بەلام نەدەلەرزىم.

بۇ بەرزكردنەۋەي ۋرەم، لەسەر پىتىمى چەند سىترانىك دەستم بە فىكەفەك كىرد. كە ئوۋەش دادى نەدام، چاۋم بىريە دەركاى پىشتەۋەي مالاكە و بە چىپە وىتم، دەي شەمس، وام لى مەكە زۆر چاۋەپى بكەم، دەي بۇ خەۋشەكە ۋەرە دەرەۋە.

نە دەنگىك، نە جوۋلەيەك، نە ھىچ شىتىك.

لەناكاۋ باران تىتى كىرد، لەو شوينەي كە لىنى ۋەستابووم، دەمتوانى لەسەر دىۋارە لارەۋەبوۋەكەي خەۋشەكەۋە شىت بىيىنم. زۆرى نەبىرد بوو بە شەستەباران و لە شەقامەكان لافاۋ ھەستا و تا سەر ئىسقان تەپىبووم.

گوتم: "نەفرەتى خوداى لى بىت. نەفرەت! نەفرەت!".

خەرىك بووم بىرم لەۋە دەكردەۋە كە ئەمشەۋ ۋاز لە پىلانەكە بەيلىم. ئوۋەبوو گويم لە دەنگىكى تىژبوو، بارانىش بەسەر سەربانەكان و كۆلانەكاندا ھەر دەبارى. يەككى لەناۋ خەۋشەكە بوو.

ئەو شەمسى تەوریزی بوو. فانۆسیکی بە دەستەوہ بوو و بەرہو لای
من دەہات، لە دووری چەند ھەنگاویک لەولای ئەو بارستە خۆلەوہ کہ من لە
پشتەوہی خۆم ھەشاردابوو، وەستا.

"شەویکی لەبارە، وا نییە؟"، پرسیی.

نەتوانی شلەژانەکەم بەرزەوت بکەم و دەستم بە ھەناسەبرکێ کرد. ئایا
کەسی دیکە لەگەڵدا، یان لەبەرخۆوہ قسان دەکات؟ ئایا دەزانیت کہ من
لێرەم؟ تۆ بلێت ھەستی پێکردبم؟ سەرم لە پرسیار جمە ی دەہات.

بیرۆکەیکە دیکەم بە خەیاڵدا ھات، چۆن دەکرێ بەم پەشەبا و
شەستەبارانە فانۆسەکە ھەر وا بە دایساوی بە دەستیوہە بمیشتەوہ؟ ھەر کہ
ئەم پرسیارەم بە خەیاڵدا ھات تەزوویەکی سارد بە جەستەمدا ھات.

ئەو قسەوہاسانەم ھاقتەوہ یاد کہ دەربارە ی شەمس بڵاوبووونەوہ.
دەلێن گوایا جادووی پەش دەکات، تەنانت دەتوانیت ھەر کەسیک بکات بە
نێرەکرێک و بزەپێت، یان بیکات بە شەمشەمەکوێرەیک، ھەر وەھا
لەتوانایدا بە دەم خۆتندنەوہی دوای چاوەزارەوہ دەزوویەک بە جلوہبرگی
ھەر کەسیکەوہ ببەستیت. ھەرچەندە بڕوام بەم شتە توو پەھاتانە نەبوو و
ئێستاش نامەوێ بڕوای پێ بکەم، کەچی وەستا بووم و چاوم لە فانۆسەکە ی
دەستی شەمس بوو کہ لەبەر ئەو شەستەبارانەدا گرەکە ی پرتەپرتی بوو،
موچرکێکم پێدا ھات.

"چەند سالی لەمەبەر لە تەوریز مامۆستایەکم ھەبوو، شەمس بە دەم
قسەوہ فانۆسەکە ی لەسەر زەویەکە دانا، ئیدی ئەوم نەدەبینی،" فێری کردم
کہ ھەموو شتی کاتی خۆی ھەیە. ئەمە بنەمایەکە لە بنەماکان.

باسی کام بنەما دەکات؟ ئەم قسە ئالۆزە چییە؟ گەر پێویستە ھەر ئێستا
لە پشت ئەم بارستە خۆلەوہ دەرچم، گەرەکە بڕیارێکی بەلەز بدەم، یان
چاوەرێ بکەم تا پشتم تێدەکات، بەلام ئەوہی ھەر نەکرد. ئەگەر زانیبیتی من
لێرەم، ئێتر پێویست بە خۆشاردنەوہ ناکات، خۆ ئەگەر نەیشی زانیبیت، ئەوہ
کاتی دەر دەچم دەبێ زات وەبەرخۆ بنێم.

پاشان وهك ئه وهى پتر شله ژابم، ته ماشاي سى پياوه كه كم كرد كه له پشت
ديوارى حه وشه كه خويان مت كردبوو. بئگومان ده پرسن بۆچى بۆ كوشتنى
دهرويشه كه ناجووليم.

ئينجا شه مس له سهر قسه كهى پويشت: 'پيساي سيو حه وته مين ده لئيت:
خودا كاتگره وهيه كى ورده. به رادهيهك ورده كه پيزبه ندى و پيڤخسته كهى
له سهر زهويدا وا له هه موو شتيك ده كه ن كه له كاتى خويدا پرووبدات، ئيدي
نه خوله كييك پيش ده كه وئيت و نه خوله كييك دوا ده كه وئيت. سه عاته كه بۆ
هه موان به بئى جياوازي يه كجار به وردى ده پروات. هه ر كه سيك كاتيكي بۆ
عه شق هه يه و كاتيكيش بۆ مردن.'

له وساته دا تيگه يشتم كه له گه ل مندا قسه ده كات. ئاخىر ده يزاني كه من
ليزهم، ته نانه ت به رله وهى بۆ ناو حه وشه كه ده ريجيت، ئه وهى زانى بوو. دلم
خه ريكوو به توندى لئى دها، هه ستم كرد كه هه وا له ده ورو به رمدا نه ما،
ئيدى خو حه شاردان دادى نه ده دام، هه ستم و له پشت بارسته خو لى چاله كه
ده رچووم. له پر بارانه كه وهك چۆن تئى كردبوو، لئى كرده وه و بيته نكيه كى
لال بالى كيشا. پروو به پرووى يه كتر وه ستاين، بكوژ و قوربانى. سه ربارى
دوخه سه يره كه، هه موو شتى ئاسايى دياربوو، بگره هيمنيش بوو.

شمشيره كه م هه لكيشا و بۆيم داوه شاندا. ده روئيش زۆر به خيراىى خوئى
لئى لادا، له و باوه ردا نه بووم پياوئىكى وا ئه مهى لئى بوه شيته وه. له وه دا بوو بۆ
جارى دووم بۆى داوه شينمه وه، له پر له نئو تاريكيه كه وه جو له يه كى خيرا
پهيدا بوو و شهش پياو دهركه وتن و به دار و پمه وه هئرشيان كرده سهر
دهروئيش. دياربوو سى پياوه كه براده ره كانى خويان هئنا بوو. شه په كه گهرم
بوو و هه موو پياوه كان كه وتنه سهر زهوى. گلۆرده بوونه وه و هه لده ستانه وه
و دووباره ده كه وتنه وه، ئيدى پم له دواى پم ده شان و پارچه پارچه ده بوون.
وه ستم و به سه رسو پمان و توو ره ييه وه ته ماشاي شه په كه م ده كرد.
ئاخر قهت پرووى نه دا بوو كه بۆ تاوانئى كوشتن پاسبيردرايتم و ته نيا
ته ماشا كه ر بـم. له بيچاو و پرووى سى لاوه كه ده هرى بووم، ته نانه ت ويستم
واز له دهرويشه كه بهيتم و به گز ئه واندا بچم.

به لّام ئه وهندهی نه برد، یه کئی له پیاوه کان شیتانه دهستی به هاوارکردن کرد، "هۆو سه رچه قل، هاواره فریامان بکه وه! خه ریکه ده مانکوژیت".

وهک بروسکه، شمشیره کهم فری دا و خه نجه ره کهی* به رپشتینه کهم هه لکیشا و به ره و پیتشه وه ته کانم دا. ئیدی به هه رچه و تمان ده رویتشه که مان به زه ویدا دا و به جووله یه کی خیرا له سه ر دلیم دا. هاواریکی گر له ده مییه وه ده رچوو. ئیدی له جووله که وت و هه ناسهی له بهر برا.

لاشه که یمان هه لگرت که به شیوه یه کی سه یر سووک بوو، ئه وه بوو فریمان دایه نیو بیره که وه. هه موومان هه ناسه برکیمان بوو و خواخوای هه وای زیاترمان بوو. کشاینه دواوه و چاوه ریمان کرد تا شلپهی لاشه که ی له ناو ئاوه که بیستین.

به لّام گویمان له شلپهی که وتنه که ی نه بوو. "توبی دۆزه خ، ئه وه لیژه چی رووده دات؟!، یه کئی له پیاوه کان ئه مه ی وت، ئایا هیتشا نه که وتووه ته خواره وه؟".

"بینگومان که وتووه ته خواره وه، یه کئیکی تریان وه لامی دایه وه، "چۆن ناکه ویته خواره وه؟".

ترسیک له وان و له منیش نیشته.

"رهنگه له سنگینی قه د دیواری بیره که گیربوو بیت"، سیتیم پیاو وای وت و بۆچوونیکی له گوین بوو.

ئیدی له چه ندوچوون و ده حکه هه ساندینییه وه و باوه رمان پیتی کرد، هه رچه نده ده مانیشزانی له سه ر دیواری بیر سنگ نییه.

نازانم له وئ چه ندئ چاوه ریمان کرد، هه ریه که مان خۆی له نیگای ئه وای تر لاده دا. له هه وشه که دا شنه یه کی فیتک هه لیکرد و هه ندئ گه لای زه ردباوی دارقه له متۆزه که به ده ور به ری پیماندا په رت بوون، به لّام له ئاسۆوه به یانیی شین و تاریک خه ریکبوو سوور هه لده گه را. خۆ ئه گه ر ده رگای پشته وه ی

---

* هه ر له م به شه دا بکوژه که پنی ده لئین (سه رچه قل) له وکاته دا بۆ کوشتنی شه مسی ته وریزی له بۆسه دایه و شمشیری پتیه و ئاوا ته خواز بووه که خه نجه ریکی بچووکیشی پی بوایه، که چی لیژه دا ده لیت: (خه نجه ره که ی بهر پشینه کهم هه لکیشا). هه ست ده کهم غافل بوونیک دروست بووه، چونکه سه ره تا خه نجه ری پی نییه و له کاتی کوشتنه کدا پتیه تی، بۆیه لیژه دا غافل بوونیک دروست بووه. (و. کوردی)

ماله که نه کرایه ته وه و پیاویک نه هاتایه ته دهره وه، پهنگه زۆرتتر بماینايه ته وه. ده سبه جی ناسیمه وه. ئه وه مه ولانایه.

"تو له کویت؟"، به دهنگیکی بارگاوی به په ژاره هاواری کرد، "شه مس، ئه ری تو لیره ییت؟".

هه ره ئه وهنده ناوی هینا، هه رحه وتمان پشتمان تیی کرد. شەش پیاوه که به سهر دیواری هه وشه که دا هه لگزان و له نیتو تاریکی شه وه که دا ون بوون. هه روا وه ستابووم و له خه نجه ره که م ده که پام که له دوا ییدا دۆزیمه وه و قوپاوی بوو بوو. ده مزانی ده بنی چرکه یه کیش لیره نه مینمه وه، به لام نه متوانی هه زی ئاوردانه وه به رزه وت بکه م و بۆ دواوهم ئاوردنه ده مه وه، که ئاو پم دایه وه، پۆمیم بینى به لاره لار به ره وه هه وشه که ده هات، ئینجا وهک ئه وه ی پئی و ترا بیت به ره وه چه پ پوو وه بیره که به لاره لار پۆیشت.

به ره وه پێشه وه نوشتایه وه و سه یری خواره وه ی کرد و ئاوها ساتیک وه ستا تا بهر چاوی له نیمچه تاریکی ناو بیره که پوون بیته وه. ئینجا که پایه وه و چۆکی دادا و سینگی خۆی کوتا و هاواریکی ترسناکی کرد. "کوشتیان! شه مسیان کوشت".

به قه له مباریک به سهر دیواره که دا سه رکه وتم، خه نجه ره که م جیهیشت که به خوینی ده رویشه که خویناوی بوو بوو، به جۆری پامکرد، له وه پیش قهت ئاوها پام نه کرد بوو.

ئىيلا

تورتامبىتون، ۱۲ى ئاينى ۲۰۰۸

بەدىيانى زوو ئىيلا لە خەو ھەستا و قاوھلتىيى بۇ شووھكەي و منداھەكانى ئامادەكرد. پۇژىك بوو ۋەك ھەموو پۇژەكانى تر. ئىيلا بەدىيانى زوو لە خەو ھەستا و قاوھلتىيى بۇ شووھكەي و منداھەكانى ئامادە كرد، چاوى لى بوو بۇ كار و يانەي يارىي تەنس و شەترەنج دەرۆيشتن، ئىنجا بەرەو ناندىنەكەي گەپايەوھ و كىتتىي ئامادەكردنى خواردنى كردهوھ و بۇ ئەمىرۇ خواردنىكى ھەلبىزارد:

شۆرباي سىپىناخ بە قارچكى ھەنجراوھوھ.
گوپچكەماسى لەگەل پەشكە و مايۇنيز.
گوپچكەماسى برزاو لەگەل تەرخوون.
زەلاتە بە تووى كىتويىوھ.
شلەي كولهكە لەگەل برنج.
كوليزە بە كرىمى ئانىلا.

دواينيوھپۇكەي بە تەواوى بۇ ئامادەكردنى ئەم خواردنە تەرخان كرد. كە كارەكەي تەواوكرد، باشتىن قايى فەخفوورىي دەرھىنا و خوانەكەي پىكخست و سەركۆشەكانى لوول كرد و گولەكانى لە شوپىنى خويان دانا، ئىنجا فېرنەكەي بۇ ماوھى چل خولەك نايەوھ، تا شلەي كولهكەكە بۇ سەعات ھەوت بە گەرمى بىمىتتەوھ، ھەروھە چەند پارچە نانكى ئامادەكرد و گىراوھى تەماتە و بەھاراتى بە تىروتەسەلى بەسەر زەلاتەكەدا كرد، چونكە ئافى ھەزى لىدەكرد. بە خەيالىدا ھات مۇمەكان دابگىرسىتت، لى

بۆچۈنەكەي گۆرى. پىي باش بوو خوانەكە وەك وئىنەيەكى بىگەرد و بى ھىچ
زىادە دەستكارىيەك وەك خۆى جى بهىلئىت.

ئىنجا ئەو جانتايەى ھەلگرت كە پىشتر ئامادەى كردبوو، ئاوها مالاكەى
جىھىشت. كە چووه دەرەوھە پىسايەك لە پىساكانى شەمسى لەبەر خۆيەوھ
گوتەوھ: ھىچ درەنگ نىيە تا لە خۆت بېرسىت، ئايا من ئامادەم ژيانى ئىستام
بگۆرم؟ ئايا من ئامادەم لە ناوھوھ خۆم بگۆرم؟

'تەنانت گەر تاقە پۆژىك لە ژيانندا مابىت ھەر وەك دوئىنئىيە و مايەى
شىنگىترانە. لە ھەر چركەيەكدا و لەگەل ھەر ھەناسەيەكى تازەدا گەرەكە نوئ
بىيئەوھ و دووبارە نوئ بىيئەوھ. لەوھ زياتر ھىچ رېگەيەك نىيە بۆ ئەوھى
مرۆف لە ژيانىكى تازەدا لەدايك بىيئەوھ، ئەوئش ئەوھيە كە پىش مردن
بمرىت.'

عه لائەدين

قۇنيا، نىسانى ۱۲۴۸

بەسەر مردنى شەمسدا سى ھەفتە تىپەرى بوو، تا دەھات نەمدەزانی چۆن لەگەل کەسانی تردا رەفتار بکەم، ئىنجا زاتم وەبەر خۆم نا تا لەگەل باوکمدا قسە بکەم، کە بە تەنیا و وەک پەیکەرئىكى بەردىن لە ژوورى کتێبخانە کەدا لە شوینە کەى خۆى وشک دانىشتبوو و سىتېرئىک بەسەر دەموچاويدا بازرقەى دەدا.

لیم پرسى: "باوکە، ئايا دەتوانم قسەت لەگەلدا بکەم؟".
وەک ئەوەى لە دەريای زىندەخەوندا بە مەلە بەرەو کەنار گەرايىتەو، لەسەر خۆ و بە ئالۆزى تەماشای کردم و ورتهى لىوہ نەھات.
"باوکە، دەزانم تۆ پىت وایە کە من لە کوشتنى شەمسدا تىوہ گلاوم، بەلام رینگەم بدە با دلنیا بکەمەوہ".

لەپر باوکم پەنجەى بەرزکردەوہ و قسەکەى پى برىم و گوتى: "کۆرەکەم، لە نىوان من و تۆدا وشە چکى کرد، بۆیە نامەھوئى ھىچ شتىکت لى بژنەوم، بۆ وەلامى ئەوہش ھىچم پى نىيە پىتى بلىم".

"تکات لىدەکەم وا مەلئ. رینگەم بدە با بۆت پوون بکەمەوہ، بە پارانەوہوہ پىم وت و دەنگم دەلەرزی، سویند بە خودا. من نەبووم. دەزانم کى ئەوہى کرد، بەلام من نىم".

"کۆرەم"، دووبارە قسەکەى پى برىم و خەمى لى دەچۆراپەوہ، ئىنجا بە ھىمىنيەکى ترسناکى کە سىک کە لە کۆتايیدا راستىيە تالەکە قەبوول بکات، ئارامىيەکى لى دەرکەوت، "تۆ دەلئیت کە ئەوہت نەکردووە، کە چى پەلەى خوين بە دامىنى کراسەکە تەوہیە".

بیده‌نگ بووم و یه‌کسەر ته‌ماشای دامینی کراسه‌که‌م کرد و لئی وردبوومه‌وه. تو بلنیت ئه‌مه راست بیت؟ ئایا هیتشتا خوینی ئه‌و ئیواره‌یه‌ی پیوه‌ماوه؟ به وردی ته‌ماشای داوینی کراسه‌که‌م کرد، ئینجا سه‌رقولی کراسه‌که‌م پیشکئی، ئینجا ده‌سته‌کانم و نیتۆکه‌کانم. هه‌مووی پاک بوون. دواى ئه‌وه‌ی دووباره‌ سه‌رم هه‌لبێری، چاوه‌کانم له‌گه‌ل چاوانی باوکمدا یه‌کانگیر بوون، ئیدی تیگه‌یشتم چی ته‌له‌یه‌کی بۆ ناومه‌ته‌وه.

کاتی داوینی کراسه‌که‌م ده‌پشکئی، ددانم به‌ تاوانه‌که‌مدا نابوو.

* * *

به‌لێ، ئه‌و ئیواره‌یه‌ له‌ مه‌یخانه‌که‌ ده‌ستم له‌گه‌لیاندا تیکه‌ل کرد، ئه‌وه‌ من بووم به‌ بکوژه‌که‌م وت که شه‌مس هه‌موو شه‌ویک له‌ حه‌وشه‌که‌ داده‌نیشیت و راده‌مینیت. هه‌ر له‌و شه‌وه‌دا کاتی شه‌مس له‌به‌ر ریژنه‌ی بارانه‌که‌ له‌گه‌ل بکوژه‌که‌ی قسه‌ی ده‌کرد، من یه‌کیک بووم له‌و شه‌ش پیاوه‌ی که‌ له‌ بن دیواری باخه‌که‌ گویمان بۆی هه‌لخستبوو. که‌ بکوژه‌ کریگرتکه‌ له‌ جیبه‌جیکردنی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ری ریککه‌وتبووین، ده‌ستی به‌ خاوه‌خاو کرد، بریارمان دا هیرش بکه‌ینه‌ سه‌ری، چونکه‌ ئیدی نه‌ده‌کرا پاشه‌کشه‌ بکه‌ین. ئه‌وه‌ بوو رینگه‌ی حه‌وشه‌ی ماله‌که‌مانم پیشان دان، به‌لام هه‌موو شته‌که‌ ئه‌وه‌ بوو من له‌وئ وه‌ستام و به‌شداریی شه‌ره‌که‌یان نه‌بووم. پتپرس په‌لاماری دا و ئیرشاد و ئه‌وانی دیکه‌ یارمه‌تییان دا، کاتیکیش ترسیان لێ نیشتم، سه‌رچه‌قه‌ل پاشماوه‌ی ئه‌رکه‌که‌ی جیبه‌جێ کرد.

له‌و ساته‌دا چه‌ندین جار له‌گه‌ل خۆمدا راویژم کرد و نه‌مده‌زانی کامه‌ راستیه‌ و کامه‌ خه‌یاله‌. جارێ یان دووجار دیمه‌نی شه‌مس هیتایه‌ به‌رچاوم که‌ له‌ بن ده‌ستماندا هه‌لده‌پلکا، ئینجا هه‌لده‌هات تا له‌نێو تاریکه‌شه‌وه‌که‌دا خۆی ون بکات. دیمه‌نه‌که‌ به‌ جۆری پوون بوو، هه‌ر ئه‌وه‌تا باوه‌رم پیده‌کرد.

هه‌رچه‌نده‌ خۆی نه‌ماوه‌، به‌لام ده‌وسی له‌ هه‌موو شوینی به‌ ئاشکرا دیاره‌. ئه‌وه‌تا سه‌ما و شیعر و موسیقا و هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که‌ پتیم وا بوو به‌نه‌مانی ئه‌و ده‌توینه‌وه‌، که‌چی هه‌ره‌هه‌موویان به‌ مه‌حکه‌می له‌ ژیانماندا

ماونتهوه و باوكميش بوو به شاعير. شهمس راستى دهكرد، ههركاتى يهكن
له دوو گۆزهكه شك، ئهوا گۆزهكهى ديكهش دهشكىت.

باوكم پياويك بوو ليوانليو له خوشهويستى، له ههموو مهزهب و
ثايينهكان خهلكى لهخو دهگرت. خو ههر بهرانبهر موسلمانان دلنهرم نهبوو،
بهلكو بهرانبهر كريستيانهكان و جوولهكهكان و بگره بهرانبهر بتهرستهكانيش
ههر وا بوو. دواى ئهوهى شهمس هاته نيو ژيانپيهوه، بازنهى خوشهويستى
لاى ئه و فراوانتر بووهوه و ئه و كهسانهيشى گرتهوه كه سووك و پسواترين
كهسانى نيو كۆمهل بوون، له شفرۆشان و مهيوخوران و سوالكهران، و اتا
خلتهى خلتهكان.

وام به خيالدا ديت كه لهگويته ئه و كهسانهيشى خوش بوئ كه
شهمسيان كوشت، بهلام ئه و كهسهى كه ناشى خوشى بوئ: ئهوه كوپهكهى
خويهتى.

قۇنيا، ئەيلۈۈلى ۱۲۴۸

له دهستانانی خوشه ویست نه وهت به سهر دینیت، باوکم و ده لیت، ناخر
تویهک مینا پاشایهک نه فسی خوت بخه یته ژیر پتوه تا بیهته خول و خاشاک و
خوت وهک دهر ویشیک پیشان بدهیت، به لام دوا ی نه وهی شه مس بو
هه تا هه تایه کوچی کرد، منیش کوچم کرد، ئیدی نه زانام و نه وتاریژ. من به
نرخه نه بووم . ئیره نه مانمه.. ئیره مانه وهمه.

چهند پوڙي له مه و بهر، بازارگانیکي قژسوور له دهرگای ماله که مانی دا، ديابوو دروژنترين کهسی سهر زهمین بوو. ئه وه بوو گوتی گویا سالانیک له مه و بهر له به غدا شه مسی ته وریزی ناسیوه، ئینجا دهنگی نزم کرده وه تا بوو به چپه یه کی رازئاسا و سویندی خوارد که شه مسی دیوه و تندرستی باشه، ههروه ها وتی له شوینیک دوور له چاوی خه لک له ئه شرهم له هندستان نسته چې بووه و چاوه رپی کاتکی گونجاوه تا دهریکه ویتته وه.

که ئه‌وه‌ی وت هیچ نیشانه‌یه‌کی راستگویی به پوخسارییه‌وه دیار نه‌بوو، به‌لام باوکم دهستی به ورینه کرد و له پیاوه‌که‌ی پرسى به‌رانبه‌ر ئه‌م هه‌واله مه‌زنه چیی دهوئ. بازرگانه‌که بی هیچ شه‌رمکردنیک وتی گویا که من‌دال بووه ویستوویه‌تی ببیته ده‌رویش، لی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ژیان به‌ره‌و ئاراسته‌یه‌کی دیکه بردی، بۆیه به‌لانی که‌مه‌وه ده‌یه‌ه‌وئ کراسیکی ئاودامانی پیاویکی ئاینیی به‌ناوبانگی وه‌ک پۆمیی ده‌ست بکه‌ویت. ئیدی پۆمی کراسه ئاودامانه مه‌خمه‌لییه‌که‌ی له به‌ر خۆی داکه‌ند و پیشکه‌شی کرد.

"به‌لام باوکه، بۆچی کراسه به‌نرخه‌که‌ی خۆت به‌و پیاوه دا، که‌چی ده‌ترانی درۆده‌کات؟"، که پیاوه‌ک پۆیشته ئه‌مه‌م لئی پرسى.

باوکم وتی: "پنت وایه که نرخی کراسه‌که یه‌کسانه به نرخی درۆکه‌ی؟ به‌لام پۆله‌ی ئازیزم، ئه‌وه بیتنه به‌رچاوت، گه‌ر ئه‌و راست بکات که شه‌مس هیتشتا زیندووه، ئاماده‌بووم له‌پای ئه‌ودا ژيانی خۆمی پیشکه‌ش بکه‌م".

پۆمى

قۇنيا، ۲۱ ئىشلىرىنى يەكەم ۱۲۶۰

بە تىنچەرىنى پۇژگار ئازار بۇ خەم دەگۈپىت و خەم دەپىتە بىدەنگى و بىدەنگىش دەگۈپىت و دەپىتە يەكەيەكى گەرە و فراوانى وەك ئۇقيانوسە تارىكەكان. ئەمپۇ رىكەوتى شانزەھەمىن بىرەۋەرىي دىدارمە لەگەل شەمسدا لە بەردەم خانى بازىرگانانى شەكر. وام لىھاتوۋە لەگەل نەفسى خۇمدا دەكەومە خەلۋەتەۋە كە پۇژبەپۇژ قورستر دەپىت، لە دواھەمىن پۇژەكانى مانكى تىشلىرىنى يەكەمى ھەموو سالىكىدا بۇ ماۋەى چل پۇژ لەگەلىدا خەلۋەت دەگرم و لە ھەر چل رېساکە ورد دەبمەۋە. ھەريەكى لە پېساکان بىر خۇم دەخەمەۋە و پىندا دەچمەۋە، بەلام لە ھىچ لىۋارىكى دوورى ئاۋەزمدا جگە لە درەوشانەۋەى شەمسى تەۋرىزى، ھىچ شىتىكى دىكە نىيە.

ۋات بە خەيالىدا دىت كە ئىدى لە تواناتدا نىيە لە ژياندا بەردەۋام بىت، بە خەيالىدا دىت كە ئىدى پووناكىي رۇحت كۇژاۋەتەۋە و ھەتاھەتايە لە تارىكىدا دەژىت، بەلام كاتى ئەم تارىكىيە ئەنگۈستەچاۋە قوۋت دەدات، كاتى چاۋەكانت بەسەر دىنادا دادەخەيت، لە دلتدا چاۋى سىيەم دەپشكۈيت. ئەۋسا تىدەگەيت كە بىنىن لەگەل زانىبارى ناۋەۋە دژىكە، ئاخىر لەتواناي ھىچ چاۋىكىدا نىيە ۋەك چاۋى عەشق بە پوۋنى و بە تىژى بىيىت. لە دۋاي خەم ۋەرزىكى تر و دۆلىكى تر و تۆيەكى تر دىن. دەست بە بىنىنى ئەۋ خۇشەۋىستە دەكەيت كە مەھالە لە ھىچ شۈيىتىك بىدۇزىتەۋە، لى لە ھەموو شۈيىتىك دەيىيىت.

ئىدى لەۋ دلوپە ئاۋەدا دەيىيىت كە دەكەۋىتە ناۋ ئۇقيانوسەۋە، لە ھەلچۈۋنى ئاۋى دەريا دەيىيىت كە دۋاي دەرەكتى مانگ پوۋدەدات، يان لە

شنه‌ی به‌یانی‌دا ده‌یی‌نیت که بۆنه بئگهرد و تازه‌که‌ی بلارده‌کاته‌وه، له‌و هئما و شتیوانه‌دا ده‌یی‌نیت که له‌سه‌ر لم دروست ده‌بن، له‌گه‌ردیله‌ بچوکه‌کانی تاشه‌به‌ردینکا ده‌یی‌نیت که له‌ژیر تیشکی پوژدا ده‌دره‌وشینه‌وه، له‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ی شیره‌خۆره‌یه‌کی تازه‌له‌دایک‌بوو، یان له‌یه‌کی له‌ده‌ماره‌ خوینبه‌ره‌کانتا ده‌یی‌نیت. ئاخ‌ر چۆن ده‌کرئ بوت‌ری که شه‌مس پویش‌تووه و نه‌ماوه، له‌کاتینکا له‌هه‌موو شوینیک و له‌هه‌موو شتینکا هه‌یه.

له‌هه‌موو پوژیک و هه‌موو خوله‌کینکا له‌گه‌ل شه‌مس‌دام، سینگم ئه‌شکه‌وتیکه و شه‌مس له‌ناویدا به‌ئاسووده‌یی خۆی حه‌شارداوه. هه‌روه‌ک چۆن چیاکان له‌ناو خۆیاندا ده‌نگدانه‌وه ده‌پاریزن، ده‌نگی شه‌مس‌یش له‌ ناوه‌وه‌ی مندا پاریزراوه. ئه‌و زانا و وتاریژیه‌ی جاران له‌ مندا نه‌ماون، ته‌نانه‌ت بچوکه‌ترین خالیش نه‌ماوه. ئیدی عه‌شق هه‌موو هه‌لسوکه‌وت و ره‌فتاره‌کانمی رامالی و له‌بری ئه‌وه‌ لیوانلیوی کردم له‌شیر. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی هه‌یج په‌یفیک نییه‌ تا ئه‌و گه‌شته‌ی ناوه‌وهم ده‌ربهرن، لی من به‌روام به‌په‌یفان هه‌یه و من به‌رواداری په‌یفانم.

له‌ پوژه سه‌خته‌کاندا دوو که‌س کۆمه‌کیان کرم: کورپه‌ نۆبه‌ره‌که‌م و کارسازه‌که‌م که ناوی سه‌لاحه‌دینه و زیرنگه‌ره. کاتی له‌ دوکانه‌ بچوکه‌که‌ی کاری ده‌کرد و گویم لیده‌گرت، پارچه‌ زیری ده‌کوتایه‌وه و ده‌یگه‌یانده‌ پله‌ی به‌ره‌که‌مالی، له‌ دواپروقه‌ی سه‌مای ده‌رویشه‌کاندا نایابترین سرووشی پی به‌خشیم، چونکه‌ ئه‌و ریتمه‌ی که له‌ دوکانه‌که‌ی سه‌لاحه‌دینه‌وه هه‌لده‌قولا له‌ لیدانی دلی گه‌ردوون ده‌چوو، ئه‌و ریتمه‌ خوداییه‌ی که شه‌مس باسی ده‌کرد و زۆر بایه‌خم پیی ده‌دا.

دوای ماوه‌یه‌ک، کورپه‌ گه‌وره‌که‌م فاته‌مه‌ی کچی سه‌لاحه‌دینی خواست، که له‌ زیره‌کی و زانیاری و دۆستایه‌تیدا کیمیای بیرده‌خسته‌مه‌وه. فیری خویندنه‌وه‌ی قورئانم کرد، ئه‌وه‌نده‌ له‌ لام ئازیز بوو به‌ چاوی راسته‌ی خۆم داده‌نا و هه‌دییه‌ی خوشکیشی به‌ چاوی چه‌په‌م، ئه‌مه‌ش کیمیای زیده‌به‌ه‌دارم سه‌لماندبووی: که کچان گه‌ر باشت‌ر نه‌بن مینا کورپان ده‌بنه‌ فه‌قیی سه‌نگین، بۆ ئافره‌تان ده‌ستم به‌ ریک‌خستنی سه‌مای سۆفییانه‌ کرد و ئاموژگاریی خوشکه‌ سۆفیه‌کانم ده‌کرد له‌ په‌یره‌وه‌کردنیدا به‌رده‌وام بن.

پیش چوار سال دەستم بە دانانی (مەسنەوی) کرد. ئەوەبوو لە بەرەبەیانێ پوژیکدا لە هیچەو دەیری یەکەمی بە خەیاڵمدا هات. لە کاتیکیدا چاوم بربووو پووناکیی خۆر که تاریکی لەتەت دەکرد. ئیدی لەوساوە چامەکان لە نێوان لێوکانمەو لەخۆرا هەلەدەقولان. نەم دەنوو سینەو، سەلاحەدین هەر زوو ئەرکی نووسینەوێ ئەو چامانە ی گرتە ئەستۆی خۆی و کورەکەم هەموویانی کۆبی دەکرد. لەسایە ئەوێ ئەوێ چامانە ژیان، چونکە ئەمڕۆ گەر داوام لێ بکرایە هەر چامە یەکیانم بێر بێتەو، نەمدەتوانی بیری خۆمیان بێنمەو. ئیدی پەیفەکان بە پەخشان یان بە شیعر بوونایە، بە پۆل بەسەرمدا کەپرۆکیان دەکرد، ئینجا وەک بالندە ی کۆچەری بە هەمان ئەو خێرایییە که بۆم دەهاتن، ئاوهاش جێیان دەهێشتم. من لەو بەرەبەستە ئاوە پتر نیم که لە پێگە ی پەوتی بەرەو ناوچە هەرەگەرمەکان ئاوەکە رادەگریت و پشوویەک دەدات.

کاتی دەستم بە چامە یەک دەکرد، پێشتر نەمدەزانی چی دەلیم، پلانی ئەوێشمان دانەدەنا ئایا چامەکە درێژ دەبێت یان کورت. که چامەکە تەواو دەبوو، جاریکی دی هێمنی بالی بەسەرمدا دەکێشا و ئیدی لەگەڵ بێدەنگیدا دەژام. وشە ی بێدەنگ، یان (خامۆش)، یەکی لەو دوو واژۆیە بوون که لەسەر غەزەلەکانم واژۆم دەکردن، بەلام واژۆی دووهم ناوی شەمسی تەوڕیزی بوو.

دنیا بە خێرایییەک دەبزویت و دەگۆریت، ئێمە ی بنیادەم ناتوانین دەسەلاتمان بەسەریدا هەبێت، یان لێی تێبگەین. ئەوەبوو سالی ۱۲۵۸ مەغۆلەکان بەغدا یان داگیرکرد. ئیدی ئەو شارە ی شانازی بە خۆراگری و ئازایەتی و جوانی و نایابی خۆیەو دەکرد، تووشی تێکشکان بوو. هەر لەو سالەدا سەلاحەدین مرد و من و دەرویشەکانم ئاھەنگیکی مەزەمان بۆ گێرا، بە دەفلێدان و دووزەلەژەنیەو بە شەقامەکاندا گەراین و بە خوشییەو سەمامان دەکرد و گۆرانیمان دەچری تا پیشانی بەدین که پیاوچاکان ئاوها دەنێژرین.

سالی ۱۲۶۰ مەغۆلەکان بەدەستی مەمالیکە میسرێەکان تێکشکان و سەرکەوتوانی دوینی بوون بە تێکشکاوی ئەمڕۆ، ئیدی هەموو

سەرکەوتووێهک پێی وایه که ههتا ههتا یه هه سەرکهوتوو دهییت و هه موو
 تیکشکاویکیش پێی وایه که ههتا ههتا یه هه تیکشکاو دهییت، بهلام
 ههردووکیان له بهر هه مان هۆ هه له ن: هه موو شتیک دهگۆریت تهنها خودا
 ناگۆریت.

دوای مردنی سه لاهه دین، حوسامه دین یارمه تی ده دام، ئه و مریده ی
 به خیرایی و له سه ر پێچکه ی پۆحی پێگه یشت، که هه مو ان له تۆمارکردنی
 شیعره کاندا به حوسام چه له بی ناویان ده برد، ئه و بوو که هه موو کتیبی
 (مه سنه وی) م بۆ خوینده وه. خاکه را و به خشنده بوو، گه ر پرسیاری لی بکرایه
 که ئه و کتیه یان چ کاره یه، به بی دوودلی وه لامی ده دایه وه: "من مریدیکم له
 مریده خاکه را کانی شه مسی ته وریزی. من ته نها ئه مه م".

ورده ورده ته مه نی مرۆف ده گاته چل، ئینجا په نجا، ئینجا شه ست سالی،
 له گه ل تیپه ربوونی هه ر ده یه یه کدا، وا ده رده که ویت که زیاتر کامل بووه و
 گه ره که له په وته که به رده وام بییت. هه رچه نده خالیک دیاریکراو نییه که
 بتوانیت پێی بگه ییت. گه ر دوون به جیگیری و به رده وامی ده سووریته وه،
 هه روه ها زه وی و مانگیش به هه مان جۆر، وه لی ئه وه ی وای لی ده کات که
 بجوولیت، ئه و نه یییه که له ناوه وه ی ئیمه ی بنیاده مدایه. به م تیکه یشتنه وه
 ئیمه ی ده رویش به شتوازی خۆمان له میانه ی خۆشه ویستی و خه مه وه
 سه ماده که ی، جا با که سیش تینه گات که ئیمه چی ده که ی. له گه رمه ی
 کیشه کاندا یان له ناوجه رگه ی جه نگدا به ته نیا و پیکه وه، به هیواشی و
 خیراییه وه، وه ک هه لقوینی ئاو به خۆشی و شادییه وه به سه ر برینه کانمان و
 خه مه کانماندا سه ماده که ی، به سه ر خویماندا سه ماده که ی. هه موو ئه و
 شتانه ی له گه ر دووندا هه ن و هه موو ئه وه ی تیدایه، گونجانیکی ته واو و
 هاوسه نگیه کی ورد هه یه. خاله کان به رده وام ده گۆرین و یه کیکیان جیگه ی
 ئه وی تر ده گریته وه، به لام باز نه که هه ر وه ک خۆی ده میتیته وه، ئه مه ش
 ریسای سیونۆه مینه: له گه ل ئه وه ی پاژه کان ده گۆرین، لی گشته که هه ر وه ک
 خۆی ده میتیته وه، چونکه کاتی دزیک ئه م دنیا یه جیده میتیت، دزیکی تازه
 له دایک ده بییت، کاتی که سیکي ئابروومه ند ده مریت، که سیکي ئابروومه ندی

دیکه جی دهگریته وه. به م ناوهایه هیچ شتیک به بی گوران نامینته وه، به لکو
ته نها شتیک هه یه قهت ناگوریت.

نایینه که مان نایینی عه شقه، تیکرای مروف به زنجیره دلنیک پیکه وه
به ستراون. نه که ره حلقه یه کی لی ترازا، حلقه یه کی دیکه له شوینیکی دیکه
جیگه ی دهگریته وه، له که ل مهرگی هر شه مسی ته ورزییه کدا، شه مسیکی نوئ
له سه رده میکی جیا و به ناویکی جیا وه ده رده که ویت.

ناوه کان دهگورین، دین و ده پون، به لام گه وهر وهک خوی ده مینته وه.

ئىتلا

قۇنيا، ۷ ئىلۋولى ۲۰۰۹

بە تەنىشت جىخەۋەكەيەۋە لەسەر كورسېيەكى نايلىۋن ئىتلا نوسىتىۋو. كاتى لەناكاۋ چاۋەكانى كوردەۋە دەنگىكى چاۋەرواننەكراۋى ژنەۋت. يەككىك وشەگەلىكى لە تارىكىدا دەۋت پىشتەر لە تارىكىدا نەبېستېۋو، ئىنجا زانىي كە ئەۋە دەنگى بانگە و لە دەرەۋە دېت و بۆ نوپۇزى بەياني بانگى خەلك دەكات. خەرىك بوو پۇژىكى نوپۇ دەست پىيكات، ۋەلى ھەستىكى واش دايگرت كە كۆتايى شتىكە.

لە ھەر كەستىك بېرسىت كە بۆ يەكەم جار گوپى لە دەنگى بانگ بووبىت كە داۋاي نوپۇزى بەياني دەكات، ھەر ھەمان شتت پىندەلىت: ئاي لە ۋە ھەستە ئالۋز و دەۋلەمەند و جوانە، ھاۋكات ھەستىكى سەيرت لا دروست دەبىت كە لە ترسەۋە نىكە. ئەۋە تەۋاۋ ۋەك عەشقە.

لە كېپى شەۋەكەدا، ئىتلا بەۋ دەنگە ۋەئاگاھات. لەۋ تارىكىيەدا چەند جارئ چاۋەكانى ھەلگۇفى تا تۈننى ھەست بەۋ دەنگە نىرىنەيە بكات كە لە پەنجەرە كراۋەكانەۋە ژوۋرەكەي پىركرد. خولەكىكى تەۋاۋى خاياند تا بېرى ھاتەۋە كە ئەۋ لە ماساشۇستس نىيە، ئىرەش ئەۋ مالا فراۋانە نىيە كە لەگەل شوۋەكەي و سى مندالەكەيدا تىيدا دەژى. ھەموۋ ئەۋانە ھى پۇژگارىكى تر بوون - پۇژگارىكى دوۋر و زۆر ئالۋز، تا ئەۋ رادەيەي ھەستى كرد كە لەنپو يەككى لە چىرۆكەكانى جىۋكاندا دەژى كە لە رابردۋى خۇى ناچىت.

نەخىر، ئەۋ لە ماساشۇستس نىيە، بەلكو لە شوپىنكى تىرى شوپىنەكانى دىنبايە، لە نەخۇشخانەيەكە لە شارى قۇنيا لە تۈركيا، ئەۋ پىاۋەش كە ئىستا گوپى لىنى بوو بە نەفەستىكى پىك و قوۋل، بە دەنگىكى نزم و ناسك بانگى

به‌یانیی دهدا، می‌رده‌کە‌ی خۆ‌ی نییه که بیست سال له‌مه‌وبەر شووی پئ کردوو، به‌لکو دۆسته‌که‌یه‌تی که له‌پیناویدا له پۆژیک‌ی خۆره‌تاوی هاوینی رابردوو وازی له می‌رده‌کە‌ی خۆ‌ی هیتا.

"ئایا له‌پیناو پیاویکی بئ بانه‌پۆژ ده‌ست له می‌رده‌کە‌ت هه‌لده‌گریت؟"، هاوړیکانی و دراوس‌یکانی به‌رده‌وام ئهم پرس‌یاره‌یان لیده‌کرد، "ئه‌ی مندا‌له‌کانت؟ تو پیت وایه لیت خوش ده‌بن؟".

ئایا وا تیگه‌یشتبوو که له گۆشه‌نیگای کۆمه‌له‌وه گەر ئافره‌تیک له‌پیناو پیاویکی تردا شتیکی له‌وه خراپتر هه‌بیت وازه‌ینانه له می‌رده‌کە‌ی خۆ‌ی و له‌پای ئیستايدا واز له بانه‌پۆژ به‌هیتیت.

گلۆپی سه‌رمیزه‌کە‌ی هه‌لکرد و دیقه‌تی تیشکه عه‌نبه‌رییه هیمنه‌کە‌ی دا و وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وی دلیا بیت که له‌و چهند سه‌عاته که‌مه‌ی خه‌وی لیکه‌وتبوو هیچ شتی نه‌گۆراوه. هه‌رچه‌نده له ژياندا زۆر نه‌خۆشخانه‌ی نه‌دی بوو، به‌لام له ژياندا ئه‌وه بچووکترین ژووری نه‌خۆشخانه بوو که بینیبوو. قه‌ره‌ویله‌که پووبه‌ریکی زۆری ژووره‌کە‌ی داگیرکردبوو، ئیدی هه‌موو شته‌کانی تر به‌گویره‌ی شوینی قه‌ره‌ویله‌که دانرابوون، دۆلابیکی دار، می‌زیک‌ی چوارگۆشه‌ی بچووک، کورسییه‌کی زیاد، گۆلدانیک‌ی به‌تال، سینیه‌ک که جۆره‌ها حه‌بی ره‌نگ جیاوازی تیدا بوو، به‌ته‌نیشتییه‌وه کتییی (من و پۆمی) بوو، که عه‌زیز له سه‌ره‌تای ئهم گه‌شته‌وه ده‌خوینده‌وه.

حه‌وت پۆژ بوو که‌یشتبوونه قۆنیا، سه‌ره‌تا وه‌ک هه‌موو ئه‌و گه‌شتیارانه‌ی که سه‌ردانی شاره‌که ده‌کن، چهند پۆژیکیان به سه‌ردانی - شوینه‌واره‌کان و مۆزه‌خانه‌کان و ئه‌و شوینه‌ی شوینه‌واره‌یان تیدا- به‌سه‌ربرد و خواردنی خۆمالییان خوارد و هه‌ر شتیکی نوینان به‌رچاو که‌وتبا وینه‌یان ده‌گرت، جا شته‌که ئاسایی بوایه یان توورپه‌هات. هه‌موو شتی به‌پیک‌ی ده‌پۆیش، تا دوینی که له یه‌کی له چیشته‌خانه‌کان فراوینان ده‌خوارد، عه‌زیز به‌لادا هات و که‌وته سه‌ر زه‌وی، ئه‌وه‌بوو بۆ نزیکترین نه‌خۆشخانه بردرا. ئیدی له‌وساوه به‌ته‌نیشته قه‌ره‌ویله‌که‌یه‌وه چاوه‌پ‌چ ده‌کات و نازانیت چی پرووده‌دات. سه‌یری کرد ئه‌مه پێچه‌وانه‌ی ئاواته‌که‌یه‌تی و له هه‌مان کاتدا

به بیدهنگی له گهل خودادا به شهر دیت، چونکه زوو ئه و دۆستهی لی سهندهوه
که له کاتیک درهنگی ژیانیدا پتی به خشی بوو.

"ئازیزم، ئایا تۆ نوستوویت، ئیلا لینی پرسى. خو نهیدهویست بیزاری
بکات، به لام دهیهویست به ئاگا بیت.

جگه له گافۆکهیهکی رهوتهنى و هیمنى ریتمی ههناسهی، که بریتی بوو له
زنجیرهیهک ریتمی ونوو، هیچی تری نهیست.

"ئایا تۆ به ئاگایت؟"، به چپه پرسى، ئینجا دهنگی ههلبړی، "دهی ئیستا
بیتار به رهوه".

عهزیز به هیواشی وتی: "چی بووه، ئهوه نه نوستوویت؟".

"نوێژی به یانی...، وهک ئهوهی ئهمه ههموو شتیک شی بکاتهوه، ئیلا وای
وت و وهستا: تیگچوونی باری تهندروستی، زنده ترسی له وهی که له دهستی
بدات، ئهوه گه مژهیه له راده به ده رهی که عهشق له خوێ دهگریت - ههموو
شتیک ئهم سێ په یفه ده پیچیتهوه.

عهزیز خوێ راستکردهوه و دانیش، بێ ئهوهی چاوه سهوزهکانی
بپروو کینیت، له بهر تیشکی گلۆپه که به سه رچهفی سپی ده وره درابوو، به
شیوهیهکی خه مین ده موچاوه جوانه که ی زهر د هه لگه رابوو، به لام شتیک
به هیزیشی تیدا بوو که بریتی بوو له نه مری.

"نوێژی به یانی تایبه ته ندی خوێ ههیه"، وره وریکی کرد و وتی، "ئایا
ده زانیت له نیو هه ر پینج نوێزه که دا که هه موو پۆژی له سه ر موسلمانان بووه
به ئه رک، دهوتری نوێژی به یانی پیرو زتره، به لام له هه موویان زیاتر بۆ
تاقیکردنه وهیه".

"بۆچی وایه؟".

"پیم وایه له بهر ئه وهیه که له خه ونه کانمان بیدارمان ده کاته وه، ئیمه ش
حه زمان له وه نییه، به لکو پیمان خوشه هه ر بنوین، بۆیه له بانگی به یانیدا
پرسته یه ک ههیه که له بانگی نوێزهکانی تر دا نییه که ئه مهیه: نوێژکردن له
نوستن باشته".

ئیلا به خوێ وت، به لام رهنگه نوستن بۆ هه ردوو کمان باشتهر بوو بیت.
ئای چهند حه زم ده کرد پیکه وه بنوین. تامه زروێ خه ویکى هیمن و ئاسان بوو

که له ئەفسوونی خەوی جوانیکی نوستوو که متر نه بیت، خەوئیکی هیمنی سەد
ساله تا تاوی ئەم ئازاره سووک بکات.

دوای که مێک بانگه که تهواو بوو و دەنگدانەوه کهی مینا شەپۆل
دوورکه و تهوه. که دوا دەنگ توایه وه، به شتویه کی سەیر دنیا کپ بوو، به لام
تاقه تپروو کین بوو. سالتیک به سەر به یه ککه یشتنه که یاندا رابردبوو، سالتیک له
عه شق و وشیار بوونه وه. زۆربهی ئەو کاتانه ته ندروستی باشی عەزیز
یارمه تیدەر بوو تا له گەل ئیلادا درێژ به سەفه ره که بدات، به لام له دوو
هەفتهی رابردوودا، ته ندروستی تا ده هات تیکده چوو.

که دووباره نوستوه، ئیلا چاوی به سەریه وه بوو. دەموچاوی هیمن و
نازیز بوو. ئاوهزی لیوانلیو بوو له غایله، به قوولی هەناسه یه کی هەلکیشا و له
ژووره که دەرچوو. به راپه وه کاندای پویشته که دیواره کانی به رهنگی سهوزی
سیتیه رئاسا بۆیه کرابوون، سەری له چەند به شیک دا که نه خۆشی ژن و
پیاوی به سالدایوو و گەنجیان تیدا بوو، هەندیکیان له چاکبوونه و هدا بوون و
هەندیکی دیکه یان نه خۆشی پرزه ی لی بیری بوون. هەولی دا گوێ به
ته ماشا کردنی که سانی خۆتیه هەلقورتیه ر نه دات، به لام قژه زه رده که ی و چاوه
شینە کانی به ئاشکرا لایه بی ئەوه یان دەرده خست، ئیدی هەستی نه کرد که له
شوینیکی نه گونجاوه، چونکه ئیلا ئەوه نده گهشت و سەفه ری نه کردبوو.

دوای چەند چرکه یه ک بینیی وا له نزیک ههوزیک له ناو باخچه بچووک و
قنجه که ی نه خۆشخانه که دانیشتوو. له ناوه راستی ههوزه که دا په یکه ری
فریشته یه کی بچووک قیت کرابوو وه و له بنی ههوزه که ش چەند پارچه
دراوئیکی زیو دەرده وشانه وه و ههریه که یان رازی که سینکی هەلگرتبوو. له
گیرفانه کانی دهستی گپرا و له پارچه دراوئیکی کانزا گه راپ، به لام جگه له چەند
پارچه کاغه زیک که هەندئ وشه و هەندئ هیللی خوار و خپچی له سەر بوو،
هیچ شتیکی تری نه دۆزیه وه، هه رئه وه نده چاوه کانی که وتنه سەر باخچه که،
هەندئ ورده به ردی رهش و دره وشاوه ی بینیی. دانه یه کی هەلگرت و
چاوه کانی نوقاند و فریسی دایه نیو ههوزه که وه، له نیوان لیوه کانییه وه
ورته ورتیکی نیازمه ندانه ی کرد و دهیزانی نایه ته دی. به رده که بهر دیواری

حه وزه كه كهوت و ههلبه زايه وه، ئينجا كهوته ئاميزى فريشته له بهرد دروستكراوه كه وه.

ئيتلا به خوى گوت، گهر عهزیز لیتره بوايه، نيشانه يه كي تيدا ده بينی.
دواى نزيكه ی نيو سه عات گه پايه وه، له ژووره كه دا پزیشک و كچه
په رستاریكى گه نجی بینى كه كاپىكى له سهر بوو، به سه رچه فى قه ره ویلكه
ده موچاوى عهزیز داپوشرا بوو.
مرد.

عهزیز وهك شویتكه وتوو یه كي پۆمى خوشه و یستی، له قونیا نیترا.
ئیتلا هه موو ئاماده كارییه كي كرد و هه ولی دا هه موو ورده كارییه كان
جیبه جی بكات، به لام بر وایشی به وه هه بوو كه ئه و شتانه ی ناتوانیت بیانكات،
خودا یارمه تیی دهدات. سه ره تا پارچه یه ك زه وی له ژیر دره ختیكى ماتولیای
گه وه له گۆرستانىكى كۆنى موسلمانان ئاماده كرد، ئینجا دوو ژه نیاری
سو فیی په یداكرد و قایل بوون كه له ماوه ی رپۆره سمى ناشتته كه دا نای
بژهن، هه روه ها نامه ی ئه لیكترۆنى بۆ هه موو شویتك بۆ هاوړتیانی عهزیز
نارد و داواى لیکردن تا له ناشتته كه یدا ئاماده بن. زۆر شادمان بوو، چونكه
ژماره یه كي زۆریان له شویتانی دووره وه هاتن، له كیپ تاون، له سان
پترسبۆرگه وه، له مورشیدئاباده وه، له ساوباولووه. له نیویاندا وینه گرانی وهك
خوى و زانایان و پۆژنامه نووسان و نووسهران و سه ماكه ران و په یكه رتاش
و پیاوانی كارگوزار و جوتیار و كابانی مالیان تیدابوو، هه روه ها ئه و
مندالانه ش كه عهزیز هه لیگرتبوونه وه.

رپۆره سمى ناشتته كه به گه رموگوپى به پۆه چوو و خه لكانى سه ر به
هه موو بیروباوه په كان ئاماده ی بوون و وهك خوى ده یویست بۆ مردنه كه ی
ئاهه نگیان گیرا، مندالان به شادمانییه وه وازیان كرد و شاعیریكى مه كسیكى
(نانی مردووان) ی دابه ش كرد. یه كى له براده ره دیرینه كانی عهزیز كه
كه سىكى ئوسكوته ندى بوو، ته له گولی درێژی به سه ر هه مواندا په خش كرد و

به سهر همواندا بلاوبوونه وه، ههر ته له گولنك له پهننگيك و گه واهيدهرى نه وه بوون كه مردن شتيكه دهبيت مروف لنى نه ترسيت. يه كنى له دانىشتوانى قونيا، كه پيره ميړدئيكى موسلمانى پشتچه ماوه بوو، به زهرده خه نه و دوو چاوى تيژه وه ديقه تى ديمه نه كه ي ددها، وتى له ميژووى قونيا دا پيړه سمي ناشتنى مه ولاناي پيش چهند سده يه كى لى بترازى، پيړه سمي ناشتنى وهك نه مه به پيړه نه چووه.

دواى دوو پوژ له پيړه سمي ناشتنه كه، دواى نه وه ي له كوڼايدا ئيلا گه پايه وه سهر ته نهايه كه ي خو، به هه موو شاره كه دا ده ستى به سووپانه وه كرد، ديقه تى نه و خيزانان ه ي ددها كه به لايدا تيده پيړين، سه يري بازركانه كانى ده كرد كه له ناو دوكانه كانيان بوون، سه يري نه و فروشياري ده سگيړانه ي ده كرد كه زوريان لينده كرد تا شتيكيان لى بكرت. خه لكه كه ته ماشاى نه م ئافره ته نه مريكاويه يان ده كرد كه به دوو چاوى گرياناوى و ئاوساوه وه به ناوياندا تيده پيړى. ليژه ته واو ناموبوو، بگره له هه موو شوينيك ناموبوو.

ئيلا به ره و هويل گه پايه وه، پيش نه وه ي پارهى ئوتيله كه بدات و به ره و فروكه خانه بپوات، چاكه ته كه ي داكه ند و بلووزيكى پهنك قوخي خورى نه نقه ره ي له بهر كرد. به خو گوت بو ئافره تيك هه وليدات ئاوها نه بيت، نه مه پهننگيكى سه لارانه و ناسكه، ئينجا پيويه ندى به جانيته وه كرد، ئاخر كه نه و بپياري دا دواى ئاره زوى دلى بكه ويټ، له نيو هه رسى منداله كيدا ته نها جانيته پشتى گرت، ئورلى و ئافى سووربوون له سهر نه وه ي كه قسه له گه ل دايكياندا نه كن.

دايكه! چونيت؟، جانيته به دهنكه گه موگوپه كه ي لنى پرسى.

ئيلا زهرده خه نه ي هاتى و وهك نه وه ي كچه كه ي به رانه به ي وه ستايت، خو ي به ره و پيش لاركرده وه، ئينجا به دهننگيك ههر نه وه تا دهبيسترا وتى، عه زيز مرد.

واى دايكه! ته مهنى دريژ بو تو بميتيته وه.

كاتى بېريان كردهوه كه دواى ئهوه چى بلين، چەند ساتى خاموشى بالى
كىشا. يەكەم جار جانيت بېدەنگىيەكهى شلهقاند و وتى: "دايكە، ئايا ئىستا
بەرەو مال دەگەرېتتەوه؟".

ئىلا سەرى بەردايەوه و دەستى بە بېرکردنەوه كرد. لە پرسىارى
كچەكەيدا پرسىارىكى دىكەى بىست كه بە خەيالىدا نەهاتبوو. ئايا بۆ
نۆرتامبتون بۆ لای شوووهكهى بگەرېتتەوه و مەسەلەى لەيەكتر
جىابوونەوهكهيان رابگرېت كه ناخوشى نىوانيان و يەكتر تۆمەتبارکردنەكهيان
گەيشتبووہ بنەست؟ ئەى ئىستا چى بكات؟ ئاخىر ئەو نە پارەى ھەيە و نە
كارىكىشى بەدەستەويە، بەلام دەتوانيت وانەى تاييەتى زمانى ئىنگلىزى
بليتەوه، يان لە يەكېك لە گۆقارەكان كار بكات، يان كى دەزانيت، پەنگە
پۆژىك بېت بېتە نووسەرىكى باشى كاروبارى ئەدەبىي گرېنگ.

ئىلا بۆ چەند چركەيەك چاوەكانى لىكنا و بەلەخۆرادیتن و شادمانىيەوه
بۆ خۆى پىشېينى ئەو شتانەى دەكرد كه پۆژانى داھاتوو دەيانھېنايە رېگەى.
ھەرچەندە جارەن بەم جۆرەى ئىستای تەنھا نەبوو، لە راستیشدا ھەستى بە
تەنبايى نەدەكرد.

وتى: "خۆشەويستم بېرت دەكەم، بېرى برا و خوشكەكەتېش دەكەم. ئايا
دېن سەرم لى بدەن؟".

"دايكە بېگومان - دېن - بەلام ئىستا چى دەكەيت؟ ئايا تۆ دلىيات كه
ناگەرېتتەوه؟".

ئىلا گوتى: "بۆ ئەمستردام دەپۆم، لەوئى شوقەى بچووك و جوان ھەن و
بەسەر جۆگەلەكاندا دەپوان. خۆشەويستم.. نازانم، پلانم دانەناوہ. ھەولەدەم
بژىم و بزانم پۆژىك دلم چىم پېدەلېت، ئەمە رېسايەكه لە رېساكان، ئى وا
نېيە؟".

"دايكە، كام رېسا؟ تۆ باسى چى دەكەيت؟".

ئىلا چووہ نزىك پەنجەرەكه و بە ھەموو لايەكى ئاسمانى شىندا
ھەلپوانى و ھەر لەخۆوہ وەك دەرويشىك بە دەورى خۆيدا بخوليتەوه، بە

خیرایی خولایه وه و پرووبه پرووی گریمانیه کی زور بوو و له عهدهمدا ون بوو
و توابه وه.

ئینجا له سه رخو کوتی: 'پرسیای چله مین ده لیت: به یی عهشق ژیان نرخیکی
نییه. له خوت مه پرسه چ جوره عه شقیکت دهوی، پوچی یان مادی، خودایی
یان دنیاایی، پوژئاوایی یان پوژمه لاتی، چونکه دابه شبوونه کان جگه له
دابه شبوونی زیاتر چ نه نجامیکیان نابیت. عهشق نه ناویکی هیه و نه نیشانه
و نه پیناسه یه ک. نه و هر نه وه یه که هیه، بیگهرد و ساده یه.'.

'عهشق ئاوی ژیانه. دولبه ریش پوچیکه له ئاگر!

کاتی ئاگر عه شقی ئاو ده بیت، گهردوونیش ده بیته گهردوونیکي تر.

وه رگیزانی ئه م پرمانه:

له ۶-۵-۲۰۱۴هه

تا به که م پوژی پایزی ۲۰۱۴ی خایاندووم.

ئەلىف شەفەق

نوسەرى ئەم پۇمانە "ئەلىف شەفەق" بە پرەگەز تورکە و سالى ۱۹۷۱ لە ستراسبۇرگ لە فەپەنسا لەدايک بوو. چەندىن خەلاتى ئەدەبىي وەرگرتوو و بە يەکیک لەو پۇمانتووسانە دادەنرئ کە لە تورکیا زۇرتىن خوینەرى ھەيە. يەکی لە پرەختەگرەکان ناوی ناو (يەکیکە لە دەنگە ھەرەجیاوازەکانى ئەدەبىي تورکی و ئەدەبىي ھاوچەرخى جیھانى). بەرھەمەکانى بۆ زیاتر لە سى زمان وەرگىزدراون، نیشانەى فەخرى شۆپرەسواری ھەلکەتووی ھونەر و ئەدەبىياتى پىن بەخشاو.

ئەلىف شەفەق يانزە کتیبى داناو و ھەشتیان پۇمانن. پۇمانى بە ھەردوو زمانى تورکی و ئینگلیزی نووسیو و دابونەریتە پۇزاوايى و پۇژھەلاتیەکان تیکەل دەکات، باسى ئافرەت و کەمىنەکان و ئاوارەکان دەکات، ھەرۋەھا باسى پۇشنىبرى و کولتورە لاوھکیەکان و لاوان و پۇجە جیھانیەکان دەکات. لە پۇمانەکانیدا سوود لە پۇشنىبرى و دابە ئەدەبىيە جیاوازەکان وەرەگریت. بە ئارەزوویەکی قوولەو دەپوانیتە مېژوو و فەلسەفە و سۆفیگەرى و پۇشنىبرى مىللى و سیاسەتى پۇشنىبرى. شەفەق بەوھش بەناویانگە بە چاویکی تیزەو دەپوانیتە کۆمیدیای رەش.

پۇمانى (چل رېساکەى عەشق) باسى عەشق و خۇشەویستی نىوان پۇزاوا و پۇژھەلات و پابردوو و ئیستا و عەشقى پۇجى و دنیایى دەکات. ھەموو ئەمانەش لە میانەى چیرۆکی نىوان جەلالەدینی پۇمى و شەمسى تەوریزی دەگىزیتەو. ئەم پۇمانە زیاتر لە ۶۰۰۰۰۰ دانەى لى فرۇشراو. خالید الجبیلی ئەم پۇمانەى لە ئینگلیزییەو بە عەرەبى وەرگىراو.

زنجیره ی کتنبه چاپکراوه کانی ده زکای چاپ و په خشی سهردهم ۲۰۱۵

نومبر	نومبر	نومبر	نومبر
۲۳۲	چل ديساکه ی عشق	نوليف شهنه ق	وهرگنپانی
۲۳۳	نوسينه روى ناسمان	کاوه محمدمد	جهليل کاکه وهيس

Elif Şafak
THE FORTY
RULES OF
LOVE

T: Jalil Kakaways

ئەم پۇمانە...

پىنكە وەرگىردانى كۆلتۈرە جياوازەكانە، بە تاييەت كۆلتۈرى پۇژاۋايى و پۇژەھەلاتى،
بەلام ھەرىكەت لە دىدكا و كەشى خۇيەۋە دەگەرپىتەۋە سەر بىنەۋانى پۇجى مەۋق و
پاكبۈۋنەۋەى لەو خەلقەى مەترىاليىيەى كە لە ھەموو سەردەمەكاندا مەۋق شەكەت و
ماندوو كىردوو. خەيالى داھىنەرەنەى (ئەلىف شەفەق) پۇوداۋەكانى دوو سەدەى
لەيەكتەر دوورمان بۇ ھاوشان دەكات، سەدەى دوانزەھەم و سەدەى بىستۈيەكەمى
ئىستامان كە بە دوو سەدەى مەملاننى ئايىنى و توندوتىژى مەزھەبگەرايى دەناسرىن،
ئەمىش لە ميانى پۇمانىكەۋە دەربارەى پەيۋەندى پۇجى ئىۋان دوو سۇفىي ۋەك
(جەلالەدىنى رۇمى و شەمسى تەۋرىزى) كە كاريگەرپىيان دۋاى نىزىكەى ھەشتەسە سال
كەۋتۈۋەتە سەر پۇماننوسىكى پۇژاۋايى بە ناۋى عەزىز. ن. زاھارا...

دەزگى چاپ و پەخشى سەردەم

Sardam Printing & Publishing House

2015